ଆତ୍ମା

ଜଗତର ନିୟମ

ଖୋର୍ଷେଦ୍ ଭବନାଗିରି

Table of Contents

କଭର୍

ଶୀର୍ଷକ ପୃଷ୍ଠା

କପିରାଇଟ୍

ଉତ୍ସର୍ଗ

ଭିସ୍ପିଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା

ବିଷୟବସ୍ତୁ

ଭୂମିକା

ମୁଖବନ୍ଧ

ଟିପ୍ପଣୀ

ଭାଗ ୧: ଖୋର୍ସେଦ୍ ଭବନାଗ୍ରୀର ପତ୍ରିକାରୁ ଆତ୍ମା ଯୋଗାଯୋଗ

- ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରକୃତ ନିୟମ
- ଆତ୍ମ-ବିଶ୍ଳେଷଣ ମାଧ୍ୟମରେ ଉନ୍ନତି
- ନ୍ୟାୟ
- ଆତ୍ମା ଯୋଗାଯୋଗ
- ବୃଦ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତି ଏବଂ ନଦୀର କାହାଣୀ
- ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିୟମଗୁଡ଼ିକୁ ବୁଝିବା
- ଆମେ କିପରି ମରିଗଲୁ ଏବଂ ଆତ୍ମା ଜଗତର ଅଞ୍ଚଳ
- ୭ଟି ରାଜ୍ୟ କିମ୍ବା ବିମାନ
- ଆମର ପ୍ରକୃତ ଘର

ବିଷ୍ଟସ୍ ଅଫ୍ ବର୍ଡେନ

ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା କ'ଣ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଉପଯୁକ୍ତ?

ପାର୍ଥିବ ଅପରାଧ ବନାମ ପାପ

ତୁମର ପାପ ପାଇଁ ତୁମକୁ ଦେୟ ଦେବାକୁ ପଡିବ

ଶୟତାନ ଅସ୍ତିତ୍ୱ ନାହିଁ

ତୁମେ ଯାହା ବୁଣ ତାହା ପ୍ରକୃତରେ ଅମଳ କର

ପୁନର୍ଜନ୍ମ

ଫାଇଟ୍ ଏଭିଲ୍

କେବଳ ପ୍ରକୃତ ଇଚ୍ଛା ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଣିପାରିବ

ଆତ୍ମା ଜଗତର ଅନ୍ୟ ଏକ କ୍ଷେତ୍ର ପରିଦର୍ଶନ

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନ୍ୟାୟ

ଆତ୍ମା ଯୋଗାଯୋଗ

ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକ କିପରି କାର୍ଯ୍ୟ କରେ

ତୁମର ଆତ୍ମା ପ୍ରକୃତି ହେଉଛି ତୁମର ପ୍ରକୃତ ସ୍ୱଭାବ

ରୂପା କର୍ଡ

ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ଶୋଇପଡ଼, ତୁମେ ସୁସ୍ଥ ହୁଅ ଏବଂ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କର

ଭିନ୍ନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଜୀବନ

ତଳ ଅଞ୍ଚଳଗୁଡ଼ିକ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଗଲାଣି

କାହିଁକି କିଛି ଲୋକ କମ୍ ବୟସରେ ମରିଯାଆନ୍ତି

ଭଲ ଆତ୍ମାମାନେ ନକାରାତ୍ମକ ଆତ୍ମା ଦ୍ୱାରା ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି।

ତୁମର ମନକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କର

ଆତ୍ମା ଜଗତରେ ଆମର ଭାବନା

ଜିମିଙ୍କ କାହାଣୀ: ପୃଥିବୀରେ, ଲୋକମାନେ ଯାହା ଦେଖାଯାଆନ୍ତି ତାହା ନୁହଁନ୍ତି

ଜିମିଙ୍କ କାହାଣୀ ଜାରି: ତୁମେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ବୋକା କରିପାରିବ ନାହିଁ

ଜିମିଙ୍କ କାହାଣୀ ଜାରି: ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନ୍ୟାୟ ସର୍ବଦା ସଫଳ ହୁଏ

ଜିମିଙ୍କ କାହାଣୀ ଜାରି: ଈଶ୍ୱର ସର୍ବଦା ଦେଖୁଛନ୍ତି

ପୃଥିବୀ ଏକ ବିଦ୍ୟାଳୟ

ପୁନର୍ଜନ୍ମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ

ଜଣେ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ଧ ହୋଇଥିବା ଜଣେ ଭଲ ଆତ୍ମାର କାହାଣୀ

ତୁମର ଅବଚେତନ ମନ ନିଷ୍କ୍ରିୟ ହୋଇପାରେ।

ତୁମର ଅବଚେତନ ମନକୁ ଜାଗ୍ରତ କର

ସତୀଶଙ୍କ କାହାଣୀ: ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ତୁମର ସାହସ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ

ସୂରଦାସଙ୍କ କାହାଣୀ: ଏକ ଆତ୍ମା ନିଜ ପ୍ରିୟଜନଙ୍କ ସହିତ ରହିବା ପାଇଁ ସବୁକିଛି ବିପଦରେ ପକାଇଥାଏ

ସୁରଦାସଙ୍କ କାହାଣୀ ଜାରି: ସୁରଦାସଙ୍କ ପ୍ରତି ନିଲୁର ପ୍ରେମ ପରୀକ୍ଷା ହୋଇଛି

ସୂରଦାସଙ୍କ କାହାଣୀ ଜାରି: ତାଙ୍କର ଉଚ୍ଚ ଭଲ ଆତ୍ମା ପୃଥିବୀକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସେ

ସୁରଦାସଙ୍କ କାହାଣୀ ଜାରି: ସୁରଦାସ ଆହୁରି ତଳକୁ ଖସିଯାଏ

ସୂରଦାସଙ୍କ କାହାଣୀ ଜାରି: ଏକ ଦୁର୍ବଳ ଆତ୍ମା ସାହସ ପାଏ

ସୂରଦାସଙ୍କ କାହାଣୀ ଜାରି: ଗର୍ବର ପତନ ଘଟିଛି

ସୂରଦାସଙ୍କ କାହାଣୀ ଜାରି: ଅବଚେତନ ମନର ପୁନଃଜାଗରଣ

ସୂରଦାସଙ୍କ କାହାଣୀ ଜାରି: ତାଙ୍କର ଉଚ୍ଚ ଭଲ ଆତ୍ମା ଦେଖାଦିଏ

ଅବଚେତନ ମନ ହେଉଛି ପ୍ରକୃତ ତୁମେ

କାହିଁକି ଅତୀତ ଜୀବନର ସ୍ମୃତି ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ ନାହିଁ

ଆତ୍ମା ମାର୍ଗଦର୍ଶିକା

ଟ୍ୱିନ୍ ସୋଲ୍ସ

ଭଲ କି ମନ୍ଦ ତୁମର ପସନ୍ଦ

ଆତ୍ମା ଯୋଗାଯୋଗ ପୃଥିବୀରେ ଥିବା ପ୍ରିୟଜନଙ୍କୁ ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦେବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରେ।

ଅଧିକାଂଶ ଆତ୍ମା ନିମ୍ନ ରାଜ୍ୟକୁ ଯାଇଛନ୍ତି

ଆତ୍ମା ଯୋଗାଯୋଗ ବିଷୟରେ ଭୁଲ ଧାରଣା

କିଛି ଲୋକ ଆତ୍ମା ଯୋଗାଯୋଗକୁ କାହିଁକି ଭୟ କରନ୍ତି

ତୁମେ କାହିଁକି ପୃଥିବୀରେ ଜନ୍ମ ହେବାକୁ ବାଛ?

ତୁମେ ମୃତ୍ୟୁକୁ କାହିଁକି ଭୟ କର?

ଆତ୍ମହତ୍ୟା ଏକ ପାପ

ଦି ହାଇ ଗୁଡ୍ ସୋଲ୍ସ

ଏକ ଭଲ କାମ କ'ଣ?

ପ୍ରତିଶୋଧ

ସୁରେଶଙ୍କ କାହାଣୀ

ତୁମେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମାନ ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରିପାରିବ ନାହିଁ।

ସାହସିକତା ଏବଂ ହସ ସହିତ ଏବେ ଆପଣଙ୍କ ସମସ୍ୟାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୁଅନ୍ତୁ

ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କେବେବି ନକାରାତ୍ମକତାକୁ ଉତ୍ସାହିତ କରନାହିଁ।

ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖନ୍ତୁ

ରାଶିଫଳକୁ ଆପଣଙ୍କୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିବାକୁ ଦିଅନ୍ତୁ ନାହିଁ

ଶକ୍ତିକୁ ଭଲ କିମ୍ବା ଖରାପ ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇପାରିବ - ପ୍ରକ୍ଷେପଣ ଏବଂ ଶକ୍ତି ଗ୍ରହଣ

ଆତ୍ମାଙ୍କଠାରୁ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇବା ପାଇଁ, ସର୍ବଦା ଶାନ୍ତ ଏବଂ ଶାନ୍ତ ରୁହନ୍ତୁ

ବିବାହ

ସଠିକ୍ ଉପାୟରେ ଆପଣଙ୍କର ଶକ୍ତି ବିକଶିତ କରନ୍ତୁ

ପ୍ରାର୍ଥନା ସର୍ବଦା ଛୋଟ ଏବଂ ଆନ୍ତରିକ ହେବା ଉଚିତ

ଗର୍ବ ସର୍ବଦା ଆପଣଙ୍କୁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେ ପତନ କରାଏ

ତୁମେ ତୁମର ପାପର ଦଣ୍ଡ ଦେଇ ଖସି ପାରିବ ନାହିଁ

ଭାଗ II ପ୍ରଶ୍ନ ଏବଂ ଉତ୍ତର

- ସ୍ୱୟଂଚାଳିତ ଲେଖା
- ଆତ୍ମା ଜଗତ
- ଆତ୍ମା ଏବଂ ଅବଚେତନ ମନ
- ସ୍ୱାଧୀନ ଇଚ୍ଛା
- କର୍ମ
- ପୃଥିବୀରେ ତୁମର ମିଶନ୍
- ଆତ୍ମହତ୍ୟା
- ଭଗବାନ
- ପ୍ରାର୍ଥନା
- ସକାରାତ୍ମକ ଚିନ୍ତାଧାରା
- ଗର୍ବ ଏବଂ ନମ୍ରତା
- ଅକ୍ଷର ପରିବର୍ତ୍ତନ
- ଆତ୍ମ ବିଶ୍ଳେଷଣ ପତ୍ର

ଖୋର୍ଶେଦ ରୁମି ଭବନାଗ୍ରୀଙ୍କ ସହିତ ଏକ ସାକ୍ଷାତକାର

ଶବ୍ଦକୋଷ

ସୁପାରିଶ କରାଯାଇଥିବା ପଠନ

ଉପସଂହାର

ଲେଖକଙ୍କ ବିଷୟରେ

ଆତ୍ମା

ଜଗତର ନିୟମ

ଖୋର୍ଷେଦ୍ ଭବନାଗିରି

THE LAWS OF THE SPIRIT WORLD

"ଆତ୍ମା ଜଗତରେ କୌଣସି ଧର୍ମ ନାହିଁ। ଆମେ କେବଳ ଗୋଟିଏ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପୂଜା କରୁ।"

ଖୋର୍ଷେଦ୍ ଭବନାଗିରି

ଜାଇକୋ ପ୍ରକାଶନ ଗୃହ

ଅହମ୍ମଦାବାଦ ବାଙ୍ଗାଲୋର ଭୋପାଳ ଭୁବନେଶ୍ୱର ଚେନ୍ନାଇ
ଦିଲ୍ଲୀ ହାଇଦ୍ରାବାଦ କୋଲକାତା ଲକ୍ଷ୍ନୌ ମୁମ୍ବାଇ

ଜାଇକୋ ପ୍ରକାଶନ ଗୃହ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ
ଏ-୨ ଜଶ୍ ଚାମ୍ବର୍ସ, ୭-ଏ ସାର୍ ଫିରୋଜଶାହ ମେହେଟ୍ଟା ରୋଡ୍
ଫୋର୍ଟ, ମୁମ୍ବାଇ - ୪୦୦ ୦୦୧ jaicopub@jaicobooks.com
www.jaicobooks.com

© ଶିୟମକ ଡାଭର

ଆତ୍ମା ଜଗତର ନିୟମ
ISBN 978-81-7992-985-8

ପ୍ରଥମ ଜାଇକୋ ଇମ୍ପ୍ରେସନ୍: ୨୦୦୯
ଚତୁର୍ଥ ଜାଇକୋ ଇମ୍ପ୍ରେସନ୍: ୨୦୧୦

ପ୍ରକାଶକଙ୍କ ଲିଖିତ ଅନୁମତି ବିନା ଏହି ପୁସ୍ତକର କୌଣସି ଅଂଶକୁ
କୌଣସି ପ୍ରକାରରେ କିମ୍ବା ଯେକୌଣସି ଉପାୟରେ, ଇଲେକ୍ଟ୍ରୋନିକ୍ କିମ୍ବା
ଫଟୋକପି, ରେକର୍ଡିଂ ସମେତ ଯାନ୍ତ୍ରିକ କିମ୍ବା କୌଣସି
ସୂଚନା ସଂରକ୍ଷଣ ଏବଂ ପୁନରୁଦ୍ଧାର ପ୍ରଣାଳୀ ଦ୍ୱାରା,
ପୁନଃଉତ୍ପାଦନ କିମ୍ବା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ।

ରଶ୍ମି ଗ୍ରାଫିକ୍ସ ଦ୍ୱାରା ମୁଦ୍ରିତ
#3, ଅମୃତୱେଲ୍ CHS ଲିମିଟେଡ୍, C.S. #50/74
ଗଣେଶ ଗଲି, ଲାଲବାଗ, ମୁମ୍ବାଇ-400 012
ଇ-ମେଲ୍: tiwarijp@vsnl.net

ଶ୍ରୀମତୀ ଖୋର୍ସେଦ ଭାବନାଗରୀ
୨୭ ସେପ୍ଟେମ୍ବର, ୧୯୨୫ – ୧୩ ଅଗଷ୍ଟ, ୨୦୦୭

ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ
ଏକମାତ୍ର
ଯାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ଆମେ ଋଣୀ
ସବୁକିଛି
ଏବଂ
ମୋର ପ୍ରିୟ ପୁଅମାନଙ୍କୁ
ଭିସ୍ପି ଏବଂ ରାଟୁଙ୍କୁ

ଭିସ୍ପିଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା

ମୋର ପ୍ରିୟ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱର,
ଦୟାକରି ଆମର ପ୍ରଭୁ,
ସମସ୍ତ ମନ୍ଦରୁ ଦୂରେଇ ରହିବାରେ ଆମକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତୁ
ଏବଂ ଏପରି ଦୁଷ୍ଟ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କଠାରୁ ଆମକୁ ରକ୍ଷା କରନ୍ତୁ।
ଦୟାକରି ଆମକୁ ଆପଣଙ୍କ ହାତରେ ନିଅନ୍ତୁ ଏବଂ ଆମକୁ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରନ୍ତୁ।
ଆମେ ଆପଣଙ୍କର, ଆମର ପରମେଶ୍ୱର,
ଏବଂ ସର୍ବଦା ଆପଣଙ୍କର ରହିବୁ।
ଆମକୁ ଆପଣଙ୍କ ସହିତ ରଖନ୍ତୁ, ଆମର ପ୍ରଭୁ, ଅନନ୍ତକାଳ ପାଇଁ।
ତେଣୁ ସର୍ବଦା ଏବଂ ସବୁଦିନ ପାଇଁ ଆମେ ଆଶୀର୍ବାଦପ୍ରାପ୍ତ ହେବୁ,
ଆପଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏବଂ କେବଳ ଆପଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ଏବଂ ସାହାଯ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବୁ।
ଧନ୍ୟବାଦ, ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱର।

ବିଷୟବସ୍ତୁ

ଭୂମିକା

ମୁଖବନ୍ଧ

ଭାଗ I: ଖୋର୍ଷେଦ ଭବନାଗିରିର ପତ୍ରିକାରୁ ଆତ୍ମା ଯୋଗାଯୋଗ

ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରକୃତ ନିୟମ

ଆତ୍ମ-ବିଶ୍ଳେଷଣ ମାଧ୍ୟମରେ ଉନ୍ନତି

ନ୍ୟାୟ

ଆତ୍ମା ଯୋଗାଯୋଗ

ବୃଦ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତି ଏବଂ ନଦୀର କାହାଣୀ

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିୟମଗୁଡ଼ିକୁ ବୁଝିବା

ଆମେ କିପରି ମରିଗଲୁ ଏବଂ ଆତ୍ମା ଜଗତର ଅଞ୍ଚଳ

୭ଟି ରାଜ୍ୟ କିମ୍ବା ବିମାନ

ଆମର ପ୍ରକୃତ ଘର

ବିଷ୍ଟସ୍ ଅଫ୍ ବର୍ତ୍ତେନ

ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା କ'ଣ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଉପଯୁକ୍ତ?

ପାର୍ଥିବ ଅପରାଧ ବନାମ ପାପ

ତୁମର ପାପ ପାଇଁ ତୁମକୁ ଦେୟ ଦେବାକୁ ପଡିବ

ଶୟତାନ ଅସ୍ତିତ୍ୱ ନାହିଁ

ତୁମେ ଯାହା ବୁଣ ତାହା ପ୍ରକୃତରେ ଅମଳ କର

ପୁନର୍ଜନ୍ମ

ଫାଇଟ୍ ଏଭିଲ୍

କେବଳ ପ୍ରକୃତ ଇଚ୍ଛା ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଣିପାରିବ

ଆତ୍ମା ଜଗତର ଅନ୍ୟ ଏକ କ୍ଷେତ୍ର ପରିଦର୍ଶନ

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନ୍ୟାୟ

ଆତ୍ମା ଯୋଗାଯୋଗ

ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକ କିପରି କାର୍ଯ୍ୟ କରେ

ତୁମର ଆତ୍ମା ପ୍ରକୃତି ହେଉଛି ତୁମର ପ୍ରକୃତ ସ୍ୱଭାବ

କୃପା କର୍ତ୍ତ

ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ଶୋଇପଡ଼, ତୁମେ ସୁସ୍ଥ ହୁଅ ଏବଂ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କର

ଭିନ୍ନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଜୀବନ

ତଳ ଅଞ୍ଚଳଗୁଡ଼ିକ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଗଲାଣି

କାହିଁକି କିଛି ଲୋକ କମ୍ ବୟସରେ ମରିଯାଆନ୍ତି

ଭଲ ଆତ୍ମାମାନେ ନକାରାତ୍ମକ ଆତ୍ମା ଦ୍ୱାରା ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି।

ତୁମର ମନକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କର

ଆତ୍ମା ଜଗତରେ ଆମର ଭାବନା

ଜିମିଙ୍କ କାହାଣୀ: ପୃଥିବୀରେ, ଲୋକମାନେ ଯାହା ଦେଖାଯାଆନ୍ତି ତାହା ନୁହଁନ୍ତି

ଜିମିଙ୍କ କାହାଣୀ ଜାରି: ତୁମେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ବୋକା କରିପାରିବ ନାହିଁ

ଜିମିଙ୍କ କାହାଣୀ ଜାରି: ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନ୍ୟାୟ ସର୍ବଦା ସଫଳ ହୁଏ
ଜିମିଙ୍କ କାହାଣୀ ଜାରି: ଈଶ୍ୱର ସର୍ବଦା ଦେଖୁଛନ୍ତି
ପୃଥିବୀ ଏକ ବିଦ୍ୟାଳୟ
ପୁନର୍ଜନ୍ମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ
ଜଣେ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ଧ ହୋଇଥିବା ଜଣେ ଭଲ ଆତ୍ମାର କାହାଣୀ
ତୁମର ଅବଚେତନ ମନ ନିଷ୍କ୍ରିୟ ହୋଇପାରେ।
ତୁମର ଅବଚେତନ ମନକୁ ଜାଗ୍ରତ କର
ସତୀଶଙ୍କ କାହାଣୀ: ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ତୁମର ସାହସ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ
ସୂରଦାସଙ୍କ କାହାଣୀ: ଏକ ଆତ୍ମା ନିଜ ପ୍ରିୟଜନଙ୍କ ସହିତ ରହିବା ପାଇଁ ସବୁକିଛି ବିପଦରେ ପକାଇଥାଏ
ସୁରଦାସଙ୍କ କାହାଣୀ ଜାରି: ସୁରଦାସଙ୍କ ପ୍ରତି ନିଲୁର ପ୍ରେମ ପରୀକ୍ଷା ହୋଇଛି
ସୂରଦାସଙ୍କ କାହାଣୀ ଜାରି: ତାଙ୍କର ଉଚ୍ଚ ଭଲ ଆତ୍ମା ପୃଥିବୀକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସେ
ସୁରଦାସଙ୍କ କାହାଣୀ ଜାରି: ସୁରଦାସ ଆହୁରି ତଳକୁ ଖସିଯାଏ
ସୂରଦାସଙ୍କ କାହାଣୀ ଜାରି: ଏକ ଦୁର୍ବଳ ଆତ୍ମା ସାହସ ପାଏ
ସୂରଦାସଙ୍କ କାହାଣୀ ଜାରି: ଗର୍ବର ପତନ ଘଟିଛି
ସୂରଦାସଙ୍କ କାହାଣୀ ଜାରି: ଅବଚେତନ ମନର ପୁନଃଜାଗରଣ
ସୂରଦାସଙ୍କ କାହାଣୀ ଜାରି: ତାଙ୍କର ଉଚ୍ଚ ଭଲ ଆତ୍ମା ଦେଖାଦିଏ
ଅବଚେତନ ମନ ହେଉଛି ପ୍ରକୃତ ତୁମେ
କାହିଁକି ଅତୀତ ଜୀବନର ସ୍ମୃତି ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ ନାହିଁ
ଆତ୍ମା ମାର୍ଗଦର୍ଶିକା
ଟ୍ୱିନ୍ ସୋଲ୍ସ
ଭଲ କି ମନ୍ଦ ତୁମର ପସନ୍ଦ
ଆତ୍ମା ଯୋଗାଯୋଗ ପୃଥିବୀରେ ଥିବା ପ୍ରିୟଜନଙ୍କୁ ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦେବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରେ।
ଅଧିକାଂଶ ଆତ୍ମା ନିମ୍ନ ରାଜ୍ୟକୁ ଯାଇଛନ୍ତି
ଆତ୍ମା ଯୋଗାଯୋଗ ବିଷୟରେ ଭୁଲ ଧାରଣା
କିଛି ଲୋକ ଆତ୍ମା ଯୋଗାଯୋଗକୁ କାହିଁକି ଭୟ କରନ୍ତି
ତୁମେ କାହିଁକି ପୃଥିବୀରେ ଜନ୍ମ ହେବାକୁ ବାଛ?
ତୁମେ ମୃତ୍ୟୁକୁ କାହିଁକି ଭୟ କର?
ଆତ୍ମହତ୍ୟା ଏକ ପାପ
ଦି ହାଇ ଗୁଡ୍ ସୋଲ୍ସ
ଏକ ଭଲ କାମ କ'ଣ?
ପ୍ରତିଶୋଧ
ସୁରେଶଙ୍କ କାହାଣୀ
ତୁମେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମାନ ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରିପାରିବ ନାହିଁ।
ସାହସିକତା ଏବଂ ହସ ସହିତ ଏବେ ଆପଣଙ୍କ ସମସ୍ୟାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୁଅନ୍ତୁ
ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କେବେବି ନକାରାତ୍ମକତାକୁ ଉତ୍ସାହିତ କରନାହିଁ।
ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖନ୍ତୁ
ରାଶିଫଳକୁ ଆପଣଙ୍କୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିବାକୁ ଦିଅନ୍ତୁ ନାହିଁ
ଶକ୍ତିକୁ ଭଲ କିମ୍ବା ଖରାପ ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇପାରିବ - ପ୍ରକ୍ଷେପଣ ଏବଂ ଶକ୍ତି ଗ୍ରହଣ
ଆତ୍ମାଙ୍କଠାରୁ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇବା ପାଇଁ, ସର୍ବଦା ଶାନ୍ତ ଏବଂ ଶାନ୍ତ ରୁହନ୍ତୁ
ବିବାହ
ସଠିକ୍ ଉପାୟରେ ଆପଣଙ୍କର ଶକ୍ତି ବିକଶିତ କରନ୍ତୁ
ପ୍ରାର୍ଥନା ସର୍ବଦା ଛୋଟ ଏବଂ ଆନ୍ତରିକ ହେବା ଉଚିତ

ଗର୍ବ ସର୍ବଦା ଆପଣଙ୍କୁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେ ପତନ କରାଏ
ତୁମେ ତୁମର ପାପର ଦଣ୍ଡ ଦେଇ ଖସି ପାରିବ ନାହିଁ

ଭାଗ II ପ୍ରଶ୍ନ ଏବଂ ଉତ୍ତର

ସ୍ୱୟଂଚାଳିତ ଲେଖା
ଆତ୍ମା ଜଗତ
ଆତ୍ମା ଏବଂ ଅବଚେତନ ମନ
ସ୍ୱାଧୀନ ଇଚ୍ଛା
କର୍ମ
ପୃଥିବୀରେ ତୁମର ମିଶନ୍
ଆତ୍ମହତ୍ୟା
ଭଗବାନ
ପ୍ରାର୍ଥନା
ସକାରାତ୍ମକ ଚିନ୍ତାଧାରା
ଗର୍ବ ଏବଂ ନମ୍ରତା
ଅକ୍ଷର ପରିବର୍ତ୍ତନ
ଆତ୍ମ ବିଶ୍ଳେଷଣ ପତ୍ର
ଖୋର୍ଶେଦ ରୁମି ଭବନାଗ୍ରୀଙ୍କ ସହିତ ଏକ ସାକ୍ଷାତକାର
ଶବ୍ଦକୋଷ
ସୁପାରିଶ କରାଯାଇଥିବା ପଠନ
ଉପସଂହାର
ଲେଖକଙ୍କ ବିଷୟରେ

ଅଗ୍ରବାଣୀ

ସାରା ଜୀବନ ମୁଁ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରୁଛି। ମୁଁ ସବୁବେଳେ ଅଧିକାଂଶ ଲୋକଙ୍କଠାରୁ ଭିନ୍ନ ଭାବରେ ଅନୁଭବ କରୁଥିଲି, ଯାହା ମୋର ଜ୍ଞାନ ତୃଷାର ପରିଣାମ ଥିଲା। ମୁଁ ଛୋଟ ଥିଲି, ମୁଁ ତାରାମାନଙ୍କୁ ଚାହିଁ ରଖୁଥିଲି ଏବଂ ଜାଣିପାରୁଥିଲି ଯେ ଆମେ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡରେ ଏକା ନ ଥିଲୁ, ଆମ୍ଭା ଜଗତରେ ମୋର ବନ୍ଧୁ ଅଛନ୍ତି - ମୋର ରକ୍ଷକ ଦୂତମାନେ ଯେଉଁମାନେ ସବୁବେଳେ ମୋତେ ଭଲ ପାଆନ୍ତି ଏବଂ ମୋ ଯତ୍ନ ନିଅନ୍ତି।

ମୋ ପରିବାର ମୋତେ ସମସ୍ତ ଧର୍ମକୁ ସମ୍ମାନ ଦେବା ଶିଖାଇଲା। ଏକ ଜନ୍ମଗତ କୌତୁହଳ ମୋତେ ଏକ ଯାତ୍ରାରେ ନେଇଗଲା। ସମୟ ସହିତ ମୁଁ ଶିରିଡିର ସାଇ ବାବାଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ୱାସୀ ହୋଇଗଲି *, ଏବଂ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ପୃଥିବୀରେ ଜଣେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଗୁରୁଙ୍କ ପାଇଁ ମୋର ଗଭୀର ଆକାଂକ୍ଷା ବିଷୟରେ କହିଲି। ସେତେବେଳେ ମୁଁ ଜଣେ ମହିଳାଙ୍କୁ ଭେଟିଲି, ଯାହାଙ୍କ ନାମ ଥିଲା ଖୋର୍ଶେଦ ଭବନାଗ୍ରି। ପ୍ରଥମ ଦିନ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଭେଟି ତାଙ୍କ ବିଦାୟୀ ପୁଅ ବିସ୍ପି ଏବଂ ରାଟୁଙ୍କ ସହିତ କଥା ହେବା ପରେ, ସେମାନେ ମୋତେ "ଛୋଟ ଭାଇ" ବୋଲି ଡାକିଲେ, ମୁଁ ଏକ ମହାନ ଆତ୍ମୀୟତା ଅନୁଭବ କଲି।

ଖୋର୍ଶେଦ ଭାବନାଗରୀ - କିମ୍ବା ଖୋର୍ଶେଦ ମାଉସୀ, ଯାହାକୁ ମୁଁ ଡାକିଥିଲି - ମାଧ୍ୟମରେ ମୁଁ ପରଲୋକ ବିଷୟରେ ଯେଉଁ ଜ୍ଞାନ ପାଇଲି ତାହା ଆବିଷ୍କାର ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ସ୍ୱୀକୃତି ଥିଲା। ଏହା ଏପରି ଏକ ବିଷୟ ଥିଲା ଯାହା ମୋର ଆତ୍ମା ପୂର୍ବରୁ ଜାଣିଥିଲା। ମୋ ପାଇଁ, ପରଲୋକ କେବଳ ଏହି ଜୀବନର ଏକ ବିସ୍ତାର। ଆମେ ସମସ୍ତେ ଏକ ଚକର ପ୍ରବାହ, ଏକ କେନ୍ଦ୍ରକୁ ଆସୁଥିବା, ଯାହା ହେଉଛି ଗୋଟିଏ ପରମେଶ୍ୱର। ଆମେ ସମସ୍ତେ ସଂଯୁକ୍ତ।

ତାଙ୍କ ସହିତ 25 ବର୍ଷର ଶିକ୍ଷାରେ, ଖୋର୍ଶେଦ ମାଉସୀ ମୋର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଗୁରୁଙ୍କଠାରୁ ବହୁତ ଅଧିକ ଥିଲେ। ସେ ମୋର ସବୁଠାରୁ ଭଲ ବନ୍ଧୁ ଥିଲେ, ଯାହାଙ୍କ ଉପରେ ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରିପାରିଥିଲି, ଜଣେ ଖୋଲାମନସ୍କ, ବିଚାର ନକରିବା ଭଳି, ସଚେତନ, ହାସ୍ୟରସରେ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ଭାବନା ଏବଂ ଏକ ଆଲୋକ ଏବଂ ଆରୋଗ୍ୟକାରୀ ଶକ୍ତିର ଅଧିକାରୀ ଥିଲେ।

ସେ ମୋତେ ଅଭିଜ୍ଞତାର ମୂଲ୍ୟ ବୁଝିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କଲେ। ସେ ମୋତେ ବୁଝାଇଲେ ଯେ ସକାରାତ୍ମକ ଅଭିଜ୍ଞତା ହେଉଛି ମୋର ଆଶୀର୍ବାଦ, ଯାହା ପାଇଁ ମୁଁ କୃତଜ୍ଞ ହେବା ଉଚିତ, ଏବଂ ନକାରାତ୍ମକ ଅଭିଜ୍ଞତାଗୁଡ଼ିକୁ ଭୟ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ, କାରଣ ସେମାନେ ମୋର ପ୍ରକୃତ ଶିକ୍ଷକ ଥିଲେ। ତାଙ୍କ ଠାରୁ ଏକ ସରଳ "ଭଗବାନଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦ" ଏବଂ "ସମସ୍ତ ଭଲ ହେବ" ମୋର ସମସ୍ତ ଭୟକୁ ଦୂର କରିବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ଥିଲା।

ମୁଁ ତାଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଖୋଲା ଥିଲି ଏବଂ ସବୁକିଛି ଆଲୋଚନା କରିଥିଲି - ଈଶ୍ୱର, ମୋର ସମ୍ପର୍କ, ମୋର କାର୍ଯ୍ୟ, ଧର୍ମ ଏବଂ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତା ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ, କର୍ମ, ଅତୀତ ଜୀବନ, ପୁନର୍ଜନ୍ମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ, ଭବିଷ୍ୟଦ୍ ବକ୍ତା, ଦୂତ, ମାନସିକ ଘଟଣା, ବାହ୍ୟ-ପାର୍ଥିବ, ମଣିଷ କାହିଁକି ଆତ୍ମ-ବିନାଶକାରୀ, ମୃତ୍ୟୁ, ବୃଦ୍ଧାବସ୍ଥା, ଏକାକୀତା, ଭୟ, ସୃଷ୍ଟିକର ଆରୋଗ୍ୟକାରୀ ପ୍ରକୃତି, ବର୍ତ୍ତମାନର ଗୁରୁତ୍ୱ, ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ, ଚିନ୍ତା ଏବଂ ପ୍ରାର୍ଥନାର ଶକ୍ତି, ଈଶ୍ୱର ଦୟାଳୁ କି ଦଣ୍ଡଦାତା, ମୁଁ ଏସବୁର ଅର୍ଥ କିପରି ବୁଝିପାରିବି ଏବଂ ବିକଶିତ ହୋଇପାରିବି - ଏବଂ ମହାନ ଡିଜାଇନ୍ ଏବଂ ଜିନିଷ ଯୋଜନାରେ ମୋର ସ୍ଥାନ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଅନୁଭବ

କରିବି।

ଖୋର୍ଶେଦ ମାଉସୀ ମୋର ସମସ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଦେଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସବୁବେଳେ ମୋତେ କହିଥିଲେ ଯେ ଶେଷରେ, ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କଥା ହେଉଛି ପୃଥିବୀରେ ଜଣେ ଭଲ ମଣିଷ ହେବା ଏବଂ ସର୍ବଦା ଈଶ୍ୱରୀୟ ଭଲ ପଥ ଅନୁସରଣ କରିବା। ସେ ମୋତେ ଅନୁଭବ କରାଇଲେ ଯେ ମୁଁ ମୋର କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦାୟୀ ଏବଂ ମୋ ରାସ୍ତାରେ ଯାହା ଆସିଲା ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ଈଶ୍ୱର କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ଦୋଷ ଦେଇପାରିବି ନାହିଁ। ସେ ମୋତେ ନିଃସ୍ୱାର୍ଥପର ସେବା, ମନକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଜ୍ଞାନ ବିସ୍ତାର କରିବା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରିୟଜନଙ୍କୁ ହରାଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ଏବଂ ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦେବାର ଗୁରୁତ୍ୱ ମଧ୍ୟ ଶିଖାଇଲେ। ଯେତେବେଳେ ମୋତେ ମାର୍ଗଦର୍ଶନର ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ଆବଶ୍ୟକତା ଥିଲା, ଖୋର୍ଶେଦ ମାଉସୀ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ, ରୁମି ମାମୁଁ ଯାହାଙ୍କ ସହିତ ମୁଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ନିକଟତର ଥିଲି, ମୋତେ ଏକ ପ୍ରେମପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିବେଶ ପ୍ରଦାନ କଲେ, ଯାହା ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ହସରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ମୋର ଆତ୍ମାକୁ ପାଳନ କରାଯାଇଥିଲା, ତାଲିମ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଶେଷରେ ମୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା।

ଯଦିଓ ସେମାନେ ଆଉ ଜୀବିତ ନାହାନ୍ତି, ମୁଁ ଅନୁଭବ କରୁଛି ଯେ ମୋ ଆତ୍ମା ଜଗତରେ ଆଉ ଦୁଇଜଣ ଦୂତ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ମୋର ଯତ୍ନ ନେଉଛନ୍ତି। ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ଶୋକ କରୁନାହିଁ କାରଣ ମୁଁ ଜାଣେ ଯେ ସେମାନେ ସବୁବେଳେ ମୋ ସହିତ ଅଛନ୍ତି। ଏହା ବ୍ୟତୀତ, ସେମାନେ ମୋ ସହିତ ସମସ୍ତ ମାର୍ଗଦର୍ଶକଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସବୁଠାରୁ ମୂଲ୍ୟବାନ - ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜ୍ଞାନ ଛାଡିଯାଇଛନ୍ତି। ଦୟାକରି ଏହି ପୁସ୍ତକଟିକୁ ଖୋଲା ମନରେ ପଢ଼ନ୍ତୁ ଏବଂ ବୁଝନ୍ତୁ ଯେ ସତ୍ୟ ପ୍ରକୃତରେ କେତେ ସରଳ ଏବଂ ଶକ୍ତିଶାଳୀ। ଭିସ୍ପି ସର୍ବଦା ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଉଥିଲେ ଯେ ଏହି ଜ୍ଞାନ ଏକ ପିଲା ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ବୁଝିହେବ, ଏବଂ ସତ୍ୟ ସର୍ବଦା ସରଳ।

ସୌଭାଗ୍ୟବଶତଃ, ମୁଁ ଏକମାତ୍ର ନୁହେଁ ଯାହାର ଜୀବନ ଖୋର୍ସେଦ ମାଉସୀ ଏବଂ ରୁମି ମାମୁଁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଛି। ଗତ 25 ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ, ହଜାର ହଜାର ଲୋକ ସେମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜ୍ଞାନ, ମାର୍ଗଦର୍ଶନ, ସାନ୍ତ୍ୱନା ଏବଂ ଆରୋଗ୍ୟ ଲାଭ କରିଛନ୍ତି।

ମୁଁ ଆଶା କରୁଛି ଏହି ପୁସ୍ତକଟି ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି କାମ କରିବ।

ଭଗବାନଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦ

ଶିୟମକ ଡାଭର

---

* ଶିରିଡ଼ିର ସାଇ ବାବା ଜଣେ ଭାରତୀୟ ଗୁରୁ ଥିଲେ ଯାହାଙ୍କର ୧୯୧୮ ମସିହାରେ ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଥିଲା। ସାଇ [ସାଇହ] ହେଉଛି "ପବିତ୍ର" କିମ୍ବା "ସନ୍ଥ" ପାଇଁ ପାର୍ସୀ ଶବ୍ଦ ଯେତେବେଳେ ବାବା ହେଉଛି ଏକ ଶବ୍ଦ ଯାହାର ଅର୍ଥ "ପିତା" ଭାରତୀୟ ଭାଷାରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ, ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ "ପବିତ୍ର ପିତା" କିମ୍ବା "ସନ୍ଥ ପିତା" ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଏ।

ରୁମି ଏବଂ ଖୋର୍ଶେଦ ଭାବନାଗରୀ
ସେମାନଙ୍କ ବାଇକୁଲା ବାସଭବନରେ

ମୁଖବନ୍ଧ

ଖୋର୍ସେଦ ଏବଂ ରୁମି ଭାବନାଗ୍ରୀ ଭାରତର ବମ୍ବେର ବାଇକୁଲାରେ ସେମାନଙ୍କର ଦୁଇ ପୁଅ, ଭିସ୍ପି ଯିଏ ଅଗଷ୍ଟ 9, 1950 ରେ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ରାଟୁ, ଡିସେମ୍ବର 13, 1951 ରେ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ। ପୁଅମାନେ ବଡ଼ ହେବା ସହିତ ସେମାନେ ମୋଟର ଚାଳନା ସହିତ ଜଡିତ ସମସ୍ତ ଦିଗ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆଗ୍ରହୀ ଥିଲେ। ଶେଷରେ, ଭିସ୍ପି ଏବଂ ରାଟୁ ମୋଟର ସେବା ଏବଂ ମରାମତି ପାଇଁ ଏକ ଗ୍ୟାରେଜ ସ୍ଥାପନ କଲେ। ସେମାନେ ଅନେକ ମୋଟର ରାଲିରେ ମଧ୍ୟ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ।

୧୯୮୦ ମସିହାର ଏକ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ବର୍ଷରେ, ଭିସ୍ପି ଏବଂ ରାଟୁଙ୍କୁ ଏକ ୧୬୩୨ ମାଇଲ କ୍ରସ୍-କଣ୍ଟ୍ରି ମୋଟର ରାଲିରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ଥିଲା। ରାଲି ୨୩ ଫେବୃଆରୀରେ ଆରମ୍ଭ ହେବାର ଥିଲା, ଏବଂ ଭିସ୍ପି ଏବଂ ରାଟୁ ଏହି ଘଟଣା ପୂର୍ବରୁ ବମ୍ବେରୁ ଖୋପୋଲିକୁ ଏକ ଟ୍ରାଏଲ୍ ରନ ପାଇଁ କାର ନେବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲେ। ଖୋର୍ଶେଦ ସେମାନଙ୍କ ପୁଅମାନେ ଯାତ୍ରା ଆରମ୍ଭ କରିବା ପୂର୍ବରୁ କ'ଣ ଘଟିଥିଲା ତାହା ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଥିଲେ। "ରାଟୁ ମୋତେ ଜୋରରେ ଆଲିଙ୍ଗନ କଲେ, ବିଦାୟ ଦେଲେ ଏବଂ ବାହାରକୁ ଗଲେ। ସେ କିଛି ପାହାଚ ତଳକୁ ଗଲେ (ଆମେ ଦ୍ୱିତୀୟ ମହଲାରେ ରହୁଥିଲୁ), ତା'ପରେ ସେ ଦୌଡ଼ି ଦୌଡ଼ି ଦ୍ୱାର ପାଖକୁ, ମୋ ପାଖକୁ ଆସିଲେ। ପୁଣି ସେ ମୋତେ ଜୋରରେ ଆଲିଙ୍ଗନ କଲେ ଏବଂ ଚୁମ୍ବନ ଦେଲେ। ମୁଁ ବୁଝିପାରିଲି ନାହିଁ କାହିଁକି, କାରଣ ଏହା ରାଟୁ ପାଇଁ ଅସାଧାରଣ ଥିଲା। ସେ ଗୋଟିଏ ମହଲା ତଳକୁ ଗଲେ, ତା'ପରେ ପୁଣି ଥରେ ସେ ମୋ ପାଖକୁ ଦୌଡ଼ି ଆସି ମୋତେ ଜୋରରେ ଧରିଲେ ଏବଂ ମୋତେ ଆଲିଙ୍ଗନ କଲେ। ସେତେବେଳକୁ ଭିସ୍ପି ମୋତେ ମଧ୍ୟ ବିଦାୟ ଜଣାଇବାକୁ ଆସିଲେ। ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ସତର୍କତାର ସହିତ ଗାଡ଼ି ଚଲାଇବାକୁ କହିଲି। ସେମାନେ କହିଲେ, 'ଆମ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରନାହିଁ, ମାମା, ଆମେ ଖୋପୋଲି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାଇ ଫେରିବୁ, ନଚେତ୍ ଆମେ ରାତି ରହି କାଲି ସକାଳେ ଫେରି ଆସିବୁ।'"

ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଗାଡ଼ିରେ ବସିଲେ, ପୁଅମାନେ ସେମାନଙ୍କ ବାପାଙ୍କୁ ଭେଟିଲେ। ରୁମି ସେମାନଙ୍କୁ ସତର୍କତାର ସହିତ ଗାଡ଼ି ଚଲାଇବାକୁ କହିଲେ। ରାଟୁ ଉତ୍ତର ଦେଲା, 'ବାପା ତୁମେ କାହିଁକି ଚିନ୍ତିତ ହେଉଛ? ଯେକୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଆମେ ଇଞ୍ଜିନ୍ ମରାମତି କରିଥିବାରୁ 30 [ପ୍ରତି ଘଣ୍ଟା ମାଇଲ୍] ରୁ ଅଧିକ ଗତି କରିପାରିବୁ ନାହିଁ। ଆମେ ଠିକ୍ ହୋଇଯିବୁ।' ତେଣୁ, ସେହି ରାତି 8.30 ରେ, ଭିସ୍ପି ଏବଂ ରାଟୁ ଦୁଇଜଣ ମେକାନିକ ଏବଂ ଜଣେ ବନ୍ଧୁଙ୍କ ସହିତ ଉଚ୍ଚ ମନୋବଳରେ ବାହାରି ପଡ଼ିଲେ।

ପରଦିନ ସକାଳ ୮ଟା ସୁଦ୍ଧା ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଫେରିଲେ ନାହିଁ, ଖୋର୍ଶେଦ ଏବଂ ରୁମି ଚିନ୍ତା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ। ସକାଳ ୮.୩୦ ସମୟରେ ପୁଅମାନଙ୍କ ଗ୍ୟାରେଜର ଜଣେ ମେକାନିକ ଆସି କହିଲେ ଯେ ଖୋପୋଲି ନିକଟରେ କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ଏକ ଦୁର୍ଘଟଣା ଘଟିଛି, ଏବଂ ଭିସ୍ପି ଏବଂ ରାଟୁ ଉଭୟେ ଡାକ୍ତରଖାନାରେ ଅଛନ୍ତି।

ରୁମି କିଛି ବନ୍ଧୁଙ୍କୁ ଏକାଠି କରି ଖୋପୋଲିରେ ଦୁର୍ଘଟଣାସ୍ଥଳ ଆଡ଼କୁ ଦ୍ରୁତ ଗତିରେ ଗଲା। ସେଠାରେ ସେମାନେ ଭିସ୍ପି ଏବଂ ରାଟୁଙ୍କ କାର ଏକ ଗଛରେ ପିଟି ହୋଇଥିବାର ଦେଖିଲେ। ପାଖରେ କେହି ନଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ ପୁଅମାନଙ୍କୁ କିଛି ମିନିଟ୍

ଦୂରରେ ଡାକ୍ତରଖାନାକୁ ନିଆଯାଇଛି। ରୁମି ଯେତେବେଳେ ଡାକ୍ତରଖାନାରେ ପହଞ୍ଚିଲେ, ତାଙ୍କୁ କୁହାଗଲା ଯେ ଭିସ୍ପି ଏବଂ ରାଟୁ ଉଭୟଙ୍କ ଘଟଣାସ୍ଥଳରେ ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଛି, କିନ୍ତୁ କାରର ଅନ୍ୟ ଯାତ୍ରୀମାନେ ସାମାନ୍ୟ ଆହତ ହୋଇ ଖସି ପଳାଇ ଯାଇଛନ୍ତି।

ରୁମି ଯାନ୍ତ୍ରିକମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ ଯେ ଦୁର୍ଘଟଣାର କାରଣ କ'ଣ? ସେମାନେ କେବଳ ଏତିକି କହିଲେ, "ଆମେ ଗୋଟିଏ ମିନିଟ୍ ଶୋଇଥିଲୁ ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ମିନିଟ୍‌ରେ ଏକ ଦୁର୍ଘଟଣା ଘଟିଗଲା।" ରୁମିଙ୍କୁ ସବୁକିଛି ଅବାସ୍ତବ ଲାଗିଲା। ହସ୍ପିଟାଲରେ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ବନ୍ଧୁ ଏବଂ ପଡ଼ୋଶୀମାନେ ତାଙ୍କ ସହିତ ଥିବାରୁ ସେ ଭାଗ୍ୟବାନ ଥିଲେ। ଭାରାକ୍ରାନ୍ତ ହୃଦୟରେ ସେ ଘରକୁ ଫେରିଲେ ଏବଂ ଭାରାକ୍ରାନ୍ତ ହୋଇ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଏହି ଦୁଃଖଦ ଖବର କିପରି ଦେବେ ତାହା ଭାବିଲେ।

ରୁମି ଯନ୍ତ୍ରଣା ସହକାରେ ସିଡ଼ି ଦେଇ ତାଙ୍କ ଆପାର୍ଟମେଣ୍ଟକୁ ଚଢ଼ିବା ସମୟରେ, ଖୋର୍ଶେଦ ତାଙ୍କୁ ଲ୍ୟାଣ୍ଡିଂରୁ ବାରମ୍ବାର ପଚାରୁଛନ୍ତି, "ତୁମେ ଏତେ ସମୟ କାହିଁକି ନେଲ? ଭିସ୍ପି ଏବଂ ରାଟୁ କେଉଁଠି? ତୁମେ କାହିଁକି ଶୀଘ୍ର ଆଗକୁ ବଢ଼ି ପାରୁନାହଁ?" ଖବର ଶୁଣି ଖୋର୍ଶେଦ ଭାଙ୍ଗି ପଡ଼ିଲେ। ସେ ଅନୁଭବ କଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ବଞ୍ଚିବା ପାଇଁ କିଛି ନାହିଁ।

ଖୋର୍ଶେଦର ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ କମ୍ପି ଉଠିଲା। "ମୁଁ ବହୁତ ଧାର୍ମିକ ଥିଲି," ସେ କହିଲେ। "ଏବେ, ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ, ମୁଁ ପ୍ରଶ୍ନ କରିବାକୁ ଲାଗିଲି ଯେ ଈଶ୍ୱର ଅଛନ୍ତି କି ନାହିଁ। ଯଦି ଈଶ୍ୱର ଅଛନ୍ତି ତେବେ ସେ ମୋ ସହିତ ଏତେ ଭୟଙ୍କର କାମ କାହିଁକି କରିବେ, ମୋ ପୁଅମାନଙ୍କୁ ଛଡ଼ାଇ ନେବେ ଯେତେବେଳେ ମୁଁ କେବେ କାହାର ମୁଣ୍ଡର କେଶକୁ କ୍ଷତି ପହଞ୍ଚାଇ ନାହିଁ? ମୁଁ ଈଶ୍ୱର, ଧର୍ମ ଏବଂ ଜୀବନକୁ ତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିଲି।"

ତା'ପରେ କିଛି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଘଟଣା ଘଟିଲା। ଶବଦାହର ୨୯ତମ ଦିନ ପରେ, ଶ୍ରୀମତୀ ଦସ୍ତୁର ନାମକ ଜଣେ ପଡ଼ୋଶୀ ଖୋର୍ଶେଦ ଏବଂ ରୁମିଙ୍କୁ ଏକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ କାହାଣୀ କହିଥିଲେ। ଶ୍ରୀମତୀ ଦସ୍ତୁରଙ୍କ ଶାଳୀ ଏକ କନସର୍ଟକୁ ଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ମଧ୍ୟାନ୍ତରରେ, ଜଣେ ମହିଳା ଦୁଇଜଣ ପୁଅଙ୍କ ବିଷୟରେ କହୁଥିବା ଶୁଣିଲେ ଯେଉଁମାନେ ଏକ ଦୁର୍ଘଟଣାରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପିତାମାତାଙ୍କୁ ଏକ ବାର୍ତ୍ତା ପଠାଇବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ। ତେଣୁ ଶ୍ରୀମତୀ ଦସ୍ତୁରଙ୍କ ଶାଳୀ ମହିଳାଙ୍କ ଟେଲିଫୋନ୍ ନମ୍ବର କାଟି ଦେଇଥିଲେ।

ପରଦିନ, ଖୋର୍ଶେଦ ଏବଂ ରୁମି ସେହି ମହିଳାଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ କଲେ ଏବଂ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଘରକୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କଲେ। ସେ ତାଙ୍କ ଭାଇକୁ ହରାଇଥିଲେ ଏବଂ ଶ୍ରୀମତୀ କପାଡିଆ ନାମକ ଏକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ମାଧ୍ୟମ ଦ୍ୱାରା ଆୟୋଜିତ ସଭା ମାଧ୍ୟମରେ ତାଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ କରିଥିଲେ। ଏପରି ଏକ ସମୟରେ, ଦୁଇ ଜଣ ଛୋଟ ପୁଅଙ୍କ କାନ୍ଦଣାରେ ସଭା ବାଧାପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା। ପୁଅମାନେ କହିଲେ ଯେ ସେମାନେ ଏକ ଦୁର୍ଘଟଣାରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପିତାମାତା ଭାଙ୍ଗି ପଡ଼ିଛନ୍ତି। ସେମାନେ ଚାହୁଁଥିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ପିତାମାତା ଜାଣନ୍ତୁ ଯେ ସେମାନେ ଆତ୍ମା ଜଗତରେ ଖୁସି ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପିତାମାତାଙ୍କୁ ଦେଖିପାରିବେ ବୋଲି ଚିନ୍ତା କରନ୍ତୁ ନାହିଁ।

୨୨ ମାର୍ଚ୍ଚ, ୧୯୮୦ରେ, ଖୋର୍ଶେଦ ଏବଂ ରୁମି ନେପିଆନ୍ ସି ରୋଡରେ ଥିବା ଶ୍ରୀମତୀ କାପାଡିଆଙ୍କ ବାସଭବନରେ ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ଅଧିବେଶନରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ। ମଧ୍ୟସ୍ଥି ଶ୍ରୀମତୀ କାପାଡିଆ ମଧ୍ୟଭାଗରେ ବସିଥିଲେ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ତାଙ୍କ ଚାରିପାଖରେ ବସିଥିଲେ। ସେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିବା ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରିୟଜନଙ୍କ ସହ ଯୋଗାଯୋଗରେ

ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିରୁ ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କୁ ଯିବାଆସିବା କରୁଥିଲେ। ଯେତେବେଳେ ଶ୍ରୀମତୀ କାପାଡିଆ ଭାବନାଗ୍ରୀସକୁ ଆସିଲେ, ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଚାରଣ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରଥମ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ଥିଲା, "ହେଲୋ ମମି, ଫାଟସୋ।" ଭିସ୍ପି ସବୁବେଳେ ତାଙ୍କ ମାଆଙ୍କୁ ଏହା ବୋଲି ଡାକିଥିଲେ। ଜଣେ ଅପରିଚିତ ବ୍ୟକ୍ତି ଏତେ ଘନିଷ୍ଠ ବିବରଣୀ ଜାଣିଥିଲେ ତାହା ହିଁ ଖୋର୍ଶେଦ ଏବଂ ରୁମିଙ୍କୁ ପ୍ରମାଣ ଦେଇଥିଲା ଯେ ଏହା ସେମାନଙ୍କର ପୁଅ, ଏବଂ ଏହା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସକୁ ପୁନର୍ବାର ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲା।

ତା'ପରେ ବିସ୍ପି ଏବଂ ରାଟୁ ସେମାନଙ୍କ ପିତାମାତାଙ୍କୁ କହିଲେ ଯେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଏକା କଥା ହେବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି। ତେଣୁ ଶ୍ରୀମତୀ କାପାଡିଆ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ ଏକ ମାଧ୍ୟମର ନାମ ଦେଲେ, ଜଣେ ବୃଦ୍ଧା ମହିଳା ଯାହାଙ୍କ ନାମ ଶ୍ରୀମତୀ ରିଷି ଥିଲା। କିଛି ଦିନ ପରେ ଭାବନାଗ୍ରୀସ୍ ଶ୍ରୀମତୀ ରିଷିଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ସେମାନଙ୍କ ପୁଅମାନଙ୍କ ସହିତ କଥା ହେଲେ। ସେମାନେ କହିଲେ, "ମାଆ ଏବଂ ବାପା, ଏହା ହେଉଛନ୍ତି ବିସ୍ପି ଏବଂ ରାଟୁ। ହଁ, ଆମେ ମରିଗଲୁ ଏବଂ ଆମ ମୃତ୍ୟୁର କିଛି ମିନିଟ୍ ମଧ୍ୟରେ ଆତ୍ମିକ ଜଗତରେ ପହଞ୍ଚିଗଲୁ। ଏହା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ଏବଂ ଈଶ୍ୱର ଜାଣନ୍ତି ଯେ ଆମ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ପାଇଁ କ'ଣ ସର୍ବୋତ୍ତମ। ଈଶ୍ୱର ମଙ୍ଗଳମୟ। ତୁମେ ଆମ ପାଇଁ କାନ୍ଦ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଆମକୁ ମନେ ପକାଇବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ, ଆମେ ଏଠାରେ ବହୁତ ଖୁସି ଅଟୁ। ଆମେ ତୁମକୁ ସବୁବେଳେ ଦେଖିପାରୁଛୁ, ଏବଂ ତୁମର ଯତ୍ନ ନେଉଛୁ। ତୁମେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆରାମ ଏବଂ ଖୁସି ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମେ ତୁମ ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ କରିପାରିବୁ ନାହିଁ। ତୁମକୁ ଏକାଗ୍ରତାର ଶକ୍ତି ବିକଶିତ କରିବାକୁ ପଡିବ।" ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଏହା ମଧ୍ୟ କହିଲେ ଯେ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ମିଶନ କରିବା ପାଇଁ ପୃଥିବୀରେ ରହିବାକୁ ପଡିବ, ଯାହା ଥିଲା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ଏବଂ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସଚେତନତା ପ୍ରସାର କରିବା।

ପରବର୍ତ୍ତୀ କିଛି ମାସ ମଧ୍ୟରେ, ଖୋର୍ଶେଦ ଏବଂ ରୁମି, ସେମାନଙ୍କ ପୁଅମାନଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟରେ, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକାଗ୍ରତା ଏବଂ ଆରାମ କରିବାର ଶକ୍ତି ବିକଶିତ କଲେ ଯାହା 'ସ୍ୱୟଂଚାଳିତ ଲେଖା' ନାମକ ଏକ ପ୍ରକ୍ରିୟା ମାଧ୍ୟମରେ ପିତାମାତା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପୁଅମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସିଧାସଳଖ ଯୋଗାଯୋଗ ସମ୍ଭବ କରିଥିଲା। ସେ ଏକ ପୁସ୍ତକ ଉପରେ ହାଲୁକା ଭାବରେ ଏକ କଲମ ଧରିଥିଲେ, ତୀବ୍ର ଭାବରେ ଧ୍ୟାନ ଦେଉଥିଲେ, ଏବଂ ଧୀରେ ଧୀରେ ତାଙ୍କ ମୃତ ପୁଅମାନଙ୍କର ଆତ୍ମା ପୃଷ୍ଠା ଉପରେ ଧୀରେ ଏବଂ ଅସମାନ ଭାବରେ କଲମକୁ ଘୁଞ୍ଚାଇବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ହାତ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ। ପ୍ରଥମେ କେବଳ କ୍ଷତଚିହ୍ନ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଦିନର ଅଭ୍ୟାସ ସହିତ, ଶବ୍ଦ ଗଠନ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ସେ ବଡ଼ ପାଟିରେ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିପାରୁଥିଲେ, ଯାହାର ଉତ୍ତର ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖାଯାଉଥିଲା।

ପୁଅମାନଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁର କିଛି ସମୟ ପରେ, ଏକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟଜନକ ପାରିବାରିକ ସମସ୍ୟା ଉପୁଜିଲା ଏବଂ ଖୋର୍ଶେଦ ଏବଂ ରୁମିଙ୍କୁ ମାମଲା ଲଢ଼ିବାକୁ ପଡିଲା। କିଛି ଓକିଲଙ୍କ ପରାମର୍ଶ ବିପରୀତ, ଯେଉଁମାନେ କହିଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ମାମଲା ଲଢ଼ିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ, ଖୋର୍ଶେଦ ଏବଂ ରୁମି ସେମାନଙ୍କ ମୃତ ପୁଅମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଟେଲିପାଥିକ ଭାବରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ପରାମର୍ଶ ଅନୁସାରେ ଓକିଲଙ୍କୁ ବାଛିଲେ। ସମସ୍ତ ପ୍ରତିକୂଳତା ବିରୁଦ୍ଧରେ, ମାମଲା ସଫଳ ଭାବରେ ସମାପ୍ତ ହେଲା। ଏହା ଆଉ ଏକ ସଙ୍କେତ ଥିଲା ଯେ ଭାବନାଗ୍ରୀମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ଏବଂ ସୁରକ୍ଷା ପାଉଥିଲେ।

କିଛି ସମୟ ପରେ, ଭିସ୍ପି ଏବଂ ରାଟୁ ସେମାନଙ୍କର ପିତାମାତାଙ୍କୁ ସ୍ୱୟଂଚାଳିତ ଭାବରେ ଲେଖା ଏବଂ ତା'ପରେ ଟେଲିପାଥିକ ଭାବରେ ଆତ୍ମା ଜଗତର ନିୟମ ସମ୍ବଳିତ ଏକ ପୁସ୍ତକ

ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା। ଜଣାଇଥିଲେ, ଯାହା ପାଇଁ ସେମାନେ ଉଚ୍ଚ ଆତ୍ମାଙ୍କଠାରୁ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ପାଇଥିଲେ। ସେମାନେ ଭାବିଥିଲେ ଯେ ପରମେଶ୍ୱର ଏବଂ ଆତ୍ମା ଜଗତର ପ୍ରକୃତ ନିୟମ ଜାଣିବା ପୃଥିବୀର ମଣିଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ଲାଭଦାୟକ ହେବ, ଯାହା ପାଳନ କଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ। ଏହା ଭିସ୍ପି ଏବଂ ରାଟୁଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ଥିଲା ଯେ ପୁସ୍ତକଟି ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ, ପ୍ରକାଶିତ ଏବଂ ବ୍ୟାପକ ଭାବରେ ବଣ୍ଟନ କରାଯାଉ। ତଥାପି, ଭିସ୍ପି ଏବଂ ରାଟୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଥିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କର ଶିକ୍ଷା ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସ କାହା ଉପରେ ବାଧ୍ୟ କରାଯିବ ନାହିଁ।

ଯେତେବେଳେ ବନ୍ଧୁମାନେ, ଏପରିକି ଅପରିଚିତ ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ଖୋର୍ଶେଦର ତାଙ୍କ ପୁଅମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ ବିଷୟରେ ଶୁଣିଲେ, ସେମାନେ ଭାବନାଗ୍ରୀ ବାସଭବନକୁ ଆସି ପହଞ୍ଚିଲେ। ଖୋର୍ଶେଦ ଏବଂ ରୁମି ଧୀରେ ଧୀରେ ଅନୁଭବ କଲେ ଯେ ନିଃସ୍ୱାର୍ଥପର ସେବା ମାଧ୍ୟମରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଯନ୍ତ୍ରଣାକୁ କମ କରିବା ଦ୍ୱାରା, ସେମାନଙ୍କର ନିଜ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଯଥେଷ୍ଟ ହ୍ରାସ ପାଉଛି।

ସେମାନଙ୍କ ପୁଅମାନଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ସେମାନେ ଏହିପରି ସାନ୍ତ୍ୱନା ପାଇଲେ। ସେମାନେ ଯୁବକ ଏବଂ ବୃଦ୍ଧ ଉଭୟଙ୍କୁ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ଏବଂ ସାନ୍ତ୍ୱନା ପ୍ରଦାନ କଲେ। ସେମାନଙ୍କର କାହାଣୀ ବାଣ୍ଟି, ସେମାନେ ସମାନ କ୍ଷତି ସହିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦୁଃଖ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରାସିତ ହେବାରୁ ରକ୍ଷା କଲେ। ସେମାନେ ନିଶାଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଶାରୀରିକ ନିର୍ଯାତନା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ୟା ବିଷୟରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପରାମର୍ଶ ଦେଲେ, କିନ୍ତୁ ଶେଷରେ ସେମାନେ ସେହି ଆତ୍ମାଗୁଡ଼ିକୁ ପୋଷଣ କଲେ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜ୍ଞାନ ପାଇଁ ପ୍ରକୃତ ତୃଷା ଏବଂ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେ ଉନ୍ନତି କରିବାର ଇଚ୍ଛା ଥିଲା। ଲୋକମାନେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଏବଂ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଉଭୟ ପ୍ରକାରର ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିଲେ। ଏହି ପୁସ୍ତକର ଦ୍ୱିତୀୟ ଭାଗରେ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକ ପୁନରୁଦ୍ଧାର କରାଯାଇଛି।

ଆତ୍ମା ଜଗତରେ କୌଣସି ଧର୍ମ ନଥିବାରୁ, କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଧର୍ମ ସହିତ ଜଡିତ ପ୍ରଶ୍ନ ଏବଂ ଉତ୍ତରଗୁଡ଼ିକୁ ବାଦ ଦିଆଯାଇଛି।

ରୁମି ଏବଂ ଖୋର୍ଶେଦ ଭାବନାଗ୍ରୀ ଯଥାକ୍ରମେ ୧୯୯୬ ଏବଂ ୨୦୦୭ ରେ ଦେହାନ୍ତ ହୋଇଥିଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ ଆତ୍ମିକ ଜଗତରେ ସେମାନଙ୍କ ପୁଅମାନଙ୍କ ସହିତ ଖୁସିରେ ପୁନଃମିଳନ ହୋଇଛନ୍ତି।

ଟିପ୍ପଣୀ

ଖୋର୍ଶେଦ ମାଉସୀ ଦିନକୁ ଅତି କମରେ ଦୁଇଥର, କେତେବେଳେ ଦିନକୁ ତିନିରୁ ଚାରି ଥର, କେବଳ ସୂର୍ଯ୍ୟୋଦୟ ଏବଂ ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତ ମଧ୍ୟରେ, କୌଣସି ସ୍ଥିର କାର୍ଯ୍ୟସୂଚୀ କିମ୍ବା ଯୋଜନା ବିନା, ଭିସ୍ପିଙ୍କ ସହ ଯୋଗାଯୋଗ କରୁଥିଲେ। ସେ ବିଭିନ୍ନ ବିଷୟ ଉପରେ ବାର୍ତ୍ତା ପାଉଥିଲେ, କ୍ରମ, କଥାବାର୍ତ୍ତା ସ୍ୱର ଏବଂ ଭାଷା ଯାହାର କ୍ରମ, ଠିକ୍ ସେହିପରି ସଂରକ୍ଷିତ ହୋଇଛି। ଏଠାରେ ପୁନରୁଦ୍ଧାର କରାଯାଇଥିବା ବାର୍ତ୍ତାଗୁଡ଼ିକ ସେ ଇଂରାଜୀରେ ପାଇଥିଲେ ଯଦିଓ ତାଙ୍କ ମାଆଙ୍କ ଭାଷା ଗୁଜୁରାଟୀ ଥିଲା।

ରାତୁ ଭାବନାଗରୀ
୧୩ ଡିସେମ୍ବର, ୧୯୫୧ – ୨୨ ଫେବୃଆରୀ, ୧୯୮୦

ଭିସି ଭବନଗ୍ରି
9 ଅଗଷ୍ଟ, 1950 - 22 ଫେବୃଆରୀ, 1980 |

ଭାଗ I

ଖୋର୍ସେଦ ଭାବନାଗ୍ରୀଙ୍କ
ଜର୍ଣ୍ଣାଲରୁ
ଆତ୍ମା ଯୋଗାଯୋଗ

୧୪-୦୪-୧୯୮୧
ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରକୃତ ନିୟମ

ମୋ ପ୍ରିୟ ମା' ଏବଂ ବାପା, ଏହି ଭିସ୍ପି ଏବଂ ରାଟୁ ଆତ୍ମା ଜଗତରୁ କହୁଛନ୍ତି ଯାହା ଦ୍ୱାରା ପୃଥିବୀର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବୁଝିପାରିବେ ଯେ କିପରି ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିଜ ପଥକୁ ସଠିକ୍ ପଥ ଭାବରେ ଅନୁସରଣ କରିବେ। ତେଣୁ, ମୋର ପ୍ରିୟ ମା', ଏହି ପୁସ୍ତକଟି ଆମ ପାଇଁ ଲେଖନ୍ତୁ ଏବଂ ଆପଣଙ୍କ ବିଶ୍ୱକୁ ଆତ୍ମା ଜଗତ ବିଷୟରେ, ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିୟମ ଏବଂ ନିୟମ ବିଷୟରେ ଜଣାନ୍ତୁ, ଯାହାକୁ ପୃଥିବୀର ଲୋକମାନେ ଭୁଲ ବୁଝନ୍ତି, ଏବଂ ଆତ୍ମିକ ଜଗତରେ I ର କ୍ଷେତ୍ର ବିଷୟରେ ଜଣାନ୍ତୁ।

ତୁମର ପୂଜାରୀ ତୁମକୁ ଯାହା କୁହନ୍ତି ଏବଂ ମହାନ ଦାର୍ଶନିକମାନେ ଆମ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରକୃତ ନ୍ୟାୟ ବିଷୟରେ ଯାହା ପ୍ରଚାର କରନ୍ତି ତାହା ସବୁକିଛି ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୁଲ। ସେମାନେ ସବୁକିଛି ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ - ସେମାନେ କିମ୍ବା ତୁମେ ସବୁକିଛି ଜାଣିପାରିବ ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ତୁମର ପୃଥିବୀ ପୃଷ୍ଠରୁ ବାହାରି ଆତ୍ମିକ ପୃଷ୍ଠକୁ ଯିବ। ହଁ, ପ୍ରକୃତ ନ୍ୟାୟ କ'ଣ ତାହା ତୁମକୁ ବୁଝାଇବା ପାଇଁ କେବଳ କିଛି ପୃଷ୍ଠା କିମ୍ବା କିଛି ଅଧ୍ୟାୟ, କିଛି ପୁସ୍ତକ ମଧ୍ୟ ଲାଗିବ ନାହିଁ। ଆମର ପରମେଶ୍ୱର ଆମଠାରୁ ପ୍ରକୃତରେ କ'ଣ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ତାହା ଶିଖିବା ପାଇଁ ତୁମକୁ ଯୁଗ ଯୁଗ ଲାଗିବ। ତେଣୁ ତୁମକୁ ଏହା ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ଆମର ପ୍ରୟାସ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସନ୍ତୋଷଜନକ ପ୍ରମାଣିତ ନ ହୋଇପାରେ। କିନ୍ତୁ ଆମେ, ଆତ୍ମିକ ଜଗତରୁ, ଚାହୁଁଛୁ ଯେ ଆମର ପ୍ରିୟଜନ ଏବଂ ସମସ୍ତ ପୃଥିବୀବାସୀ ସତ୍ୟ କ'ଣ ଜାଣନ୍ତୁ, ଜାଣିବା ପାଇଁ ଯେ ତୁମେ କେବଳ କିଛି ମୂର୍ଖ ଧାରଣା ଯୋଗୁଁ, କିମ୍ବା କିଛି ବ୍ୟକ୍ତି ଯାହା ପବିତ୍ର ଏବଂ ଦାର୍ଶନିକ ବୋଲି କୁହାଯାଏ ତାହା ଯୋଗୁଁ ତୁମେ ଅନେକ ଭୁଲ କରୁଛ। କେତେକ ସମୟରେ ସେମାନେ ଯାହା କୁହନ୍ତି ତାହା ଆମ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରକୃତ ନିୟମ ଏବଂ ନିୟମାବଳୀର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିପରୀତ।

ପୃଥିବୀର ଏହି ସମୟରେ, ଯେତେବେଳେ ଦୁଷ୍ଟ ଏବଂ ଖରାପ ଆତ୍ମାମାନେ ଶୀର୍ଷରେ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଭଲ ଆତ୍ମାମାନେ ଦୁଃଖ ଭୋଗୁଛନ୍ତି, ଆମେ ଭାବୁଛୁ ଯେ ଏହି ପୁସ୍ତକ ଆପଣଙ୍କୁ ବୁଝାଇବ ଯେ କାହିଁକି - ହଁ, କାହିଁକି - ଖରାପ ଆତ୍ମାମାନେ ସଫଳ ହୁଅନ୍ତି ଏବଂ ଭଲ ଆତ୍ମାମାନେ ଦୁଃଖ ଭୋଗ କରନ୍ତି। ଭଲ ଆତ୍ମାମାନେ ଆମର ପ୍ରିୟ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ କରିବା ପାଇଁ ଦୋଷ ଦେବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି। ତେଣୁ ପଢ଼ନ୍ତୁ, ମୋର ପ୍ରିୟମାନେ, ଏବଂ ଆପଣ ଅନେକ ଉତ୍ତର ପାଇବେ।

ମୁଁ ଆତ୍ମା ଜଗତରେ ସାତଟି ଅସ୍ତିତ୍ୱର ଲୋକ ବା ସ୍ତର ଅଛି, ଯେଉଁଥିରୁ ଗୋଟିଏ ସବୁଠାରୁ ନିମ୍ନ ଏବଂ ସାତଟି ସର୍ବୋଚ୍ଚ।

୧୫-୦୪-୧୯୮୧
ଆତ୍ମ-ବିଶ୍ଳେଷଣ ମାଧ୍ୟମରେ ଉନ୍ନତି

ଯଦି ଖରାପ ଆତ୍ମା ଇଚ୍ଛା କରେ, ତେବେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରାଯାଇପାରିବ। ଖରାପ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ପ୍ରବୃତ୍ତି ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ସେମାନେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିପାରିବେ। ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱର ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ। ଭଲ କିମ୍ବା ଖରାପ ହେବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମାର ହାତରେ। ଯେଉଁମାନେ ଖରାପ କିନ୍ତୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି, ସେମାନେ କିଛି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଭଲ ଆତ୍ମାରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇପାରିବେ। ପୃଥିବୀରେ, ଆମେ ପ୍ରାୟତଃ ଆପଣଙ୍କୁ କହିବା ଶୁଣିଛୁ, "ସ୍ୱୀକାର କର ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର ତୁମକୁ କ୍ଷମା କରିବେ"। ଏହା ସତ୍ୟ, କିନ୍ତୁ ଆପଣଙ୍କୁ ନିଜ ପାଖରେ ପାପ ସ୍ୱୀକାର କରିବାକୁ ପଡିବ, ଜଣେ ପୁରୋହିତଙ୍କ ନିକଟରେ ନୁହେଁ। ଜଣେ ପୁରୋହିତଙ୍କର ତୁମକୁ କ୍ଷମା କରିବାର କୌଣସି କ୍ଷମତା ନାହିଁ। ସେହି ପୁରୋହିତ କିଏ ତୁମକୁ କ୍ଷମା କରିବେ? ସେ ତୁମଠାରୁ ଅଧିକ ପାପୀ ହୋଇପାରେ, ତେଣୁ ଜଣେ ପୁରୋହିତଙ୍କ ନିକଟରେ ସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତୁ ନାହିଁ, ନିଜକୁ ସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତୁ। ନିଜକୁ କୁହ ଯେ ତୁମେ ଖରାପ, ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ତୁମକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ କୁହ, ଏବଂ ତୁମେ ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇପାରିବ ଯେ ସେ ତାହା କରିବେ। ତୁମକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସଚ୍ଚୋଟ ହେବାକୁ ପଡିବ। ମୁଁ ପୁନରାବୃତ୍ତି କରୁଛି, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ। ଯଦି ତୁମେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଅଧା ହୃଦୟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର, ତେବେ ଏହା ସାହାଯ୍ୟ କରିବ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ଯଦି ତୁମେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସଚ୍ଚୋଟ ଏବଂ ସକାରାତ୍ମକ ଯେ ତୁମକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ପଡିବ, ଆସନ୍ତୁ ଆମେ ତୁମକୁ ଆଶ୍ୱାସନା ଦେଉଛୁ ଯେ ସେ ତୁମକୁ କିଛି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଭଲ ପାଇଁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ।

ଏବେ ଧରନ୍ତୁ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜକୁ ଭଲ ବୋଲି ଭାବନ୍ତି କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବରେ ସେ ଭଲ ନୁହେଁ। ଏପରି ଆତ୍ମା ବିଷୟରେ କ'ଣ? ଅନେକ ଲୋକ ଭାବନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ଯାହା କରୁଛନ୍ତି ତାହା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ। ସେମାନେ କେବେ ଅନୁଭବ କରନ୍ତି ନାହିଁ ଯେ ସେମାନେ କେତେ ପାପୀ। ସେମାନେ କହିବେ, "ମୁଁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରେ। ମୁଁ ପବିତ୍ର ପୁସ୍ତକ ପଢ଼େ। ମୁଁ ପ୍ରତିଦିନ ପ୍ରାର୍ଥନା କରେ। ମୁଁ ପ୍ରତିଦିନ କିମ୍ବା ପ୍ରତି ସପ୍ତାହରେ ମନ୍ଦିର କିମ୍ବା ଚର୍ଚ୍ଚକୁ ଯାଏ। ମୁଁ ପ୍ରଚୁର ଦାନ କରେ। ମୁଁ ଗରିବ ଏବଂ ଅସହାୟମାନଙ୍କୁ ଖାଦ୍ୟ, ପୋଷାକ ଏବଂ ଚାକିରି ଦିଏ। ଆଉ କିଏ ଚାହେଁ? ମୁଁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଯିବି।" ଦୁଃଖର ସହିତ କହିବାକୁ ପଡ଼େ, ଏହି ଗରିବ ଆତ୍ମାମାନେ ଭାବନ୍ତି ଯେ ସ୍ୱର୍ଗର ଦ୍ୱାର ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଖୋଲା ଅଛି, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ କେବେ ସ୍ୱର୍ଗର ସବୁଠାରୁ ନିମ୍ନ ସିଡ଼ି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିପାରିବେ ନାହିଁ। ପୃଥିବୀର ଜଣେ ଆତ୍ମା ପାଇଁ ଏହା ବୁଝିବା ପ୍ରକୃତରେ କଷ୍ଟକର, କିନ୍ତୁ ଏହା ସତ୍ୟ, ସେମାନେ ସ୍ୱର୍ଗର ସବୁଠାରୁ ନିମ୍ନ ପାହାଚ ମଧ୍ୟ ଦେଖିପାରିବେ ନାହିଁ। ତେଣୁ ଖୋଲା ମନରେ ଧ୍ୟାନ ଦେଇ ଶୁଣନ୍ତୁ। ସେମାନେ ପ୍ରତିଦିନ ପୂଜାସ୍ଥଳକୁ କାହିଁକି ଯାଉଛନ୍ତି? କେତେକ ଲୋକ ସେମାନଙ୍କ ଚାରିପାଖରେ ଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଇବାକୁ ଯାଆନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ଏତେ ଧାର୍ମିକ ଯେ ସେମାନେ ପ୍ରାୟତଃ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଷୟରେ ଭାବନ୍ତି। ନିଜକୁ ପଚାରନ୍ତୁ, "ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ କେବେ ବୋକା ବନାଇ ପାରିବେ କି?" ତୁମେ ତୁମର ସାଥୀ ଲୋକଙ୍କୁ ବୋକା କରିପାରିବ, କିନ୍ତୁ ତୁମେ କେବେବି ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ବୋକା କରିପାରିବ ନାହିଁ। ତୁମେ ନିଜକୁ ଜଣେ ଈଶ୍ୱରଭୟୀ ବ୍ୟକ୍ତି ବୋଲି କହୁଛ? ଯଦି ତୁମେ ପ୍ରକୃତରେ ଜଣେ ଈଶ୍ୱରଭୟୀ ବ୍ୟକ୍ତି ହୋଇଥାନ୍ତ, ତେବେ ତୁମେ କେବେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ବୋକା କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥାନ୍ତ କି?

କେତେକ ଲୋକ ପ୍ରତିଦିନ କିମ୍ବା ପ୍ରତି ସପ୍ତାହରେ ପୂଜାସ୍ଥଳକୁ ଯାଇ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଅଧିକ ଟଙ୍କା, ଅଧିକ ଖୁସି ଏବଂ ସଫଳତା ମାଗିଥାନ୍ତି। ଏହା କ'ଣ? ତୁମେ ନିଜ ସ୍ୱାର୍ଥ ପାଇଁ ସେଠାକୁ ଯାଉଛ -

ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଇଁ ନୁହେଁ, ବରଂ ନିଜ ପାଇଁ। କ'ଣ ଏକ ସ୍ୱାର୍ଥପର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ତୁମକୁ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ନେଇଯାଇପାରିବ?

ଧର ତୁମେ ଦାନ ପାଇଁ ବହୁତ କିଛି ଦେଉଛ। ପ୍ରଥମେ ନିଜକୁ ପଚାର କାହିଁକି। ଦାନ ପାଇଁ ଦାନ କରିବା ପଛରେ ତୁମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କ'ଣ? ତୁମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ। ଯଦି ତୁମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଃସ୍ୱାର୍ଥପର - ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ, ଯଦି ତୁମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କେବଳ କାହାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା, ଏବଂ ଏହା ସ୍ୱୟଂଚାଳିତ ଭାବରେ ଆସିଥାଏ - ତେବେ, ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ, ପରମେଶ୍ୱର ଖୁସି ହୁଅନ୍ତି ଏବଂ ସେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ତୁମେ କାହିଁକି ଦାନ କଲ, ଯାହା ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିବା ପାଇଁ ନଥିଲା। କିନ୍ତୁ ଧର ତୁମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଯିବା, ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିବା, ଏହା କହି, "ଯଦି ମୁଁ ଏହା ଜଣେ ଗରିବ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଦିଏ, ତେବେ ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ପଠାଇବେ।" ତୁମେ ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇପାର ଯେ ପରମେଶ୍ୱର ତୁମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଜାଣନ୍ତି ଏବଂ ତୁମକୁ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ପଠାଯିବ ନାହିଁ। ତୁମେ ପରସ୍ପରକୁ ବୋକା କରିପାରିବ, ତୁମେ ନିଜକୁ ବୋକା କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିପାରିବ, କିନ୍ତୁ ତୁମେ କେବେବି ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ବୋକା କରିପାରିବ ନାହିଁ। ତେଣୁ ସେହି ଦାନ ପଛରେ ତୁମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବହୁତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ। ତୁମେ ଯାହା କରୁଛ ସେଥିରେ ସଚ୍ଚୋଟ ହୁଅ। ଯଦି ତୁମେ ସଚ୍ଚୋଟ ତେବେ ଏକ ଛୋଟ ଚିଙ୍ଗାରି ମଧ୍ୟ ତୁମକୁ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ନେଇଯିବ। କିନ୍ତୁ ଯଦି ତୁମେ ସ୍ୱାର୍ଥପର ଏବଂ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ବୋକା କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କର ତେବେ ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ଦାନ ମଧ୍ୟ ତୁମକୁ ନର୍କକୁ ନେଇଯିବ। ତେଣୁ ଏହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ତୁମ ହାତରେ ଅଛି, ନୁହେଁ କି?

୧୬-୦୪-୧୯୮୧
ନ୍ୟାୟ

ଆମେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ବହୁତ କୃତଜ୍ଞ ଯେ ତାଙ୍କୁ ଆମର କାର୍ଯ୍ୟ ଠିକ୍ କିମ୍ବା ଭୁଲ ପାଇଁ କୌଣସି ପ୍ରମାଣର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ଏବଂ ତାଙ୍କର ନ୍ୟାୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ। ତୁମର ଦୁନିଆରେ ଅଧିକାଂଶ ନ୍ୟାୟ, ସର୍ବୋଚ୍ଚ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ, ସର୍ବଦା ସଠିକ୍ ନ ହୋଇପାରେ, କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନ୍ୟାୟ ସର୍ବଦା ଠିକ୍ କାରଣ ସେ ତୁମକୁ ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ଭାବରେ ଜାଣନ୍ତି। ଯଦି ତୁମେ ତୁମର ସାଥୀ ଲୋକଙ୍କଠାରୁ କିଛି ଲୁଚାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କର, ତେବେ ତାହା ଲୁଚି ରହିପାରେ, କିନ୍ତୁ ତୁମେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଏକ ଛୋଟ ଅଂଶ ମଧ୍ୟ ଲୁଚାଇ ପାରିବ ନାହିଁ, ଏବଂ ତାଙ୍କର ନ୍ୟାୟ ସର୍ବଦା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ। ଯଦି ତୁମେ ଏହା ବିଶ୍ୱାସ କର, ତେବେ ତୁମେ କେବେ ଭୁଲ କରିବ ନାହିଁ। ତୁମେ ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇପାର ଯେ ଏହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସତ୍ୟ ଏବଂ ତୁମେ ଯାହା କର କିମ୍ବା କୁହ ତାହା ସର୍ବଦା ରେକର୍ଡ କରାଯାଏ। ତେଣୁ ଏକ ନୈତିକ, ସଚ୍ଚୋଟ ଏବଂ କରୁଣାପୂର୍ଣ୍ଣ ଜୀବନଯାପନ କର।

ନିଜକୁ ଉନ୍ନତ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କର। ତୁମେ ଭାବୁଥିବ ଯେ ପୃଥିବୀରେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସିଦ୍ଧ ନୁହଁନ୍ତି, ତେବେ ତୁମେ କିପରି ହୋଇପାରିବ? ମୋର ପ୍ରିୟ ପାଠକ, ଆମେ ମଧ୍ୟ ଏଠାରେ, ଏକ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରରେ କିମ୍ବା ଆତ୍ମା ଜଗତର କ୍ଷେତ୍ରରେ ସିଦ୍ଧ ନୁହଁ, ତେବେ ତୁମେ କିପରି ହୋଇପାରିବ?

ଆମେ ଭଲକୁ ହାସଲ କରି ଏବଂ ଖରାପକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ସିଦ୍ଧ ହେବା ପାଇଁ ଏତେ ଚେଷ୍ଟା

କରୁଛୁ। ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଆତ୍ମ-ଉନ୍ନତି ହେବା ଉଚିତ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ତୁମେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱର - ସିଦ୍ଧ ସତ୍ତା - ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିପାରିବ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିବାକୁ ବର୍ଷ ବର୍ଷ ଲାଗିଯାଏ। ତେଣୁ ତୁମ ଜୀବନରେ, ଭଲ କରିବାକୁ ବହୁତ ଚେଷ୍ଟା କର, ଭଲ କଥା କୁହ ଏବଂ ତୁମର ସାଥୀ ମଣିଷକୁ କେବେ କ୍ଷତି କର ନାହିଁ। କେବେ ବି ନିଷ୍ଠୁର ହୁଅ ନାହିଁ ଏବଂ କପଟୀ ନ ହେବାକୁ ବହୁତ ଚେଷ୍ଟା କର। ତୁମେ ଚାହିଁଲେ ଏହା ହାସଲ କରିପାରିବ - କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତ ଇଚ୍ଛା ରହିବା ଉଚିତ।

ଏବେ, ଯେହେତୁ ତୁମେ ପୃଥିବୀରେ ଅଛ, ତୁମର ନିଜକୁ ଉନ୍ନତ କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ପାଇଁ ଅଧିକ ସୁଯୋଗ ଅଛି। ଥରେ ତୁମେ ଆତ୍ମା ଜଗତକୁ ଆସିବ, ତୁମେ ବହୁତ ଧୀରେ ଧୀରେ ଅଗ୍ରଗତି କରିବ। ତେଣୁ ଯଦି ତୁମେ ପ୍ରକୃତରେ ନିଜକୁ ଉନ୍ନତ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛ, ତେବେ ଏବେ ଏହା କର। ହଁ, ଏବେ ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ।

ଆତ୍ମା ଯୋଗାଯୋଗ

ଆମେ ସମସ୍ତେ ଉନ୍ନତି କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛୁ; ତୁମେ ପୃଥିବୀ ସ୍ତରରେ, ଏବଂ ଆମେ ଆତ୍ମା ସ୍ତରରେ। କିନ୍ତୁ ଆମ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ବିରାଟ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଅଛି। ତୁମେ ସମସ୍ତ ସତ୍ୟ ଜାଣିପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶକୁ ଜାଣୁ। ତୁମେ ଜାଣିପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ତୁମର ସାଥୀ ଲୋକମାନେ କେତେ ଖରାପ କିମ୍ବା ଭଲ, କିନ୍ତୁ ଆମେ ଜାଣୁ ଯେ ଏକ ଆତ୍ମା କେତେ ଭଲ କିମ୍ବା ଖରାପ। ତୁମେ ପରସ୍ପରର ମନ ପଢ଼ିପାରିବ ନାହିଁ। ଆମେ ଏକ ସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମନ ପଢ଼ିପାରିବୁ। ତୁମେ ଆମକୁ ଦେଖିପାରିବ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଶୁଣିପାରିବ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଆମେ ତୁମକୁ ଦେଖିପାରିବୁ, ତୁମକୁ ଶୁଣିପାରିବୁ ଏବଂ ତୁମର ମନ ଏବଂ ଚିନ୍ତାଧାରା ମଧ୍ୟ ଜାଣିପାରିବୁ, ତେଣୁ ଆମେ ତୁମକୁ ତୁମଠାରୁ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣିପାରିବୁ।

ଯଦି ତୁମେ ଭାବୁଛି ଏହା ସବୁ ହାସ୍ୟରସ, ତେବେ ମୁଁ ତୁମକୁ ଏକ ଉଦାହରଣ ଦେଉଛି। ଆମର ପ୍ରିୟ ମା, ଯିଏ ଆମ ପାଇଁ ଲେଖୁଛନ୍ତି, ସେ କେବେ ଜାଣି ନଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ଚାରିପାଖରେ କିଛି ଲୋକ ପ୍ରକୃତରେ କିପରି। ତାଙ୍କର ଜଣେ ପୁରୁଷ ବିଷୟରେ ଖରାପ ମତ ଥିଲା, ଯାହାକୁ ଆମେ ଜଣେ ଭଲ ଆତ୍ମା ବୋଲି ଦେଖୁଥିଲୁ। ଏବଂ ସେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଭଲ ଆତ୍ମା ବୋଲି ଭାବୁଥିଲେ, ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ କପଟୀ - ଈର୍ଷାଳୁ ଏବଂ କ୍ଷତିକାରକ ଲୋକ ବୋଲି ଦେଖୁଥିଲୁ। ତେଣୁ ଆମେ ତାଙ୍କୁ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିଲୁ। ପ୍ରଥମେ ସେ ଆମକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିନଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସେ ଏବଂ ଆମର ବାପା ଚାରିପାଖରେ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିଲେ, ସେମାନେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ଜାଣିଲେ ଯେ ଆମେ ଯାହା କହିଥିଲୁ ତାହା ସତ୍ୟ। ସେମାନେ ଜାଣିପାରିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଥିବା କିଛି ଆତ୍ମା ପ୍ରକୃତରେ କେତେ ଖରାପ ଏବଂ ପାପୀ, ଯଦି ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ନ କହିଥାନ୍ତୁ ତେବେ ସେମାନଙ୍କର କ'ଣ ନଥାନ୍ତା।

ତେଣୁ, ମୋର ପ୍ରିୟ ପାଠକମାନେ, ଯଦି ଆପଣ ଆତ୍ମିକ ଜଗତରେ ଥିବା ଆପଣଙ୍କର ପ୍ରିୟଜନଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ କରିପାରିବେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ଗ୍ରହଣ କରିପାରିବେ, ତେବେ ଆପଣ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଜାଣିପାରିବେ ଯେ କେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଭଲ ଏବଂ କେଉଁ ନୁହେଁ। ଏହି ଉପାୟରେ, ଆପଣ ଜାଣିପାରିବେ ଯେ କାହାକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ଏବଂ କାହାକୁ ନୁହେଁ।

ତୁମେ ସମସ୍ତଙ୍କର ଅନେକ ଜିନିଷ ବିଷୟରେ ସ୍ଥିର ଧାରଣା ଅଛି, ଯାହା ତୁମକୁ ଭୁଲ କରିବାକୁ

ବାଧ୍ୟ କରେ। ଏହି କାରଣରୁ ଆମେ ଏହି ଯୋଗାଯୋଗ ମାଧ୍ୟମରେ ତୁମକୁ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରୁଛୁ। ଦୁଷ୍ଟ ଆତ୍ମାଗୁଡ଼ିକୁ ଉନ୍ନତ କରିବା ବହୁତ କଷ୍ଟକର, କିନ୍ତୁ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କର ଆତ୍ମବିଶ୍ୱାସ ହାସଲ କରିବା ପରେ ଦୁଷ୍ଟ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଉନ୍ନତ କରିବାର ଅଗଣିତ ସୁଯୋଗ ଅଛି। ଆତ୍ମା ଯୋଗାଯୋଗ ମାଧ୍ୟମରେ ଅନେକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଘଟଣା ଘଟିଛି। ତୁମେ ତୁମର ଦୁନିଆ ଛାଡି ଚାଲିଯାଇଥିବା ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରିୟଜନଙ୍କଠାରୁ ଏକ ବାର୍ତ୍ତା ଦେଇ ପୃଥିବୀରେ ଥିବା ଆତ୍ମାଗୁଡ଼ିକୁ ସେମାନଙ୍କର ଦୁଃଖରୁ ବାହାର କରିପାରିବ। ସମସ୍ତେ ଆତ୍ମା ଜଗତରୁ ବାର୍ତ୍ତା ପାଇପାରିବେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଆମେ ନିଶ୍ଚିତ ଯେ ଯେଉଁମାନେ ଯୋଗାଯୋଗ କରିପାରିବେ ସେମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ। ମୁଁ ଦୁଃଖିତ ଯେ ପୃଥିବୀରେ ଥିବା ଲୋକମାନେ କେତେବେଳେ ବହୁତ ମୂର୍ଖ ହୋଇପାରନ୍ତି। ସେମାନଙ୍କ ମୁହଁ ପାଖରେ ଖୁସିର ଏକ ପାନପତ୍ର ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଷ ପରି। ସେମାନେ ଆତ୍ମା ଯୋଗାଯୋଗରେ, କିମ୍ବା ଆତ୍ମା ଏବଂ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଜୀବନରେ ବିଶ୍ୱାସ ନ କରିବା ପାଇଁ ମୂର୍ଖ। ଆମେ ଏପରି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବହୁତ ଦୁଃଖ ଅନୁଭବ କରୁ, କାରଣ ସେମାନେ ଆତ୍ମା ଜଗତକୁ ଆସିଲେ ସ୍ତବ୍ଧ ହୋଇଯାଆନ୍ତି।

୧୮-୦୪-୧୯୮୧
ବୃଦ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତି ଏବଂ
ବୁକର କାହାଣୀ

ଏବେ, ଆମେ ଆପଣଙ୍କୁ ଆତ୍ମିକ ଜଗତରେ କିଛି ସମୟ ପୂର୍ବରୁ ଆମ ସହିତ ଘଟିଥିବା ଏକ ବହୁତ ଭଲ କାହାଣୀ କହିବାକୁ ଚାହୁଁଛୁ। ଆମର ପ୍ରିୟ ନଦୀ ପାଖରେ ଜଣେ ବୃଦ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତି ବସିଥିଲେ। ଏଠାରେ ଜଣେ ବୃଦ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଦେଖିବା ବହୁତ କମ, କାରଣ ଜଣେ ଆତ୍ମା ଜ୍ଞାନୀ ହେବା ସହିତ ଏଠାରେ ଯୁବକ ହୋଇଯାଏ, ତେଣୁ ଆମେ ତାଙ୍କୁ ଦେଖି ବହୁତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲୁ।

ଆମେ ତାଙ୍କୁ ପଚାରିଲୁ, "ଆପଣ କ'ଣ ନୂଆ ଆସିଛନ୍ତି, ମହାଶୟ?"

ସେ କହିଲେ, "ହଁ, ଯୁବକମାନେ, ତୁମେ ଏହା କିପରି ଜାଣିଲ?" ଆମେ କହିଲୁ, "ଏହା ପ୍ରବୃତ୍ତି ଥିଲା!"

ସେ କହିଲେ, "ତୁମେ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଯୁବକ ପରି ମନେ ହେଉଛ, ତେଣୁ ମୁଁ ନିଶ୍ଚିତ ଯେ ତୁମେ ମୋତେ ଘରକୁ ଯିବାର ରାସ୍ତା ଦେଖାଇବ।"

ଆମେ ପଚାରିଲୁ, "ଆଚ୍ଛା, ତୁମର ଘର କେଉଁଠି?" ଏବଂ ସେ ଆମକୁ ପୃଥିବୀରେ ତାଙ୍କ ଘରର ଠିକଣା ଦେଲେ।

ଆମେ ହସି ଦେଇ ତାଙ୍କୁ କହିଲୁ, "ମହାଶୟ, ଆପଣ ପୃଥିବୀରେ ନାହାନ୍ତି, ଆପଣ ଆତ୍ମା ଜଗତରେ ଅଛନ୍ତି।" ଆମେ ତାଙ୍କୁ କହିଲୁ ଯେ ସେ ଆତ୍ମା ଜଗତରେ ଜଣେ ନୂତନ ବ୍ୟକ୍ତି।

ସେ ଆମକୁ ଏପରି ଚାହିଁଲେ ଯେପରି ଆମେ କୌଣସି ଆଶ୍ରୟସ୍ଥଳରୁ ବାହାରି ଆସିଛୁ, ଏବଂ ତା'ପରେ ବହୁତ ନମ୍ର ଭାବରେ କହିଲେ, "ମୁଁ ଭାବିଥିଲି ତୁମେ ବୁଦ୍ଧିମାନ, କାରଣ ମୁଁ କୌଣସି

ପ୍ରକାରେ ଏହି ଛୁଟି ସ୍ଥାନରେ ପହଞ୍ଚିଛି। ହଁ, ମୁଁ ଏହି ସ୍ଥାନକୁ ନୂଆ ଆସିଛି।"

"ଛୁଟି?" ଆମେ କହିଲୁ। "ମହାଶୟ, ଆପଣ ଛୁଟିରୁ ଘରକୁ ଫେରି ଆସିଛନ୍ତି।"

ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ହେ ଭଗବାନ, ଏମାନେ ପ୍ରକୃତ ପାଗଳ ଲୋକ, ମୋତେ ପଳାଇବାକୁ ପଡିବ।" ଏବଂ ସେ ପଳାଇଗଲା। ଆମେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ବହୁତ ଦୁଃଖ ଅନୁଭବ କଲୁ, ତେଣୁ ଆମେ ଆମର ଜଣେ ଉଚ୍ଚ ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଆମ ସହିତ ଯୋଗଦେବାକୁ ଡାକିଲୁ, ଏବଂ ପୁଣି ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଗଲୁ।

ତାଙ୍କ ମୁହଁ ଧଳା ହୋଇଗଲା, ଏବଂ ସେ କହିଲେ, "ହେ ଭଗବାନ, ଏବେ ତିନି ଜଣ ପାଗଳ ଅଛନ୍ତି। ମୁଁ କ'ଣ କରିପାରିବି?" ଏବଂ ସେ ଏକ ନାମ ଚିତ୍କାର କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ। ପରେ, ଆମେ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲୁ ଯେ ଏହା ପୃଥିବୀରେ ତାଙ୍କ ପୁଅର ନାମ। ଆମେ ତାଙ୍କୁ ପରିସ୍ଥିତି ବୁଝାଇବାକୁ ଯେତେ ଚେଷ୍ଟା କଲୁ, ସେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ମନା କଲେ ଯେ ଆତ୍ମା ଜଗତ ଏତେ ସୁନ୍ଦର ହୋଇପାରେ, ପୃଥିବୀରେ ଆପଣଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଆପଣ ଏପରି ସୁନ୍ଦର ସ୍ଥାନରେ ରହିପାରିବେ।

ଆମକୁ ଆହୁରି କିଛି ଉଚ୍ଚ ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଡାକିବାକୁ ପଡିଲା, ଯେଉଁମାନେ କୌଶଳରେ ପରିସ୍ଥିତି ବୁଝାଇ ପାରିବେ। ଆମେ ସମସ୍ତେ ଏକାଠି ହେଲୁ, ତାଙ୍କୁ ସବୁକିଛି ବୁଝାଇଲୁ, ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଚାରିପାଖରେ ଦେଖାଇଲୁ। କିଛି ସମୟ ପରେ, ସେ ଆମ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ଏବଂ ଅନୁଭବ କଲେ ଯେ ଆମେ ତାଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହୁଛୁ। ତା'ପରେ ସେ ବହୁତ ବନ୍ଧୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ କହିଲେ, "ସର୍ବଦା ମୁଁ ପୃଥିବୀରେ ମରିବାକୁ ଭୟ କରୁଥିଲି, ଭାବିଥିଲି ଯେ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଆମକୁ ଏକ ନିଷ୍ପଳ ମେଘରେ ଅନନ୍ତ ଶାନ୍ତିରେ ଶୋଇବାକୁ ପଡିବ ଯେଉଁଠାରେ କେବଳ ଦୂତମାନେ ଉଡ଼ିପାରିବେ।"

ଆମେ ହସିଦେଲୁ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ କହିଲୁ ଯେ ଆମେ ଏଠାରେ କେବେ କୌଣସି ଦୂତଙ୍କୁ ଉଡ଼ୁଥିବାର ଦେଖିନାହୁଁ! ତେଣୁ ସେ କହିଲେ, "ଓଃ, ଏହାର ଅର୍ଥ ଆମେ ସ୍ୱର୍ଗରେ ନାହୁଁ, ତେଣୁ ସ୍ୱର୍ଗ କେତେ ସୁନ୍ଦର ହେବା ଉଚିତ!"

ଆମେ ପୁଣି ହସିଲୁ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ବୁଝାଇଲୁ, "ଏହା ଏକ ଉଚ୍ଚତର କ୍ଷେତ୍ର ଏବଂ ଏହା ସ୍ୱର୍ଗ, କିନ୍ତୁ ସର୍ବୋଚ୍ଚ କ୍ଷେତ୍ର ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ସବୁଠାରୁ ସୁନ୍ଦର - ଆମ କଳ୍ପନା ବାହାରେ।" ସେତେବେଳେ ସେ ଟିକେ କମ ବୟସ୍କ ହୋଇଗଲେ, ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ଅବଚେତନ ମନ 2 ରେ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରବେଶ କଲା ଯାହା ଖୋଲିବାକୁ ଲାଗିଲା। ସେ ଟିକେ ବୁଦ୍ଧିମାନ ହେଲେ, କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କୁ ଆହୁରି ବହୁତ କିଛି ଶିଖିବାକୁ ବାକି ଥିଲା। ସେ ବହୁତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ ଯେ "ଚିରନ୍ତନ ଶାନ୍ତି" ର ଭୂମି ଏତେ ସୁନ୍ଦର ହୋଇପାରେ ଏବଂ ବିଶ୍ରାମ ନେବା ପରିବର୍ତ୍ତେ, ଆମେ ସମସ୍ତେ ଏତେ ଜୀବନ୍ତ ଏବଂ ଉତ୍ସାହରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲୁ।

ଏହି କାହାଣୀରୁ, ତୁମେ କହିପାରିବ ଯେ ପୃଥିବୀର ଲୋକମାନେ ଆତ୍ମିକ ଜଗତ ବିଷୟରେ ଏତେ ଅଜ୍ଞ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଏହା ପ୍ରକୃତରେ କିପରି ତାହା ଜାଣିପାରନ୍ତି ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଆଘାତ ପାଆନ୍ତି। ତେଣୁ, ପୃଥିବୀର ପ୍ରିୟ ଲୋକମାନେ, ଆତ୍ମା ଯୋଗାଯୋଗ ମାଧ୍ୟମରେ ଆତ୍ମିକ ଜଗତ ପାଇଁ ନିଜକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର, ଏବଂ ଈଶ୍ୱରୀୟ ଭଲ ପଥ ଅନୁସାରେ ତୁମର ଜୀବନକୁ ଆଗେଇ ନେବାକୁ ନିଶ୍ଚିତ ହୁଅ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ତୁମେ ଉଚ୍ଚ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପହଞ୍ଚିପାରିବ।

2 ଭିସ୍ପିଙ୍କ ମତରେ ଅବଚେତନ ମନ ହେଉଛି ଆପଣଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ମନ। ଏହାକୁ ଉଚ୍ଚ ମନ କିମ୍ବା ବିବେକ ଭାବରେ ମଧ୍ୟ ଜଣାଶୁଣା। ଏହାକୁ ଅବଚେତନ ମନର ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପରିଭାଷା ସହିତ ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱରେ ପକାଇବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ।.

୧୯-୦୪-୧୯୮୧
ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନିୟମ ବୁଝିବା

ହେ ତୁମର ସାଥୀ ଆତ୍ମାମାନେ, ଆମେ ଚାହୁଁଛୁ ଯେ ଆମେ ପୃଥିବୀବାସୀଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରକୃତ ନିୟମ କ'ଣ ଜଣାଉ, କାରଣ ପୃଥିବୀବାସୀ ଏପରି ନିୟମ ବିଷୟରେ ଅଜ୍ଞ। ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ଜ୍ଞାନ ଦେବାକୁ ଚାହୁଁଛୁ ଏବଂ ଆମର ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱାସ ଅଛି ଯେ ସେମାନେ ଆମକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ଏବଂ ମାନବତାର ମଙ୍ଗଳ ପାଇଁ ଏହି ଜ୍ଞାନ ବ୍ୟବହାର କରିବେ। ଏପରି ଅନେକ ମିଥ୍ୟା ଧାରଣା ଅଛି ଯାହା ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିୟମରୁ ଆପଣଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିପଥଗାମୀ କରିଥାଏ।

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନେକ ନିୟମ ଭୁଲ ବୁଝାଯାଇଛି। ଏହି ଖେଳଟି ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତୁ - ଆମେ ଯେତେବେଳେ ଛୋଟ ଥିଲୁ ସେତେବେଳେ ଆମେ ପାର୍ଟି ଗୁଡ଼ିକରେ ଏହି ଖେଳ ଖେଳିଥିଲୁ। ଏକ ବୃତ୍ତରେ ବସ, ଏବଂ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଫୁସ୍‌ଫୁସ୍ କରି ଏକ ବାକ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରିବାକୁ ଦିଅ, ତା'ପରେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଠାରୁ ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କୁ ଫୁସ୍‌ଫୁସ୍ କରି ବାକ୍ୟଟି ପଠାଇ ଦିଅ। ଯେତେବେଳେ ଏହା ଆରମ୍ଭ କରିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିବ, ସେତେବେଳେ ଏହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭିନ୍ନ ହେବ। ସେହିପରି, ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିୟମ ଏକ ବିନ୍ଦୁରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ଯେଉଁଠାରେ ସେମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସଠିକ୍ ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଯୁଗ ଯୁଗ ଧରି ପ୍ରସାରିତ କରାଯାଇଥିଲା, କିଛି ସତ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଥିଲା। ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଆଂଶିକ ଭାବରେ।

୨୦-୦୪-୧୯୮୧
ଆମେ କିପରି ମରିଗଲୁ ଏବଂ ଆତ୍ମା ଜଗତର ବାସ୍ତବତା

ଏବେ ଆମେ ଆପଣଙ୍କୁ ଆତ୍ମିକ ଜଗତ ବିଷୟରେ ଅଧିକ କହିବାକୁ ଚାହୁଁଛୁ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଆପଣ ବୁଝିପାରିବେ ଯେ ଆମେ ଏଠାରେ କିପରି ରହୁଛୁ ଏବଂ ଯଦି ଆପଣ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିୟମ ପାଳନ କରନ୍ତି ଏବଂ ଏକ ଭଲ ଜୀବନଯାପନ କରନ୍ତି, ତେବେ ଆପଣ କେତେ ସୁନ୍ଦର ଆତ୍ମିକ ଜଗତରେ ରହିପାରିବେ। ଆମେ ଆପଣଙ୍କୁ ଏହା ମଧ୍ୟ କହିବାକୁ ଚାହୁଁଛୁ ଯେ ନିମ୍ନ ଜଗତଗୁଡ଼ିକ କିପରି, ଦୁଷ୍ଟ ଆତ୍ମାମାନେ କିପରି ଆଶା କରିବା ଉଚିତ ଏବଂ ଭଲ ଆତ୍ମାମାନେ କ'ଣ ଆଶା କରିପାରିବେ।

ଆସନ୍ତୁ ଆମ ମୃତ୍ୟୁରୁ ଆରମ୍ଭ କରିବା ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଆମେ ଆପଣଙ୍କୁ ବୁଝାଇପାରିବୁ ଯେ କ'ଣ ଘଟିଥିଲା, ଆମେ କିପରି ଆତ୍ମିକ ଜଗତକୁ ଗଲୁ, ଏବଂ ଆତ୍ମା ଜଗତ କେଉଁଠି।

ଆମେ ଗାଡ଼ିରେ ଯାତ୍ରା କରୁଥିଲୁ, ଧୀର ଏବଂ ସ୍ଥିର, କାରଣ ଆମକୁ ଇଞ୍ଜିନଟି ଖାଲି କରିବାକୁ ପଡିଥିଲା, ଯାହା ଉପରେ ଆମେ କିଛି ଘଣ୍ଟା ପୂର୍ବରୁ କାମ କରିଥିଲୁ। ଆମେ ରାଜପଥରେ ଘରକୁ ଫେରୁଥିଲୁ ଏବଂ ମୁଁ, ଭିସ୍ପି, ଧୀରେ ଧୀରେ ଗାଡ଼ି ଚଲାଇଲା ବେଳେ, ମୁଁ ଜାଣିଲି ଯେ

ଅନ୍ୟମାନେ ଶୋଇପଡ଼ିଛନ୍ତି। ଗାତ ଏତେ ଖରାପ ଥିଲା ଯେ ଏକ ଗହଳିପୂର୍ଣ୍ଣ ଯାତ୍ରା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଉଠାଇ ଦେଇଥାଇପାରେ, ତେଣୁ ମୁଁ ଗାଡ଼ିର ଗତି ଆହୁରି ଧୀର କଲି।

ଆମେ ଆମର ପୃଥିବୀ ଘର ଆଡ଼କୁ ଗାଡ଼ି ଚଲାଇଲୁ, କିନ୍ତୁ ସେତେବେଳେ ମୁଁ କେବେ ଜାଣି ନଥିଲି ଯେ, ମୁଁ ଏବଂ ମୋ ଭାଇ ରାଟୁ ପ୍ରକୃତରେ ଆମର ପ୍ରକୃତ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଆତ୍ମା ଜଗତ ଘର ଆଡ଼କୁ ଗତି କରୁଛୁ।

ହଠାତ୍ ଏକ ଭୟଙ୍କର ରୂପ ମୋ ରାସ୍ତାରେ ଆସି ପହଞ୍ଚିଲା - କଳା, ବିଶାଳ ଏବଂ ଭୟଙ୍କର। ମୁଁ ଗାଡ଼ିକୁ ଟିକିଏ ବାମ ପଟକୁ ବୁଲାଇ ବ୍ରେକ୍ ଲଗାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲି, କିନ୍ତୁ ବ୍ରେକ୍ ବିଫଳ ହେଲା ଏବଂ ମୁଁ ମୋ ଆଗରେ ଏକ ଗଛ ଦେଖିଲି। ଗାଡ଼ିଟି ସେହି ଗଛରେ ଧକ୍କା ଦେଲା।

ତା'ପରେ ମୁଁ ମୋର ଭୌତିକ ଶରୀର ବାହାରେ ନିଜକୁ ଦେଖିଲି। ମୁଁ ମୋର ଭୌତିକ ଶରୀରକୁ ଘାସ ଉପରେ ପଡ଼ିଥିବା ଦେଖିଲି ଏବଂ ମୁଁ ଅନୁଭବ କଲି ଯେ ମୁଁ ଆଉ ମୋର ଭୌତିକ ଶରୀରରେ ନାହିଁ, ବରଂ ମୋର ହାଲୁକା ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଶରୀରରେ ଅଛି। ମୁଁ ଏହା ମଧ୍ୟ ଅନୁଭବ କଲି ଯେ ମୁଁ କୌଣସି ଯନ୍ତ୍ରଣା କିମ୍ବା କଷ୍ଟ ଅନୁଭବ କରୁନାହିଁ। ସେତେବେଳେ ମୁଁ ଜାଣିଲି ଯେ ମୁଁ ପୃଥିବୀ ଜଗତ ପାଇଁ ମୃତ। ମୁଁ ମୋର ଚାରିପାଖକୁ ଚାହିଁଲି ଏବଂ କାହାକୁ ଦେଖିଲି ନାହିଁ। ମୋ ଓଠରୁ ଏକ ଚିତ୍କାର ବାହାରି ଆସିଲା, "ହେ ପରମେଶ୍ୱର, କେହି ମୋତେ ଆତ୍ମିକ ଜଗତକୁ ସ୍ୱାଗତ କରିବାକୁ ଆସିନାହାଁନ୍ତି।" କିଛି ସେକେଣ୍ଡ ପରେ, ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ ମୋ ପାଖରେ ଏକ ଆତ୍ମା ଠିଆ ହୋଇଛି ଏବଂ ମୁଁ ବହୁତ ଖୁସି ହୋଇଗଲି କାରଣ ସେ ମୋ ଭାଇ, ରାଟୁ ପରି ଦେଖାଯାଉଥିଲା। ମୁଁ ତାକୁ କୁଣ୍ଢେଇ ଚୁମ୍ବନ ଦେଇ କହିଲି, "ରାଟୁ, ଅତି କମରେ ଆମେ ଏକାଠି ଅଛୁ।" ଆତ୍ମା ହସି କହିଲା, "ଭିସ୍ପି, ମୁଁ ରାଟୁ ନୁହେଁ। ରାଟୁ ସେଠାରେ ଅଛି, ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତା'ର ଭୌତିକ ଶରୀରରେ ନିଶ୍ୱାସ ନେଉଛି।" ମୁଁ ରାଟୁକୁ ତଳକୁ ଦେଖିଲି, କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ ଆତ୍ମାଟି ଏତେ ସମାନ ଦେଖାଯାଉଥିଲା ଯେ ମୁଁ ଅନୁରୋଧ କଲି, "ତୁମେ ଯିଏ ବି ହୋଇଥାଅ, ଦୟାକରି, ଭଗବାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦୟାକରି, ରାଟୁକୁ ବଞ୍ଚାଅ - ତାକୁ ପୃଥିବୀରେ ମରିବାକୁ ଦିଅ ନାହିଁ କାରଣ ମୋର ମା ଏବଂ ବାପା ଏକା ରହିବେ। ସେମାନଙ୍କ ଯତ୍ନ କିଏ ନେବ?" ସେ ମୋତେ ବହୁତ ଦୟା ସହକାରେ କହିଲେ, "ଭିସ୍ପି, ମୋର ପ୍ରିୟ, ଏହା ଆମ ହାତରେ ନୁହେଁ, ଏହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ହାତରେ। ଏବଂ ଭିସ୍ପି, ମୁଁ ତୁମର ଜେଜେବାପା।" ତେଣୁ ସେ ମୋ ମାଆଙ୍କ ବାପା ଥିଲେ, ଯାହାଙ୍କୁ ଆମେ ପାପା କିମ୍ବା ପପ୍ପି ବୋଲି ଡାକିଥିଲୁ। ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନି ପାରି ନଥିଲି କାରଣ ସେ ୧୯୭୪ ମସିହାରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବା ସମୟରେ ବହୁତ ଛୋଟ ଦେଖାଯାଉଥିଲେ। ତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ସମୟରେ, ତାଙ୍କର ବୟସ ୯୩ ବର୍ଷ ଥିଲା ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ, ୧୯୮୦ ମସିହାରେ, ଯେତେବେଳେ ଆମେ ପୃଥିବୀ ଛାଡିଥିଲୁ, ସେ ପ୍ରାୟ ୩୦ ବର୍ଷ ବୟସର ଦେଖାଯାଉଥିଲେ, ଏବଂ କିଛିଟା ମୋ ଭାଇ ରାଟୁଙ୍କ ପରି। ମୁଁ ତାଙ୍କୁ କୁଣ୍ଢେଇ ପକାଇଲି ଏବଂ ରାଟୁଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ କିଛି କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କଲି।

ପାପା ପୁଣି ବୁଝାଇଲେ, "ଭିସ୍ପି, ମୋର ପ୍ରିୟ, ଏହା ଆମ ହାତରେ ନାହିଁ। କେବଳ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା କାରଣ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଏଥିରେ ଦୁଃଖିତ ଅନୁଭବ କରୁଛି। ମୋ ପ୍ରିୟ ଝିଅ ତୁମ ଦୁଇଜଣଙ୍କ ବିନା କ'ଣ କରିବ?" ଯେତେବେଳେ ଆମେ ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ହାତ ଯୋଡି କହିଲୁ, "ହେ ଈଶ୍ୱର..." ରାଟୁ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ଶରୀରରୁ ବାହାରି ଆସିଲା। ଆମେ ସେଠାରେ ଦୁଃଖିତ ଏବଂ ଦୁଃଖିତ ହୋଇ ଠିଆ ହୋଇଥିଲୁ, ମୋ ମାଆ ଏବଂ ବାପାଙ୍କ କଥା ଭାବୁଥିଲୁ।

ରାଟୁ ମୋତେ ଦେଖିଲା ଏବଂ ତା'ପରେ ତା'ର ଭଙ୍ଗା ଗାଡ଼ିକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କଲା, କିନ୍ତୁ ସେ ଘାସ ଉପରେ ପଡ଼ିଥିବା ତା'ର ଶରୀରକୁ ଦେଖିଲା ନାହିଁ। ସେ ତା'ର କଣ୍ଠସ୍ୱରରେ ଚିତ୍କାର କଲା -

ତା'ର କର୍କଶ ସ୍ୱର ଥିଲା - ମୁଁ ତା'ର ସମାନ ପାର୍ଥିବ ସ୍ୱର ଶୁଣିଲି, କିନ୍ତୁ ଆହୁରି ଜୋରରେ: "ତୁମେ ମୋ ଗାଡ଼ିକୁ କ'ଣ କରିଛ?"

ତା'ପରେ, ସେ ପାପାଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନି ପାରିଲେ। "ପାପା, ତୁମେ ଏଠାରେ ଅଛ। ମୁଁ କେଉଁଠି? ପାପା, ତୁମେ ମରିଗଲ। ତୁମେ ଏଠାରେ କଣ କରୁଛ?" ତା'ପରେ, ସେ ପୁଣି ମୋତେ କହିଲେ, "ମୋତେ କୁହ, ତୁମେ ମୋ ଗାଡ଼ିକୁ କଣ କରିଛ?"

ଆମେ ତାଙ୍କୁ ବୁଝାଇଲୁ ଯେ ଆମେ ପୃଥିବୀ ଜଗତ ପାଇଁ ମୃତ। ମୋ ପରି, ରାଟୁ ମଧ୍ୟ କହିଲା, "ହେ ଭଗବାନ, ମମି ଏବଂ ଡାଡିଙ୍କର କ'ଣ ହେବ?"

ଆମେ ଆମର ଭୌତିକ ଶରୀରକୁ ଚାହିଁ ବସିଥିଲୁ, ଭାବୁଥିଲୁ ଯେ ଆମର ପ୍ରିୟ ମା, ବାପା ଏବଂ ଜିନା (ଭିସ୍ପିଙ୍କ ଅଢ଼େଇ ବର୍ଷର ଝିଅ) ପାଇଁ ଆମ ଶରୀରକୁ ଫେରିଯିବାର କୌଣସି ଉପାୟ ଅଛି କି? କିନ୍ତୁ ଆମକୁ ଉପରକୁ ଡକାଗଲା। ଆମର କିଛି ବନ୍ଧୁ ଏବଂ ସମ୍ପର୍କୀୟ ମଧ୍ୟ ଆସିଲେ, ଏବଂ ଆମେ ସମସ୍ତେ ଏକାଠି ଉପରକୁ ଯିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲୁ। ଆମ ସହିତ ଜଣେ ଉଚ୍ଚ ଗୁଣୀ ଆତ୍ମା 3 ଥିଲେ, ଯିଏ କହିଲେ, "ଭିସ୍ପି, ରାଟୁ, ଆଖି ବନ୍ଦ କର," ଏବଂ ଆମେ ଅନୁଭବ କଲୁ ଯେପରି ଆମେ ବହୁତ ଦ୍ରୁତ ଗତିରେ ଉପରକୁ ଯାଉଛୁ। ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଆମର ଗନ୍ତବ୍ୟସ୍ଥଳରେ ପହଞ୍ଚିଲୁ, ଆମକୁ ଆଖି ଖୋଲିବାକୁ କୁହାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଆମେ ସବୁଠାରୁ ସୁନ୍ଦର ସ୍ଥାନ ଦେଖିଲୁ - ଆମର ସୁନ୍ଦର ଆତ୍ମା ଜଗତର ଘର।

ଆମେ ବହୁତ ଦୁଃଖିତ ଏବଂ ଆଘାତପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିବା ହେତୁ କିଛି ଉଚ୍ଚ ଗୁଣୀ ଆତ୍ମା ଆମକୁ ଏକ ବିରାଟ ହଲକୁ ନେଇଗଲେ। ସେହି ହଲକୁ "ଦି ହଲ ଅଫ୍ ରେଷ୍ଟ" କୁହାଯାଏ। ଆମକୁ ଏକ ନରମ ଏବଂ ପର ଉପରେ ଶୋଇବାକୁ କୁହାଯାଇଥିଲା - କିମ୍ବା ଆମେ କହିବୁ ଯେ ମେଘ ପରି ସୋଫା ଯେଉଁଠାରେ ଆମେ ଶୋଇଥିଲୁ।

କିଛି ସମୟ ପରେ, ମୁଁ ଉଠି ପଡ଼ିଲି ଏବଂ ଦେଖିଲି ଯେ ରାଟୁ ମୋ ପାଖରେ ଏକ ସୋଫାରେ ଶୋଇଛି। ତାକୁ କିଛି କିରଣ ଦିଆଯାଉଥିଲା। ଜଣେ ଉଚ୍ଚ ମଙ୍ଗଳ ଆତ୍ମା ମୋ ପାଖକୁ ଆସିଲେ ଏବଂ ମୋତେ ତାଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଯିବାକୁ କହିଲେ। ମୁଁ କହିଲି, "ରାଟୁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଠିକ୍ ଭାବରେ ବିଶ୍ରାମ ନେଇନାହିଁ ତେଣୁ ମୁଁ ଏଠାରେ ରହିବି।" ଉଚ୍ଚ ମଙ୍ଗଳ ଆତ୍ମା କହିଲେ, "ନା, ତୁମେ ମୋ ସହିତ ଆସିବାକୁ ପଡିବ। ତୁମେ ଏଠାରେ ଆଉ ରହିପାରିବ ନାହିଁ। ରାଟୁ ଠିକ୍ ଭାବରେ ବିଶ୍ରାମ ନେଲେ ତୁମକୁ ବାହାରେ ଭେଟିବ।" ମୋତେ ବାହାରକୁ ନେଇଗଲା ଏବଂ ସେଠାରେ ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ ପାପା, ମୋର ବନ୍ଧୁ ଏବଂ ମୋର ସମ୍ପର୍କୀୟ ସମସ୍ତେ ବିଶ୍ରାମ ଗୃହରୁ ବାହାରକୁ ଆସିବା ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରି ରହିଛନ୍ତି। କିଛି ସମୟ ପରେ, ଆମେ ରାଟୁକୁ ମଧ୍ୟ ବାହାରକୁ ଆସିବାର ଦେଖିଲୁ। ତା'ପରେ ଆମେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଲୁ ଯେହେତୁ ଆମେ ଆମ ମା' ଏବଂ ବାପାଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରିପାରିବୁ ନାହିଁ, ତେଣୁ ଆମକୁ ସାହସର ସହିତ ଏହି ଭୟଙ୍କର ଆଘାତକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ପଡିବ।

---

3 ଏକ ଉଚ୍ଚ ଭଲ ଆତ୍ମା ହେଉଛି ଏକ ଆତ୍ମା ଯାହା ରାଜ୍ୟ 6 ପର୍ଯ୍ୟାୟ 7 ଏବଂ ତା'ଠାରୁ ଅଧିକରୁ ଆସିଛି।

୨୧-୦୪-୧୯୮୧
୭ଟି ଅଞ୍ଚଳ କିମ୍ବା ଗ୍ରହ

ଯଦି ଆପଣ ଏକ ଛୋଟ କିମ୍ବା ଦୀର୍ଘ ଅସୁସ୍ଥତା ପରେ ଏଠାକୁ ଆସନ୍ତି, ତେବେ ଆପଣଙ୍କର ବିଦାୟୀ ବନ୍ଧୁ ଏବଂ ସମ୍ପର୍କୀୟମାନେ ଆପଣଙ୍କୁ ସ୍ୱାଗତ କରିବାକୁ ପାଖରେ ଥାଇପାରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଯଦି ଆପଣଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହଠାତ୍ ହୁଏ, ତେବେ ସେମାନେ ଆପଣଙ୍କୁ ସ୍ୱାଗତ କରିବାକୁ ଆସିବାକୁ କିଛି ସମୟ ନେଇପାରନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ଆପଣ ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇପାରିବେ ଯେ ସେମାନେ ଆସିବେ, ଯଦି ଆପଣ ନିମ୍ନ ରାଜ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି, ତେବେ ନୁହେଁ। ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ, କୌଣସି ଭଲ ଆତ୍ମା ଆପଣଙ୍କୁ ସ୍ୱାଗତ କରିବ ବୋଲି ଆଶା କରନ୍ତୁ ନାହିଁ। ତଥାପି, ଦୁଷ୍ଟ ଆତ୍ମାମାନେ ଆପଣଙ୍କୁ ନିମ୍ନ ଅଞ୍ଚଳରେ ନେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରହିବେ।

ଆତ୍ମା ଜଗତରେ 7ଟି ରାଜ୍ୟ ବା ବିମାନ ଅଛି। ପ୍ରତ୍ୟେକ ରାଜ୍ୟ ପାଇଁ 0 ରୁ 9 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ 10ଟି ପର୍ଯ୍ୟାୟ ଅଛି। ତେଣୁ ରାଜ୍ୟ 1 - 0 ର ଅର୍ଥ ହେବ ରାଜ୍ୟ 1 ପର୍ଯ୍ୟାୟ 0।

ରାଜ୍ୟ ୧ ହେଉଛି ସବୁଠାରୁ ନିମ୍ନ ଏବଂ ଅନ୍ଧକାର ଏବଂ ପୃଥିବୀର ସବୁଠାରୁ ନିକଟତମ। ଏହା ସବୁଠାରୁ ଭୟଙ୍କର ସ୍ଥାନ। ସେଠାରେ ଖାଲି ପଥର ଅଛି ଯେଉଁଠାରେ ଘୁରି ବୁଲୁଥିବା ପ୍ରାଣୀ ଅଛନ୍ତି - ବିକୃତ ଶରୀର ଏବଂ ଭୟଙ୍କର ମନ ସହିତ ମାନବ ଆତ୍ମା, ଖରାପ ଭାବନାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ। ସେମାନଙ୍କର ଶରୀର ଆମ ଅପେକ୍ଷା ବହୁତ ଭାରୀ ଏବଂ ସେମାନେ ଏକ ନିର୍ଜନ ଦୁନିଆରେ ବାସ କରନ୍ତି, ଘୋର ଅନ୍ଧକାରରେ ପଥର ଉପରେ ଘୁରି ବୁଲନ୍ତି। ସେମାନେ କେବେବି ଆଲୋକର ଏକ ଛୋଟ ଝଲକ ମଧ୍ୟ ଦେଖିନଥାନ୍ତି।

Realm 2 ମଧ୍ୟ ଭୟଙ୍କର, କିନ୍ତୁ Realm 1 ପରି ଅନ୍ଧକାର ନୁହେଁ, କିମ୍ବା ଶରୀରଗୁଡ଼ିକ ଏତେ ଭାରୀ କିମ୍ବା ବିକୃତ ନୁହେଁ। ସେମାନେ ପଥୁରିଆ ଗୁମ୍ଫାରେ ମଧ୍ୟ ରୁହନ୍ତି, ପରସ୍ପରକୁ ଘୃଣା କରନ୍ତି ଏବଂ ମଇଳା, ଭୟଙ୍କର ଭାଷା ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି, କୌଣସି ଆଲୋକ କିମ୍ବା ଭଲ ଜିନିଷ ଦେଖନ୍ତି ନାହିଁ।

Realm 3 ଏବେ ବି ଭଲ, କିନ୍ତୁ ତଥାପି କୌଣସି ଆଲୋକ ନାହିଁ। ଶରୀରଗୁଡ଼ିକ Realms 1 ଏବଂ 2 ଅପେକ୍ଷା ହାଲୁକା। ବାୟୁମଣ୍ଡଳ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭାରୀ ଏବଂ କୁହୁଡ଼ିମୟ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଶରୀର ମଣିଷ ପରି ଦେଖାଯାଏ, କିନ୍ତୁ ପୁରୁଣା ଦେଖାଯାଉଥିବା ଏବଂ ଅସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ। Realm ରେ ଥିବା ଆତ୍ମାଗୁଡ଼ିକ

3 ଜଣଙ୍କର ପରସ୍ପର ପ୍ରତି ଖରାପ ଭାବନା ଥାଏ ଏବଂ ସେମାନେ ପରସ୍ପରକୁ ସବୁକିଛି ପାଇଁ ଦୋଷ ଦିଅନ୍ତି। ସେମାନେ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ Realm 3 ରେ ଆସିଥିବା ଆତ୍ମାଗୁଡ଼ିକୁ ଧରି ଏହି ଆତ୍ମାଗୁଡ଼ିକୁ ସେମାନଙ୍କର ଦାସ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ମନ୍ଦ ପଥରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରନ୍ତି।

Realm 4 ହେଉଛି ଏକ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ Realm। ଏହା ପ୍ରାୟତଃ ପୃଥିବୀ ପରି, ଯେଉଁଠାରେ ରାତି ଏବଂ ଦିନ ଉଭୟ ଅଛି। ଏହା ସେହି Realm ଯେଉଁଠାରେ ଏକ ମାନବ ଆତ୍ମା ତାର ଜୀବନ ଯାତ୍ରା ଆରମ୍ଭ କରେ। Realm 4 ଷ୍ଟେଜ୍ 5 ରୁ ଉପରକୁ କିମ୍ବା ତଳକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଆପଣଙ୍କୁ ସୁଯୋଗ ଦିଆଯାଇଛି, ଏବଂ ଏହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଆପଣଙ୍କ ହାତରେ।

୫ମ ରାଜ୍ୟ ହେଉଛି ସ୍ୱର୍ଗର ଆରମ୍ଭ, ଯାହା ପୃଥିବୀର ଏକ ସୁନ୍ଦର ସ୍ଥାନ ପରି। ସବୁବେଳେ ଆକାଶରେ ଟିକେ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳତା ଥାଏ। ଏହି ରାଜ୍ୟ ଉପରେ ଆତ୍ମାମାନେ ପରସ୍ପର ପାଇଁ ସହାୟକ। ସେମାନଙ୍କର ଶରୀର ବହୁତ ହାଲୁକା ଏବଂ କୌଣସି ବିକୃତି ନାହିଁ।

Realm 6 ବହୁତ ସୁନ୍ଦର, ଚମତ୍କାର ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ସବୁଜ ଘାସ, ଗଛ ଏବଂ ପୃଥିବୀରେ ଆପଣ ଦେଖି ପାରୁନଥିବା ରଙ୍ଗୀନ ଫୁଲରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ। ଏହା ସର୍ବଦା ସାରା ପୃଥିବୀରେ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ, ଏକ ସୂର୍ଯ୍ୟ କିରଣ ପରି। ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପ୍ରାୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ, ଅତ୍ୟନ୍ତ ହାଲୁକା ଶରୀର ଅଛି ଏବଂ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ସମନ୍ୱୟ ଏବଂ ପ୍ରେମରେ ରୁହନ୍ତି, ପରସ୍ପରକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ଯେଉଁ କାମ କରନ୍ତି ତାହା କରନ୍ତି। ଯଦି ଆପଣ Realm 6 ରେ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଆପଣଙ୍କ ଅବଚେତନ ମନ (ଯାହାକୁ ଆପଣ ବିବେକ ବୋଲି କୁହନ୍ତି), ଯାହା ଆପଣଙ୍କର ପ୍ରକୃତ, ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ମନ, ଏପରି ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ଯେ ଏହା ଆପଣଙ୍କୁ ପୃଥିବୀରେ ସେହି ପାପ କରିବାରୁ ରୋକିବ ଯାହା ଆପଣଙ୍କୁ Realm 4 ଠାରୁ ନିମ୍ନକୁ ନେଇଯିବ।

୭ମ ରାଜ୍ୟ ସବୁଠାରୁ ଉଚ୍ଚ। ପୃଥିବୀର ଲୋକମାନେ କେବେ କଳ୍ପନା ମଧ୍ୟ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ଯେ ଏହା କେତେ ସୁନ୍ଦର। ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ପାଇଁ ୭ମ ରାଜ୍ୟ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ପଡିବ। ଏହା ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବାର ଯେକୌଣସି ଶକ୍ତି ବାହାରେ - ହଁ, ଏହା କଳ୍ପନା ବାହାରେ। ଏହି ରାଜ୍ୟ ଉପରେ ଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ, ସବୁଠାରୁ ସିଦ୍ଧ, ଯୁବକ ଭଳି ଦେଖାଯାଉଥିବା ଆତ୍ମିକ ଶରୀର ଅଛି। ସେମାନେ ମେଘ ପରି ହାଲୁକା। ସେମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସମନ୍ୱୟ ଏବଂ ପ୍ରେମରେ ବାସ କରନ୍ତି। ଏହା ସ୍ୱର୍ଗ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ।

୭ମ ରାଜ୍ୟ ପରେ, କଣ? ଆମେ ଜାଣିନାହୁଁ, ଯେପରି ପୃଥିବୀର ଲୋକମାନେ ଆତ୍ମା ଜଗତ ବିଷୟରେ ଅଧିକ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ। ୭ମ ରାଜ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ୯ ପରେ ଆମେ ଆଉ ପୃଥିବୀରେ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନେବୁ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ଆମର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଯାତ୍ରା ଜାରି ରହିଛି।

ଯେଉଁମାନେ ୭ମ ରାଜ୍ୟ ଉପରେ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ପ୍ରାୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା। କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେମାନେ ପୃଥିବୀରେ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନିଅନ୍ତି ଏବଂ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଟିକିଏ ପାପ କରନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ୫ମ କିମ୍ବା ୬ମ ରାଜ୍ୟକୁ ଯିବାକୁ ପଡିବ। ତେଣୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମାର ନିଜ ହାତରେ ଅଛି ଯେ ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଭଲ ପଥ ଗ୍ରହଣ କରିବେ କି ମନ୍ଦ, ଅନ୍ଧକାର ପଥ ଗ୍ରହଣ କରିବେ।

୨୨-୦୪-୧୯୮୧
ଆମର ପ୍ରକୃତ ଘର

ଆମେ ସମସ୍ତେ ଜାଣୁ ଯେ ପୃଥିବୀ ଛାଡି ଆତ୍ମିକ ଜଗତକୁ ଯିବା ଭଲ। ଆତ୍ମା ଜଗତ ହେଉଛି ଆମର ପ୍ରକୃତ ଘର। ଆମେ ଅଳ୍ପ ସମୟ ପାଇଁ ପୃଥିବୀକୁ ଯାଉ ଏବଂ ଘରକୁ ଫେରିଯାଉ। ଆମେ ଅଭିଜ୍ଞତା ହାସଲ କରିବା ପାଇଁ ପୃଥିବୀକୁ ଯାଉ। ପୃଥିବୀ ହେଉଛି ଆମର ବିଦ୍ୟାଳୟ ଯେଉଁଠାରେ ଆମକୁ ଶିଖିବାକୁ ପଡିବ, ଅଭିଜ୍ଞତା ହାସଲ କରିବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରକୁ ପହଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ଆମର ଆତ୍ମାକୁ ପବିତ୍ର କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବାକୁ ପଡିବ।

ପୃଥିବୀବାସୀଙ୍କ ପାଖରେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ଘର - ଆତ୍ମା ଜଗତର କୌଣସି ସ୍ମୃତି ନାହିଁ। ଯଦି ତୁମର ସେହି ସ୍ମୃତି ଥାଆନ୍ତା, ତେବେ ତୁମେ କେବେବି ପୃଥିବୀରେ ଗୋଟିଏ ମିନିଟ୍ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ରହିବାକୁ ଚିନ୍ତା କରିନଥାନ୍ତା। ତେଣୁ ଈଶ୍ୱର ତୁମକୁ ତୁମର ପ୍ରକୃତ ଘର, ତୁମର ପ୍ରକୃତ ପ୍ରିୟଜନ ଏବଂ ଆତ୍ମିକ ଜଗତ କେତେ ସୁନ୍ଦର ତାହା ବିଷୟରେ କୌଣସି ସ୍ମୃତି ଦେଇନାହାଁନ୍ତି। ଈଶ୍ୱର ଏହାକୁ ଏପରି ରଖିଛନ୍ତି ତେଣୁ ତୁମେ ପ୍ରଥମେ ତୁମର ତାଲିମ ଏବଂ ସ୍କୁଲ ଶିକ୍ଷା ସମାପ୍ତ

ନକରି ଫେରିବାକୁ ଆଗ୍ରହୀ ହେବ ନାହିଁ।

ଈଶ୍ୱର ଏତେ ନିଶ୍ଚିତ ଯେ ଯଦି ତୁମେ ଆତ୍ମିକ ଜଗତକୁ ମନେ ରଖିବ, ତେବେ ତୁମେ ପୃଥିବୀରେ ରହିବାକୁ ଘୃଣା କରିବ, ତେଣୁ ସେ ତୁମର ଭୌତିକ ମନରୁ ସେହି ସ୍ମୃତିକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଅବରୋଧ କରିଛନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ତୁମର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ମନ, ଯାହାକୁ ତୁମର ଅବଚେତନ ମନ ଭାବରେ ମଧ୍ୟ ଜଣାଯାଏ, ସେଥିରେ ଆତ୍ମିକ ଜଗତର ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ମୃତି ଅଛି। ତଥାପି, ଅବଚେତନ ମନ ଏହି ସ୍ମୃତିକୁ ତୁମର ଭୌତିକ, ତାର୍କିକ ମନକୁ ପ୍ରକାଶ କରେ ନାହିଁ।

ଯଦି ପୃଥିବୀର କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅବଚେତନ ମନ ସୁପ୍ତ ଥାଏ, ତେବେ ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରକୃତ ନିୟମ ଜାଣିପାରିବେ ନାହିଁ। ଆମେ ଚାହୁଁଛୁ ଯେ ଆପଣ ଏହି ସତ୍ୟ ବିଷୟରେ ସଚେତନ ହୁଅନ୍ତୁ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଆପଣ ଆପଣଙ୍କର ଅବଚେତନ ମନକୁ ଜାଗ୍ରତ କରିପାରିବେ, କାରଣ ପୃଥିବୀର ଲୋକମାନେ ଖରାପରୁ ଖରାପ ଆଡ଼କୁ ଗତି କରୁଛନ୍ତି। ଆମେ ଚାହୁଁଛୁ ଯେ ଆପଣ ସତ୍ୟକୁ ଜାଣନ୍ତୁ ଏବଂ ସଠିକ୍ ପଥ ଅନୁସରଣ କରିବା ପାଇଁ ସାହସୀ ହୁଅନ୍ତୁ।

୨୩-୦୪-୧୯୮୧
ଭାରଗ୍ରସ୍ତ ପଶୁ

ବହୁତ ଭଲ ଆତ୍ମାମାନେ ବହୁତ କଷ୍ଟ ପାଆନ୍ତି, ଏବଂ ଦୁଷ୍ଟ ଆତ୍ମାମାନେ ପୃଥିବୀରେ ମୁକ୍ତ ହୋଇଯାଉଥିବା ପରି ମନେହୁଏ। ଆମେ ପ୍ରାୟତଃ ଲୋକଙ୍କୁ ଚିତ୍କାର କରୁଥିବାର ଶୁଣିଥାଉ, "ଏହା କ'ଣ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନ୍ୟାୟ?"

ବହୁତ ଭଲ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ତାଲିମ ଦେଇ ଯିବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ଅଭିଜ୍ଞତା ହାସଲ କରିବାକୁ ପଡିବ। ଏଥିପାଇଁ, ସେମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରକୁ ଉଠିବା ପାଇଁ କଷ୍ଟ ସହିବାକୁ ପଡିବ। ଦୁଷ୍ଟ ଆତ୍ମାମାନେ ପୃଥିବୀରେ ଯେତେ ଅଧିକ ସଫଳତା ଅମଳ କରିବେ, ସେମାନେ ନର୍କରେ ସେତେ ଗଭୀରକୁ ଯିବେ। ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉପାୟ ନାହିଁ କାରଣ ଗୋଟିଏ ଦିନ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମରି ଆତ୍ମିକ ଜଗତକୁ ଆସିବାକୁ ପଡିବ। ତେଣୁ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକମାନେ ପୃଥିବୀରେ ଯେତେ ଅଧିକ ସଫଳତା ଅନୁଭବ କରନ୍ତି ସେମାନେ ଆତ୍ମିକ ଜଗତକୁ ଆସିବା ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କର ଅଭିଜ୍ଞତା ସେତେ ଅଧିକ ଦୟନୀୟ ହୋଇଥାଏ। ଯଦି ଦୁଷ୍ଟ କିମ୍ବା ଖରାପ ଆତ୍ମା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ କ୍ଷତି କରିବାରେ ସଫଳ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୟା କରନ୍ତୁ କାରଣ ସେମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ନିମ୍ନତମ କ୍ଷେତ୍ରରେ ତଳକୁ ଯିବେ ଏବଂ ସର୍ବାଧିକ ଦୁଃଖ ଭୋଗ କରିବେ - ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଈର୍ଷା କରନ୍ତୁ ନାହିଁ ଏବଂ କୁହନ୍ତୁ "ଦେଖନ୍ତୁ ଦୁଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତି ଖୁସି ଏବଂ ସଫଳ।" ବରଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପାଇଁ ଯାହା ସର୍ବୋତ୍ତମ ତାହା କରିବାକୁ କୁହନ୍ତୁ। ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଆପଣଙ୍କ ଜଗତରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ସେହି ଦିନ ଆସିବ ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ଆତ୍ମାକୁ ନିମ୍ନତମ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ଆଗାମୀ ଯୁଗ ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖ ସହିବାକୁ ପଡିବ।

ତୁମେ ଏହା କହିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ଯେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନ୍ୟାୟ ବୋଲି କିଛି ନାହିଁ। ଯେତେବେଳେ ଦୁଷ୍ଟ ଆତ୍ମା ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସୀମା ଅତିକ୍ରମ କରେ, ସେମାନେ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ କଷ୍ଟ ପାଆନ୍ତି। ସବୁଠାରୁ ନିମ୍ନତମ ରାଜ୍ୟ ହେଉଛି ଘୋର ଅନ୍ଧକାର, ଆର୍ଦ୍ର, ଥଣ୍ଡା, ଖାଲି ପଥର

ଏବଂ ଭୟଙ୍କର ଜିନିଷ ଯାହା ତୁମ ଉପରେ ଘୁରି ବୁଲୁଛି। ଟିକିଏ ଆଲୋକ କିମ୍ବା କିଛି ଭଲ ଦେଖିବାର କୌଣସି ଆଶା ନାହିଁ। ଏହି ଦୁଷ୍ଟ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କର ବିକୃତ ଅଙ୍ଗ ଏବଂ ଭୟଙ୍କର ମୁହଁ ଅଛି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ପୋଷାକ ପୁରୁଣା ଚିରା ଚିରା। ସେମାନେ ଅଧା ମଣିଷ ଏବଂ ଅଧା ପଶୁ।

ତୁମର ଦଣ୍ଡ ଦେଇ ଯିବାର ଆଉ ଏକ ଉପାୟ ଅଛି। 4 ଯଦି ତୁମେ ପ୍ରକୃତରେ ଅନୁତାପ କର ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ତୁମର ଆହ୍ୱାନ ସତ୍ୟ, ତେବେ ତୁମେ ଏକ ଭାରଗ୍ରସ୍ତ ପଶୁ ଭାବରେ ଜନ୍ମ ନେବ ଏବଂ ଦୁଃଖ ଭୋଗ କରିବ, ଯାହା ନିମ୍ନତମ ସ୍ଥାନ ଅପେକ୍ଷା ଟିକେ ଭଲ ହେବ। ଭାରଗ୍ରସ୍ତ ପଶୁ ଭାବରେ, ତୁମର ପୃଥିବୀରେ ତୁମର ପୂର୍ବ ଜୀବନର ପାପର ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ମୃତି ଅଛି। ତୁମେ ଦୁଃଖ ଭୋଗ କରି ଚାଲିଛ, ତୁମେ କରିଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାପକୁ ମନେ ପକାଇ ଏବଂ ଏଥିପାଇଁ ଅନୁତାପ କର। ତୁମେ ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇପାର ଯେ ଏପରି ଆତ୍ମାମାନେ ଭାରଗ୍ରସ୍ତ ପଶୁ ହୋଇଯାଆନ୍ତି ଏବଂ ପୋଷା ପ୍ରାଣୀ ନୁହଁନ୍ତି ଯାହା ସହିତ ଦୟାଳୁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ। (ଏହାର ଅର୍ଥ ନୁହେଁ ଯେ ମଣିଷ ଯେକୌଣସି ଜୀବନ୍ତ ପ୍ରାଣୀ ସହିତ ଅଦୟାପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟବହାର କରିବା ଉଚିତ୍।)

ଭଲ ଆତ୍ମା କେବେ ପାପ କରିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି ନାହିଁ, କାରଣ ସେମାନେ ଏକ ଦୁଷ୍ଟ ଆତ୍ମାର ସ୍ଥାନରେ ରହିବାକୁ ଘୃଣା କରନ୍ତି। ଏହା ଏତେ ଭୟଙ୍କର ଯେ ଆମ ପାଖରେ ଏହାକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ଶବ୍ଦ ନାହିଁ - ଯଦି ଆପଣ ପାରିବେ, ଦୁଷ୍ଟ ଆତ୍ମାକୁ ଉନ୍ନତ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତୁ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ନିମ୍ନତମ ରାଜ୍ୟକୁ ନ ଯାଆନ୍ତି। ଯଦି ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ମନ୍ଦ ପଥରେ ସଫଳ ହୁଅନ୍ତି ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ହୁଅନ୍ତୁ ଯେ କିଛି ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଏହା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆହୁରି ଖରାପ ହେବ। ତେଣୁ ଆପଣଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ସେମାନେ କ'ଣ ତାହା ଦେଖାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଉନ୍ନତ କରିବାକୁ କଠିନ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତୁ। ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଭଲ ବ୍ୟବହାର କରି ସେମାନଙ୍କୁ କେବେବି ଉତ୍ସାହିତ କରନ୍ତୁ ନାହିଁ, ବରଂ ସେମାନେ କେତେ ଭୁଲ ତାହା ଦେଖାନ୍ତୁ।

---

4 ଏହା ତୁମର କର୍ମକୁ ବୁଝାଏ - ତୁମେ ଯାହା ବୁଣ ତାହା ହିଁ କାଟ। ପରମେଶ୍ୱର ଦଣ୍ଡ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ। କର୍ମ ହେଉଛି ଆତ୍ମାର ଭଲ କିମ୍ବା ଖରାପ କର୍ମର ପରିଣାମ। ନକାରାତ୍ମକ କର୍ମ କେବଳ ତୁମର ଦଣ୍ଡ ନୁହେଁ। ଉଚ୍ଚ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଶିଖିବା। ସକାରାତ୍ମକ କର୍ମ ମଧ୍ୟ ବିଦ୍ୟମାନ - ନିଃସ୍ୱାର୍ଥପର ଭଲ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ତୁମେ ପାଇଥିବା ଆଶୀର୍ବାଦ।

୨୪-୦୪-୧୯୮୧
ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା କ'ଣ ଈଶ୍ୱରୀୟ?

ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରକୃତ ନିୟମ ଜାଣିବା ଏକ ମହାନ ସୌଭାଗ୍ୟ। ତୁମେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିବା ଶୁଣିଥିବ, "ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ଈଶ୍ୱରୀୟ।" ହଁ, ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ, ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ଈଶ୍ୱରୀୟ, କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନୁହେଁ। ତୁମର ସାଥୀମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ଭଲ, କିନ୍ତୁ ତୁମେ ତୁମର ସମସ୍ତ ସାଥୀମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବ ନାହିଁ, କାରଣ କିଛି ଲୋକ ପ୍ରକୃତରେ ଦୁଷ୍ଟ। ତୁମେ କେଉଁ ଲୋକଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ଉଚିତ ଏବଂ କେଉଁ ଲୋକଙ୍କୁ ନୁହେଁ ତାହା ଜାଣିବା ତୁମ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ - କାରଣ ଯଦି ତୁମେ ଏକ ଦୁଷ୍ଟ ଆତ୍ମାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କର, ତେବେ ତୁମେ ଦୁଷ୍ଟକୁ ଉତ୍ସାହିତ କରୁଛ। ତେବେ ତୁମେ କ'ଣ ଠିକ୍ କରିଛ? ଏହା କ'ଣ ଈଶ୍ୱର ତୁମକୁ କରିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି? ଚିନ୍ତା କର, ଏବଂ ତୁମେ ବୁଝିବ ଯେ

ତୁମେ ନିଜକୁ ଏବଂ ସେହି ଦୁଷ୍ଟ ଆତ୍ମାକୁ କ୍ଷତି ପହଞ୍ଚାଉଛ। ତୁମେ କହିବ, "ମୁଁ କାହାକୁ ହତ୍ୟା କିମ୍ବା କ୍ଷତି କରିବାରେ ଦୁଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବି ନାହିଁ।" ଆମେ ବୁଝିପାରୁଛୁ ଯେ ତୁମେ ତାହା କରିବ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଯଦି ତୁମେ ସେହି ଦୁଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଖାଦ୍ୟ, ଟଙ୍କା କିମ୍ବା ପୋଷାକ ଦେଇ ସାହାଯ୍ୟ କର, ତେବେ ଏହା ଭୁଲ କି? ହଁ, ଏହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୁଲ। ଏହା ଭୁଲ କାରଣ ତାକୁ ଏହା ଦେଇ ସେ ତା'ର ଶକ୍ତି ବଜାୟ ରଖେ ଏବଂ ଆହୁରି ଦୁଷ୍ଟ କାମ କରିଚାଲିଥାଏ। ତେଣୁ ଏପରି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଟିକିଏ ସାହାଯ୍ୟ ଦେବା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିୟମ ବିରୁଦ୍ଧରେ, କାରଣ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କଲେ ସେମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ କ୍ଷତି ପହଞ୍ଚାଇ ଚାଲିବେ।

ଜଣେ ଦୁଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସହିତ ଦୃଢ଼ ରୁହନ୍ତୁ। ଯଦି ତୁମେ ଦୃଢ଼ ନୁହଁ, ତେବେ ତୁମେ ତାକୁ ଉତ୍ସାହିତ କରୁଛ। ଏହା କରି ତୁମେ ମଧ୍ୟ ସମାନ ଶ୍ରେଣୀର, ସମାନ ପାପପୂର୍ଣ୍ଣ। ଧର, ତୁମେ ରାସ୍ତାରେ ପଡ଼ିଥିବା ଜଣେ ଭୋକିଲା ଲୋକକୁ କିଛି ଟଙ୍କା କିମ୍ବା ଖାଦ୍ୟ ଦେବା ତୁମର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବୋଲି ଭାବୁଛ। ତୁମେ ତାକୁ ପଚାରିପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ସେ ଜଣେ ଦୁଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତି କି ନାହିଁ ଏବଂ ଯଦି ସେ ଦୁଷ୍ଟ, ତେବେ ସେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ତୁମକୁ ସତ୍ୟ କହିବ ନାହିଁ। ତେଣୁ ତୁମେ ଜାଣିପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ସେ ଦୁଷ୍ଟ କି ଭଲ ଏବଂ ତୁମର ହୃଦୟ ତୁମକୁ ତାକୁ କିଛି ଦେବାକୁ କୁହେ, କାରଣ ସେ ଭୋକିଲା ଅଛି। ଯଦି ତୁମର ହୃଦୟ ଏପରି କୁହେ, ତେବେ ତୁମକୁ ତାକୁ କିଛି ଦେବାକୁ ପଡିବ, କାରଣ ତୁମେ ସେହି ଲୋକର ଚରିତ୍ର ବିଷୟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଜ୍ଞ। କିନ୍ତୁ ଯଦି ତୁମେ ଜାଣିଶୁଣି ଜଣେ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକଙ୍କୁ ଦାନ ଦେଉଛ କିମ୍ବା ତାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଛ, ତେବେ ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ତୁମେ ନିଜେ ମଧ୍ୟ ଦୁଷ୍ଟ, ନଚେତ୍ ତୁମେ ଜଣେ ଦୁଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ସାହାଯ୍ୟ ଦେବ ନାହିଁ।

ତୁମେ କହିବ, "କିନ୍ତୁ ସେ ଭୋକରେ ଥିଲା, ତେଣୁ ମୁଁ ତାକୁ ଭୋକରେ ମରୁଥିବାର ଦେଖିବା ଉଚିତ୍ କି?" ନା, ଏହା ମାନବିକତା ନୁହେଁ, ତେଣୁ ତାକୁ ଖାଦ୍ୟ ଦିଅ, କିନ୍ତୁ ତାକୁ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉପାୟରେ ସାହାଯ୍ୟ କର ନାହିଁ, କେବଳ ଯେତେବେଳେ ସେହି ଦୁଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତି ତା'ର କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଅନୁତାପ କରିଛି। ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ସେ ପ୍ରକୃତରେ ଅନୁତାପ କରିଛି ଏବଂ ଆଗ୍ରହର ସହିତ ଏବଂ ପ୍ରକୃତରେ ଉନ୍ନତି କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛି। ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ, ତୁମେ ତାକୁ ଯେକୌଣସି ଉପାୟରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ଉଚିତ। ତାକୁ ମନ୍ଦ ପ୍ରଭାବରୁ ବାହାର କରି ଏକ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରକୁ ପ୍ରଗତି କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ତୁମର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ। ଏହା ଏକ ପ୍ରକୃତ ଭଲ କାର୍ଯ୍ୟ। କିନ୍ତୁ ତୁମେ ତାକୁ କେବଳ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମର୍ଥନ ଦେବା ଉଚିତ ଯଦି ସେ ପ୍ରକୃତରେ ଅନୁତାପ କରେ ଏବଂ ପ୍ରକୃତରେ ଉନ୍ନତି କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥାଏ।

ଭଲ କାମ କରିବାରେ ଜଣେ ଭଲ ଲୋକଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତୁ - ଭଲ କାମ କରିବାକୁ ଆପଣଙ୍କର ସମସ୍ତ ପ୍ରୟାସ କରନ୍ତୁ। କିନ୍ତୁ ନିଶ୍ଚିତ କରନ୍ତୁ ଯେ ଆପଣଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ନିଃସ୍ୱାର୍ଥପର। ଆପଣଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଃସ୍ୱାର୍ଥପର ହେବା ଉଚିତ। ଲୋକଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ବିଷୟରେ ଆପଣଙ୍କୁ ଏହା ଜାଣିବା ଉଚିତ, ଏବଂ ଆମେ ନିଶ୍ଚିତ ଯେ ଆପଣ କେବେ ଭୁଲ କରିବେ ନାହିଁ।

୨୫-୦୪-୧୯୮୧
ପାର୍ଥିବ ଅପରାଧ ବନାମ ପାପ

ଆମେ କେତେବେଳେ ଶୁଣିଛୁ ଏବଂ କହିଛୁ, "ଯେଉଁମାନେ ନିଜକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତି

ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତି।" ଏହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସତ୍ୟ। ଏହା ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଏକ ପ୍ରକୃତ ନିୟମ।

ଧରାଯାଉ ତୁମେ ଏକ ନିମ୍ନ ସ୍ତରରେ ଅଛ, କିନ୍ତୁ ଏକ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରକୁ ଯିବାର ପ୍ରକୃତ ଇଚ୍ଛା ଅଛି ଏବଂ ତୁମେ ପ୍ରକୃତରେ ଉନ୍ନତି କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛ, ତେବେ ଈଶ୍ୱର ତୁମକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କର ସର୍ବୋତ୍ତମ ଚେଷ୍ଟା କରିବେ। ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଈଶ୍ୱର ଚାହାଁନ୍ତି ଯେ ତୁମେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେ ଉପରକୁ ଉଠ। ସେ ଚାହାଁନ୍ତି ଯେ ତୁମେ ପ୍ରକୃତରେ ଖୁସି ହୁଅ, ତେଣୁ ଯଦି ତୁମେ ଉନ୍ନତି ପ୍ରତି ଟିକିଏ ଆଗ୍ରହ ଦେଖାଅ, ତେବେ ତୁମେ ବହୁତ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇବ।

ନିମ୍ନ ସ୍ତରର ଅନେକ ଲୋକ କହିବେ, "ମୁଁ କାହାକୁ କ୍ଷତି କରିନାହିଁ। ମୁଁ ଜଣେ ଈଶ୍ୱରଭୟୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲି ଏବଂ ମୁଁ କେବେ ଅପରାଧ କରିନାହିଁ।" ତୁମେ ହୁଏତ କେବେ ଅପରାଧ କରିନାହଁ, କିନ୍ତୁ ତୁମେ ହୁଏତ ଅନେକ ପାପ କରିଛ। ପୃଥିବୀର ଲୋକମାନେ ଯେଉଁ ନିୟମ ତିଆରି କରିଛନ୍ତି ତାହା ସହିତ ପରମେଶ୍ୱର ଚିନ୍ତିତ ନୁହଁନ୍ତି। ତୁମର ଦୁନିଆରେ ଯାହାକୁ ଅପରାଧ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଏ ତାହା ପାପ ନ ହୋଇପାରେ, ଏବଂ ଯାହା ପାପ ତାହା ଅପରାଧ ନ ହୋଇପାରେ। ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ, ସ୍ୱାର୍ଥପର ହେବା ଅପରାଧ ନୁହେଁ; କିମ୍ବା ଯେତେବେଳେ ତୁମ ଭିତରେ ଅନ୍ଧାର ଭଳି କଳା ଅଛି ସେତେବେଳେ ଦୁନିଆକୁ ଦେଖାଇବା ଅପରାଧ ନୁହେଁ ଯେ ତୁମେ ଜଣେ ଭଲ ଆତ୍ମା। ନା, ଏହା ଅପରାଧ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଏହା ଏକ ବଡ଼ ପାପ।

ତେବେ ତୁମେ ଦେଖିବ, ତୁମର ଅନେକ ଅପରାଧ - ମାନବ ନିର୍ମିତ ନିୟମ ଭଙ୍ଗ - ପାପ ନୁହେଁ। ପାପ କରିବା ଅର୍ଥ ଈଶ୍ୱର ନିର୍ମିତ ନିୟମ ଭଙ୍ଗ। ତୁମର ଜଗତରେ ଅନେକ ପାପକୁ ଭୁଲ ଭାବରେ ଗଣନା କରାଯାଏ ନାହିଁ, ତେଣୁ ପୃଥିବୀର ଲୋକମାନେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରକୃତ ନିୟମ ବିଷୟରେ ଭୁଲ୍ କରନ୍ତି। ଏପରି ଅନେକ ପାପ ଅଛି ଯାହାକୁ ହାଲୁକା ଭାବରେ ନିଆଯାଇଥାଏ ଏବଂ କିଛି ପାପ ବୋଲି ମଧ୍ୟ ଚିନ୍ତା କରାଯାଏ ନାହିଁ। ତେଣୁ ପୃଥିବୀର ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଜାଣିବା ଭଲ ନୁହେଁ କି କେଉଁ ପାପ ତୁମକୁ ଆତ୍ମିକ ଜଗତର ନିମ୍ନ ସ୍ତରରେ ପକାଇବ, ଯାହା ତୁମର ପ୍ରକୃତ ଘର?

୨୬-୦୪-୧୯୮୧
ତୁମକୁ ତୁମର ପାପ ପାଇଁ ଦେୟ ଦେବାକୁ ପଡିବ

ଏବେ, ଏହା ବହୁତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବାରୁ ସତର୍କତାର ସହିତ ଧ୍ୟାନ ଦିଅ। ତୁମେ ଏହାକୁ ବୁଝିବାରେ କୌଣସି ଭୁଲ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ। କୁହାଯାଏ ଯେ ଯଦି ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କର ମନ୍ଦ ପଥ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ସଠିକ୍ ପଥରେ ଚାଲନ୍ତି, ତେବେ ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିବେ। ହଁ, ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ଏବଂ ଉଚ୍ଚକୁ ଉଠିବାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଏହାର ଅର୍ଥ ନୁହେଁ ଯେ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକମାନେ କହିବା ମାତ୍ରେ ସେମାନେ ଭଲ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ରହିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କରି ସ୍ୱର୍ଗକୁ ସ୍ୱାଗତ କରନ୍ତି। ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ନୁହେଁ, ଆପଣଙ୍କୁ ଆପଣଙ୍କର ପାପ ପାଇଁ ମୂଲ୍ୟ ଦେବାକୁ ପଡିବ, ଯାହା ହେଉନା କାହିଁକି। କିନ୍ତୁ ଯଦି ଆପଣଙ୍କର ପରିବର୍ତ୍ତନ ପାଇଁ ପ୍ରକୃତ ଇଚ୍ଛା ଅଛି, ତେବେ ପରମେଶ୍ୱର ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଆପଣଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ। ଏହା ସେତେବେଳେ ଘଟିବ ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ପ୍ରକୃତରେ ଆପଣଙ୍କ ପାପ ପାଇଁ ଅନୁତାପ କରିବେ ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର ନିଶ୍ଚିତ ଯେ

ଆପଣ ଆପଣଙ୍କର ପୁରୁଣା ପଥକୁ ଫେରିଯିବେ ନାହିଁ। କେବଳ ସେତେବେଳେ ସେ ଆପଣଙ୍କୁ ଶୀଘ୍ର ଉଠିବାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ। ଶୀଘ୍ର ଉଠିବାର ଅର୍ଥ ନୁହେଁ ଯେ ପରମେଶ୍ୱର ଆପଣଙ୍କୁ ସିଧା ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥାନକୁ ନେଇଯିବେ, ଏହାର ଅର୍ଥ ସେ ଆପଣଙ୍କୁ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରିବେ ଏବଂ ଆପଣଙ୍କୁ ଭଲ ଭାବରେ ଆପଣଙ୍କ କର୍ମର ପରିଶୋଧ କରିବାକୁ ଶିଖାଇବେ। ସେ ଆପଣଙ୍କୁ ଏହି ଉପାୟରେ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରିବେ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଆପଣ ଅନ୍ୟଥା ଅପେକ୍ଷା ବହୁତ ଶୀଘ୍ର ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରକୁ ପହଞ୍ଚିପାରିବେ।

ତୁମେ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ଯେ ଯଦି ତୁମେ ଗୋଟିଏ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଦୁଷ୍ଟ ହୋଇଛ ଏବଂ ତା'ପରେ ପର ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କର ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ପୂଜା କର, ତେବେ ତୁମେ ସ୍ୱର୍ଗରେ ପହଞ୍ଚିବ। ଜଣେ ପୁରୋହିତଙ୍କ ନିକଟରେ ସ୍ୱୀକାର କରିବା ଏବଂ ଭାବିବା ମୂର୍ଖତା ଯେ ପରମେଶ୍ୱର ତୁମକୁ କ୍ଷମା କରିଛନ୍ତି। ମୁଁ ପୂର୍ବରୁ କହିଥିଲି, ପୁରୋହିତ ତୁମଠାରୁ ଅଧିକ ପାପୀ ହୋଇପାରେ। ତୁମକୁ କ୍ଷମା କରିବା ପାଇଁ ସେ କିଏ? କେବଳ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱର ତୁମର ପାପ ପାଇଁ କ୍ଷମା କରିପାରିବେ, କିନ୍ତୁ ତୁମେ ପ୍ରକୃତରେ ଅନୁତାପ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ନୁହେଁ।

ତୁମର ଆନ୍ତରିକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ - ଭଲ ପାଇଁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର ଏକ ପ୍ରକୃତ ଇଚ୍ଛା - ହିଁ ଏକମାତ୍ର ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ। ତୁମର ଆନ୍ତରିକ ଇଚ୍ଛା ହେବା ଉଚିତ ଏକ ସତ୍ୟ, ସଚ୍ଚୋଟ ଏବଂ ଦୟାଳୁ ଜୀବନଯାପନ କରି ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିବା।

ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ବହୁତ ସାଧାରଣ ହୋଇପାରେ ଏବଂ କେହି ତାଙ୍କୁ ଦୁଇଥର ଦେଖିବାକୁ କଷ୍ଟ କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ, କିମ୍ବା କେହି ତାଙ୍କ ନମ୍ର ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଦେବାକୁ ମଧ୍ୟ ଚିନ୍ତା କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ। ସେ ଆପଣଙ୍କ ଦୁନିଆରେ କେହି ନୁହଁନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମା ଜଗତରେ ସେ ପୃଥିବୀର ଯେକୌଣସି ପ୍ରସିଦ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚ ହୋଇପାରେ। ତେଣୁ ଦେଖନ୍ତୁ, ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ ପୃଥିବୀରେ ଏକ ପ୍ରକୃତ ଭଲ ଆତ୍ମାକୁ ଏକ ମନ୍ଦ ଆତ୍ମାରୁ ବିଚାର କରିବା କଷ୍ଟକର। ଏହି ଆତ୍ମାଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ବହୁତ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ଆପଣ କେବେବି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ କରିପାରିବେ ନାହିଁ କାରଣ ଆପଣ ଆତ୍ମାର କମ୍ପନ ଏବଂ ଆଭା ପ୍ରତି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନ୍ଧ। ହଁ, ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ବୁଝିବା ସବୁଠାରୁ କଷ୍ଟକର ଯେ କିଏ ଭଲ ଆତ୍ମା ଏବଂ କିଏ ମନ୍ଦ।

ପୃଥିବୀର ଲୋକମାନେ ଅନେକ ଥର ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ବହୁତ ପବିତ୍ର ଏବଂ ଧାର୍ମିକ ବୋଲି ଭାବିଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଏକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଷ୍ଟ ଆତ୍ମା ହୋଇପାରେ। ଆପଣଙ୍କୁ ଆମର ପରାମର୍ଶ ହେଉଛି ଯେ ଯଦି ଆପଣ ଆତ୍ମିକ ଜଗତ ସହିତ ସୁରକ୍ଷିତ ଭାବରେ ଯୋଗାଯୋଗ କରିପାରିବେ, ତେବେ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତୁ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଆପଣ ଦୁଷ୍ଟ ଆତ୍ମାର ନିରନ୍ତର ସାଥି ଏବଂ ପ୍ରଭାବ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତାରିତ ହେବେ ନାହିଁ ଏବଂ ନିମ୍ନ ସ୍ତରକୁ ଟାଣି ନିଆଯିବ ନାହିଁ।

୨୭-୦୪-୧୯୮୧
ଶୟତାନ ଅସ୍ତିତ୍ୱ ନାହିଁ

କୁହାଯାଏ ଯେ ଜଣେ ଶୟତାନ ଅଛି ଯିଏ ତୁମକୁ ପ୍ରଲୋଭିତ କରିବା ହଁ, ଆମେ ତୁମକୁ କହିବାକୁ ଚାହୁଁଛୁ ଯେ ଆମ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡରେ କୌଣସି ଶୟତାନ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଯେତିକି ଅଛି - ଏଠାରେ, ଆତ୍ମା ଜଗତର ନିମ୍ନ ସ୍ତରରେ, ତୁମର ପୃଥିବୀ ସ୍ତରରେ

ମଧ୍ୟ। ଏହି ଶୟତାନମାନେ ତୁମର ଦୁନିଆକୁ ରହିବା ପାଇଁ ଏକ ନର୍କମୟ ସ୍ଥାନ କରିଛନ୍ତି। ପୃଥିବୀରେ ତୁମେ ସମସ୍ତେ ଏକାଠି ରୁହ - ଭଲ ଆତ୍ମା, ଖରାପ ଆତ୍ମା, ଏବଂ ଖରାପ ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ - କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ଆତ୍ମା ଜଗତରେ ଭଲ ଆତ୍ମା ଖରାପ କିମ୍ବା ଦୁଷ୍ଟ ଆତ୍ମା ସହିତ ରୁହନ୍ତି ନାହିଁ।

ସମସ୍ତ ଭଲ ଆତ୍ମା ଏକାଠି।
ସମସ୍ତ ଖରାପ ଆତ୍ମା ଏକାଠି।
ସମସ୍ତ ଖରାପ ଆତ୍ମା ଏକାଠି।

ଆତ୍ମିକ ଜଗତରେ, ଆପଣଙ୍କୁ ଭୟ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ଯେ ଏକ ଦୁଷ୍ଟ ଆତ୍ମା ଆପଣଙ୍କୁ କ୍ଷତି କରିବ, କିମ୍ବା ଏକ ଦୁଷ୍ଟ ଆତ୍ମା ଆପଣଙ୍କୁ ବୋକା ବନାଇବ। ଏଠାରେ ସମସ୍ତ ଭଲ ଆତ୍ମା ସମନ୍ୱୟରେ ଏକାଠି ରୁହନ୍ତି, ପରସ୍ପରକୁ ଭଲ ପାଆନ୍ତି ଏବଂ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତି, ଏବଂ କେବେ କାହାକୁ କ୍ଷତି କରନ୍ତି ନାହିଁ।

ଖରାପ ଆତ୍ମାମାନେ ଏକାଠି ରୁହନ୍ତି ଏବଂ ପରସ୍ପରକୁ ବୋକା ବନାଇ ଦିଅନ୍ତି। ସେମାନଙ୍କର ପରସ୍ପର ପ୍ରତି ଈର୍ଷା, ବେଇମାନି ଏବଂ ଖରାପ ଭାବନା ଥାଏ। ସେମାନେ ପରସ୍ପରର କ୍ଷତି କରନ୍ତି, ଏପରିକି ପରସ୍ପରକୁ ମାନସିକ ଭାବରେ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଦିଅନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ଖରାପ ଆତ୍ମାମାନେ ଉନ୍ନତି କରିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ କେବଳ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ ଡାକୁବାକୁ ପଡିବ। ଯଦି ଏହି ଡାକ ପ୍ରକୃତ ହୋଇଥାଏ, ତେବେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥାନରୁ ତୁରନ୍ତ ସାହାଯ୍ୟ ଆସିବ। ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥାନରୁ ଅନେକ ଦୟାଳୁ ଆତ୍ମା ସେମାନଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟକୁ ଯିବେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଦୁଃଖରୁ ବାହାର କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବେ।

ନିମ୍ନତମ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଥିବା ଦୁଷ୍ଟ ଆତ୍ମାମାନେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେ ଉଠିବା ବହୁତ କଷ୍ଟକର, କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ଚାରିପାଖରେ ଥିବା ଦୁଷ୍ଟ ଆତ୍ମାମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆହୁରି ଖରାପ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଉନ୍ନତି କରିବାକୁ ଦେବେ ନାହିଁ। ଯେହେତୁ ଦୁଷ୍ଟ ଆତ୍ମାମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଆତ୍ମାରୁ କୌଣସି ଭଲକୁ ବାହାରକୁ ଆସିବାକୁ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ, ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉନ୍ନତି କରିବା ସବୁଠାରୁ କଷ୍ଟକର - କିନ୍ତୁ ଅସମ୍ଭବ ନୁହେଁ। ସବୁଠାରୁ ଖରାପ ପ୍ରକାରର ଦୁଷ୍ଟ ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ ଏକ ସୀମିତ ସମୟରେ ଉନ୍ନତି କରିବ, କିନ୍ତୁ କିଛି ଦୁଷ୍ଟ ଆତ୍ମା ଶତାବ୍ଦୀ ଧରି ନିମ୍ନତମ କ୍ଷେତ୍ରରେ ରହିଥାଏ, କାରଣ ସେମାନଙ୍କର ଉନ୍ନତି ପାଇଁ କୌଣସି ଇଚ୍ଛା ନାହିଁ। ଏପରି ଆତ୍ମାମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ, ଯେଉଁମାନେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଉନ୍ନତି କରିବାରୁ ବାରଣ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି କାରଣ ସେମାନେ ଏକା ରହିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି ନାହିଁ। ତେଣୁ ଆପଣ ଦେଖିପାରିବେ ନିମ୍ନତମ ଅଞ୍ଚଳରୁ ଉଠିବା ବହୁତ କଷ୍ଟକର, କିନ୍ତୁ ଆମେ କହିଲୁ ଯେ ଯଦି ଆପଣ ପ୍ରକୃତରେ ଅନୁତାପ କରନ୍ତି ତେବେ ଏହା ଅସମ୍ଭବ ନୁହେଁ।

ତେଣୁ ପ୍ରିୟ ପାଠକଗଣ, ଏମାନେ ପ୍ରକୃତ ଶୟତାନ, ଯେଉଁମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନିଜ ପରି ଦୁଷ୍ଟ କରିବାକୁ କଠିନ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି। ଯଦି ଅନ୍ୟମାନେ ଉଚ୍ଚ ରାଜ୍ୟକୁ ଉଠିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିରୁତ୍ସାହିତ କରିବାକୁ ଯଥାସମ୍ଭବ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି ଏବଂ ଯଥାସମ୍ଭବ କ୍ଷତି ମଧ୍ୟ କରନ୍ତି ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ଉଠି ନ ପାରନ୍ତି।

ଏବେ ଆସନ୍ତୁ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଷୟରେ କଥା ହେବା। ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଷୟରେ କହିବାର କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ, ଯେପରି ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଜାଣନ୍ତି - ଆମର

ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପିତା, ଆମ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡର ରାଜା ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ।

ଈଶ୍ୱର ପ୍ରେମ, ଦୟା, ନ୍ୟାୟ ଏବଂ ଜ୍ଞାନରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ। ସେ ସ୍ୱର୍ଗର ଜଣେ ନ୍ୟାୟବାଦୀ ପ୍ରଭୁ, ଯିଏ କେବେବି କୌଣସି ଆତ୍ମାକୁ ଭୁଲ ବିଚାର କରିବେ ନାହିଁ। ତାଙ୍କର ଏକମାତ୍ର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଆପଣଙ୍କୁ ଉନ୍ନତ କରିବା, ଆପଣଙ୍କର ସମସ୍ତ ମନ୍ଦ ଭାବନାକୁ ଦୂର କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା, ଆପଣଙ୍କର ଆତ୍ମାକୁ ପବିତ୍ର କରିବା ଏବଂ ଆପଣଙ୍କୁ ଖୁସି କରିବା। ତାଙ୍କର ଅନେକ ସହାୟକ ଅଛନ୍ତି ଯାହାଦ୍ୱାରା ଆତ୍ମାକୁ ନିମ୍ନତମ କ୍ଷେତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରାଯାଇପାରିବ। ତେଣୁ ଆପଣ ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇପାରିବେ ଯେ ତାଙ୍କର ଦୟା ଏବଂ ପ୍ରେମ କେବେ ବିଫଳ ହେବ ନାହିଁ ଏବଂ ସେ ହିଁ ହେଉଛନ୍ତି ଯିଏ ସବୁଠାରୁ ମନ୍ଦ ଆତ୍ମାକୁ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚତମ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆଣିପାରିବେ।

୨୮-୦୪-୧୯୮୧
ତୁମେ ଯାହା ବୁଣ ତାହା ପ୍ରକୃତରେ ଅମଳ କର

ପୃଥିବୀର ଯେକୌଣସି ଲୋକ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଜୀବନରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ମନା କରନ୍ତି। ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଅନନ୍ତ ଶାନ୍ତିରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଭାବନ୍ତି ଯେ ଅନନ୍ତ ଶାନ୍ତିର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଆପଣ ଚିରଦିନ ପାଇଁ ଶୋଇପଡ଼ନ୍ତି - କି ଏକ ମୂର୍ଖତାପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଷ୍କର୍ଷ, କି ଏକ ଭ୍ରମାତ୍ମକ ଚିନ୍ତାଧାରା!

ଆତ୍ମା ଜଗତରେ, ଆମେ ପୃଥିବୀରେ ଥିବା ତୁମ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଜୀବିତ, କାରଣ ଆମେ ଶାରୀରିକ ଯନ୍ତ୍ରଣାରୁ ମୁକ୍ତ। ଆମେ ପ୍ରାୟ ସବୁବେଳେ ଖୁସି ଏବଂ ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ କଥା ହେଉଛି ଆମେ ଭୌତିକ ଶରୀରର କୌଣସି ଭାର ବିନା ଆତ୍ମା। ଆମେ ଯାହା ପସନ୍ଦ କରୁ ତାହା କରିପାରିବା। ଆମେ ପରସ୍ପର ସହିତ ଝଗଡା କରୁନାହୁଁ, ଆମେ ପରସ୍ପରକୁ ଆଘାତ କରୁନାହୁଁ ଏବଂ ଆମେ କେବେ ଚୋରି କରୁନାହୁଁ କିମ୍ବା କାହାକୁ କ୍ଷତି କରୁନାହୁଁ ଏବଂ ତେଣୁ ଆମକୁ ଆମର ଘର ସୁରକ୍ଷା କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ। ଆମେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ୱାଧୀନ ଏବଂ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱର ଆମକୁ ଆମର ସ୍ୱାଧୀନତା ଦେଇଛନ୍ତି। ଯଦି ଆମେ ପଢ଼ିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରୁ, ଆମେ ପଢ଼ିବା; ଯଦି ଆମେ କାମ କରିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରୁ, ଆମେ କାମ କରୁନାହୁଁ; ଯଦି ଆମେ ବିଶ୍ରାମ ନେବାକୁ ଚାହୁଁ, ଆମେ କରୁନାହୁଁ; ଯଦି ଆମେ କୌଣସି ବନ୍ଧୁଙ୍କୁ ଭେଟିବାକୁ ଚାହୁଁ, ଆମେ ଯାଉନାହୁଁ; ଯଦି ଆମେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ଚାହୁଁନାହୁଁ, ଆମେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁନାହୁଁ। ଆମେ ଯାହା କରିବାକୁ ଚାହୁଁ ତାହା କରିପାରିବା। ତେବେ ଏହାର ଅର୍ଥ କ'ଣ ନୁହେଁ ଯେ ଆମେ ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ମୁକ୍ତ? ଆମେ କ'ଣ ଅଧିକ ଜୀବିତ ନୁହଁ ଏବଂ ଆମେ କ'ଣ ତୁମେ ଜାଣ, ତା'ଠାରୁ ଅଧିକ ଜାଣୁନାହୁଁ, ଏପରିକି ନିଜ ବିଷୟରେ? ଆମେ କେବଳ ତୁମେ ମନେ ରଖିବାକୁ ଚାହୁଁଛୁ ଯେ ଆମେ ତୁମକୁ ଯାହା କହିବୁ ତାହା ତୁମେ ଯାହା ଜାଣ, କର, କିମ୍ବା ଚିନ୍ତା କର ତାହାଠାରୁ ଭଲ ହେବ, ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ ଆମେ ତୁମକୁ କହିବାକୁ ଚାହୁଁଛୁ ଯେ ଆମେ ସିଦ୍ଧ ନୁହେଁ। ଆମେ ମଧ୍ୟ ଶିଖୁଛୁ। ଆମେ ସିଦ୍ଧ ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପବିତ୍ର ହେବା କେବଳ ସେତେବେଳେ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିବୁ। ଏବେ, ତୁମେ ଆମକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ବୁଝିପାରିବା ପରି, ଆମେ ଆତ୍ମିକ ଜଗତରୁ ତୁମକୁ ଏହି ବାର୍ତ୍ତା ପଠାଇବାକୁ ଚାହୁଁଛୁ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଆମେ ତୁମକୁ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରିପାରିବା। ପୃଥିବୀ ଜଗତରୁ ତୁମେ ଆତ୍ମା ଜଗତରେ ଥିବା ସମୟ ଅପେକ୍ଷା ବହୁତ ଶୀଘ୍ର ଏକ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରରେ ପହଞ୍ଚିପାରିବ।

ଆମ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କିଛି ନିୟମ ଅଛି ଯାହା ସମସ୍ତ ଆତ୍ମା ଦ୍ୱାରା ଅତି କଠୋର ଭାବରେ ପାଳନ କରାଯାଏ। ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କଥା ହେଉଛି, "ତୁମେ ଯାହା ବୁଣ, ତାହା କାଟ।"

ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱର ବହୁତ ଦୟାଳୁ ଏବଂ ପ୍ରେମରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ, ତେଣୁ ମଣିଷ ତାଙ୍କ ପ୍ରେମ ଏବଂ ଦୟାରୁ ଲାଭ ଉଠାଇବା ଆରମ୍ଭ କଲେ। କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱର ଆପଣଙ୍କୁ ଏକ ଅବଚେତନ ମନ ବା ବିବେକ ଦେଇଛନ୍ତି। ଏହି ଅବଚେତନ ମନ "ତୁମେ ଯାହା ବୁଣ, ତାହା ଅମଳ କରିବ" ଏହି ନୀତି ଉପରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ। ତୁମେ ଭଲ ପାଇଁ ଭଲ ଏବଂ ମନ୍ଦ ପାଇଁ ମନ୍ଦ ପାଇବ। କୌଣସି ଅନ୍ୟାୟ ନାହିଁ। ଯଦି ତୁମେ ଭଲ ହୋଇଛ ତେବେ ତୁମେ ଆତ୍ମିକ ଜଗତରେ ସୁଖ ପାଇବ। ଯଦି ତୁମେ କାହାକୁ କ୍ଷତି କରିଛ ତେବେ ତୁମକୁ ଏହାର ମୂଲ୍ୟ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ ଏବଂ ତୁମର ନିଜ ଅବଚେତନ ମନ ତୁମକୁ ଦୁଃଖ ଦେବ। ଏହା ତୁମର ନିଜ ଅବଚେତନ ମନ ହିଁ ତୁମକୁ ପ୍ରକୃତ ନ୍ୟାୟ ଦିଏ, ଅନ୍ୟ କେହି ନୁହେଁ। ତୁମର ଅଜାଣତରେ ତୁମର ନିଜ ଅବଚେତନ ମନ ତୁମକୁ ନ୍ୟାୟ ଦିଏ, କାରଣ ତୁମର ଶାରୀରିକ ମନ ଜାଣିନାହିଁ ଯେ ତୁମେ କାହିଁକି ଦୁଃଖ ପାଉଛ। ତୁମେ ସ୍ୱୟଂଚାଳିତ ଭାବରେ ତୁମର ପୁରସ୍କାର କିମ୍ବା ଦଣ୍ଡ ପାଇବ, ଯେପରି ପରିସ୍ଥିତି ହୋଇପାରେ। ଏଥିରୁ, ତୁମେ ଦେଖିବ ଯେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱର ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୟାଳୁ ଏବଂ ପ୍ରେମରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ସେ କେବେ କାହାକୁ ଦଣ୍ଡ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ। ତୁମେ ଯାହା ବୁଣ, ତୁମେ ତାହା ଅମଳ କର।

୨୯-୦୪-୧୯୮୧
ପୁନର୍ଜନ୍ମ

ଆମ ପାଇଁ, ଆତ୍ମା ଜଗତରେ, ଭବିଷ୍ୟତର ସମସ୍ତ ଘଟଣା ଜାଣିବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ। ଆମେ କିଛି ଜାଣୁ, କିନ୍ତୁ ପୃଥିବୀର ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିବା ପାଇଁ ଉଚ୍ଚ ଆତ୍ମାଙ୍କଠାରୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କିମ୍ବା ଅନୁମତି ନପାଇବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମେ ସେଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ଆପଣଙ୍କୁ କହିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ। ପୃଥିବୀର ଲୋକମାନେ ଆତ୍ମା ଜଗତ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ କରିବା ମାତ୍ରେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟତ ବିଷୟରେ ଶହ ଶହ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରନ୍ତି। କେବଳ କିଛି ଏପରି ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିବାରୁ ନିବୃତ୍ତ ରୁହନ୍ତି। ଏଥିପାଇଁ ଆମେ ଆପଣଙ୍କୁ ଦୋଷ ଦେଉନାହୁଁ, କିନ୍ତୁ ଆମେ ଆପଣଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରୁଛୁ ଯେ ଭବିଷ୍ୟତ ବିଷୟରେ ଆମକୁ କେବେ ବି ହଇରାଣ କରନ୍ତୁ ନାହିଁ।

ରମି ପି. ମେହେତା
ଆଇମାଙ୍କ ନଭରୋଜୀ ବାଟଲିୱାଲା
(ରୁଜି ନଙ୍କ ବାପାଙ୍କ ଭାଇ) ଭାବରେ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନେଇଥିଲେ
(ଖୋରଶେଦ ଭାବିନଗ୍ରୀଙ୍କ ପୂର୍ବତାମାଆ) ଭାବରେ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନେଇଥିଲେ
ମୃତ୍ୟୁ ତାରିଖ: 5 ଜାନୁଆରୀ 1969
ମୃତ୍ୟୁ ତାରିଖ: 1800 ଦଶକ

ବୁଜୁମି ପିରିମି ଖୋଚଟ।
(ବୁଜିନଙ୍କ ଆତ୍ମାକୁ ଭାରିଭାଭ ଅଞ୍ଚଳରେ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନେଇଥିଲେ
ମୃତ୍ୟୁ ତାରିଖ: 5 ଜାନୁଆରୀ, 1969

ଭଲ ଚମ୍ପାସିଆ
ଭିଷ୍ଟାସ୍ପର ନୋଜିର କାଙ୍ଗା
(ଭିଷ୍ଟାସ୍ପର ଜେଜେବାପା) ଭାବରେ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନେଇଥିଲେ
ଜନ୍ମ ତାରିଖ: ୧୯୯୫
ମୃତ୍ୟୁ ତାରିଖ: ୧୫ ଜାନୁଆରୀ, ୧୯୯୪

ଆମେ ଯେପରି ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବୁ, କେହି ସଠିକ୍ ଭବିଷ୍ୟତ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ, କାରଣ ଅନ୍ୟମାନେ କିପରି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ତାହା କେହି ଜାଣିପାରିବେ ନାହିଁ। ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ, ଆମେ ଆପଣଙ୍କୁ କହିପାରୁଛୁ ଯେ ଆପଣ 90 ବର୍ଷ ବଞ୍ଚିବେ, କିନ୍ତୁ ପରଦିନ ଆପଣଙ୍କୁ ଦୁର୍ଘଟଣାରେ ହତ୍ୟା କରାଯାଇପାରେ କିମ୍ବା ହତ୍ୟା କରାଯାଇପାରେ। ଏହା ସବୁକିଛି ମଣିଷର ସ୍ୱାଧୀନ ଇଚ୍ଛା ଏବଂ ସେ କରୁଥିବା ପସନ୍ଦ ବିଷୟରେ। ପୃଥିବୀରେ, କ'ଣ ଘଟିବ ତାହା ପୂର୍ବରୁ କେହି କହିପାରିବେ ନାହିଁ।

କେତେବେଳେ ଆମେ ଜାଣିଥାଉ ଯେ କ'ଣ ଘଟିବ - ଯଦି ଏହା ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଘଟଣା ଯାହା ହେବା ଉଚିତ - କିନ୍ତୁ ଆମକୁ ଆପଣଙ୍କୁ କହିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇ ନପାରେ। ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଏବଂ ଆପଣଙ୍କ ମଙ୍ଗଳ ପାଇଁ ଆମକୁ କିଛି କଥା କହିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି କିମ୍ବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମଧ୍ୟ ଦିଆଯାଇଛି। ଅଧିକାଂଶ କ୍ଷେତ୍ରରେ, ପୃଥିବୀରେ ଭବିଷ୍ୟତ କ୍ୱଚିତ୍ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ କରାଯାଏ ଏବଂ ଯଦି ଆମେ ଜାଣୁ ଏବଂ ଆପଣଙ୍କୁ କହିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ, ତେବେ ଆମକୁ ଏହା ବିଷୟରେ ପଚାରିବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅର୍ଥହୀନ। ତେଣୁ ଦୟାକରି ଏଥିରୁ ନିବୃତ୍ତ ରୁହନ୍ତୁ।

ଆମେ, ଆତ୍ମିକ ଜଗତରେ, ଆମ ସହିତ କ'ଣ ଘଟିବ ସେ ବିଷୟରେ ବହୁତ କିଛି ଜାଣିପାରିବା କାରଣ ଆମେ ଉନ୍ନତି କରିବାକୁ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରକୁ ପହଞ୍ଚିବାକୁ ଚାହୁଁଛୁ। ଆମେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ ଯେ ଆମକୁ ପୃଥିବୀକୁ ଫେରାଇ ଦିଅନ୍ତୁ ଏବଂ ଆମେ ନିଜେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଉ ଯେ ଆମେ କେଉଁଠାରେ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନେବୁ। ଆମେ ସର୍ବଦା ଆମର ମାତାଙ୍କୁ ବାଛୁ। ଆମର ପିତା ସ୍ୱୟଂଚାଳିତ ଭାବରେ ଆମ ପାଖକୁ ଆସନ୍ତି କାରଣ, ଅନେକ ସମୟରେ, ଆମେ ଜାଣି ନ ଥାଉ ଯେ ଆମର ମାତା କାହାକୁ ବିବାହ କରିବେ। ତଥାପି, କେତେକ ସମୟରେ, ଆମେ ଆମର ପିତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବାଛିପାରିବା।

ଆମେ ପ୍ରାୟତଃ ଏପରି ଜଣେ ମାଆଙ୍କୁ ବାଛୁ ଯିଏ ଆମର ଯତ୍ନ ନେବେ, ଆମକୁ ଭଲ ପାଇବେ

ଏବଂ ଆମର ଯତ୍ନ ନେବେ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମେ ନିଜର ଯତ୍ନ ନେଇପାରିବୁ ନାହିଁ। ଆମେ ସାଧାରଣତଃ ଏପରି ଜଣେ ମାଆଙ୍କୁ ବାଛୁ ଯିଏ ଆମ ପାଇଁ ବହୁତ ପ୍ରିୟ, କିନ୍ତୁ କେତେକ ସମୟରେ, ଅଭିଜ୍ଞତା ହାସଲ କରିବା ପାଇଁ, କର୍ମର ପରିଶୋଧ କରିବା ପାଇଁ ଏବଂ ଅଧିକ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବା ପାଇଁ, ଆମେ ଏକ ଖରାପ କିମ୍ବା ଦୁଷ୍ଟ ଆତ୍ମାକୁ ଆମର ମାଆ ଭାବରେ ବାଛୁ। 5

ଆମେ ଯେତେବେଳେ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ମାଆ ପାଖକୁ ଯିବାକୁ ଚାହୁଁ, ସେତେବେଳେ କେହି ଆମକୁ ବାଧ୍ୟ କରିପାରିବେ ନାହିଁ। ଯଦି ଆମକୁ ଆମର ପାପ ପାଇଁ କଠିନ ପରିଚାଳନା ଏବଂ ଦଣ୍ଡ ଆବଶ୍ୟକ ହୁଏ, ତେବେ ଆମେ ସ୍ୱାଭାବିକ ଭାବରେ ଏକ ଖରାପ ଆତ୍ମାକୁ ଆମର ମାଆ ଭାବରେ ବାଛୁ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଆମେ କଷ୍ଟ ଭୋଗ କରି ଏକ କଷ୍ଟକର ଶୈଶବ ଦେଇ ଗଲା ପରେ ଭଲ ହେବୁ। ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ, ଆମେ ଏକ ବଡ଼ ବିପଦ ନେଉ, କାରଣ ଯଦି ସେହି ମାଆର ପ୍ରଭାବ ଅତ୍ୟଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୁଏ ଏବଂ ଆମେ ଆମ ମନକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିପାରିବା ନାହିଁ, ତେବେ ସେ ଆମର ଜୀବନକୁ ନଷ୍ଟ କରିପାରନ୍ତି। ତଥାପି, ଆମ ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ଆମକୁ ଏପରି ବିପଦ ନେବାକୁ ପଡିବ - ଆମ ଆତ୍ମାକୁ ପବିତ୍ର କରିବା ପାଇଁ।

ତୁମେ ପଚାରିବ, "ଉନ୍ନତି ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରକୁ ଉଠିବାର ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉପାୟ ନାହିଁ କି?" ହଁ, ଆଉ ଏକ ଉପାୟ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ଆମର ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ପହଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ଯୁଗ ଯୁଗ ଲାଗିବ। ଉଚ୍ଚ କ୍ଷେତ୍ରରେ ତୁମେ ପୃଥିବୀରେ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନ ନେବାକୁ ଏବଂ ଆତ୍ମିକ ଜଗତରେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବାକୁ ବାଛିପାରିବ, କିନ୍ତୁ ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଧୀର।

ଅଧିକାଂଶ ଆତ୍ମା ବିପଦ ନିଅନ୍ତି ଏବଂ ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ଖରାପ ମା'ଙ୍କ ଗର୍ଭରୁ ମଧ୍ୟ ଜନ୍ମ ନିଅନ୍ତି। ଅନ୍ୟମାନେ କେବଳ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରିୟଜନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ବାଛନ୍ତି। ସେମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ସେହି ଲୋକ ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରିୟଜନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ନିଜ ମା'ଙ୍କୁ ବାଛନ୍ତି ଏବଂ ଭଲ ପଥ ଅନୁସରଣ କରିବାକୁ କଠିନ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି, କାରଣ ସେମାନେ କେବେବି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେ ପତନ ହେବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି ନାହିଁ।

ଏଥିରୁ ତୁମେ ବୁଝିପାରିବ ଯେ ଆମେ କେତେ ମୁକ୍ତ। ଆତ୍ମା ଜଗତରେ ଆମେ ଯାହା ଇଚ୍ଛା ତାହା କରିପାରିବା। ଯଦି ଏହା ଭୁଲ, ତେବେ ଆମର ଅବଚେତନ ମନ କେବେବି ଏହାକୁ ଅନୁମତି ଦେବ ନାହିଁ। ଯଦି ତୁମେ ଆତ୍ମା ଜଗତରେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରରେ ଅଛ, ତେବେ ତଳକୁ ଯିବାର କୌଣସି ଆଶଙ୍କା ନାହିଁ।

ଯଦି ଆପଣ ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ବିପଦପୂର୍ଣ୍ଣ ଉପାୟ ବାଛନ୍ତି, ତେବେ ଆପଣ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିୟମ ପାଳନ ନ କରି ଆପଣଙ୍କ ଜୀବନକୁ ନଷ୍ଟ କରିପାରନ୍ତି, କାରଣ ଆପଣଙ୍କ ଅବଚେତନ ମନ ପୃଥିବୀରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମୟ କାମ କରେ ନାହିଁ, ତେଣୁ ଆପଣଙ୍କୁ କ'ଣ ଠିକ୍ ଏବଂ କ'ଣ ଭୁଲ ତାହା ଜଣା ପଡିବ ନାହିଁ। କେବଳ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରର ଲୋକମାନେ ଯେଉଁମାନେ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନିଅନ୍ତି, ସେମାନେ ପୃଥିବୀରେ ସେମାନଙ୍କର ଅବଚେତନ ମନ ଦ୍ୱାରା ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ପାଇପାରିବେ।

ଆମେ, ଭିସ୍ପି ଏବଂ ରାଟୁ, ଦୁହେଁ ଆମ ମାଆଙ୍କୁ ବାଛିଲୁ, ଯାହାକୁ ଆମେ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ଭଲ ପାଉଥିଲୁ।

---

5 ଦୁଷ୍ଟ ମାତା ଏବଂ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଉନ୍ନତି ବିଷୟରେ ଜାଣିବା ପାଇଁ ପୃଷ୍ଠା 83 ରେ "ସୂରଦାସଙ୍କ କାହାଣୀ" ପଢ଼ନ୍ତୁ।

୩୦-୦୪-୧୯୮୧
ମନ୍ଦ ଯୁଦ୍ଧ

ଆମେ ସମସ୍ତେ ଏଠାରେ କିଛି ନା କିଛି କାମ କରୁ, ପ୍ରତ୍ୟେକେ। ଆମେ ଯାହା ପସନ୍ଦ କରୁ, ତାହା ଆମେ ଆନନ୍ଦର ସହିତ କରୁ। ଆମ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ପୃଥିବୀର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଦୁଃଖରୁ ବାହାର କରିବାକୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅପେକ୍ଷା ଉଚ୍ଚକୁ ଉଠିବାକୁ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ଏବଂ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ବାର୍ତ୍ତା ପଠାଉ। ଅନେକ ଆତ୍ମା ଏହା କରନ୍ତି - କିଛି ସଫଳ ହୁଅନ୍ତି ଏବଂ କିଛି ନୁହଁନ୍ତି।

ଆମେ ପୃଥିବୀର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦୈନନ୍ଦିନ ଶାରୀରିକ କ୍ଲାନ୍ତିର ଯନ୍ତ୍ରଣାରୁ ମୁକ୍ତି ଦେବାକୁ ବହୁତ ଆଗ୍ରହୀ, କିନ୍ତୁ ଏହା କେବଳ ସେତେବେଳେ ହୋଇପାରିବ ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ଆପଣଙ୍କର ଶାରୀରିକ ଶରୀରକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରନ୍ତି, ତେଣୁ ଏହା ଆମ ହାତରେ ନୁହେଁ। କିନ୍ତୁ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରକୃତ ନିୟମ କ'ଣ ସେ ବିଷୟରେ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରିବା ଆମ ହାତରେ।

ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କିଛି ନିୟମ ଯାହା ତୁମେ କେବେ ଜାଣିନାହଁ, ଏବଂ କିଛି ଭୁଲ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିଛ। ତେଣୁ ଆମେ ତୁମକୁ ସଠିକ୍ ପଥରେ ଆଣିବା ପାଇଁ ଏଠାରେ ଅଛୁ। ଯଦି ତୁମେ ଦୁଷ୍ଟ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଭଲ ବ୍ୟବହାର କର, ତେବେ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହିତ କରୁଛ। ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଭଲ ବ୍ୟବହାର କର ନାହିଁ; ସେମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ସାହାଯ୍ୟ କର ନାହିଁ। ଯଦି ସେହି ଦୁଷ୍ଟ ଆତ୍ମା ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛି, ତେବେ ପ୍ରଥମେ ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ହୁଅ ଏବଂ ତା'ପରେ ସେହି ଆତ୍ମାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୃଦୟରେ ସାହାଯ୍ୟ କର। ଏହା ତୁମର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ। କିନ୍ତୁ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବିଷୟରେ ନିଶ୍ଚିତ ହୁଅ। ତୁମେ କିପରି ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇପାରିବ? ଯଦି ତୁମେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଶ୍ଚିତ, ତେବେ ତୁମେ କିପରି ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇପାରିବ ତାହା ପଚାର ନାହିଁ, ଯାହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ତୁମେ ସନ୍ଦେହରେ ଅଛ। ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ତୁମେ ଠିକ୍ ହୋଇପାରେ କିମ୍ବା ତୁମେ ଭୁଲ ହୋଇପାରେ। ଏଠାରେ ଆମେ ଆତ୍ମାମାନେ ତୁମର ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ପାଇଁ ଆସିଥାଉ। ଆମେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା କି ନାହିଁ ସେ ବିଷୟରେ ତୁମକୁ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରିପାରିବା। କିନ୍ତୁ, ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଆତ୍ମା ଜଗତ ସହିତ କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆମେ ତୁମକୁ ପରାମର୍ଶ ଦେଉଛୁ ଯେ ତୁମେ ତୁମର ହୃଦୟର ଗଭୀରତାରୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କର ଏବଂ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ସେହି ବିଷୟରେ ତୁମକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ କୁହ ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ତୁମକୁ ସଠିକ୍ ପଥକୁ ନେଇଯିବେ।

ତେଣୁ ମନେରଖ, କେବେବି ଭଲ ହୁଅ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହିତ କର ନାହିଁ। ଦୁଷ୍ଟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଲଢ଼। ଏହା ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ନିୟମ।

୦୧-୦୫-୧୯୮୧
କେବଳ ପ୍ରକୃତ ଇଚ୍ଛା ହିଁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଣିପାରିବ

ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱର ପ୍ରେମ ଏବଂ ଦୟାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ। ସେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ, ଜଣେ ସିଦ୍ଧ ବିଚାରକ। ସେ ଚାହାଁନ୍ତି ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମା ଏକ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରକୁ ଆସେ, ତେଣୁ ପାପୀ ଏବଂ

ଖରାପ ଆତ୍ମାକୁ ମଧ୍ୟ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କର ଅନେକ ସହାୟକ ଅଛନ୍ତି। ତାଙ୍କର ସହାୟକମାନେ ତାଙ୍କ ପରି ଦୟାଳୁ ଏବଂ ପ୍ରେମମୟ।

ଏବେ, ଧର, ଜଣେ ଦୁଷ୍ଟ ଆତ୍ମା ଏକ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରକୁ ଉଠିବାକୁ ଚାହୁଁଛି କିନ୍ତୁ ଉନ୍ନତି କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା ନାହିଁ, ତେବେ କ'ଣ? ସେ ଯେଉଁ ସ୍ତରରେ ଥାଉ ନା କାହିଁକି ସେ ଦୁର୍ବଳ ରହିବ। ସେ କେବେ ଉପରକୁ ଆସିବ ନାହିଁ କାରଣ ତା'ର ଭୁଲ ପଥକୁ ସୁଧାରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା ନାହିଁ।

ତୁମର ନିଜର ପ୍ରକୃତ ଇଚ୍ଛା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ କାମ କରେ। ତୁମେ ନିଜକୁ କହିପାର, "ମୋର ଏକ ବଡ଼ ଇଚ୍ଛା ଅଛି, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଭାବୁନାହିଁ ଯେ ମୁଁ ଏକ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରକୁ ଯାଉଛି।" କେବଳ ନିଜ ପାଇଁ ଭାବ, ଏବଂ ନିଜକୁ ପଚାର, "ମୋର ନିଜକୁ ଉନ୍ନତ କରିବାର ପ୍ରକୃତ ଇଚ୍ଛା ଅଛି କି ମୁଁ କେବଳ ଉନ୍ନତି କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛି ବୋଲି ଅଭିନୟ କରୁଛି?"

ଦୁଇଟି ମଧ୍ୟରେ ଏକ ବିରାଟ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଅଛି - ଏକ ପ୍ରକୃତ ଇଚ୍ଛା ରଖିବା, ଏବଂ ଏକ କାଳ୍ପନିକ ଇଚ୍ଛା ଯେଉଁଥିରେ ଆପଣ ନିଜକୁ ବୋକା ବନାଉଛନ୍ତି। ନିଜକୁ ବିଶ୍ଳେଷଣ କରି ଆପଣ ସମ୍ଭବତଃ ବୁଝିପାରିବେ ଯେ ଆପଣ ପ୍ରକୃତରେ ଦୁଇଟି ମଧ୍ୟରୁ କେଉଁଟିକୁ ଅନୁଭବ କରୁଛନ୍ତି। ଯଦି ଆପଣ ପ୍ରକୃତରେ ଉନ୍ନତି କରିବାକୁ ଆଗ୍ରହୀ, ତେବେ ଆପଣ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ନିଜକୁ ବୋକା ବନାଇବା ବନ୍ଦ କରିବେ ଏବଂ ପ୍ରକୃତରେ ଏହା କରିବେ।

ଆଜିକାଲି ଭଲ ଆତ୍ମା କମ୍ ଏବଂ ଖରାପ ଆତ୍ମା ଅନେକ। ତେଣୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭଲ ଆତ୍ମାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେଉଛି ଏକ ଖରାପ ଆତ୍ମାକୁ ସୁଧାରିବା। କିନ୍ତୁ କେହି ଅନ୍ୟକୁ ବାଧ୍ୟ କରିପାରିବେ ନାହିଁ; ଏହା ଭିତରୁ ଆସିବା ଉଚିତ। ଏକ ଖରାପ ଆତ୍ମା, "ହଁ, ମୁଁ ସୁଧାର କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛି," ଶହ ଶହ ଥର କହିବା ସାହାଯ୍ୟ କରିବ ନାହିଁ। ଆମଠାରୁ ପରାମର୍ଶ ଏବଂ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ମଧ୍ୟ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ ନାହିଁ। କେବଳ ଆପଣ ନିଜକୁ ଭୁଲ ପଥରୁ ଦୂରେଇ ସଠିକ ପଥକୁ ଆଣିପାରିବେ।

ଆମେ ଆତ୍ମିକ ଜଗତରୁ ଯେତେ ଚେଷ୍ଟା କଲେ ମଧ୍ୟ, କେହି, ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱର ମଧ୍ୟ ତୁମକୁ ତୁମର ଭୁଲ ପଥରୁ ବାହାର କରିପାରିବେ ନାହିଁ କାରଣ ସେ ତୁମକୁ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଅବଚେତନ ମନ ଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ସେ ଏଥିରେ କେବେ ବି ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବେ ନାହିଁ। ଯଦି ତୁମେ ଭୁଲ କର ତେବେ ତୁମର ଅବଚେତନ ମନ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ତୁମକୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବ ଏବଂ ତୁମେ ପ୍ରକୃତରେ ଉନ୍ନତି ପାଇଁ କଠିନ ଚେଷ୍ଟା ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମାନ ନିମ୍ନ ସ୍ତରରେ ରହିବ। ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରକୁ ଉଠିବାର କେବଳ ଗୋଟିଏ ଉପାୟ ଅଛି ଏବଂ ତାହା ହେଉଛି ପ୍ରକୃତରେ ନିଜକୁ ଉନ୍ନତ କରିବା। ଯଦି ତୁମର ପ୍ରକୃତ ଇଚ୍ଛା ନାହିଁ ତେବେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉପାୟ ତୁମକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ ନାହିଁ - କୌଣସି ପ୍ରାର୍ଥନା ନାହିଁ, ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ କୌଣସି ନିବେଦନ ନାହିଁ। ତେଣୁ ବହୁତ ବିଳମ୍ବ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ତୁରନ୍ତ ଆରମ୍ଭ କର।

୦୨-୦୫-୧୯୮୧

ଆତ୍ମା ଜଗତରେ ଅନ୍ୟ ଏକ ରାଜ୍ୟ ପରିଦର୍ଶନ କରିବା

ଆତ୍ମିକ ଜଗତରେ 7ଟି ରାଜ୍ୟ ଅଛି। ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସବୁଠାରୁ ନିମ୍ନତମ ରାଜ୍ୟ ହେଉଛି 1 ଏବଂ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ରାଜ୍ୟ ହେଉଛି 7, ତେଣୁ ଆପଣଙ୍କର ଭଲ କାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ପାପ ଅନୁସାରେ

ଆପଣଙ୍କର ନିଜର ଅବଚେତନ ମନ ଆପଣଙ୍କୁ ସେହି ରାଜ୍ୟକୁ ନେଇଯାଏ ଯେଉଁଠାରେ ରହିବାକୁ ଆପଣ ଯୋଗ୍ୟ। କେହି ଯେତେ ଚେଷ୍ଟା କଲେ ମଧ୍ୟ, ତାଙ୍କ ଯୋଗ୍ୟତାଠାରୁ ଅଧିକ ଉଚ୍ଚରେ ଯାଇପାରିବେ ନାହିଁ।

ଆତ୍ମା ପାଇଁ ଏକ ଉଚ୍ଚତର ଅଞ୍ଚଳ ପରିଦର୍ଶନ କରିବା ଅସମ୍ଭବ, କାରଣ ସେହି ଅଞ୍ଚଳ ତା ପାଇଁ ଅଦୃଶ୍ୟ - ତୁମେ କେବଳ ନିଜର ଅଞ୍ଚଳ ଏବଂ ତୁମ ତଳେ ଥିବା ଅଞ୍ଚଳଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖିପାରିବ। ତଥାପି, 5 ତମ ରାଜ୍ୟରୁ, ଯଦି କିଛି ଆବଶ୍ୟକତା ପୂରଣ ହୁଏ, ତେବେ ଜଣେ ଆତ୍ମା ଏକ ଉଚ୍ଚତର ଅଞ୍ଚଳ ପରିଦର୍ଶନ କରିପାରିବ:

1. ଉଚ୍ଚତର ରାଜ୍ୟରୁ କେହି ଜଣେ ତାଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ଉଚିତ।

2. ସେହି ଉଚ୍ଚତର ରାଜ୍ୟର ଉଚ୍ଚ ସଦ୍ ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଯିବା ଉଚିତ। 6

3. ତାଙ୍କୁ କିଛି ତାଲିମ ନେବାକୁ ପଡିବ।

4. ତାଙ୍କୁ ଏକ ସୁରକ୍ଷା ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧିବାକୁ ପଡିବ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଅତିରିକ୍ତ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଆଲୋକ ତାଙ୍କୁ ଅନ୍ଧ ନ କରିବ ଏବଂ ଅତିରିକ୍ତ ଆଲୋକ ବାତାବରଣ ତାଙ୍କୁ ଶ୍ୱାସରୁଦ୍ଧ କରିବ ନାହିଁ। ଯେହେତୁ ତାଙ୍କର ଆତ୍ମା ଉଚ୍ଚ ରାଜ୍ୟର ଆତ୍ମା ଅପେକ୍ଷା ଟିକିଏ ଭାରୀ, ତାଙ୍କୁ ଏକ ବସ୍ତ୍ର ଆବଶ୍ୟକ ଯାହା ତାଙ୍କୁ ହାଲୁକା କରିବ।

ତୁମେ ସେହି ଉଚ୍ଚତର କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅଧିକ ସମୟ ପାଇଁ ରହିପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ତୁମେ ପ୍ରାୟତଃ ଯାଇପାରିବ ନାହିଁ। ତୁମେ କ୍ଷେତ୍ର 5 ରୁ 6 ଏବଂ କ୍ଷେତ୍ର 6 ରୁ 7 କୁ ବହୁତ କମ୍ ଏବଂ ବହୁତ କମ୍ ସମୟ ପାଇଁ ଯାଇପାରିବ।

ଆମେ ଏପରି ପରିଦର୍ଶନ କରିଛୁ। ଆମ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ Realm 7 ପରିଦର୍ଶନ କରିବାର ମହାନ ସୌଭାଗ୍ୟ ଏବଂ ଗୌରବ ମିଳିଛି। ତଥାପି, ଆମେ ସମସ୍ତେ ଯେତେଥର ଚାହିଁବୁ ନିମ୍ନ Realms କୁ ଯାଇପାରିବା କିମ୍ବା କାହାକୁ ଉନ୍ନତ କରିପାରିବା।

ଯଦି ଆମକୁ ତଳ ଅଞ୍ଚଳଗୁଡ଼ିକ ପରିଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ପଡ଼େ, ଯେପରିକି ଅଞ୍ଚଳ 1, 2 କିମ୍ବା 3, ତେବେ ଆମକୁ ଏକ ସୁରକ୍ଷା ବସ୍ତ୍ର ମଧ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ। ଏହି ସୁରକ୍ଷା ବସ୍ତ୍ର ଆମକୁ ସମସ୍ତ ଦୁଷ୍ଟ ଏବଂ ଖରାପ ଆତ୍ମାଙ୍କ ପାଇଁ ଅଦୃଶ୍ୟ କରିଥାଏ, ଯାହା ଫଳରେ ସେମାନେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଖରାପ କମ୍ପନ ଆମକୁ କ୍ଷତି ପହଞ୍ଚାଇ ନ ପାରନ୍ତି।

ଯେଉଁମାନେ 1, 2 ଏବଂ 3 ର ଅଧିବାସୀ ସେମାନେ କେବେବି ସେମାନଙ୍କର ଅଧିବାସୀଙ୍କୁ ଛାଡିପାରିବେ ନାହିଁ, କେବଳ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ବହୁତ ଏବଂ ପ୍ରକୃତ ଭାବରେ ଅନୁତାପ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ଅଧିବାସୀଙ୍କ ଦୟାଳୁ ଆତ୍ମା ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କୁ ବାହାରକୁ ଯିବାର ରାସ୍ତା ଦେଖାଇଛନ୍ତି। ଏହା କେବଳ ସେତେବେଳେ ଘଟେ ଯେତେବେଳେ ଭଲ ଆତ୍ମାମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ହୁଅନ୍ତି ଯେ ନିମ୍ନ ଅଧିବାସୀଙ୍କ ଆତ୍ମା ଆଉ କେବେ ସେହି ପାପ କରିବ ନାହିଁ। ତା'ପରେ ଆତ୍ମାକୁ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନେଇ ଏବଂ ନିଜର କର୍ମ ପରିଶୋଧ କରି ଯେଉଁମାନଙ୍କର କ୍ଷତି କରିଛି ତାହା ପରିଶୋଧ କରିବାକୁ ପଡିବ। ଏଥିରେ କେତେବେଳେ ଶହ ଶହ ବର୍ଷ ଲାଗିପାରେ, ଅନ୍ୟ ସମୟରେ କେବଳ କିଛି ବର୍ଷ ଲାଗିପାରେ। ଏହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମାର ହାତରେ।

ଅନେକ ଲୋକ କିଛି ଶହ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ସବୁଠାରୁ ନିମ୍ନତମ ଅଞ୍ଚଳରୁ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଅଞ୍ଚଳକୁ ଉଠିଛନ୍ତି। ଏପରି କିଛି ଭଲ ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କର ସମଗ୍ର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜୀବନରେ କେବେବି କ୍ଷେତ୍ର 1, 2 କିମ୍ବା 3 ଦେଖି ନାହାଁନ୍ତି।

ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମା ତାର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଯାତ୍ରା ଚତୁର୍ଥ ରାଜ୍ୟ, ପଞ୍ଚମ ପର୍ଯ୍ୟାୟରୁ ଆରମ୍ଭ କରେ।

ଅନେକ ଆତ୍ମା ବହୁତ ଦ୍ରୁତ ଗତିରେ ଉଠିଛନ୍ତି, ଅନ୍ୟମାନେ ହଜାର ହଜାର ବର୍ଷ ଧରି ଅତି ନିମ୍ନତମ ସ୍ଥାନରେ ଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ଯୁଗ ଯୁଗ ଧରି ସବୁଠାରୁ ନିମ୍ନତମ ସ୍ଥାନରେ ଅଛନ୍ତି। ଆତ୍ମା ପାଇଁ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନିୟମ କିମ୍ବା ସମୟ ନାହିଁ; ଏହା ବ୍ୟକ୍ତି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ ଏବଂ ଯଦି ଉନ୍ନତି କରିବାର ଇଚ୍ଛା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ପ୍ରକୃତ ହୁଏ, ତେବେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେ ଉଠିବାକୁ କମ୍ ସମୟ ଲାଗେ।

---

6 ପ୍ରତ୍ୟେକ ରାଜ୍ୟର ଶାସକ, ରାଜା କିମ୍ବା ମୁଖ୍ୟଙ୍କୁ ସେହି ରାଜ୍ୟର ଉଚ୍ଚ ଭଲ ଆତ୍ମା କୁହାଯାଏ।

୦୩-୦୫-୧୯୮୧
ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନ୍ୟାୟ

ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱର ବହୁତ ଦୟାଳୁ, ପ୍ରେମମୟ ଏବଂ ନ୍ୟାୟରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ। କାହାରି ସହିତ କେବେ ଅନ୍ୟାୟ ହୁଏ ନାହିଁ। ଅନେକ ଲୋକ ଭାବନ୍ତି ଯେ ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ କରିଛନ୍ତି କାରଣ ସେମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି ଯେ କ'ଣ ଠିକ୍ ଏବଂ କ'ଣ ଭୁଲ - ଏହା ହିଁ ପ୍ରକୃତ କାରଣ ଯେ ଅନେକ ଲୋକ ଭାବନ୍ତି ଯେ ପରମେଶ୍ୱର ଅନ୍ୟାୟ କରିଛନ୍ତି।

ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ, ଆମେ ଜଣେ ଆତ୍ମାକୁ ଜାଣୁ, ଯାହାଙ୍କୁ ଆମେ ସୁରେଶ ବୋଲି ଡାକିବୁ। ସେ ପୃଥିବୀରେ ବହୁତ ଲୋକପ୍ରିୟ ଥିଲେ ଏବଂ ବହୁତ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଥିଲେ। ସେ ବିଭିନ୍ନ ଦାନଶୀଳ ସଂସ୍ଥାକୁ ହଜାର ହଜାର ଟଙ୍କା ଦାନ କରିଥିଲେ। ସେ ଚାକିରି ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅନେକଙ୍କୁ ପୋଷାକ, ଘର ଏବଂ ଖାଦ୍ୟ ଦାନ କରିଥିଲେ, ତେଣୁ ସେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଶ୍ଚିତ ଥିଲେ ଯେ ସେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ରାଜ୍ୟକୁ ଯିବେ। ଯେତେବେଳେ ସେ ପୃଥିବୀରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ, ତାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ଏକ ମହାନ ଅନ୍ତିମ ସଂସ୍କାର କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଲୋକମାନେ ସେ କେତେ ଭଲ ଆତ୍ମା ଥିଲେ ସେ ବିଷୟରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଥିଲେ। ସେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିବା ଦାନଶୀଳ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନରେ ସୁରେଶଙ୍କ ଏକ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଥିଲା।

ଯେତେବେଳେ ସେ ଆତ୍ମା ଜଗତକୁ ଆସିଲେ, ସେ ନିଜକୁ ଏକ ନିମ୍ନ ସ୍ତରରେ ପାଇଲେ। ସେ କ୍ରୋଧିତ ହୋଇ ଚିତ୍କାର କଲେ, "ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନ୍ୟାୟ କେଉଁଠି? ମୁଁ ଦାନ ପାଇଁ ଏତେ ଦାନ କଲି - ଲୋକମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ମୋତେ ପୃଥିବୀରେ ପୂଜା କରୁଥିଲେ - ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ ଏହି ନର୍କରେ ପକାଇଲେ! କାହିଁକି? ତାଙ୍କର ନ୍ୟାୟ କେଉଁଠି? ସେ ସବୁଠାରୁ ନିଷ୍ଠୁର ଏବଂ ଅନ୍ୟାୟକାରୀ। ସେ ନିଷ୍ଠୁର।"

ଅନେକ ଭଲ ଆତ୍ମା ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଗଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଶାନ୍ତ ହେବାକୁ ଏବଂ ଏହି ପରିସ୍ଥିତି ପଛରେ ଥିବା ଯୁକ୍ତି ଶୁଣିବାକୁ କହିଲେ। ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ନିଜକୁ ପଚାରିବାକୁ କହିଲେ ଯେ ସେ ଏତେ ଦାନଶୀଳ କାହିଁକି କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ - ତାଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କ'ଣ ଥିଲା?

ସେ କହିଲେ, "ମୁଁ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଯିବା ପାଇଁ ସେସବୁ କରିଥିଲି, କିନ୍ତୁ ଦେଖ ମୁଁ କେଉଁଠି ଅଛି।"

ଭଲ ଆତ୍ମାମାନେ ତାଙ୍କୁ ବୁଝାଇଲେ, "ତୁମର କାର୍ଯ୍ୟ ନିଃସ୍ୱାର୍ଥପର ନଥିଲା। ତୁମେ ସ୍ୱର୍ଗରେ

ନିଜ ପାଇଁ ସ୍ଥାନ ସୁରକ୍ଷିତ କରିବା ପାଇଁ ଏସବୁ କରିଥିଲ, ଏହା ସତ୍ୟ ନୁହେଁ କି?"

ସେ କହିଲେ, "ହଁ, ଏହା ସତ୍ୟ, କିନ୍ତୁ ଆମର ପବିତ୍ର ଲୋକମାନେ, ପୂଜାରୀ ଏବଂ ଦାର୍ଶନିକମାନେ କ'ଣ କୁହନ୍ତି ନାହିଁ ଯେ ଯଦି ତୁମେ ଗରିବ ଲୋକଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କର ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଶ୍ରୟ, ଖାଦ୍ୟ ଏବଂ ଚାକିରି ଦିଅ, ତେବେ ତୁମେ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଯିବ? ପରମେଶ୍ୱର, ପୂଜାରୀ ଏବଂ ସମସ୍ତ ଦାର୍ଶନିକ ମୋତେ ବୋକା ବନାଇଛନ୍ତି।"

ସେମାନେ ସୁରେଶଙ୍କୁ ବୁଝାଇଲେ ଯେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କୁ ପ୍ରତାରିତ କରିନାହାଁନ୍ତି, ବରଂ ସେ ନିଜକୁ ପ୍ରତାରିତ କରିଛନ୍ତି, କାରଣ ସେ ଯାହା କରିଛନ୍ତି ତାହା ଦାନଶୀଳତାରୁ ନୁହେଁ। ତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଭଲ କିମ୍ବା ନିଃସ୍ୱାର୍ଥପର ନଥିଲା। ସେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ନିଜର ସ୍ୱାର୍ଥପର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ କରିଥିଲେ, ଯାହା ପାପ କରିବା ପରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଲାଞ୍ଚ ଦେଇ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଯିବା ଥିଲା। ସେ କେବଳ ତାଙ୍କର ପାପ ପୋଛିବା ପାଇଁ ଦାନଶୀଳ ଥିଲେ।

ସେ କ୍ରୋଧିତ ହୋଇ କହିଲେ, "ଏହା ଭୁଲ। ମୋ ପ୍ରତି ଏକ ବଡ଼ ଅନ୍ୟାୟ ହୋଇଛି। ମୁଁ ସ୍ୱର୍ଗରେ ରହିବା ଉଚିତ। ମୁଁ ସ୍ୱର୍ଗରେ ରହିବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ କାରଣ ମୁଁ ମୋର ପାପ ପୋଛି ଦେବା ପାଇଁ, ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ସୁଖ ପାଇବା ପାଇଁ ଏତେ ଭଲ କାମ କରିଛି। ବରଂ, ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ ବୋକା ବନାଇ ମୋତେ ଏଠାରେ ରଖିଛନ୍ତି।"

ସେ ଏତେ ନିମ୍ନ ସ୍ତରରେ ଥିବାରୁ ଏତେ ମର୍ମାହତ ହୋଇଥିଲେ ଯେ ସେ ସିଧାସଳଖ ଚିନ୍ତା କରିପାରିଲେ ନାହିଁ। ସେ ପୁରୋହିତ, ପବିତ୍ର ପୁରୁଷ ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଅଭିଶାପ ଦେଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ ଜାଣି ନଥିଲେ ଯେ ହଜାର ହଜାର ଦାନ ଦେବାର ସ୍ୱାର୍ଥପର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ସେ କରିଥିବା ପାପଗୁଡ଼ିକୁ ପୋଛି ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ।

ତୁମେ ଯେତେ ଦାନ କଲେ ମଧ୍ୟ ତୁମର ପାପ ପାଇଁ ତୁମକୁ ମୂଲ୍ୟ ଦେବାକୁ ପଡିବ। ପ୍ରକୃତ, ହୃଦୟସ୍ପର୍ଶୀ ଅନୁତାପ ଏବଂ ତୁମେ ଯାହାଙ୍କୁ କ୍ଷତି ପହଞ୍ଚାଇଛ ତାକୁ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ପରିଶୋଧ କରିବା ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କିଛି ତୁମର ପାପକୁ ପୋଛିପାରିବ ନାହିଁ। ତେଣୁ ତୁମେ ଦେଖିଛ, ଅନେକ ଲୋକଙ୍କର ଭୁଲ ଧାରଣା ଅଛି ଯେ ସେମାନେ ହଜାର ହଜାର ଦାନ ଦେଇଥିବାରୁ ସେମାନେ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଯିବେ। ଯଦି ତୁମେ ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସହିତ ଭଲ କାମ କର, ତେବେ ସ୍ୱର୍ଗ ଦେଖିବା ଭୁଲିଯାଅ, କାରଣ ତୁମେ କେବେ ସ୍ୱର୍ଗର ଦ୍ୱାରଦେଶରେ ପହଞ୍ଚି ପାରିବ ନାହିଁ। ତୁମେ ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇପାରିବ।

୦୪-୦୫-୧୯୮୧
ଆତ୍ମା ଯୋଗାଯୋଗ

ଆମେ ଏଠାରେ ଅଛୁ ଏବଂ ତୁମେ ସେଠାରେ ଅଛ, କିନ୍ତୁ ଆମେ ତଥାପି ତୁମକୁ ଦେଖିପାରୁଛୁ, ତୁମ ସହିତ କଥା ହୋଇପାରୁଛୁ ଏବଂ ଆମର ଚିନ୍ତାଧାରା ଆଦାନପ୍ରଦାନ କରିପାରୁଛୁ। ତଥାପି, ପୃଥିବୀର ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ଏହା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ, ତେଣୁ କେବଳ କିଛି ଲୋକ ଆମ ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ କରିପାରିବେ। ଯେତେବେଳେ ପୃଥିବୀର ଜଣେ ଆତ୍ମା ଆମ ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ଆମେ ଆନନ୍ଦିତ ହୋଇଥାଉ।

ପୃଥିବୀରେ ଅନେକ ଲୋକ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ଯେ ଯଦି କେହି ଆତ୍ମା ଜଗତ ସହିତ

ଯୋଗାଯୋଗ କରନ୍ତି ତେବେ ସେମାନେ ପ୍ରକୃତ ଶୟତାନ ହେବେ ଏବଂ ଏହା କରିବା ବହୁତ ଖରାପ ଏବଂ କ୍ଷତିକାରକ। ଏହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅସତ୍ୟ। ଆତ୍ମା ଜଗତ ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ କରିବା ଖରାପ ବୋଲି ଭାବିବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମିଥ୍ୟା।

କେତେକଙ୍କୁ ଆତ୍ମିକ ଜଗତ ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ କରିବା ଭୁଲ ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରାଯାଏ। ସେମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ଯେ ଏହା ଆମ ଆତ୍ମାକୁ ବାଧା ଦେବ ଏବଂ ଆମକୁ (ଆମର ଆତ୍ମାକୁ) ପୃଥିବୀକୁ ଆଣି ଆମର ପ୍ରଗତିକୁ ବନ୍ଦ କରିବ। ଏଗୁଡ଼ିକ ସବୁ ଭୁଲ ଧାରଣା। ବିପରୀତରେ, ଯଦି ଆମେ ପୃଥିବୀର ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ କରିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଲୋଡ଼ିଥାଉ, ତେବେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱର ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ଭଲ ଆତ୍ମାମାନେ ବହୁତ ଖୁସି ହୁଅନ୍ତି।

ଦେଖନ୍ତୁ, ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କିଛି ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଆମର ପ୍ରିୟଜନଙ୍କୁ ଭୁଲ କାମ କରିବା ବନ୍ଦ କରିବା ପାଇଁ 'ପ୍ରଭାବିତ' କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ, କାରଣ ଆମେ ଚାହୁଁ ଯେ ସେମାନେ ଆମ ସହିତ ସମାନ ଉଚ୍ଚ କ୍ଷେତ୍ରରେ ରୁହନ୍ତୁ। ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଆମର ଚିନ୍ତାଧାରା ପ୍ରକାଶ କରିବା ସମୟରେ ଆମେ ଅନେକ ଅସୁବିଧାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେଉ।

ଅଧିକାଂଶ ସମୟରେ, ପୃଥିବୀର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିବା ପାଇଁ ଏତେ କଠିନ ପରିଶ୍ରମ କରିବା ପରେ, ଆମେ ଆପଣଙ୍କୁ ଏକ ଛୋଟ ଧାରଣା ଦେବାରେ ମଧ୍ୟ ବିଫଳ ହେଉ, କାରଣ ଅନେକ ଲୋକ ଆମର ଭଲ ଚିନ୍ତାଧାରା ଏବଂ ପରାମର୍ଶ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ, କାରଣ ସେମାନଙ୍କର ମନ ସୀମିତ।

ପୃଥିବୀର ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ସିଧାସଳଖ ଯୋଗାଯୋଗ କରି ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅତି ସହଜରେ କହିପାରିବା ଯେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କ'ଣ ଭଲ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେ ପତିତ ହେବା ଏବଂ ନିମ୍ନ ସ୍ତରରେ ଯିବାରୁ ରୋକିପାରିବା। ତଥାପି, ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପରୀକ୍ଷା କ'ଣ ହୋଇପାରେ ତାହା ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଆମକୁ ଅନୁମତି ନାହିଁ। ଆମେ କେବଳ ସେମାନଙ୍କୁ ସଙ୍କେତ ଏବଂ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ଦେଇ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବା।

ସାଧାରଣତଃ ଆପଣଙ୍କ ଘନ କପାଳରେ ଆମର ଚିନ୍ତାଧାରା ପ୍ରବେଶ କରିପାରୁନଥିବା ବେଳେ, ପୃଥିବୀର ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ସିଧାସଳଖ ଯୋଗାଯୋଗ କରିବା ଆମ ପାଇଁ ସହଜ। ଯେଉଁମାନେ ଆମ ସହିତ ନିରାପଦରେ ଏବଂ ସହଜରେ ଯୋଗାଯୋଗ କରିପାରିବେ, ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଅନିୟମିତ ଚିନ୍ତାଧାରା ପାଖେଇ ଦେବା ଉଚିତ, ଯାହା ଆମ ଉଭୟଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ।

ଯୋଗାଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଲେ ଆମର ଅଗ୍ରଗତି ଦ୍ରୁତ ହୁଏ, କାରଣ ଆମେ ଲୋକମାନଙ୍କର ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ମନରେ ଭଲ ଚିନ୍ତାଧାରା, ଧାରଣା ଏବଂ ଜ୍ଞାନ ରଖିବା ପାଇଁ ଆମର ମୂଲ୍ୟବାନ ସମୟ ନଷ୍ଟ କରୁନାହୁଁ, କାରଣ ପୃଥିବୀରେ ଆପଣଙ୍କର ଅବଚେତନ ମନର କେବଳ ଏକ ଛୋଟ ଅଂଶ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ।

ଏବେଠାରୁ, ତୁମେ ତୁମର ଦିବଙ୍ଗତ ପ୍ରିୟଜନଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ଉଚିତ। କିନ୍ତୁ ତୁମେ ନିଜେ ଆରମ୍ଭ କରିପାରିବ ନାହିଁ। ଯୋଗାଯୋଗ ଆରମ୍ଭ କରିବା ବହୁତ ବିପଦପୂର୍ଣ୍ଣ - ନିଜେ ଅଟୋ ଲେଖା ମାଧ୍ୟମରେ କ୍ୟାଟିଂ। ତୁମକୁ ସ୍ୱୟଂ ଲେଖାରେ ଅଧିକୃତ ଏବଂ ଅଭିଜ୍ଞ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଏକ ଲିଙ୍କ ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ପଡିବ।

ଆମ ପ୍ରିୟଜନଙ୍କ ସହିତ ନିରନ୍ତର ଯୋଗାଯୋଗ କରିବା ଆମ ପାଇଁ ସହଜ। ଏହା ଠିକ୍ ଘରେ ବସି ଦୁଇ-ପାଖ ରେଡିଓରେ କଥା ହେବା ପରି। ଆମର ଯୋଗାଯୋଗ ପଦ୍ଧତି ଏବଂ ତୁମର ଦୁଇ-ପାଖ ରେଡିଓ ମଧ୍ୟରେ ବହୁତ ପାର୍ଥକ୍ୟ ନାହିଁ।

ଆମେ ଆପଣଙ୍କ ସହିତ କଥା ହେବା ପାଇଁ ବହୁତ କମ୍ ପୃଥିବୀକୁ ଆସନ୍ତି। ଆମେ କେବଳ ଆମ ଘରେ ବସି ଆମର ବିସ୍ତାରିତ ଅବଚେତନ ମନ ମାଧ୍ୟମରେ ଯୋଗାଯୋଗ କରୁ। ଆମର ଚିନ୍ତାଧାରା ଅସାଧାରଣ ଭାବରେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ। ଏକ ଦ୍ୱି-ପାକ୍ଷିକ ରେଡିଓ ପରି, ଆମେ ପ୍ରସାରଣ ଏବଂ ଗ୍ରହଣ କରୁ।

ପୃଥିବୀର କିଛି ଲୋକଙ୍କ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ୍ତ ଦୁଇ-ପାଖ ରେଡିଓ ଶକ୍ତି ଅଛି, ତେଣୁ ସେମାନେ ସମାନ ଭାବରେ ଆମର ବାର୍ତ୍ତା ଗ୍ରହଣ କରିପାରିବେ ଏବଂ ଆପଣ ଯାହା କୁହନ୍ତି କିମ୍ବା ଭାବନ୍ତି ତାହା ଆମେ ସହଜରେ ସଂଗ୍ରହ କରିପାରିବା। ପୃଥିବୀର କିଛି ଲୋକ ଏହି ଶକ୍ତି ପାଇବା ପାଇଁ ଭାଗ୍ୟବାନ, କିନ୍ତୁ କିଛି ଲୋକ ନୁହଁନ୍ତି। ସର୍ବଦା ମନେରଖନ୍ତୁ ଯେ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଆମ ମନର ଏହି ଦୁଇ-ପାଖ ରେଡିଓ ମାଧ୍ୟମରେ ଯୋଗାଯୋଗ କରୁ, ଏହା ଆପଣଙ୍କ ଏବଂ ଆମ ଉଭୟଙ୍କ ପାଇଁ ସର୍ବୋତ୍ତମ। ଯାହାଙ୍କ ପାଖରେ ଏହି ଉପହାର ଅଛି ତାଙ୍କଠାରୁ ସାହାଯ୍ୟ ମାଗନ୍ତୁ ଏବଂ ଆପଣ ଦେଖିବେ ଏହା ଆପଣଙ୍କ ଜୀବନରେ କ'ଣ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଣିପାରେ।

---

7 ଆତ୍ମିକ ପ୍ରାଣୀମାନେ ଟେଲିପାଥିକ୍ ଚିନ୍ତାଧାରା ମାଧ୍ୟମରେ ପୃଥିବୀର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ଯାହାକୁ ପ୍ରକ୍ଷେପିତ ଚିନ୍ତାଧାରା କୁହାଯାଏ। ଏହି ଚିନ୍ତାଧାରା କିମ୍ବା 'ପ୍ରଭାବ'ଗୁଡ଼ିକୁ ପୃଥିବୀର ଆତ୍ମାମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଅବଚେତନ ମନ ମାଧ୍ୟମରେ ବାଧା ଦେଇପାରିବେ।

୦୫-୦୫-୧୯୮୧
କ୍ଷେତ୍ରଗୁଡ଼ିକ କିପରି କାମ କରେ

ରାଜ୍ୟ 1, 2 ଏବଂ 3 କୁ ନର୍କ ଏବଂ ରାଜ୍ୟ 5, 6 ଏବଂ 7 କୁ ସ୍ୱର୍ଗ ଭାବରେ ଜଣାଶୁଣା। ରାଜ୍ୟ 4 ହେଉଛି ରାଜ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ସ୍ଥାନ। ଏହା ସ୍ୱର୍ଗ କିମ୍ବା ନର୍କ ନୁହେଁ। ଏହା ସେହି ସ୍ଥାନ ଯେଉଁଠାରୁ ମାନବ ଆତ୍ମା ଆରମ୍ଭ ହୁଏ।

ଶେଷ ଲକ୍ଷ୍ୟ ହେଉଛି Realm 7 ରେ ପହଞ୍ଚିବା। ଏଥିପାଇଁ ଆପଣଙ୍କୁ ବହୁତ କଠିନ ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ପଡିବ। ପାର୍ଥକ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରେ ତାହା ହେଉଛି ଉଚ୍ଚକୁ ଉଠିବା ପାଇଁ ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ପ୍ରବୃତ୍ତି। ତା'ପରେ ଆପଣ କେବେ ଏପରି କାମ କରିବେ ନାହିଁ ଯାହା ଆପଣଙ୍କୁ ତଳକୁ ଟାଣିଦିଏ ଏବଂ ଆପଣ ବହୁତ ଶୀଘ୍ର ଆପଣଙ୍କ ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ପହଞ୍ଚିଯାଆନ୍ତି। କିଛି ଭାଗ୍ୟବାନ ଆତ୍ମା ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଏହା କରିଛନ୍ତି। ଏହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆପଣଙ୍କ ହାତରେ।

୭ଟି ରାଜ୍ୟ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ଜଣେ ଉଚ୍ଚ ଭଲ ଆତ୍ମା ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ। ଶାସିତ ହେବା ଦ୍ୱାରା ଆମେ ବୁଝାଉଛୁ ଯେ ସେ ସେହି ରାଜ୍ୟର ମୁଖ୍ୟ।

ଉଚ୍ଚ କ୍ଷେତ୍ରରେ, କେହି ପାପ କରନ୍ତି ନାହିଁ କିମ୍ବା କାହାକୁ କ୍ଷତି କରନ୍ତି ନାହିଁ।

ନ୍ୟାୟ ସର୍ବଦା ଆମର ନିଜସ୍ୱ ଅବଚେତନ ମନ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ହୁଏ, ତେଣୁ ପୋଲିସ

ବାହିନୀ କିମ୍ବା ଉଚ୍ଚପଦସ୍ଥ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ। ତଥାପି, କିଛି କାମ କରିବା ପାଇଁ ଆମକୁ ଅନୁମତି ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ଯଦି ଆମକୁ କିଛି ପରାମର୍ଶ କିମ୍ବା ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ଆବଶ୍ୟକ ହୁଏ, ତେବେ ଆମେ ଆମ ରାଜ୍ୟର ଉଚ୍ଚ ମଙ୍ଗଳ ଆତ୍ମାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଉ।

କେତେବେଳେ ଆମ ରାଜ୍ୟର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ମଙ୍ଗଳମୟ ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ମଙ୍ଗଳମୟ ଆତ୍ମା - ୭ମ ରାଜ୍ୟ ମୁଖ୍ୟଙ୍କଠାରୁ ଅନୁମତି କିମ୍ବା ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ମାଗିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ କିମ୍ବା ଆମ ପାଇଁ ପରାମର୍ଶ ନେବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ, ଯିଏ ଜଣେ ସମ୍ରାଟଙ୍କ ପରି ସମସ୍ତ ରାଜ୍ୟର ମୁଖ୍ୟ ମଧ୍ୟ।

ରାଜ୍ୟ 1, 2 ଏବଂ 3 ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗୋଟିଏ ଉଚ୍ଚ ଭଲ ଆତ୍ମା ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ; ଏହା ରାଜ୍ୟ 4, 5, 6 ଏବଂ 7 ସହିତ ସମାନ। ତଥାପି, ରାଜ୍ୟ 7 ର ନେତା, ତାଙ୍କର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଭଲ ଆତ୍ମା, ସମସ୍ତଙ୍କର ଶାସକ।

ସେମାନେ ବହୁତ ନମ୍ର ଏବଂ ଦୟାଳୁ ଯେ ସେମାନେ କେବେବି ଆପଣଙ୍କୁ ନିଜକୁ ଆପଣଙ୍କଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅନୁଭବ କରାଇବେ ନାହିଁ। ସେମାନେ ଆପଣଙ୍କ ସହିତ ହସିବେ, ଆପଣଙ୍କ ସହିତ ମଜା କରିବେ ଏବଂ ଆପଣ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ସମାନ ସ୍ତରରେ ଥିବା ପରି ବ୍ୟବହାର କରିବେ। ସେମାନଙ୍କର ଆଲୋକ ଏତେ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଝଲସୁଥିବା ପୋଷାକ ଏତେ ଚମତ୍କାର ଯେ, ତୁରନ୍ତ ଆପଣ ଜାଣିପାରିବେ ଯେ ସେମାନେ ପବିତ୍ର, ସତ୍ୟ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ଭଲ ଆତ୍ମା।

ଆମେ ତଳ ଅଞ୍ଚଳକୁ ଯାଇପାରିବୁ ନାହିଁ। ଯଦି ଆମକୁ କରିବାକୁ ପଡ଼େ, ତେବେ ଆମକୁ ସୁରକ୍ଷା ଆବଶ୍ୟକ କାରଣ ପରିବେଶ ଖରାପ, ଆମର ଆଖି ଅନ୍ଧାର ସହିତ ଅଭ୍ୟସ୍ତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ଖରାପ କମ୍ପନ ଏବଂ ମନ୍ଦ ପ୍ରଭାବ ଆମକୁ ହତାଶ ଏବଂ ଅସ୍ୱସ୍ତିକର କରି ପ୍ରଭାବିତ କରିପାରେ। ତେଣୁ ଆମକୁ କିଛି ସତର୍କତା ଅବଲମ୍ବନ କରିବାକୁ ପଡିବ, ବିଶେଷକରି କ୍ଷେତ୍ର 1, 2 ଏବଂ 3 କୁ ଯିବା ପାଇଁ। ଅଧିକାଂଶ ସମୟରେ, ଯେତେବେଳେ ଆମେ କ୍ଷେତ୍ର 1 କିମ୍ବା 2 କୁ ଯାଉ, ଆମେ ଏକ ପୋଷାକ ପିନ୍ଧୁ ଯାହା ଆମକୁ ସେହି ଅଞ୍ଚଳଗୁଡ଼ିକର ନକାରାତ୍ମକ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଦୃଶ୍ୟ କରିଥାଏ।

ଆମକୁ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥାନକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଏବଂ ସୁରକ୍ଷା ଆବଶ୍ୟକ

ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ, କାରଣ ସେମାନଙ୍କର ଆଲୋକ ଆମ ପାଇଁ ଅତ୍ୟଧିକ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ, ବାୟୁମଣ୍ଡଳ ଅତ୍ୟଧିକ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଏବଂ କମ୍ପନ ଆମ ପାଇଁ ଅତ୍ୟଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ। ତୁମେ ଯେଉଁ ରାଜ୍ୟ ଉପରେ ଅଛ ତାହାଠାରୁ କେବଳ ଏକ ରାଜ୍ୟ ଉପରକୁ ଯାଇପାରିବ। ପରିଦର୍ଶନ ପାଇଁ କେହି ଗୋଟିଏ ରାଜ୍ୟଠାରୁ ଅଧିକ ଉପରକୁ ଯାଇପାରିବେ ନାହିଁ (ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଯେ ଆମେ ରାଜ୍ୟ 6 ରେ ଥିଲୁ; 1985 ରେ ଆମେ ରାଜ୍ୟ 7 ରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲୁ)। ତଥାପି, ତୁମେ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ ଡାକୁଥିବା ଆତ୍ମାକୁ ପରାମର୍ଶ, ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ଏବଂ ଉନ୍ନତି କରିବା ପାଇଁ ନିମ୍ନତମ ରାଜ୍ୟକୁ ଯାଇପାରିବ। ଆମକୁ ଅତିରିକ୍ତ ସୁରକ୍ଷା ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ତେଣୁ ଆମକୁ ଡାକିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ବ୍ୟତୀତ ଆମକୁ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଅଦୃଶ୍ୟ ହେବାକୁ ପଡିବ, ନଚେତ୍ ସେହି ଭୟଙ୍କର ଆତ୍ମାଗୁଡ଼ିକ ଆମକୁ କ୍ଷତି ପହଞ୍ଚାଇ ପାରନ୍ତି କିମ୍ବା ଆକ୍ରମଣ କରିପାରନ୍ତି। ସେମାନେ ବହୁତ କଦର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ସେମାନେ କେତେକ ସମୟରେ ଉଚ୍ଚ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ କଏଦ କରନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ ଭାବରେ ରଖନ୍ତି ଏବଂ ମାନସିକ ନିର୍ଯାତନା ଦିଅନ୍ତି କାରଣ ସେମାନେ ଶାରୀରିକ ଭାବରେ କିଛି କରିପାରିବେ ନାହିଁ, କାରଣ ଆମର ଶାରୀରିକ

ଶରୀର ନାହିଁ। ଯଦି ଆମେ ସେମାନଙ୍କର ବନ୍ଦୀ ହୋଇଯାଉ, ତେବେ ଅନେକ ଉଚ୍ଚ ଭଲ ଆତ୍ମା ଆସି ଆମକୁ ମୁକ୍ତ କରିବାକୁ ପଡିବ, ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଦୃଶ୍ୟ ହେବା ଭଲ। ନଚେତ୍, ଏପରି ସ୍ଥାନଗୁଡ଼ିକୁ ପରିଦର୍ଶନ ନ କରିବା ଭଲ।

ଅନେକ ଭଲ ଆତ୍ମା ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ Realms 1, 2 ଏବଂ 3 ରେ ସେମାନଙ୍କର ଅଧିକାଂଶ ସମୟ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ, ପରାମର୍ଶ ଏବଂ ଉନ୍ନତି କରିବା ପାଇଁ ବିତାଇଥାନ୍ତି। Realm 1 ଆତ୍ମା ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ ଡାକୁଥିବା ବହୁତ କମ୍। ଯଦିଓ High Good Souls Realm 1 ର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି, ଏହି ଆତ୍ମାମାନେ ଏତେ ହଜିଯାଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଭୁଲ ରାସ୍ତାରେ ଏତେ ଦୂର ଚାଲିଯାଇଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ଆରୋଗ୍ୟ ହୋଇପାରନ୍ତି ନାହିଁ। ଯଦି ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ଅନୁଭବ ଏବଂ ଅନୁତାପ ବିନା ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରାଯାଏ, ତେବେ ସେମାନେ ପୁଣି ସେହି ସମସ୍ତ ପାପ କରିବେ। ସେମାନେ Realm 1 ରେ ଶହ ଶହ ବର୍ଷ ବିତାଇଥାନ୍ତି। କିନ୍ତୁ Realms 2 ଏବଂ 3 ର ଆତ୍ମାଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରାୟତଃ ଭଲ ଆତ୍ମାମାନେ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ କରିବାକୁ ସେଠାକୁ ଯାଆନ୍ତି।

ଯଦି ଜଣେ ଆତ୍ମା ନିଜର ଭୁଲ୍ ବୁଝିପାରେ, ଆନ୍ତରିକ ଭାବରେ ଅନୁତାପ କରେ ଏବଂ ସାହାଯ୍ୟ ମାଗେ, ତେବେ ଅନେକ ଭଲ ଆତ୍ମା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ତାଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ ଧାଇଁ ଆସିବେ। ଏହିପରି ଭାବରେ, ରାଜ୍ୟ 2 ଏବଂ 3 ର ଅନେକ ଆତ୍ମାଙ୍କ ପୁନର୍ବାର ଉତ୍ଥାପନ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ଅଛି, କିନ୍ତୁ ରାଜ୍ୟ 1 ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ପୁନର୍ବାସର ସମ୍ଭାବନା ବହୁତ କମ୍। ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାୟତଃ ଶହ ଶହ ବର୍ଷ ଲାଗିଯାଏ ଉଠିବାକୁ।

୫, ୬ ଏବଂ ୭ ର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ହାତରେ ଯେ ସେମାନେ ଯେଉଁଠାରେ ଅଛନ୍ତି ସେଠାରେ ଉଠିବା କିମ୍ବା ରହିବା। ସେମାନେ ଆତ୍ମା ଜଗତରେ ରହିପାରିବେ ଯେଉଁଠାରେ ପ୍ରଗତି ଧୀର ଏବଂ ସ୍ଥିର। ଯଦିଓ ପ୍ରଗତି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଧୀର, ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ଯେ ସେମାନେ ତଳକୁ ଯାଇପାରିବେ ନାହିଁ। ସେମାନେ ଯାହା କରିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି ତାହା କରିବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ୱାଧୀନ ଇଚ୍ଛା। କାହା ଉପରେ କୌଣସି ବଳ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଏ ନାହିଁ। ସମସ୍ତେ କେବଳ ଯାହା ଚାହାଁନ୍ତି ତାହା କରିବାକୁ ସ୍ୱାଧୀନ। କିନ୍ତୁ ଏହା ଆତ୍ମାର କ୍ଷମତା ମଧ୍ୟରେ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ, ନଚେତ୍ ସେମାନଙ୍କର ନିଜସ୍ୱ ଅବଚେତନ ମନ ସ୍ୱୟଂଚାଳିତ ଭାବରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦ କରିଦେବ।

୦୬-୦୫-୧୯୮୧
ତୁମର ଆତ୍ମା ପ୍ରକୃତି ହେଉଛି ତୁମର ପ୍ରକୃତ ଆତ୍ମ

ତୁମକୁ ପୃଥିବୀ ଅପେକ୍ଷା ଆତ୍ମିକ ଜଗତରେ, ତୁମର ପ୍ରକୃତ ଘରରେ, ବହୁତ ଅଧିକ ସମୟ ବଞ୍ଚିବାକୁ ପଡିବ, ଯାହା ତୁମର ଅସ୍ଥାୟୀ ଘର କିମ୍ବା ଏକ ବିଦ୍ୟାଳୟ ପରି। ପାପ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଦୟାକରି ତୁମର ଭବିଷ୍ୟତ ବିଷୟରେ ଭାବ କାରଣ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଦିନ ପୃଥିବୀ ଛାଡିବାକୁ ପଡିବ। ତା'ପରେ ତୁମର ଅବଚେତନ ମନ ତୁମକୁ ସଠିକ୍ ରାଜ୍ୟକୁ ନେଇଯିବ ଏବଂ ତୁମକୁ ସେଠାରୁ ଉଠିବାକୁ ପଡିବ। ତେଣୁ କେବେବି ତୁମର ଅବଚେତନ ମନ କିମ୍ବା ବିବେକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯାଅ ନାହିଁ।

ଯେତେବେଳେ ତୁମର ଆତ୍ମା ତୁମର ଭୌତିକ ଶରୀର ଛାଡିଥାଏ, ଏହା ଉଠିଥାଏ। ଏହା

ତୁମର ଭୌତିକ ଶରୀର ଅପେକ୍ଷା ବହୁତ ହାଲୁକା ଏବଂ ତୁମର ସମସ୍ତ ଯନ୍ତ୍ରଣା, ଯନ୍ତ୍ରଣା ଏବଂ ବିକୃତି ତୁମର ଭୌତିକ ଶରୀର ସହିତ ଅଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଯାଏ, ଯଦି ତୁମେ କ୍ଷେତ୍ର 5, 6 ଏବଂ 7 ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ। ତୁମର ଆତ୍ମା ଯେତେ ଭଲ, ତୁମର ଆତ୍ମା ଶରୀର ସେତେ ହାଲୁକା ଏବଂ ଅଧିକ ରଙ୍ଗୀନ। ଏହା ତୁମେ କେବେ କଳ୍ପନା କରିପାରିବା ଅପେକ୍ଷା ବହୁତ ହାଲୁକା। ତୁମେ କିଛି ମିନିଟରେ ଶହ ଶହ ମାଇଲ ଯାତ୍ରା ମଧ୍ୟ କରିପାରିବ।

ଖରାପ ଆତ୍ମାର ଶରୀର ଭାରୀ ଏବଂ ବିକୃତିରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ। ପୃଥିବୀ ସ୍ତରରେ ଏକ ଦୁଷ୍ଟ ଆତ୍ମା ଦେଖିବାକୁ ଭଲ ହୋଇପାରେ, କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସେ ଆତ୍ମିକ ଜଗତକୁ ଆସେ, ତା'ର ଆତ୍ମିକ ଶରୀର ବିକୃତିରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯିବ।

ବିପରୀତରେ, ପୃଥିବୀରେ ଜଣେ ଭଲ ଆତ୍ମାର ଶରୀର ବିକୃତିରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇପାରେ, କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସେ ଆତ୍ମିକ ଜଗତକୁ ଆସେ ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ଶରୀର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ।

ତୁମକୁ କେବଳ ଆତ୍ମିକ ଜଗତରେ ଥିବା ଆତ୍ମାକୁ ଦେଖିବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ତୁମେ ଜାଣିପାରିବ ଯେ ସେ ଭଲ, ଖରାପ କି ମନ୍ଦ। କମ୍ପନ ଆମକୁ ସବୁକିଛି କହିଦିଏ। ତଥାପି, ପୃଥିବୀରେ, ତୁମେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଦେଖି ବିଚାର କରିପାରିବ ନାହିଁ। ଏଠାରେ, ଆତ୍ମା ଜଗତରେ, ଆମକୁ ଲୋକଙ୍କ ଗୁଣ ଚିହ୍ନିବାରେ କୌଣସି ଅସୁବିଧା ନାହିଁ।

ରୂପା କର୍ଡ

ଆମେ ଜାଣୁ ଯେ ଅନେକ ସମୟରେ ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ କଷ୍ଟକର ହୋଇଥାଏ। ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ, ଆମେ ଆତ୍ମା ଏବଂ ତୁମେ ପୃଥିବୀର ଆତ୍ମାମାନେ ନିରନ୍ତର ଏବଂ ପ୍ରାୟ ପ୍ରତିଦିନ ଭେଟନ୍ତି। ତୁମେ ପଚାରିବ କିପରି? ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ଗଭୀର ନିଦ୍ରାରେ ଥାଅ, ପୃଥିବୀର ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଶରୀର ଛାଡି ସେମାନଙ୍କର ସ୍ୱର୍ଗତଃ ପ୍ରିୟଜନଙ୍କୁ ଭେଟିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଉଚ୍ଚତାକୁ ଯାତ୍ରା କରନ୍ତି। କେବଳ ଏକ ଚୁମ୍ବକୀୟ କର୍ଡ ଯାହାକୁ ରୂପା କର୍ଡ କୁହାଯାଏ, ତୁମକୁ ତୁମ ଶରୀର ସହିତ ଯୋଡିଥାଏ। ଯଦି ତୁମେ ହଠାତ୍ ଜାଗ୍ରତ ହୁଅ, ତେବେ ଏହି କର୍ଡ ତୁମକୁ ତୁମ ଶରୀରକୁ ଫେରାଇ ଆଣିବ। ଏହା କେବଳ ସେତେବେଳେ ଘଟେ ଯେତେବେଳେ ତୁମର ନିଦ ଗଭୀର ଏବଂ ସ୍ୱପ୍ନହୀନ ଥାଏ। ତୁମର ଏହାର କୌଣସି ସ୍ମୃତି ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଆମେ ତୁମକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରିପାରୁଛୁ ଯେ ତୁମେ ପ୍ରାୟ ପ୍ରତିଦିନ ତୁମର ସ୍ୱର୍ଗତଃ ପ୍ରିୟଜନଙ୍କୁ ଭେଟ।

ଆସନ୍ତୁ ଆମେ ଗୋଟିଏ କଥା ସ୍ପଷ୍ଟ କରିଦେବା, କାରଣ ଏହା ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ। ତୁମେ କେବଳ ସେହି ପ୍ରିୟଜନଙ୍କୁ ଭେଟିପାରିବ ଯେଉଁମାନେ ତୁମକୁ ଭଲ ପାଆନ୍ତି। ଯଦି ତୁମର ପ୍ରେମ ଏକପାଖିଆ ହୁଏ ତେବେ ଏହା ଘଟିବ ନାହିଁ। ତୁମର ପ୍ରିୟଜନମାନେ ତୁମକୁ ପ୍ରତିବଦଳରେ ଭଲ ପାଇବା ଉଚିତ। ଧରାଯାଉ ଜଣେ ବିଦାୟୀ ଆତ୍ମା ପୃଥିବୀରେ ଥିବା ସମୟରେ କହିଥାଏ ଯେ ସେ ତୁମକୁ ଭଲ ପାଏ, କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମିକ ଜଗତରେ ପହଞ୍ଚିବା ପରେ ସେ ତୁମକୁ ଭଲ ପାଇପାରିବ ନାହିଁ, ସେ କେବେବି ତୁମକୁ ଭେଟିବାକୁ ଆସିବ ନାହିଁ, କାରଣ ସେ ଆଉ ତୁମ ସହିତ କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ଚାହେଁ ନାହିଁ। କେବଳ ନିକଟତର ଏବଂ ପ୍ରିୟଜନ ଯେଉଁମାନେ ପରସ୍ପରକୁ ଭଲ ପାଆନ୍ତି ସେମାନେ ସାକ୍ଷାତ କରିପାରିବେ - ସେମାନେ ମା ଏବଂ ପୁଅ, ସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ସ୍ତ୍ରୀ, ପିତା ଏବଂ ଝିଅ, ପିତା ଏବଂ ପୁଅ, କିମ୍ବା କେବଳ ବନ୍ଧୁ ହେଉ। କିନ୍ତୁ

ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପାରସ୍ପରିକ ପ୍ରେମ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ।

ମନେରଖନ୍ତୁ ଯେ ଆପଣ ପ୍ରିୟଜନଙ୍କୁ ଭେଟିବେ। ତେଣୁ ଆପଣଙ୍କ ବିଦାୟ ନେଇଥିବା ପ୍ରିୟଜନଙ୍କ ପାଇଁ କେବେବି ଦୁଃଖ କରନ୍ତୁ ନାହିଁ, କାରଣ ଆପଣଙ୍କ ଦୁଃଖ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଭାବିତ କରେ। ଏହା ସେମାନଙ୍କୁ ହତାଶ ଏବଂ ଦୁଃଖିତ କରିଥାଏ।

୦୭-୦୫-୧୯୮୧
ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ଶୋଇଥାନ୍ତି, ଆପଣ ସୁସ୍ଥ ହୋଇଥାନ୍ତି ଏବଂ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ପାଇଥାନ୍ତି

ଆତ୍ମା ଜଗତ ତୁମ ଏବଂ ପୃଥିବୀଠାରୁ ବହୁତ ଦୂରରେ ଅଛି। ଏହା ପୃଥିବୀ ଚାରିପାଖରେ ବ୍ୟାପିଛି, କିନ୍ତୁ ତୁମଠାରୁ ମାଇଲ ମାଇଲ ଦୂରରେ। ସବୁଠାରୁ ନିମ୍ନତମ ଅଞ୍ଚଳ ପୃଥିବୀର ନିକଟତମ, ତା' ଉପରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଞ୍ଚଳ ଇତ୍ୟାଦି।

ତୁମେ ତୁମର ପ୍ରିୟଜନଙ୍କୁ କିଛି ମିନିଟ୍ ପାଇଁ କିମ୍ବା କିଛି ଘଣ୍ଟା ପାଇଁ ଭେଟିପାର - ଏହା ତୁମର ନିଦ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ, ଯାହା ଗଭୀର ଏବଂ ସ୍ୱପ୍ନହୀନ ହେବା ଉଚିତ। ପ୍ରାୟତଃ ସମସ୍ତଙ୍କର ଜଣେ ପ୍ରିୟଜନଙ୍କୁ ଭେଟିବା ପାଇଁ ଥାଏ - ଯଦିଓ ସେ ଏହି ଜୀବନରେ ତୁମର ପରିଚିତ ନୁହେଁ। ପୁଣି ଥରେ, ପ୍ରେମ ପାରସ୍ପରିକ ହେବା ଉଚିତ ଏବଂ ଏକପାଖିଆ ନୁହେଁ।

ଏହି ସଂଯୋଗ ହିଁ ଆପଣଙ୍କୁ ଆଗକୁ ବଢ଼ାଏ, ଆପଣ ଯେକୌଣସି ଦୁଃଖ ଭୋଗ କଲେ ମଧ୍ୟ। ସେହି ଗସ୍ତର କୌଣସି ସ୍ମୃତି ଆପଣଙ୍କ ପାଖରେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଏହାର ପ୍ରଭାବ ଆପଣଙ୍କୁ ଆପଣଙ୍କର ସମସ୍ୟାର ସମ୍ମୁଖୀନ କରାଇଥାଏ ଏବଂ ଆପଣଙ୍କର ଦୁଃଖକୁ ଦୂର କରିବା ପାଇଁ ସାହସ ଦେଇଥାଏ।

ଆପଣ କ'ଣ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଏକ ଭଲ ନିଦ୍ରା ପରେ ଆପଣ ଶାନ୍ତ ଏବଂ ପୂର୍ବ ଅପେକ୍ଷା କମ୍ ଦୁଃଖୀ ଅନୁଭବ କରନ୍ତି? ହଁ, କାରଣ ଏହା - ଆପଣ ଆପଣଙ୍କର ପ୍ରିୟଜନଙ୍କୁ ଭେଟନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ଆପଣଙ୍କୁ ଶାନ୍ତ କରନ୍ତି ଏବଂ ଆପଣଙ୍କର ଅବଚେତନ ମନ ମାଧ୍ୟମରେ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଆପଣଙ୍କର ଶାରୀରିକ ମନ ଏ ବିଷୟରେ କିଛି ଜାଣେ ନାହିଁ। ଆପଣ ଶାନ୍ତ ହୋଇଯାଆନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଏହା ଆପଣଙ୍କ ଅବଚେତନ ମନ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ ଯେ ଏହା ଆପଣଙ୍କ ଶାରୀରିକ ମନକୁ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରିପାରିବ କି ନାହିଁ।

ପୃଥିବୀର ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଭଲ, ନିଦ୍ରା ଆବଶ୍ୟକ, ଏପରିକି ଅଳ୍プ ସମୟ ପାଇଁ, ଯାହା ଆପଣଙ୍କୁ ଆମ ପାଖକୁ ଆଣିଥାଏ ଏବଂ ଆପଣଙ୍କୁ ଶାନ୍ତ କରିବାରେ ଏବଂ ଆପଣଙ୍କୁ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଏ। ଯେତେବେଳେ ଆପଣଙ୍କର ଅବଚେତନ ମନ ଆପଣଙ୍କ ଶାରୀରିକ ମନରେ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ଏବଂ ପରାମର୍ଶ ଲାଗୁ କରିବାରେ ବିଫଳ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ଆମକୁ ଆପଣଙ୍କ ଶାରୀରିକ ମନକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିବାକୁ ଏବଂ ଆପଣଙ୍କୁ ବୁଝାଇବାକୁ କଠିନ ଚେଷ୍ଟା କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ ଯେ ଆପଣ କ'ଣ କରିବା ଉଚିତ କିମ୍ବା କ'ଣ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ। ତଥାପି, ଅଧିକାଂଶ ସମୟରେ, ଆପଣଙ୍କର ଶାରୀରିକ ମନ ଆମର ପରାମର୍ଶ ଏବଂ ମାର୍ଗଦର୍ଶନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରେ, ଏହା କେବଳ ଏକ ଅସ୍ଥାୟୀ

ଚିନ୍ତାଧାରା ଯାହା ଭୁଲ ହୋଇପାରେ। ଅଧିକାଂଶ ସମୟରେ ଆପଣ ଆମର ମାର୍ଗଦର୍ଶନକୁ ବୁଝିବାରେ ବିଫଳ ହୁଅନ୍ତି ଏବଂ ଆପଣ ପ୍ରାୟତଃ ଯାହା କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ତାହା କରନ୍ତି। ଏହା ପୃଥିବୀରେ ଆପଣଙ୍କ ଜୀବନର ସବୁଠାରୁ ଖରାପ ଅଂଶ, ଯାହା ପ୍ରାୟତଃ ଆପଣଙ୍କୁ ନିମ୍ନ ରାଜ୍ୟକୁ ନେଇଯାଏ କାରଣ ଆପଣ ଆମର ମାର୍ଗଦର୍ଶନକୁ ଅଣଦେଖା କରନ୍ତି। ଆପଣ ଭାବନ୍ତି, "ଏହା ବିଷୟରେ କିଏ ଜାଣିବ - ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ପୃଥିବୀରେ ସଫଳ ଏବଂ ଧନୀ ହୋଇପାରିବି, ଏହା ମୋ ପାଇଁ ଖୁସି।" କିନ୍ତୁ ଆପଣ କିଛି ବର୍ଷର ଖୁସି ପରେ କ'ଣ ହେବ ତାହା ଭାବିଛନ୍ତି କି? ଆପଣ କେବଳ କିଛି ବର୍ଷ ପାଇଁ ପୃଥିବୀରେ ଅଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଆପଣ ବାକି ସମୟ ପାଇଁ ଆତ୍ମା ଜଗତରେ ଅଛନ୍ତି। ପୃଥିବୀରେ କିଛି ବର୍ଷର କ୍ଷଣସ୍ଥାୟୀ ଖୁସି ପାଇଁ, ଆପଣ କ'ଣ ଶହ ଶହ ବର୍ଷ ପାଇଁ ଆତ୍ମା ଜଗତର ନିମ୍ନ ସ୍ତରରେ ରହିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି? ଏହା ଆପଣଙ୍କୁ ବୁଝିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ଉଚିତ ଯେ ଆପଣ ପୃଥିବୀରେ କାହିଁକି ଏକ ଭଲ ଜୀବନଯାପନ କରିବା ଉଚିତ।

୦୮-୦୫-୧୯୮୧
ଭିନ୍ନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଜୀବନ

ଆମେ ଏଠାରେ ଆତ୍ମା ଜଗତରେ ବହୁତ ଖୁସି। 5, 6 ଏବଂ 7 କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆମେ କେବେ ପରସ୍ପରର କ୍ଷତି କରୁନାହୁଁ। ଆମେ ହସୁ, ଥଟ୍ଟା କରୁ, ପରସ୍ପରକୁ ଚିଡ଼ୁ ଏବଂ ସର୍ବଦା ଉଚ୍ଚ ମନୋବଳରେ ଅଛୁ; ଆମେ କେବେ ଦୁଃଖୀ କିମ୍ବା ଦୁଃଖୀ ନୁହଁ, କେବଳ ଯେତେବେଳେ ପୃଥିବୀରେ ଆମର ପ୍ରିୟଜନମାନେ ଦୁଃଖୀ ହୁଅନ୍ତି।

Realm 4 ରେ ଥିବା ଆତ୍ମାମାନେ କେତେବେଳେ ଖୁସି, କେତେବେଳେ ଦୁଃଖୀ, ଏବଂ କେତେବେଳେ ପରସ୍ପର ପ୍ରତି କିଛି ଈର୍ଷା ଅନୁଭବ କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ତଥାପି, ସେମାନେ ପରସ୍ପରକୁ ଅଧିକ କ୍ଷତି କରିପାରିବେ ନାହିଁ।

ଆମର ଏକ ଆତ୍ମିକ ଶରୀର ଅଛି ତେଣୁ କେହି ଆମକୁ ମାରି ପାରିବେ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଶାରୀରିକ ଭାବରେ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଦେଇପାରିବେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ମାନସିକ ଭାବରେ ଏହା ସମ୍ଭବ ଏବଂ ଆତ୍ମାମାନେ ରାଜ୍ୟରେ

୧, ୨ ଏବଂ ୩ ଏଥିରେ ବିଶେଷଜ୍ଞ।

Realm 4 ର ଆତ୍ମା କେତେବେଳେ ପରସ୍ପରକୁ ବୋକା ବନାନ୍ତି, ମିଛ କୁହନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ଦୁଃଖୀ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି। ସେମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଟିକିଏ ଭଲ ଏବଂ ଟିକିଏ ଖରାପ ଅଛି।

ଆମକୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ପୋଲିସ କିମ୍ବା ସେନାବାହିନୀର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ Realms 1, 2 ଏବଂ 3 ରେ ଆପଣଙ୍କୁ ନିଜକୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେବାକୁ ପଡିବ ନଚେତ୍ ଆପଣ ଶତାବ୍ଦୀ ଧରି ନିର୍ଯାତନା ଭୋଗିବେ - ଯଦି ଆପଣ ପ୍ରକୃତରେ ଅନୁତାପ ନକରନ୍ତି ଏବଂ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ ଡାକନ୍ତି ନାହିଁ।

Realm 4 ରେ ମଧ୍ୟ ଆପଣଙ୍କୁ ନିଜକୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେବାକୁ ପଡିବ, କାରଣ କେହି ଜଣେ ଆପଣଙ୍କୁ ମାନସିକ ଭାବରେ ହଇରାଣ କରିପାରନ୍ତି। Realms 5, 6 ଏବଂ 7 ରେ କୌଣସି

ସୁରକ୍ଷା ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ, କାରଣ କେହି କାହାକୁ ହଇରାଣ କରିବା କଥା ଚିନ୍ତା ମଧ୍ୟ କରିବେ ନାହିଁ।

Realms 5, 6 ଏବଂ 7 ଉପରେ ଆମର ମୁଖ୍ୟ ନିୟମଗୁଡ଼ିକ ଏହିପରି: ପରସ୍ପରକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା, ପରସ୍ପରକୁ ଖୁସି କରିବା, ଆପଣଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ ଆସୁଥିବା ଯେକୌଣସି କାମ କରିବା, ଏବଂ ପୃଥିବୀରେ ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରିୟଜନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା।

ଆମେ ଏହି ଅଞ୍ଚଳଗୁଡ଼ିକରେ ଏତେ ସମନ୍ୱିତ ଭାବରେ ବାସ କରୁ ଯେ ଯେତେବେଳେ ଆତ୍ମାମାନେ ପୃଥିବୀରୁ ଏଠାକୁ ଆସନ୍ତି ସେମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମୁକ୍ତ ଅନୁଭବ କରନ୍ତି, ଭୟ, ଦୁଃଖ, ଶାରୀରିକ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଏବଂ ଯନ୍ତ୍ରଣା ବିନା। ପ୍ରେମ ଚାରିପାଖରେ ଅଛି। ସର୍ବୋପରି, ଆମେ ଏକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସୁନ୍ଦର ସ୍ଥାନରେ ରହୁ। ତେଣୁ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିୟମ ପାଳନ କରିବା କ'ଣ ମୂଲ୍ୟବାନ ନୁହେଁ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ତୁମେ ଉଚ୍ଚ ଅଞ୍ଚଳକୁ ଆସିପାରିବ? ତେଣୁ ପୃଥିବୀର ଲୋକମାନେ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିୟମ ପାଳନ କରିବାକୁ କଠିନ ଚେଷ୍ଟା କର; କେବେ ଭୁଲ୍ ନ ହେବାକୁ ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପ ନିଅ ଏବଂ ଆମେ ନିଶ୍ଚିତ ଯେ ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବେ!

୦୯-୦୫-୧୯୮୧
ତଳ ଅଞ୍ଚଳଗୁଡ଼ିକ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛି

ଆମେ ପୂର୍ବରୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲୁ ଯେ, ତୁମେ ତୁମର ମାଆଙ୍କୁ ବାଛ। କିନ୍ତୁ ତୁମେ କାହିଁକି ବାରମ୍ବାର ଜନ୍ମ ନେବା ଉଚିତ୍, ଏତେ ଜୀବନ ବିତାଇ? ତୁମେ, ପୃଥିବୀରେ, ଜାଣ ଯେ ତୁମେ ଅଭିଜ୍ଞତା ହାସଲ କରିବା ପାଇଁ ବାରମ୍ବାର ପୁନର୍ବାର ଜନ୍ମ ନେଉଛ, କିନ୍ତୁ ମୁଖ୍ୟ କାରଣ ହେଉଛି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେ ଉନ୍ନତି କରିବା ଏବଂ ଉଚ୍ଚ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଉଠିବା। ତୁମେ ଏକ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରକୁ ପହଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ପୁନର୍ବାର ଜନ୍ମ ନେଉଛ। କିନ୍ତୁ ତୁମେ କ'ଣ କର? ଈଶ୍ୱର ଯେପରି ଚାହାଁନ୍ତି ସେହିପରି ଉଚ୍ଚ ହେବା ପରିବର୍ତ୍ତେ, ତୁମ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ତଳକୁ ଯାଉଛ। ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକମାନେ ତୁମର ଜଗତକୁ ଶାସନ କରନ୍ତି। ଏହି କାରଣରୁ ପୃଥିବୀ ଖରାପରୁ ଖରାପ ହେଉଛି।

ମନ୍ଦ ଆତ୍ମାମାନେ କେବେବି ଚାହାଁନ୍ତି ନାହିଁ ଯେ ଭଲ ଉପରେ ପ୍ରଭାବ ପକାଉ, ତେଣୁ ସେମାନେ ଭଲକୁ ଦମନ କରିବାକୁ ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କ ଭିତରେ ଥିବା ମନ୍ଦକୁ ବାହାର କରିବାକୁ ବହୁତ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି। ଏହା ଏବେ ତୁମର ଦୁନିଆ।

ତେଣୁ ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ତୁମର ଦୁନିଆ ଛାଡି ଆତ୍ମିକ ଦୁନିଆକୁ ଆସ, ଯେଉଁମାନେ ଖରାପ ଏବଂ ମନ୍ଦ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଅବଚେତନ ମନ ଦ୍ୱାରା ନିମ୍ନ ଅଞ୍ଚଳକୁ ନେଇଯାଏ। ନିମ୍ନ ଅଞ୍ଚଳଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ। ଉପର କିମ୍ବା ଉଚ୍ଚ ଅଞ୍ଚଳଗୁଡ଼ିକ ବହୁତ କମ୍ ଲୋକବହୁଳ। ଏକ ଶତାବ୍ଦୀ ପୂର୍ବରୁ ଏହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିପରୀତ ଥିଲା। ତୁମର ଦୁନିଆରେ ନକାରାତ୍ମକ କମ୍ପନ ଏବଂ ପ୍ରଭାବ ଅତ୍ୟଧିକ ବ୍ୟାପକ ହୋଇଥିବାରୁ ଅନେକ ଭଲ ଆତ୍ମା ନିମ୍ନ ସ୍ତରକୁ ଖସି ଯାଇଛନ୍ତି।

ଯେଉଁମାନେ ଭାବନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ପୃଥିବୀରେ ସଫଳ, ସେମାନେ ବହୁତ ଖୁସି ଯେ, କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ହେଉ କି ଠକେଇ କରି, ସେମାନେ ଧନୀ ଏବଂ ପ୍ରସିଦ୍ଧ। ଟଙ୍କା, ଯୌନ ଏବଂ

ସ୍ଥିତି ପାଇଁ କୌଣସି ଚରମ ସୀମାକୁ ଯିବାକୁ ସେମାନଙ୍କର ଆପତ୍ତି ନାହିଁ। ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଆତ୍ମିକ ଜଗତକୁ ଫେରିଯାଆନ୍ତି, କେବଳ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଅନୁଭବ କରନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ କେଉଁ ବର୍ଗର ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ପୃଥିବୀରେ ସେମାନେ କେତେ ଭୁଲ ଥିଲେ। କେହି ସେମାନଙ୍କୁ ପରାମର୍ଶ ଦେଇ ନଥିଲେ, କେହି ସେମାନଙ୍କୁ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରି ନଥିଲେ, ଏବଂ ତା'ପରେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବହୁତ ଡେରି ହୋଇଯାଏ।

କିଛି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଷ୍ଟ ଆତ୍ମା ସବୁଠାରୁ ନିମ୍ନତମ ରାଜ୍ୟକୁ ଯିବାକୁ ମଧ୍ୟ ଆପତ୍ତି କରନ୍ତି ନାହିଁ, କାରଣ ସେମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ସବୁଠାରୁ ଅନ୍ଧକାର ରାଜ୍ୟ ପରି ଅନ୍ଧକାର। କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ଦୁଷ୍ଟତାର ପ୍ରଭାବରେ ଖରାପ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି ସେମାନେ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ଦୁଃଖ ପାଆନ୍ତି। ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟା କରୁଛୁ ଏବଂ ଆମେ ଚାହୁଁଛୁ ଯେ ସେମାନେ ବହୁତ ବିଳମ୍ବ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଏହି ପୁସ୍ତକ ପଢ଼ନ୍ତୁ।

୧୦-୦୫-୧୯୮୧
କିଛି ଲୋକ କାହିଁକି ଯୁବକ ଅବସ୍ଥାରେ ମରେ

ଆମେ ଉଚ୍ଚତର ହେବା ପାଇଁ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରୁ, ଏବଂ ପୃଥିବୀର ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ତୁମର ଦୁନିଆରେ ବ୍ୟାପକ ମନ୍ଦ ପ୍ରଭାବ ଯୋଗୁଁ ତଳକୁ ଖସିଯାଆନ୍ତି। ଏଠାରେ ଅନେକ ଭଲ ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ତୁମର ଦୁନିଆରେ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନେବା ପୂର୍ବରୁ ଶହ ଶହ ଥର ଚିନ୍ତା କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ, କାରଣ ପ୍ରକୃତ ମନ୍ଦ ଆତ୍ମା - ଶୟତାନମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କେହି ତଳକୁ ଯିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ।

ତୁମର ଦୁନିଆରେ ଅନେକ ଭଲ ଆତ୍ମା ଭଲ କାମ କରିବା, ମନ୍ଦ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଲଢ଼ିବା ଏବଂ ସମନ୍ୱୟ ଏବଂ ଭଲତା ବିସ୍ତାର କରିବା ପାଇଁ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ପାଆନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟବଶତଃ ମନ୍ଦ ପ୍ରଭାବ ଏତେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଯେ ସେମାନଙ୍କର ଅବଚେତନ ମନ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରେ ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ତୁରନ୍ତ ଘରକୁ ଫେରାଇ ଆଣନ୍ତୁ। ସେମାନେ ନିମ୍ନ ରାଜ୍ୟକୁ ଯିବାକୁ ଘୃଣା କରନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଅବଚେତନ ମନ ସେମାନଙ୍କୁ ଭୁଲ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଏ ନାହିଁ - ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭୁଲ - ତେଣୁ ସେମାନେ ବୁଝିପାରନ୍ତି ନାହିଁ ଯେ ମନ୍ଦ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ ଏକ ଦୁନିଆରେ କେଉଁଠାକୁ ଯିବେ। ସେଥିପାଇଁ ଭଲ ଆତ୍ମାମାନେ ଦୁଃଖୀ ଏବଂ ଦୁଃଖୀ। ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କର ସଚେତନ ଜ୍ଞାନ ବିନା, ସେମାନଙ୍କର ଅବଚେତନ ମନ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରେ ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରକୃତ, ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଘରକୁ ଫେରାଇ ଆଣନ୍ତୁ।

ଏହି କାରଣରୁ ପୃଥିବୀର ଲୋକମାନେ ଏହି କଥା ପ୍ରଚଳିତ କରନ୍ତି, "ଯେଉଁମାନେ ଯୁବକ ଅବସ୍ଥାରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରନ୍ତି ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରିୟ," କିମ୍ବା "ପରମେଶ୍ୱର ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ଭଲ ପାଆନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ସେ ଯୁବକ ବୋଲି ଡାକନ୍ତି।"

ଯେଉଁ ଭଲ ଆତ୍ମାମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଅବଚେତନ ମନ ଯୋଗୁଁ ଭୁଲ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ଏବଂ ତୁମର ମନ୍ଦ ଦୁନିଆରେ ଭଲ କାମ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ସେମାନେ କ'ଣ କରିବେ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି। ସେମାନେ ସବୁବେଳେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପଚାରନ୍ତି, "ଏହା କ'ଣ ତୁମର ନ୍ୟାୟ?" କିନ୍ତୁ ଅବଚେତନ ମନ ଜାଣେ କ'ଣ ଭୁଲ - ଏହା ଜାଣେ ଯେ ଭଲ ଆତ୍ମା

ତୁମର ଏହି ମନ୍ଦ ଦୁନିଆରେ ମୁକାବିଲା କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ ଅନେକ ଭଲ ଆତ୍ମା ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଶୀଘ୍ର ଘରକୁ ଫେରିଯାଆନ୍ତି। କେବଳ କିଛି ଭଲ ଆତ୍ମା 90 ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଞ୍ଚିଥାନ୍ତି ଏବଂ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟବଶତଃ, ସେମାନେ ବହୁତ କଷ୍ଟ ପାଆନ୍ତି।

ଦୁଷ୍ଟ ଆତ୍ମାମାନେ ତୁମର ଦୁନିଆ ଛାଡି ଯିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ ତେଣୁ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଭୌତିକ ଶରୀର ଏବଂ ପୃଥିବୀ ସହିତ ଜୁଆଣି ପରି ଲାଗି ରୁହନ୍ତି। ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ ସେମାନଙ୍କର ଅବଚେତନ ମନ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣେ ଯେ ସେମାନେ ତୁମର ଦୁନିଆରେ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ କେଉଁଠାରେ ଯିବ, କାରଣ ଅବଚେତନ ମନ ସବୁକିଛି ଜାଣେ।

ଏହା ବହୁତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଯେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଭୁଲ କରନ୍ତି ସେତେବେଳେ ଅବଚେତନ ମନ ସେମାନଙ୍କୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଏବଂ ବନ୍ଦ କରିବାକୁ କଠିନ ଚେଷ୍ଟା କରେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଅବଚେତନ ମନକୁ ଶୁଣିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି ନାହିଁ, କାରଣ ସେମାନେ ଦୁଷ୍ଟ ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନ୍ଧ ହୋଇଯାଆନ୍ତି। ଏପରି ଲୋକମାନେ କେବେବି ପୃଥିବୀ ଛାଡିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି ନାହିଁ କାରଣ ସେମାନେ ଭୟ କରନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ନିମ୍ନ ରାଜ୍ୟରେ ପଡ଼ିଯିବେ - ଏବଂ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ, ସେମାନଙ୍କର ଅବଚେତନ ମନ ସେଠାକାର ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣନ୍ତି।

କିଛି ଭଲ ଆତ୍ମା ପୃଥିବୀ ସହିତ ଲାଗି ରହିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି କାରଣ ସେମାନେ ଭାବନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ପ୍ରିୟ ଆତ୍ମାକୁ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ପଡିବ, କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କୁ ଭଲପାଇବା ପ୍ରସାରଣ କରିବାର ଏକ ମିଶନ ଦିଆଯାଇପାରେ, ତେଣୁ ସେମାନେ ଯେତେ କଷ୍ଟ ଭୋଗ କଲେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଭୌତିକ ଶରୀର ଏବଂ ପୃଥିବୀ ସହିତ ଲାଗି ରୁହନ୍ତି। କିଛି ଲୋକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ବହୁତ କଷ୍ଟ ଭୋଗ କରନ୍ତି କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପଥକୁ ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି। ସେମାନେ ମନ୍ଦ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଲଢ଼ିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ କୌଣସି ସ୍ଥାନ ପାଇ ପାରନ୍ତି ନାହିଁ କାରଣ ମନ୍ଦ ପୃଥିବୀରେ ଅତ୍ୟଧିକ ବ୍ୟାପିଯାଇଛି।

ଏହି ପୁସ୍ତକ ଭଲ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଚିତ୍କାର କରିବା ପୂର୍ବରୁ କିଛି ଅନ୍ତର୍ଦୃଷ୍ଟି ଦେବ, "ହେ ପରମେଶ୍ୱର, ଏହା କ'ଣ ତୁମର ନ୍ୟାୟ?" ଆମର ପୁସ୍ତକ ଭଲ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚେ ଯେଉଁମାନେ ମନ୍ଦ ପ୍ରଭାବରୁ ରକ୍ଷା ପାଇପାରିବେ ଏହି ଆଶାରେ ଯେ ଏହା ସେମାନଙ୍କୁ ତଳକୁ ଯିବାରୁ ରୋକିବ। ଆମେ ନିଶ୍ଚିତ ଯେ ବହୁତ କମ୍ ଖରାପ କିମ୍ବା ମନ୍ଦ ଆତ୍ମା ଏହି ପୁସ୍ତକ ପଢ଼ିବେ ଏବଂ ସେମାନେ ହୁଏତ ଭାବିବେ ଯେ ଏଠାରେ ଯାହା ଲେଖାଯାଇଛି ତାହା ଅର୍ଥହୀନ।

ଅନେକ ଲୋକ ପୁନର୍ଜନ୍ମରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆମେ କହିବା ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମା ନିଜକୁ ଶୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ଶହ ଶହ ଥର କିମ୍ବା କେତେବେଳେ ହଜାର ଥରରୁ ଅଧିକ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ପାଏ, କିନ୍ତୁ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟବଶତଃ ଅନେକ ଆତ୍ମା ଏହା ବଦଳରେ ତଳକୁ ଚାଲିଯାଆନ୍ତି। ଏପରି କୌଣସି ଆତ୍ମା ନାହିଁ ଯିଏ କେବଳ 10 କିମ୍ବା 100 ଜୀବନ ବଞ୍ଚିଥାନ୍ତା, କିନ୍ତୁ ଶହ ଶହ ଜୀବନ ପରେ ତୁମେ ସମସ୍ତେ ପୃଥିବୀକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସ।

ତୁମର ଜୀବନ ଏପରି ଭାବରେ ବଞ୍ଚିବା ବୁଦ୍ଧିମାନର କାମ ଯେ ତାହା ତୁମକୁ ନିମ୍ନ ଆଡ଼କୁ ନେଇଯିବ, ନୁହେଁ। ତେଣୁ, ପ୍ରିୟ ପାଠକଗଣ, ତୁମର ଜୀବନକୁ ଏପରି ଭାବରେ ଚଳା ତୁମେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଖୁସି କରିବା ଯଦି ତୁମେ ଘଣ୍ଟା ଘଣ୍ଟା ପ୍ରାର୍ଥନା କର ତେବେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱର ବହୁତ ଖୁସି ହେବେ ବୋଲି ଭାବ ନାହିଁ। ପ୍ରତିଦିନ ଚର୍ଚ୍ଚ ଏବଂ ମନ୍ଦିରକୁ ଯାଇ କିମ୍ବା ହଜାର ହଜାର ଦାନକୁ ଦାନ କରି ତୁମେ ଭାବୁଛ ଯେ ପରମେଶ୍ୱର ଖୁସି

ହେବେ ଏବଂ ସେ ତୁମକୁ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ସ୍ୱାଗତ କରିବେ। ନା, ଯଦି ତୁମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଲାଞ୍ଚ ଦେବା ଅଟେ ତେବେ ଏହା କାମ କରିବ ନାହିଁ। ତାଙ୍କୁ କେବେ ଲାଞ୍ଚ ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଯଦି ତୁମେ ବହୁତ ସଚ୍ଚୋଟ ଏବଂ ପ୍ରକୃତ ଦୟା ସହିତ ଦାନକୁ ତୁମର ସମୟ କିମ୍ବା ଟଙ୍କା ଦେଇଛ, ଯଦି ତୁମେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରକୃତ ପ୍ରେମ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବିନା କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପୂଜା କର, ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱର ଅତ୍ୟନ୍ତ ଖୁସି ଏବଂ ସ୍ୱର୍ଗରେ ତୁମର ସ୍ଥାନ ତିଆରି କରିବାକୁ ଆଗ୍ରହୀ ହେବେ। ତେଣୁ ପ୍ରିୟ ପାଠକଗଣ, ଆମେ ତୁମକୁ ଏକ ସରଳ, ସଚ୍ଚୋଟ, ଦୟାଳୁ ଏବଂ ନିଃସ୍ୱାର୍ଥପର ଜୀବନ ବିତାଇବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରୁଛୁ। ଏହା ଏକାଗ୍ରତା ବିନା ଘଣ୍ଟା ଘଣ୍ଟା ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ଏବଂ ଲୋକଙ୍କୁ ମୂର୍ଖ କରିବା ଏବଂ ସ୍ୱର୍ଗରେ ସ୍ଥାନ ପାଇବା ପାଇଁ ହଜାର ହଜାର ଦାନ ଦେବା ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ।

୧୧-୦୫-୧୯୮୧
ନକାରାତ୍ମକ ଆତ୍ମା ଭଲ ଆତ୍ମାକୁ ଭୁଲାଇ ଥାଏ।

ମନ୍ଦ ଏବଂ ତୁମର ଦୁନିଆର ମନ୍ଦ ପଥ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇ ଯେକୌଣସି ଭଲ ଆତ୍ମା ଭୁଲ ରାସ୍ତାରେ ଚାଲିଯାଇଛନ୍ତି, ତେଣୁ ପୃଥିବୀର ଲୋକମାନେ କ'ଣ ଭୁଲ ଏବଂ କ'ଣ ଠିକ୍ ତାହା ବୁଝିବା ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାର ସମୟ ଆସିଛି।

ଆମେ, ଆତ୍ମିକ ଜଗତରେ, ଜାଣୁ ଯେ ତୁମେ ତୁମର ଜଗତରେ କ'ଣ ଦେଇ ଗତି କରୁଛ। ଆମେ ଜାଣୁ ଯେ ମନ୍ଦତା ଜଗତକୁ ଏତେ ପ୍ରଭାବିତ କରିଛି ଯେ ତୁମେ ସିଧା ରାସ୍ତାରେ ଯିବା ବହୁତ କଷ୍ଟକର ମନେ କରୁଛ। ତଥାପି, ଅନେକ ଲୋକ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ଯଦି ସେମାନେ ଈଶ୍ୱରୀୟ ଭଲ ପଥରେ ଲାଗି ରୁହନ୍ତି ତେବେ ସେମାନେ ଦୁଃଖ ଭୋଗ କରିବେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ତଥାପି ସଠିକ୍ ପଥରେ ରହିଥାନ୍ତି। ଏହା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ମହାନ କୃତଜ୍ଞତା।

କିଛି ଭଲ ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଈଶ୍ୱରୀୟ ଭଲ ପଥରେ ଚାଲିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଭୟ କରନ୍ତି ଯେ ଖରାପ ଏବଂ ଦୁଷ୍ଟ ଆତ୍ମା ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେଇପାରେ କିମ୍ବା ହଇରାଣ ଏବଂ ଆଘାତ ଦେଇପାରେ, ତେଣୁ ସେମାନେ ସଠିକ୍ ପଥରୁ ବିଚ୍ୟୁତ ହୁଅନ୍ତି। ଏହି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଜାଣିବା ଉଚିତ ଯେ ସେମାନେ ଯାହା କଷ୍ଟ ପାଇପାରନ୍ତି - ପୃଥିବୀରେ ଜଣେ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକଠାରୁ ପ୍ରତିଶୋଧ କିମ୍ବା ଆଘାତ - ନିମ୍ନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସେମାନେ ଯାହାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବେ ତାହା ତୁଳନାରେ କିଛି ହେବ ନାହିଁ। ସେମାନଙ୍କୁ ଏହା ମଧ୍ୟ ଜାଣିବା ଉଚିତ ଯେ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ପୂର୍ବରୁ ଆତ୍ମା ଜଗତରେ ଥିବା ସମୟରେ ସେମାନେ ଯେଉଁ ସ୍ତରକୁ ଛାଡ଼ି ଆସିଥିଲେ, ସେହି ସ୍ତରକୁ ଫେରି ଆସିବା ପାଇଁ ଶହ ଶହ ବର୍ଷ ଏବଂ ପୃଥିବୀରେ ଆହୁରି ଅନେକ ଜୀବନ ଲାଗିବ।

ଯଦି ସେମାନେ କେବଳ ବୁଝିପାରିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କ'ଣ ଅପେକ୍ଷା କରିଛି, ତେବେ ଆମେ ନିଶ୍ଚିତ ଯେ ସେମାନେ ଜଣେ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକର ପ୍ରତିଶୋଧ କିମ୍ବା ହଇରାଣକୁ ଭୟ କରିବେ ନାହିଁ। ଏହା ଜାଣିବା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସବୁଠାରୁ ଆବଶ୍ୟକ। ନା, ପ୍ରିୟ ଭଲ ଆତ୍ମାମାନେ, ତଳକୁ ଯାଅ ନାହିଁ, ନିଶ୍ଚିତ ହୁଅ ଯେ ଏପରି ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକଙ୍କ ହାତରେ ତୁମର କିଛି ବର୍ଷ ଦୁଃଖ ନିମ୍ନ ରାଜ୍ୟରେ ଶହ ଶହ ବର୍ଷ ଅପେକ୍ଷା ବହୁତ ଭଲ ହେବ।

ଆମେ ମନ୍ଦ କିମ୍ବା ଖରାପ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ନିମ୍ନ ରାଜ୍ୟ ବିଷୟରେ ଆମେ ଯାହା ଲେଖିଛୁ ତାହା ପଢିବା ଏବଂ ପୁନଃପଢିବା ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କରୁଛୁ। ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ରହିବା କୌଣସି ମଜା ନୁହେଁ, କିଛି ଦିନ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ - ତେବେ, ଆପଣ ସେଠାରେ ଶହ ଶହ ବର୍ଷ କିପରି ରହିପାରିବେ? ଯଦି ଆପଣ ଏବେ ବି ମନ୍ଦ ପଥରେ ଚାଲିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି, ତେବେ ଆପଣଙ୍କୁ ସ୍ୱାଗତ - ଏହା ଆପଣଙ୍କର ନିଜର ମୂର୍ଖତା - କିନ୍ତୁ ଦୟାକରି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଆପଣଙ୍କ ସହିତ ତଳକୁ ନେଇ ଯାଆନ୍ତୁ ନାହିଁ। ଏହା ଆହୁରି ଖରାପ କାରଣ ଏହା ଆପଣଙ୍କୁ ନିମ୍ନ ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକର ସବୁଠାରୁ ନିମ୍ନକୁ ନେଇଯିବା ଆପଣଙ୍କ ସ୍ୱାର୍ଥପର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଯୋଗୁଁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦୁଃଖ ଦେବା ବହୁତ ଭୁଲ। ମନ୍ଦ ଏବଂ ଖରାପ ଆତ୍ମାମାନେ ଏବେ ସୁଧାରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ଉଚିତ ଏବଂ ପ୍ରକୃତରେ ଅନୁତାପ କରିବା ଉଚିତ, ନଚେତ୍ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିମ୍ନତମ ରାଜ୍ୟ ପାଇଁ ଦ୍ୱାର ଖୋଲା ହୋଇଯିବ।

ତୁମ ଦୁନିଆର ଜଣେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଆତ୍ମିକ ଜଗତରେ ଉଚ୍ଚ ବୋଲି ଦେଖାଯିବ ନାହିଁ। ଏଠାରେ, ତୁମ ଦୁନିଆର ଜଣେ ଭିକାରୀ ଜଣେ ରାଜା କିମ୍ବା ଜଣେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କଠାରୁ ଉଚ୍ଚ ହୋଇପାରେ। ଆତ୍ମା ଜଗତରେ ପୃଥିବୀର ଖ୍ୟାତିର କୌଣସି ମୂଲ୍ୟ ନାହିଁ।

ଆମେ ନିଶ୍ଚିତ ଯେ ଠିକ୍ ମନରେ ଥିବା କେହି ଏତେ ମୂର୍ଖ ହେବେ ନାହିଁ ଯେ ସେ କିଛି ବର୍ଷ ପାଇଁ ପୃଥିବୀରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧି ଉପଭୋଗ କରିପାରିବେ, କେବଳ ଭୟଙ୍କର ନିମ୍ନ ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକର ନର୍କମୟ ଅନ୍ଧକାରରେ ଶହ ଶହ ବର୍ଷ ଦୁଃଖ ଭୋଗ କରିବେ। ଅନ୍ୟ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ନିମ୍ନ ରାଜ୍ୟକୁ ଆଣିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରକୁ ନେଇଯିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ଉଚିତ। ଯଦି ଆପଣ ସେମାନଙ୍କୁ ନିମ୍ନ ରାଜ୍ୟକୁ ଆଣିବେ, ତେବେ ଆପଣ ହିଁ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ଦୁଃଖ ଭୋଗ କରିବେ। ଆପଣ ଯେଉଁ ଆତ୍ମାକୁ ତଳକୁ ଆଣିଛନ୍ତି ସେ ମଧ୍ୟ ଦୁଃଖ ଭୋଗ କରିବ, କିନ୍ତୁ ଆପଣଙ୍କଠାରୁ ବହୁତ କମ୍। ଆମର ପରାମର୍ଶ ଏବଂ ମାର୍ଗଦର୍ଶନକୁ ପାଳନ କରିବା କିମ୍ବା ଏହାକୁ ଅଣଦେଖା କରିବା ଆପଣଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ।

୧୨-୦୫-୧୯୮୧
ନିଜ ମନକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରନ୍ତୁ

ତୁମର ଭୌତିକ ଶରୀର ଯୋଗୁଁ ପୃଥିବୀରେ ଆମର ଇନ୍ଦ୍ରିୟଗୁଡ଼ିକ ଅନେକ ଭାବରେ ଖରାପ ହୋଇଛି। ଭୌତିକ ଶରୀର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତାରେ ବହୁତ ବାଧା ସୃଷ୍ଟି କରେ, କାରଣ ଏହା ତୁମର ଆତ୍ମା ଏବଂ ଆତ୍ମିକ ଜଗତ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ପ୍ରାଚୀର। ଏହା ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ଉପଦ୍ରବ, ଏବଂ ତୁମର ଆତ୍ମା ପାଇଁ ଅନେକ ସମସ୍ୟା ସୃଷ୍ଟି କରେ; ତୁମେ ଈର୍ଷା, ଘୃଣା, ଅସମ୍ମାନ, କପଟ, ହୃଦୟ ଭାଙ୍ଗିବା, ପ୍ରତିଶୋଧ, କିମ୍ବା ତୁମର ଶରୀରର ରୋଗ, ଯନ୍ତ୍ରଣା ଏବଂ ଯନ୍ତ୍ରଣାରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ। ଭୌତିକ ଶରୀର ହେଉଛି କାରାଗାର, ଏବଂ ତୁମର ଆତ୍ମା ହେଉଛି ବନ୍ଦୀ। ଏହି କାରାଗାର ଏତେ ସୁରକ୍ଷିତ ଯେ ପୃଥିବୀର ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ପାଇଁ ସମସ୍ତ ନକାରାତ୍ମକ ଭାବନାରୁ ମୁକ୍ତ ହେବା କଷ୍ଟକର, କେବଳ ଯଦି ତୁମେ ବହୁତ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରରେ ଅଛ କାରଣ ତୁମର ଅବଚେତନ ମନ ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କ ତୁଳନାରେ ବହୁତ ଅଧିକ ଖୋଲା। ଯଦି ତୁମର ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରରେ ରହିବାର ପ୍ରକୃତ ଇଚ୍ଛା ଅଛି, ତେବେ ତୁମେ ତୁମର ଭୌତିକ ମନକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିପାରିବ ଏବଂ ଏହାକୁ ବିପଥଗାମୀ ହେବାରୁ ରୋକିପାରିବ। ଯଦି ତୁମର ଭଲ ଇଚ୍ଛାଶକ୍ତି ଅଛି, ତେବେ ତୁମେ ଖରାପ ଭାବନାକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିପାରିବ ଏବଂ ତୁମେ ପାପ କରିବ

ନାହିଁ।

ଆରମ୍ଭରେ ଏହା ସହଜ ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ, ଥରେ ତୁମେ ଈଶ୍ୱରୀୟ ଭଲ ପଥରେ ଚାଲିବା ଆରମ୍ଭ କର, ଏହା ସ୍ୱୟଂଚାଳିତ ଭାବରେ ଆସିବ ଏବଂ ତୁମେ କେବେ ଭୁଲ କରିବ ନାହିଁ। ପ୍ରଥମତଃ, ପ୍ରିୟ ପାଠକଗଣ, ତୁମେ ଯଥାସମ୍ଭବ ତୁମର ଖରାପ ଭାବନାକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ଉଚିତ। ଥରେ ତୁମେ ଏଥିରେ ସଫଳ ହୋଇଗଲେ, ଏହା ବହୁତ ସହଜ ହୋଇଯିବ ଏବଂ ତୁମେ ଭୁଲ କରିବାକୁ ଘୃଣା କରିବ। କେତେବେଳେ, ତୁମେ ଖରାପ ଭାବନା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇପାର, କିନ୍ତୁ ତୁମେ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ବୁଝିପାରିବ ଏବଂ ତୁରନ୍ତ ନିଜକୁ ଯାଞ୍ଚ କରିବ। ତେଣୁ ତୁମକୁ ଆରମ୍ଭରେ ବହୁତ ଚେଷ୍ଟା କରିବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ତୁମର ଖରାପ ଭାବନାକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ରଖିବାକୁ ପଡିବ।

ଯେହେତୁ ଆମେ ଆତ୍ମିକ ଜଗତରେ କୌଣସି ଭୌତିକ ଶରୀର ବିନା, ଆମେ ଆମର ମନକୁ ସର୍ବୋତ୍ତମ ଉପାୟରେ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିପାରିବା। ଉଚ୍ଚ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମା ଏପରି ଖରାପ ଭାବନାରୁ ମୁକ୍ତ, ଏବଂ ଆମର କୌଣସି ରୋଗ, ଯନ୍ତ୍ରଣା କିମ୍ବା ଯନ୍ତ୍ରଣା ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ଯଦି ଆପଣ ନିମ୍ନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଯାଆନ୍ତି, ତେବେ ଆପଣ ଘୃଣା, ଈର୍ଷା, ଯନ୍ତ୍ରଣା, ପ୍ରତିଶୋଧର ଭାବନା ପାଇବେ - ଖରାପ ଭାବନାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକ ସ୍ଥାନ। ଏହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆତ୍ମାମାନେ ପରସ୍ପରକୁ ଏପରି ଭାବରେ କ୍ଷତି କରନ୍ତି ଯେ କେତେକ ସମୟରେ ଏହା ଆମର କଳ୍ପନା ବାହାରେ। ସେମାନଙ୍କର ମନ୍ଦ ଏବଂ ମନ୍ଦ ଇଚ୍ଛାର କୌଣସି ସୀମା ନାହିଁ। ସେମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ କ୍ଷତି କରିବାରେ ଆନନ୍ଦ ପାଆନ୍ତି, ବିଶେଷକରି ଯେଉଁମାନେ ଦୁର୍ବଳ। ଦୁର୍ବଳ ଆତ୍ମାଗୁଡ଼ିକ ନିମ୍ନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ନର୍କ ଦେଇ ଯାଆନ୍ତି। ତେଣୁ ସେଠାରେ ଶହ ଶହ ବର୍ଷ ଧରି ରହିବା କଳ୍ପନା କରନ୍ତୁ। ଆପଣ କିଛି କରିବା ପୂର୍ବରୁ ବହୁତ ଭଲ ଭାବରେ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତୁ।

୧୩-୦୫-୧୯୮୧
ଆତ୍ମା ଜଗତରେ ଆମର ଭାବନା

ପୃଥିବୀରେ ତୁମ ପରି ଆମର ସମସ୍ତ ସମାନ ଭାବନା ଅଛି - ପ୍ରେମ, ସ୍ନେହ ଏବଂ ଦୟା - କିନ୍ତୁ ଆମେ ଆମ ପ୍ରିୟ ଲୋକଙ୍କୁ ଅଧିକ ଗଭୀର ଏବଂ ଭଲ ପାଉ, ସେମାନେ ଆତ୍ମା ଜଗତରେ ହେଉ କିମ୍ବା ତୁମ ଜଗତରେ।

ଯେହେତୁ ଆମକୁ ଦୋଷ, ଘୃଣା ଏବଂ ଈର୍ଷା ଭଳି ଭାବନା ସହିତ ମୁକାବିଲା କରିବାକୁ ପଡ଼େ ନାହିଁ, ଆମର ପ୍ରେମ ପବିତ୍ର ଏବଂ ସତ୍ୟ। ଆମେ ଆମର ପ୍ରିୟଜନଙ୍କୁ ନିଃସ୍ୱାର୍ଥପର ଭାବରେ ଭଲ ପାଆନ୍ତି, ପ୍ରତିବଦଳରେ କିଛି ଚାହାଁନ୍ତି ନାହିଁ, କେବଳ ପ୍ରେମ ପାଇଁ।

ଆମ ପାଇଁ ଯୌନ ସମ୍ପର୍କ ପ୍ରଶ୍ନବାହିରେ, ତେଣୁ ଆପଣ ଦେଖନ୍ତୁ, ଆମର ପ୍ରେମ ଶାରୀରିକ ନୁହେଁ ବରଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଏବଂ ଆମର ଯୌନ ସମ୍ପର୍କ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପୁରସ୍କାର ପାଇଁ କୌଣସି ଇଚ୍ଛା ନାହିଁ। ତେଣୁ ଆମେ ଯାହାକୁ ଭଲପାଉ, ଆମେ ପ୍ରକୃତରେ, ଗଭୀର ଭାବରେ, ପ୍ରକୃତରେ ଏବଂ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ଭଲ ପାଉ।

ଆମ ଭିତରେ କୌଣସି ସ୍ୱାର୍ଥପର ଭାବନା ନ ଥିବାରୁ ଆମେ ପୃଥିବୀରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆପଣଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ସହଜରେ କ୍ଷମା କରିପାରିବା - ଆମେ କାହାକୁ ଘୃଣା କରିପାରିବୁ ନାହିଁ - ଏହି ଉଚ୍ଚତର କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହା ପ୍ରଶ୍ନବାହିରେ।

ଆମଠାରୁ ବହୁତ ଉଚ୍ଚମାନର ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଭେଟିଲେ ମଧ୍ୟ ଆମେ ଏଠାରେ କୌଣସି ଈର୍ଷା ଅନୁଭବ କରୁନାହୁଁ। ଈର୍ଷା କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ, ଆମେ ସେହି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଶଂସା କରୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପରି ହେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁ। ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଆମର ଭୌତିକ ଶରୀର ତ୍ୟାଗ କରୁ, ଆମେ ଆମର ସମସ୍ତ ଖରାପ ଭାବନାକୁ ତ୍ୟାଗ କରୁ, କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତ ଭଲ ଭାବନା ଆମ ସହିତ ଆତ୍ମିକ ଜଗତକୁ ଫେରି ଆସେ।

ନିମ୍ନ ଜଗତର ଆତ୍ମାମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଭୌତିକ ଶରୀର ତ୍ୟାଗ କରିବା ପରେ ମଧ୍ୟ ପୃଥିବୀରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ଖରାପ ଭାବନାରେ ଫସି ରହିଛନ୍ତି। କେତେକ ସମୟରେ ସେମାନେ ଅଧିକ ଘୃଣ୍ୟ, ପ୍ରତିଶୋଧପରାୟଣ ଏବଂ ଈର୍ଷାଳୁ ହୋଇଯାଆନ୍ତି, ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଦୋଷ ଦିଅନ୍ତି କାରଣ ସେମାନେ ସବୁଠାରୁ ନିମ୍ନ, ଅନ୍ଧକାରମୟ ଜଗତରେ ଅଛନ୍ତି।

ଜିମିଙ୍କ କାହାଣୀ:
ପୃଥିବୀରେ, ଲୋକମାନେ ଯାହା ଦେଖାଯାଆନ୍ତି ତାହା ନୁହଁନ୍ତି

ଆମେ ତୁମକୁ ଆମର ବନ୍ଧୁ ଜିମି ଅଙ୍କଲ (ଆମେ ସମ୍ମାନ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ନାମ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଛୁ) ବିଷୟରେ ଏକ ସତ୍ୟ କାହାଣୀ କହିବାକୁ ଚାହୁଁଛୁ। ସେ ପୃଥିବୀରେ ତାଙ୍କ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ବକ୍ତା ଏବଂ ବହୁତ ମନୋରମ ଥିଲେ। ସେ ବିଶ୍ୱକୁ ଦେଖାଇଲେ ଯେ ସେ ଜଣେ ଭଲ ଆତ୍ମା, ଯିଏ କାହାକୁ କ୍ଷତି କରନ୍ତି ନାହିଁ। ସେ ଆମକୁ ଦେଖାଇଲେ ଯେ ସେ ସବୁବେଳେ ଅନେକ ଲୋକଙ୍କୁ ଚାକିରି, ପୋଷାକ, ଖାଦ୍ୟ ଏବଂ ପ୍ରଚୁର ଟଙ୍କା ଦେଇ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ। ସେ ଘଣ୍ଟା ଘଣ୍ଟା ଧରି ନିୟମିତ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ ପିଲାମାନେ ତାଙ୍କ ପରି ଥିଲେ। ସେ ସବୁବେଳେ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ପ୍ରଶଂସା କରୁଥିଲେ, ଯିଏ ସୁନ୍ଦର ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ନିର୍ବୋଧ ଥିଲେ। ତାଙ୍କ ପିଲାମାନେ କେବଳ 'ତୋତା' କରି ସ୍କୁଲ ପାସ୍ କରୁଥିଲେ। ତାଙ୍କର ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବହୁତ ଆଶା ଥିଲା ଏବଂ ସେ ପ୍ରାୟତଃ ସେମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିମତାକୁ ପ୍ରଶଂସା କରୁଥିଲେ।

ସେମାନେ କୁହନ୍ତି ଯେ ବାପା ପରି, ପୁଅ ପରି। ତାଙ୍କ ପିଲାମାନେ ସେମାନଙ୍କ ବାପାଙ୍କ ପଦାଙ୍କ ଅନୁସରଣ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ପୃଥିବୀର ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତେ ପ୍ରଶଂସା କରୁଥିଲେ। ସେମାନେ ବହୁତ ଧନୀ ଏବଂ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଏବଂ ବହୁତ ଲୋକପ୍ରିୟ ଥିଲେ, ତେଣୁ କେହି କେବେ ଭାବି ନ ଥାଆନ୍ତେ ଯେ ସେମାନେ ସିଧା ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଯିବେ। ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣିଥିଲୁ, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଜିମି କାକାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ହେଲା, ଆମେ ପୃଥିବୀରେ ବଞ୍ଚି ଥିଲୁ। ଆମେ ତାଙ୍କ ଆତ୍ମା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲୁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦେଇ କହିଥିଲୁ ଯେ ସେ ନିଶ୍ଚୟ ତୁରନ୍ତ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଚାଲିଯିବେ।

ଆମେ କେତେ ମୂର୍ଖ ଥିଲୁ! ପୃଥିବୀରେ ଜଣେ ଆତ୍ମାକୁ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ବିଚାର କରିପାରିବ ନାହିଁ। ଆମେ ଆତ୍ମିକ ଜଗତକୁ ଫେରିବାର କିଛି ସମୟ ପରେ, ଆମେ ଜିମି ମାମୁଁଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇଲୁ, ତେଣୁ ଆମେ ତାଙ୍କୁ ଆମ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଖୋଜିବା ଆରମ୍ଭ କଲୁ (୧୯୮୧ ମସିହାରେ, ଆମେ Realm 6 ରେ ଥିଲୁ)। ଆମେ ତାଙ୍କୁ ପାଇଲୁ ନାହିଁ, ତେଣୁ ଆମେ ଭାବିଲୁ ଯେ ତାଙ୍କ ପରି ଜଣେ ଭଲ ଆତ୍ମା Realm 7 ରେ ରହିବ, ସର୍ବୋଚ୍ଚ Realm। ଯେହେତୁ ଆମେ ତାଙ୍କୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲୁ, ଆମେ ପ୍ରଥମେ ଆମର ଚିନ୍ତାଧାରା ସହିତ ତାଙ୍କୁ ଡାକି ନଥିଲୁ, କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ତାଙ୍କୁ Realm 6 ରେ ପାଇଲୁ ନାହିଁ, ଆମେ ଆମର ଚିନ୍ତାଧାରା

Realm 7 ରେ ପ୍ରକ୍ଷେପିତ କରି ତାଙ୍କୁ ଡାକିଲୁ, "ଜିମି ମାମୁଁ, ଆମେ ଏଠାରେ ଆତ୍ମା ଜଗତରେ ଅଛୁ, Realm 6 ରେ ଆମକୁ ଭେଟିବାକୁ ଆସନ୍ତୁ।" ଆମେ କୌଣସି ଉତ୍ତର ପାଇଲୁ ନାହିଁ।

ରାଟୁ କହିଲା, "ଭିସ୍ପି, ସେ ନିଶ୍ଚୟ 7 ଅତିକ୍ରମ କରିଥିବେ କାରଣ ସେ ପ୍ରକୃତରେ ଜଣେ ଭଲ ଆତ୍ମା ଥିଲେ।" ମୁଁ ଆହୁରି କହିଲି, "ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ। ଆମେ ଆମର ଉଚ୍ଚ ଭଲ ଆତ୍ମାକୁ ପଚାରିବୁ।"

ଆମେ ଆତ୍ମା ଜଗତରେ ନୂତନ ହୋଇଥିବାରୁ, ନିମ୍ନ ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକରେ ତାଙ୍କୁ ଖୋଜିବା ପାଇଁ ଆମ ମନରେ କେବେ ଭାବି ନ ଥିଲୁ। ଆମେ ଉଚ୍ଚ ମଙ୍ଗଳ ଆତ୍ମାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଇ ଜିମି କାକାଙ୍କ ବିଷୟରେ ପଚାରିଲୁ। ତାଙ୍କର ଉଚ୍ଚ ମଙ୍ଗଳ ଆତ୍ମା ହସି କହିଲେ, "ସେ ଏଠାରେ ନା 6 ନଂ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅଛନ୍ତି ନା 7 ନଂ କ୍ଷେତ୍ରରେ। ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ନିମ୍ନ ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଯିବ, ସେଠାରେ ତାଙ୍କୁ ଖୋଜିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କର।"

ଆମେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲୁ ଏବଂ କହିଲୁ, "ଏହା ଅସମ୍ଭବ, ମହାଶୟ, ସେ ବହୁତ ଭଲ ଆତ୍ମା ଥିଲେ, ଆମଠାରୁ ବହୁତ ଭଲ।" ସେ ହସି ହସି ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ହଁ, ହଁ, ମୁଁ ଏହା ଶୁଣିଛି, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ତୁମକୁ କିଛି କାମ କରିବାକୁ ପଠାଉଛି, ସେତେବେଳେ ତୁମେ ତଳ ଅଞ୍ଚଳରେ ତାଙ୍କୁ ଖୋଜ।"

ଆମେ ଖରାପ ଅନୁଭବ କଲୁ ଏବଂ ଜିମି ଅଙ୍କଲ ଏବଂ ପୃଥିବୀରେ ସେ କରିଥିବା ଭଲ କାମ ବିଷୟରେ ତାଙ୍କର ମହାନ ଆତ୍ମାକୁ କହିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲୁ, କିନ୍ତୁ ଆମେ ଚୁପ୍ ରହିଲୁ କାରଣ ତାଙ୍କର ମହାନ ଆତ୍ମା ଆମ ଅପେକ୍ଷା ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣନ୍ତି।

କିଛି ସମୟ ପରେ, ହିଜ୍ ହାଇ ଗୁଡ୍ ସୋଲ୍ ଆମକୁ ଡାକି କହିଲେ, "ମୁଁ ତୁମ ଦୁଇଜଣଙ୍କୁ ତୁମର ବନ୍ଧୁ ଜିମି ଅଙ୍କଲ ବିଷୟରେ ଜାଣିବା ପାଇଁ ସୁଯୋଗ ଦେଉଛି। ମୁଁ ତୁମକୁ କିଛି କାମ ଦେବାକୁ ଦେଉଛି, ତେଣୁ ତଳ ଅଞ୍ଚଳକୁ ଯାଅ, ତୁମର କାମ କର ଏବଂ ତା'ପରେ ତାଙ୍କୁ ଖୋଜିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କର।" ଆମେ ତଳ ଅଞ୍ଚଳକୁ କାମ କରିବାକୁ ଯାଇ ଖୁସି ହେଲୁ। ରିଅଲ୍ମ 3 ରେ ଆମର କାମ ଶେଷ କରିବା ପରେ, ଆମେ ଜିମି ଅଙ୍କଲଙ୍କୁ ଡାକିଲୁ, କିନ୍ତୁ କୌଣସି ଉତ୍ତର ମିଳିଲା ନାହିଁ। ଆମେ ଖୁସି ଥିଲୁ, ତେଣୁ ଆମେ ଆମ ନିଜ ଅଞ୍ଚଳକୁ ଫେରି ଆସିଲୁ ଏବଂ ତାଙ୍କର ହାଇ ଗୁଡ୍ ସୋଲ୍ ବିଷୟରେ କହିଲୁ।

ତାଙ୍କର ଉଚ୍ଚ ମଙ୍ଗଳମୟ ଆତ୍ମା ହସି କହିଲେ, "ଭିସ୍ପି ଏବଂ ରାଟୁ, ମୁଁ ଚାହୁଁଛି ଯେ ତୁମେ ତାଙ୍କୁ ଖୋଜ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ତୁମେ ଏପରି କିଛି ଶିଖିପାରିବ ଯାହା ତୁମ ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭଲ ହେବ। ତେଣୁ ମୁଁ ତୁମ ଦୁହିଁଙ୍କୁ ଅନୁମତି ଏବଂ ସୁରକ୍ଷା ଦେଉଛି। ରାଜ୍ୟ 2 କୁ ଯାଅ, ତାଙ୍କୁ ଖୋଜ, ତାଙ୍କ ସହିତ କଥା ହୁଅ, ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ପଚାର ଯେ ସେ ସେଠାରେ କାହିଁକି ଅଛନ୍ତି।"

ଆମେ ବହୁତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ଭୟଭୀତ ହୋଇଥିଲୁ, କାରଣ ଆମକୁ କେବେ Realm 3 ଠାରୁ ତଳକୁ କାମ ପାଇଁ ପଠାଯାଇ ନଥିଲା। ତାଙ୍କର ମହାନ ମଙ୍ଗଳ ଆତ୍ମା ଆମକୁ ଆଶ୍ୱାସନା ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଆମକୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖାଯିବ ଏବଂ ଆମକୁ ତଳକୁ ପଠାଇ ଦିଆଯିବ।

ସୁରକ୍ଷା ବହୁତ ଭଲ ଥିଲା ଏବଂ କେହି ଆମକୁ ଦେଖି ପାରୁନଥିଲେ କିମ୍ବା କ୍ଷତି କରିପାରିନଥିଲେ। ଆମେ ସେହି ଅନ୍ଧାର, ଭୟଙ୍କର ସ୍ଥାନରେ ଜିମି ଅଙ୍କଲଙ୍କୁ ଖୋଜିବାକୁ ଯାଇଥିଲୁ। ସେଠାରେ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଅବସ୍ଥାରେ ପାଇ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲୁ - ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ

ଦୁଃଖିତ। ଆମେ କେବଳ ତାଙ୍କୁ ଦୃଶ୍ୟମାନ ହେଲୁ ଏବଂ ସେ ଆମକୁ ଦେଖି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ। ସେ ବହୁତ ଲଜ୍ଜିତ ହେଲେ ଯେ ଆମେ ଜାଣିପାରିଲୁ ଯେ ସେ କେତେ ଖରାପ ଆତ୍ମା। ଆମେ ନିଜକୁ ପଚାରିବାରୁ ରୋକି ପାରିଲୁ ନାହିଁ, "ତୁମେ କ'ଣ କଲ ଯାହା ତୁମକୁ ଏଠାକୁ ଆଣିଛ, ଜିମି ଅଙ୍କଲ?" ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କ କାହାଣୀ ଢାଳି ଦେଲେ। ଏହା ଏକ ଭୟଙ୍କର କାହାଣୀ ଥିଲା, ଏବଂ ଏହା ଏତେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଥିଲା ଯେ ଜିମି ଅଙ୍କଲ ଭଳି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି - ଏତେ ଲୋକପ୍ରିୟ, ଭଲ ଏବଂ ବାହାରେ ଭଲ - ଭିତରେ ଏତେ ଭୟଙ୍କର ଏବଂ ନିଷ୍ଠୁର ଥିଲେ।

୧୪-୦୫-୧୯୮୧
ଜିମିଙ୍କ କାହାଣୀ ଜାରି:
ତୁମେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ମୂର୍ଖ କରିପାରିବ ନାହିଁ

ଜିମି ଅଙ୍କଲଙ୍କ କାହାଣୀ ଏତେ ଭୟଙ୍କର ଥିଲା, ଏହା ଅବିଶ୍ୱସନୀୟ ଥିଲା। ଆମେ ଏହାକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିପାରିଲୁ ନାହିଁ କାରଣ ଆମେ ସର୍ବଦା ଜିମି ଅଙ୍କଲଙ୍କୁ ଆଦର୍ଶ କରିଥିଲୁ। ସେ ସର୍ବଦା ଦାନ କରୁଥିଲେ, ଗରିବମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ, ଏବଂ ଜଣେ ପ୍ରେମପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ବନ୍ଧୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ। ଜିମି ଅଙ୍କଲଙ୍କ ନିଜ ଶବ୍ଦରେ, ଏଠାରେ ତାଙ୍କର କାହାଣୀ ଅଛି:

"ଭିସ୍ପି ଏବଂ ରାଟୁ, ମୋର ପ୍ରିୟ ବନ୍ଧୁମାନେ, ତୁମେ ଭାବୁଥିଲ ମୁଁ ଜଣେ ସୁନ୍ଦର ଆତ୍ମା; ମୁଁ ଯାହା ଦୁନିଆକୁ ଦେଖାଇଥିଲି ତାହା ତୁମେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲ, ଏବଂ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ତାହା ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲି। ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲି ଯେ ମୋର ସମସ୍ତ ଭୟଙ୍କର ପାପ ପରମେଶ୍ୱର କ୍ଷମା କରିଦେଇଛନ୍ତି, କାରଣ ମୁଁ ପୃଥିବୀରେ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ସ୍ୱର୍ଗରେ ପହଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ସେହି ସମସ୍ତ ଭଲ କାମ କରୁଥିଲି। ମୁଁ ଦାନଶୀଳ ସଂସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ଟଙ୍କା ଦାନ କରିଥିଲି ଏବଂ ଭଲ କାମ କରିଥିଲି ଭାବିଥିଲି ଯେ ମୋତେ ମୋର ପାପ ପାଇଁ ଦଣ୍ଡ ମିଳିବ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଯାହା ପାଇବାର ଥିଲା ତାହା ପାଇଲି। ମୁଁ ନିଜକୁ ଏବଂ ପୃଥିବୀ ଜଗତକୁ ବୋକା ବନାଇଲି, କିନ୍ତୁ କେହି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ବୋକା ବନାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ କେବେ ବୋକା ବନାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ।"

"ପ୍ରାରମ୍ଭରେ, ମୁଁ ଜଣେ ଅତ୍ୟନ୍ତ କୋମଳ, ପ୍ରେମମୟ ମହିଳାଙ୍କ ପୁଅ ଭାବରେ ମୋ ଜୀବନ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲି, ଯାହାଙ୍କ ମନରେ କୌଣସି ଖରାପ ଚିନ୍ତାଧାରା ମଧ୍ୟ ନଥିଲା। ମୋ ବାପା ଜଣେ ଠକ ଥିଲେ; ସେ ମୋ ମାଆଙ୍କୁ ହଇରାଣ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଭୁଲ କାମ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରୁଥିଲେ। ସେ ଜଣେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସ୍ୱାର୍ଥପର ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ, ଏବଂ ଆମ ପ୍ରତି ନିଷ୍ଠୁର ମଧ୍ୟ ଥିଲେ। ସେ ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ - ମୋ ମାଆ, ଭାଇ, ଭଉଣୀ ଏବଂ ମୋତେ - ଭୁଲ କାମ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରୁଥିଲେ। ମୁଁ ମୋ ମାଆଙ୍କୁ ଅନେକ ଥର ଯନ୍ତ୍ରଣାରେ କାନ୍ଦିବାକୁ ଦେଖିଥିଲି, ଆମକୁ କହୁଥିଲା, 'ଏହା ଭୁଲ; ଏହା ସବୁ ଭୁଲ; ଆମେ ପାପ କରୁଛୁ।'

"ମୋ ବାପା ଏହା ବିଷୟରେ ପରିହାସ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ପାଗଳ ବୋଲି କହିଥିଲେ। କିଛି ସମୟ ପରେ, ଆମେ, ତାଙ୍କ ପିଲାମାନେ, ଆମର କୁଟିଳ ବାପାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏତେ ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଗଲୁ ଯେ ମୋ ଭାଇ, ଭଉଣୀମାନେ, ଏବଂ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଆମ ମାଆଙ୍କୁ ଏପରି - ପାଗଳ ଏବଂ ମୂର୍ଖ ଭାବରେ ଦେଖିବାକୁ ଲାଗିଲି। ସେ ଦେଖିଥିଲେ ଯେ ଆମେ ଆମର ଭଲ, ଦୟାଳୁ ମାଆଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ନ କରିବା ଏବଂ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଆମର ପ୍ରେମ ଉଭେଇ ଗଲା।"

"ମୋ ମାଆ ତାଙ୍କ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ବାପାଙ୍କ ପଦାଙ୍କ ଅନୁସରଣ କରୁଥିବା ଦେଖି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦୁଃଖିତ ହୋଇଥିଲେ। ଗୋଟିଏ ଦିନ, ମୋ ମାଆ କହିଲେ, 'ଜିମି, ମୁଁ ଚାହେଁ ଯେ ତୁମେ ତୁମ ବାପା ଯାହା କହୁଛନ୍ତି ତାହା କରିବା ବନ୍ଦ କର କାରଣ ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ଯେ ଏହା ଭୁଲ। ଯେହେତୁ ତୁମେ ମୋର ବଡ଼ ସନ୍ତାନ, ମୁଁ ତୁମ ଭାଇଭଉଣୀମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ତୁମର ସହଯୋଗ ଚାହୁଁଛି।"

"ମୁଁ ତାକୁ ହସିଦେଲି, ଏବଂ କହିଲି, 'ତୁମେ ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସହ୍ୟ କରିପାରୁନାହଁ, ତେଣୁ ତୁମେ କାହିଁକି ପାହାଡ଼ରୁ ଡେଇଁପଡ଼ୁନାହଁ?' ଆମେ ଏକ ଗଭୀର ଉପତ୍ୟକା ପାଖରେ ଏକ କୁଡ଼ିଆରେ ରହୁଥିଲୁ, ଏବଂ ଝରକା ଦେଇ, ମୁଁ ତାକୁ ଉପତ୍ୟକାରେ ଏକ ଖଡ଼ା ଓହ୍ଲାଣ ଦେଖାଇଲି, ଏବଂ ଆହୁରି କହିଲି, 'ତୁମର ଏହି ମୃତ୍ୟୁ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କିଛି ଉପଯୁକ୍ତ ନୁହେଁ। ଆମର ବାପା ଜଣେ ବୁଦ୍ଧିମାନ ବ୍ୟକ୍ତି; ତୁମେ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ହେବା ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହଁ। ନଦୀରେ ନିଜକୁ ବୁଡ଼ାଇ ଦିଅ!'

"ସେ ଠିକ୍ ସେହିପରି କଲେ।"

"ପରଦିନ ସକାଳେ, ପୋଲିସ ଆମକୁ ଫୋନ୍ କଲା ଏବଂ ଆମେ ତାଙ୍କ ମୃତଦେହକୁ ଆମ ଘର ପାଖରେ ନଦୀ କୂଳରେ ପଡ଼ିଥିବା ଦେଖିଲୁ। ମୁଁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲି, କିନ୍ତୁ ତୁଥାପି ତାଙ୍କୁ ଜଣେ ମୂର୍ଖ ଏବଂ ପାଗଳ ମହିଳା ଭାବରେ ଭାବୁଥିଲି। ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଦୁର୍ବଳ ବୋଲି ଭାବୁଥିଲି କାରଣ ଆତ୍ମହତ୍ୟା ଭଳି ପାପ କରିବାରୁ ନିଜକୁ ରୋକିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଶକ୍ତି ନଥିଲା। ଆମ ବାପା ଏବେ ବହୁତ ଖୁସି ଥିଲେ କାରଣ ତାଙ୍କୁ ମୋ ମାଆଙ୍କ ଠାରୁ ଆଉ କୌଣସି ହସ୍ତକ୍ଷେପ ସହିବାକୁ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ।"

"ସେ ଆମକୁ ସବୁଠାରୁ ଖରାପ ପ୍ରକାରର ଠକ ହେବା ପାଇଁ ତାଲିମ ଦେବା ଆରମ୍ଭ କଲେ; ସେ ଏତେ ଚୋର ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଆମ ମାଆଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମେ ଏହା ବିଷୟରେ କେବେ ଜାଣି ନଥିଲୁ କାରଣ ଆମେ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବହୁତ ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଥିଲୁ। ଆମେ ଭାବୁଥିଲୁ ଯେ ସେ ଆମକୁ ଯେଉଁ ସବୁ ଭଲ ଜିନିଷ ଆଣିଥିଲେ ତାହା ତାଙ୍କୁ ସେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିବା ଲୋକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିଲା। ସେ ଆମକୁ ଏତେ ମସ୍ତିଷ୍କ ଧୋଇ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଆମେ ତାଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲୁ ଏବଂ କେବେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରିନଥିଲୁ।"

"ସେ ଆମକୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଠକିବା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମୂଲ୍ୟବାନ ଜିନିଷପତ୍ରରେ ଭାଗ କରିବାକୁ ତାଲିମ ଦେଇଥିଲେ। ସେ ଆମକୁ ମିଠା କଥା, ନିରୀହ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ଏବଂ ଧାର୍ମିକ ଆଚରଣ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କୁ କିପରି ବୋକା ବନାଇବେ ତାହା ଦେଖାଇଥିଲେ। ଦୁନିଆ ପାଇଁ, ଆମେ ସମସ୍ତେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟପରାୟଣ, ଭଲ, ଦୟାଳୁ ଏବଂ ସଚ୍ଚୋଟ ଥିଲୁ, କିନ୍ତୁ ଭିତରେ ଆମେ ଠିକ୍ ଆମ ପିତାଙ୍କ ପରି ଶୟତାନ ଥିଲୁ।"

"ଆମକୁ ଏସବୁ ଭୟଙ୍କର ଜିନିଷ ଶିଖାଇ - ଏପରିକି କିପରି ସୁରାକ ଛାଡି ନ ଯାଇ ହତ୍ୟା କରାଯାଏ - ସେ ଅବସର ନେଇଗଲେ, ଏବଂ ଆମକୁ କହିଲେ ଯେ ସେ ମୁଖ୍ୟ ଥିବାରୁ ସମସ୍ତ ଲୁଟ ଉପରେ ତାଙ୍କର ଅଧିକାର ଅଛି।"

"ସେ ଆମ ପୁଅମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଇଲେ ଯେ କିପରି ବୃଦ୍ଧା, ବିଧବା କିମ୍ବା ଏକାକୀ ମହିଳାମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବେ, ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରେମ ଜିତିବେ, ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରିବେ ଏବଂ ତା'ପରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି ତାହା ନେଇ ସେମାନଙ୍କୁ ନିରାଶା ଏବଂ ଦାରିଦ୍ର୍ୟର ଜୀବନରେ ଛାଡିଦେବେ। ସେ

ଗର୍ବର ସହିତ କହିଥିଲେ ଯେ ସେ ଅନେକ ମହିଳାଙ୍କ ସହିତ ଏପରି କରିଛନ୍ତି ଏବଂ କେବେ ପୋଲିସ ଦ୍ୱାରା ଧରା ପଡ଼ି ନାହାଁନ୍ତି। ପ୍ରକୃତରେ, କେହି ତାଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଆଙ୍ଗୁଠି ଉଠାଇ ନାହାଁନ୍ତି। ଆମେ ଭାବୁଥିଲୁ ଯେ ସେ ଏତେ ମହାନ, ବୁଦ୍ଧିମାନ ଏବଂ ସାହସୀ ଯେ ଏପରି କାମ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଆମକୁ ତାଙ୍କ ଉଦାହରଣ ଅନୁସରଣ କରିବାକୁ ପଡିବ।"

୧୫-୦୫-୧୯୮୧
ଜିମିଙ୍କ କାହାଣୀ ଜାରି:
ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନ୍ୟାୟ ସବୁବେଳେ ଧରାପଡ଼େ

କିଛି ବର୍ଷ ହେଲା, ଆମେ ସମସ୍ତେ ଆମ ବାପା ଯାହା କହିଥିଲେ ତାହା କରିଥିଲୁ। ଆମେ ଆମର ଦୁଷ୍ଟ ବାପାଙ୍କୁ ପୂଜା କରୁଥିଲୁ। ସେ ଆମକୁ ସବୁଠାରୁ ଅନ୍ଧକାର ନର୍କକୁ ନେଇଯାଇଥିଲେ। ଆମେ ପ୍ରକୃତରେ ଖୁସି ଥିଲୁ, ତାଙ୍କ ପ୍ରଶଂସାରେ ବଞ୍ଚୁଥିଲୁ। ତାଙ୍କର ମସ୍ତିଷ୍କ ଧୋଇବା ଆମକୁ ସିଧାସଳଖ ଚିନ୍ତା କରିବାକୁ ଦେଇନଥିଲା ଏବଂ ଆମେ ସେତେବେଳେ କେବେ ଜାଣିପାରି ନଥିଲୁ ଯେ ଆମେ କେଉଁ ସୈତାନ।

"କିଛି ଖୁସିର ବର୍ଷ ପରେ, ଆମ ବାପାଙ୍କୁ ଜ୍ୱର ହେବାକୁ ଲାଗିଲା। ଡାକ୍ତରମାନେ କହିଲେ ଯେ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ସହିତ କ'ଣ ହୋଇଛି ତାହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିପାରିବେ ନାହିଁ, ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଆମକୁ ତାଙ୍କ ରକ୍ତ ବିଶ୍ଳେଷଣ କରିବାକୁ କହିଥିଲେ। ସେମାନେ ଏଥିରେ ଚିନି ପାଇଲେ, ତେଣୁ ଆମକୁ ତାଙ୍କୁ କଠୋର ଡାଏଟ୍ ଦେବାକୁ କୁହାଯାଇଥିଲା। ସେ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ପ୍ରତି ବହୁତ ସତର୍କ ଥିଲେ, ତେଣୁ ସେ ଡାକ୍ତରମାନଙ୍କ କଥା ଅନୁସାରେ କାମ କଲେ। କିଛି ମାସ ପରେ ସେ ଟିକେ ଭଲ ଅନୁଭବ କଲେ, ଏବଂ ତେଣୁ ସେ ଗୋଟିଏ ଦିନ ଏକା ବାହାରକୁ ଗଲେ, କିନ୍ତୁ ଏକ ଦୁର୍ଘଟଣାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେଲେ। ତାଙ୍କର ଦୁଇଟି ଗୋଡ ଏବଂ ଗୋଟିଏ ହାତ କାଟିବାକୁ ପଡିଲା। ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବିକଳ୍ପ ନଥିଲା।"

"ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନ୍ୟାୟ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯାଇଥିଲା କିନ୍ତୁ, ମୂର୍ଖମାନଙ୍କ ପରି, ଆମେ ଆମ ପ୍ରିୟ ବାପାଙ୍କୁ ହଇରାଣ କରିବା ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଦୋଷ ଦେଇଥିଲୁ। କିଛି ସମୟ ପରେ, ଡାକ୍ତରମାନେ ତାଙ୍କ ଫୁସଫୁସରେ କର୍କଟ ରୋଗ ଚିହ୍ନଟ କଲେ। ପୂର୍ବ ପରି ଆମେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଦୋଷ ଦେଇଥିଲୁ, କିନ୍ତୁ ଆମର ଭୟଙ୍କର କାମ କରି ଚାଲିଥିଲୁ। ମୋ ଭଉଣୀମାନେ ଆମର ଅସୁସ୍ଥ ବାପାଙ୍କ ଦେଖାଶୁଣା କରୁଥିଲେ। ଯନ୍ତ୍ରଣା ଅସହ୍ୟ ଥିଲା ଏବଂ ସେ ବହୁତ ଦୁର୍ବଳ ହୋଇଯାଇଥିଲେ, ତଥାପି ସେ ଯନ୍ତ୍ରଣା ସହ୍ୟ କରି ନ ପାରି ମୋ ଭଉଣୀମାନଙ୍କୁ ଲମ୍ବା ଚାବୁକରେ ପିଟି ଦେଉଥିଲେ। ଆମର ବାପା ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦୁର୍ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ, ତାଙ୍କ କଷ୍ଟ ପାଇଁ ଆମକୁ ଦାୟୀ କରୁଥିଲେ।"

"ସେ ଚିତ୍କାର କରି କହିଲେ ଯେ ଆମେ ତାଙ୍କୁ ଅବହେଳା କରିଛୁ ଏବଂ ଆମେ ବହୁତ ସ୍ୱାର୍ଥପର। ଆମର ପାଦ୍ରୀ ଆମ ବାପାଙ୍କ ଅସୁସ୍ଥତା, ତାଙ୍କ ଅସହ୍ୟ ଯନ୍ତ୍ରଣା ବିଷୟରେ ଶୁଣି ଆମ ଘରକୁ ଆସିଲେ। ସବୁଦିନ ପରି, ମୋ ବାପା ତାଙ୍କୁ ସ୍ୱାଗତ କରି ପଚାରିଲେ, 'ମୁଁ କେବେ କୌଣସି ଆତ୍ମାକୁ ଆଘାତ କରିନାହିଁ, କେବଳ ଭଲ କାମ କରିଛି, ତେବେ ମୁଁ କାହିଁକି ଏତେ କଷ୍ଟ ପାଉଛି?' ପାଦ୍ରୀ କେବେ ଜାଣି ନଥିଲେ ଯେ ମୋ ବାପା କେତେ ଦୁଷ୍ଟ, ତେଣୁ ସେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ଏବଂ ମୋ ବାପାଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କଲେ। ସେହି ଦିନ ପରେ, ସେ ପ୍ରତିଦିନ ସନ୍ଧ୍ୟା 5 ଟାରେ ଆମ ଘରକୁ

ଆସୁଥିଲେ, ତେଣୁ ଆମେ ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କ ଗସ୍ତ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲୁ ଏବଂ 5 ଟା ପୂର୍ବରୁ ଧାର୍ମିକ, ଭଲ ଆତ୍ମା ହୋଇଗଲୁ।"

"ଗୋଟିଏ ଦିନ, ପାଦ୍ରୀ ଶୀଘ୍ର ଆସିଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ ସେ କୁଟୀରରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ, ସେ ଶୁଣିଲେ ଯେ ମୋ ବାପା ମୋ ଭଉଣୀମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଖରାପ ଭାଷାରେ କହୁଥିଲେ, ତାଙ୍କ ଦୁଃଖ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଦାୟୀ କରୁଥିଲେ। ସେ ଏପରି ମଧ୍ୟ କହିଥିଲେ ଯେ କିପରି ଜଣେ ମରୁଥିବା ବୃଦ୍ଧା ତାଙ୍କୁ ଅଭିଶାପ ଦେଇଥିଲେ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେ ଭୟଙ୍କର କଷ୍ଟ ପାଇବେ ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କୁ ଅଭିଶାପ ଦେଇଥିଲେ, ଏବଂ ଅନେକ ଅନ୍ୟ ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କୁ ଅଭିଶାପ ଦେଇଥିଲେ।"

"ପୁଜାରୀ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ - ସେ ମୁହଁ ଫେରାଇ ନେଇ ନିଜକୁ ଘୋଷଣା ନକରି ଚାଲିଗଲେ। ପୁଜାରୀ ଜଣେ ବୁଦ୍ଧିମାନ, ଧାର୍ମିକ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ - ସେ ଅନୁମାନ କଲେ ଯେ ମୋ ବାପା ଦୁଷ୍ଟ ଥିଲେ ଏବଂ ସେ ଆମକୁ ମଧ୍ୟ କଳୁଷିତ କରିଥାଇପାରନ୍ତି।"

୧୬-୦୫-୧୯୮୧
ଜିମିଙ୍କ କାହାଣୀ ଜାରି:
ଭଗବାନ ସବୁବେଳେ ଦେଖୁଛନ୍ତି

ପାଦ୍ରୀ ଜଣକ ପ୍ରକୃତରେ ଜଣେ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଏବଂ ସରଳ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ। ସେ ଜଣେ ପୋଲିସ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ସହ କଥା ହେଲେ ଏବଂ ଆମ ପରିବାର ବିଷୟରେ ସବୁକିଛି ଜାଣିବାକୁ କହିଲେ। ଧୀରେ ଧୀରେ, ପୋଲିସ ପ୍ରାୟ ସବୁକିଛି ଜାଣି ପାରିଲା - ସେମାନେ ସମସ୍ତ ସୂଚନା ପାଇଗଲେ, କିନ୍ତୁ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟବଶତଃ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ନଥିଲା।

"ସେମାନେ କ'ଣ କରିବେ ଜାଣି ନଥିଲେ। ଏହି ସମୟରେ, ମୋ ବାପାଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଖରାପ ହେବାକୁ ଲାଗିଲା। ସେ ଏବେ ତାଙ୍କ ସାରା ଶରୀରରେ ଅସହ୍ୟ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଅନୁଭବ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ମଧୁମେହ ଆହୁରି ଖରାପ ହୋଇଯାଇଥିଲା। ତାଙ୍କର ଚର୍ମ ଫାଟିଯାଇଥିଲା, ଯାହା ତାଙ୍କ ସାରା ଶରୀରରେ ଫାଟି ଯାଇଥିଲା। ତାଙ୍କର ରାଗ ଆହୁରି ଖରାପ ହୋଇଗଲା, ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଦେଖିବା ଅସହ୍ୟ ହୋଇଗଲା। ସେ ଆମ ଉପରେ ଯାହା ହାତ ରଖିପାରିବେ ତାହା ଫୋପାଡ଼ିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଆମକୁ ଗାଳି ଦେଲେ ଏବଂ ଅଭିଶାପ ଦେଲେ।"

"ପୁରୁଜକ ଏହା ବିଷୟରେ ସବୁ ଜାଣିଥିଲେ କାରଣ ସେ ଆମକୁ ଆମ ଅଜାଣତରେ ଅତି ନିକଟରୁ ଦେଖୁଥିଲେ। ଗୋଟିଏ ଦିନ, ଆମେ ସମସ୍ତେ ଘରେ ଥିବା ସମୟରେ ସେ ଆସିଲେ, କାରଣ ଆମ ବାପାଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ବହୁତ ଗମ୍ଭୀର ଥିଲା। ଆମେ ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କ କୋଠରୀରେ ଥିଲୁ, ତେଣୁ ସେ ସିଧା ଭିତରକୁ ଆସି ଚୁପ୍ ଚାପ୍ କହିଲେ, 'ଏଠାରେ ଦେଖ, ତୁମେ ସମସ୍ତେ ଏକ ଚମତ୍କାର ଦେଖିବ,' ଏବଂ ସେ ମୋ ବାପାଙ୍କୁ ଚାହିଁ ଆହୁରି କହିଲେ, 'ଶାନ୍ତ ହୁଅ ଏବଂ ଏହି ଚମତ୍କାର ଦେଖ।'

"ସେ ଘରର ଚାରିପାଖରୁ ସମସ୍ତ ଜିନିଷପତ୍ର ଉଠାଇଲେ, ଯାହା ଆମ ବାପା ଫିଙ୍ଗି ଦେଇପାରିବେ, ଏବଂ ଆମକୁ ଅନ୍ୟ କୋଠରୀକୁ ନେଇଯିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ। ଆମେ ସବୁକିଛି ଅନ୍ୟ କୋଠରୀକୁ ନେଇଗଲୁ, ଭାବିଲୁ ଯେ ପୂଜାରୀ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଆମ

ବାପାଙ୍କୁ ଚମତ୍କାର ଭାବରେ ସୁସ୍ଥ କରିଦେବେ।"

"ସେ ନିଶ୍ଚିତ କଲେ ଯେ ଆମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇପାରୁଥିବା କିଛି ନାହିଁ, ଏବଂ ତା'ପରେ ସେ ଆମକୁ ଆମ ବାପାଙ୍କ ପାଖରେ ବସାଇଲେ। ଯେହେତୁ ଆମେ ସମସ୍ତେ ଭାବିଥିଲୁ ଯେ ଆମ ବାପା କୌଣସି ଚମତ୍କାର ଦ୍ୱାରା ସୁସ୍ଥ ହେବେ, ଆମେ କେବେ ଭାବି ନଥିଲୁ ଯେ ପାଦ୍ରୀ ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବୋକା ବନାଇ ଏକ ଅସାଧାରଣ ଚମତ୍କାର କରିବେ - ଆମେ, ଯେଉଁମାନେ ବହୁ ବର୍ଷ ଧରି ଅନେକ ଲୋକଙ୍କୁ ବୋକା ବନାଇଥିଲୁ।"

"ଆମେ ଆମ ବାପାଙ୍କ ବିଛଣାରେ ତାଙ୍କ ଚାରିପାଖରେ ବସିଥିଲୁ ଏବଂ ପାଦ୍ରୀ ଦ୍ୱାର ପାଖରେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ। ସେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ ଏବଂ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ତାଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା ଆରମ୍ଭ କଲେ। ତା'ପରେ, ସେ ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କଲେ। ଏହା ପରେ, ସେ ଥମିଗଲେ ଏବଂ ମୋ ବାପାଙ୍କ ଦୁଷ୍ଟ ଏବଂ ନିଷ୍ଠୁର କାହାଣୀ କହିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ। ପ୍ରଥମେ ମୋ ବାପା ଚିତ୍କାର କଲେ, ତାଙ୍କୁ ଅଭିଶାପ ଦେଲେ ଏବଂ ଭୟଙ୍କର ଭାଷା ବ୍ୟବହାର କଲେ। ଆମେ ତାଙ୍କୁ ଅଟକାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲୁ, କିନ୍ତୁ ଆମେ କରିପାରିଲୁ ନାହିଁ। ଏହି ସମୟରେ, ଆମେ ଦେଖିଲୁ ଯେ କିଛି ପୋଲିସ ହାତରେ ବନ୍ଧୁକ ଧରି ପାଦ୍ରୀଙ୍କ ପଛରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଛନ୍ତି।

"'ତୁମେ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକମାନେ, ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଦୋଷ ଦିଅନାହିଁ। ଏହା ତୁମ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ଦଣ୍ଡ, ତୁମେ ନିଷ୍ଠୁର ଲୋକ। ତୁମେ ତୁମର ପ୍ରାପ୍ୟ ପାଉଛ," ପାଦ୍ରୀ କହିଲେ। ସେ ଆହୁରି କହିଲେ, 'କେବଳ ପରମେଶ୍ୱର ଜାଣନ୍ତି ଯେ ତୁମେ ତୁମର ଭୟଙ୍କର ପାପ ପାଇଁ ନର୍କରେ କେତେ କଷ୍ଟ ଭୋଗ କରିବ। ତୁମେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ବୋକା କରିପାରିବ ନାହିଁ। ତୁମେ ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବହୁତ ଭଲ ଭାବରେ ବୋକା କରିଛ, ଏପରିକି ତୁମର ନିଜ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ। ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମ ପରି ଦୁଷ୍ଟ କରିଛ। ତୁମେ ହିଁ ତୁମର ସ୍ତ୍ରୀର ଜୀବନ ନଷ୍ଟ କରିଦେଇଛ ଏବଂ ତାକୁ ଆତ୍ମହତ୍ୟା କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରିଛ। ତୁମେ ଚାହୁଁଥିଲ ଯେ ସେ ତୁମର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଭଲ ହେବା ଏବଂ ତୁମ ସହିତ ଲଢ଼ିବା ପାଇଁ ପ୍ରଭାବିତ କରିପାରିବ ନାହିଁ। ତୁମେ ନିଶ୍ଚିତ କରିବା ପାଇଁ କଷ୍ଟ ନେଇଥିଲ ଯେ ଆମର କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ନ ଥିବ, କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଭୁଲିଗଲ ଯେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରମାଣର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ। ଏହା ତାଙ୍କର ନ୍ୟାୟ। ପିଲାମାନେ ଶୁଣ - ବହୁତ ବିଳମ୍ବ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ତୁମର ସମସ୍ତ ମନ୍ଦ ପଥ ବନ୍ଦ କର ଏବଂ ଅନୁତାପ କର। ସର୍ବଦା ମନେରଖ ଯେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରମାଣର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ। ତାଙ୍କୁ କେବେବି ବୋକା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ କେହି ତାଙ୍କ ନ୍ୟାୟରୁ ବଞ୍ଚି ପାରିବେ ନାହିଁ, ତେଣୁ ସମୟ ଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଫେରିଯାଅ। ପ୍ରିୟ ପିଲାମାନେ, ତୁମର ପିତା ତୁମକୁ ଦେଖାଇଥିବା ମନ୍ଦ ପଥରୁ ଫେରିଯାଅ ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଭଲ ପଥକୁ ଫେରିଯାଅ। ବହୁତ ବିଳମ୍ବ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ସଚ୍ଚୋଟ ଭାବରେ ଅନୁତାପ କର।'

" ତା'ପରେ ସେ ଦ୍ୱାର ବନ୍ଦ କରି ଚାଲିଗଲେ। ଆମେ ସମସ୍ତେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲୁ, ଆମ ବାପାଙ୍କ ସମେତ। ପ୍ରାୟ ଗୋଟିଏ ଘଣ୍ଟା ପରେ ଆମର ବାପା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟରୁ ବାହାରକୁ ଆସିଲେ ଏବଂ ଶିଶୁ ପରି କାନ୍ଦିବାକୁ ଲାଗିଲେ। ସେ କହିଲେ, 'ହଁ, ଭଗବାନ, ତୁମେ ମୋତେ ଉପଯୁକ୍ତ ଦଣ୍ଡ ଦେଇଛ। ମୁଁ ଏହି ଦଣ୍ଡ ପାଇବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ। ମୁଁ ଦୁଃଖିତ, ଭଗବାନ; ମୋତେ କ୍ଷମା କର। ମୁଁ ଖୁସି ଯେ ମୋର ଦୁଷ୍ଟ ଜୀବନ ଶୀଘ୍ର ଶେଷ ହେବ ଏବଂ ମୁଁ ଆଉ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ କ୍ଷତି କରିପାରିବି ନାହିଁ। ଭଗବାନ, ମୋତେ ଶୀଘ୍ର ହତ୍ୟା କର।'

"ତା'ପରେ ସେ ଚେତାଶୂନ୍ୟ ହୋଇଗଲେ, ଏହି ଘଟଣାକ୍ରମରେ ଆମେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ନିର୍ବାକ ହୋଇଗଲୁ। ଆମ ବାପା ଆଉ ଚେତା ଫେରି ପାଇଲେ ନାହିଁ। ଦୁଇ ଦିନ ପରେ, ସେ ଦେହାନ୍ତ ହୋଇଗଲେ।"

"ଆମର ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ଅଦ୍ଭୁତ ଥିଲା - ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନ୍ୟାୟ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ, ଆମେ ତାଙ୍କୁ ଦୋଷ ଦେଇଥିଲୁ। ଆମେ ପରସ୍ପରକୁ ଘୃଣା କରିବାକୁ ଲାଗିଲୁ ଏବଂ ପରସ୍ପର ପ୍ରତି ସନ୍ଦେହ କରିବାକୁ ଲାଗିଲୁ। ମୋର ସାନ ଭାଇ କିଛି ନ ନେଇ ଘରୁ ଚାଲିଗଲା। ତା'ପରେ, ମୁଁ ଚାଲିଗଲି, ମୋ ବାପା ମୋତେ ତାଙ୍କ ବଡ଼, ପ୍ରିୟ ସନ୍ତାନ ହୋଇଥିବାରୁ ଏକ ଗୁପ୍ତ ସ୍ଥାନରେ ରଖିଥିବା ସମସ୍ତ ଟଙ୍କା ଏବଂ ଅଳଙ୍କାରକୁ ସାଙ୍ଗରେ ନେଇଗଲି। ମୋର ଅନ୍ୟ ଭାଇଭଉଣୀମାନଙ୍କର କ'ଣ ହେଲା ମୁଁ ଜାଣିନାହିଁ।"

"ମୁଁ ମୋର ନାମ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ପ୍ରଚୁର ଟଙ୍କା ଏବଂ ଅଳଙ୍କାର ସହିତ ବମ୍ବେ ଆସିଲି। ମୁଁ ମୋ ଭାଇ ଏବଂ ଭଉଣୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ୫ ପଇସା ଛାଡି ନଥିଲି; ମୁଁ ସବୁକିଛି ନେଇଗଲି। ତେଣୁ ମୁଁ ବମ୍ବେକୁ ଜଣେ ଧନୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଭାବରେ ଆସିଲି, ଏବଂ ତୁମେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ମାନିତ ହେଲ। ମୁଁ ଜଣେ ସୁନ୍ଦରୀଙ୍କୁ ବିବାହ କରିଥିଲି, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଜାଣିଶୁଣି ଜଣେ ମସ୍ତିଷ୍କହୀନ ସୁନ୍ଦରୀଙ୍କୁ ବାଛିଲି ଯାହାଦ୍ୱାରା ମୁଁ କୌଣସି ବାଧା ବିନା ମୋର କାମ କରିପାରିବି। ପାଦ୍ରୀ ମୋତେ ତାଗିଦ କରିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ମୋର ଉନ୍ନତି ହୋଇନାହିଁ।"

"ମୁଁ ନୀରବରେ କାମ କଲି ଏବଂ ବହୁତ କମ୍ କାମ କଲି, କାରଣ କେହି ମୋ ବିଷୟରେ ଜାଣିପାରନ୍ତି। ମୋ ପରିବାର କେବେ ଜାଣି ନ ଥିଲେ ଯେ ମୁଁ କ'ଣ କରୁଛି। ବମ୍ବେରେ, ମୁଁ ଜଣେ ବହୁତ ସମ୍ମାନଜନକ, ଧନୀ ଏବଂ ସରଳ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲି, କିନ୍ତୁ ମୋର ଭୟଙ୍କର ବ୍ୟବସାୟ ପାଇଁ ବମ୍ବେ ଛାଡିବା ମାତ୍ରେ ମୁଁ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ପରିବର୍ତ୍ତନ କଲି। କେହି ସ୍ୱପ୍ନରେ ମଧ୍ୟ ଭାବି ନଥିଲେ ଯେ ଧନୀ, ସମ୍ମାନଜନକ, ସଚ୍ଚୋଟ ଏବଂ ଦୟାଳୁ ଜିମି ଏହି ସମାନ ବ୍ୟକ୍ତି।

"ଏହା ମୋର କାହାଣୀ। ଏବେ ତୁମେ ଜାଣିଛ କାହିଁକି ମୁଁ ଏହି ଅନ୍ଧାର, ଦୁଃଖଦ ସ୍ଥାନରେ ଅଛି। ମୁଁ ଅନେକ ଦାନକୁ ଦାନ କରିଥିଲି ଏବଂ ଅନେକ ଭଲ କାମ କରିଥିଲି, ଭାବିଥିଲି ଯେ ମୋର ପାପ ଧୋଇ ହୋଇଯିବ। ମୁଁ ନିଶ୍ଚିତ ଥିଲି ଯେ ମୁଁ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଯିବି, କିନ୍ତୁ କେହି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ବୋକା କରିପାରିବି ନାହିଁ, ତେଣୁ ମୁଁ ଏଠାରେ ଅଛି।"

---

8 ଏକ ପଇସା ଏକ ଭାରତୀୟ ମୁଦ୍ରା। ଏହା ଏକ ଭାରତୀୟ ଟଙ୍କାର 1/100ତମ।

୧୭-୦୫-୧୯୮୧
ପୃଥିବୀ ଏକ ବିଦ୍ୟାଳୟ

ଆମେ ଆତ୍ମିକ ଜଗତରେ ଜାଣୁ ଯେ ପୃଥିବୀର ଲୋକମାନେ ଆମ ଆତ୍ମା ଜଗତରେ ଯେପରି ସମନ୍ୱୟରେ ବଞ୍ଚିଥାଉ, ସେହିପରି ସମନ୍ୱୟରେ ରହିପାରିବେ ନାହିଁ। ତୁମକୁ ଭଲ ଏବଂ ମନ୍ଦ ଆତ୍ମା ସହିତ ରହିବାକୁ ପଡିବ, ତେଣୁ କୌଣସି ସମନ୍ୱୟ ରହିପାରିବ ନାହିଁ; ଆମେ ବୁଝିପାରୁଛୁ। ତେଣୁ ତୁମେ କହିପାର, ଆସନ୍ତୁ ଆମେ ନିଜ ପ୍ରକାରର ଆତ୍ମା ସହିତ ବଞ୍ଚିବା ଏବଂ ଖରାପ ଆତ୍ମାକୁ ଅଣଦେଖା କରିବା।

ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱର ଏହା ଚାହାଁନ୍ତି ନାହିଁ। ସେ ଚାହାଁନ୍ତି ଯେ ତୁମେ ଅସୁବିଧାର

ସମ୍ମୁଖୀନ ହେଉଥିବା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କର। ସେ ଚାହାଁନ୍ତି ଯେ ତୁମେ ମନ୍ଦ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଲଢ଼ି ପୃଥିବୀ ଜଗତକୁ ଉନ୍ନତ କର। ସେ ଚାହାଁନ୍ତି ଯେ ତୁମେ ସେହି ପତିତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଅ ଯେଉଁମାନେ ଥରେ ଭଲ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରରେ ଥିଲେ କିନ୍ତୁ ପୃଥିବୀର ନକାରାତ୍ମକ ପ୍ରଭାବ ଯୋଗୁଁ ପତିତ ହୋଇଛନ୍ତି। ସେମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଅ ଯେ ସେମାନେ ଭଲ ପଥ ଛାଡିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ, ଏବଂ ସଠିକ ପଥକୁ ଲାଗି ରହିବା ଉଚିତ୍।

ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱର ଚାହାଁନ୍ତି ଯେ ଆପଣ ତାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ଆପଣଙ୍କ ପୃଥିବୀକୁ ଏକ ଭଲ, ପ୍ରେମମୟ ସ୍ଥାନରେ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ କରନ୍ତୁ। ସେ ଚାହାଁନ୍ତି ନାହିଁ ଯେ ଆପଣ ଦୁଷ୍ଟ କିମ୍ବା ଖରାପ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଅଣଦେଖା କରନ୍ତୁ ଏବଂ ଭଲ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ଗହଣରେ ଅଳସୁଆ ହୋଇ ବସି ଆପଣଙ୍କ ମୂଲ୍ୟବାନ ସମୟ ନଷ୍ଟ କରନ୍ତୁ। ଆମେ ମୂଲ୍ୟବାନ କହୁଛୁ କାରଣ ପୃଥିବୀରେ ଆପଣଙ୍କ ଜୀବନ ବହୁତ କମ୍। ଆତ୍ମାମାନେ ଆତ୍ମା ଜଗତରେ ଅଧିକ ସମୟ ବଞ୍ଚନ୍ତି।

ମନେରଖନ୍ତୁ ଯେ କେବେବି ସମୟ ନଷ୍ଟ କରନ୍ତୁ ନାହିଁ। ଆପଣଙ୍କୁ କିଛି କାମ, ତାଲିମ, ଅଭିଜ୍ଞତା ହାସଲ ଏବଂ କର୍ମଫଳ ପାଇବା ପାଇଁ ପୃଥିବୀକୁ ପଠାଯାଇଛି, ତେଣୁ ଆପଣଙ୍କ ସମୟ ଶେଷ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଆପଣ ପୃଥିବୀରେ ଯାହା କରିବାକୁ ଆସିଛନ୍ତି ତାହା ସମାପ୍ତ କରନ୍ତୁ। ନଚେତ୍, ଆପଣଙ୍କୁ ସମାନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପୁନର୍ବାର ଜନ୍ମ ନେବାକୁ ପଡିବ - ଏବଂ ଏକ ଜୀବନକାଳ ନଷ୍ଟ କରିବାକୁ ପଡିବ - କିମ୍ବା ଆପଣଙ୍କ କର୍ମ ଆବଶ୍ୟକ କରୁଥିବା ଯନ୍ତ୍ରଣା ଏବଂ ଯନ୍ତ୍ରଣାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକ ଅସୁସ୍ଥ ଶାରୀରିକ ଶରୀରରେ ଆପଣଙ୍କର ବର୍ତ୍ତମାନର ଜୀବନ ଜାରି ରଖିବାକୁ ପଡିବ। ତେଣୁ ମୂଲ୍ୟବାନ ସମୟ ନଷ୍ଟ କରନ୍ତୁ ନାହିଁ, ଆପଣଙ୍କର କାମ ଶୀଘ୍ର ସମାପ୍ତ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ହୁଏତ ଆପଣ ଆପଣଙ୍କର ସମୟ ଶେଷ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଫେରିପାରିବେ (ଆପଣ କେବେ ଜାଣିପାରିବେ ନାହିଁ ଯେ ଆପଣଙ୍କର ସମୟ କେବେ ଶେଷ ହେବ, କେବଳ ଆପଣଙ୍କର ଅବଚେତନ ମନ ଜାଣିବ)।

ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱର ଚାହାଁନ୍ତି ଯେ ଆପଣ ଖରାପ ଏବଂ ସମ୍ପ୍ରତି ପତିତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଉନ୍ନତ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ନିଃସ୍ୱାର୍ଥପର ଭାବରେ ଗରିବ ଏବଂ ପୃଥିବୀରେ ଅସୁବିଧାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେଉଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତୁ। ଏଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି ପୃଥିବୀରେ ଆପଣଙ୍କର ମୁଖ୍ୟ କାରଣ। ତେଣୁ ଆପଣଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପାଳନ କରନ୍ତୁ, ଏବଂ ଆପଣ ପରେ ଅନୁତାପ କରିବେ ନାହିଁ।

ପୁନର୍ଜନ୍ମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ

ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରରେ ଥିବା ଅନେକ ଆତ୍ମା ତିନୋଟି କାରଣ ପାଇଁ ପୃଥିବୀରେ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ପାଆନ୍ତି:

1. ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରିୟଜନଙ୍କୁ ସୁରକ୍ଷା ଏବଂ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ।

2. ପୂର୍ବ ଜନ୍ମରୁ ବଳକା କର୍ମ ସମାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ .

3. ସେମାନଙ୍କର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ମିଶନ କରିବା ପାଇଁ।

ଖରାପ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର କର୍ମଫଳ ଦେବା ପାଇଁ ପୃଥିବୀକୁ ପଠାଯାଏ। ଏହାର ମୂଳ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ସାହସର ସହିତ ଏବଂ ହସି ହସି ଏହି ଦଣ୍ଡ ଦେଇ ଯିବା, ତେବେ ହିଁ ଆପଣ ଉନ୍ନତି କରିପାରିବେ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ରାଜ୍ୟକୁ ଉଠିପାରିବେ। ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ମନ୍ଦ ପଥ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା, ଅନୁତାପ କରିବା, ଉନ୍ନତି କରିବା ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥାନକୁ ଉଠିବା ପାଇଁ ସୁଯୋଗ ପାଇଁ ଫେରାଇ ଦିଆଯାଏ, ଯଦିଓ ଏହା ଏତେ ଅଧିକ ନୁହେଁ।

ଏଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି ପୃଥିବୀରେ ରହିବାର ମୁଖ୍ୟ କାରଣ। ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କାରଣ ହେଉଛି ଆପଣଙ୍କ ଆତ୍ମାକୁ ପବିତ୍ର କରିବା ଏବଂ ଏକ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରକୁ ଉଠିବା।

ପୃଥିବୀ ଏକ ତାଲିମ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ଯେଉଁଠାରେ ଖରାପ ଆତ୍ମାମାନେ ଭଲ ହେବା ଉଚିତ, ଭଲ ଆତ୍ମାମାନେ ବହୁତ ଭଲ ହେବା ଉଚିତ, ଏବଂ ଦୁଷ୍ଟ ଆତ୍ମାମାନେ ସେମାନଙ୍କର ମନ୍ଦ ପଥ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ଏବଂ ଭଲ, ଈଶ୍ୱରୀୟ ପଥ ଗ୍ରହଣ କରି ଉନ୍ନତି କରିବା ଉଚିତ। କିନ୍ତୁ ଆଜିକାଲି ପୃଥିବୀରେ ଖରାପ ଆତ୍ମାଗୁଡ଼ିକ ଆହୁରି ଖରାପ ହେବାରେ ଲାଗିଛି, ଭଲ ଆତ୍ମାମାନେ ଖରାପ ହେବାରେ ଲାଗିଛି, ଏବଂ ମନ୍ଦ ବ୍ୟାପକ ଭାବରେ ପ୍ରସାରିତ ହେଉଛି। ଆମେ ଆତ୍ମାମାନେ ଏହା ବିଷୟରେ ଭୟଙ୍କର ଅନୁଭବ କରୁଛୁ।

୧୮-୦୫-୧୯୮୧

ଜଣେ ଦୁଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ଧ ହୋଇଥିବା ଜଣେ ଭଲ ଆତ୍ମାର କାହାଣୀ

ଆତ୍ମା ଜଗତରେ ଆମେ ନୂତନ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ରକ୍ଷକ ଭାବରେ ମଧ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁ, କିମ୍ବା କେତେକ ସମୟରେ ତାଙ୍କର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ମଙ୍ଗଳ ଆତ୍ମା ଆମକୁ ନିମ୍ନ ଜଗତକୁ ପଠାନ୍ତି ଯଦି କୌଣସି ଆତ୍ମା ପ୍ରକୃତରେ ଅନୁତାପ କରେ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ପଦାକୁ ଉଠିବାକୁ ଚାହେଁ। ଆମେ ସେହି ଆତ୍ମାକୁ ତାଙ୍କର ଦଣ୍ଡକୁ ସର୍ବୋତ୍ତମ ଉପାୟରେ କିପରି ଗ୍ରହଣ କରିବେ ଏବଂ ଉନ୍ନତ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ପଦକୁ ଉଠିବେ ସେ ବିଷୟରେ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରୁ। ଆମ ପରି ଆହୁରି ଅନେକ ସହାୟକ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ପ୍ରତିଦିନ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସହାୟକ ଏପରି କାହାଣୀର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୁଅନ୍ତି।

ଆମ କାମରେ, ଆମେ ନିମ୍ନ ଅଞ୍ଚଳରେ ଅନେକ ଦୁଃଖୀ ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଭେଟୁ, ଯେଉଁମାନେ ଅନ୍ଧାର ନିମ୍ନ ଅଞ୍ଚଳରେ କିପରି ପହଞ୍ଚିଲେ ତାହା ଦେଖି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୁଅନ୍ତି। କେତେକ ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ଆମକୁ କଷ୍ଟକର ପଡ଼ିଥାଏ।

ଆମେ ତୁମକୁ ଏପରି ଏକ କାହାଣୀ କହିବୁ। ତାଙ୍କର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ମଙ୍ଗଳମୟ ଆତ୍ମା ଆମକୁ ଏକ ନିମ୍ନ ରାଜ୍ୟକୁ ପଠାଇଥିଲେ, କାରଣ ଏକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜରୁରୀ ଡାକ ଆସିଥିଲା। ଆମେ ଜଣେ ମହିଳାଙ୍କୁ ପ୍ରକୃତରେ ଦୟନୀୟ ଅବସ୍ଥାରେ ପାଇଲୁ, ତେଣୁ ଆମେ କହିଲୁ, "ଆମେ ତୁମ ଡାକରାର ଉତ୍ତର ଦେବାକୁ ଆସିଛୁ।" ସେ ଆମ ଆଡ଼କୁ ଚାହିଁ କହିଲେ, "କେହି ମୋତେ

ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବେ କି?"

"ହଁ, ମାଡାମ, ଆମେ ଆପଣଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଅଛୁ।"

ସେ କହିଲା, "ନା, ନା, କେହି ମୋତେ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବେ ନାହିଁ। କୌଣସି ଲାଭ ନାହିଁ। ଚାଲିଯାଅ।"

"ମ୍ୟାଡାମ୍, ଦୟାକରି ଆମକୁ ସହଯୋଗ କରନ୍ତୁ, ଆପଣ ବହୁତ ଭଲ ଅନୁଭବ କରିବେ। ଆମେ ଆପଣଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଯଥାସମ୍ଭବ ଚେଷ୍ଟା କରିବୁ," ଆମେ ତାଙ୍କୁ ଆଶ୍ୱସ୍ତ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲୁ।

ଯେହେତୁ ସେ ଆଉ ସେହି ଅନ୍ଧାର, ଭୟଙ୍କର ସ୍ଥାନକୁ ସହ୍ୟ କରିପାରୁ ନଥିଲେ, ସେ ଚିତ୍କାର କରିଥିଲେ, "ହେ ଭଗବାନ, ଦୟାକରି ମୋତେ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତୁ," କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବଦଳରେ, ଆମକୁ ପଠାଯାଇଥିଲା ତେଣୁ ସେ ନିରାଶ ହୋଇଥିଲେ।

"ମୁଁ ତୁମକୁ ସହଯୋଗ କରିବି," ସେ କହିଲା, "ତୁମେ ମୋତେ ଯାହା କହିବ ମୁଁ ତାହା କରିବି, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେ ମୋତେ ଏହି ଭୟଙ୍କର ସ୍ଥାନରୁ ଦୂରକୁ ନେଇଯିବ ଯେଉଁଠାରେ ସେହି ଭୟଙ୍କର ଆତ୍ମାମାନେ ମୋତେ ହଇରାଣ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି।"

ଆମେ କହିଲୁ, "ତୁମେ ଜଣେ ଭଲ ଆତ୍ମା ପରି ଦେଖାଯାଉଛ, ତେବେ ତୁମେ ଏହି ଅନ୍ଧାର ରାଜ୍ୟରେ ଏତେ ପାପ କାହିଁକି କଲ?"

"ହଁ, ତୁମେ ଠିକ୍ କହୁଛ। ମୁଁ ଜଣେ ଭଲ ଆତ୍ମା ଥିଲି, କିନ୍ତୁ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟବଶତଃ, ଏକ ଦୁଷ୍ଟ ଆତ୍ମା ସହିତ ପ୍ରେମରେ ପଡ଼ିଗଲି, ଏବଂ ତାହା ମୋତେ ଏଠାକୁ ଆଣିଛି।"

ସେ ତାଙ୍କ କାହାଣୀ ଆରମ୍ଭ କଲେ ଏବଂ ଆମକୁ ଅନୁରୋଧ କଲେ ଯେ ଏହା ଶୁଣିବା ପରେ ତାଙ୍କୁ ଘୃଣା ନ କରିବାକୁ କିମ୍ବା ଛାଡି ନ ଯିବାକୁ।

"ଆମେ ତୁମକୁ କେବେ ଘୃଣା କରିପାରିବୁ ନାହିଁ, ଏବଂ ତୁମକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବୁ। ସେଥିପାଇଁ ଆମେ ଏଠାରେ ଅଛୁ।"

"ମୁଁ ୧୯ ବର୍ଷ ବୟସର ଥିଲି, ଏବଂ ଗୋଟିଏ ଗାଁରେ ମୋ ବାପାମା ଏବଂ ଭାଇ ସହିତ ଖୁସିରେ ରହୁଥିଲି। ମୁଁ ସ୍କୁଲ ସମାପ୍ତ କରିଥିଲି, ଏବଂ ଡାକ୍ତର ହେବାର ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖୁଥିଲି, ତେଣୁ ମୁଁ ମୋ ବାପାମାଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲି ଯେ ମୋତେ ଏକ ସହର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ପଠାନ୍ତୁ। ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟବଶତଃ ମୋ ପାଇଁ, ମୁଁ ଶେଷରେ ମୋର ଯୁକ୍ତି ଜିତିଗଲି। ମୁଁ ସହରକୁ ଯାଇ କଲେଜରେ ପ୍ରବେଶ କଲି, ଆଶା, ହସ ଏବଂ ଉତ୍ସାହରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ। ମୁଁ ଏକ ସୁନ୍ଦର ଝିଅ ଥିଲି, ଯଦିଓ ଲାଜକୁଳା। ଅନେକ ପୁଅ ମୋତେ ପ୍ରେମ କରୁଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାକୁ କେବେ ଉତ୍ସାହିତ କରିନଥିଲି। ଶେଷରେ ମୁଁ ଏକ ବହୁତ ସୁନ୍ଦର ଦୁର୍ବ୍ୟବହାରୀଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ପଡ଼ିଗଲି। ପ୍ରଥମେ, ସେ ମୋତେ ଏଡାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲା ତେଣୁ, ଏକ ମୂର୍ଖ ପରି, ମୁଁ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଆହୁରି ଆକର୍ଷିତ ହୋଇଗଲି ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଆହୁରି ଅଧିକ ପିଛା କଲି। ମୁଁ ତାଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ପାଗଳ ଥିଲି ଏବଂ ସବୁବେଳେ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ରହିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲି।"

"ମୁଁ ଜାଣିଥିଲି ସେ ଜଣେ ଗୁଣ୍ଡା ଥିଲା, ଏବଂ ମୁଁ ତାକୁ କିଛି ଝିଅଙ୍କୁ ତା'ର ନୋଟ୍ ଲେଖିବାକୁ

ଏବଂ ତା' ପାଇଁ ତା'ର କାମ କରିବାକୁ ଧମକ ଦେଉଥିବାର ମଧ୍ୟ ଦେଖିଥିଲି। ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଈର୍ଷା କରିଥିଲି ଏବଂ ତାକୁ କହିଥିଲି ଯେ ମୁଁ ତା'ର ନୋଟ୍ ଲେଖିବାକୁ ଏବଂ ତା'ର ସମସ୍ତ କାମ କରିବାକୁ ଭଲ ପାଇବି। ମୁଁ ତା'ର ଦାସ ହୋଇଗଲି। ଜଣେ ମୂର୍ଖ ପରି, ମୁଁ ସ୍ୱେଚ୍ଛାକୃତ ଭାବରେ ନର୍କକୁ ଡେଇଁପଡ଼ିଲି। ତାକୁ କେବଳ ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦ କହିବାକୁ ପଡ଼ିଲା ଏବଂ ମୁଁ ତା'ର କାମ କରିବି। ମୁଁ ମୋର ନିଜର ବିଚାର ହରାଇ ବସିଲି। ଏବେ ମଧ୍ୟ, ମୁଁ ଭାବୁଛି ମୁଁ ଏହା କିପରି ହେବାକୁ ଦେବି। ସେ ମୋତେ ଯାହା କରିବାକୁ କହିଥିଲେ ମୁଁ ତାହା କଲି। ମୁଁ ତା' ପାଇଁ ଡ୍ରଗ୍ସ ବିକ୍ରି କଲି ଏବଂ ତା' ପାଇଁ ଝିଅମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଉପଭୋଗ କରିବାକୁ ଆଣିଲି। ମୁଁ ଭାବୁଛି ମୁଁ ଏପରି ରୋବୋଟ୍ ପରି କାହିଁକି କାମ କଲି - ତା'ଠାରୁ କେବଳ ଗୋଟିଏ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଏବଂ ମୁଁ ତା'ର କାମ କରିବାକୁ ଗଲି, ଯାହା ମୁଁ ଅନୁଭବ କଲି ତାହା ତାକୁ ଖୁସି କରିଥିଲା।"

"ମୁଁ ଜାଣିପାରିଲି ଯେ ସେ ଦୁଷ୍ଟ ଏବଂ ମୁଁ ଭୁଲ ରାସ୍ତାରେ ଯାଉଥିଲି, ତଥାପି ମୁଁ ତାଙ୍କର ଦାସ ହୋଇ ରହିଲି। ମୁଁ କଲେଜ ଛାଡି ଏକ ବ୍ୟାଙ୍କରେ କ୍ଲର୍କ ଭାବରେ କାମ କଲି। ମୋର ବାପାମାଆ କ୍ରୋଧିତ ହୋଇଥିଲେ; ସେମାନେ ମୋତେ ଏହି ପୁଅକୁ ଛାଡି ମୋର ପାଠପଢ଼ା ଜାରି ରଖିବାକୁ, କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଆମ ଗାଁକୁ ଫେରିଯିବା ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ ଏବଂ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ। ମୋତେ କୌଣସି ଜିନିଷ ଅଟକାଇ ନଥିଲା ଏବଂ ମୁଁ ଶୟତାନର ଦାସତ୍ୱ ଜାରି ରଖିଥିଲି।"

"ସେ ଯଦିଓ ମୋତେ ତାଙ୍କ କୋଳକୁ ନେଇ ତାଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ କେବେ କେବେ ମୋ ସହିତ ପ୍ରେମ କରୁଥିଲେ, ତଥାପି ଏହା ମୋ ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ଥିଲା। ମୁଁ ଏବେ ବି ଭାବୁଛି ଯେ ମୁଁ କାହିଁକି ଏତେ ପାଗଳ ଥିଲି। ମୁଁ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପାଗଳ ଥିଲି, ଜାଣିଥିଲି ଯେ ସେ ଜଣେ ଦୁଷ୍ଟ ପୁଅ - ସେ ଡ୍ରଗ୍ସ ବିକ୍ରି କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଝିଅମାନଙ୍କୁ ବଳାତ୍କାର କରୁଥିଲେ - କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତାଙ୍କ ଆଦେଶ ପାଳନ କରିବା ବନ୍ଦ କରିପାରିବି ନାହିଁ ଏବଂ କରିବି ନାହିଁ। ମୂର୍ଖ ପରି, ମୁଁ ଜାଣିପାରିଲି ନାହିଁ ଯେ ସେ ମୋ ଜୀବନକୁ ନଷ୍ଟ କରୁଛନ୍ତି।"

"ଗୋଟିଏ ଦିନ, ସେ ମୋତେ ଜଣେ ବହୁତ ଧନୀ ଝିଅ ସହିତ ବନ୍ଧୁତା କରିବାକୁ କହିଲେ ଯିଏ ଦେଖିବାକୁ ଭଲ ନଥିଲା - ଆଦୌ ଭଲ ନଥିଲା। ସେ ଏହା ପୂର୍ବରୁ ଅନେକ ଥର କରିଥିଲା। ମୁଁ ଗୋଟିଏ ଝିଅ ସହିତ ବନ୍ଧୁତା କରିଥିଲି, ଏବଂ ତା'ପରେ ସେ ତା' ଜୀବନରେ ଆସି ତାକୁ ପ୍ରେମ କରୁଥିଲା, ତା'ଠାରୁ ଟଙ୍କା ନେଇ ତାକୁ ଛାଡି ଦେଉଥିଲା। ମୁଁ ଏହି ଝିଅ ସହିତ ବନ୍ଧୁତା କରିଥିଲି। ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର, ମୁଁ ତାକୁ ମୋ ପରିବାରର ଜଣେ ବନ୍ଧୁ ଭାବରେ ପରିଚୟ କରାଇଦେଲି, ଯିଏକି ଆମ ଗାଁର ଜଣେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ମାନିତ, ଧନୀ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ସମାଜର ଲୋକ। ଏସବୁ ସାଧାରଣ ଭାବରେ ଘଟିଥିଲା, କେବଳ ଗୋଟିଏ ଦିନ, ଏକ ବହୁତ ଛୋଟ ବନ୍ଧୁତା ପରେ, ଦୁହେଁ ବିବାହ କଲେ। ମୁଁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲି, କିନ୍ତୁ ତା' ଦ୍ୱାରା ବହୁତ ପ୍ରଭାବିତ ହେଲି, ତେଣୁ ମୁଁ ତାଙ୍କର ଦାସ ହୋଇ ରହିଲି ଏବଂ ସେ ମୋତେ ଯାହା କହିଥିଲେ ତାହା କଲି।"

"ମୁଁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ମୁଁ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏତେ ମୁଗ୍ଧ ହୋଇଗଲି କାହିଁକି? ମୁଁ କ'ଣ ସମ୍ମୋହିତ ହୋଇଗଲି? ସେ ଦୁଷ୍ଟ ବୋଲି ଜାଣି, ମୁଁ ଭୁଲ କରୁଛି ଜାଣି ମୁଁ ସେ ମୋତେ ଯାହା କହିଥିଲି କାହିଁକି? ଯେତେବେଳେ ସେ ସେହି ଝିଅକୁ ବିବାହ କଲେ ମୁଁ ଦୁଃଖିତ ଅନୁଭବ କଲି। ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଧନୀ ଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ବାପା, ଜଣେ ବିଧବା, ତାଙ୍କଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଧନୀ ଥିଲେ। ତା'ପରେ ସେ ମୋତେ ତାଙ୍କ ବାପାଙ୍କ ସହିତ ବନ୍ଧୁତା କରିବାକୁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସ୍ନେହକୁ କବଜା କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ, ଯାହା ମୁଁ କଲି। ତାଙ୍କର ପରବର୍ତ୍ତୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଥିଲା ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ବିବାହ କରିବି। ଯେହେତୁ ମୁଁ ସୁନ୍ଦର ଥିଲି, ବିଧବା ମୋ ପ୍ରତି ପ୍ରେମରେ ପଡ଼ିଗଲା ଏବଂ ମୁଁ

ତାଙ୍କୁ ବିବାହ କଲି, ଯଦିଓ ମୁଁ ଏହା କରିବାକୁ ଚାହୁଁ ନଥିଲି। ସେହି ଶୟତାନ ସବୁକିଛି ଏତେ ଭଲ ଭାବରେ ଯୋଜନା କରିଥିଲା ଯେ ସେ କେବେ ଜଣାପଡିଲା ନାହିଁ।"

"ଶୀଘ୍ର, ସେ ମୋତେ ମୋର ଧନୀ, ବୃଦ୍ଧ ସ୍ୱାମୀଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ। ମୁଁ ମନା କରିଦେଲି, ଏବଂ ସେ କହିଲେ ଯେ ମୁଁ ଡ୍ରଗ୍ସ କାରବାର କରିଛି ବୋଲି ପୋଲିସକୁ ପ୍ରମାଣ ଦେଇ ସେ ମୋତେ ଜେଲରେ ପକାଇବେ। ମୁଁ କାନ୍ଦିଲି, ନିବେଦନ କଲି ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ମୋତେ ଏକା ଛାଡିଦେବା ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କଲି, କାରଣ ହତ୍ୟା କରିବା ମୋ ପାଇଁ ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ। କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ପଥର-ଥଣ୍ଡା ହୃଦୟ ଉପରେ କୌଣସି ପ୍ରଭାବ ପଡ଼ିଲା ନାହିଁ, ଏବଂ ସେ ମୋତେ ଫଟୋ ଏବଂ ପ୍ରମାଣ ଦେଖାଇଲେ ଯାହା ମୋତେ ଜେଲରେ ପକାଇବ। ମୁଁ ସେତେବେଳେ ଅନୁଭବ କଲି ଯେ ମୁଁ ତାଙ୍କ ଆଦେଶ ପାଳନ କରିବାରେ କେତେ ମୂର୍ଖ ଥିଲି, ତାଙ୍କ ପରି ଜଣେ ସୈତାନକୁ ପ୍ରେମ କରିବାରେ କେତେ ମୂର୍ଖ ଥିଲି ଯେ ଦିନେ ସେ ମୋତେ ଭଲ ପାଇବ ଏବଂ ମୋତେ ବିବାହ କରିବ।"

"ଶେଷରେ, ସେ ମୋତେ ମୋ ବୃଦ୍ଧ ସ୍ୱାମୀଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କଲେ, ଏବଂ ମୁଁ ଜଣେ ଧନୀ ବିଧବା ହୋଇଗଲି। ତାଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତିର ଅଧା ମୋ ନାମରେ ଥିଲା ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଅଧା ତାଙ୍କ ଝିଅର ନାମରେ ଥିଲା। ମୁଁ ଭାବୁଛି ମୁଁ କ'ଣ କରିପାରିବି, କାରଣ ସେ ମୋତେ ନର୍କ ମଧ୍ୟକୁ ଟାଣି ନେଉଥିଲେ। ହତ୍ୟା କରିବା ମୋ ପାଇଁ ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ ଏବଂ ମୋ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ମୁଁ ଶୋଇ ପାରୁନଥିଲି କିମ୍ବା ଖାଇପାରୁନଥିଲି। ମୁଁ ଏପରି କୌଣସି ସ୍ଥାନକୁ ପଳାଇବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଥିଲି ଯେଉଁଠାରେ ସେ ମୋତେ ପାଇପାରିବେ ନାହିଁ, ମୋ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତିରୁ କିଛି ଟଙ୍କା ନେଇ ତାଙ୍କ ଝିଅ ପାଇଁ ଅଧିକାଂଶ ଛାଡି ଦେଇଯାଉଥିଲି। କିନ୍ତୁ ମୁଁ ମୋର ଯୋଜନା ଚୂଡ଼ାନ୍ତ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ସେ ମୋତେ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ। ମୁଁ ସ୍ତବ୍ଧ ହୋଇଗଲି।"

"ମୁଁ ପୁଣି କାନ୍ଦିଲି ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କଲି ଯେ ଏହା ଅତ୍ୟଧିକ ଆଗକୁ ବଢ଼ିଯାଉଛି। ମୁଁ ଆଉ ସହ୍ୟ କରିପାରିଲି ନାହିଁ ଏବଂ ମୋତେ ଏକା ଛାଡି ଦେବାକୁ ତାଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କଲି, କିନ୍ତୁ କିଛି ବି ତାଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ନରମ କରିପାରିଲା ନାହିଁ। ଏହି ସମସ୍ତ ସମୟ ପାଇଁ, ସେ ଏପରି ଖରାପ ଯୋଜନା କରିଥିଲେ ଯେ ଯଦି ଧରାପଡ଼େ ତେବେ ସମସ୍ତ ପ୍ରମାଣ ମୋତେ ଦୋଷୀ ବୋଲି ସୂଚାଇ ଦେଉଥିଲା। ସେ ସୁରକ୍ଷିତ ଥିଲେ।"

"ତେଣୁ ସେ ପୋଲିସକୁ ଡାକିବା ପାଇଁ ଫୋନ୍ ଉଠାଇଲେ, କହିଲେ ଯେ ସେ ଏହା ମଧ୍ୟ ପ୍ରମାଣ କରିପାରିବେ ଯେ ମୁଁ ମୋ ସ୍ୱାମୀଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଛି। ଆଉ କୌଣସି ପଳାୟନ ନଥିଲା। ମୁଁ ଅନୁଭବ କଲି ଯେ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଏତେ ଅନ୍ଧ ଭାବରେ ଭଲ ପାଉଥିଲି ଏବଂ ସେ ମୋତେ ଯାହା କହିଥିଲେ ତାହା କରିଥିଲି। ମୁଁ ଅନୁଭବ କଲି ଯେ ମୁଁ କେତେ ଗଭୀର ଭାବରେ ଫସି ଯାଇଥିଲି ଏବଂ ମୁଁ କେତେ ବଡ଼ ମୂର୍ଖ ଥିଲି। ଏବେ, ଆଉ କୌଣସି ପଳାୟନ ନଥିଲା। ମୋତେ ପୋଲିସ ନିକଟରେ ସ୍ୱୀକାର କରିବାକୁ ପଡିବ ଯେ ମୁଁ ମୋ ସ୍ୱାମୀଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଛି। ଏହା ମୋ ସାବତ ଝିଅକୁ ହତ୍ୟା କରିବା ଅପେକ୍ଷା ବହୁତ ଭଲ ଥିଲା। ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ପୋଲିସକୁ ନ ଡାକିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କଲି ଏବଂ ତାକୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ରାଜି ହେଲି। ଗୁପ୍ତରେ, ମୁଁ ସକାଳେ ସିଧା ପୋଲିସ ପାଖକୁ ଯାଇ ସବୁକିଛି ସ୍ୱୀକାର କରିବାକୁ ମନସ୍ଥ କଲି। ସେ କହିଲେ,

'ଠିକ୍ ଅଛି, ମୋ ଯୋଜନା ଅନୁସାରେ କାଲି ତାକୁ ମାରିଦିଅ।' ମୁଁ ବହୁତ ବିରକ୍ତ ହୋଇଥିଲି, ପୋଲିସକୁ କ'ଣ କହିବି ସେ ବିଷୟରେ ବହୁତ ଚିନ୍ତା କରୁଥିଲି, ଏବଂ ମୁଁ କୌଣସି ଉତ୍ତର ଦେଇ ନଥିଲି, ତେଣୁ ସେ ମୋତେ ପଚାରିଲେ, 'ତୁମେ କ'ଣ ଭାବୁଛ? ତୁମର ମସ୍ତିଷ୍କ

ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ, ଯଦିଓ ତୁମର କିଛି ଅଛି। ମୁଁ ତୁମକୁ ଯାହା କରିବାକୁ କହିବି ତାହା ତୁମେ ଠିକ୍ କରିବାକୁ ପଡିବ।' ତା'ପରେ, ସେ ଚାଲିଗଲେ।

"ସେହି ରାତିରେ, ସେ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲେ ଏବଂ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ପୋଲିସ ଆଗରେ ପ୍ରମାଣ କଲେ ଯେ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଏବଂ ମୋ ସ୍ୱାମୀଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ହତ୍ୟା କରିଛି, କାରଣ ସେ ସନ୍ଦେହ କରୁଥିଲେ ଯେ ମୁଁ ଆଉ ତାଙ୍କର ଅନ୍ଧ ଦାସ ନୁହେଁ। ସେ ଅନୁମାନ କଲେ ଯେ ମୁଁ ତାଙ୍କ ସହିତ ମତଭେଦ କରିବି ଏବଂ ହୁଏତ ମୁଁ ଏପରି କିଛି କରିବି ଯାହା ତାଙ୍କ ଯୋଜନା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯିବ, ତେଣୁ ସେ ମୋତେ ଏପରି ଭାବରେ ଜଡିତ କଲେ ଯେ ପ୍ରମାଣ ମୋତେ ହତ୍ୟା ପାଇଁ ଦାୟୀ ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ କଲା।"

"ମୁଁ ପୋଲିସ ପାଖକୁ ଯିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ, ସେମାନେ ପରଦିନ ସକାଳେ ମୋ ଦ୍ୱାରସ୍ଥ ହୋଇ ମୋତେ ଗିରଫ କଲେ। ବିଚାର ସମୟରେ, ସେମାନେ ମୋତେ ଜେଲରୁ କୋର୍ଟକୁ ନେଇଗଲେ ଏବଂ ମୁଁ ଷଷ୍ଠ ମହଲାକୁ ଦୌଡ଼ି ଆତ୍ମହତ୍ୟା କରିବାର ସୁଯୋଗ ପାଇଲି।"

"ଏବେ ତୁମେ ଜାଣିଛ ମୁଁ କାହିଁକି ଏଠାରେ ଅଛି। ମୋ କାହାଣୀ ଶୁଣିବା ପରେ, ତୁମେ ମୋତେ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବ କି? ଦୟାକରି, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଇଁ, ମୋତେ ଘୃଣା କର ନାହିଁ।"

ଆମେ କହିଲୁ, "ନା, ଆମେ ତୁମକୁ ଘୃଣା କରୁନାହୁଁ, କିନ୍ତୁ ଆମକୁ କୁହ, ତୁମେ କ'ଣ ପ୍ରକୃତରେ ଅନୁତାପ କରୁଛ?"

ଆମେ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣିଥିଲୁ ଯେ ସେ ଏପରି କରୁଛନ୍ତି ବୋଲି ଆମେ ଜାଣିଥିଲୁ, କିନ୍ତୁ ଆମେ ତାଙ୍କୁ କେବଳ ଏକ ଉଚ୍ଚତର ରାଜ୍ୟକୁ ନେଇପାରିଲୁ ନାହିଁ। ତାଙ୍କୁ ଅନୁତାପ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଆମକୁ ସେଠାକୁ ପଠାଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଆମେ ଦେଖିଲୁ ଯେ ସେ ପ୍ରକୃତରେ ଅନୁତାପ କରୁଛନ୍ତି।

ସେ କହିଲେ, "ହଁ, ନିଶ୍ଚିତ, କିନ୍ତୁ ବହୁତ ଡେରି ହୋଇଗଲା କି? ତୁମେ ମୋତେ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବ?"

ଆମେ ତାଙ୍କୁ Realm 4 ରେ ପହଞ୍ଚିବାର ପଥ ଦେଖାଇଥିଲୁ, କିନ୍ତୁ ପ୍ରକ୍ରିୟାଟି ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ବହୁତ ଧୀର ହେବ। ଏବେ, ଧୀରେ ଧୀରେ, ସେ ଆମର ମାର୍ଗଦର୍ଶନରେ ଉପରକୁ ଯାଉଛନ୍ତି।

୧୯-୦୫-୧୯୮୧

ତୁମର ଅବଚେତନ ମନ ନିଷ୍କ୍ରିୟ ହୋଇପାରେ

ଆମେ ଆତ୍ମାମାନେ ଅନେକ ଅଜବ କାହାଣୀ ଦେଖିଥାଉ। ଆମେ ଆପଣଙ୍କୁ ଏପରି ଅନେକ କାହାଣୀ କହିବାକୁ ଚାହୁଁଛୁ, କିନ୍ତୁ ଅନେକ ପୁସ୍ତକ ଏଥିରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ, ତେଣୁ ଆମେ କିଛି ବାଛିଛୁ ଯାହା ଆପଣଙ୍କ ଦୁନିଆରେ ରହୁଥିବା ଲୋକଙ୍କ ପ୍ରକାରକୁ ଦର୍ଶାଏ। ଆପଣଙ୍କୁ ସଚେତନ ରହିବା ଉଚିତ ଯେ ଆପଣଙ୍କୁ ଏପରି ଲୋକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତାରିତ ନ ହେବା କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କ ମନ୍ଦ ଯୋଜନାରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ ନ କରିବା ପାଇଁ ସତର୍କ ରହିବାକୁ ପଡିବ। ଏହା

ସହିତ, ନିଶ୍ଚିତ କରନ୍ତୁ ଯେ ଆପଣ ପୃଥିବୀରେ କାହା ଉପରେ କେବେ ଅନ୍ଧ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ନାହିଁ। ଏହି କାରଣଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ଆମେ ଚାହୁଁଛୁ ଯେ ଆପଣ ଏହି ସତ୍ୟ କାହାଣୀଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ କିଛି ପଢ଼ନ୍ତୁ।

ତୁମେ ଏହା ମଧ୍ୟ ସଚେତନ ରହିବା ଉଚିତ ଯେ ଯଦି ତୁମେ ଭାବୁଛ ଯେ ତୁମେ ବାହାରେ ଭଲ ଏବଂ ଭିତରେ ଭୟଙ୍କର ହୋଇ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ବୋକା ବନାଇ ପାରିବ, ତେବେ ତୁମେ ଭୁଲ କରୁଛ। ମନେରଖ ଯେ ପରମେଶ୍ୱର ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ନ୍ୟାୟବାନ, ତେଣୁ ଲୋକମାନେ ଏବେ ବି ସେମାନଙ୍କର ମନ୍ଦ ପଥ ଜାରି ରଖିବା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ନୁହେଁ କି?

ଆମେ ପ୍ରାୟତଃ ଭାବୁ: କାହିଁକି ଜଣେ ଆତ୍ମାର ବିବେକ ତାକୁ ରୋକୁ ନାହିଁ? ଆମେ ଅନେକ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକଙ୍କୁ ଭୟଙ୍କର ମନ୍ଦ କାମ କରୁଥିବାର ଦେଖୁ, ସେମାନେ ବିଶ୍ୱକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରାଉଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ, ଏବଂ କୌଣସି ଜିନିଷ ସେମାନଙ୍କ ବିବେକକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରେ ନାହିଁ। ଆପଣ ନିଶ୍ଚୟ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେବେ ଯେ ଏହା କିପରି ହୁଏ। ଆମେ ବୁଝାଇବାକୁ ଚାହୁଁଛୁ।

ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ନିଷ୍ପାପ ପିଲା, ତୁମର ବିବେକ, କିମ୍ବା ଅବଚେତନ ମନ, ତୁମକୁ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ମୁକ୍ତ। ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ନକାରାତ୍ମକ ପ୍ରଭାବ ଯୋଗୁଁ ଖରାପ ଆଚରଣରେ ଲିପ୍ତ ହେବା ଆରମ୍ଭ କର, କିମ୍ବା କୌଣସି ଦୁଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଶିକ୍ଷିତ ହୁଅ, ତୁମର ଅବଚେତନ ମନ କଠିନ ହୋଇଯାଏ - ଏହା ଶାନ୍ତ ହୁଏ, ଶୋଇଯାଏ ଏବଂ ସୁପ୍ତ ହୋଇଯାଏ।

ତୁମର ଅବଚେତନ ମନ ତୁମକୁ ଖରାପ କାମ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଦେବ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ତୁମେ (ତୁମର ସଚେତନ କିମ୍ବା ଶାରୀରିକ ମନ) ତୁମର ଅବଚେତନ ମନକୁ ଅନୁସରଣ କରିବାକୁ କିମ୍ବା ଶୁଣିବାକୁ ମନା କରିଦିଅ ଏବଂ ତୁମେ ତୁମର ମନ୍ଦ ପଥ ଜାରି ରଖ। ତୁମର ଅବଚେତନ ମନ ଏହାକୁ ସହ୍ୟ କରିପାରିବ ନାହିଁ, ତେଣୁ ଏହା ଶୋଇଥାଏ ଏବଂ ତୁମର ଖରାପ କାର୍ଯ୍ୟ କିମ୍ବା ଅଭ୍ୟାସରେ ବାଧା ସୃଷ୍ଟି କରେ ନାହିଁ।

ଧରାଯାଉ ତୁମେ ଏକ ଉଚ୍ଚ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅଛ, ଯେପରିକି 6 କିମ୍ବା 7, ତୁମର ଅବଚେତନ ମନ କେବେବି ତୁମକୁ ଭୁଲ କରିବାକୁ ଦେବ ନାହିଁ। ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ଏକ ସୀମା ଅତିକ୍ରମ କର, ଏହା ତୁମକୁ ଜଣାଇଥାଏ ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ଏହାକୁ ଧ୍ୟାନ ନ ଦିଅ (ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମେ ଉନ୍ନତି କର ନାହିଁ), ଅବଚେତନ ମନ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ତୁମକୁ ଆତ୍ମିକ ଜଗତକୁ ଫେରିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ପାଇଁ ନିବେଦନ କରେ। 6 କିମ୍ବା 7 ରେ ଥିବା ଆତ୍ମାମାନେ କେବେବି 1, 2 କିମ୍ବା 3 ରେ ପଡ଼ିନଥାନ୍ତି। ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ସେମାନେ ଏକ ସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭୁଲ କରିପାରିବେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ କେବେବି ସେହି ସୀମା ଅତିକ୍ରମ କରିପାରିବେ ନାହିଁ। 6 କିମ୍ବା 7 ରେ ଜନ୍ମିତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ସତର୍କ ଅବଚେତନ ମନ ଥାଏ ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ଯଥାକ୍ରମେ 4 କିମ୍ବା 5 ଠାରୁ ଅଧିକ ତଳକୁ ଯିବାକୁ ଦିଏ ନାହିଁ (6 ରେ ଜନ୍ମିତ ଆତ୍ମା କେବଳ 4 ରେ ପଡ଼ିପାରେ ଏବଂ ଏକ 7 ଆତ୍ମା କେବଳ 5 ରେ ପଡ଼ିପାରେ)। କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ 5 କିମ୍ବା ତା'ଠାରୁ ତଳେ ଜନ୍ମିତ, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ବହୁତ ବିପଦପୂର୍ଣ୍ଣ। ସେମାନେ ପୃଥିବୀରେ କେବଳ ଗୋଟିଏ ଜୀବନକାଳରେ 1 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତଳକୁ ଖସିପାରନ୍ତି।

ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କ ଅବଚେତନ ମନର କଥା ନ ଶୁଣି ତାକୁ ଶୋଇବାକୁ ଦେବା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିପଦପୂର୍ଣ୍ଣ। ପ୍ରଥମେ, ଆପଣଙ୍କର ଅବଚେତନ ମନ ଆପଣଙ୍କୁ ଭୁଲ କରିବାରୁ

ରୋକିବା ପାଇଁ ବହୁତ ଚେଷ୍ଟା କରିବ, କିନ୍ତୁ ଏକ ବିନ୍ଦୁ ପରେ ଏହା ବିରକ୍ତ ହୋଇଯାଏ ଏବଂ ଶୋଇଯାଏ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆପଣ ଆପଣଙ୍କର ମନ୍ଦ ଜୀବନରୁ ବର୍ତ୍ତି ନାହାଁନ୍ତି।

ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଯେତେବେଳେ କେହି କିଛି ଭୁଲ କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ଭାବିବାର କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ଯେ, "ତାଙ୍କର ବିବେକ ନାହିଁ କି?" ତୁମେ ଉତ୍ତର ଜାଣିପାରିବ; ତାଙ୍କର ଅବଚେତନ ମନ ଶୋଇଛି କିମ୍ବା ସୁପ୍ତ ଅଛି। ଆସନ୍ତୁ ଆମେ ପୁନରାବୃତ୍ତି କରିବା: ଯେଉଁମାନେ Realm 5 କିମ୍ବା ତା'ଠାରୁ ତଳେ ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ଏହି ସମସ୍ୟା ଅଛି - ସମସ୍ୟା ଏପରି ଯେ ଏହା ଶହ ଶହ ବର୍ଷ ପାଇଁ ଆପଣଙ୍କ ଜୀବନକୁ ନଷ୍ଟ କରିପାରେ, ଏବଂ ଆପଣଙ୍କୁ ଅତ୍ୟଧିକ କଷ୍ଟ ସହିବାକୁ ପଡ଼ିପାରେ।

କେବେ ବିବେକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନ ଯିବା କ'ଣ ଭଲ ନୁହେଁ? ତୁମେ କହିପାର, "ଦୁଇ କିମ୍ବା ତିନି ଥର ଠିକ୍ ଅଛି," କିନ୍ତୁ ଆମେ ନିଶ୍ଚିତ ଯେ ସେହି ଦୁଇ କିମ୍ବା ତିନି ଥର ତୁମକୁ ଛଅ କିମ୍ବା ଆଠ ଥର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନେଇଯିବ, ଏବଂ ତା'ପରେ ବହୁତ ଡେରି ହୋଇଯିବ। ଆମେ ବହୁତ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଆମେ ଚାହୁଁଛୁ ଯେ ତୁମେ ଏହି ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକୁ ବୁଝ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ତୁମେ ତଳକୁ ଗଲେ ମଧ୍ୟ ତୁମକୁ ଉଚ୍ଚ କରାଯିବ।

ଯଦି ଆପଣଙ୍କର ଅବଚେତନ ମନ ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁପ୍ତ ଅଛି ଏବଂ ଆପଣ ଭୁଲ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି, ତେବେ ଆମେ ନିଶ୍ଚିତ ଯେ ଆପଣ ଠିକ୍ ଏବଂ ଭୁଲ ଚିହ୍ନିବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ବୁଦ୍ଧିମାନ। ଭୁଲ ପଥ ଅନୁସରଣ କରିବା ବନ୍ଦ କରନ୍ତୁ। ଏକାଗ୍ରତା ଏବଂ ଧ୍ୟାନ ମାଧ୍ୟମରେ ଆପଣଙ୍କର ସୁପ୍ତ ଅବଚେତନ ମନକୁ ଜାଗ୍ରତ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତୁ।9

ପ୍ରତିଦିନ ଏହାକୁ ଅନୁସରଣ କରନ୍ତୁ, କିନ୍ତୁ କେବଳ ସୂର୍ଯ୍ୟୋଦୟରୁ ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ। ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତ ପରେ ଏହା କରନ୍ତୁ ନାହିଁ। ଦୁଇ ମିନିଟ୍ ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତୁ, ଏବଂ ତା'ପରେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରନ୍ତୁ ଯେ ସେ ଆପଣଙ୍କର ସୁପ୍ତ ଅବଚେତନ ମନକୁ ଜାଗ୍ରତ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତୁ।

"ହେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱର, ମୋତେ ତୁମର ଭଲ ପଥକୁ ନେଇଯାଅ। ମୋତେ ସଠିକ୍ କାମ କରିବାକୁ ଦିଅ। ମୋର ଯେକୌଣସି ଭୁଲ ଇଚ୍ଛା କିମ୍ବା ଭାବନାକୁ ଦୂର କରିବାରେ ମୋତେ ସାହାଯ୍ୟ କର। ମୋତେ ତୁମର ଜ୍ଞାନ ଦିଅ; ମୋତେ ତୁମର ଆଲୋକିତ ପଥ ଦେଖାଅ। ମୋର ଅବଚେତନ ମନକୁ ଜାଗ୍ରତ କରିବାରେ ମୋତେ ସାହାଯ୍ୟ କର ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଏହା କେବେ ନୁହେଁ ମୋତେ ଭୁଲ କରିବାକୁ ଦିଅ। ହେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱର, ଦୟାକରି ମୋତେ ସାହାଯ୍ୟ କର!"

ଏହା କହିବା ପରେ, ତୁମର ମନକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଖାଲି ରଖ। କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଚିନ୍ତା ତୁମ ମନରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ। ଏହା କେବଳ ଗୋଟିଏ ମିନିଟ୍ ପାଇଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଖାଲି ରହିବା ଉଚିତ (ଯଦି ତୁମେ ଗୋଟିଏ ମିନିଟ୍ ରୁ ଅଧିକ ସମୟ ପାଇଁ ତୁମର ମନକୁ ଖାଲି ରଖିବ ତେବେ ତୁମେ ଏକ ନକାରାତ୍ମକ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଆତ୍ମା ଦ୍ୱାରା କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇପାରିବ)। ଏହା ତୁମର ଏକ ଭଲ କାମ କରିବା ତୁମର ଏକାଗ୍ରତା ପରେ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦିଅ ଏବଂ ତୁମର ଦିନର କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କର।

ତୁମେ ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇପାର ଯେ ଏହା ତୁମକୁ ବହୁତ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ। ଏହା ତୁମକୁ ଟଙ୍କା କିମ୍ବା

ସାଂସାରିକ ସଫଳତା ଆଣିବ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଏହା ତୁମକୁ ଶାନ୍ତ, ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ, ଆରାମଦାୟକ ଏବଂ ଖୁସି ରହିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ। ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କଥା ହେଉଛି, ଏହା ତୁମର ଅବଚେତନ ମନକୁ ବିକଶିତ କରିବ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ତୁମେ ଏକ ଉଚ୍ଚ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସ୍ତରକୁ ଉଠିପାରିବ।

---

9 ପୃଷ୍ଠା ୧୯୭ ଦେଖନ୍ତୁ "କିପରି ଆପଣଙ୍କ ଅବଚେତନ ମନକୁ ଖୋଲିବେ।"

୨୦-୦୫-୧୯୮୧
ତୁମର ଅବଚେତନ ମନକୁ ଜାଗ୍ରତ କର

ଆତ୍ମାକୁ ଖରାପ ପଥ ଅନୁସରଣ କରୁଥିବା ଦେଖି ଅବଚେତନ ମନ ଭୟଭୀତ ହୁଏ ଏବଂ ଏହା ଏତେ ଦୁଃଖଦ ହୋଇଯାଏ ଯେ ଏହା ଶୋଇଯାଏ ଏବଂ ଆତ୍ମାକୁ ଅଟକାଇବାକୁ ଅସମର୍ଥ ହୁଏ। ଆଜିକାଲି, ବହୁତ କମ୍ ଲୋକଙ୍କ ପାଖରେ ଜାଗ୍ରତ ଅବଚେତନ ମନ ଅଛି କାରଣ ଅନେକ ଲୋକଙ୍କ ଅବଚେତନ ମନ ସୁପ୍ତ ଏବଂ ଜାଗ୍ରତ ହେବାକୁ ମନା କରେ।

ଆମେ ତୁମକୁ ତୁମର ଅବଚେତନ ମନକୁ ଜାଗ୍ରତ କରିବାର ଉପାୟ ଦେଖାଇଛୁ। ତୁମେ ଅବାଧ୍ୟ ଥିଲ ଏବଂ ଏହାକୁ ନିଦ୍ରାରେ ପଡ଼ିବାକୁ ଦେଲ, କିନ୍ତୁ ଏବେ ତୁମକୁ ଏହାକୁ ଜାଗ୍ରତ କରିବାର ସମୟ ଆସିଛି। ଏଥିପାଇଁ କିଛି ସମୟ ଲାଗିବ, କିନ୍ତୁ ଆମର ନିର୍ଦ୍ଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ ଆନ୍ତରିକତାର ସହ ପାଳନ କର। ତୁମର ଅବଚେତନ ମନ ଜାଗ୍ରତ ହେବା ଉଚିତ ଏବଂ ତୁମକୁ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରିବା ଉଚିତ। ଦୟାକରି ଏହା ସହିତ କଥା ହୁଅନ୍ତୁ, ବିନତି କରନ୍ତୁ ଏବଂ ଏହାକୁ ପୁଣି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରନ୍ତୁ।

ଅବଚେତନ ମନକୁ ପୁଣିଥରେ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ କରିବା ଏକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବଡ଼ କାର୍ଯ୍ୟ, କିନ୍ତୁ ଆପଣଙ୍କୁ ଏହା କରିବାକୁ ପଡିବ। ଆପଣ ଏହାକୁ ଏଡ଼ାଇ, ଅଣଦେଖା କରି ଏବଂ ବନ୍ଦ କରି ଭୁଲ କରିଛନ୍ତି। ତୁରନ୍ତ ଏହା ଉପରେ କାମ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତୁ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଏହା ଆପଣଙ୍କୁ ଆହୁରି ଖସିଯିବାରୁ ରୋକିବ, ଏବଂ ଏହା ବଦଳରେ ଆପଣଙ୍କୁ ଏକ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରକୁ ନେଇଯିବ।

କେତେକ କୁହନ୍ତି ଧ୍ୟାନ, କେତେକ କୁହନ୍ତି ଏକାଗ୍ରତା, କିନ୍ତୁ ଆପଣଙ୍କୁ କେବଳ ଗୋଟିଏ ମିନିଟ୍ ପାଇଁ ଆପଣଙ୍କ ମନକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଖାଲି ରଖିବାକୁ ପଡିବ। ଆରମ୍ଭରେ ଏହା କିଛି ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ବହୁତ କଷ୍ଟକର ହେବ, କିନ୍ତୁ ଥରେ ଆପଣ ଏଥିରେ ଅଭ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଗଲେ, ଏହା ବହୁତ ସହଜ। କେବଳ ଚିନ୍ତା କରିବା ବନ୍ଦ କରନ୍ତୁ, ଏବଂ ଯଦି ଚିନ୍ତାଗୁଡ଼ିକ ଆପଣଙ୍କ ମନରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି ତେବେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଅଣଦେଖା କରନ୍ତୁ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେଗୁଡ଼ିକ ସ୍ୱାଭାବିକ ଭାବରେ ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଏ। ଆପଣ ଅନେକ ଶବ୍ଦ ଶୁଣିବେ, ଏପରିକି ଦୂରରେ ଥିବା ଶବ୍ଦ ମଧ୍ୟ। ଆପଣ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଶୁଣିବେ, କିନ୍ତୁ କୌଣସି ଚିନ୍ତାକୁ ଆପଣଙ୍କ ମନରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ନଦେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତୁ। ଆପଣଙ୍କ ମନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଖାଲି ହେବା ଉଚିତ; ସମସ୍ତ ଚିନ୍ତାକୁ ଦୂରେଇ ଦିଅନ୍ତୁ। ଏହା ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରଗତିରେ ଆପଣଙ୍କୁ ବହୁତ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ।

ଥରେ ତୁମେ ତୁମର ଦୁନିଆ ଏବଂ ଭୌତିକ ଶରୀର ଛାଡିଦେଲେ ଆତ୍ମିକ ଦୁନିଆରେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରକୁ ଉଠିବା ବହୁତ କଷ୍ଟକର ଏବଂ ଧୀର, କିନ୍ତୁ ପୃଥିବୀରେ ତୁମେ ବହୁତ ଶୀଘ୍ର ଅଗ୍ରଗତି କରିପାରିବ। ତୁମେ ତୁମର ମନ୍ଦ ପଥରୁ ଦୂରେଇ ଯାଇପାରିବ ଏବଂ କିଛି ମିନିଟ୍ ମଧ୍ୟରେ

ଭଲ ହୋଇପାରିବା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ, ତୁମକୁ ତୁମର କର୍ମ ଦେଇ ଗତି କରିବାକୁ ପଡିବ, କିନ୍ତୁ ଏହା ମୃଦୁ ଏବଂ ସହଜ ହେବ କାରଣ ପରମେଶ୍ୱର ତୁମକୁ ଭଲ ଭାବରେ ସାମ୍ନା କରିବା ପାଇଁ ଶକ୍ତି ଏବଂ ସାହସ ଖୋଜିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ।

ତଥାପି, ଆତ୍ମିକ ଜଗତରେ, ତୁମର ଅଗ୍ରଗତି ବହୁତ, ବହୁତ ଧୀର, କିନ୍ତୁ ନିଶ୍ଚିତ। ତଥାପି, ତୁମେ କରିଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାପର ଦଣ୍ଡରୁ ରକ୍ଷା ପାଇପାରିବ ନାହିଁ।

ତେଣୁ ବହୁତ ବିଳମ୍ବ ହେବା ପୂର୍ବରୁ କଠିନ ଚିନ୍ତା କର। ତୁମର ଦୁନିଆ ଏବଂ ଭୌତିକ ଶରୀର ଛାଡିବା ପୂର୍ବରୁ, ତୁମ ପାଖରେ ଖରାପରୁ ଭଲକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଅନେକ ସୁଯୋଗ ଅଛି ଏବଂ ତୁମେ ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇପାର ଯେ ଯଦି ତୁମେ ସେହି ସୁଯୋଗଗୁଡ଼ିକର ସଦୁପଯୋଗ କର, ତେବେ ଆତ୍ମିକ ଜଗତରେ ତୁମର ଦଣ୍ଡ ବହୁତ ସହଜ ହେବ। ନିଜକୁ Realms 1, 2 କିମ୍ବା 3 ରେ ଖୋଜିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ, ତୁମେ ଅତି କମରେ Realm 4 ରେ ପହଞ୍ଚିବ, ତେଣୁ କଠିନ ଚିନ୍ତା କର ଏବଂ ତୁମେ ଅନୁଭବ କରିବ ଯେ ତୁରନ୍ତ ଉନ୍ନତି କରିବା ବହୁତ ଭଲ।

୨୧-୦୫-୧୯୮୧
ସତୀଶଙ୍କ କାହାଣୀ:
ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ତୁମର ସାହସ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ

ଏଠାରେ ଅନେକ ଘଟଣା ଅଛି ଯେଉଁଠାରେ ଆତ୍ମା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁର୍ବଳ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟଶୈଳୀ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ଭୟ କରନ୍ତି। ସେମାନେ ଭଲ ହେବାକୁ ଭୟ କରନ୍ତି, ଭାବନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କ ସହକର୍ମୀମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉପହାସ କରିବେ ଏବଂ ବ୍ଲାକମେଲ୍ କରିବେ, କିମ୍ବା ଭଲ ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ କେବେ ସ୍ୱାଗତ କରିବେ ନାହିଁ ଏବଂ ଅଣଦେଖା କରିବେ ଏବଂ ଅପମାନ କରିବେ, କିମ୍ବା ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନ ନିରାଶାଜନକ।

ଏଠାରେ ଏକ ସତ୍ୟ କାହାଣୀ ଅଛି ଯାହାଙ୍କୁ ଆମେ ସତୀଶ ବୋଲି କହିବୁ। ଏହି କାହାଣୀଟି ଆପଣଙ୍କୁ ଦେଖାଇବ ଯେ ଆପଣ କେତେ ଭୁଲ ହୋଇପାରନ୍ତି। ସତୀଶ ଜଣେ ଭଲ ଆତ୍ମା ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ ତାଙ୍କ ବାଲ୍ୟକାଳରେ ଅନେକ ଖରାପ ପ୍ରଭାବର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇଥିଲେ। ତାଙ୍କ ମାଆ ତାଙ୍କ ତିରିଶ ବର୍ଷର ଆରମ୍ଭରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ ସତୀଶ ମାତ୍ର ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ ବୟସର ଥିଲେ। ତାଙ୍କ ବାପା ତାଙ୍କୁ ଏକା ଲାଳନପାଳନ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ କରିପାରି ନ ଥିବାରୁ, ସେ ପୁନଃବିବାହ କରିଥିଲେ, ଦାବି କରିଥିଲେ ଯେ ଏହା କେବଳ ତାଙ୍କ ପୁଅ ପାଇଁ ଥିଲା, ଯାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅସତ୍ୟ ଥିଲା।

ସାବତ ମାଆ କେବେ ସତୀଶକୁ ପସନ୍ଦ କରିନଥିଲେ। ପ୍ରଥମ ଦିନରୁ ସେ ତାଙ୍କୁ ଘୃଣା କରୁଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀଙ୍କୁ ସତୀଶଙ୍କ ପ୍ରତି ଘୃଣା ପ୍ରକାଶ କରିନଥିଲେ। ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କର ନିଜର ପିଲାମାନେ ଥିଲେ, ସେ ସତୀଶଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅବହେଳା କରିଥିଲେ ଏବଂ ବହୁତ ସୁବିଧାଜନକ ଭାବରେ ତାଙ୍କୁ ଏକ ନିମ୍ନ ଶ୍ରେଣୀର ଏବଂ ଶସ୍ତା ବୋର୍ଡିଂ ସ୍କୁଲରେ ରଖିଥିଲେ, କହିଥିଲେ ଯେ ସେ ଅପରିବର୍ତ୍ତନୀୟ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପିଲାମାନଙ୍କ ଉପରେ ଖରାପ ପ୍ରଭାବ ପକାଇଥାଏ।

ବୋର୍ଡିଂ ସ୍କୁଲଟି ବହୁତ ଭୟଙ୍କର ଥିଲା ଏବଂ ସତୀଶ ଖରାପ ସାଙ୍ଗରେ ପଡ଼ିଗଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଖରାପ ଅଭ୍ୟାସ ଏବଂ ଆଚରଣକୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ। ଯେତେବେଳେ ସେ ସ୍କୁଲ ଛାଡିଲେ, ସତୀଶର ବାପା ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସାବତ ମାଆ କୌଣସି ଠିକଣା ନଦେଇ ସହର ଛାଡି ଚାଲିଗଲେ। ତାଙ୍କ ପାଖରେ କୌଣସି ଟଙ୍କା ନଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କର ଦେଖାଶୁଣା କରିବା ପାଇଁ କେହି ନଥିଲେ, ତେଣୁ ସେ ତାଙ୍କ ସ୍କୁଲର ଭ୍ରମଣକାରୀ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରୁଥିଲେ।

ତାଙ୍କର ଦୁଇ ବନ୍ଧୁଙ୍କ ସହିତ, ସେ ଧନୀ ପରିବାରର ବୋଲି ଛଳନା କରି ଧନୀ ଯୁବକ ପୁଅ ଝିଅଙ୍କ ସହିତ ବନ୍ଧୁତା ସ୍ଥାପନ କଲେ। ସେ ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନର ଏକ ଅଂଶ ହୋଇଗଲେ ଏବଂ ତା'ପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଠକି, ବ୍ଲାକମେଲ୍ କଲେ ଏବଂ ହଇରାଣ କଲେ। ସତୀଶ ଏବଂ ତାଙ୍କ ବନ୍ଧୁମାନେ ଧନୀ ପୁଅ ଝିଅଙ୍କ ସୁଯୋଗ ନେଇ ସହରରୁ ସହର, ସହରରୁ ସହର ବୁଲିବାକୁ ଲାଗିଲେ।

ଦିନେ, ଯେତେବେଳେ ସେ ତାଙ୍କ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ସହିତ ଟ୍ରେନରେ ଯାଉଥିଲେ, ସତୀଶ ଏକାକୀ ଥିବା ଏକ ଝିଅକୁ ଦେଖିଲେ। ତାଙ୍କ ପୋଷାକ ଦେଖି ସେ ଧନୀ ପରି ମନେ ହେଉଥିଲା, ତେଣୁ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ସହିତ ବନ୍ଧୁତା କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ। ସେ ଲାଜକୁଳା ଏବଂ ଭୟଭୀତ ଥିଲେ, ତେଣୁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏଡାଇ ଗଲେ, ଯାହା ଫଳରେ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଆହୁରି ପଛେ ଗଲେ। ଯେତେବେଳେ ସେ ଏକ ଷ୍ଟେସନରେ ଓହ୍ଲାଇଲେ, ସେମାନେ ତାଙ୍କ ଘରକୁ ପଛକୁ ଘୁଞ୍ଚିଲେ। ସେ ଧନୀ ନଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ପିଛା କରି ଚାଲିଲେ। କୌଣସି ପ୍ରକାରେ, ସତୀଶ ତାଙ୍କ ସହିତ ବନ୍ଧୁତା କରିବାରେ ସଫଳ ହେଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ପ୍ରେମରେ ପଡ଼ିଗଲେ।

ସେ ଜଣେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସଚ୍ଚୋଟ ଏବଂ ଦୟାଳୁ ଝିଅ ଥିଲେ - ସତୀଶଙ୍କ ବିପରୀତ - ଏବଂ ସେ ଅନ୍ଧ ଭାବରେ ପ୍ରେମରେ ପଡ଼ିଗଲେ। ସେ ତାଙ୍କୁ ବିବାହ କରିବାର କୌଣସି ଉପାୟ ଦେଖିପାରୁ ନଥିଲେ, କାରଣ ସେ କୌଣସି ତାଲିମ ପାଇ ନଥିଲେ, ତେଣୁ ସେ ସିଧା ପଥ ଅନୁସରଣ କରିପାରିବେ ନାହିଁ। ସେ ତାଙ୍କୁ କହିବାକୁ ସାହସ କଲେ ନାହିଁ ଯେ ସେ ଜଣେ ଭ୍ରମଣକାରୀ ଏବଂ ଠକ, କାରଣ ସେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲେ ଯେ ସେ ତାଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ ସମାଜର ଜଣେ ଧନୀ ପୁଅ ବୋଲି ଭାବୁଥିଲେ। ସେ ଭୟ କରୁଥିଲେ ଯେ ଯଦି ସେ ସିଧା ପଥ ଅନୁସରଣ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି ତେବେ ତାଙ୍କ ଦୁଇ ସହକର୍ମୀ ତାଙ୍କୁ ଉପହାସ କରିବେ। ସେ ଭାବିଲେ ଯେ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କହିପାରନ୍ତି, କିମ୍ବା ତାଙ୍କୁ ବ୍ଲାକମେଲ୍ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା ମଧ୍ୟ କରିପାରନ୍ତି।

ତାଙ୍କ ପ୍ରଭାବ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଦୁଇ ବନ୍ଧୁଙ୍କଠାରୁ ଦୂରେଇ ଯିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରାଇଲା, ଏବଂ ତାଙ୍କ ପଥ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ଆଗ୍ରହୀ କଲା। ସେ ସେବେଠାରୁ ସରଳ ରାସ୍ତାରେ ଚାଲିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲା, କିନ୍ତୁ ସେ ତାଙ୍କ ଅସୁବିଧାରୁ ବାହାରିବାର କୌଣସି ଉପାୟ ଦେଖି ପାରୁ ନଥିବାରୁ ସେ ବହୁତ ଦୁଃଖିତ ଥିଲା। ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ପ୍ରେମ ତାଙ୍କୁ ବୋକା ବନାଇବା ପାଇଁ ଏତେ ପ୍ରବଳ ଥିଲା, ଏବଂ ଯଦି ସେ ତାଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କୁହନ୍ତି ତେବେ ସେ ତାଙ୍କୁ କେବେବି ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ନାହିଁ, କାରଣ ସେ ଜଣେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସଚ୍ଚୋଟ ଝିଅ ଥିଲେ।

ସତୀଶ ଭାବୁଥିଲା ଯେ ସେ କିପରି ନିଜକୁ ମନ୍ଦରୁ ମୁକ୍ତ କରି ତାଙ୍କ ଦୁଇ ସହକର୍ମୀଙ୍କୁ ଛାଡି ସଚ୍ଚୋଟ ଜୀବନଯାପନ କରିପାରିବେ ଏବଂ ଜଣେ ଭଦ୍ରଲୋକ ହୋଇପାରିବେ। କାପୁରୁଷ ସତୀଶ ଝିଅଟିକୁ ଗଭୀର ପ୍ରେମ କରୁଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଏତେ ପ୍ରବଳ ପ୍ରେମ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ପଥ

ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ସାହସ ଦେଇ ନଥିଲା। ସେ ନିଶ୍ଚିତ ଥିଲେ ଯେ ଯଦି ସେ ସତ୍ୟ ଜାଣିବେ ତେବେ ସେ ତାଙ୍କୁ ଘୃଣା କରିବେ। ସେ ଏବେ ଏକ ଖରାପ ଜୀବନଯାପନ କରିବାକୁ ଅନୁତାପ କରିଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ତାଙ୍କର ସାହସ ନଥିଲା। ସେ କେବେବି ତାଙ୍କୁ ଖୁସି କରିପାରିବେ ନାହିଁ, କିମ୍ବା ସରଳ ପଥ ଅନୁସରଣ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ବୋଲି ଭାବି ସତୀଶ ଝିଅଟିକୁ କିଛି ନ କହି ଚାଲିଗଲେ। ସେ ଏକ ବହୁତ ଭଲ ସୁଯୋଗ ହରାଇଲେ; ତାଙ୍କ ଜୀବନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ବଦଳି ଯାଇଥାନ୍ତା, ସେ ଭଲ ହୋଇଥାନ୍ତା ଏବଂ ଏକ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରକୁ ପହଞ୍ଚିଥାନ୍ତା।

ସତୀଶର କାପୁରୁଷତା ତାଙ୍କ ଜୀବନକୁ ନଷ୍ଟ କରିଦେଇଥିଲା। ଯଦି ସେ ଝିଅଟି ସହିତ ସ୍ପଷ୍ଟ ଏବଂ ସଚ୍ଚୋଟ ଭାବରେ କଥା ହେବା ପାଇଁ ସାହସ ସଂଗ୍ରହ କରିଥାନ୍ତେ ତେବେ ସେ ଜାଣିପାରିଥାନ୍ତେ ଯେ ସେ ତାଙ୍କ ସହକର୍ମୀମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ତାଙ୍କ ବିଷୟରେ ସବୁକିଛି ଜାଣିସାରିଛି, ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଲଗା କରିବାକୁ ଆଗ୍ରହୀ ଥିଲେ। ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ସବୁକିଛି କହିସାରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ ସତୀଶଙ୍କୁ ବିବାହ କରି ତାଙ୍କୁ ଉନ୍ନତ କରିବାକୁ ମନ ସ୍ଥିର କରିସାରିଥିଲେ। ସେ କେବଳ ନିଶ୍ଚିତ ହେବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ଯେ ସତୀଶ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରକୃତରେ ଭଲ ପାଉଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ ତାଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ବି ଶବ୍ଦ ନକହି ଛାଡିଦେଲେ। ସେ କେତେ ବଡ଼ ଭୁଲ କଲେ!

ତୁମେ ତୁମର ସମସ୍ୟାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବା ଏବଂ ପରିବର୍ତ୍ତନ ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ସାହସୀ ହେବା ଉଚିତ। ତୁମେ କେବେବି ଖରାପରୁ ଭଲକୁ ଫେରିବାର ସୁଯୋଗ ହାତଛଡ଼ା କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ। ଥରେ ତୁମେ ଏପରି ସୁଯୋଗ ହରାଇବା ପରେ, ଏହି ଦୁଷ୍ଟ ଦୁନିଆରେ ଏପରି ଆଉ ଏକ ସୁଯୋଗ ପାଇବା ପ୍ରାୟ ଅସମ୍ଭବ। ଏହି କ୍ଷେତ୍ରରେ, ଯଦି ସତୀଶର ସାହସ ଥାଆନ୍ତା ଯେ ସେ ତାକୁ କେତେ ଗଭୀର ଏବଂ ପ୍ରକୃତରେ ଭଲ ପାଆନ୍ତି ତାହା କହିପାରିବ।

୨୨-୦୫-୧୯୮୧
ସୋର୍ଦାସଙ୍କ କାହାଣୀ:
ଜଣେ ଆତ୍ମା ତାଙ୍କ ପ୍ରିୟଜନଙ୍କ ସହିତ ରହିବାକୁ ବିପଦରେ ପକାଇଥାଏ

ଏଠାରେ ଆଉ ଏକ ସତ୍ୟ କାହାଣୀ (ନାମ ପରିବର୍ତ୍ତନ ସହିତ) ଅଛି ଯାହା ଆପଣଙ୍କୁ ଦେଖାଇବ ଯେ ଏକ ଆତ୍ମା ଏକ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରକୁ ପହଞ୍ଚିବା ପାଇଁ କ'ଣ କରିପାରେ, କିନ୍ତୁ ଏହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ତାକୁ ପତନର କାରଣ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ କିପରି ଆତ୍ମିକ ଜଗତର ତାଙ୍କ ପ୍ରିୟଜନ ତାଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ।

ସୁରଦାସଙ୍କ ପୂର୍ବ ଜୀବନ ଖରାପ ଥିବାରୁ ସେ Realm 3 ରେ ଥିଲେ। ତାଙ୍କର ପ୍ରିୟଜନ, ନିଲୁ Realm 5 ରେ ଥିଲେ, ତେଣୁ ସୁରଦାସ ତାଙ୍କର ନେତା, ହିଜ୍ ହାଇ ଗୁଡ୍ ସୋଲ୍ ଅଫ୍ Realm 3 କୁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ ଯେ ସେ ତାଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ପୃଥିବୀକୁ ପଠାଇବାକୁ, ଜଣେ ଦୁଷ୍ଟ ମା'ଙ୍କ କୋଳରେ ଜନ୍ମ ହେବା ପାଇଁ ଭଗବାନଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରନ୍ତୁ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେ ନିଜକୁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ମା'ଙ୍କୁ ଉନ୍ନତ କରିପାରିବେ ଏବଂ Realm ରେ ପହଞ୍ଚିପାରିବେ।

୫. ସେ ତାଙ୍କ ପ୍ରିୟଜନ ନିଲୁଙ୍କ ସହ ରିଅଲ୍ମ ୫ରେ ଯୋଗଦାନ କରିପାରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖ

ଏବଂ ଦଣ୍ଡର ଏକ କଠିନ ଜୀବନ ବଞ୍ଚିବାକୁ ଆଗ୍ରହୀ ଏବଂ ଇଚ୍ଛୁକ ଥିଲେ।

ସୂରଦାସ ଜଣେ ଦୁଷ୍ଟ ମହିଳାଙ୍କ ଗର୍ଭରୁ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ। ସେ ଏତେ ଦୁଷ୍ଟ ଥିଲେ ଯେ ପୃଥିବୀର ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କୁ ଡାଏନୀ ବୋଲି କହୁଥିଲେ। ସୂରଦାସ ପୃଥିବୀ ଜଗତରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ମାତ୍ରେ ସେ ତାଙ୍କୁ ଅଭିଶାପ ଦେଇଥିଲେ। ସେ, ଏକ ଅବୈଧ ସନ୍ତାନ, ତାଙ୍କ ପାଇଁ କେବଳ ଏକ ବାଧା ଥିଲା।

ଏଠାରେ, ଆମେ ଆପଣଙ୍କୁ କହିବାକୁ ଚାହୁଁଛୁ ଯେ ଛୋଟ ଶିଶୁମାନେ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ଠିକ୍ ଭାବରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ଆତ୍ମିକ ଜଗତ ସହିତ ଜଡିତ ଥାଆନ୍ତି ଏବଂ ଆତ୍ମିକ ଜଗତରେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରିୟଜନଙ୍କ ସହିତ ନିରନ୍ତର ସମ୍ପର୍କରେ ଥାଆନ୍ତି। ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ଗୋଟିଏ ବର୍ଷ ବୟସର ନହୁଅନ୍ତି, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶିଶୁମାନେ ଆତ୍ମିକ ଜଗତକୁ ଫେରିବାକୁ ବାଛିପାରିବେ। ଏକ ବର୍ଷ ପାଇଁ ଆତ୍ମା ତାଙ୍କ ପିତାମାତା ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ କରିପାରିବ, ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ଚାହାଁନ୍ତି ତେବେ ଆତ୍ମିକ ଜଗତକୁ ଫେରିବାକୁ ବାଛିପାରିବେ।

ତେଣୁ ସୁରଦାସଙ୍କ ଆତ୍ମୀୟ ଜଗତରେ ଥିବା ତାଙ୍କ ପ୍ରିୟଜନମାନେ ତାଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ବର୍ଷ ବିତିବା ପୂର୍ବରୁ ଘରକୁ ଫେରିଯିବା ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କଲେ, କାରଣ ତାଙ୍କ ମାଆ ଜଣେ ଭୟଙ୍କର ମହିଳା ଥିଲେ। ତଥାପି, ସୁରଦାସ ତାଙ୍କ ଜିଦ୍ ରେ ଅଟଳ ରହିଲେ, କାରଣ ସେ ନିଲୁ (ଆତ୍ମା ଜଗତରେ ତାଙ୍କର ପ୍ରିୟଜନ)ଙ୍କୁ ବହୁତ ଭଲ ପାଉଥିଲେ ଏବଂ ସବୁଦିନ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ସହିତ ମିଶିବାକୁ ବହୁତ ଆଗ୍ରହୀ ଥିଲେ।

ସୂରଦାସଙ୍କ ମାଆ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଷ୍ଟ ଥିଲେ। ସେ ତାଙ୍କ ପୁଅକୁ ମଇଳା ଭାଷା ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଅଭିଶାପ ଦେବାକୁ ଶିଖାଇଥିଲେ। ତାଙ୍କ ମୁହଁରୁ କିମ୍ବା ସୂରଦାସଙ୍କ ମୁହଁରୁ କୌଣସି ଭଲ କଥା ବାହାରି ନଥିଲା। ସୂରଦାସ ପୃଥିବୀକୁ ଶୀଘ୍ର ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ଆସିଥିଲେ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେ ଆତ୍ମିକ ଜଗତର ଧୀର ପ୍ରଗତି ଅପେକ୍ଷା ଶୀଘ୍ର 5 ରାଜ୍ୟକୁ ପହଞ୍ଚିପାରିବେ। ତେଣୁ ସେ ଏହି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦୁଷ୍ଟ ମାଆଙ୍କୁ ବାଛିଥିଲେ ତାଙ୍କ ଉନ୍ନତି କରିବା ଏବଂ ତାଙ୍କ ନିଜ ଆତ୍ମାକୁ ଗୋଟିଏ ପୃଥିବୀ ଜୀବନରେ 5 ରାଜ୍ୟକୁ ଉଠିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ଆଶାରେ। ଏହିପରି ସେ ତାଙ୍କ ଅବଚେତନ ମନକୁ ବହୁତ ଦୃଢ଼ ହେବାକୁ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ କେବେ ନିରାଶ ନ କରିବାକୁ ତାଲିମ ଦେଇଥିଲେ। ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମା ଏହା କରିପାରିବ, କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ ବଡ଼ ବିପଦ ରହିଛି କାରଣ ଜଣଙ୍କର ଅବଚେତନ ମନ ବହୁତ ମନ୍ଦକୁ ପରିଚାଳନା କରିପାରିବ ନାହିଁ। ଏହା ମନ୍ଦ ଉପାୟ ପ୍ରତି ବିରକ୍ତ ହୋଇ ଶୋଇପାରେ। ଯଦି ଏହା ହୁଏ ତେବେ ଏହା ଏକ ବଡ଼ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ। କେତେ ବିପଦ - ତାଙ୍କ ଆତ୍ମା 5 ରାଜ୍ୟକୁ ପହଞ୍ଚିବାକୁ ଆଗ୍ରହୀ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଯଦି ତାଙ୍କର ଅବଚେତନ ମନ ସୁପ୍ତ ହୋଇଯାଏ ତେବେ ସେ ସିଧାସଳଖ 2 କିମ୍ବା 1 ରାଜ୍ୟକୁ ପଡ଼ିଯିବ।

ତୁମର ଜନ୍ମର ଗୋଟିଏ ବର୍ଷ ପରେ, ଅବଚେତନ ମନ ଆଉ ପ୍ରକାଶ କରିପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ତୁମେ ପୃଥିବୀରେ କାହିଁକି ଜନ୍ମ ହୋଇଛ ଏବଂ ତୁମେ କାହିଁକି ଏପରି ଦୁଷ୍ଟ ମାତାଙ୍କୁ ବାଛିଲ। ତେଣୁ ସୁରଦାସ ଉଚ୍ଚ ହେବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ତଳକୁ ଖସିଯିବାର ସମ୍ଭାବନା ଅଧିକ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ସେ ଯେକୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଏହି ବିପଦ ନେଇଥିଲେ, କାରଣ ସେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ ଯେ ସେ ତାଙ୍କର ଅବଚେତନ ମନକୁ କୌଣସି ଭୁଲ କରିବାରୁ ରୋକିବା ପାଇଁ ତାଲିମ ଦେଇଛନ୍ତି।

ତାଙ୍କ ମାଆ ଏତେ ଦୁଷ୍ଟ ଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ଭିତରେ ଗୋଟିଏ ବି ଭଲ ଗୁଣ ଖୋଜିବା କଷ୍ଟକର

ଥିଲା। ଯେତେବେଳେ ସୂରଦାସ କଥା କହିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ, ସେ ତାଙ୍କ ଲକ୍ଷ୍ୟକୁ ଭୁଲିଗଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ମାଆଙ୍କ ପରି ହୋଇଗଲେ। ସେ କେବେବି ପ୍ରେମପୂର୍ଣ୍ଣ ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାର କଲେ ନାହିଁ, ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ହଇରାଣ ଏବଂ କ୍ଷତି କରିବାରେ ଆନନ୍ଦ ପାଉଥିଲେ, ଟଙ୍କାକୁ ନିଜର ଈଶ୍ୱର ବୋଲି ମାନୁଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କଠାରୁ ଦୁର୍ବଳ ଲୋକଙ୍କୁ ଅତ୍ୟାଚାର କରିବାକୁ ଭଲ ପାଉଥିଲେ।

ନିଲୁ ତାଙ୍କ ଅବଚେତନ ମନ ମାଧ୍ୟମରେ ତାଙ୍କୁ ରୋକିବାକୁ ବହୁତ ଚେଷ୍ଟା କଲା, କିନ୍ତୁ ଏହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସୁପ୍ତ ଥିଲା। ନିଲୁ ଏହା ଆଶା କରିଥିଲା, ସେଥିପାଇଁ ସେ ସୂରଦାସଙ୍କୁ ସେହି ଦୁଷ୍ଟ ମହିଳାଙ୍କ ପୁଅ ଭାବରେ ଜନ୍ମ ନ ନେବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲା।

ନିଲୁ ପୃଥିବୀରେ ଥିବା ଆତ୍ମାଗୁଡ଼ିକୁ 'ପ୍ରଭାବିତ' କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ - ତାଙ୍କ ପ୍ରିୟଜନ୍ମରେ ଥିବା ଲୋକମାନେ, ଏବଂ ପୂର୍ବଜନ୍ମରେ ଥିବା ସୌରଦାସଙ୍କ ପ୍ରିୟଜନ୍ମରେ ଥିବା ଲୋକମାନେ - ସୂରଦାସଙ୍କୁ ବାଧା ଦେବା ଏବଂ ଉନ୍ନତ କରିବା ପାଇଁ। ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ କଠିନ ପରିଶ୍ରମ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ବହୁତ ସମୟ ପରେ ସେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣଙ୍କୁ ସୂରଦାସଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବା ପାଇଁ ପ୍ରଭାବିତ କରିବାରେ ସଫଳ ହୋଇଥିଲେ। ଏହି ଆତ୍ମା, ଯାହାକୁ ଆମେ ମୋହନଦାସ ବୋଲି କହୁଛୁ, ସେ ବମ୍ବେରେ ଥିଲେ ଏବଂ ସୂରଦାସ ବାଙ୍ଗାଲୋରରେ ଥିଲେ, ତେଣୁ ଏହା ବାସ୍ତବରେ ଏକ ଅସମ୍ଭବ କାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ନିଲୁ ସୂରଦାସଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ପ୍ରାଣପଣେ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ, ସେ ମୋହନଦାସଙ୍କ ଅବଚେତନ ମନରେ କଠିନ ପରିଶ୍ରମ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ବାଙ୍ଗାଲୋର ଆଣିବାରେ ସଫଳ ହୋଇଥିଲେ, ମୋହନଦାସ କିମ୍ବା ସୂରଦାସଙ୍କ ସଚେତନ ଜ୍ଞାନ ନଥିଲେ। ଏଥିରେ ବର୍ଷ ବର୍ଷ ଲାଗିଲା। ସେମାନେ ବନ୍ଧୁ ହୋଇଗଲେ, ଏବଂ ମୋହନଦାସ ଜଣେ ଭଲ ଆତ୍ମା ହୋଇଥିବାରୁ, ନିଲୁ ନିଶ୍ଚିତ ଥିଲେ ଯେ ସେ ସୂରଦାସଙ୍କୁ ଉନ୍ନତ କରିବେ। ସେ କେତେ ଭୁଲ ଥିଲେ! ସୂରଦାସଙ୍କୁ ଉନ୍ନତ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ, ମୋହନଦାସଙ୍କ ପତନ ଆରମ୍ଭ ହେଲା।

୨୩-୦୫-୧୯୮୧
ସୋର୍ଦାସଙ୍କ କାହାଣୀ ଜାରି:
ସୋର୍ଦାସଙ୍କ ପ୍ରତି ନିଲୁଙ୍କ ପ୍ରେମ ପରୀକ୍ଷିତ ହୋଇଛି

ନିଲୁ ସମସ୍ତ ଆଶା ହରାଇ ବସିଲେ ଏବଂ ସେ ବହୁତ ଦୋଷୀ ଅନୁଭବ କଲେ କାରଣ ସେ ମୋହନଦାସ ଏବଂ ସୂରଦାସଙ୍କୁ ଏକାଠି କରିବା ପାଇଁ ଦାୟୀ ଥିଲେ, ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ମୋହନଦାସ, ଯିଏ ଜଣେ ଭଲ ଆତ୍ମା ଥିଲେ, ସେ ଖରାପ ହୋଇଗଲେ। ସେ ତାଙ୍କୁ ନିମ୍ନ ସ୍ତରକୁ ପକାଇ ଦେଇଥିଲେ। ସେ ଦୁହିଁଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବାର କୌଣସି ଉପାୟ ନ ପାଇ ଦୁଃଖିତ ଅନୁଭବ କଲେ। ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରିବା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବିକଳ୍ପ ନଥିଲା। ସେ ଦୁହେଁଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ।

ଦୁଃଖୀ ହୋଇ ନିଲୁ କ'ଣ କରିବ ଭାବିଲା। ସେ Realm 5 ରେ ଥିଲେ, ଯାହା ବହୁତ ଉଚ୍ଚ Realm ନଥିଲା, କିନ୍ତୁ Realm 6 କୁ ଯିବା ବାଟରେ ସେ ଜଣେ ଭଲ ଆତ୍ମା ଥିଲେ ଏବଂ ସେ ନିମ୍ନ ସ୍ତରକୁ ଖସିବାକୁ ଚାହୁଁ ନଥିଲେ। ନିରାଶ ହୋଇ ସେ ତାଙ୍କ Realm ର ନେତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଗଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଏହି କଷ୍ଟକର ସମସ୍ୟାରୁ ବାହାରକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କଲେ।

ସେ କହିଲା, "ମୁଁ ସୋରଦାସଙ୍କୁ ବହୁତ ଭଲ ପାଏ ଏବଂ ମୁଁ ମୋହନଦାସଙ୍କୁ ଏହି ମନ୍ଦ ପଥରେ ପଠାଇ ଦେଇଛି। ଦୟାକରି, ତୁମର ମହାନ ଆତ୍ମା, ଦୁହିଁଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କର।"

ତାଙ୍କର ମହାନ ସତ୍ ଆତ୍ମା କହିଲେ, "ନିଲୁ, ତୁମେ ମୋହନଦାସଙ୍କୁ ସୋରଦାସଙ୍କ ପାଖକୁ ପଠାଇ ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଦୁଷ୍ଟ କରି ବହୁତ ଭୁଲ କରିଛ। ତୁମକୁ ଦଣ୍ଡ ମିଳିବା ଉଚିତ।"

"ହଁ," ନିଲୁ କହିଲା, "ତୁମର ମହାନ ଆତ୍ମା, ମୋତେ ଦଣ୍ଡ ଦିଅ। ମୁଁ ତଳ ରାଜ୍ୟକୁ ଯିବାକୁ ଘୃଣା କରେ, କିନ୍ତୁ ମହାଶୟ, ମୁଁ ସେହି ରାଜ୍ୟକୁ ଯିବି ଯେଉଁଠାରେ ସୂରଦାସ ଏବଂ ମୋହନଦାସ ଅଛନ୍ତି। ଦୟାକରି, କେବଳ ସେମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କର ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରକୁ ଆଣ। ମୁଁ ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଦଣ୍ଡ ସହ୍ୟ କରିବି।"

ସେ ତଳକୁ ଯିବାକୁ ଘୃଣା କରୁଥିଲେ, ଏପରିକି Realm 4 କୁ ମଧ୍ୟ, କିନ୍ତୁ Sourdas ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ନିଃସ୍ୱାର୍ଥପର ଏବଂ ସତ୍ୟ ପ୍ରେମ ତାଙ୍କୁ Realm 2 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ କରିଥିଲା। ଏବଂ ଯଦି Sourdas ଏବଂ Mohandas ଏବେ ବନ୍ଦ ନକରନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ Realm 1 ରେ ମଧ୍ୟ ପହଞ୍ଚିପାରିବେ।

ତାଙ୍କର ଉଚ୍ଚ ମଙ୍ଗଳ ଆତ୍ମା କହିଲେ, "ମୁଁ ଏଥିରେ ସହମତ; ଆପଣ କ'ଣ ତୁରନ୍ତ Realm 2 କୁ ଯିବେ?"

"ହଁ, ପ୍ରଭୁ, ମୁଁ ତୁରନ୍ତ ଯାଇ ମୋର ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଦଣ୍ଡ ମଧ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ, କିନ୍ତୁ ଦୟାକରି ସେମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରନ୍ତୁ ଏବଂ ଘରକୁ ଫେରାଇ ଆଣନ୍ତୁ, ଯଦି ୫ ନୁହେଁ, ତେବେ ଅତି କମରେ ୪ର୍ଥ ରାଜ୍ୟକୁ।"

ତାଙ୍କର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ମଙ୍ଗଳମୟ ଆତ୍ମା ତାଙ୍କର ନିଃସ୍ୱାର୍ଥପର, ସତ୍ୟ ଏବଂ ଦୃଢ଼ ପ୍ରେମରେ ବହୁତ ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଥିଲେ, ଏବଂ ସେ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ସେ ପ୍ରକୃତରେ ସେମାନଙ୍କ ଦଣ୍ଡ ଭୋଗ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ଥିଲେ। ତଥାପି, ସେ ତାଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ। Realm 2 ରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ପରେ ସେ କ'ଣ କରିବେ? ସେ କ'ଣ ତାଙ୍କ ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବେ? ସେ ତାଙ୍କୁ Realm 2 କୁ ଯିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ ଏବଂ ସେ କୌଣସି ଦ୍ୱିଧା ବିନା ଚାଲିଗଲେ।

"ନିଲୁ, କିଛି ଶହ ବର୍ଷ ଧରି ରାଜ୍ୟ 2 ର ନାଗରିକ ହୋଇ ତୁମେ କ'ଣ ଏବେ ବି ସୂରଦାସ ଏବଂ ମୋହନଦାସଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛ?" କିଛି ଦିନ ପରେ ତାଙ୍କର ମହାନ ସତ୍ ଆତ୍ମା ତାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ।

ନିଲୁ ବିନା ଦ୍ୱିଧାରେ ଉତ୍ତର ଦେଲା, "ହଁ, ତୁମର ମହାନ ଆତ୍ମା, ହାଁ।" ନିଲୁ ଏତେ ନିସ୍ୱାର୍ଥପର ଏବଂ ସତ୍ୟବାନ ବୋଲି ଜାଣି ସେ ବହୁତ ଖୁସି ହେଲେ, ଏପରିକି ତାଙ୍କ ପ୍ରିୟ ସୂରଦାସ ଏବଂ ମୋହନଦାସଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ନିଜ ଖୁସିକୁ ବଳିଦାନ ଦେବାକୁ ଯଥେଷ୍ଟ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଥିଲେ।

"ନିଲୁ, ୫ମ ରାଜ୍ୟକୁ ଫେରି ଆସ। ପ୍ରିୟ ପିଲା, ମୁଁ ସୂରଦାସ ଏବଂ ମୋହନଦାସଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବି। ଏଥିରେ କିଛି ମାସ ଲାଗିବ, କିନ୍ତୁ ଏହି ସମୟରେ, ମୋତେ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦିଅ ଯେ ତୁମେ ସୂରଦାସ କିମ୍ବା ମୋହନଦାସଙ୍କ ପ୍ରତି କିଛି କରିବ ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯାହା ଘଟିବ ତାହା ଉପରେ କୌଣସି ପ୍ରଭାବ ପକାଇବ ନାହିଁ। ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଭୟଙ୍କର ନିମ୍ନ ରାଜ୍ୟରୁ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଉଛି।"

ନିଲୁ ପାଖରେ କୃତଜ୍ଞତା ପ୍ରକାଶ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ଶବ୍ଦ ନଥିଲା। ସେ ବହୁତ ଖୁସି ହୋଇ ଚିତ୍କାର କରି କହିଲା, "ହଁ, ତୁମର ମହାନ ଆତ୍ମା, ତୁମେ ମୋତେ ଯାହା କହିବ ମୁଁ ତାହା କରିବି ବୋଲି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଉଛି।"

"ନିଲୁ, କେବଳ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କର, ଏବଂ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କର ଯେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବି।"

ନିଲୁ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ରାଜି ହୋଇଗଲା, କାରଣ ତାଙ୍କର ତାଙ୍କ ମହାନ ଆତ୍ମା ଉପରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱାସ ଥିଲା।

ଏହା ଏକ ସତ୍ୟ କାହାଣୀ। କେବଳ ନାମ ଏବଂ ସହର ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଇଛି। ଆପଣ ଜାଣି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେବେ ଯେ କିପରି ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକର ଶାସକ ଏବଂ ତାଙ୍କର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ମଙ୍ଗଳ ଆତ୍ମା ଯେକୌଣସି ଆତ୍ମାକୁ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ କାମ କରନ୍ତି ଯାହାକୁ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ପଡିବ। ଏହା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଭୟଙ୍କର କଠିନ କାର୍ଯ୍ୟ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଏପରି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି କାରଣ ସେମାନଙ୍କର ମହାନ ଶକ୍ତି ଅଛି। ଏହା ସହିତ, ସୂରଦାସ ଉନ୍ନତ ହେବା ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରକୁ ଆସିବା ପାଇଁ ଏକ ବଡ଼ ବିପଦ ନେଇଥିଲେ, କାରଣ ସେ ଜଣେ ଭଲ ଆତ୍ମା ଥିଲେ। କିଛି ଦୁଷ୍ଟ ବନ୍ଧୁଙ୍କ ଯୋଗୁଁ ସେ ତାଙ୍କ ପୂର୍ବ ଜନ୍ମରେ ନିମ୍ନ ସ୍ତରରେ ପଡ଼ିଯାଇଥିଲେ, ତେଣୁ ସେ ଏହି ବିପଦ ନେଇଥିଲେ, ଯାହା ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟବଶତଃ ତାଙ୍କୁ ଆହୁରି ତଳକୁ ନେଇଯାଇଥିଲା।

୨୪-୦୫-୧୯୮୧
ସୋର୍ଦାସଙ୍କ କାହାଣୀ ଜାରି:
ତାଙ୍କର ସର୍ବୋତ୍ତମ ଆତ୍ମା ପୃଥିବୀକୁ ଆସିଲା

ଏଚ୍ ଇଜ୍ ହାଇ ଗୁଡ୍ ସୋଲ୍ ନିଲୁଙ୍କୁ ଶାନ୍ତ ହେବାକୁ ଏବଂ ସୂରଦାସ ଏବଂ ମୋହନଦାସଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ କହିଲେ। କିଛି ଦିନ ପରେ, ତାଙ୍କର ହାଇ ଗୁଡ୍ ସୋଲ୍ ନିଜକୁ ଏକ ପବିତ୍ର ଫକିର 10 ରୂପରେ ଧାରଣ କରି ପୃଥିବୀକୁ ଅବତରଣ କଲେ।

ଏହି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ, ସୂରଦାସ ଏବଂ ମୋହନଦାସ ପୃଥିବୀରେ ଅନେକ ଲୋକଙ୍କୁ ଲୁଟୁଥିଲେ ଏବଂ ହଇରାଣ କରୁଥିଲେ। ସେହି ଦିନ, ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କର ମହାନ ଆତ୍ମା ପୃଥିବୀରେ ଅବତରଣ କରିଥିଲେ, ସେମାନେ ଏକ ସଫଳ ଡକାୟତି କରିଥିଲେ ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ହଜାର ହଜାର ଟଙ୍କା ଆଣି ଦେଇଥିଲା।

ମଦ୍ୟପାନ କରି ଏବଂ ସଫଳତାରେ ମତ୍ତ ହୋଇ, ସେମାନେ ରାତିରେ ଗର୍ବରେ ଘରକୁ ଫେରୁଥିଲେ। ସେମାନେ ବହୁତ ଦ୍ରୁତ ଗତିରେ ଯାଉଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କର ମହାନ ଆତ୍ମା ସେମାନଙ୍କ ଗାଡ଼ି ସାମ୍ନାରୁ ଚାଲିଗଲେ। ଏହା ଫଳରେ ସୂରଦାସ ଗାଡ଼ିକୁ ଓଲଟାଇ ଦେଲେ, ଏବଂ ସେ ଏକ ପୋଲରେ ଧକ୍କା ଦେଲେ। ସୂରଦାସ ଏବଂ ମୋହନଦାସ ସେମାନଙ୍କ ସିଟ୍‌ରେ ଫସି ରହିଲେ, ଅଚେତ ହୋଇଗଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ନିକଟସ୍ଥ ଏକ ଡାକ୍ତରଖାନାକୁ ନିଆଯାଇଥିଲା।

ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଚେତା ଫେରିଲେ ସେମାନେ ନିଜକୁ ହସ୍ପିଟାଲ ବେଡ୍‌ରେ ଭୀଷଣ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଅନୁଭବ କଲେ। ସୂରଦାସ ତାଙ୍କର ଦୁଇଟି ଗୋଡ଼ ହରାଇଥିବା ଦେଖିଲେ ଏବଂ ବହୁତ ବିରକ୍ତ ହୋଇଗଲେ। ମୋହନଦାସଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଗୋଡ଼ ଏବଂ ଗୋଟିଏ ହାତ ହରାଇଥିଲେ। ସେମାନେ ପଚାରିଲେ ଯେ ଦୁର୍ଘଟଣା କିପରି ଘଟିଲା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଗଲା ଯେ ସେମାନେ ମଦ୍ୟପାନ କରିଥିଲେ। ଧକ୍କା ଯୋଗୁଁ, ଦ୍ୱାରଗୁଡ଼ିକ ଖୋଲା ହୋଇଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଟଙ୍କା ବସ୍ତା ଗାଡ଼ିରୁ ବାହାରକୁ ଆସି ରାସ୍ତା କଡ଼ରେ ଏକ ଘନ ବୁଦା ଭିତରକୁ ଗଡ଼ି ଯାଇଥିଲା, ଯାହା ଫଳରେ ଅଭାବୀ ଲୋକମାନେ ଖୋଜି ପାଇପାରିବେ।

ସୂରଦାସ ଏବଂ ମୋହନଦାସ ସେମାନଙ୍କର ଅଙ୍ଗପ୍ରତ୍ୟଙ୍ଗ ହରାଇବା ପାଇଁ ପରସ୍ପରକୁ ଦୋଷ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଅଭିଶାପ ଦେଇଥିଲେ। ସେମାନେ ଦୁଇଟି ଶଯ୍ୟାରେ ପାଖରେ ପାଖ ହୋଇ ଶୋଇଥିଲେ ଏବଂ ପରସ୍ପର ସହିତ ମଜାକରେ ଲଢ଼ିଥିଲେ, ତେଣୁ ଡାକ୍ତରମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଲଗା କରିବାକୁ ପଡିଲା ଏବଂ ମୋହନଦାସଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ ଏକ ୱାର୍ଡରେ ରଖିବାକୁ ପଡିଲା। ମୋହନଦାସ, ଏବେ ଏକା, ଅତୀତ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ଏବଂ ଅନୁଭବ କଲେ ଯେ ସେ ଏହି ଦୁର୍ଘଟଣାର ଶିକାର ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ଭୁଲ ପଥ ଅନୁସରଣ କରିଥିବାରୁ ତାଙ୍କର ଅଙ୍ଗପ୍ରତ୍ୟଙ୍ଗ ହରାଇଥିଲେ। "ଏବେ ମୋତେ ସାରା ଜୀବନ କଷ୍ଟ ସହିବାକୁ ପଡିବ," ସେ ଭାବିଲେ।

ଏହି ଆଘାତ ତାଙ୍କ ଅବଚେତନ ମନକୁ ପୁନର୍ବାର ଖୋଲିଦେଲା। ଏବେ ଏହା ଜାଗ୍ରତ ହୋଇଗଲା ଏବଂ ତାଙ୍କୁ କହିଲା ଯେ ଏହା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନ୍ୟାୟ। ସେ ସୂରଦାସଙ୍କୁ ଏହି ମନ୍ଦ ପଥରେ ଯିବାକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିବା ପାଇଁ ଅଭିଶାପ ଦେଲେ ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ ଭଲ ପାଇଁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପବଦ୍ଧ ହେଲେ।

ପୁନମ ନାମକ ଜଣେ ଦୟାଳୁ ଯୁବତୀ ନର୍ସ ତାଙ୍କ ବିଛଣା ନିକଟକୁ ଆସି ତାଙ୍କୁ ଏକ ଇଞ୍ଜେକ୍ସନ ଦେଲେ। ମୋହନଦାସ ତାଙ୍କୁ ପବିତ୍ର ଗୀତା ଆଣିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କଲେ, 11 କାରଣ ସେ ଆଉ କେବେ ଭୁଲ କରିବେ ନାହିଁ ବୋଲି ଶପଥ ନେବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ।

ସେ ଏହାକୁ ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆଣିଲେ ଏବଂ ସେ ଶପଥ ଗ୍ରହଣ କଲେ। ମୋହନଦାସ ଏବଂ ପୁନମ ବନ୍ଧୁ ହୋଇଗଲେ ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କୁ ସ୍ୱୀକାର କଲେ ଯେ ସେ କିଛି ମାସ ଧରି କେତେ ଭୟଙ୍କର ଜୀବନ ବିତାଇଥିଲେ। ସେ ଏହା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନ୍ୟାୟ ବୋଲି ବୁଝାଇଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ପୁନମ୍, ମୁଁ ଆଉ କେବେ ବିପଥଗାମୀ ନହେବା ଏବଂ ସର୍ବଦା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପଥ ଅନୁସରଣ କରିବା ପାଇଁ ଶପଥ ନେଇଛି।"

ଭଗବାନ ତାଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କଲେ, ଏବଂ ପୁନମ ମୋହନଦାସଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ପଡ଼ିଗଲେ। ମୋହନଦାସ ତାଙ୍କ ପ୍ରେମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଲଢ଼ିଲେ, କାରଣ ସେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅକ୍ଷମ ଥିଲେ। ଏହା ବ୍ୟତୀତ, ପୁନମ ତାଙ୍କ କାହାଣୀ ଜାଣିଥିଲେ, ତେଣୁ ସେ ନିଶ୍ଚିତ ଥିଲେ ଯେ ସେ ତାଙ୍କୁ କେବେ ବିବାହ କରିବେ ନାହିଁ।

ହସ୍ପିଟାଲରୁ ଡିସଚାର୍ଜ ହେବାର ଗୋଟିଏ ଦିନ ପୂର୍ବରୁ ପୁନମ ତାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, "ମୋହନ, ତୁମେ ଏବେ କେଉଁଠିକୁ ଯିବ?"

"ପୁନମ୍, ମୋର ଯିବାକୁ କୌଣସି ସ୍ଥାନ ନାହିଁ।"

"ମୁଁ ମୋ ଘରେ ଏକା ରହେ, ଆଉ ମୁଁ ତୁମର ଯତ୍ନ ନେଇପାରିବି, ମୋହନ।"

"ପୁନମ୍, ମୁଁ ଜଣେ ବିକଳାଙ୍ଗ ଲୋକ। ମୁଁ ନିଜକୁ ତୁମ ପାଇଁ ବୋଝ କିପରି କରିପାରିବି?"

"ମୋହନ, ମୁଁ ତୁମକୁ ବହୁତ ଭଲ ପାଏ। ଚାଲ ବିବାହ କରିବା ଏବଂ ତୁମକୁ ମୋର ସ୍ୱାମୀ ଭାବରେ ପାଇ ମୁଁ ବହୁତ ଖୁସି ହେବି।"

ମୋହନଦାସ ତାଙ୍କୁ ବୁଝାଇଲେ ଯେ ସେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ବହୁତ ଭଲ ପାଆନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ଉପରେ ବୋଝ ହେବାକୁ ସହ୍ୟ କରିପାରିବେ ନାହିଁ। ସେ ଜିଦ୍ ଧରି କହିଥିଲେ ଯେ ଯଦି ସେ ତାଙ୍କୁ ବିବାହ କରନ୍ତି ତେବେ ତାଙ୍କ ଜୀବନ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ ଏବଂ ସେ ଜଣେ ନର୍ସ ହୋଇଥିବାରୁ ସେମାନେ ଉଭୟ ବହୁତ ସହଜରେ ପରିଚାଳନା କରିପାରିବେ। କିଛି ସମୟ ପରେ, ମୋହନଦାସ ରାଜି ହେଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ନିର୍ବନ୍ଧ ଘୋଷଣା କଲେ।

ପରଦିନ, ମୋହନଦାସଙ୍କୁ ଛୁଟି ମିଳିବା ମାତ୍ରେ, ସେମାନେ ସିଧା ମନ୍ଦିରକୁ ଯାଇ ବିବାହ କଲେ। ମୋହନଦାସଙ୍କ କାହାଣୀର ଏହିପରି ଶେଷ ହେଲା, କାରଣ ସେ ଏବଂ ପୁନମ ଏକ ବହୁତ ଭଲ ଜୀବନଯାପନ କରୁଥିଲେ। ସେମାନଙ୍କର ତିନୋଟି ସନ୍ତାନ ଥିଲେ ଏବଂ ମୋହନଦାସ ତାଙ୍କ କୃତ୍ରିମ ଅଙ୍ଗ ସାହାଯ୍ୟରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନିୟମ ମଧ୍ୟରେ କାମ କରିପାରୁଥିଲେ ଏବଂ ବହୁତ ଖୁସିରେ ଜୀବନଯାପନ କରୁଥିଲେ।

---

10 ଜଣେ ପବିତ୍ର ଫକୀର ଜଣେ ଭିକ୍ଷାକାରୀ କିମ୍ବା ପବିତ୍ର ପୁରୁଷ।

11 ହିନ୍ଦୁମାନଙ୍କର ଏକ ପବିତ୍ର ଗ୍ରନ୍ଥ।

୨୫-୦୫-୧୯୮୧
ସୋର୍ଦାସଙ୍କ କାହାଣୀ ଜାରି:
ସୋର୍ଦାସ ଆହୁରି ତଳକୁ ପଡ଼ିଯାଏ

ଆମେ ସୂରଦାସଙ୍କ କାହାଣୀ ଜାରି ରଖିବା। ସେ ବହୁତ ଦିନ ଧରି ହସ୍ପିଟାଲରେ ଥିଲେ, ଯେଉଁଠାରୁ ସେ କାହାକୁ କ୍ଷତି ପହଞ୍ଚାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ, ଲୁଟି ପାରିବେ ନାହିଁ କିମ୍ବା ହଇରାଣ କରିପାରିବେ ନାହିଁ, କିମ୍ବା ତାଙ୍କର ଭଲ ଦେଖାଶୁଣା କରାଯିବ ନାହିଁ। ତଥାପି, ସେ ମୁକ୍ତ ହେବା ପରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ କିପରି କ୍ଷତି ପହଞ୍ଚାଇବେ, ବୋକା ବନାଇବେ ଏବଂ ହଇରାଣ କରିବେ ତାହା ଯୋଜନା କରୁଥିଲେ। ସଂକ୍ଷେପରେ, ସେ ପୂର୍ବ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଖରାପ ହୋଇଗଲେ। ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଅଭିଶାପ ଦେଲେ, ଏପରିକି ଈଶ୍ୱର ଏବଂ ମୋହନଦାସଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ। ସେ ଘୃଣାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲେ - ସେ ତାଙ୍କ ନିଜ ମାଆଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଘୃଣା କରୁଥିଲେ।

ଏହି ଅବସ୍ଥାରେ, ତାଙ୍କୁ ଡାକ୍ତରଖାନାରୁ ଡିସଚାର୍ଜ କରାଯାଇଥିଲା। ସେ ତାଙ୍କ ମାଆଙ୍କୁ ଡାକି ତାଙ୍କ ସହିତ ଘରକୁ ଗଲେ। ତାଙ୍କର କୌଣସି ଗୋଡ ନଥିବାରୁ ଏବଂ ଚାଲିପାରୁ ନଥିବାରୁ ସେ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଦୁଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ବହୁତ ମଧୁର ଭାବରେ ଅନୁରୋଧ କଲେ। ତାଙ୍କ ମାଆ ନିଜେ ଦୁଷ୍ଟ ହୋଇଥିବାରୁ, ଅତ୍ୟନ୍ତ ସ୍ୱେଚ୍ଛାସେବୀ ଭାବରେ ରାଜି ହୋଇଗଲେ।

ସୂରଦାସ ଗୋଟିଏ ପଥରରେ ଦୁଇଟି ଶିକାର କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ। ସେ ଜଣେ ଧନୀ

ବିଧବାଙ୍କୁ ଲୁଟି ଗରିବ କରିବାକୁ ଯୋଜନା କରିଥିଲେ। ସେ ଏପରି ଯୋଜନା କରିଥିଲେ ଯେ ସେ ତାଙ୍କ ନିଜ ମାଆଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଘୃଣା କରୁଥିଲେ, ତେଣୁ ତାଙ୍କ ମାଆଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେଇପାରିବେ। ଡକାୟତି ସଫଳ ହୋଇଥିଲା। ତାଙ୍କ ମାଆ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ହଇରାଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଲୁଟ ସାମଗ୍ରୀ ଘରକୁ ଆଣିଥିଲେ।

ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ମାଆ ରାତିରେ ଗଭୀର ନିଦ୍ରାରେ ଶୋଇପଡ଼ୁଥିଲେ, ସୂରଦାସ ତାଙ୍କ ହ୍ୱିଲଚେୟାରରେ ଟଙ୍କା ଭର୍ତ୍ତି ଏକ ବ୍ୟାଗ ଧରି ଘରୁ ବାହାରିଗଲେ। ସେ ତାଙ୍କ ମାଆଙ୍କୁ ସୂଚାଇ ପାରିବେ ବୋଲି କିଛି ସଙ୍କେତ ଲଗାଇଲେ। ସେ ଘରୁ ବାହାରିଗଲେ ଏବଂ ରାତି ହୋଇଥିବାରୁ, ନିର୍ଜନ ରାସ୍ତାରେ ତାଙ୍କ ହ୍ୱିଲଚେୟାରରେ ଅପେକ୍ଷା କଲେ।

ମଧ୍ୟରାତ୍ରି ପରେ ସେ ଏକ କାର ଯାଉଥିବାର ଦେଖିଲେ ଏବଂ ତାକୁ ଅଟକିବାକୁ ଇଙ୍ଗିତ କଲେ। ଫିଲିପ୍ସ, ଜଣେ 20 ବର୍ଷୀୟ ଯୁବକ କାର ଚଳାଉଥିଲେ। "ଦୟାକରି ମୋତେ ଲିଫ୍ଟ ଦିଅ, ମୁଁ ଜଣେ ବିକଳାଙ୍ଗ ବ୍ୟକ୍ତି। ମୋର ଗୋଡ଼ ନାହିଁ ଏବଂ ମୁଁ ଏକ ଫୋନ୍ କଲ୍ ପାଇଲି ଯେ ମୋ ମାଆଙ୍କର ଏକ ଦୁର୍ଘଟଣା ହୋଇଛି ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଡାକ୍ତରଖାନା ନିଆଯାଇଛି। ମୋତେ ତାଙ୍କ ପୋଷାକ ଏବଂ ଔଷଧ ନେବାକୁ ପଡିବ। ତୁମେ ମୋ ପରି ଜଣେ ଗୋଡ଼ହୀନ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ ନାହିଁ?"

ବିଚରା ଫିଲିପ୍ସ, ସେ ସୁରଦାସଙ୍କ ପାଇଁ ଦୟା ଅନୁଭବ କଲା, ତେଣୁ ଘରକୁ ଯିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ସେ ତାଙ୍କ ଗାଡ଼ିକୁ ବୁଲାଇ ହସ୍ପିଟାଲ ଆଡକୁ ଆଗକୁ ବଢ଼ିଲେ। ସୁରଦାସ ତାଙ୍କ ବନ୍ଧୁକ ବାହାର କରି ତାଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଇଙ୍ଗିତ କଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ରାଜପଥ ଦେଇ ଯିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ।

ଫିଲିପ୍ସ ଜଣେ ବୁଦ୍ଧିମାନ ପିଲା ନଥିଲେ। ସେ ସହରରେ ନୂଆ ଥିଲେ, ସେ କିଛି ଦିନ ପୂର୍ବରୁ ଏକ ନୂତନ ଚାକିରି ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ ଯାହା ତାଙ୍କୁ ବାଙ୍ଗାଲୋରକୁ ନେଇ ଆସିଥିଲା। ସୂରଦାସ ବହୁତ ଚତୁରତାର ସହିତ ଏହା ଜାଣିପାରିଲେ ଏବଂ ନିଶ୍ଚିତ ଥିଲେ ଯେ ପୁଅଟି ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଭଲ ଦାସ ହେବ।

ବାଙ୍ଗାଲୋର ଛାଡିବା ପୂର୍ବରୁ, ସୂରଦାସ ପୋଲିସକୁ ଫୋନ୍ କରି କହିଲେ ଯେ ସେ ଜଣେ ମହିଳାଙ୍କୁ ଜଣେ ଧନୀ ଲୋକଙ୍କୁ ଲୁଟୁଥିବାର ଦେଖିଛନ୍ତି। ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ ଯେ ସେ ତାଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ଠିକଣା ଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ସେ ସହର ଛାଡିବା ପୂର୍ବରୁ ଶୀଘ୍ର ଯିବାକୁ କହିଛନ୍ତି। ପୋଲିସ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ନାମ ପଚାରିଲା, କିନ୍ତୁ ସେ ଯୋଗାଯୋଗ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ କଲେ, ତେଣୁ ସେମାନେ ସ୍ୱାଭାବିକ ଭାବରେ ସୂରଦାସଙ୍କ ମା'ଙ୍କ ଘରକୁ ଦୌଡ଼ିଗଲେ। ଏକ ସର୍ଚ୍ଚ ୱାରେଣ୍ଟ ଦେଖାଇ ସେମାନେ ହଠାତ୍ ଭିତରକୁ ପଶି ଆସିଲେ ଏବଂ କିଛି ସୁରାଗ ପାଇଲେ ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ସୂରଦାସଙ୍କ ମା'ଙ୍କୁ ଗିରଫ କରିଥିଲା। ପୋଲିସ ତାଙ୍କୁ ନିର୍ଯାତନା ଦେଇଥିଲା ଯେ ସେ ଟଙ୍କା କେଉଁଠି ରଖିଛନ୍ତି ତାହା ଜାଣିବା ପାଇଁ।

ସୋରଦାସ ଟଙ୍କା ନେଇଥିଲା, ଏବଂ ତାଙ୍କ ମାଆ ପୋଲିସକୁ ଏହା ବୁଝାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟବଶତଃ ତାଙ୍କ ଖ୍ୟାତି ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଗଲା ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଜେଲ୍ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ କିଛି ବର୍ଷ ପାଇଁ କଠୋର ଶ୍ରମ ଦଣ୍ଡ ଦିଆଯାଇଥିଲା।

ସୁରଦାସ ଫିଲିପ୍ସଙ୍କୁ ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ମସ୍ତିଷ୍କ ଧୋଇ ଦେଇଥିଲେ, ତାଙ୍କୁ କହିଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ପାଖରେ କଳା ଯାଦୁର ଶକ୍ତି ଅଛି ଏବଂ ଯଦି ସେ କଥା ନ ମାନିବେ ତେବେ ସେ ତାଙ୍କୁ ପଶୁରେ ପରିଣତ କରିପାରିବେ। ସୁରଦାସ ତାଙ୍କୁ କିଛି ସାଧାରଣ ଯାଦୁ

କୌଶଳ ଦେଖାଇଥିଲେ ଯାହା ଫିଲିପ୍ସଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରାଇଥିଲା ଯେ ସୁରଦାସଙ୍କ ପାଖରେ ପ୍ରକୃତରେ ଏହି ଶକ୍ତି ଅଛି। ସେ ନିରକ୍ଷର ଥିଲେ, ଏକ ଗ୍ରାମ ସ୍କୁଲରେ ପାଠପଢ଼ିଥିଲେ ଏବଂ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ନିଜ ଗାଁରେ ଡ୍ରାଇଭର ଭାବରେ କାମ କରିବା ପରେ, ତାଙ୍କୁ ବାଙ୍ଗାଲୋରରେ ଡ୍ରାଇଭର ଭାବରେ ଏହି ଚାକିରି ଦିଆଯାଇଥିଲା।

ଫିଲିପ୍ସ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ସୂରଦାସଙ୍କ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ଥିଲା ଏବଂ ଗାଡ଼ି ବଦଳାଇ, ରାସ୍ତାରେ ଏକ କାର ଚୋରି କରି ଏବଂ ପୂର୍ବରୁ ଚୋରି ହୋଇଥିବା କାରକୁ ପଛରେ ଛାଡ଼ି ସେମାନେ ଲାହୋରରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ। କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ସେମାନେ ସୂରଦାସଙ୍କ କୌଶଳରେ ସୀମା ପାର କରି ଭାରତ ଛାଡିବାରେ ସଫଳ ହୋଇଥିଲେ। ବର୍ତ୍ତମାନ, ସୂରଦାସ ସୁରକ୍ଷିତ ଅନୁଭବ କରୁଥିଲେ; ସେ ଧନୀ ଥିଲେ ଏବଂ ନିଜ ପାଇଁ ଜଣେ ଦାସ ମଧ୍ୟ ପାଇଥିଲେ।

୨୬-୦୫-୧୯୮୧
ସୋର୍ଦାସଙ୍କ କାହାଣୀ ଜାରି:
ଏକ ଦୁର୍ବଳ ଆତ୍ମା ସାହସ ଖୋଜେ

ସୁରଦାସ ମନ୍ଦ ପଥରେ ଗଭୀରକୁ ଖସିଯାଇଥିବାରୁ ନିଲୁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ବନ୍ଧୁମାନେ ଚିନ୍ତିତ ଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କର ତାଙ୍କର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ମଙ୍ଗଳ ଆତ୍ମା ଉପରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱାସ ଥିଲା, ତେଣୁ ସେମାନେ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ସୁରଦାସ ଶୀଘ୍ର ଏହି ମନ୍ଦରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବେ। ତାଙ୍କର ମହାନ ସଦ୍ ଆତ୍ମା ବୁଝିପାରିଲେ ଯେ ନିଲୁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ବନ୍ଧୁମାନେ ବିରକ୍ତ, ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଆରାମ ଦେବା ପାଇଁ ସେ ନିଲୁକୁ ଡାକି ବୁଝାଇଲେ, "ନିଲୁ, ମୁଁ ଜାଣେ ତୁମର ମୋ ଉପରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱାସ ଅଛି ଏବଂ ତୁମେ କେବେ ଭାବିବ ନାହିଁ ଯେ ମୁଁ ମୋ କଥା ରଖିବି ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସୁର୍ଦ୍ଦାସକୁ ଆହୁରି ଖରାପ କାମରେ ଫସିଯିବା ଦେଖି ତୁମେ ନିଶ୍ଚୟ ଦୁଃଖିତ ହେବ। ମୁଁ ତୁମକୁ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝିପାରୁଛି, ମୋର ପ୍ରିୟ, ତେଣୁ ମୁଁ ବୁଝାଇବାକୁ ଚାହୁଁଛି। ସେହି ଧନୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ ଲୁଟି ନିଆଯାଇଥିଲା, ସେ ଜଣେ ପାପୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଏକ ଶିକ୍ଷା ଶିଖିବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା। ସେ ଏବେ ବୁଝିପାରିଛନ୍ତି, କାରଣ ସେ ଜଣେ ଗରିବ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି। ସୁର୍ଦ୍ଦାସର ମାଆ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଷ୍ଟ ଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବନ୍ଦ କରିବାକୁ ପଡିବ, ତେଣୁ ସେ ଏବେ ଜେଲରେ ଅଛନ୍ତି। ସେହି ପୁଅ, ଫିଲିପ୍ସ, ଜଣେ କାପୁରୁଷ, ଜଣେ ମେରୁଦଣ୍ଡହୀନ ବ୍ୟକ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଦାସ ହେବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ସାହସର ସହିତ ତାଙ୍କ ସମସ୍ୟାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବା ଶିଖିବାକୁ ପଡିବ - ସେ ଜଣେ ଭଲ ଆତ୍ମା କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଚେତନା ଆଣିବାକୁ ପଡିବା ତେଣୁ ଏବେ ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ କେହି ଅନ୍ୟାୟ ସହି ନାହାଁନ୍ତି। ଈଶ୍ୱର ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନ୍ୟାୟ ଦେବାର ରହସ୍ୟମୟ ଉପାୟ ରଖିଛନ୍ତି।"

"ହଁ, ତୁମର ମହାନ ଆତ୍ମା," ନିଲୁ କହିଲା, "ଏବେ, ମୁଁ ବୁଝିପାରିଲି। ମୋତେ ଏହା ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ଧନ୍ୟବାଦ। ମୋର ତୁମ ଉପରେ ଏବଂ ଆମର ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱାସ ଅଛି, ଏବଂ ମୁଁ ଏବେ ତାଙ୍କର ନ୍ୟାୟ ଦେବାର ରହସ୍ୟମୟ ଉପାୟଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁଭବ କରୁଛି।"

ଫିଲିପ୍ସ ସୁରଦାସର ଦାସ ହୋଇଯାଇଥିଲେ। ସୁରଦାସ କୋଟିପତି ହୋଇଗଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସଫଳତା ପାଇଁ ସେ ବହୁତ ଗର୍ବିତ ଥିଲେ।

ଗୋଟିଏ ଦିନ, ଫିଲିପ୍ସ ସୂରଦାସଙ୍କ ନୂତନ ଘରଠାରୁ କିଛି ଦୂରରେ ଏକ ପଥର ଉପରେ ବସି ଦୁଃଖର ସହିତ ଭାବୁଥିଲେ ଯେ ଭଗବାନ ତାଙ୍କୁ କାହିଁକି ସାହାଯ୍ୟ କଲେ ନାହିଁ, କାହିଁକି ତାଙ୍କୁ ଏପରି କାମ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରାଗଲା ଯାହା ତାଙ୍କ ବିବେକ କରିବାକୁ ମନା କଲା। ସେ ବହୁତ ବିରକ୍ତ ହୋଇ ଚିତ୍କାର କଲେ, "ହେ ଭଗବାନ, ଦୟାକରି ମୋତେ ସାହାଯ୍ୟ କର। ମୁଁ ଆଉ ସୂରଦାସଙ୍କୁ ସହ୍ୟ କରିପାରୁନାହିଁ।" କିଛି ମିନିଟ୍ ପରେ, ତାଙ୍କର ମହାନ ସଦ୍ ଆତ୍ମା ଜଣେ ପବିତ୍ର ଫକିରଙ୍କ ବେଶରେ ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଲେ ଏବଂ କହିଲେ, "ମୋର ଭଲ ପୁଅ, ଦୟାକରି ଏହି ଗରିବ ଲୋକକୁ କିଛି ଦିଅ। ମୁଁ ବହୁତ ଭୋକ ଲାଗୁଛି।"

ଫିଲିପ୍ସ ଛିଣ୍ଡା ପୋଷାକ ପିନ୍ଧିଥିବା ଏହି ଭୋକିଲା ଫକିରଙ୍କ ପାଇଁ ଗଭୀର ଭାବରେ ଅନୁଭବ କରୁଥିଲେ, ତାଙ୍କ ହାତ ସ୍ୱାଭାବିକ ଭାବରେ ତାଙ୍କ ପକେଟକୁ ଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ତା'ପରେ ତାଙ୍କର ମନେ ପଡ଼ିଲା ଯେ ସୂରଦାସ ତାଙ୍କୁ କେବେ ଗୋଟିଏ ପଇସା ମଧ୍ୟ ଦେବାକୁ ଦେଇନଥିଲେ - ତାଙ୍କ ପକେଟ ଖାଲି ଥିଲା। ତାଙ୍କ ପାଖରେ କେବଳ ସୂରଦାସଙ୍କ ଠାରୁ ଖାଦ୍ୟ ଏବଂ ପୋଷାକ ଥିଲା।

ଆଖିରେ ଲୁହ ଭରି ଫିଲିପ୍ସ କହିଲେ, "ବୁଢ଼ା, ମୁଁ ବହୁତ ଦୁଃଖିତ କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଜଣେ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦାସ ହୋଇଥିବାରୁ ତୁମକୁ ଦେବା ପାଇଁ ମୋର କିଛି ନାହିଁ।"

"ଦାସ, ମୋ ପୁଅ?"

"ହଁ, ବୁଢ଼ା, ଜଣେ ଦାସ - ତୁମେ ଏହାକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିନପାର, କିନ୍ତୁ ଏହା ସତ୍ୟ।"

"ତୁମେ ମୋତେ ତୁମର କାହାଣୀ କହିବ ନାହିଁ? ମୁଁ ତୁମକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବି," ତାଙ୍କର ମହାନ ସଦ୍ ଆତ୍ମା କହିଲେ।

"ମୁଁ ଭାବୁନାହିଁ ତୁମେ ମୋତେ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବ, ବୁଢ଼ା, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମକୁ ମୋର କାହାଣୀ କହିବି, କାରଣ ମୁଁ ମୋ ହୃଦୟର ଭାର ମୁକ୍ତ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛି। ତୁମେ ମୋର ଦୁଃଖଦ ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱସନୀୟ କାହାଣୀ ଶୁଣିବ କି?"

"ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ, ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ, ତୁମେ ମୋତେ ତୁମର କାହାଣୀ କୁହ ଏବଂ ନିଜକୁ ମୁକ୍ତ କର।"

ତେଣୁ ଫିଲିପ୍ସ ତାଙ୍କୁ ସବୁକିଛି କହିଲେ ଏବଂ ଆହୁରି କହିଲେ, "ତାଙ୍କୁ ଅବମାନନା କରିବା ପାଇଁ ମୋର ସାହସ ନାହିଁ।"

"ତୁମେ ଏତେ କାପୁରୁଷ ଏବଂ ମେରୁଦଣ୍ଡହୀନ ହେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ। ତୁମେ ମନ୍ଦ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଲଢ଼ିବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ଭଗବାନ ବହୁତ ଖୁସି ହେବେ।"

"ହେ ଫକୀର, ତୁମେ ସୋରଦାସକୁ ଜାଣିନାହଁ। ତା ପାଖରେ କଳା ଯାଦୁ କରିବାର ଶକ୍ତି ଅଛି। ତୁମେ ବୁଝିପାରୁନାହଁ, ମୁଁ ତା'ର କିଛି ଦୁଷ୍ଟ ଶକ୍ତି ନିଜ ଆଖିରେ ଦେଖିଛି। ସେ ମୋତେ ସହଜରେ କୁକୁର କିମ୍ବା ବିଲେଇ କରିପାରେ। ନା, ଫକୀର, ନା, ମୁଁ ତାକୁ ଅବମାନନା କରିପାରିବି ନାହିଁ।"

ତାଙ୍କର ଉଚ୍ଚ ମଙ୍ଗଳମୟ ଆତ୍ମା କହିଲେ, "ଫିଲିପ୍ସ, ମୋର ମଧ୍ୟ ଶକ୍ତି ଅଛି, କିନ୍ତୁ ଏହା ଭଲ

ଶକ୍ତି। ତୁମେ କ'ଣ ମୋ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ରଖିବ? ମୁଁ କେବେ ବି ସୋର୍ଡାସକୁ ତୁମକୁ କୁକୁର କିମ୍ବା ବିଲେଇରେ ପରିଣତ କରିବାକୁ ଦେବି ନାହିଁ। ମୁଁ ତୁମକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରିପାରେ ଯେ ସୋର୍ଡାସ ତୁମକୁ ପଶୁରେ ପରିଣତ କରିପାରିବେ ନାହିଁ। ଦେଖ, ମୁଁ ସେ ଯେଉଁ କୌଶଳ କରିଥିଲା ସେପରି କରିବି ଏବଂ ତୁମକୁ ଦେଖାଇବି ଯେ ଏହା କିପରି କରାଯାଏ। ତା'ହେଲେ ତୁମେ କ'ଣ ମୋ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବ?"

"ହଁ, ସେଗୁଡ଼ିକ କିପରି କରାଯାଏ ତାହା ମୋତେ ଦେଖାଅ।"

ତାଙ୍କର ଉଚ୍ଚ ଗୁଣବାନ ଆତ୍ମା ତାଙ୍କୁ ଦେଖାଇଲେ ଯେ କିପରି ସୁରଦାସ ତାଙ୍କୁ ବୋକା ବନାଇଥିଲେ ଏବଂ ଫିଲିପ୍ସ ଏତେ ଉତ୍ସାହିତ ଥିଲେ ଯେ ସେ ସେତେବେଳେ ଦୌଡ଼ି ପଳାଇବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ଉଚ୍ଚ ଗୁଣବାନ ଆତ୍ମା ତାଙ୍କୁ ଅଟକାଇଲେ ଏବଂ ବୁଝାଇଲେ, "ଫିଲିପ୍ସ, ତୁମେ ମୋତେ ସୁରଦାସଙ୍କୁ ଉନ୍ନତ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ଉଚିତ। ଯେପରି ମୁଁ ତୁମକୁ ତୁମର ଦୁଃଖରୁ ରକ୍ଷା କରିଥିଲି, ମୋତେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ତୁମର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ।"

"ହେ ଫକିର, ତୁମେ ଅଦ୍ଭୁତ। ତୁମେ ସୂରଦାସ ବିଷୟରେ କାହିଁକି ବ୍ୟସ୍ତ ହେବାକୁ ଚାହୁଁଛ? ତାକୁ ନର୍କକୁ ଯିବାକୁ ଦିଅ। ତା ସହିତ ଆମର କ'ଣ କରିବାର ଅଛି? ଦୟାକରି ମୁଁ ପଳାଇବାକୁ ଦିଅ, ଏବଂ ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଏପରି ଏକ ଖରାପ ସ୍ଥାନରୁ ଚାଲିଯାଅ।"

ତାଙ୍କର ଉଚ୍ଚ ସତ୍ ଆତ୍ମା କହିଲେ, "ନା, ଫିଲିପ୍ସ, ମୁଁ ମୋର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପାଳନ କରିବାକୁ ଆସିଛି ଏବଂ ତୁମେ ମଧ୍ୟ ତୁମର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପାଳନ କରିବାକୁ ପଡିବ, ନଚେତ୍ ଈଶ୍ୱର ଖୁସି ହେବେ ନାହିଁ। ତୁମେ କ'ଣ ଆମର ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଦୁଃଖୀ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛ, ଫିଲିପ୍ସ?"

"ନା, ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ନୁହେଁ। ମୁଁ ଭଗବାନଙ୍କୁ ଡାକିଥିଲି ଏବଂ ସେ ତୁମକୁ ମୋତେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ପଠାଇଥିଲେ, ତେଣୁ ତୁମେ ମୋତେ ଯାହା କହିବ ମୁଁ ତାହା କରିବାକୁ ପଡିବ। କିନ୍ତୁ ଦୟାକରି, ମୁଁ ତୁମକୁ ଅନୁରୋଧ କରୁଛି ଯେ ମୋତେ ଯଥାଶୀଘ୍ର ସୋର୍ଡାସ ଛାଡିବାକୁ ଦିଅ।"

"ଫିଲିପ୍ସ, ଆଉ ମାତ୍ର ଗୋଟିଏ ଦିନ ଏବଂ ତୁମେ ମୁକ୍ତ ହେବ। ମୁଁ ତୁମକୁ ଯାହା କହିବି ତାହା କରିବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ତା'ପରେ ତୁମେ ଯାଇପାରିବ। କେବଳ ତିନିଶହ ଟଙ୍କା ନିଅ, ଗାଡ଼ି ନେଇ ସହରକୁ ଯାଅ। ସହରରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଗାଡ଼ି ଛାଡି ନିଜ ପାଇଁ ଚାକିରି ଖୋଜିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କର। ମୁଁ ଭାବୁଛି ଚାକିରି ନପାଇବା ଏବଂ ନିଜ ଦରମା ପରିଚାଳନା କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମର ଖାଇବା ଏବଂ ରହିବା ପାଇଁ ତିନିଶହ ଟଙ୍କା ଯଥେଷ୍ଟ ହେବ। ଅଧିକ ଟଙ୍କା ନିଅ ନାହିଁ, ଫିଲିପ୍ସ। ସୂରଦାସର ଟଙ୍କା ମନ୍ଦ ଏବଂ ଅଭିଶପ୍ତ। ତା ବ୍ୟତୀତ, ଏହା ତୁମର ନୁହେଁ ଏବଂ ତିନିଶହ ଟଙ୍କା ହେଉଛି ତୁମର କାମ ପାଇଁ ସୂରଦାସଙ୍କଠାରୁ ପାଇବା ଉଚିତ। ତେଣୁ ମୋତେ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦିଅ ଯେ ତୁମେ ସୂରଦାସର ଆଲମାରୀରୁ ଅଧିକ ନେବ ନାହିଁ।"

"ମୁଁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଉଛି, ହେ ଫକୀର; ତୁମେ ଜଣେ ଚମତ୍କାର ବ୍ୟକ୍ତି। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଯେ ଆମେ ପରସ୍ପରକୁ ଭେଟିଲୁ - ତୁମେ ମୋତେ ଦୁଃଖରୁ ରକ୍ଷା କଲ ଏବଂ ଏବେ ମୁଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ରହସ୍ୟମୟ ଉପାୟଗୁଡ଼ିକୁ ବୁଝିପାରୁଛି। ଫକୀର, ମୁଁ ତୁମକୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଉଛି ଯେ ମୁଁ କେବେ ଭୁଲ ପଥରେ ଚାଲିବି ନାହିଁ, କିମ୍ବା ମୋ ପରି କାପୁରୁଷ ହେବି ନାହିଁ।"

ଫିଲିପ୍ସ ଭଲ ପାଇଁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଥିବା ଦେଖି ତାଙ୍କର ଉଚ୍ଚ ଗୁଣବାନ ଆତ୍ମା ବହୁତ ଖୁସି ହେଲେ। ସେ ପରଦିନ ଫିଲିପ୍ସଙ୍କୁ କ'ଣ କରିବା ଉଚିତ ତାହା ବୁଝାଇଲେ, ତା'ପରେ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ଏବଂ ପୃଥିବୀକୁ ଛାଡିଦେଲେ।

୨୭-୦୫-୧୯୮୧
ସୋର୍ଡାସଙ୍କ କାହାଣୀ ଜାରି:
ଗର୍ବର ପତନ ଘଟିଛି

ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ, ଫିଲିପ୍ସ ଅନୁଭବ କଲେ ଯେ ସେ ଜଣେ ମଣିଷ, ପନିପରିବା ନୁହେଁ। ଏବେ ସେ କୌଣସି ଦୁଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦାସ ନ ହେବାକୁ କିମ୍ବା ଭୁଲ ରାସ୍ତାରେ ନ ଯିବାକୁ ଦୃଢ଼ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲେ।

ପରଦିନ, ହିଜ୍ ହାଇ ଗୁଡ୍ ସୋଲ୍‌ଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ, ଫିଲିପ୍ସ ସୋର୍ଦାସଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଘରଠାରୁ ବହୁତ ଦୂରରେ ଏକ ଦୁର୍ଗମ ସ୍ଥାନକୁ ନେଇଗଲେ, ତାଙ୍କୁ କହିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଜଙ୍ଗଲରେ ଥିବା ଏକ ଗୁମ୍ଫା ବିଷୟରେ ସୂଚନା ଅଛି ଯାହା ଧନରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ। ସବୁଦିନ ପରି, ସୋର୍ଦାସ ବହୁତ ଖୁସି ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ଫିଲିପ୍ସଙ୍କୁ ତାଙ୍କୁ ତୁରନ୍ତ ସେଠାକୁ ନେଇଯିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ।

ମାଇଲ ମାଇଲ ମାଟି ରାସ୍ତା ପରେ କେବଳ ଏକ ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ଚାଲିବା ରାସ୍ତା ଥିଲା, ତେଣୁ ଫିଲିପ୍ସ ଗାଡ଼ି ଅଟକାଇଲେ, ସୋରଦାସଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ପିଠିରେ ବୋହି ପ୍ରାୟ ଦେଢ଼ ମାଇଲ ଚାଲିଲେ। ସେମାନେ ଏକ ଗୁମ୍ଫା ପାଇଲେ ଏବଂ ସୋରଦାସ ଧନ ଦେଖିବା ପାଇଁ ବହୁତ ଉତ୍ସୁକ ଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ଫିଲିପ୍ସ କହିଲେ, "ଏହି ଗୁମ୍ଫା ତୁମ ପାଇଁ ଭିତରକୁ ଯିବା ପାଇଁ ବହୁତ ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ। ପ୍ରଭୁ, ଆପଣ ଏହି ପଥର ଉପରେ ବସିଯାଆନ୍ତୁ, ପ୍ରଥମେ ମୋତେ ଭିତରକୁ ଯିବାକୁ ଦିଅନ୍ତୁ ଏବଂ ଦେଖିବି ଯେ ଭିତରେ ପ୍ରକୃତରେ କୌଣସି ଧନ ଅଛି କି ନାହିଁ।" ଫିଲିପ୍ସ ସୋରଦାସଙ୍କୁ ତଳକୁ ରଖି ଭିତରକୁ ଗଲେ।

ତାଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିବା ପରି, ଫିଲିପ୍ସ ଗୁମ୍ଫାର ପଛ ପାର୍ଶ୍ୱ ଦେଇ ଏକ ପ୍ରସ୍ଥାନ ପଥ ପାଇଲେ ଏବଂ ଏକ ଛୋଟ ରାସ୍ତା ଦେଇ ତାଙ୍କ କାର ପାଖକୁ ଗଲେ। ସେ କାରରେ ସୋରଦାସଙ୍କ ଘରକୁ ଗାଡ଼ି ଚଲାଇଲେ, ଜୋରଜବରଦସ୍ତ ତାଙ୍କ ଆଲମାରି ଖୋଲିଲେ, ତିନିଶହ ଟଙ୍କା ନେଇ ଚୋରି କାରରେ ସହରକୁ ଗଲେ। କିଛି ଦିନ ପରେ, ସେ ଏକ ଚାକିରି ପାଇଲେ ଏବଂ ଏକ ସିଧା, ଭଲ ଜୀବନ ବିତାଇଲେ।

ଫିଲିପ୍ସ ଗୁମ୍ଫାରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ପରେ, ବହୁତ ସମୟ ବିତି ଯାଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ସୁର୍ଦାସ ଏତେ ଉତ୍ସାହିତ ଥିଲେ ଯେ ସେ ଲକ୍ଷ୍ୟସ୍ଥଳରେ ପହଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖୁଥିଲେ। ତା'ପରେ ସେ ଅନୁଭବ କଲେ ଯେ ଫିଲିପ୍ସ ଗୋଟିଏ ଘଣ୍ଟାରୁ ଅଧିକ ସମୟ ପାଇଁ ବାହାରକୁ ଚାଲିଯାଇଛନ୍ତି, ତେଣୁ ସେ ଚିତ୍କାର କରିବା ଏବଂ ଗାଳି ଦେବା ଆରମ୍ଭ କଲେ, ଫିଲିପ୍ସଙ୍କୁ ଡାକିଲେ।

କିଛି ଘଟିଲା ନାହିଁ - ଏହା ଦେଖାଯାଉଥିଲା ଯେ ଫିଲିପ୍ସ ଅଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି। ତେଣୁ ଫିଲିପ୍ସଙ୍କୁ ଖୋଜିବା ପାଇଁ ସୁର୍ଦାସଙ୍କୁ କଠିନ ଏବଂ କଣ୍ଟା ପଥର ଉପରେ ଘସି ଘସି ଯିବାକୁ ପଡିଲା। ସେ ଟିକିଏ ଭିତରକୁ ଗଲେ, ତାଙ୍କ ଓଠରେ ଅଭିଶାପ, ମନରେ କ୍ରୋଧ ଏବଂ ହୃଦୟରେ ଘୃଣା। ହଠାତ୍ ସେ ନିଜକୁ ଜାଣିପାରିଲେ। ସେ ଏତେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ ଯେ ତାଙ୍କୁ ଲାଗିଲା ଯେପରି କେହି ତାଙ୍କୁ ଏକ ଭୟଙ୍କର ଆଘାତ ଦେଇଛନ୍ତି। ତାଙ୍କ ମନ ମନେ ପକାଇଲା ଯେ ଫିଲିପ୍ସ ତାଙ୍କୁ ବୋକା ବନାଇଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଏହା ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ତାଙ୍କ କ୍ଷମତା ବାହାରେ ଥିଲା ଯେ ଫିଲିପ୍ସ ତାଙ୍କୁ ବୋକା ବନାଇବା ପାଇଁ କୌଣସି ସାହସ କିମ୍ବା ବୁଦ୍ଧି ରଖିଛନ୍ତି, ସୁର୍ଦାସ, ଦାଦା! 12 ସୁର୍ଦାସ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଶ୍ଚିତ ଥିଲେ ଯେ ଫିଲିପ୍ସ ତାଙ୍କର ଜୀବନବ୍ୟାପୀ ଦାସ ହେବେ।

ସେ ଏତେ ଗର୍ବୀ ଥିଲେ ଯେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେହି ତାଙ୍କୁ ଠକି ପାରି ନଥିଲେ। ସେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବୋକା ବନାଇବାରେ ବିଶେଷଜ୍ଞ ଥିଲେ, ତେବେ ଏହା କିପରି ଘଟିଲା? ସୁରଦାସ ନିଶ୍ଚିତ ଥିଲେ ଯେ ଫିଲିପ୍ସ କେବେ ତାଙ୍କୁ ବିରୋଧ କରିବାକୁ ସାହସ କରିବେ ନାହିଁ। ଏହା ଏକ ବଡ଼ ଆଘାତ ଥିଲା। ସେ ଏତେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ ଯେ ସେ ଅଭିଶାପ ଦେବାକୁ ଏବଂ ଚିତ୍କାର କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ଭୁଲିଗଲେ।

କ'ଣ ଏହା ସମ୍ଭବ ଯେ ଫିଲିପ୍ସ ସେହି ଅନ୍ଧାର, ଭୟଙ୍କର ଗୁମ୍ଫାରେ ଅଦୃଶ୍ୟ ହୋଇ ସୋର୍ଡାସକୁ ଏକା ଛାଡି ଦେଇଥିଲେ? ରାତି ପାଖେଇ ଆସୁଥିଲା। ସୋର୍ଡାସ ଜଙ୍ଗଲ ଭିତରକୁ ଯିବା ଅପେକ୍ଷା ଗୁମ୍ଫାରେ ବସି ରହିବାକୁ ଭଲ ମନେ କଲେ। ସେ ଭୟଭୀତ ହୋଇଗଲେ ଏବଂ ଅନୁଭବ କଲେ ଯେ ଜଙ୍ଗଲରେ ବନ୍ୟ ପ୍ରାଣୀ ରହିବେ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ଘରକୁ ଯିବାର କୌଣସି ଉପାୟ ନାହିଁ - ସେ ମାଇଲ୍ ମାଇଲ୍ ଦୂରରେ ଥିଲେ। ଖାଦ୍ୟ ଏବଂ ପାଣି ବିନା ସେ କ'ଣ କରିବେ? ଯଦି ହିଂସ୍ର ପ୍ରାଣୀ ଗୁମ୍ଫା ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କରନ୍ତି ତେବେ କ'ଣ କରିବେ? ସେ ନିଜକୁ କିପରି ରକ୍ଷା କରିବେ? କାଲି ସେ ପୁଣି ସୂର୍ଯ୍ୟ ଦେଖିବେ? କିଛି ଘଣ୍ଟା ପରେ ତାଙ୍କ ସହିତ କ'ଣ ହେବ? ସେ ମରିଯିବେ! ସେ ଫିଲିପ୍ସ ପରି କାପୁରୁଷ ଏବଂ ମେରୁଦଣ୍ଡହୀନ ବୋଲି ଅନୁଭବ କରି ଥରି ଉଠିଲେ। ସେ ଏବେ ବୁଝିପାରିଲେ ଯେ ଫିଲିପ୍ସ କ'ଣ ଦେଇ ଗତି କରିଥିବେ।

"ଯଦି ମୁଁ ମରିଯାଏ, ମୁଁ ସିଧା ନର୍କକୁ ଯିବି।"

ସେ ଗୁମ୍ଫାର କାନ୍ଥ ପାଖରେ ବସି ପଡ଼ିଲେ, ଏବଂ ଭୁଲରେ ଗୋଟିଏ ପଥରରୁ ଅନ୍ୟ ପଥରକୁ ଖସି ଯାଉଥିବା ଏକ ସାପ ଉପରେ ତାଙ୍କ ହାତ ରଖିଲେ। "ହେ ଭଗବାନ, ମୁଁ ଏହି ନିର୍ଯାତନା କିପରି ସହିବି?" ସୌଭାଗ୍ୟବଶତଃ, ସାପଟି ଖସିଗଲା, କିନ୍ତୁ ସୁରଦାସ ଅନୁଭବ କଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ପୀଡିତମାନେ କିପରି ଅନୁଭବ କରିଥିବେ ଯେତେବେଳେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଯାତନା ଦେଉଥିଲେ।

ତେଣୁ, ବହୁତ ଚେଷ୍ଟା କରି, ସେ ପୁଣି ଗୁମ୍ଫାର ମଝିକୁ ଗଲା ଏବଂ ସେଠାରେ ବସି କ'ଣ କରିବ ଭାବିଲା। ତା ଚାରିପାଖରେ ସାପ ଥିଲା। ଯଦି ସେ ଗୁମ୍ଫା ଭିତରେ ରହିଲା, ତେବେ ତାକୁ ସାପ କାମୁଡ଼ିପାରେ। ଯଦି ସେ ବାହାରକୁ ଯାଏ, ତେବେ ତାକୁ ବନ୍ୟ ପଶୁମାନେ କଚାଡ଼ି ମାରିଦେଇପାରନ୍ତି।

---

12 ହିନ୍ଦୀରେ "ଦାଦା" ଜଣେ ସ୍ଥାନୀୟ ଦୁର୍ବୃତ, ଜଣେ ରାସ୍ତାର - ଚତୁର କଠୋରା .

୨୮-୦୫-୧୯୮୧
ସୋର୍ଦାସଙ୍କ କାହାଣୀ ଜାରି:
ଅବଚେତନ ମନର ପୁନଃଜାଗରଣ

"ହେ ପରମେଶ୍ୱର, ଫିଲିପ୍ପର ଅବଚେତନ ମନକୁ ତାଙ୍କୁ ମୋ ପାଖକୁ ଫେରାଇ ଆଣ। ଦୟାକରି ପରମେଶ୍ୱର!" ସୁରଦାସ ଚିତ୍କାର କଲେ। କିନ୍ତୁ ସେ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଅନୁଭବ କଲେ - ତାଙ୍କର ଅବଚେତନ ମନ କ'ଣ ତାଙ୍କୁ ସଠିକ୍ ରାସ୍ତାରେ ଆଣିବାରେ ସଫଳ ହୋଇଥିଲା?

"ମୁଁ କାହିଁକି କେବେ ମୋର ଅବଚେତନ ମନକୁ ମୋର ଦୁଷ୍ଟତା ଉପରେ ବିଜୟୀ ହେବାକୁ ଦେଇନଥିଲି? ମୁଁ କାହିଁକି ସବୁବେଳେ ମୋର ଅବଚେତନ ମନକୁ ବନ୍ଦ କରି ମନ୍ଦ କାମ କରିଚାଲିଥିଲି? ମୁଁ କାହିଁକି ଏତେ ଦୁଷ୍ଟ ଥିଲି? ଓଃ, ମୁଁ କହିଲି 'ଥିଲ'। ଏହାର ଅର୍ଥ କ'ଣ ମୁଁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଛି?"

ସେ ଗୋଟିଏ ପରେ ଗୋଟିଏ ଅନେକ ଲୋକଙ୍କୁ ହଇରାଣ କରୁଥିବା, ଲୁଟୁଥିବା, ନିର୍ଯାତନା ଦେଉଥିବା, ଝିଅମାନଙ୍କୁ ବଳାତ୍କାର କରୁଥିବା ଏବଂ ନିଜ ମାଆଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଅସୁବିଧାରେ ପକାଇଥିବାର ଦେଖିଥିଲେ।

"ହେ ଭଗବାନ, ଏବେ ମୁଁ ବୁଝିପାରୁଛି ଯେ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ କ'ଣ ଦେଇ ଗତି କରିଥିବେ। ମୋର ପ୍ରତିଶୋଧପରାୟଣ ସ୍ୱଭାବ, ମୋର ଦୁଷ୍ଟ ସ୍ୱାର୍ଥପର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ, ମୋର ଲୋଭ ଏବଂ ମୋର ଆନନ୍ଦ ପାଇଁ ସେମାନେ ନର୍କ ଦେଇ ଯାଇଛନ୍ତି। ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହା କେବେ ମୋ ମନରେ ଆସିନଥିଲା - ଏହା କେବେ ମୋ ମନରେ ଆସିନଥିଲା! ମୁଁ ସବୁବେଳେ ଏତେ ନିଶ୍ଚିତ ଥିଲି ଯେ କେହି ମୋତେ କେବେ କ୍ଷତି କିମ୍ବା ହଇରାଣ କରିପାରିବେ ନାହିଁ। ମୁଁ, ଦୁଷ୍ଟତାର ରାଜା। ମୁଁ ଏତେ ନିଶ୍ଚିତ ଥିଲି ଯେ କେହି ମୋତେ ବୋକା କରିପାରିବେ ନାହିଁ, ଏବଂ ତୁମେ କ'ଣ ଜାଣ, ଏହି ମେରୁଦଣ୍ଡହୀନ ମୂର୍ଖ, ଜନ୍ମଗତ କାପୁରୁଷ, ମୋତେ ବୋକା କରି ମୋ ଚେତନାକୁ ଆଣିଲା! ଏହା ହିଁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନ୍ୟାୟ, ନିସନ୍ଦେହ। ମୁଁ ଏହାର ଯୋଗ୍ୟ।"

ଜୀବନରେ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ସେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କଥା ଭାବିଲେ। ତେଣୁ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ସେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି କହିଲେ, "ଦୟାକରି, ମୋର ପ୍ରିୟ ଈଶ୍ୱର, ମୋତେ ରକ୍ଷା କର ଏବଂ ମୁଁ ତୁମକୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଉଛି ଯେ ମୁଁ ଏକ ଭଲ ଏବଂ ଈଶ୍ୱର-ଭୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଜୀବନଯାପନ କରିବି। ମୁଁ ମୋର ଯଥାସମ୍ଭବ ପୀଡିତମାନଙ୍କୁ ଖୋଜିବା, ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ଏବଂ ମୋ ପାଖରେ ଥିବା ସେମାନଙ୍କର ଜିନିଷପତ୍ର ଫେରାଇ ଦେବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଉଛି। ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଖୁସି କରିବାକୁ ଯଥାସମ୍ଭବ ଚେଷ୍ଟା କରିବି। ମୁଁ ଜାଣେ ଯେ ଏତେ ଭୟଙ୍କର ଜୀବନଯାପନ କରିବା ପରେ ମୁଁ ବହୁତ କିଛି ମାଗୁଛି, କିନ୍ତୁ ପ୍ରିୟ ଈଶ୍ୱର ମୋତେ ଏହି ଗୋଟିଏ ସୁଯୋଗ ଦିଅ। କେବଳ ଗୋଟିଏ ସୁଯୋଗ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ମୁଁ ନର୍କକୁ ଯିବି ନାହିଁ, କିମ୍ବା ଏହି ସାପ ଏବଂ ବନ୍ୟ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପୃଥିବୀରେ ନର୍କ ଭୋଗ କରିବି ନାହିଁ। ହେ ଈଶ୍ୱର, ଏହା ତୁମକୁ ମୋର ପ୍ରଥମ ପ୍ରାର୍ଥନା। ଏହା ମୋର ପ୍ରଥମ ଅନୁଭବ, ମନ୍ଦରୁ ଭଲକୁ ଶେଷ ପରିବର୍ତ୍ତନ। ଦୟାକରି ମୋତେ ସାହାଯ୍ୟ କର, ମୋତେ ରକ୍ଷା କର ଏବଂ ମୋତେ ତୁମର ସଠିକ୍ ପଥରେ ରଖ। ହେ ଈଶ୍ୱର, ତୁମର ଜ୍ଞାନ ସହିତ ମୋତେ ଆଶୀର୍ବାଦ କର ଏବଂ ମୋତେ ଏକ ଭଲ ଜୀବନଯାପନ କର। ଦୟାକରି, ଈଶ୍ୱର, ଏଥର ମୋତେ ରକ୍ଷା କର ଏବଂ ମୁଁ ଆଉ କେବେ ଭୁଲ କରିବି ନାହିଁ।"

ତା'ପରେ, ସେ ଶିଶୁ ପରି କାନ୍ଦିବାକୁ ଲାଗିଲା। ଯେତେବେଳେ ସେ ଶାନ୍ତ ହେଲା, ସେ ଅନୁଭବ କଲା ଯେ ତାଙ୍କର ଚିନ୍ତାଧାରା ଏବଂ ଭାବନା କେତେ ସଙ୍କୋଚ। ଏହା କ'ଣ ସମ୍ଭବ ଯେ ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ, ଏକ ଦୁଷ୍ଟ ଆତ୍ମା? ତା'ଛଡା, ଏହି ଘନ ଜଙ୍ଗଲରେ ତାଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ କିଏ ଆସିବ? ସୂର୍ଯ୍ୟୋଦୟ ସୁଦ୍ଧା, ସେ କ'ଣ ସାପ ଏବଂ ହିଂସ୍ର ପଶୁରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଏହି ଜଙ୍ଗଲୀ ଜଙ୍ଗଲରୁ ବଞ୍ଚି ପାରିବେ? ଏହା ସୂରଦାସଙ୍କୁ ସମ୍ଭବ ମନେ ହେଉନଥିଲା।

"କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ୱର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସିଦ୍ଧ! ହେ ଈଶ୍ୱର, ଏକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ କାର୍ଯ୍ୟ କର - ଦୟାକରି ମୋତେ ରକ୍ଷା କର ଏବଂ ମୁଁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରୁଛି ଯେ ମୁଁ କେବେ ଭୁଲ୍ କରିବି ନାହିଁ।"

ସେହି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ, ସେ ଗୁମ୍ଫା ପାଖକୁ କ୍ରମାଗତ ଭାବରେ ପଶୁପକ୍ଷୀଙ୍କ କ୍ରନ୍ଦନ ଶୁଣିଲେ। ସେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ଶେଷ ନିକଟତର। ବହୁତ ଚେଷ୍ଟା କରି, ତାଙ୍କର ଆଘାତ ଏବଂ ଗଭୀର କ୍ଷତ ସତ୍ତ୍ୱେ, ସେ ଗୁମ୍ଫାର ଏକ ଗଭୀର, ଅନ୍ଧାର କୋଣକୁ ଘସି ଘସି ଯାଇପାରିଲେ। ସେ ନିଶ୍ଚିତ ଥିଲେ ଯେ ସେଠାରେ ଅନେକ ସାପ ରହିବେ, କିନ୍ତୁ ସେ ବନ୍ୟ ପଶୁମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଛିଣ୍ଡିଯିବା ଅପେକ୍ଷା ସର୍ପ କାମୁଡ଼ାରେ ମରିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରୁଥିଲେ। ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ସେ ସେହି କୋଣରେ ପଶିଯିବା ସମୟରେ, ଏକ ସାପ ତାଙ୍କ ଛାତି ଉପରେ ଚାଲିଗଲା।

"ହେ ଭଗବାନ, ମୋତେ ରକ୍ଷା କର ଏବଂ ମୁଁ କେବେ ଭୁଲ କରିବି ନାହିଁ।" ଏହି ଚିତ୍କାର ତାଙ୍କ ହୃଦୟର ଗଭୀରତମ ସ୍ଥାନରୁ ଆସିଥିଲା।

ସେ ମନେ ପକାଇଲା ଯେ ତାଙ୍କର କେତେ ପୀଡିତ ତାଙ୍କୁ ଏହିପରି ଭାବରେ ଭିକ୍ଷା କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ, ସବୁଠାରୁ ନିଷ୍ଠୁର ବ୍ୟକ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଆହୁରି ହସିଥିଲେ ଏବଂ ଅତ୍ୟାଚାର କରିଥିଲେ। ସେ କେବେ ତାଙ୍କର କୌଣସି ପୀଡିତଙ୍କ ପ୍ରତି ଟିକିଏ ଦୟା ଦେଖାଇଥିଲେ କି? ନା, କେବେବି ନୁହେଁ, ତେବେ ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କ ପ୍ରତି କିପରି ଦୟା ଦେଖାଇବେ?

ସେ ପୁଣି କାନ୍ଦିବାକୁ ଲାଗିଲେ ଏବଂ ନିଶ୍ଚିତ ହେଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ବଞ୍ଚିବାର କୌଣସି ସମ୍ଭାବନା ନାହିଁ। "ମୁଁ ଆଉ କେବେ ସକାଳ ଦେଖିବି ନାହିଁ। ହେ ଭଗବାନ, ମୋତେ ଏବେ ମାରିଦିଅ। ମୋର ହୃଦୟକୁ ଏବେ ବନ୍ଦ କର। ମୁଁ ଜାଣେ ମୁଁ ନର୍କକୁ ଯିବି କିନ୍ତୁ ମୁଁ ବନ୍ୟ ପଶୁମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଚିରି ଯିବାକୁ କିମ୍ବା ସାପ ଦ୍ୱାରା କାମୁଡ଼ିବାକୁ ଚାହେଁ ନାହିଁ। ହେ ଭଗବାନ, ଦୟାକରି ମୋତେ ଏବେ ମାରିଦିଅ।" ଆଉ ଏକ ସାପ ତାଙ୍କ ଶରୀରରେ ପଶିଗଲା, ଏବଂ ସେ ଚିତ୍କାର କରି କହିଲା, "ହେ ଭଗବାନ, ମୋ ଉପରେ ଦୟା କର, ଦୟାକରି ମୋତେ ଆଉ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଦିଅ ନାହିଁ।" ତାଙ୍କର ନୂତନ ଜାଗ୍ରତ ଅବଚେତନ ମନ ପଚାରିଲା, "ତୁମେ କେବେ ତୁମର ପୀଡିତମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟା ଦେଖାଇଛ?"

"ହଁ, ତୁମେ ଠିକ୍ କହୁଛ, ମୁଁ କେବେ ଦୟା କରିନଥିଲି। ମୁଁ ଏବେ ବୁଝିପାରୁଛି, କିନ୍ତୁ ବହୁତ ଡେରି ହୋଇଗଲାଣି। ଏବେ, ମୋତେ କଷ୍ଟ ଭୋଗିବାକୁ ପଡିବ। ପରମେଶ୍ୱର କାହିଁକି ମୋ ପ୍ରତି ଦୟା ଦେଖାଇବେ କିମ୍ବା ଦୟା କରିବେ?" ସେ ଏବେ ପ୍ରକୃତରେ ଅନୁତାପ କଲେ, ଏବଂ ଉନ୍ନତି କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ କୌଣସି ଉପାୟ ଦେଖି ପାରିଲେ ନାହିଁ। ସେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ବଞ୍ଚିବା ଆଶାହୀନ।

ତାଙ୍କର ଅବଚେତନ ମନ ତାଙ୍କୁ ପୁଣି ଥରେ କହିଲା, "ତୁମେ କେବେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ କ୍ଷତି କରିବା

ବନ୍ଦ କରିଛ କି? ତେବେ ଈଶ୍ୱର କାହିଁକି ଏକ ଚମତ୍କାର କରି ତୁମକୁ ରକ୍ଷା କରିବେ? ତୁମେ କେବେ ପୂର୍ବରୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଷୟରେ ଭାବିଛ କି, ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ନିଜକୁ ଖୁସି ଏବଂ ସଫଳ ବୋଲି ଭାବୁଥିଲ? ତେବେ ତୁମେ ଏବେ କାହିଁକି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଷୟରେ ଭାବୁଛ? ତୁମେ ଏବେ କାହିଁକି ତାଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ନିବେଦନ କରୁଛ?"

୨୯-୦୫-୧୯୮୧
ସୋର୍ଦାସଙ୍କ କାହାଣୀ ଜାରି:
ତାଙ୍କର ସର୍ବୋତ୍ତମ ଆତ୍ମା ଦେଖାଯାଏ

ସୋର୍ଡାସ ଏବେ ସବୁକିଛି ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଦେଖିପାରୁଥିଲା, ଏବଂ ସେ ନିଶ୍ଚିତ ଥିଲା ଯେ ବହୁତ ଡେରି ହୋଇଗଲାଣି। ସେ ନିଶ୍ଚିତ ଥିଲା ଯେ କିଛି ଘଣ୍ଟା ମଧ୍ୟରେ ସେ ନର୍କରେ ପହଞ୍ଚିଯିବେ।

"ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନ୍ୟାୟ ସବୁବେଳେ ଉପସ୍ଥିତ। ମୁଁ ଏହା ବହୁତ ଡେରିରେ ଅନୁଭବ କଲି। ପରମେଶ୍ୱର ସର୍ବଦା ନ୍ୟାୟବାନ। ହୁଏତ ନ୍ୟାୟ ଆସିବା ଉଚିତ ସମୟଠାରୁ ବିଳମ୍ବରେ ଆସିପାରେ, କିନ୍ତୁ ନ୍ୟାୟ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଅଛି। ଏବେ ମୋତେ ମୋର ସମସ୍ତ ଦଣ୍ଡ ଭୋଗିବାକୁ ପଡିବ - ଏଥିରୁ ବାହାରିବାର କୌଣସି ଉପାୟ ନାହିଁ।"

ତାଙ୍କର ଅବଚେତନ ମନ ପୁଣି ଥରେ ଆରମ୍ଭ କଲା, "ତୁମେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଏକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲ; ହଁ, ଏଠାରେ ଏକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଛି - ତୁମେ ଏବେ ଉନ୍ନତି କରିବା।" ସେ ଏହାର ଅର୍ଥ ବୁଝିପାରିଲେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସେ ଭାବୁଥିଲେ, "ମୁଁ ମନ୍ଦ ବୁଣିଥିଲି। ଏବେ ମୋତେ ଦଣ୍ଡ ପାଇବାକୁ ପଡିବ। ହେ ପରମେଶ୍ୱର, ମୋତେ ମୋର ଦଣ୍ଡ ଗ୍ରହଣ କରିବାର ସଠିକ୍ ଉପାୟ ଦେଖାଅ - ମୋ ଆତ୍ମାକୁ ପବିତ୍ର କରିବାର ଉପାୟ ଦେଖାଅ। ମୋତେ ଆଉ କେବେ ଭୁଲ ରାସ୍ତାରେ ଯିବାକୁ ଦିଅ ନାହିଁ। ହେ ପରମେଶ୍ୱର, ମୋତେ ଅନ୍ଧାରରେ ଆଲୋକ ଦେଖାଅ ଏବଂ ମୁଁ କେବେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପଥ ପ୍ରତି ଅନ୍ଧ ହେବି ନାହିଁ। ହେ ପରମେଶ୍ୱର, ମୋ ଆତ୍ମାକୁ ମନ୍ଦରୁ ରକ୍ଷା କର। ମୋର ଶାରୀରିକ ଶରୀରକୁ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଦିଆଯାଉଥିଲେ ମଧ୍ୟ ମୁଁ ଚିନ୍ତା କରେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ମୋ ଆତ୍ମାକୁ ରକ୍ଷା କର।"

ରାତି ଏହିପରି ବିତିଗଲା ଏବଂ ପ୍ରଭାତରେ ସୂରଦାସ ଅନ୍ଧାର ଗୁମ୍ଫା ଭିତରକୁ ଆଲୋକର ରସ୍ମି ପ୍ରବେଶ କରୁଥିବା ଦେଖିଲେ। ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ।

"ହେ ଭଗବାନ, ଏହା ଏକ ଚମତ୍କାର। ହଁ, ଏହା ଏକ ଚମତ୍କାର। ଭଗବାନ, ତୁମେ ମୋତେ ରକ୍ଷା କଲ!"

ସେ ବହୁତ ଖୁସି ହୋଇଗଲେ। ସେ କିପରି ରକ୍ଷା ପାଇଲେ ତାହା ବୁଝିବା ତାଙ୍କ ପାଇଁ ସମ୍ଭବ ନ ଥିଲା।

"ସୂରଦାସ," ତାଙ୍କ ଅବଚେତନ ମନ ପୁଣି ଆରମ୍ଭ କଲା, "ଏକ ବିଷାକ୍ତ ସାପ ଏବଂ ଭୟଙ୍କର ଜଙ୍ଗଲୀ ପଶୁମାନେ ମଧ୍ୟ ଏକ ଗୋଡହୀନ, ଅସହାୟ ମଣିଷ ଉପରେ ଦୟା କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ତୁମ ପରି ଜଣେ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକ କେବେ ନିରୀହ, ଅସହାୟ, ଭଲ ଲୋକଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟା କରି ନାହାଁନ୍ତି।" ସେ ନିଜ ଉପରେ ବହୁତ ଲଜ୍ଜିତ ହେଲେ ଏବଂ ସର୍ବଦା ଭଲ ରହିବା ଏବଂ କେବେ

ଭୁଲ ରାସ୍ତାରେ ନ ଯିବା ପାଇଁ ଶପଥ ନେଲେ।

"ତଥାପି, ଏହି ଘନ ଜଙ୍ଗଲରେ ମୋର ବଞ୍ଚିବାର ସମ୍ଭାବନା ବହୁତ କମ୍। ଏଠାରୁ କେହି ଯିବେ ନାହିଁ, ତେଣୁ ମୁଁ ଏହି ନିର୍ଜନ ସ୍ଥାନରୁ କିପରି ବାହାରିବି? ହେ ଭଗବାନ, ତୁମେ ମୋତେ ସମସ୍ତ ବନ୍ୟ ପ୍ରାଣୀଙ୍କଠାରୁ ରକ୍ଷା କରିଛ, ତେଣୁ ଦୟାକରି ଏବେ ମୋତେ ଏହି ସ୍ଥାନରୁ ରକ୍ଷା କର ଯାହା ଦ୍ୱାରା ମୁଁ ଏକ ଭଲ ଜୀବନଯାପନ କରିପାରିବି ଏବଂ ମୋର ସମସ୍ତ ମନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଅନୁତାପ କରିପାରିବି। ହେ ଭଗବାନ, ଦୟାକରି ମୋତେ ପୁଣି ଥରେ ସାହାଯ୍ୟ କର। ମୁଁ ଜାଣେ ମୁଁ ବହୁତ ମାଗୁଛି, କିନ୍ତୁ ମୋ ଆତ୍ମା ଉପରେ ଦୟା କର।"

ସେ ବହୁତ କଷ୍ଟ କରି ଗୁମ୍ଫାରୁ ବାହାରି ଆସିଲେ, ଏକ ପଥର ଉପରେ ବସିଲେ ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଆନ୍ତରିକ ଭାବରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ। କିଛି ଘଣ୍ଟା ପରେ, ସୂରଦାସ ଜଣେ ପବିତ୍ର ଫକୀରଙ୍କୁ ସେହି ବାଟ ଦେଇ ଯାଉଥିବାର ଦେଖିଲେ, ସେ ଥକ୍କା ଏବଂ ଲଙ୍ଗଡ଼ା ହୋଇ ଯାଉଥିଲେ। ସେ ବହୁତ ଖୁସି ହେଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଚିତ୍କାର କରି କହିଲେ, "ଦୟାକରି ମୋତେ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତୁ!"

ପବିତ୍ର ଫକିର (ଆମର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ମଙ୍ଗଳ ଆତ୍ମା) ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସି ପଚାରିଲେ, "ମୋର ବନ୍ଧୁ, ତୁମେ ଖରାପ ନା ଭଲ? ମୁଁ କେବେ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରେ ନାହିଁ, ତେଣୁ କୁହ: ତୁମେ ଖରାପ ନା ଭଲ?"

ସୂରଦାସ କହିବାକୁ ଯାଉଥିଲେ ଯେ ସେ ଭଲ, କିନ୍ତୁ ସେ କହିଲେ ନାହିଁ କାରଣ ତାଙ୍କର ଅବଚେତନ ମନ ଏବେ କାମ କରୁଥିଲା। ସେ ତୁରନ୍ତ ଅଟକିଗଲେ ଏବଂ କହିଲେ, "ମୋର ପ୍ରିୟ ଫକୀର, ଏଠାରେ ବସି ମୋ କାହାଣୀ ଶୁଣ। ତା'ପରେ, ଯଦି ତୁମେ ଭାବଛ ଯେ ତୁମର ବିବେକ ମୋତେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେବ, ମୋତେ ସାହାଯ୍ୟ କର। ନଚେତ୍, ତୁମର ବାଟରେ ଯାଅ ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର ତୁମକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରନ୍ତୁ!"

ତାଙ୍କର ମହାନ ସତ୍ ଆତ୍ମା ଏକ ପଥର ଉପରେ ବସି କହିଲେ, "ଠିକ୍ ଅଛି, ଚାଲ। ମୁଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କର୍ଣ୍ଣଧାର।"

ସୂରଦାସ ତାଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କାହାଣୀ, ସତ୍ୟ ଏବଂ ସତ୍ୟ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କିଛି କହିଲେ ନାହିଁ। ତାଙ୍କର ଉଚ୍ଚ ମଙ୍ଗଳମୟ ଆତ୍ମା ବହୁତ ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ତଥାପି ତାଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରୁଥିଲେ। "ତୁମେ ରକ୍ଷା ପାଇବାକୁ ଚାହୁଁଛ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ତୁମେ ତୁମର ମନ୍ଦ ପଥ ଜାରି ରଖିପାରିବ।"

"ନା ଫକିର, ମୁଁ ଏବେ କେବେ ଭୁଲ କରିବି ନାହିଁ। ମୁଁ କଷ୍ଟକର ସମୟରେ ମୋର ଶିକ୍ଷା ଶିଖିଛି ଏବଂ ମୁଁ ନିଶ୍ଚିତ ଯେ ଭଗବାନ ଗତକାଲି ରାତିରେ ମୋତେ ଏକ ଭଲ ଜୀବନଯାପନ କରିବାର ସୁଯୋଗ ଦେବା ପାଇଁ ରକ୍ଷା କରିଛନ୍ତି। ତେଣୁ ଏବେ ଭଗବାନ ମୋତେ ଏହି ସୁଯୋଗ ଦେଇଛନ୍ତି, ପ୍ରତିବଦଳରେ, ମୁଁ ଏପରି ଜୀବନଯାପନ କରିବାକୁ ପଡିବ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେ ମୋ ଉପରେ ଗର୍ବ କରିବେ।"

ଏହି କଥାଗୁଡ଼ିକ ତାଙ୍କ ମହାନ ମଙ୍ଗଳ ଆତ୍ମାକୁ ପ୍ରଭାବିତ କଲା ଏବଂ ସେ ଦେଖିଲେ ଯେ ସୂରଦାସର ଆଭା ଏବଂ କମ୍ପନ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଯାଇଛି। ସେ କହିଲେ, "ଠିକ୍ ଅଛି, ସୂରଦାସ, ମୁଁ ତୁମକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବି।" ପ୍ରଥମେ, ସେ ସୂରଦାସକୁ ଖାଦ୍ୟ ଏବଂ ପାଣି ଦେଇ ସାହାଯ୍ୟ କଲେ। ତା'ପରେ, ସେ ସୂରଦାସକୁ ଘରକୁ ନେଇଗଲେ, ସେଠାରେ ଛାଡିଦେଲେ,

ଏବଂ ତାଙ୍କର କାମ ସମାପ୍ତ ହୋଇ ଆତ୍ମିକ ଜଗତକୁ ଫେରିଗଲେ।

କୃତ୍ରିମ ଗୋଡ ସହିତ ସୁରଦାସ ଏବେ ବି ପୃଥିବୀରେ ଅଛନ୍ତି, ଏକ ଦୟାଳୁ, ଭଲ ଏବଂ ନିସ୍ୱାର୍ଥପର ଜୀବନ ବିତାଉଛନ୍ତି। ତାଙ୍କ ମାଆଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା, କାରଣ ପୋଲିସ ପ୍ରମାଣ କରିପାରିନଥିଲା ଯେ ସେହି ସୁରାକଗୁଡ଼ିକ ଅନ୍ୟ କେହି ଲଗାଇ ନଥିଲେ। ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ସନ୍ଦେହର ଲାଭ ଦେଇଥିଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷରେ ଖଲାସ କରାଯାଇଥିଲା। ସୁରଦାସ ଏହା ଶୁଣି ତାଙ୍କ ସହିତ ରହିବାକୁ କହିଥିଲେ। ସମୟ ସହିତ, ସେ ତାଙ୍କ ନିଜ ମାଆଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଉନ୍ନତ କରିଥିଲେ।

ଏବେ, ମା ଏବଂ ପୁଅ ଏକ ସଚ୍ଚୋଟ, ଦୟାଳୁ ଏବଂ ନିସ୍ୱାର୍ଥପର ଜୀବନ ବିତାଉଛନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ସୂରଦାସ ଜାଣିନାହିଁ ଯେ ନିଲୁ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଉଚ୍ଚ ମଙ୍ଗଳ ଆତ୍ମା ତାଙ୍କୁ କିପରି ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିଲେ। ଯେତେବେଳେ ସେ ଆତ୍ମିକ ଜଗତକୁ ଫେରିବେ, ସେ ସବୁକିଛି ଜାଣିପାରିବେ।

ନିଲୁ ଏବେ ବହୁତ ଖୁସି ଏବଂ ତାଙ୍କ ହୃଦୟର ଗଭୀରତମ ସ୍ଥାନରୁ ତାଙ୍କ ମହାନ ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଉଛି। ଏହିପରି ଭାବରେ, ଅନେକ ଆତ୍ମିକ ଆତ୍ମା ପୃଥିବୀରେ ଲୋକଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି। ତୁମେ ଏହାକୁ ଏକ ଚମତ୍କାର କହୁଛ, ଏବଂ ଏହା ହିଁ ହେଉଛି।

30-05-1981
ଅବଚେତନ ମନ ହେଉଛି ପ୍ରକୃତ ତୁମେ

ଆମେ ଯେତେବେଳେ ପୃଥିବୀରେ ଥିଲୁ, ଆମେ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନଟି ବହୁତ ଥର ଶୁଣିଥିଲୁ; "ଆମେ ପୃଥିବୀରେ ଆମର ପୂର୍ବ ଜୀବନ ବିଷୟରେ କିମ୍ବା ଆତ୍ମା ଜଗତ ବିଷୟରେ କାହିଁକି କିଛି ଜାଣିନାହୁଁ? ପରମେଶ୍ୱର ଆମକୁ କାହିଁକି ଭୁଲିଯାଇଛନ୍ତି?"

ତୁମର ଅବଚେତନ ମନ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିନିଷ ଜାଣେ। ତୁମର (ତୁମର ଆତ୍ମା) ସହିତ ଯାହା ଘଟେ ତାହା ଆରମ୍ଭରୁ ତୁମର ଅବଚେତନ ମନରେ ପଞ୍ଜିକୃତ ହୋଇଯାଏ। ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟବଶତଃ, ତୁମର ଶାରୀରିକ ମନ ସବୁକିଛି ଗ୍ରହଣ କରିପାରିବ ନାହିଁ, ଏବଂ ଅଧିକାଂଶ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହା ନିରନ୍ତର ତୁମର ଅବଚେତନ ମନ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧରେ ରହିଥାଏ। କେବଳ କିଛି ଆତ୍ମା, ଯେଉଁମାନେ ବହୁତ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରରେ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ଅବଚେତନ ମନକୁ ସେମାନଙ୍କର ଶାରୀରିକ ମନକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିପାରିବେ। ଏହି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ESP (ଅତିରିକ୍ତ ସମ୍ବେଦନଶୀଳ ଧାରଣା) ଥାଏ ଏବଂ କେତେକଙ୍କର ପୃଥିବୀରେ ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବ ଜୀବନ ମଧ୍ୟ ମନେ ରଖେ। ସେମାନେ କେତେକ ସମୟରେ ଆତ୍ମା ଜଗତକୁ ମଧ୍ୟ ମନେ ରଖନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ଘର, କିନ୍ତୁ ଏହା ବହୁତ ବିରଳ।

ତୁମେ ହୁଏତ ଜାଣିବାକୁ ଚାହିଁବ କାହିଁକି ତୁମର ଅବଚେତନ ମନ ତୁମକୁ ମନେ ରଖିବାକୁ ଦେଉନାହିଁ। ଆମେ ଯେପରି କହିଲୁ, ତୁମର ଶାରୀରିକ ମନ ପାଇଁ ଏସବୁ ପରିଚାଳନା କରିବା କଷ୍ଟକର। ତା'ଛଡ଼ା, ତୁମର ଅବଚେତନ ମନ ତୁମକୁ ଜାଣିବାକୁ ଚାହୁଁନାହିଁ କାରଣ ତୁମେ ଅଭିଜ୍ଞତା, ପରୀକ୍ଷା, ତାଲିମ ଏବଂ କର୍ମଫଳ ପାଇଁ ପୃଥିବୀକୁ ଆସିଛ। ଯଦି ତୁମେ ସବୁକିଛି ଜାଣିଥାଅ, ତେବେ ତାହା ତୁମ ପାଇଁ ମୁକାବିଲା କରିବା ବହୁତ କଷ୍ଟକର ହେବ, ଏବଂ ଜୀବନରେ କୌଣସି ମଜା ରହିବ ନାହିଁ। ତୁମେ ଏକ ମେସିନ ପରି ଜୀବନ ଅତିବାହିତ କରିବା ଯଦି ତୁମେ ତୁମର କର୍ମ ଜାଣିଥାଅ, ତେବେ ପୃଥିବୀରେ ତୁମର ଜୀବନ ଏକସଙ୍ଗ

ହୋଇଯିବା।

ତୁମର ଅବଚେତନ ମନ ସବୁକିଛି ଜାଣେ ଏବଂ ଏହା କେବେବି କୌଣସି ଭୁଲ କରେ ନାହିଁ। ଏହା ସବୁକିଛି ପଞ୍ଜିକୃତ କରେ। ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରରେ ଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ପାଇଁ, ପୃଥିବୀରେ ସେମାନଙ୍କର ଅବଚେତନ ମନ ପୃଥିବୀର ସାଧାରଣ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଟିକେ ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ। ଆମେ ଟିକିଏ କହିଥାଉ କାରଣ ଆତ୍ମା ଜଗତରେ ମଧ୍ୟ, ଆମର ଅବଚେତନ ମନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ ନାହିଁ, ଯଦିଓ ଏହା ପୃଥିବୀର ଲୋକଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ବହୁତ ଅଧିକ ଖୋଲା। Realm 7 ପରେ ହିଁ ତୁମର ଅବଚେତନ ମନ ଆତ୍ମା ଜଗତରେ ଏକ ଉଚ୍ଚ କ୍ଷମତାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ।

ପୃଥିବୀର କିଛି ଯୋଗୀ ୧୩ ଏବଂ ପବିତ୍ର ପୁରୁଷଙ୍କ ପାଖରେ ଦୀର୍ଘ ସମୟ ଧରି ଧ୍ୟାନ କରିବାର ଶକ୍ତି ଅଛି। ସେମାନଙ୍କର ଅବଚେତନ ମନ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଖୋଲିଯାଏ ଏବଂ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଅବଚେତନ ମନ ମାଧ୍ୟମରେ ସେମାନଙ୍କର ଶାରୀରିକ ମନକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିପାରିବେ। ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଚେତନ ମନର ଦାସ ନୁହଁନ୍ତି, ଯେପରି ଆପଣମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ। ଆପଣଙ୍କ ଚେତନ ମନର ଦାସ ହୁଅନ୍ତୁ ନାହିଁ। ଯଦି ଆପଣ ଏହାକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ନ କରନ୍ତି, ତେବେ ଆପଣଙ୍କ ଚେତନ ମନ ଆପଣଙ୍କୁ ଖରାପରୁ ଖରାପ ଆଡ଼କୁ ନେଇଯିବ।

ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ପୃଥିବୀ ଛାଡିଦିଅ, ତୁମର ଚେତନ ମନ ତୁମର ଶରୀର ସହିତ ମରିଯାଏ। ତୁମର ଚେତନ ମନ ତୁମକୁ ଦାସ କରି ତା'ର ଇଚ୍ଛା ଅନୁସାରେ ଚଳାଇବାକୁ ବହୁତ ଆଗ୍ରହୀ, କିନ୍ତୁ ତୁମେ ତୁମର ଇଚ୍ଛାଶକ୍ତି ବ୍ୟବହାର କରିବା ଉଚିତ ଏବଂ ଏହାକୁ କେବେବି ଜିତିବାକୁ ଦେବା ଉଚିତ ନାହିଁ।

ତୁମେ ତୁମର ଅବଚେତନ ମନ ସହିତ ଅନନ୍ତକାଳ ପାଇଁ ଯୋଡ଼ି ହୋଇଥିବା ଏକ ଆତ୍ମା, ତେବେ ତୁମେ ତୁମର ଦୁର୍ବଳ ଏବଂ ଅପ୍ରଶିକ୍ଷିତ ଚେତନ ମନକୁ କିପରି ତୁମର ମାଲିକ କରିପାରିବ? ତୁମେ କ'ଣ ଏତେ ଦୁର୍ବଳ, ମେରୁଦଣ୍ଡହୀନ ପ୍ରାଣୀ ଯେ ତୁମେ ଏହାକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିପାରିବ ନାହିଁ?

ଏବେଠାରୁ, ଏହା ମନେରଖ: ତୁମର ଅବଚେତନ ମନ ହେଉଛି ପ୍ରକୃତ ତୁମେ। ତେଣୁ ତୁମର ଚେତନ ମନକୁ କେବେବି ତୁମର ମାଲିକ ହେବାକୁ ଦିଅ ନାହିଁ। ତୁମେ ନିଜେ ନିଜର ମାଲିକ ହୁଅ।

---

13 ଯୋଗୀର ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରରେ ଦକ୍ଷତା ହାସଲ କରିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ହେଉଛନ୍ତି ଯୋଗୀ .

୩୧-୦୫-୧୯୮୧
ଅତୀତ ଜୀବନ ସ୍ମୃତି କାହିଁକି ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ ନାହିଁ

ପୃଥିବୀର ଲୋକମାନେ ଆତ୍ମିକ ଜଗତ ଏବଂ ପୂର୍ବ ଜୀବନର ସମସ୍ତ ପ୍ରିୟ ସ୍ମୃତିକୁ ଭୁଲି ଯାଆନ୍ତି। ଆମର ପୂର୍ବ ଜନ୍ମରେ ଆମେ ଅନେକ ଥର ପୃଥିବୀରେ ଜନ୍ମ ନେଇଥିଲୁ, ଅଭିଜ୍ଞତା ହାସଲ କରିବା ପାଇଁ, ନିଜକୁ ତାଲିମ ଦେବା ପାଇଁ ଏବଂ ଆମର ଆତ୍ମାକୁ ପବିତ୍ର କରିବା ପାଇଁ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଆମେ ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚତର ହୋଇପାରିବା ପାଇଁ। ଯଦି ଆମେ ପୃଥିବୀରେ

ଆମର ସମସ୍ତ ପୂର୍ବ ଜୀବନକୁ ମନେ ରଖିଥାଉ, ତେବେ ଏହା ଆମକୁ ଅଧିକ ଜ୍ଞାନ ହାସଲ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ କି? ଅନେକ ହଁ କହିବେ, କିନ୍ତୁ ଆମେ କହୁଛୁ ନା। ଏଠାରେ କାରଣ: ଯଦି ଆପଣ ଆପଣଙ୍କର ପୂର୍ବ ଜୀବନକୁ ମନେ ରଖିଥାନ୍ତେ, ତେବେ ଆପଣ କ'ଣ ସମାନ ଭୁଲ କରିବେ? କେବେ ନୁହେଁ।

ତେଣୁ ନିଜର ଭୁଲ ସଂଶୋଧନ କରି, ନିଜର ସମସ୍ୟା ସମାଧାନ କରି ଏବଂ ନିଜର ସମସ୍ୟାର ସମ୍ମୁଖୀନ କରି, ଆପଣ ନିଜର ଆତ୍ମାକୁ ପବିତ୍ର କରନ୍ତି। ଭୁଲ, ସମସ୍ୟା ଏବଂ ଯନ୍ତ୍ରଣା ବିନା ଆପଣ କେବେବି ଭଲ ଏବଂ ଖରାପ ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ବୁଝିପାରିବେ ନାହିଁ। ଯଦି ଆପଣ ଏହାକୁ ବୁଝିପାରିବେ ନାହିଁ, ତେବେ ଜୀବନର ଲାଭ କ'ଣ? ଆତ୍ମିକ ଜଗତ ଏବଂ ପୂର୍ବ ଜୀବନର ସ୍ମୃତିକୁ ଅକ୍ଷୁର୍ଣ୍ଣ ରଖି, ଆପଣ ଏକ ମେସିନ ପରି ଜୀବନଯାପନ କରିବେ। ଆପଣଙ୍କ ପରୀକ୍ଷା, ତାଲିମ ଏବଂ କର୍ମ ପ୍ରତି ଆପଣଙ୍କର ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ସ୍ୱାଭାବିକ ହେବ ନାହିଁ। ଆପଣଙ୍କ ପସନ୍ଦଗୁଡ଼ିକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମବଦ୍ଧ ହେବ - ସେଗୁଡ଼ିକ ଆପଣଙ୍କ ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ଅବସ୍ଥାର ଫଳାଫଳ ହେବ ନାହିଁ।

ପୃଥିବୀରେ ସମସ୍ତେ ଖୁସି ପାଇଁ ଆଗ୍ରହୀ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ କ'ଣ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ପ୍ରକୃତ ଖୁସି କ'ଣ? ନା। ପୃଥିବୀର ଲୋକମାନେ ଭାବନ୍ତି ଯେ ଖୁସିର ଅର୍ଥ ପ୍ରଚୁର ଟଙ୍କା, ଆରାମ, ବିଳାସ, ମଜା ଏବଂ ପ୍ରସିଦ୍ଧି। ଆମେ ଦୁଃଖର ସହିତ କହିପାରୁଛୁ ଯେ ଏହି ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରକୃତ ଖୁସି ଆଣେ ନାହିଁ। ପ୍ରକୃତ ଖୁସି ପ୍ରକୃତ ପ୍ରେମ, ପ୍ରକୃତିର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ, ପ୍ରକୃତ ହସ ଏବଂ ହସ (ଅନେକ ଲୋକଙ୍କ ପରି ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ନୁହେଁ), ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନିଃସ୍ୱାର୍ଥପର ଭାବରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତର ହାସଲ କରିବା ପାଇଁ ଆପଣଙ୍କ ଆତ୍ମାକୁ ପବିତ୍ର କରିବାରୁ ଆସିଥାଏ।

ତୁମେ ଭୁଲ କରି ଏବଂ ନିଜର ଭୁଲକୁ ଅନୁଭବ କରି ତୁମର ଆତ୍ମାକୁ ପବିତ୍ର କରିବ ଏବଂ ଏକ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତର ହାସଲ କରିବା ଏହା ତୁମେ କିପରି ତୁମର ଭୁଲକୁ ସଂଶୋଧନ କରିବ, ତୁମର ସମସ୍ୟାଗୁଡ଼ିକୁ ସମାଧାନ କରିବ ଏବଂ ତୁମର ଅସୁବିଧାଗୁଡ଼ିକୁ ସାମ୍ନା କରିବ ତାହା ଉପରେ ମଧ୍ୟ ନିର୍ଭର କରେ। ଏସବୁ ତୁମ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ - ତୁମେ ତୁମର ଭୁଲଗୁଡ଼ିକୁ ସଂଶୋଧନ କରିବ, ତୁମର ସମସ୍ୟାଗୁଡ଼ିକୁ ସମାଧାନ କରିବ ଏବଂ ତୁମର ଅସୁବିଧାଗୁଡ଼ିକୁ ଭଲ, ସରଳ ଏବଂ ଈଶ୍ୱରୀୟ ଉପାୟରେ, କିମ୍ବା ଖରାପ କିମ୍ବା ମନ୍ଦ ଉପାୟରେ ସାମ୍ନା କରିବା

ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ, ଯଦି ଆପଣ ଭୁଲ କରନ୍ତି ଏବଂ ଅନୁଭବ କରନ୍ତି ଯେ ଆପଣ ଭୁଲ କରିଛନ୍ତି, ତେବେ ଆପଣଙ୍କୁ ସେହି ଭୁଲକୁ ସଂଶୋଧନ କରିବାକୁ ପଡିବ। ଆପଣଙ୍କୁ ଅଭିଜ୍ଞତା ହାସଲ କରିବା, ନିଜକୁ ତାଲିମ ଦେବା ଏବଂ ଆପଣଙ୍କ ଆତ୍ମାକୁ ପବିତ୍ର କରିବା ପାଇଁ ପୃଥିବୀକୁ ପଠାଯାଇଛି। ଏହା ଆପଣଙ୍କୁ ଏକ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରକୁ ନେଇଯିବ, ତେଣୁ ଆପଣଙ୍କୁ ଜୀବନରେ ସମସ୍ୟା, ଅସୁବିଧା ଏବଂ ଅନ୍ୟାୟର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାକୁ ପଡିବ।

ଏଠାରେ, ଆତ୍ମା ଜଗତରେ, ଆମେ ସବୁକିଛି ମନେ ରଖୁଛୁ। ଆମର ସ୍ମୃତି ତୁମର ସ୍ମୃତି ପରି ଲିଭାଇ ଦିଆଯାଇନାହିଁ, ତେଣୁ ଆମର ପ୍ରଗତି ବହୁତ ଧୀରା ତୁମେ ଦ୍ରୁତ ପ୍ରଗତି ପାଇଁ ପୃଥିବୀରେ ଜନ୍ମ ନେଇଛ, କିନ୍ତୁ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ତଳକୁ ଖସିଯାଉଛନ୍ତି।

ତୁମେ ଭାବୁଥିବ ଯେ ତୁମେ ଆତ୍ମା ଜଗତରେ ତୁମର ପ୍ରକୃତ ଘର କାହିଁକି ମନେ ରଖିନାହଁ। ଯଦି ତୁମେ ଆତ୍ମା ଜଗତକୁ ମନେ ରଖିଥାଅ, ତେବେ ଭଲ ଲୋକମାନେ ପୃଥିବୀରେ ରହିବାକୁ ଘୃଣା କରିବେ। କିନ୍ତୁ ଦୁଷ୍ଟ ଏବଂ ମନ୍ଦ ଆତ୍ମାମାନେ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟବଶତଃ ଭୁଲି ଯାଇଛନ୍ତି ଯେ କ୍ଷେତ୍ର 1, 2 ଏବଂ 3 କିପରି।

ଅନେକ ସମୟରେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ହେବା ସତ୍ତ୍ୱେ, ଯେତେବେଳେ ଆପଣଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ଘୋଷଣା କରାଯାଏ, ଆପଣ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପରୁ ବିଶ୍ୱାସ ହରାଇବାକୁ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହୁଅନ୍ତି।

ଏପରି ସମୟରେ ତୁମେ ଭାବିଥାଇପାର, "ଏହା କ'ଣ ସତ୍ୟ, ଈଶ୍ୱର ଅଛନ୍ତି କି? ଯଦି ହଁ, ତେବେ ସେ କାହିଁକି ନିଜକୁ କେବେ ଦେଖାନ୍ତି ନାହିଁ? ସେ ମୋତେ ଏତେ ଥର କାହିଁକି ନିରାଶ କରିଛନ୍ତି? ଯେତେବେଳେ ମୋତେ ତାଙ୍କର ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି, ସେ କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ନାହାନ୍ତି। କାହିଁକି କୌଣସି ନ୍ୟାୟ ନାହିଁ? ଯଦି ଈଶ୍ୱର ଏତେ ଭଲ, ଦୟାଳୁ ଏବଂ ନ୍ୟାୟବାନ, ତେବେ ସେ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକଙ୍କୁ କାହିଁକି ଉପରକୁ ଆସିବାକୁ ଦିଅନ୍ତି? ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକମାନେ କାହିଁକି ସଫଳ ହୁଅନ୍ତି ଏବଂ ଭଲ ଲୋକମାନେ ଦୁଃଖ ପାଆନ୍ତି? କାହିଁକି?"

ଆପଣ କେବେ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକ ପଚାରିଛନ୍ତି କି? ଏଠାରେ କିଛି ଉତ୍ତର ଅଛି:

1. ପ୍ରକୃତରେ ଈଶ୍ୱର ଅଛନ୍ତି କି?
ହଁ, ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଈଶ୍ୱର ଅଛନ୍ତି। ନଚେତ୍, ତୁମକୁ କିଏ ସୃଷ୍ଟି କରିଛି? ତୁମର ପୃଥିବୀ କିଏ ସୃଷ୍ଟି କରିଛି? ଗଛ, ଫୁଲ, ଫଳ, ସମୁଦ୍ର, ନଦୀ ଏବଂ ପର୍ବତ କିଏ ସୃଷ୍ଟି କରିଛି? କିଏ, କୌଣସି ରହସ୍ୟମୟ ଉପାୟରେ, ଦୁଷ୍ଟ ଆତ୍ମାକୁ ନ୍ୟାୟ ଦିଏ? କିଏ ତୁମକୁ ପ୍ରେମପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବନା ଦେଇଛି? କିଏ ତୁମକୁ ତୁମର ପ୍ରିୟଜନଙ୍କ ପାଖରେ ରଖିବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ଦୟାଳୁ ହୋଇଛି? ଯଦି ଈଶ୍ୱର ନ ଥାଆନ୍ତେ ତେବେ ଏସବୁ କିଏ କରିପାରିଥାନ୍ତା?

2. ତୁମେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଥିଲ ଏବଂ ତଥାପି ତୁମେ ଦୋଷୀ ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଥିଲ। ସେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱର କେଉଁଠି ଥିଲେ?
ଏହାର ଅନେକ ଉତ୍ତର ଅଛି। ସେଥିମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ତୁମ ପାଇଁ ଠିକ୍ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ।
(କ) ତୁମେ କ'ଣ ନିଶ୍ଚିତ ଯେ ତୁମେ କେବେ କାହାକୁ କ୍ଷତି କରିନାହଁ କିମ୍ବା ଆଘାତ ଦେଇନାହଁ? ହୁଏତ ତୁମେ ଏଥିପାଇଁ ଦଣ୍ଡ ପାଉଛ।
(ଖ) ହୁଏତ ତୁମେ କାହାକୁ ଦୁଃଖୀ କରିଛ କିମ୍ବା ତୁମେ ତୁମର ପୂର୍ବ ଜନ୍ମରେ ପାପୀ ଥିଲ, ତେଣୁ ଏହା ତାହାର ପରିଣାମ।
(ଗ) ତୁମେ ସ୍ୱାଭାବିକ ଭାବରେ ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚତର ହେବାକୁ ଚାହୁଁଛ, ତେଣୁ କଠିନ ଭାବରେ ଭାବ, ତୁମେ କ'ଣ କେବେ ସମସ୍ୟାର ସମ୍ମୁଖୀନ ନ ହୋଇ ଏହା କରିପାରିବ?
(ଘ) ଯଦି ତୁମେ ଭାବୁଛ ଯେ ତୁମେ ଜଣେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଧାର୍ମିକ ଏବଂ ଭଲ ଆତ୍ମା, ତେବେ ତୁମେ କେବେ ନିଜକୁ ବିଶ୍ଳେଷଣ କରିଛ କି? ତୁମେ ଯାହା କରିଛ ତାହା ନିଃସ୍ୱାର୍ଥପର ଏବଂ ଠିକ୍ ଥିଲା କି ନାହିଁ, କପଟତା କିମ୍ବା ବେଇମାନି ବିନା, ଏବଂ କୌଣସି ସ୍ୱାର୍ଥପର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବିନା। ତୁମେ କେବେ ସ୍ୱାର୍ଥପର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ରଖି କୌଣସି ଭଲ କାମ କରିଛ କି, ଏହି ଚିନ୍ତା କରି ମଧ୍ୟ ଯେ ତୁମେ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଯିବ, ତୁମେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ହେବ, କିମ୍ବା ଏହି କାମ କଲେ ତୁମର ସମସ୍ତ ପାପ କ୍ଷମା ହୋଇଯିବ? ଏପରି ଭଲ କାମ ଭଲ କାମ ନୁହେଁ। ତୁମେ କେବଳ ଜଗତକୁ ଏବଂ ନିଜକୁ ବୋକା ବନାଉଛ। ପୃଥିବୀର ଲୋକମାନେ ସବୁବେଳେ ନିଜକୁ ବୋକା ବନାନ୍ତି, ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବୋକା ବନାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି (ଯାହା କେବେ ହୋଇପାରେ ନାହିଁ)। ତେବେ ତୁମେ କ'ଣ ଭାବୁଛ ଯେ ତୁମେ ପାପ କରୁଛ? ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ତୁମେ।
(ଙ) ପୃଥିବୀର ଅଧିକାଂଶ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ଟଙ୍କା ବହୁତ ମୂଲ୍ୟବାନ। ଅତ୍ୟଧିକ କିଛି ଭଲ ନୁହେଁ। ତୁମେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଜାଣ ଯେ ଟଙ୍କା ସମସ୍ତ ମନ୍ଦର ମୂଳ। ଟଙ୍କା ତୁମର ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଅନ୍ଧ କରିଦିଏ, ଗରିବଙ୍କ ନିବେଦନ ଶୁଣି ତୁମର କାନକୁ ବଧିର କରିଦିଏ, ଏବଂ ତୁମର ହୃଦୟକୁ

କଠିନ କରିଦିଏ। ତୁମେ ଦୟା, ବିଶ୍ୱସ୍ତତା, ପ୍ରେମ (ଆମର ଅର୍ଥ ପ୍ରକୃତ ପ୍ରେମ), ଏବଂ ତୁମର ପରିବାର ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ତୁମର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଭୁଲିଯାଉଛ।
(ଚ) ତୁମେ କେବେ କାହାକୁ ଭୁଲ ବିଚାର କରିଛ କିମ୍ବା ଭୁଲ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ କରିଛ, ଯାହା ଫଳରେ ଏହା ଘଟିପାରେ?
(ଛ) ତୁମେ କେବେ କାହାକୁ ବହୁତ ପ୍ରସିଦ୍ଧ କିମ୍ବା ଲୋକପ୍ରିୟ ହେବାକୁ ଚାହୁଁଛ ଏବଂ ସେହି ଇଚ୍ଛା ଏବଂ ମହତ୍ତ୍ୱାକାଂକ୍ଷାରେ କାହାକୁ କ୍ଷତି କିମ୍ବା ଭୁଲ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ କରିଛ?
(ଜ) ତୁମେ ଯଦି ସିଧାସଳଖ ନୁହେଁ, ତେବେ ପରୋକ୍ଷ ଭାବରେ ତୁମର ସ୍ୱାର୍ଥ ପାଇଁ କାହାକୁ ଦୁଃଖ ଦେଇଛ?
(ଝ) ତୁମେ କ'ଣ ଜଣେ ଦୁଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହିତ କରିଛ କିମ୍ବା ଭଲ ବ୍ୟବହାର କରିଛ? ଯଦି ତୁମେ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକଙ୍କ ପ୍ରତି ଭଲ ବ୍ୟବହାର କର, ତେବେ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୁଷ୍ଟ ହେବାକୁ ଉତ୍ସାହିତ କରୁଛ, ଯାହା ତୁମକୁ ସମାନ ବର୍ଗରେ ରଖେ।

ତୁମେ କ'ଣ ଅନୁଭବ କରିଛ ଯେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱର କେବେ ଅନ୍ୟାୟ କରନ୍ତି ନାହିଁ ଏବଂ ସେ କେବେ କାହା ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ କରିବେ ନାହିଁ? ଯଦି ତୁମେ ପ୍ରକୃତରେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ, ତେବେ ସେ ତୁମକୁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ପ୍ରମାଣିତ କରିବେ, ତୁମ ପାଖରେ ପ୍ରମାଣ ଅଛି କି ନାହିଁ, ଯଦି ତୁମେ ଈଶ୍ୱରୀୟ ଭଲ ପଥରେ ଅଛ। ଏହା ତୁରନ୍ତ ନ ହୋଇପାରେ - ଏଥିପାଇଁ ମାସ, ବର୍ଷ କିମ୍ବା ଦଶନ୍ଧି ମଧ୍ୟ ଲାଗିପାରେ - କିନ୍ତୁ ସେ ତାହା କରିବେ।

ନିଜକୁ ବିଶ୍ଳେଷଣ କରନ୍ତୁ। ଏହି ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକ ପଚାରନ୍ତୁ ଏବଂ ଆମେ ନିଶ୍ଚିତ ଯେ ଆପଣ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ପାଇବେ। ଯେତେବେଳେ ଆପଣ କୌଣସି ଅସୁବିଧା ଦେଇ ଯାଆନ୍ତି କିମ୍ବା କୌଣସି ସମସ୍ୟା ଉପୁଜେ ସେତେବେଳେ ସମାନ ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକ ପଚାରନ୍ତୁ।

ଆମେ ଚାହୁଁଛୁ ଯେ ତୁମେ ଏହା ବୁଝ: ତୁମେ ପୃଥିବୀରେ ଅଛ, ଏବଂ ପୃଥିବୀ ହେଉଛି ତୁମର ଆତ୍ମାର ଅଭିଜ୍ଞତା ହାସଲ କରିବାର ତାଲିମ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ। ଏହା ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥାନ, ତୁମର ଅନନ୍ତ ଖୁସି ପାଇଁ ଏକ ପାହାଚ। ଏହା ତୁମର କର୍ମକୁ ଅଧିକ ସହଜରେ ପରିଶୋଧ କରିବା, ଭଲ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା, ନିଃସ୍ୱାର୍ଥପର ଭାବରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ଏବଂ ତୁମର ପ୍ରିୟଜନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାର ସୁଯୋଗ ମଧ୍ୟ। ତେବେ ତୁମେ କ'ଣ ଆଶା କରିପାରିବ - ସୁଗମ ଯାତ୍ରା? କଣ୍ଟା ବିନା ଗୋଲାପର ଶଯ୍ୟା? ତୁମର ମନ୍ଦ ଦୁନିଆରୁ ତୁମେ କ'ଣ ଆଶା କରିପାରିବ - ଭଲତା ଉଚ୍ଛୁଳି ପଡୁଛି?

ତୁମକୁ ସାହସର ସହିତ ଏବଂ ହସି ହସି ତୁମର ସମସ୍ୟାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାକୁ ପଡିବ।

ତୁମକୁ ମନ୍ଦ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଲଢ଼ିବାକୁ ପଡିବ।

ତୁମକୁ ତୁମର ଆତ୍ମାକୁ ଶୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ପଡିବ।

ଏହି କାରଣରୁ ତୁମେ ଏବେ ପୃଥିବୀରେ ଅଛ। ସର୍ବଦା ଏହା ମନେ ରଖ ଏବଂ ସାହସୀ, ସାହସୀ ଏବଂ ଜ୍ଞାନୀ ହୁଅ। ଆଜି, ତୁମେ ଭଗବାନଙ୍କୁ ଅନ୍ୟାୟ କରୁଥିବା ଅନୁଭବ କରିପାର, କିନ୍ତୁ ଗୋଟିଏ ଦିନ ତୁମେ ଅନୁଭବ କରିବ ଯେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱର ଯାହା କରିଥିଲେ ତାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଠିକ୍ ଥିଲା। ଏହା ତୁମ ଏବଂ ତୁମର ପ୍ରିୟଜନଙ୍କ ପାଇଁ ସର୍ବୋତ୍ତମ ଥିଲା। ଏଥିରେ କୌଣସି ଭୁଲ୍ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ।

୦୩-୦୬-୧୯୮୧
ଆତ୍ମା ମାର୍ଗଦର୍ଶିକା

ଆମେ ସମସ୍ତେ ମଣିଷ - ତୁମେ ପୃଥିବୀ ସ୍ତରରେ ଏବଂ ଆମେ ଆତ୍ମା ଜଗତରେ, କିନ୍ତୁ ଆମର ସ୍ୱଭାବ ଭିନ୍ନ। ମନେରଖ, ତୁମେ ତୁମର ଆତ୍ମାକୁ ପବିତ୍ର କରିବା ପାଇଁ ପୃଥିବୀରେ ଅଛ।

ତେଣୁ ଘୃଣାକୁ ତ୍ୟାଗ କର ଏବଂ ପ୍ରେମକୁ ଗ୍ରହଣ କର।

ଈର୍ଷାକୁ ତ୍ୟାଗ କର ଏବଂ ବୁଝାମଣା ଗ୍ରହଣ କର।

କଠୋର ହୃଦୟକୁ ତ୍ୟାଗ କରି ଦୟାକୁ ଗ୍ରହଣ କର।

କୁଟିଳତାକୁ ତ୍ୟାଗ କରି ଜ୍ଞାନ ଗ୍ରହଣ କର।

ସ୍ୱାର୍ଥପରତାକୁ ତ୍ୟାଗ କରି ନିଃସ୍ୱାର୍ଥପରତାକୁ ଗ୍ରହଣ କର।

ଏହିପରି ତୁମେ ତୁମର ଆତ୍ମାକୁ ପବିତ୍ର କରିବା ଏବଂ ଏକ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରକୁ ପହଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ନିଜକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ।

ପୃଥିବୀରେ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ଏକ ଜୁଆ। ତୁମେ ଏହା ସୂରଦାସଙ୍କ କାହାଣୀରେ ଦେଖିଥିବ। ତଥାପି, ତୁମର ଆତ୍ମାକୁ ପବିତ୍ର କରିବା ଏବଂ ଏକ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରକୁ ପହଞ୍ଚିବା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ। ଏଥିପାଇଁ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱର ତୁମକୁ ମନ୍ଦ ପ୍ରଭାବରୁ ଦୁଇଗୁଣ ସୁରକ୍ଷା ଦେଇଛନ୍ତି ଯାହା ଦ୍ୱାରା ତୁମେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେ ପତନ ନ ପାଅ। ଗୋଟିଏ ହେଉଛି ତୁମର ନିଜର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଏବଂ ସବୁଠାରୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଅବଚେତନ ମନ, ଯାହା ସର୍ବଦା ତୁମକୁ ଅଟକାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବ ଯଦି ତୁମେ ଏହାକୁ ନ ଶୁଣିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଛ, ଏବଂ ଏହା ସୁପ୍ତ ହୋଇନାହିଁ। ଦ୍ୱିତୀୟଟି ହେଉଛି ତୁମର ଆତ୍ମା ମାର୍ଗଦର୍ଶକ, ଯାହାକୁ କେତେକ ଲୋକ ଜଣେ ରକ୍ଷକ ଦୂତ ବୋଲି ଡାକିବେ। ପୃଥିବୀରେ ସମସ୍ତ ଆତ୍ମାଙ୍କର ଆତ୍ମା ମାର୍ଗଦର୍ଶକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଆତ୍ମା ଜଗତରୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସତର୍କ ରୁହନ୍ତି। ଏହି ମାର୍ଗଦର୍ଶକମାନେ ତୁମକୁ ଦେଖାନ୍ତି ଯେ ତୁମେ କେଉଁଠି ଭୁଲ କରିଛ।

ତୁମର ଆତ୍ମା ମାର୍ଗଦର୍ଶକ ତୁମ ବିଷୟରେ ସବୁକିଛି ଜାଣନ୍ତି ଏବଂ ତୁମକୁ ସଠିକ୍ ରାସ୍ତାରେ ଚାଲିବା ପାଇଁ ପ୍ରଭାବିତ କରିବାକୁ କଠିନ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି। ତୁମର ଅବଚେତନ ମନ ନିଷ୍କ୍ରିୟ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଏହା ତୁମର ଆତ୍ମା ମାର୍ଗଦର୍ଶକଙ୍କୁ ଡାକି କହିଥାଏ, "ମୁଁ ଏବେ କୌଣସି କାମରେ ନାହିଁ, ତେଣୁ ଦୟାକରି ତୁମର ଅତିରିକ୍ତ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କର।"

ତୁମର ଭୌତିକ ମନ ମାଧ୍ୟମରେ ତୁମକୁ ସଠିକ୍ ପଥ ଅନୁସରଣ କରାଇବା ପାଇଁ ତୁମର ଗାଇଡଙ୍କୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କଷ୍ଟକର ସମୟ ଭୋଗିବାକୁ ପଡିବ। ଗାଇଡଙ୍କୁ ସୀମାକୁ ଠେଲି ଦେବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ତୁମର ଭୌତିକ ମନକୁ ତାଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ଅନୁସାରେ କାମ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରିବାକୁ ପଡିବ। ଏପରି ସମୟରେ, ପୃଥିବୀର କିଛି ଲୋକ ଭୌତିକ ମନ ମାଧ୍ୟମରେ ଶୁଣିବାକୁ ମଧ୍ୟ ବିଫଳ ହୁଅନ୍ତି। ତୁମେ ତୁମକୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ମାର୍ଗଦର୍ଶନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କର ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ କ୍ଷତି ପହଞ୍ଚାଇ ଚାଲିଯାଅ।

ତୁମେ ଭାବୁଛ ଯେ ତୁମେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ କ୍ଷତି ପହଞ୍ଚାଉଛ ଏବଂ ତୁମ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଏଥିରେ ଆନନ୍ଦ ପାଉଛ, କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତରେ ତୁମେ ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ଯେତିକି କ୍ଷତି ପହଞ୍ଚାଇଛ ତା'ଠାରୁ ଶହ ଶହ ଗୁଣ ଅଧିକ ନିଜକୁ କ୍ଷତି ପହଞ୍ଚାଉଛ।

ତୁମର ଗର୍ବକୁ ଗ୍ରାସ କର ଏବଂ ନିଜକୁ ପ୍ରଶ୍ନ କର ଯେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ କ୍ଷତି ପହଞ୍ଚାଇବାରେ ସଫଳତା ନା ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷତି ପହଞ୍ଚାଇ ତୁମେ ଯେଉଁ ଆନନ୍ଦ ପାଉଛ ତାହା କେବେ ତୁମକୁ ଅନନ୍ତ ସୁଖ ଦେବ କି? ଏହା କେବେ ତୁମକୁ ଏକ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରକୁ ନେଇଯିବ? କିଛି ପୃଥିବୀ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ କ୍ଷଣସ୍ଥାୟୀ ସୁଖ ପାଇଁ, ତୁମେ କ'ଣ ତୁମର ପ୍ରକୃତ, ଅନନ୍ତ ସୁଖକୁ ବଳିଦାନ ଦେଇ ହଜାର ହଜାର ବର୍ଷ ପାଇଁ ନର୍କରେ ବଞ୍ଚିବାକୁ ଚାହୁଁଛ? ଏହା କ'ଣ ମୂର୍ଖତା ନୁହେଁ?

୦୪-୦୬-୧୯୮୧
ଯମଜ ଆତ୍ମା

ସ୍ପିରିଟ୍ ଜୀବମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରିୟଜନଙ୍କୁ ଏକ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରକୁ ଆଣିବା ପାଇଁ ବହୁତ ଚିନ୍ତିତ। ସେମାନେ ପ୍ରିୟଜନମାନଙ୍କୁ କେବେ ଭୁଲ ନ କରିବାକୁ ଉତ୍ସାହିତ କରିବାକୁ କଠିନ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ଦୁଃଖ ଭୋଗିବେ ନାହିଁ।

ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମାର ଗୋଟିଏ ଯମଜ ଅଛି। ଯଦି ଗୋଟିଏ ଯମଜ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରରେ ଥାଏ ଏବଂ ଅନ୍ୟଟି ନିମ୍ନ ସ୍ତରରେ ଥାଏ ତେବେ ଏହା ବହୁତ କଷ୍ଟକର। ଯିଏ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରରେ ଅଛି ତାକୁ ତା'ର ଯମଜକୁ ତା'ର ସ୍ତରକୁ ଉଠିବା ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିବାକୁ ପଡିବ। ସେଥିପାଇଁ, ଆତ୍ମା ଜଗତରେ ଯିଏ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରରେ ଅଛି ତାକୁ ପୃଥିବୀରେ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହିତ କରିବାକୁ ପଡିବ, ଯିଏ ନିମ୍ନ ସ୍ତରରେ ଅଛି। ପୃଥିବୀର ଯମଜକୁ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରରେ ଆଣିବା ଏକ ବହୁତ କଷ୍ଟକର କାମ। ସମସ୍ତ ଯମଜ ଏକାଠି ରହିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟ ଅଧା ଆତ୍ମା ଭଲ ହେଉ କି ଖରାପ।

ପୃଥିବୀରେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ ଅବଚେତନ ମନକୁ ସୁପ୍ତ ହେବାକୁ ଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କ ମାର୍ଗଦର୍ଶକଙ୍କ ପ୍ରକ୍ଷେପିତ ଭାବନାକୁ ଅନୁସରଣ କରିବାକୁ ମନା କରିଛନ୍ତି, ସେ ଆମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ପ୍ରକୃତ ସମସ୍ୟା। ଜଣେ ଯମଜ ଭାଇଙ୍କ ପାଇଁ ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କୁ ସଠିକ୍ ପଥ ଅନୁସରଣ କରାଇବା ଏକ ଅତ୍ୟନ୍ତ କଷ୍ଟକର କାର୍ଯ୍ୟ।

ବହୁତ କମ୍ ଯମଜ ସମାନ ସ୍ତରରେ ଥାଆନ୍ତି, ତେଣୁ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରରେ ଥିବା ଯମଜଙ୍କୁ ଅପେକ୍ଷା କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ - 2 କିମ୍ବା 3 ନୁହେଁ, 20 କିମ୍ବା 30 ନୁହେଁ, 200 କିମ୍ବା 300 ବର୍ଷ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ କିଛି କ୍ଷେତ୍ରରେ 500 କିମ୍ବା 600 ବର୍ଷ। ଥରେ ଏକ ଆତ୍ମା 1, 2 କିମ୍ବା 3 କ୍ଷେତ୍ରରେ ପହଞ୍ଚିଗଲେ, ଉପରକୁ ଉଠିବାକୁ ଶହ ଶହ ପୃଥିବୀ ବର୍ଷ ଲାଗିବ। କେତେକଙ୍କୁ ହଜାର ହଜାର ବର୍ଷ ମଧ୍ୟ ଲାଗିବ।

ଅନ୍ୟ ଯମଜଙ୍କ ଆଗମନ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିବା ଯମଜଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ଏତେ ଦୃଢ଼ ଏବଂ ପ୍ରକୃତ ଯେ ସେ ଅନ୍ୟ ଯମଜଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ପୃଥିବୀରେ ଜନ୍ମ ନିଅନ୍ତି। କେତେବେଳେ ସେମାନେ ସଫଳ ହୁଅନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଅଧିକାଂଶ ସମୟରେ ସେମାନେ ନିମ୍ନ ସ୍ତରକୁ ଖସିଯାଆନ୍ତି। ଏହିପରି ଆତ୍ମା ଜଗତ ଏବଂ ପୃଥିବୀ ଜଗତ ଚାଲିଥାଏ।

ଆମେ ଏହି ସତ୍ୟକୁ ପୁନରାବୃତ୍ତି କରିବାରୁ ନିଜକୁ ଅଟକାଇ ପାରିବୁ ନାହିଁ: ଯଦି ପୃଥିବୀର ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କ'ଣ ଭଲ ଏବଂ କ'ଣ ମନ୍ଦ ତାହା ବୁଝିବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ବୁଦ୍ଧିମାନ ହୋଇଥାନ୍ତେ, କିମ୍ବା ଆତ୍ମା ଜଗତରୁ ବାର୍ତ୍ତା ପାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥାନ୍ତେ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକୁ ବୁଝିବା ଏତେ ସହଜ ହୋଇଥାନ୍ତା। କିନ୍ତୁ ପୃଥିବୀର ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଜୀବନ କିମ୍ବା ଆତ୍ମା ଜଗତରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ଏବଂ ଯଦି କିଛି ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ତେବେ ଆମେ କିପରି ବାର୍ତ୍ତା ପଠାଇପାରିବା, କିମ୍ବା ପୃଥିବୀର ଲୋକମାନେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ କିପରି ଗ୍ରହଣ କରିପାରିବେ ତାହା ବୁଝିବା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ। ତୁମର ଦୁନିଆରେ କିଛି ମୂର୍ଖ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଏପରିକି କୁହନ୍ତି, "ଦେହରୁ ବାହାରିଯାଇଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ସହିତ କଥା ହୁଅ ନାହିଁ। ତୁମେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରଗତିକୁ ବାଧା ଦେଇ ସେମାନଙ୍କୁ ହଇରାଣ କରୁଛ।"

ଦୟାକରି ଆମକୁ ଭୁଲ ବୁଝନ୍ତୁ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଆମେ ସେହି ମୂର୍ଖମାନଙ୍କୁ କହିବାରୁ ନିଜକୁ ଅଟକାଇ ପାରିବୁ ନାହିଁ: ଯଦି ତୁମେ ପ୍ରକୃତରେ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଏବଂ ଜ୍ଞାନୀ ହୋଇଥାନ୍ତ ତେବେ ତୁମେ ଏପରି ଭାବିନଥାନ୍ତା ଏହା ବ୍ୟତୀତ, ଯେଉଁମାନେ ଆତ୍ମା ଯୋଗାଯୋଗ ବନ୍ଦ କରିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି ସେମାନେ ଏତେ ପାପୀ ଏବଂ ଦୁର୍ନୀତିଗ୍ରସ୍ତ ଯେ ସେମାନେ ଭୟ କରନ୍ତି ଯେ ଦୁନିଆ ସତ୍ୟ ଶିଖିବ ଏବଂ ସେମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବୋକା ବନାଇ ସେମାନଙ୍କର ମନ୍ଦ ପଥରେ ଚାଲିପାରିବେ ନାହିଁ। କିଛି ଲୋକ ଭାବନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ କ'ଣ ଠିକ୍ ତାହା ଜାଣନ୍ତି ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି ଯେ ଯେଉଁମାନେ ଆତ୍ମା ଜଗତ ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ କରନ୍ତି ସେମାନେ ମିଥ୍ୟା କିମ୍ବା ପାଗଳ।

ଯଦି ପୃଥିବୀର ଲୋକମାନେ ଆମ ସହିତ ସହଯୋଗ କରିବେ, ତେବେ ଆମ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ବାର୍ତ୍ତା ପଠାଇବା ଏବଂ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ଏତେ ସହଜ ହୋଇଥାନ୍ତା। ବରଂ, ସେମାନେ ଏସବୁ ଅବାନ୍ତର ଏବଂ ହାସ୍ୟରସ ବୋଲି ଗର୍ବ କରନ୍ତି, ଏହା କିପରି ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ କ୍ଷତି କରେ, ଇତ୍ୟାଦି। ତେଣୁ ଆମକୁ ଆମର ଚିନ୍ତାଧାରା ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରିବାରେ ବହୁତ କଠିନ ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ପଡିବ, ଏବଂ ଆମକୁ ବର୍ଷ ବର୍ଷ ଧରି ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ପଛରେ ଦୌଡ଼ିବାକୁ ପଡିବ ସେମାନଙ୍କୁ ସଠିକ୍ ରାସ୍ତାରେ ଆଣିବା ପାଇଁ। ଏତେ କଠିନ ପରିଶ୍ରମ ପରେ ମଧ୍ୟ କିଛି ଆତ୍ମାର ମନ ଏକକ ଥାଏ। ସେମାନେ ଆମ କଥା ଶୁଣିବେ ନାହିଁ ଏବଂ ଭୁଲ ରାସ୍ତାରେ ଚାଲିବେ।

ପୃଥିବୀରେ ଜଣେ ଦୁଷ୍ଟ ଆତ୍ମା ତା'ର ଅବଚେତନ ମନକୁ ସୁପ୍ତ କରିଦେବା ପରେ, ତା'ର ମାର୍ଗଦର୍ଶକ ସେହି ଆତ୍ମାକୁ ସଠିକ୍ ପଥରେ ଆଣିବାରେ ବିଫଳ ହେବା ପରେ, ଏପରି ଆତ୍ମାକୁ ସୁଧାରିବା ପାଇଁ ତା'ର ଯମଜ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କିଏ ବାକି ରହେ? ପୃଥିବୀରେ ଜଣେ ପତିତ ଯମଜକୁ ଏକ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରକୁ ଆଣିବା ଏବଂ ତାକୁ ଉନ୍ନତ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ଆତ୍ମା ଜଗତର ଯମଜ ପାଇଁ ଏକ ବହୁତ କଷ୍ଟକର କାମ। ତେଣୁ ଆବଶ୍ୟକ କାମ କର, ନିଜକୁ ଉନ୍ନତ କର ଏବଂ ଶୀଘ୍ର ଏକ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରକୁ ଉଠ।

ପୃଥିବୀରେ କିଛି ବର୍ଷର ମଜା ଏବଂ ଖୁସି ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରନାହିଁ; ଅନନ୍ତ ଖୁସି ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କର।

୦୫-୦୬-୧୯୮୧

ଭଲ କି ମନ୍ଦ ତୁମର ପସନ୍ଦ

ତୁମେ ନିଶ୍ଚୟ ପୁସ୍ତକ ପଢ଼ିଛ, ପ୍ରବଚନ ଶୁଣିଛ, କିମ୍ବା ସ୍କୁଲରେ ଏବଂ ତୁମର ପୁରୁଣା ସମ୍ପର୍କୀୟ ଏବଂ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କ'ଣ ଠିକ୍, କ'ଣ ଭୁଲ, ଏବଂ ନିଜକୁ କିପରି ଉନ୍ନତ କରିବେ ସେ ବିଷୟରେ ଶିକ୍ଷା ପାଇଛ। କିନ୍ତୁ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଶୁଣିବାକୁ କିମ୍ବା ପଢ଼ିବାକୁ କଷ୍ଟ କରୁନାହଁ। କିଛି ଆତ୍ମା କହିବେ, "ମୁଁ ଏହା କାହିଁକି କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ? କାହାକୁ ହଇରାଣ କରିବାରେ ମୋତେ ଆନନ୍ଦ ଲାଗେ। ମୁଁ କାହାକୁ ବୋକା ବନାଇବା ସମୟରେ ବହୁତ ଖୁସି ଅନୁଭବ କରେ, ଏବଂ କାହାକୁ କ୍ଷତି ପହଞ୍ଚାଇବା କିମ୍ବା ଲୁଟିବା ଏକ ଆନନ୍ଦ।"

ଆମେ ସେହି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ପଚାରୁ, "ତୁମେ କାହାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ସମୟରେ ଖୁସି ଅନୁଭବ କରୁନାହଁ କି? ତୁମର କ୍ଷତି କରିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିକୁ କ୍ଷମା କରି ତୁମେ ଶାନ୍ତି ଅନୁଭବ କରୁନାହଁ କି? ତୁମେ କାହାକୁ ଖୁସି କରିବା ସମୟରେ ତୁମେ ଖୁସି ହୁଅ ନାହିଁ କି?" ଯଦି ଏହି ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକ ତୁମକୁ ଖୁସି କରେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସେହି ଭୟଙ୍କର ଖରାପ ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକ କରେ, ତେବେ ଆମେ ତୁମ ପାଇଁ ବହୁତ ଦୁଃଖ ଅନୁଭବ କରୁଛୁ, ଆମେ ତୁମକୁ ଦୟା କରୁଛୁ।

ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଭିତରେ ଭଲ ଏବଂ ମନ୍ଦ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ଭଲ କି ମନ୍ଦ ହେବ ତାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ତୁମର ନିଷ୍ପତ୍ତି। ଏହା ହେଉଛି ମୁଖ୍ୟ କଥା। ଖରାପକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ଏବଂ ନିଜ ଭିତରେ ଥିବା ଭଲକୁ ବାହାର କରିବା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଏକ ମହାନ କଥା।

ଯଦି ତୁମେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ କ୍ଷତି ପହଞ୍ଚାଇ ଖୁସି ଅନୁଭବ କରୁଛ, ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବୋକା ବନାଇ ଆନନ୍ଦ ପାଉଛ, କିମ୍ବା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ହଇରାଣ କରି ଉଲ୍ଲସିତ ହେଉଛ, ତେବେ ତୁମର ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ, ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ଏବଂ ଆଶୀର୍ବାଦ ମାଗିବାର ଏହା କ'ଣ ସଠିକ୍ ସମୟ ନୁହେଁ?

୦୬-୦୬-୧୯୮୧
ଆତ୍ମା ଯୋଗାଯୋଗ ସାହାଯ୍ୟ କରେ ଆରାମରେ ପୃଥିବୀରେ ଥିବା ପ୍ରିୟଜନଙ୍କୁ

ଆମେ ପୃଥିବୀରେ ଥିବା ଆମର ପ୍ରିୟଜନଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ କରିବାକୁ ବହୁତ ଆଗ୍ରହୀ, ତେଣୁ ଆମେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ନିରନ୍ତର ଅନୁରୋଧ କରୁଛୁ ଯେ ସେ ଆମକୁ ଏହି ସୁଯୋଗ ଦିଅନ୍ତୁ। ସାମଗ୍ରିକ ଭାବରେ, ପୃଥିବୀର ଲୋକମାନେ ନିଜ କାମ, ମଜା ଏବଂ ଟଙ୍କା ରୋଜଗାରରେ ଏତେ ବ୍ୟସ୍ତ ଯେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଦିବଂଗତ ପ୍ରିୟଜନଙ୍କ ପ୍ରତି ଚିନ୍ତା କରନ୍ତି ନାହିଁ।

ତଥାପି, କିଛି - ଯେପରିକି ଆମ ମାଆ ଏବଂ ବାପା - ସେମାନଙ୍କର ଦିବଙ୍ଗତ ପ୍ରିୟଜନଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ କରିବାକୁ ଆଗ୍ରହୀ। ଯେତେବେଳେ ଆମ ମାଆ ଏବଂ ବାପା ଆମଠାରୁ ଶୁଣିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ଆମେ ବହୁତ ଖୁସି ହୋଇଥିଲୁ। ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଆମ ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ କରିପାରିବାରୁ ଖୁସି ଅନୁଭବ କରିଥିଲେ। ଆତ୍ମାମାନେ କାମନା କରୁଥିଲେ ଯେ ଆମ ମାଆ ଏବଂ ବାପାଙ୍କ ଭଳି ଆହୁରି ଅନେକ ଲୋକ ଥାଆନ୍ତେ! ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତ କରିପାରିଲୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ କିଏ ବୋକା ବନାଉଛି, କିଏ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ଭଲ ବନ୍ଧୁ, ଏବଂ ସେମାନେ କାହାକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରି ସାହାଯ୍ୟ ମାଗିବା ଉଚିତ୍, ସେ ବିଷୟରେ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରିପାରିଲୁ। ଆମ ମାଆ ଏବଂ ବାପା ତୁମ ଦୁନିଆରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକା,

କିଛି ସମ୍ପର୍କୀୟ ଏବଂ ଭଲ ବନ୍ଧୁଙ୍କୁ ଛାଡି ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି। ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଉଛୁ ଏବଂ ଆଶୀର୍ବାଦ କରୁଛୁ।

ଅନେକ ଆତ୍ମା ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରିୟଜନଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ କରିବାକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆଗ୍ରହୀ। ଆମ ପରି ଅନେକ, ପୃଥିବୀରେ ଥିବା ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରିୟଜନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତ ଅନୁଭବ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି, କାରଣ ପୃଥିବୀରେ ସେମାନଙ୍କର ଦୁଃଖ ଏବଂ ଦୁଃଖ ଆମ ଉପରେ ପ୍ରକଟିତ ହୁଏ, ଯାହା ଆମକୁ ମଧ୍ୟ ହତାଶ ଏବଂ ଦୁଃଖିତ କରିଥାଏ।

ଯେତେବେଳେ ତୁମର ପ୍ରିୟଜନମାନେ ତୁମ ଦୁନିଆ ଛାଡି ଚାଲିଯାଆନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ତୁମେ କିପରି ଅନୁଭବ କରୁଛ ତାହା ଆମେ ବୁଝିପାରୁଛୁ, କାରଣ ତୁମେ ଆମକୁ ଦେଖିପାରିବ ନାହିଁ, ଶୁଣିପାରିବ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଛୁଇଁପାରିବ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଆମେ ତୁମକୁ ଅନୁରୋଧ କରୁଛୁ ଯେ ତୁମେ ଶାନ୍ତ ରୁହ ଏବଂ ଆମ ପାଇଁ ଶୋକ କର ନାହିଁ, କାରଣ ଆମେ ସେଠାରେ ଥିବା ଅପେକ୍ଷା ଏଠାରେ ଅଧିକ ଖୁସି ଅଛୁ। ଆମେ ପୃଥିବୀରେ ଥିବା ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଜୀବିତ ଏବଂ ଆମେ ଏବେ ବି ତୁମକୁ ଦେଖିପାରୁଛୁ, ଶୁଣିପାରୁଛୁ, ଛୁଇଁପାରୁଛୁ, ଆଲିଙ୍ଗନ କରୁଛୁ ଏବଂ ଚୁମ୍ବନ ମଧ୍ୟ କରୁଛୁ।

ଯଦି ତୁମେ ଏବଂ ତୁମର ପ୍ରିୟଜନମାନେ ବହୁତ ନିକଟତର, ତେବେ ହିଁ ଆମେ ତୁମର ଦୁଃଖକୁ ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ଅନୁଭବ କରିପାରୁ। ଜଣେ ମାଆ କିମ୍ବା ବାପା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପିଲାମାନଙ୍କର, କିମ୍ବା ଜଣେ ଭଉଣୀ ଏବଂ ଭାଇର, କିମ୍ବା ପରସ୍ପରକୁ ଗଭୀର ଭାବରେ ଭଲ ପାଉଥିବା ଭଲ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କର ପ୍ରେମ ଏବଂ ନିକଟତା ଆମକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରେ। ତଥାପି, ପୃଥିବୀରେ ସମ୍ପର୍କ ଯାହା ହେଉନା କାହିଁକି, ଯଦି କୌଣସି ପ୍ରକୃତ ଏବଂ ପାରସ୍ପରିକ ପ୍ରେମ ନାହିଁ, ତେବେ ଆମେ ଆତ୍ମା ଜଗତକୁ ଆସିବା ପରେ ସେହି ଆତ୍ମା ସହିତ ଆମର କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ନଥାଏ।

ଆମ ବିନା ଆମ ମାଆ ଏବଂ ବାପା କେତେବେଳେ ଏତେ ହଜିଯାଇଥିବା ଏବଂ ଦୁଃଖିତ ଅନୁଭବ କରୁଥିଲେ ଯେ ଆତ୍ମା ଯୋଗାଯୋଗ ବିନା ସେମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତ କରିବା ଏବଂ ଉତ୍ସାହିତ କରିବା ଆମ ପାଇଁ ବହୁତ କଷ୍ଟକର ହୋଇଥାନ୍ତା। ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇ ଦେଉଥିଲୁ ଯେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଭାବନାକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ଉଚିତ କାରଣ ସେମାନେ ଆମକୁ ଦୁଃଖିତ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଆମେ ପୃଥିବୀରେ ଥିବା ସମୟ ଅପେକ୍ଷା ସେମାନଙ୍କ ନିକଟତର। ଏହି ଆତ୍ମା ଯୋଗାଯୋଗ ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ (ମା, ବାପା, ଭିସ୍ପି ଏବଂ ରାଟୁ) ପରସ୍ପରର ସୁଖ ଏବଂ ଦୁଃଖରେ ଅଂଶୀଦାର କରାଏ ଏବଂ ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କଥା ହେଉଛି, ସେମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇଥାଏ ଯେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଅଛୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭଲ ପାଆନ୍ତି। ଏହି ଆତ୍ମା ଯୋଗାଯୋଗ ଯୋଗୁଁ ଏହା ଆମ ପାଇଁ ବହୁତ ସହଜ କାମ।

ତେଣୁ ଆମେ ପୃଥିବୀର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରୁଛୁ ଯେ ସେମାନେ ଆପଣଙ୍କ ନିଜ ମଙ୍ଗଳ ପାଇଁ ଆତ୍ମିକ ଜଗତ ସହିତ ସୁରକ୍ଷିତ ଭାବରେ ଯୋଗାଯୋଗ କରନ୍ତୁ, ଏବଂ ଆମକୁ ଆମର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପାଳନ କରିବାର ଏକ ସହଜ ଉପାୟ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ। ଆତ୍ମା ଯୋଗାଯୋଗ ସାହାଯ୍ୟରେ, ଆପଣଙ୍କୁ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରିବା ଏବଂ ଆପଣଙ୍କୁ ଗଭୀର ଅନ୍ଧକାରକୁ ଯିବାରୁ ରୋକିବା ଆମ ପାଇଁ ବହୁତ ସହଜ। ଆପଣଙ୍କୁ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରିବା ଆମର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଏବଂ ତେଣୁ ଆମ ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ କରିବା ବାଞ୍ଛନୀୟ। ଯଦି ଆପଣଙ୍କ ପାଖରେ ଏପରି ଏକ ଉପହାର ଅଛି, ତେବେ ଏହାକୁ ବିକଶିତ କରନ୍ତୁ। ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମାର ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ କିଛି ପ୍ରକାରର ଉପହାର ଅଛି, କିନ୍ତୁ କିଛି ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ଏହାକୁ ବିକଶିତ

କରିବାକୁ ବହୁତ ସମୟ ଏବଂ ବହୁତ ପରିଶ୍ରମ ଲାଗେ, ଏବଂ କିଛି ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ସ୍ୱୟଂଚାଳିତ ଭାବରେ ଆସିଥାଏ।

କେବେବି ତୁମର ପ୍ରବୃତ୍ତିକୁ ଦମନ କରନାହିଁ। କେବେବି ଭାବ ନାହିଁ ଯେ ଲୋକମାନେ ଜାଣିଲେ ଯେ ତୁମର ଏହି ଉପହାର ଅଛି, ତେବେ ସେମାନେ ତୁମକୁ ପାଗଳ କିମ୍ବା ଅଦ୍ଭୁତ କହିବେ। ଏହା ଏକ ଈଶ୍ୱର ପ୍ରଦତ୍ତ ଉପହାର ଏବଂ ତୁମେ ଏଥିପାଇଁ କୃତଜ୍ଞ ହେବା ଉଚିତ।

ଗୋଟିଏ ଝିଅ ଥିଲା, ଯାହାକୁ ଆମେ ନୀନା ବୋଲି ଡାକିବୁ, ଯାହାର ଏପରି ଏକ ପ୍ରତିଭା ଥିଲା କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ମାଆ ତାଙ୍କୁ ମସ୍ତିଷ୍କ ଧୋଇ ଦେଇଥିଲେ, କହିଥିଲେ, "ଆତ୍ମା ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ କରିବା ମନ୍ଦ, ଏହା ଆଉ କେବେ କର ନାହିଁ ନଚେତ୍ ମନ୍ଦ ଆତ୍ମା ତୁମ ଶରୀରକୁ କବଜା କରି ତୁମକୁ ନଷ୍ଟ କରିଦେବ। ତୁମେ ଏକ ସୈତାନ ହୋଇଯିବ ଏବଂ ନର୍କର ନିଆଁରେ ଜଳିବ।"

ନିନା ତାଙ୍କ ମାଆଙ୍କ ଚେତାବନୀରେ ଏତେ ଭୟଭୀତ ହୋଇଗଲେ ଯେ ସେ "ଆତ୍ମା ଯୋଗାଯୋଗ" ଶବ୍ଦଟି ଉଚ୍ଚାରଣ କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ସଂକୋଚ କଲେ। ସେ ଏକ ମହାନ ସୁଯୋଗ, ଏକ ସୁନ୍ଦର ଉପହାର ଏବଂ ନିଜ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ହରାଇଲେ।

ବହୁତ ବର୍ଷ ପରେ, ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କୁହାଗଲା ଏବଂ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ଉପହାର ବିଷୟରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରୁଥିବା ପୁସ୍ତକ ଦେଲେ, ସେତେବେଳେ ବହୁତ ଡେରି ହୋଇଯାଇଥିଲା। ସେ ଏହାକୁ ଫେରି ପାଇବାକୁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ମାଆ ଯାହା କହିଥିଲେ ତାହା ଭୁଲିଯିବାକୁ ଯେତେ ଚେଷ୍ଟା କଲେ ମଧ୍ୟ, ସେ କରିପାରିଲେ ନାହିଁ, କାରଣ ତାଙ୍କର ଭୟ ବହୁତ ଗଭୀର ଥିଲା। ସେ ତାଙ୍କ ମାଆଙ୍କ କଥା ଶୁଣି ଅନୁତାପ କଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କର ଆତ୍ମବିଶ୍ୱାସ ଫେରି ପାଇବା ଅସମ୍ଭବ ମନେ କଲେ।

ନୀନାଙ୍କ କାହାଣୀ ପରି, ଏପରି ଅନେକ ଘଟଣା ଅଛି, ତେଣୁ ଆମେ ପୃଥିବୀର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରୁଛୁ ଯେ ସେମାନେ ଉପଯୁକ୍ତ ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ତଥ୍ୟ ବିନା କେବେବି କାହାକୁ ପରାମର୍ଶ ଦିଅନ୍ତୁ ନାହିଁ। ଅଳ୍ପ ଜ୍ଞାନ ଏକ ବିପଦଜନକ ଜିନିଷ। ଏବଂ ପରାମର୍ଶ ଶୁଣୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପାଇଁ - ନିଶ୍ଚିତ କରନ୍ତୁ ଯେ ଉତ୍ସରେ ପ୍ରକୃତ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜ୍ଞାନ ଅଛି।

୦୭-୦୬-୧୯୮୧
ଅଧିକାଂଶ ଆତ୍ମା ରାଜ୍ୟ ତଳକୁ ଚାଲିଯାଇଛନ୍ତି

ଆମେ ସମସ୍ତେ ଆମ ଆତ୍ମାକୁ ପବିତ୍ର କରିବା ଏବଂ ଏକ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରକୁ ଉଠିବା ପାଇଁ ପୃଥିବୀରେ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଛୁ, କିନ୍ତୁ ଆମର ଇଚ୍ଛା ସର୍ବଦା ପୂରଣ ହୁଏ ନାହିଁ ଏବଂ ପ୍ରାୟତଃ ଆମେ ଉପରକୁ ଉଠିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ତଳକୁ ଚାଲିଯାଉ। ତେଣୁ ଆମ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ Realms 2 ରୁ 6 ଅଭିଜ୍ଞତା ହାସଲ କରିଛନ୍ତି। Realm 1 ରୁ ବାହାରି ଆସିବା ଅତ୍ୟନ୍ତ କଷ୍ଟକର ହୋଇଥିବାରୁ Realm 1 ଅଭିଜ୍ଞତା ପ୍ରାପ୍ତ କରିଛନ୍ତି।

ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମା ପୃଥିବୀରେ ପ୍ରାୟ ୧୦୦ ରୁ ୨୦୦୦ ଥର ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନେଇଛି ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଅଭିଜ୍ଞତା ହାସଲ କରିଛି। ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମାକୁ ବିଭିନ୍ନ ସମସ୍ୟା ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତି ଦେଇ ଗତି କରିବାକୁ ପଡିବ।

ଆମେ ଆପଣଙ୍କୁ ଏହା ମଧ୍ୟ ଜଣାଇବାକୁ ଚାହୁଁଛୁ ଯେ ଆତ୍ମାମାନେ ପୃଥିବୀରେ ଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆମର ସମସ୍ତ ଗୁପ୍ତ କଥା କହିବାକୁ ଅନୁମତି ପାଇନାହାଁନ୍ତି; ଆମେ ଆପଣଙ୍କୁ କେବଳ କିଛି କଥା କହିପାରିବୁ। ଯଦି ଆମେ ଆପଣଙ୍କୁ ଆପଣଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟତ କହିଥାଉ, ତେବେ ଆପଣ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥାଆନ୍ତେ, ଏବଂ ଆପଣଙ୍କର ପୁନର୍ଜନ୍ମ କୌଣସି ଲାଭଦାୟକ ହେବ ନାହିଁ।

୦୮-୦୬-୧୯୮୧
ଆତ୍ମା ବିଷୟରେ ଭୁଲ ଧାରଣା
ଯୋଗାଯୋଗ

ଯଦି ତୁମେ ଭାବୁଛ ଯେ ତୁମର ଦିବଙ୍ଗତ ପ୍ରିୟଜନଙ୍କ ପ୍ରଗତିରେ ବାଧା ସୃଷ୍ଟି ହେବ, ତେବେ ତୁମେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୁଲ। ଆତ୍ମା ଯୋଗାଯୋଗ ବିନା, କେତେକ ସମୟରେ ଆତ୍ମାଙ୍କ ଚିନ୍ତାଧାରା ତୁମ ଉପରେ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇବା ପାଇଁ ଦିନ, ମାସ, ବର୍ଷ କିମ୍ବା ଦଶନ୍ଧି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମୟ ଲାଗେ। କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମା ଯୋଗାଯୋଗ ମାଧ୍ୟମରେ ଆମେ ତୁମକୁ କିଛି ଘଣ୍ଟା ମଧ୍ୟରେ ବୁଝାଇ ପାରିବୁ ଯାହା ଅନ୍ୟଥା ବର୍ଷ ବର୍ଷ ଲାଗିପାରେ। ତେଣୁ ଜଣେ ଦିବଙ୍ଗତ ଆତ୍ମାର ପ୍ରଗତିରେ ବାଧା ସୃଷ୍ଟି କରିବା ବିଷୟରେ, ବିପରୀତରେ, ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରଗତି ବହୁତ ଦ୍ରୁତ ହେବ।

ଆମେ ପୂର୍ବରୁ କହିଥିଲୁ ଯେ, ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରରେ ଥିବା ଗୋଟିଏ ଯମଜ ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କ ଉପରକୁ ଉଠିବା ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରେ ଏବଂ ଯମଜକୁ ତଳକୁ ଖସିବାରୁ ରୋକିବା ପାଇଁ ତାକୁ କଠିନ ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ। ଯେତେବେଳେ ଉଚ୍ଚ ଯମଜ ପୃଥିବୀରେ ଥିବା ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କ ପାଖରେ ଚିନ୍ତାଧାରା ପ୍ରକ୍ଷେପଣ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରେ, ସେତେବେଳେ ପୃଥିବୀ ଯମଜ ବର୍ଷ ବର୍ଷ ଧରି ସେହି ଚିନ୍ତାଧାରାଗୁଡ଼ିକୁ ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ମଧ୍ୟ କଷ୍ଟ କରିନପାରେ। କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମା ଯୋଗାଯୋଗ ମାଧ୍ୟମରେ ଏହା ସହଜ ଏବଂ ଦ୍ରୁତ। ତେଣୁ, ଆତ୍ମା ଯୋଗାଯୋଗ ବିନା ଅପେକ୍ଷା ଆମର ଅଗ୍ରଗତି ବହୁତ ଦ୍ରୁତ।

ଲୋକମାନେ ଭାବନ୍ତି ଯେ ଆତ୍ମା ଯୋଗାଯୋଗ ସ୍ୱର୍ଗତଃ ଆତ୍ମାର ଉନ୍ନତିରେ ବାଧା ସୃଷ୍ଟି କରେ ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରିୟ ସ୍ୱର୍ଗତଃ ଆତ୍ମା ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ କରିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି ନାହିଁ। ଏହା କ'ଣ ସତ୍ୟ, ନା ସେମାନଙ୍କର ଦୋଷୀ ବିବେକ ସେମାନଙ୍କୁ ଯୋଗାଯୋଗ କରିବାରୁ ବାଧା ଦିଏ?

ପ୍ରକୃତ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଏବଂ ଋଷିମାନଙ୍କର ଦିବଙ୍ଗତ ଆତ୍ମା ଏବଂ ଆତ୍ମା ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ କରିବାର ଶକ୍ତି ଥାଏ। ଯଦି ଯୋଗାଯୋଗ ଏକ ଆତ୍ମାର ପ୍ରଗତିରେ ବାଧା ସୃଷ୍ଟି କରେ, ତେବେ କ'ଣ ଏପରି ଉଚ୍ଚ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଏହି ଶକ୍ତି ରହିବ?

କିଛି ଲୋକ କହିପାରନ୍ତି, "ସାବଧାନ ରୁହ ନଚେତ୍ ମନ୍ଦ ଆତ୍ମା ତୁମ ଶରୀରକୁ କବଜା କରିନେବ ଏବଂ ତୁମେ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ ଏବଂ ନର୍କକୁ ଯିବ।" ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏଠାରେ କିଛି ଉତ୍ତର ଦିଆଯାଇଛି:

ତୁମେ କ'ଣ ମନ୍ଦ? ମନ୍ଦ ମନ୍ଦକୁ ଆକର୍ଷିତ କରେ। ଯଦି ତୁମେ ମନ୍ଦ ତେବେ ହଁ, ତୁମେ ଆତ୍ମା ଯୋଗାଯୋଗକୁ ଭୟ କରିବା ଉଚିତ କାରଣ ମନ୍ଦ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ମନ୍ଦକୁ ଆକର୍ଷିତ

କରେ, ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ମନ୍ଦ ଆତ୍ମାକୁ ଆକର୍ଷିତ କର, ତେବେ ସେମାନେ ତୁମର ଶାରୀରିକ ମନକୁ ଅଧିକାର କରିପାରନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ଯଦି ତୁମେ ଜଣେ ଭଲ ଆତ୍ମା ଏବଂ ତୁମେ ଏକ ଭଲ ଦିବଙ୍ଗତ ଆତ୍ମା ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ କରୁଛ, ତେବେ ଏଥିରେ କୌଣସି କ୍ଷତି ନାହିଁ।

କେବେବି ନିଜେ ସ୍ୱୟଂଚାଳିତ ଲେଖା ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତୁ ନାହିଁ। ସୁରକ୍ଷା ଲିଙ୍କ 14 ବିନା ଏବଂ ଉପଯୁକ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ଅନୁସରଣ ନକରି ନିଜେ ସ୍ୱୟଂଚାଳିତ ଲେଖା ଅଭ୍ୟାସ କରିବା ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିପଦପୂର୍ଣ୍ଣ। କେବଳ ଜଣେ ଅଭିଜ୍ଞ ଏବଂ ପୂର୍ବରୁ ଲିଙ୍କ୍ ହୋଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ହିଁ ଆପଣଙ୍କ ଲିଙ୍କରେ ଯୋଗ ଦେଇପାରିବେ। ଏହା ନିଶ୍ଚିତ କରିବ ଯେ କୌଣସି ନକାରାତ୍ମକ ହସ୍ତକ୍ଷେପ ଆପଣଙ୍କୁ କ୍ଷତି କରିପାରିବ ନାହିଁ।

ମନ୍ଦ ମନ୍ଦକୁ ଆକର୍ଷିତ କରେ ଏବଂ ଭଲ ଭଲକୁ ଆକର୍ଷିତ କରେ। ଭଲ ଆତ୍ମା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଆପଣଙ୍କୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେବ, ଏବଂ ଏକ ଭଲ ଆତ୍ମା ସହିତ ନିରନ୍ତର ଆତ୍ମା ଯୋଗାଯୋଗରେ, (ଯେଉଁଠାରେ ଆପଣଙ୍କର ସଂଯୋଗ ଭାଙ୍ଗି ନାହିଁ) ଆପଣ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସୁରକ୍ଷିତ।

ଯେପରି ତୁମେ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ତୁମର ମୁଖ୍ୟ ଦ୍ୱାର ବନ୍ଦ କରିଦେବ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମ ଘରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ଦେବ ନାହିଁ, ସେହିପରି ତୁମେ ତୁମର ମନକୁ ଦୁଷ୍ଟ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବନ୍ଦ କରିଦେବା ଉଚିତ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମ ମନରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ଦେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ।

---

14 ପୃଥିବୀ ଆତ୍ମା ଏବଂ ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟରେ ସୁରକ୍ଷିତ ଯୋଗାଯୋଗ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା ଏବଂ ସକାରାତ୍ମକ ଶକ୍ତି ମାଧ୍ୟମରେ ଉଚ୍ଚ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ସୁରକ୍ଷା।

୦୯-୦୬-୧୯୮୧
କିଛି ଲୋକ ଆତ୍ମାକୁ କାହିଁକି ଭୟ କରନ୍ତି
ଯୋଗାଯୋଗ

ଗ ଗୋଟିଏ ହେଉଛି ସେହି ଦିନ ଯେତେବେଳେ ଅନ୍ଧବିଶ୍ୱାସ ଆମ ଜୀବନକୁ ଶାସନ କରୁଥିଲା। ସେହି ଦିନ ଚାଲିଗଲା ଯେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ ଭାବୁଥିଲେ ଯେ କେବଳ ପାଗଳ ଲୋକମାନେ ଆତ୍ମା ସହିତ କଥା ହୁଅନ୍ତି। ସେହି ଦିନ ଚାଲିଗଲା ଯେତେବେଳେ ଏହା ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇପାରିଲା ନାହିଁ ଯେ ଯିଏ ଆତ୍ମା ଯୋଗାଯୋଗ କରିବାର ଦାବି କରେ ସେ ପ୍ରକୃତ। ବର୍ତ୍ତମାନ ପୃଥିବୀରେ, ଅନେକ ବୈଜ୍ଞାନିକ, ମନସ୍ତତ୍ତ୍ୱବିତ୍ ଏବଂ ପାରା-ମନୋବିଜ୍ଞାନୀ ଯେଉଁମାନେ ଆତ୍ମା ଯୋଗାଯୋଗ ଉପରେ ବ୍ୟାପକ ଗବେଷଣା କରୁଛନ୍ତି ସେମାନେ ପ୍ରମାଣ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ହେଉଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରକୃତ।

ଅନେକ ଅଜବ ଘଟଣା ଅଛି ଯାହାର କୌଣସି ବୈଜ୍ଞାନିକ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ମିଳିପାରିବ ନାହିଁ, ଏବଂ ESP, ପାରା-ମନୋବିଜ୍ଞାନ ଏବଂ ମାନସିକ ଘଟଣା ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ପଡିବ।

କିଛି ମୂର୍ଖ ଆତ୍ମା ଜଗତର ଅସ୍ତିତ୍ୱ ଉପରେ କିମ୍ବା ଆମେ ଆତ୍ମା ବୋଲି ସତ୍ୟ କି ନାହିଁ ସେ ବିଷୟରେ ସନ୍ଦେହ କରନ୍ତି। କିଛି ଅସାଧାରଣ ମୂର୍ଖ ଏପରି ଏକ ମୂର୍ଖ ପ୍ରଶ୍ନ ମଧ୍ୟ ପଚାରନ୍ତି ଯେପରିକି, "ତୁମେ କ'ଣ ନିଶ୍ଚିତ ଯେ ପରମେଶ୍ୱର ଅଛନ୍ତି?"

କିଛି ଲୋକ ଆତ୍ମା ଯୋଗାଯୋଗ ବିଷୟରେ ଅଧିକ ଜାଣିବା ପାଇଁ ବହୁତ ଉତ୍ସୁକ, ଏବଂ ଏପରି ବିଷୟଗୁଡ଼ିକର ଗଭୀରରୁ ଗଭୀରକୁ ଯିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି। କିଛି ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଜାଣିବା ଏକ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ, ତେଣୁ ସେମାନେ ଆତ୍ମା ଜଗତ ବିଷୟରେ, ମୃତ୍ୟୁ, ଜନ୍ମ, ପୂର୍ବ ଜୀବନ ଇତ୍ୟାଦି ବିଷୟରେ ସବୁକିଛି ଜାଣିବା ପାଇଁ କଠିନ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି। ପୃଥିବୀର ଲୋକମାନେ ସର୍ବଦା ସବୁକିଛି ପାଇଁ ଦୃଢ଼ ପ୍ରମାଣ ଖୋଜନ୍ତି। ସେମାନଙ୍କର ସୀମିତ ମନ ପ୍ରମାଣ ବିନା ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିପାରିବ ନାହିଁ, ଏବଂ ପ୍ରମାଣ ସ୍ଥାପନ କରିବା ପ୍ରାୟ ଅସମ୍ଭବ, କାରଣ କେବଳ କିଛି ଲୋକଙ୍କ ପାଖରେ ଏହି ଈଶ୍ୱର-ପ୍ରଦତ୍ତ ଶକ୍ତି ଅଛି, ଯଦିଓ ଅନ୍ୟମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନୁକରଣ କରି ନିରୀହ ଲୋକଙ୍କୁ ବୋକା ବନାଇ ଧନ ରୋଜଗାର କରିବାକୁ ଖୁସି। ଏହା ଅନେକଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରକୃତ ଲୋକଙ୍କୁ ଠକଙ୍କଠାରୁ ପୃଥକ କରିବା କଷ୍ଟକର କରିଛି।

କେତେକ ଲୋକ ଭାବନ୍ତି ଯେ ଅଲୌକିକତାରେ ଖୋଳତାଡ଼ କରିବା ମନ୍ଦ କିମ୍ବା ଖରାପ, କିନ୍ତୁ ଏପରି ଭାବିବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଜ୍ଞତା। କେତେକ ଲୋକ ଭୟ କରନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କର ଦୋଷ ଏବଂ ପାପ ଆତ୍ମା ଦ୍ୱାରା ଆବିଷ୍କୃତ ହେବ, ତେଣୁ ସେମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନିରୁତ୍ସାହିତ କରନ୍ତି। ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକମାନେ ଏହି ଧାରଣାଗୁଡ଼ିକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ, କିମ୍ବା ସେମାନେ ଏଥିରେ କୌଣସି ଆଗ୍ରହ ଦେଖନ୍ତି ନାହିଁ। କେତେକଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପିତାମାତା, ପାଦ୍ରୀ କିମ୍ବା ଶିକ୍ଷକମାନେ ମସ୍ତିଷ୍କ ଧୋଇ ଦିଅନ୍ତି ତେଣୁ ସେମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରବୃତ୍ତିକୁ ଦମନ କରନ୍ତି ଏବଂ କୌଣସି ବିପଦ ନେବାକୁ ମନା କରନ୍ତି।

ତୁମେ କାହିଁକି ପୃଥିବୀରେ ଜନ୍ମ ନେବାକୁ ବାଛ?

ଏହା ଅଦ୍ଭୁତ, କିନ୍ତୁ ସତ୍ୟ ଯେ, ତୁମେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ତୁମର ଜଗତରେ ଜନ୍ମ ନେବାକୁ ଚାହୁଁ ନଥିଲ, କାରଣ ତୁମେ ଏଠାରେ ଆତ୍ମା ଜଗତରେ ବହୁତ ଖୁସି ଥିଲ (ଆମେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରର ଆତ୍ମା ବିଷୟରେ କହୁଛୁ)। ଉଚ୍ଚ ଉପରକୁ ଚଢ଼ିବା ପାଇଁ ତୁମର ଅଧୈର୍ଯ୍ୟତା ଏବଂ ବିପଦ ନେବାକୁ ତୁମର ଇଚ୍ଛା, କିମ୍ବା ପୃଥିବୀରେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେ ପଡ଼ିଯାଉଥିବା ଜଣେ ପ୍ରିୟଜନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାର ତୁମର ଇଚ୍ଛା, ଯାହା ତୁମକୁ ପୃଥିବୀରେ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନେବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରିଥିଲା। କିନ୍ତୁ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ (ତୁମର ଆତ୍ମା ଏବଂ ଅବଚେତନ ମନ) ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ଯେ ତୁମେ କେବେ ପୃଥିବୀରେ ଜନ୍ମ ନ ହୁଅ। କେତେବେଳେ ତୁମେ ଏହା ସଚେତନ ଭାବରେ ଅନୁଭବ କର ଏବଂ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୁଅ ଯେ ତୁମେ ଏପରି କାହିଁକି ଅନୁଭବ କରୁଛ, କିନ୍ତୁ ତୁମର ଆତ୍ମା ଜଗତର ଘର ବିଷୟରେ ତୁମର କୌଣସି ସ୍ମୃତି ନାହିଁ। ତୁମେ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୁଅ, ଏବଂ ତାପରେ ତୁମେ ଏହା ଭୁଲିଯାଅ। ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ତୁମର ଆତ୍ମା ଏବଂ ଅବଚେତନ ମନରୁ ଏହି ଭାବନା ଏତେ ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ପାଆନ୍ତି ଯେ ତୁମର ଶାରୀରିକ ମନ ଏହାକୁ ଶୁଣିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହୁଏ।

ତୁମେ ଆତ୍ମା ଜଗତରେ ତାଲିମ ଏବଂ ଅଭିଜ୍ଞତା ପାଇପାରିବ, କିନ୍ତୁ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରକୁ ପହଞ୍ଚିବାକୁ ହଜାର ହଜାର ବର୍ଷ ସମୟ ଲାଗେ, ତେଣୁ ତୁମେ ଶୀଘ୍ର ଫଳାଫଳ ପାଇବା ପାଇଁ କିଛି ଶହ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରକୁ ପହଞ୍ଚିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କର, ଯାହା ହେତୁ ତୁମେ ପୃଥିବୀରେ ଜନ୍ମ ହୋଇଛ। ତଥାପି, ବିପଦ ହେଉଛି ଯେ ତୁମେ ଆହୁରି ନିମ୍ନକୁ ଯାଇପାର ଏବଂ ତୁମର ଲକ୍ଷ୍ୟ ହାସଲ କରିବାକୁ ଅଧିକ ସମୟ ଲାଗିପାରେ।

ନିମ୍ନ ସ୍ଥାନର ଆତ୍ମାମାନେ ପୃଥିବୀରେ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ପାଇବାରେ ଖୁସି, କାରଣ ଏହା ସେମାନଙ୍କୁ ଅଧିକ ଦ୍ରୁତ ଗତିରେ ଉନ୍ନତି କରିବାର ସୁଯୋଗ ଦିଏ। ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନେବା

ପରାମର୍ଶିତ କାରଣ ଯଦି ସେମାନେ ସଠିକ୍ ପଥରେ ଚାଲିବାରେ ସଫଳ ହୁଅନ୍ତି ତେବେ ଏହା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ବଡ଼ ଲାଭ। ରାଜ୍ୟ 1, 2 ଏବଂ 3 ରେ ଦୁଃଖ ଏତେ ତୀବ୍ର ଯେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପୃଥିବୀରେ ପୁନର୍ଜନ୍ମର ବିପଦ ନେବା ଭଲ। ମନ୍ଦ ଏବଂ ଖରାପ ପ୍ରଭାବ ଯୋଗୁଁ ନିମ୍ନ ସ୍ତରକୁ ଖସିଯାଇଥିବା ଭଲ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପୃଥିବୀ ସ୍ୱର୍ଗ।

କିଛି ଭଲ ଆତ୍ମା ଯେଉଁମାନେ ତଳକୁ ଖସିଯାଇଛନ୍ତି ସେମାନେ ଭଗବାନଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ କଠୋର ଦଣ୍ଡ ଦିଅନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ବହୁତ କମ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ। ଯଦି ସେମାନେ ରାଜ୍ୟ 1 କିମ୍ବା 2 ରୁ ଆସିଥାନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ ପୃଥିବୀରେ ଭାରଗ୍ରସ୍ତ ପଶୁ ଭାବରେ ଜନ୍ମ ହୁଅନ୍ତି, କଠିନ ପରିଶ୍ରମ କରନ୍ତି ଏବଂ କେତେକ ସମୟରେ ମଣିଷ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଯାତିତ ହୁଅନ୍ତି। ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର କର୍ମ ଶୀଘ୍ର ପରିଶୋଧ କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ନିର୍ଯାତିତ, ଚାବୁକ ମାରି ଏବଂ ଭୋକରେ ଥିବାରୁ ଦୁଃଖ ସହ୍ୟ କରିବାର ସାହସ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ। ସେମାନଙ୍କୁ ସାରା ଦିନ କ୍ଷେତରେ ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ପଡିବ କିମ୍ବା ପ୍ରଚୁର ଭାର ବହନ କରିବାକୁ ପଡିବ।

ଏହି ଆତ୍ମାମାନେ ଭାବନ୍ତି ଯେ ଏହି ଦଣ୍ଡ ଶହ ଶହ ବର୍ଷ ଧରି ରାଜ୍ୟ 1 କିମ୍ବା 2 ରେ ରହିବା ଅପେକ୍ଷା ବହୁତ ଭଲ। ତେଣୁ ଆପଣ କଳ୍ପନା କରିପାରିବେ ଯେ ରାଜ୍ୟ 1 ଏବଂ 2 କେତେ ଭୟଙ୍କର ହେବ। ସେହି ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକରେ ରହିବାରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ ସେମାନେ ଖୁସି ଏବଂ ସ୍ୱେଚ୍ଛାକୃତ ଭାବରେ ଏହି ଦଣ୍ଡକୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି।

Realm 3 ମଧ୍ୟ ଭୟଙ୍କର। Realm 3 ରେ ଥିବା ଆତ୍ମାମାନେ Soordas ପରି ବିପଦ ନିଅନ୍ତି, କିନ୍ତୁ Soordas ପରି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, ଏବଂ ଏପରି ଆତ୍ମା ଉଚ୍ଚକୁ ଯିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ Realms 1 କିମ୍ବା 2 ରେ ଅବତରଣ କରିପାରନ୍ତି।

୪ର୍ଥ ରାଜ୍ୟ ସହ୍ୟ କରିହେବ - ଏହା ପ୍ରାୟ ପୃଥିବୀ ପରି। ତଥାପି, ଉଚ୍ଚ ରାଜ୍ୟରୁ ପତିତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଭୟଙ୍କର। ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମା ଯଥାଶୀଘ୍ର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ରାଜ୍ୟକୁ ପହଞ୍ଚିବାକୁ ଚାହେଁ, ତେଣୁ ସେମାନେ ଅଭିଜ୍ଞତା ହାସଲ କରିବା ପାଇଁ, କମ୍ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କର ଦଣ୍ଡ ଭୋଗ କରିବା ପାଇଁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଆତ୍ମାକୁ ପବିତ୍ର କରିବା ପାଇଁ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି। ଏହି କାରଣଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ଆପଣ ପୃଥିବୀରେ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ପାଆନ୍ତି।

ତୁମେ କାହିଁକି ମୃତ୍ୟୁକୁ ଭୟ କରୁଛ?

ପୃଥିବୀରେ ଜନ୍ମ ହେବା ପରେ, ତୁମେ ତୁମର ଜୀବନକୁ ଏତେ ଉପଭୋଗ କର ଯେ ତୁମେ ମୃତ୍ୟୁକୁ ଭୟ କର। କିଛି ଲୋକ ପୁରୁଣା, ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶରୀର ସହିତ ଫସି ରହି ପୃଥିବୀ ଛାଡିବାକୁ ମଧ୍ୟ ଚାହାଁନ୍ତି ନାହିଁ। ଏହା କାହିଁକି?

କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟର ଗଭୀରତାରେ ସେମାନେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ତୁମର ଦୁନିଆରେ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ସେମାନେ କେଉଁଠାରେ ମରିବା । ସେମାନେ ମରିବାକୁ ଭୟ କରନ୍ତି କାରଣ ସେମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ଯେ ସେମାନେ ଅନ୍ଧକାର, ନିମ୍ନ ରାଜ୍ୟରେ ରହିବେ, ତେଣୁ ସେମାନେ ନିଜ ଜୀବନକୁ ଧରି ରଖିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ତୁମର ଭୌତିକ ଶରୀର କାମ କରିବାକୁ ମନା କରେ, ଆତ୍ମାକୁ ସେହି କ୍ଷୟଶୀଳ, ଅସ୍ଥାୟୀ, ଭୌତିକ ଘର ଛାଡିବାକୁ ପଡିବ । ତୁମେ ଏହାକୁ ପସନ୍ଦ କର କି ନ କର, ତୁମକୁ ପୃଥିବୀରେ ମରିବାକୁ ପଡିବ ।

ପୃଥିବୀରେ କିଛି ଲୋକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ମୃତ୍ୟୁକୁ ଏକ ଭୟଙ୍କର ଜିନିଷ ବୋଲି ଭାବିବାକୁ ମସ୍ତିଷ୍କ ଧୋଇ ଦେଇଛନ୍ତି। ସେମାନେ 'ମୃତ୍ୟୁ' ଶବ୍ଦକୁ ମଧ୍ୟ ଭୟ କରନ୍ତି। ଏହି ଭୟରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତି ଦେବା ପ୍ରାୟ ଅସମ୍ଭବ, ଏବଂ ସେମାନେ ପୃଥିବୀରେ ଅଧିକ ଦିନ ବଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ସଂଘର୍ଷ କରନ୍ତି। ଯେତେବେଳେ ଏପରି ଭଲ ଆତ୍ମାମାନେ ଆପଣଙ୍କ ଦୁନିଆରୁ ବିଦାୟ ନେଇ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରରେ ଆତ୍ମିକ ଦୁନିଆରେ ପହଞ୍ଚନ୍ତି, ସେମାନେ Realms 5, 6 ଏବଂ 7 ରେ ଏପରି ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ, ସମନ୍ୱୟ ଏବଂ ପ୍ରେମ ଦେଖି ଏତେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୁଅନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଭୟ ପାଇଁ ଅନୁତାପ କରନ୍ତି।

ଆତ୍ମହତ୍ୟା ଏକ ପାପ

ତୁମେ ମୃତ୍ୟୁକୁ ଭୟ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ। ସେହି ସମୟରେ, ତୁମର ସମୟ ପୂର୍ବରୁ ମୃତ୍ୟୁ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ। ତୁମେ କେବେ ଆତ୍ମିକ ଜଗତକୁ ଆସିବା ଉଚିତ୍ ତାହା କେବଳ ପରମେଶ୍ୱର ହିଁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା ଉଚିତ୍। ଆତ୍ମହତ୍ୟା କରିବା ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେ ଭୁଲ। ପରମେଶ୍ୱର ଆମକୁ ପୃଥିବୀରେ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ପାଇବାର ସୁଯୋଗ ଦିଅନ୍ତି, ଏବଂ ଆତ୍ମହତ୍ୟା କରି ତୁମେ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯାଉଛ। ଆତ୍ମହତ୍ୟା ଏକ ପାପ। ଆତ୍ମହତ୍ୟା କରି ତୁମେ ନିମ୍ନ ସ୍ତରରେ ପଡ଼ିଯିବ, ଯାହା ତୁମେ କେବେ ଚାହିଁବ ନାହିଁ ବୋଲି ଆମେ ନିଶ୍ଚିତ। ତୁମେ କେବେ ଆତ୍ମହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ କାରଣ ଏପରି କରିବା ଦ୍ୱାରା ତୁମେ କେବଳ ତୁମର ଭୌତିକ ଶରୀରରୁ ଏକ ଅସ୍ଥାୟୀ ମୁକ୍ତି ପାଇବ ଏବଂ ତୁମେ ତୁମର ଆତ୍ମାକୁ ସ୍ଥାୟୀ ଭାବରେ କ୍ଷତି ପହଞ୍ଚାଇବ।

୧୧-୦୬-୧୯୮୧
ଦ ହାଇ ଗୁଡ୍ ସୋଲ୍ସ

ଏଠାରେ କେବଳ ଜଣେ ଈଶ୍ୱର ଅଛନ୍ତି - ଆମର ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱର। କିନ୍ତୁ ଆମର ପ୍ରିୟ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଖରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମାକୁ ପବିତ୍ର, ସଚ୍ଚୋଟ, ପ୍ରେମମୟ, ବୁଝାମଣାଶୀଳ, ବାଧ୍ୟ, ଭଲ ଏବଂ ଜ୍ଞାନୀ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରଚୁର ଆତ୍ମା ଅଛି। ଏହି ସହାୟକମାନେ ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କ ପରି ମଣିଷ ଥିଲେ, ଏବଂ ପୃଥିବୀର ଲୋକମାନେ ଏବଂ ଆତ୍ମିକ ପ୍ରାଣୀମାନେ ଯେଉଁ ପରିସ୍ଥିତି ଦେଇ ଗତି କରୁଛନ୍ତି ତାହା ଦେଇ ଗତି କରିଥିଲେ। ସେମାନେ ଶହ ଶହ ଥର ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନେଇଥିଲେ, ଏବଂ ବାରମ୍ବାର ଉପରକୁ ଓ ତଳକୁ ଯିବା ପରେ, ଶେଷରେ ଏହି ସ୍ତରରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ। ଏହି ସହାୟକମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ଉଚ୍ଚ ଭଲ ଆତ୍ମା କୁହାଯାଏ, ଏବଂ ସବୁଠାରୁ ଉପରେ ତାଙ୍କର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଭଲ ଆତ୍ମା ଅଛନ୍ତି।

ଉଚ୍ଚ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାୟତଃ ଦେଖିଥାଉ, କିନ୍ତୁ ୪ ଏବଂ ତଳ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ୱଚିତ୍ ଦେଖାଯାଇପାରେ, କାରଣ ଏହା ସେମାନଙ୍କ କାମକୁ ସହଜ କରିଥାଏ। ସେମାନେ ଖରାପ କିମ୍ବା ଦୁଷ୍ଟ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଉନ୍ନତ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ ବହୁତ ସଫଳତା ହାସଲ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ କ'ଣ ଠିକ୍ ଏବଂ କ'ଣ ଭୁଲ ତାହା ବୁଝାନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ କିପରି କମ୍ ଭୟଙ୍କର ଏବଂ ଶୀଘ୍ର ସେମାନଙ୍କର କର୍ମଫଳ ପରିଶୋଧ କରିବେ, କିମ୍ବା କିପରି ଶୀଘ୍ର ଉଚ୍ଚ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପହଞ୍ଚିବେ ସେ ବିଷୟରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଅନ୍ତି।

ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଆମ ପାଖରେ ଥାଆନ୍ତି, ଆମେ ବହୁତ ଖୁସି ଏବଂ ଖୁସି ଅନୁଭବ କରୁ। ଯଦି ଆମକୁ କୌଣସି ସାହାଯ୍ୟର ଆବଶ୍ୟକତା ଥାଏ, ସେମାନେ ଆମକୁ ତୁରନ୍ତ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତି। ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ଆତ୍ମା, ଏପରିକି ରାଜ୍ୟ 1 ରୁ ମଧ୍ୟ, ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ ଡାକନ୍ତି, ଏହି ଉଚ୍ଚ ଭଲ ଆତ୍ମାମାନେ କିଛି ମିନିଟ୍ ମଧ୍ୟରେ ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଅନ୍ତି। ପୃଥିବୀରେ ମଧ୍ୟ, ଯଦି କୌଣସି ଆତ୍ମା ପ୍ରକୃତ ଏବଂ ଆନ୍ତରିକ ଭାବରେ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ ଡାକନ୍ତି, ତେବେ ତୁରନ୍ତ ସାହାଯ୍ୟ ଦିଆଯାଏ। ସେହି ଆତ୍ମା ରାଜ୍ୟ 1 ରେ ଅଛି, ପୃଥିବୀରେ ଅଛି କି ନାହିଁ କିମ୍ବା ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରରେ ଅଛି କି ନାହିଁ ତାହା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ନୁହେଁ। ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ ପ୍ରକୃତ ଡାକ ସର୍ବଦା ଉତ୍ତର ଦିଆଯିବ।

ତୁମେ ପ୍ରାୟତଃ ପୃଥିବୀରେ ଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ କାହାଣୀ ଶୁଣିଥିବ ଯେଉଁମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ସାହାଯ୍ୟ ମାଗିଥିଲେ ଏବଂ ଏକ ଚମତ୍କାର ଘଟିଥିଲା। ତୁମେ ହୁଏତ ଏକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ତେଜନାପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିସ୍ଥିତିରେ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ ଡାକିଥିଲ ଏବଂ କୌଣସି ଅଦ୍ଭୁତ ଉପାୟରେ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଥିଲ, ଯାହାକୁ ତୁମେ ଏକ ଚମତ୍କାର କହିବ।

ଆତ୍ମିକ ଜଗତରେ ଥିବା ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରିୟଜନମାନେ ମଧ୍ୟ ଆପଣଙ୍କୁ ଅନେକ ଥର ରକ୍ଷା କରିପାରିବେ ଏବଂ କରନ୍ତି। ଆପଣ ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇପାରିବେ ଯେ ଆତ୍ମିକ ଜଗତରେ ଥିବା ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରିୟଜନମାନେ ଆପଣଙ୍କର ବହୁତ ଯତ୍ନ ନିଅନ୍ତି। ସର୍ବଦା ମନେରଖନ୍ତୁ ଯେ ପ୍ରକୃତ ପ୍ରକୃତ ପ୍ରେମ କେବେ ମରେ ନାହିଁ, ପୃଥିବୀରେ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ମଧ୍ୟ ନୁହେଁ। ପ୍ରେମ ମୃତ୍ୟୁଠାରୁ ମହାନ। ପ୍ରେମ ଅନନ୍ତ। ମୃତ୍ୟୁ କେବଳ ଗୋଟିଏ ଜଗତରୁ ଅନ୍ୟ ଏକ ଜଗତକୁ, ଗୋଟିଏ ଶରୀରରୁ ଅନ୍ୟ ଏକ ଶରୀରକୁ, ପୃଥିବୀରୁ ସ୍ୱର୍ଗ କିମ୍ବା ନର୍କକୁ ଏକ ପରିବର୍ତ୍ତନ।

ମୃତ୍ୟୁ କୌଣସି ବଡ଼ କଥା ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ପ୍ରେମ ଅସାଧାରଣ ଭାବରେ ମହାନ।

ଏବେ, ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟକାରୀଙ୍କ ବିଷୟରେ ଟିକିଏ ଅଧିକ ଆଲୋଚନା କରିବା। ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ ଭଲ ଆତ୍ମା କହୁଛୁ, ଏବଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୂତ କହୁଛ। ଆମକୁ ଏହା ଜଣାଇବାକୁ ପଡିବ ଯେ ଦୂତମାନଙ୍କର ଡେଣା ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ଦ୍ରୁତ ଗତିରେ ଗତି କରିବା ସହିତ, ସେମାନଙ୍କର ପୋଷାକ ଡେଣା ପରି ଦେଖାଯାଏ। ଯେପରି ସେମାନେ ମାନବ ରୂପ ନେଇପାରନ୍ତି, ସେହିପରି ସେମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିବା ପାଇଁ ଡେଣା ସୃଷ୍ଟି କରିପାରିବେ। ତେଣୁ, ପୃଥିବୀର ଆତ୍ମାମାନେ ଡେଣା ଦେଖନ୍ତି ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ଯେ ଜଣେ ଦୂତ ସେମାନଙ୍କୁ ବାର୍ତ୍ତା ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିଲେ।

ଉଚ୍ଚ ସଦ୍ ଆତ୍ମାମାନେ ବହୁତ ନମ୍ର, ବିଚାରଶୀଳ ଏବଂ ବୁଝାମଣାଶୀଳ। ସେମାନେ କେତେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିୟମଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ ଶିଥିଳ କରନ୍ତି, ପ୍ରଥମେ ତାଙ୍କର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସଦ୍ ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରି, ଯିଏ ଆମର ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ମାଗନ୍ତି। ଜରୁରୀ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଏହି ଅନୁମତି କିଛି ସେକେଣ୍ଡ କିମ୍ବା ମିନିଟ୍ ମଧ୍ୟରେ ଆସିଯାଏ। ଯଦି ଏହା ଜରୁରୀ ନୁହେଁ ତେବେ ଏହା କିଛି ଘଣ୍ଟା କିମ୍ବା ସର୍ବାଧିକ କିଛି ଦିନ ସମୟ ନେଇଥାଏ।

ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଏପରି କିଛି ଚାହୁଁ ଯାହା ଅନୁମୋଦିତ ନୁହେଁ, ଆମେ ଆମ ରାଜ୍ୟର ମୁଖ୍ୟଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରୁ। ସେ ଆମ କଥା ଧ୍ୟାନର ସହିତ ଶୁଣିବେ ଏବଂ କିଛି ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିବେ, ଏବଂ ଯଦି ସେ ଅନୁଭବ କରିବେ ଯେ ଆମର ଅନୁରୋଧ ସତ୍ୟ, ଏବଂ କାହାକୁ କ୍ଷତି କରିବେ ନାହିଁ, ତେବେ ସେ ଆମର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସଦ୍ ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଆମର ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଅନୁମତି ମାଗିବା ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କରିବେ।

ଏହା ହେଉଛି ପୃଥିବୀ ଜଗତ ଏବଂ ଆତ୍ମା ଜଗତ ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ। ଆମ ରାଜ୍ୟର ଶାସକମାନେ ଏତେ ନମ୍ର, ବୁଝାମଣାଶୀଳ ଏବଂ ବିଚାରଶୀଳ ଯେ ଆମେ ସର୍ବଦା ସେମାନଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବାକୁ ମୁକ୍ତ ଅନୁଭବ କରିପାରିବା। ସେମାନେ ଏତେ ସଚ୍ଚୋଟ, ଦୟାଳୁ ଏବଂ ପ୍ରେମମୟ ଯେ ଆମେ କେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭୟ କରୁନାହୁଁ। ସେମାନେ ଏତେ ନିସ୍ୱାର୍ଥପର ଯେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ। ସେମାନେ ପ୍ରେମ ଏବଂ ଦୟା ସହିତ ଆମକୁ ବୁଝାଇ ଦିଅନ୍ତି ଯେ କିଛି ଜିନିଷ ଭୁଲ, ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକ କାହିଁକି ଭୁଲ।

ସେମାନେ କେବେବି ଆମର ଅନୁରୋଧକୁ ଅଭଦ୍ର ଭାବରେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରନ୍ତି ନାହିଁ। ଯଦି ସେମାନେ ଭାବନ୍ତି ଯେ ଏହା ଭୁଲ, ତେବେ ସେମାନେ ଆମକୁ ଏହା ବୁଝାଇବେ ଏବଂ ଏହା କାହିଁକି ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ ତାହା ବୁଝିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ। ସେମାନେ ବହୁତ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଏବଂ ଦୟାଳୁ। ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱାସ ଏବଂ ସମ୍ମାନ କରୁ, ଖୁସିରେ ସେମାନଙ୍କ କଥା ମାନିଥାଉ କାରଣ ଆମେ ଜାଣୁ ଯେ ସେମାନେ ଆମକୁ କେବେ ଭୁଲ କରିବାକୁ ଦେବେ ନାହିଁ।

ଏମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟକାରୀ - ଆମର ଉଚ୍ଚ ଭଲ ଆତ୍ମା, ଏବଂ ତୁମର ଦୂତମାନେ।

୧୨-୦୬-୧୯୮୧

ଏକ ଭଲ କାମ କ'ଣ?

ସ

ଉଡ଼ କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଃସ୍ୱାର୍ଥପର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସହିତ କରାଯାଏ। ଯଦି ଏଥିରେ ଟିକିଏ ସ୍ୱାର୍ଥ ଥାଏ, ତେବେ ଏହାକୁ ଭଲ କାର୍ଯ୍ୟ କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ; ଏହା ଏକ ସ୍ୱାର୍ଥପର କାର୍ଯ୍ୟ ହେବ।

ନିଃସ୍ୱାର୍ଥପର ଭାବରେ କରାଯାଇଥିବା ଭଲ କାମଗୁଡ଼ିକ ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରଗତି ପାଇଁ ପ୍ରକୃତ ଆଶୀର୍ବାଦ। ଏହା ଆପଣଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ ଯେକୌଣସି ଜିନିଷ ଅପେକ୍ଷା ଦ୍ରୁତ ଗତିରେ ଉପରକୁ ନେଇଯିବ। ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟବଶତଃ, ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଭଲ କାମ ପଛରେ, ପୃଥିବୀର ଲୋକମାନେ ପ୍ରାୟ ସବୁବେଳେ ଭାବନ୍ତି ଯେ ଏହା ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରକୁ ନେଇଯିବ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ପାପ କ୍ଷମା ହୋଇଯିବ।

ଆମେ ଆପଣଙ୍କୁ ସତର୍କ କରାଇବା ଉଚିତ ଯେ ଏହି ଚିନ୍ତାଧାରା ଆପଣଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରକୁ ନେବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ନିମ୍ନକୁ ନେଇଯାଏ। କେବଳ ସେହି ଭଲ କାମଗୁଡ଼ିକ ଯାହା ସ୍ୱାଭାବିକ ଭାବରେ ଏବଂ ଦୟାରୁ କରାଯାଏ, ତୁମର ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରକୁ ଯିବାର କୌଣସି ଚିନ୍ତା ନକରି, ନିଃସ୍ୱାର୍ଥପର ଭଲ କାମ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରିବ। ଭଲ କାମ କରିବା ପରେ, ତୁରନ୍ତ ଏହାକୁ ଭୁଲିଯାଅ। ଏହା ବିଷୟରେ ଆଦୌ ଚିନ୍ତା କରନାହିଁ। ଯଦି ତୁମେ ତାହା କରିପାରିବ, ତେବେ କୌଣସି ସ୍ୱାର୍ଥପର ଚିନ୍ତାଧାରା ତୁମ ମନରେ ପ୍ରବେଶ କରିବ ନାହିଁ। ଏକ ସ୍ୱାର୍ଥପର ପରବର୍ତ୍ତୀ ଚିନ୍ତାଧାରା ତୁମକୁ ସର୍ବଦା ଭୁଲ ରାସ୍ତାରେ ପକାଇଥାଏ। ତେଣୁ ଯଦି ତୁମେ ସ୍ୱୟଂଚାଳିତ ଭାବରେ ଏବଂ କେବଳ ଦୟା ପାଇଁ ଏକ ଭଲ କାମ କରିଛ, ତେବେ ତୁରନ୍ତ ଏହାକୁ ଭୁଲିଯାଅ।

ପ୍ରକୃତ ଅନୁତାପ ବିନା, କ୍ଷମା ପାଇଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ କରାଯାଇଥିବା ଭଲ କାମ, ନିଃସ୍ୱାର୍ଥପର ଭଲ କାମ ନୁହେଁ। ସେଗୁଡ଼ିକ ଆପଣଙ୍କୁ କେବେବି ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରକୁ ନେଇଯିବ ନାହିଁ; ଆପଣ ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇପାରିବେ।

କୌଣସି ଭଲ କାମ କରିବା ପୂର୍ବରୁ, ନିଶ୍ଚିତ ହୁଅନ୍ତୁ ଯେ ଆପଣଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସ୍ୱାର୍ଥପର ନୁହେଁ। ଯଦି ଆପଣ ଏଥିରେ ସଫଳ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ଆପଣଙ୍କୁ ଏହାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଭୁଲିଯିବାରେ ମଧ୍ୟ ସଫଳ ହେବାକୁ ପଡିବ। ଏଥିରେ ସଫଳତା ଆପଣଙ୍କ ନିଜ ହାତରେ।

ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ, ଯଦି ଆପଣ କୌଣସି ପ୍ରିୟଜନଙ୍କ ପାଇଁ କିଛି କରନ୍ତି, ତେବେ ଆପଣ ତାହା ପ୍ରସାରଣ କରିବାକୁ କିମ୍ବା ଏହା ବିଷୟରେ ଦୁଇଥର ଚିନ୍ତା କରିବାକୁ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତି ନାହିଁ। ଆପଣ ସେହି ପ୍ରିୟ ଆତ୍ମା ପାଇଁ ପ୍ରେମରୁ ଏହା କରନ୍ତି। ଆପଣ ସେମାନଙ୍କ ଯତ୍ନ ନେବାକୁ, ସେମାନଙ୍କ ସୁବିଧା ଦେଖିବାକୁ ଭଲ ପାଆନ୍ତି ଏବଂ ଆପଣ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବଳିଦାନ ଦେବାକୁ ମଧ୍ୟ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି। ତେଣୁ, ଆପଣ ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରିୟଜନଙ୍କ ପାଇଁ ଯାହା କରନ୍ତି, ସେଥିରେ ଆନନ୍ଦ ନିଅନ୍ତୁ, ତା'ପରେ ଏହାକୁ ଭୁଲିଯାଆନ୍ତୁ ଯେପରି ଏହା ଏକ ପ୍ରାକୃତିକ କାର୍ଯ୍ୟ, ପ୍ରକୃତ ସ୍ନେହର ପ୍ରକାଶନ - ଯଦି ନାହିଁ, ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ, ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରେମ ସତ୍ୟ ନୁହେଁ।

ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ, ତୁମର ଭଲ କାମ ସ୍ୱାର୍ଥପର ହୋଇଯାଇପାରେ - ତେଣୁ ଅଧିକ ଚିନ୍ତା କରିବା ପୂର୍ବରୁ, ଏହାକୁ ଭୁଲିଯାଅ। ତେଣୁ ମନେରଖ, ଗୋଟିଏ ଛୋଟ ସ୍ୱାର୍ଥପର ଚିନ୍ତାଧାରା ତୁମର ଭଲ କାମକୁ ପୋଛି ଦେବ।

୧୩-୦୬-୧୯୮୧
ପ୍ରତିଶୋଧ

R evenge ଏକ ବହୁତ ଖରାପ ଜିନିଷ। ପୃଥିବୀର ଲୋକମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ପ୍ରତିଶୋଧର ଅର୍ଥ କ'ଣ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ। ଯଦି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କ ପ୍ରତି ଈର୍ଷା କରେ ତେବେ ପ୍ରତିଶୋଧ ତାଙ୍କ ମନରେ ଆସେ। ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ, ଧରାଯାଉ ପିଟର କେଟିକୁ ଈର୍ଷା କରନ୍ତି କାରଣ ସେ ଜଣେ ଲୋକପ୍ରିୟ, ଭଲ, ମିଠା ବ୍ୟକ୍ତି। ତେଣୁ ପିଟର ତାଙ୍କୁ ନିନ୍ଦା କରିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି, ତେଣୁ ସେ କେଟିକୁ ବିଷୟରେ ଗୁଜବ ପ୍ରଚାର କରିବା ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତି, କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ପ୍ରିୟଜନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କରି କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ ଉପାୟରେ ହଇରାଣ କରି ତାଙ୍କୁ କ୍ଷତି ପହଞ୍ଚାଇବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି। ଏହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୁଲ। ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ପିଟରଙ୍କୁ ବହୁତ ନିମ୍ନ ସ୍ତରକୁ ନେଇଯିବ। ଏବେ, ଧରାଯାଉ କେଟି ଦେଖିଲେ ଯେ ପିଟର କେତେ ଭୁଲ ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କୁ କିପରି କ୍ଷତି ପହଞ୍ଚାଇଛନ୍ତି। ପିଟର କେତେ ଭୁଲ ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ ତାହା ଦେଖି, ତାଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଯଦି କେଟି ପିଟରଙ୍କ ପ୍ରକୃତ ରୂପ ଦୁନିଆକୁ ଦେଖାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି, ତେବେ ତାହା ଭୁଲ ନୁହେଁ। କେଟି ବିଶ୍ୱକୁ ଦେଖାଇବା ଉଚିତ ଯେ ପିଟର କେତେ ଖରାପ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତାରିତ ନ ହେବେ, ସତର୍କ ରହିବେ ଏବଂ ପିଟରଙ୍କ ପ୍ରତିଶୋଧର ଶିକାର ହେବେ ନାହିଁ। ପିଟରଙ୍କ ନିଷ୍ଠୁରତା ବିଷୟରେ ତଥ୍ୟ ଦୁନିଆକୁ ଦେଖାଇବା କେଟିକୁ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରକୁ ନେଇଯିବ। କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ହୃଦୟ ଭଲ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପବିତ୍ର ହେବା ଆବଶ୍ୟକ। ଏହାକୁ ପ୍ରତିଶୋଧ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଏ ନାହିଁ, ଯେପରି ଅନେକ ଲୋକ ଏହାକୁ କହିବେ, କାରଣ ତୁମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ତୁମେ ଯାହା କଷ୍ଟ ଭୋଗ କରିଛ ତାହା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦୁଃଖ ଭୋଗରୁ ରକ୍ଷା କରିବା। ଆଉ କେହି ପିଟରଙ୍କ ଶିକାର ହେବେ ନାହିଁ, ଏବଂ ଏହା ଏକ ଭଲ କାର୍ଯ୍ୟ। ଦୟାକରି ତୁମର ପ୍ରିୟଜନ କିମ୍ବା ନିଜକୁ କ୍ଷତି ପହଞ୍ଚାଇବା ପାଇଁ ମନ୍ଦକୁ ପ୍ରକାଶ କର ନାହିଁ। ତେଣୁ ତୁମେ ଦେଖିଛ, ପୃଥିବୀର ଲୋକମାନେ ପ୍ରାୟତଃ ଭଲ ଏବଂ ମନ୍ଦ ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ବୁଝନ୍ତି ନାହିଁ।

ସୁରେଶଙ୍କ କାହାଣୀ

ଗୋଟିଏ ଦିନ, ସୁରେଶ ଜେ ସହିତ ପରିଚିତ ହେଲା, ଜଣେ ବହୁତ ଯୁବତୀ ବିଧବା। ସେ ଅପରିଷ୍କାର ଚରିତ୍ରର ଥିଲା ଏବଂ ସୁରେଶ ସହିତ ପ୍ରେମ କରିବାକୁ ଲାଗିଲା, ଯିଏ ବିବାହିତ ଏବଂ ତିନୋଟି ସନ୍ତାନର ମାଲିକ ଥିଲା। ଜେ ସୁରେଶକୁ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଏତେ ପାଗଳ କରିଦେଲା ଯେ ସେ ତାଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରେମ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ କଲା ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଏକ ଆପାର୍ଟମେଣ୍ଟ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଲା। ଜେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ମଧ୍ୟ ସମ୍ପର୍କ ରଖିଥିଲା, କିନ୍ତୁ ସୁରେଶ ଏହା ଜାଣିପାରିଲା ନାହିଁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ଏତେ ପାଗଳ ହୋଇଗଲା ଯେ ସେ ତାଙ୍କ ଦାସ ପରି ହୋଇଗଲା। ଜେ ସୁରେଶଙ୍କଠାରୁ ଟଙ୍କା ଏବଂ ଅଳଙ୍କାର ପାଉଥିଲା। ସୁରେଶର ବାପା ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ ସୁରେଶ ଜଣେ ମହିଳାଙ୍କ ଉପରେ ତାଙ୍କ ଟଙ୍କା ନଷ୍ଟ କରୁଛି, ସୁରେଶଙ୍କ ସହିତ ବହୁତ କଠୋର ଭାବରେ କଥା ହେଲା ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଚେତନା ଫେରାଇ ଆଣିଲା, କାରଣ ସେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ସୁରେଶ ଜଣେ ଭଲ ଆତ୍ମା କିନ୍ତୁ ମହିଳାଙ୍କ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ଦୁର୍ବଳତା ଥିଲା। ସୁରେଶ ବୁଝିପାରିଲା ଯେ ସେ କେତେ ଭୁଲ ଏବଂ ସେ ଜେ ସହିତ ସମସ୍ତ ସମ୍ପର୍କ ଭାଙ୍ଗିଦେଲା। ଜେ ଜଣେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ନିଷ୍ଠୁର ଏବଂ ପ୍ରତିଶୋଧପରାୟଣ ମହିଳା ଥିଲେ। ତେଣୁ ସେ ସୁରେଶ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପରିବାର ଉପରେ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲା। ମୁଁ ପୂର୍ବରୁ

କହିଥିଲି, ତାଙ୍କର ଅନେକ ପ୍ରେମିକ ଥିଲେ, ଏବଂ ସେ ଶୀଘ୍ର ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗର୍ଭବତୀ ହୋଇଗଲେ। ଜେ ଏକ ଜଣାଶୁଣା ହସ୍ପିଟାଲରୁ ଗର୍ଭଧାରଣ ପରୀକ୍ଷା କଲେ ଏବଂ ଏକ କାଗଜ ପାଇଲେ ଯେ ସେ ପ୍ରକୃତରେ ଗର୍ଭବତୀ ଥିଲେ। ସେ ଏହି କାଗଜପତ୍ରକୁ ସୁରେଶଙ୍କ ଘରକୁ ନେଇଗଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ବାପାମାଆ ଏବଂ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ କହିଲେ ଯେ ସୁରେଶ ତାଙ୍କୁ ବିବାହ କରିବେ ବୋଲି କହି ତାଙ୍କୁ ବୋକା ବନାଇଥିଲେ, ତାଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ରଖିଥିଲେ ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ ଗର୍ଭବତୀ ଅଛନ୍ତି। ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ହସ୍ପିଟାଲର କାଗଜପତ୍ର ସହିତ ଅନ୍ୟ କିଛି କାଗଜପତ୍ର ଦେଖାଇଲେ ଯାହା ପ୍ରମାଣ କଲା ଯେ ସୁରେଶ ତାଙ୍କ ନାମରେ ଏକ ଆପାର୍ଟମେଣ୍ଟ ଖୋଜିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ। ସୁରେଶଙ୍କ ମା ଏ ବିଷୟରେ କିଛି ଜାଣି ନଥିଲେ। ତାଙ୍କର ହୃଦୟ ଦୁର୍ବଳ ଥିବାରୁ, ସୁରେଶଙ୍କ ବାପା ତାଙ୍କୁ ଏ ବିଷୟରେ କେବେ କିଛି କହି ନଥିଲେ। ସୁରେଶଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ମଧ୍ୟ ଜାଣି ନଥିଲେ।

ସୁରେଶଙ୍କ ମାଆଙ୍କ ଜୀବନର ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ଆଘାତ ଲାଗିଲା, ଏବଂ ସେହି ରାତିରେ ତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଗଲା। ସୁରେଶଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ମଧ୍ୟ ଏହି ଆଘାତ ସହ୍ୟ କରିପାରିଲେ ନାହିଁ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ଶାଶୁଙ୍କ ଅନ୍ତିମ ସଂସ୍କାର ପରେ, ସେ ସୁରେଶଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଗଲେ, ସେମାନଙ୍କ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସାଙ୍ଗରେ ନେଇଗଲେ।

ସୁରେଶ ଏବଂ ତାଙ୍କ ବାପା ଭାରାକ୍ରାନ୍ତ ହୋଇଗଲେ, ଏବଂ ନିଜକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବହୁତ କଷ୍ଟକର ହୋଇଗଲା। ସେମାନେ ଜେକୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ, ଯିଏ ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନକୁ ନଷ୍ଟ କରିଦେଇଥିଲା ଏବଂ ସୁରେଶଙ୍କଠାରୁ ଏକ ଆପାର୍ଟମେଣ୍ଟ ଏବଂ ଟଙ୍କା ଦାବି କରୁଥିଲା, ତେଣୁ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା ଯୋଜନା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ। ସେମାନେ ଭଲ ଆତ୍ମା ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଏହି ଅପମାନ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରିୟଜନଙ୍କ କ୍ଷତି ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବାକୁ ଚିନ୍ତା କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କଲା। ସୌଭାଗ୍ୟବଶତଃ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ଜଣେ ଧାର୍ମିକ ଭଲ ବନ୍ଧୁ ତାଙ୍କୁ ସମବେଦନା ଜଣାଇବାକୁ ଆସିଥିଲେ। ସୁରେଶ ଏବଂ ତାଙ୍କ ବାପା ତାଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର କାହାଣୀ କହିଲେ, ଏବଂ କହିଲେ ଯେ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି।

ସେମାନଙ୍କ ବନ୍ଧୁ କହିଲେ, "ଦେଖ, ମୋର ପ୍ରିୟ ବନ୍ଧୁମାନେ, ତୁମେ କ'ଣ ଦେଇ ଗତି କରିଛ ଏବଂ ଏବେ ବି କ'ଣ ଦେଇ ଗତି କରୁଛ ତାହା ମୁଁ ବୁଝିପାରୁଛି, କିନ୍ତୁ ଏହି ବୃଦ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ କଥା ଶୁଣ ଏବଂ ନିଜ ଆତ୍ମାକୁ ରକ୍ଷା କର। ତାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବା ତୁମ ହାତରେ ନୁହେଁ। ଏହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ହାତରେ, ତେଣୁ ଦୟାକରି ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯାଅ ନାହିଁ। ତୁମର ଭଲ ମନରୁ ସେହି ମନ୍ଦ ଧାରଣାଗୁଡ଼ିକୁ ଦୂର କର; ସେମାନେ ତୁମକୁ ତାଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ କ୍ଷତି କରିବେ। ତୁମେ ଦୁହେଁ ଏତେ ତଳକୁ ଖସିଯିବ ଯେ ତୁମେ ସ୍ୱର୍ଗରେ ତୁମର ପ୍ରିୟ ମାଆଙ୍କୁ ଦେଖିପାରିବ ନାହିଁ। ଦୟାକରି ଏହି ଭୟଙ୍କର ଚିନ୍ତାଧାରା ବନ୍ଦ କର। ବରଂ, ତୁମେ ଏପରି କିଛି କରିପାରିବ ଯାହା ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଖୁସି କରିବ। ତୁମେ ତାଙ୍କୁ କୌଣସି ଟଙ୍କା ଦେବାକୁ ମନା କରିପାରିବ। ସେ ଜଣେ ଦୁଷ୍ଟ ମହିଳା, ତେଣୁ ତୁମେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ କହି ତାକୁ ପ୍ରକାଶ କରିପାରିବ ଯେ ସେ କିଏ। ତୁମେ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଦୁଷ୍ଟତା ବାହାର କରିପାରିବ। ଈଶ୍ୱର ଏଥିରେ ଖୁସି ହେବେ କାରଣ ଅନ୍ୟମାନେ ଆଉ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତାରିତ ହେବେ ନାହିଁ, ଏବଂ ତାଙ୍କର ଉନ୍ନତିର ସମ୍ଭାବନା ମଧ୍ୟ ହୋଇପାରେ।"

ଏହି ଭଲ ପରାମର୍ଶ ଏବଂ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ସୁରେଶ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କୁ ପାପୀ ଆତ୍ମା ହେବାରୁ

ରକ୍ଷା କରିଥିଲା।

୧୪-୦୬-୧୯୮୧
ତୁମେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମାନ ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରିପାରିବ ନାହିଁ

ଯଦି ଜଣେ ଭଲ ଆତ୍ମା କାହାକୁ ଭୁଲ କରୁଥିବାର ଦେଖେ, ତେବେ ସେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ତୁରନ୍ତ କହିବ, କିମ୍ବା କୌଶଳପୂର୍ବକ ତାଙ୍କୁ ଜଣାଇବ ଯେ ସେ କେଉଁଠାରେ ଭୁଲ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ସେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଉନ୍ନତ କରିଛନ୍ତି ବୋଲି ଖୁସି ହେବ। ଏହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କେବଳ ଆତ୍ମାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା। ଖରାପ ଆତ୍ମାମାନେ ଅନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି କେଉଁଠାରେ ଭୁଲ ଅଛି ତାହା ଦେଖାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ କିପରି ଅନୁଭବ କରାଇଲେ ଯେ ସେ କେଉଁଠାରେ ଭୁଲ୍ ଥିଲା ତାହା ପାଇଁ ଗର୍ବ କରିବେ, ଏବଂ ତା'ପରେ ତାଙ୍କୁ ଉପହାସ କରିବେ। ଏହା ପ୍ରତିଶୋଧର ଏକ ପ୍ରକାରା ଜଣେ ଭଲ ଆତ୍ମା କାହାକୁ ଉନ୍ନତ କରିଛି ବୋଲି ଭାବି ଖୁସି ଅନୁଭବ କରନ୍ତି।

ଯଦି ଆପଣ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରରେ ଅଛନ୍ତି, ତେବେ ଆପଣଙ୍କର ଅବଚେତନ ମନ ଆପଣଙ୍କୁ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରିବ, କିନ୍ତୁ ଯଦି ଆପଣ ନିମ୍ନ ସ୍ତରରେ ଅଛନ୍ତି, ତେବେ ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ ଭଲ ବିଚାର କରିବା କଷ୍ଟକରା ଭଲ କାର୍ଯ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ, ଏକ ଭଲ ଆତ୍ମା ପ୍ରତି କରାଯାଇଥିବା ଏକ ଭଲ କାର୍ଯ୍ୟ ଆତ୍ମାକୁ ଉନ୍ନତ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ; କିନ୍ତୁ, ଏକ ଖରାପ ଆତ୍ମା ପ୍ରତି କରାଯାଇଥିବା ସମାନ ଭଲ କାର୍ଯ୍ୟ ବିପରୀତ କରିବ - ଏହା ଖରାପ ଆତ୍ମାକୁ ଭଲ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଦୁର୍ବଳତାର ସଙ୍କେତ ଭାବରେ ଦେଖିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ ଏବଂ ସେ ପରିସ୍ଥିତିର ସୁଯୋଗ ନେବ।

ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ, ଧର, ବୋମି ତୁମ ଘରକୁ ଭେଟିବାକୁ ଆସିଲା ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ପାନୀୟ ପରିବେଷଣ କରିବାକୁ କିମ୍ବା କିଛି ଖାଇବାକୁ ଘର ବାହାରକୁ ଯାଉଛ, ସେ ତୁମ ଘରୁ ଟଙ୍କା ଚୋରି କରେ। ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ପୁଣି ଥରେ ଘର ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କର, ତୁମେ ଦେଖିବ କ'ଣ ଘଟିଛି, ତେଣୁ ତୁମେ ତାକୁ ଆଉ କିଛି ଟଙ୍କା ଦିଅ, କହିବ, "ଏହା ଚୋରି କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ, ତୁମେ ମୋତେ ମାଗିବା ଉଚିତ୍ ଥିଲା। ମୁଁ ତୁମକୁ ଦେଇଥାନ୍ତି।" ସେ ଭୟଙ୍କର ଅନୁଭବ କରିବ ଏବଂ କହିବ, "ଦୁଃଖିତ, ମୁଁ ଆଉ କେବେ ଚୋରି କରିବି ନାହିଁ," ଏବଂ ମୁଁ ନିଶ୍ଚିତ ଯେ ସେ ଏଥିରେ ଲାଗି ରହିବ କାରଣ ସେ ଜଣେ ଭଲ ଆତ୍ମା ଯାହାକୁ ପ୍ରଲୋଭିତ କରାଯାଇଥିଲା, କିମ୍ବା ହୁଏତ ତାଙ୍କର ଏକ ବଡ଼ ଆବଶ୍ୟକତା ଥିଲା। କିନ୍ତୁ କିଛି ଖରାପ ଆତ୍ମା ପ୍ରତି ସମାନ ବ୍ୟବହାର ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହିତ କରିବ ଏବଂ ସେମାନେ ହସିବେ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ତୁମକୁ ଆହୁରି ଅନେକ ଥର ବୋକା ବନାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବେ, ଯାହା ତୁମକୁ ନିମ୍ନ ସ୍ତରକୁ ପଠାଇବ। ତେଣୁ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରତି କରାଯାଇଥିବା ଏକ ଭଲ କାମ ତା' ପାଇଁ ଏବଂ ତୁମ ପାଇଁ ଭଲ ହେବ, କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କ ପ୍ରତି କରାଯାଇଥିବା ତୁମ ଉଭୟଙ୍କ ପାଇଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଖରାପ ହୋଇପାରେ।

କ୍ଷମା ସହିତ ମଧ୍ୟ ସମାନ। ଯଦି ତୁମେ ଜଣେ ଭଲ ଆତ୍ମାକୁ କ୍ଷମା କର, ତେବେ ସେ ସୁଧାର ଆଣିବା ପାଇଁ ଯଥାସମ୍ଭବ ଚେଷ୍ଟା କରିବ। ତା'ର ଅବଚେତନ ମନ ତାକୁ ଅନୁଭବ କରାଇବ ଯେ ସେ କେଉଁଠି ଭୁଲ କରିଛି। କିନ୍ତୁ ଯଦି ତୁମେ ଜଣେ ଖରାପ ଆତ୍ମାକୁ ସେ କେଉଁଠି ଭୁଲ କରିଛି ତାହା ନ କହି କ୍ଷମା କର, ତେବେ ସେ ତୁମକୁ ହସିବ, ତୁମକୁ ମୂର୍ଖ କହିବ ଏବଂ ତା'ର

ଖରାପ ପଥରେ ଚାଲିବା ଯେହେତୁ ତୁମେ ତାକୁ ଉତ୍ସାହିତ କରିଛ, ତୁମେ ମଧ୍ୟ ତଳକୁ ଖସିଯିବ। ତେଣୁ ପୃଥିବୀର ପ୍ରତ୍ୟେକ ମଣିଷ ସମାନ ନୁହେଁ।

ତୁମେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମାନ ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରିପାରିବ ନାହିଁ।

୧୫-୦୬-୧୯୮୧
ଏବେ ଆପଣଙ୍କର ସମସ୍ୟାଗୁଡ଼ିକର ସାମ୍ନା କରନ୍ତୁ, ସାହସିକତା ଏବଂ ହସ ସହିତ

ତୁମର ଦୁନିଆରେ, ସମସ୍ତ ସୁଖ ଏବଂ ସାନ୍ତ୍ୱନା ପାଇବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅସମ୍ଭବ। ତୁମକୁ କଷ୍ଟ, ସମସ୍ୟା, ଦୁଃଖ ଏବଂ ରୋଗ ସହ୍ୟ କରିବାକୁ ପଡିବ କାରଣ ଏପରି ସମସ୍ୟା ବିନା ତୁମେ ପୃଥିବୀରେ ବଞ୍ଚିପାରିବ ନାହିଁ। ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କଥା ହେଉଛି ତୁମେ କିପରି ତୁମର ସମସ୍ୟାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେଉଛ। ତୁମକୁ ସାହସର ସହିତ ଏବଂ ହସି ହସି ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସାମ୍ନା କରିବାକୁ ପଡିବ, ଏବଂ କେବେବି ସେଗୁଡ଼ିକଠାରୁ ଦୂରେଇ ଯିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବ ନାହିଁ। ଆହୁରି ଅନେକ ସମସ୍ୟା ସର୍ବଦା ଆସିବ, ତେଣୁ ସାହସ ଏବଂ ଖୁସିରେ ତୁମର ସମସ୍ତ ସମସ୍ୟାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବା ସର୍ବୋତ୍ତମ। ଯଦି ତୁମେ ଜଣେ ଭଲ ଆତ୍ମା, କିମ୍ବା ଯିଏ ପ୍ରକୃତ ଏବଂ ଆନ୍ତରିକ ଭାବରେ ଭଲ ହେବାକୁ ଚାହୁଁଛ, ତେବେ ତୁମେ ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇପାରିବ ଯେ ଭଗବାନ ସାରା ରାସ୍ତାରେ ତୁମ ସହିତ ଅଛନ୍ତି। ତାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କର, ତାଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କର, ତାଙ୍କ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ମାଗ, ଏବଂ ତୁମର ଆନ୍ତରିକ ପ୍ରାର୍ଥନା କେବେବି ଉତ୍ତରହୀନ ହେବ ନାହିଁ।

ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କେବେବି ନକାରାତ୍ମକତାକୁ ଉତ୍ସାହିତ କରନାହିଁ

ଯଦି ତୁମର ମନ୍ଦ ସହିତ ଲଢ଼ିବା ପାଇଁ ସାହସ ନାହିଁ, ତେବେ ମନ୍ଦ ଏବଂ ଖରାପ ଲୋକଙ୍କୁ ଏଡାଇବା ଭଲ। ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୂରରେ ରୁହ, କାରଣ ମନ୍ଦ ଲୋକ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରଭାବ ସବୁବେଳେ ତୁମକୁ କ୍ଷତି ପହଞ୍ଚାଇବ। ତୁମର କମ୍ପନ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେବ ଏବଂ ତୁମେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ନିମ୍ନ ସ୍ତରକୁ ଖସିଯିବ। ପୃଥିବୀରେ ଲୋକମାନେ କହିବେ, "ଆମେ ମନ୍ଦକୁ କିପରି ଏଡାଇବା, କାରଣ ଆମ ଚାରିପାଖରେ ଖରାପ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି?" ଆମେ ବୁଝିପାରୁଛୁ ଯେ ପୃଥିବୀରେ ଅନେକ ଖରାପ ଆତ୍ମା ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ତୁମେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ କଥା ହୋଇପାର ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ରହିପାରିବ, କିନ୍ତୁ କେବେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ବନ୍ଧୁତାପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇନପାର। ଏକ ଛୋଟ କଥାବାର୍ତ୍ତା, ଏକ ଇଙ୍ଗିତ ଏବଂ ହସ, ଏବଂ ତା'ପରେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୂରେଇ ଯାଅ। କିନ୍ତୁ କପଟୀ ହୁଅ ନାହିଁ। ଆବଶ୍ୟକତା ପଡ଼ିଲେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସହାୟକ ହୁଅ, କିନ୍ତୁ କେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ମନ୍ଦ କାମ କରିବାକୁ ଉତ୍ସାହିତ କର ନାହିଁ। ଯଦି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ବନ୍ଧୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ନୁହେଁ, ତେବେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଧିକାଂଶ କ୍ଷେତ୍ରରେ ତୁମଠାରୁ ଦୂରରେ ରହିବେ। ସେମାନଙ୍କୁ ଦୂରତାରେ ରଖ, କାରଣ ଜଣେ ସାଧାରଣ ଭଲ ଆତ୍ମା ପାଇଁ ଏପରି ଖରାପ ଲୋକଙ୍କୁ ସୁଧାରିବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ। ତଥାପି, ଭଲ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କର, କିମ୍ବା ଯେଉଁମାନେ ଆନ୍ତରିକ ଭାବରେ ଉନ୍ନତି କରିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି। ବହୁତ କମ୍ ଭଲ ଆତ୍ମା ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ମନ୍ଦ ଆତ୍ମାକୁ ସୁଧାରିବା ଏବଂ ନିଜେ ଭୁଲ୍ ନ

କରିବା ପାଇଁ ଶକ୍ତି ପାଆନ୍ତି। ଖରାପ ଆତ୍ମାଗୁଡ଼ିକୁ ଉନ୍ନତ କରିବା କଷ୍ଟକର, କାରଣ ଭଲ ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ ଖରାପ ଏବଂ ମନ୍ଦ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଥାଏ।

୧୬-୦୬-୧୯୮୧
ଏକ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ କୋଣରୁ ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକ ଦେଖନ୍ତୁ

କ୍ରୋଧିତ, ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକମାନେ କେବେବି ସିଧା ଚିନ୍ତା କରିପାରିବେ ନାହିଁ କିମ୍ବା କାମ କରିପାରିବେ ନାହିଁ। ଭଲ ଆତ୍ମାମାନେ କେବେବି ଅନୁପଯୁକ୍ତ ପରାମର୍ଶ ଦେଇପାରିବେ ନାହିଁ ଏବଂ ଜାଣିଶୁଣି ନିଜ ସାଥୀ ଲୋକଙ୍କୁ ଭୁଲ ରାସ୍ତାରେ ପକାଇପାରିବେ ନାହିଁ। ଜଣେ ଦୁଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିର ଦଣ୍ଡରେ ଆନନ୍ଦ କରିବା କ'ଣ ପାପ? ଆସନ୍ତୁ ଦେଖିବା:

1. ଯଦି ତୁମେ ଖୁସି ଯେ ଦୁଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିଟି ଶିକ୍ଷା ପାଇଛି, ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ କ୍ଷତି କରିବାରୁ ନିବୃତ୍ତ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ସୁଯୋଗ ଦିଆଯାଇଛି ଉନ୍ନତି କରିବା - ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଉନ୍ନତି ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ଅଛି - କିଏ ଖୁସି ନ ହେବ? ଏହା ସ୍ୱାଭାବିକ।

2. ଯଦି ତୁମର ଖୁସି ପ୍ରତିଶୋଧମୂଳକ - ତାହା ପାପ।

ତେଣୁ ସବୁବେଳେ ଦୁଇଟି ପକ୍ଷ ଥାଏ। ଏହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ନିର୍ଭର କରେ ଯେ ତୁମେ ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକୁ କିପରି ଦେଖୁଛ, ତୁମର ପ୍ରତିକ୍ରିୟା କ'ଣ, ଏବଂ ତୁମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କ'ଣ।

୧୭-୦୬-୧୯୮୧
ରାଶିଫଳକୁ ଆପଣଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରଭାବିତ ହେବାକୁ ଦିଅନ୍ତୁ ନାହିଁ

ଆମେ କୌଣସି କଥା ସ୍ପଷ୍ଟ କରିବାକୁ ଚାହୁଁନାହୁଁ ତାହା ହେଉଛି ରାଶିଫଳ ସମ୍ପର୍କରେ। ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ଖବରକାଗଜରେ ଆପଣଙ୍କର ସାପ୍ତାହିକ କିମ୍ବା ଦୈନିକ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ପଢ଼ନ୍ତି, ଏହା ଆପଣଙ୍କ ମନ ଉପରେ ପ୍ରଭାବ ପକାଇବ। ଆପଣଙ୍କର ଚିନ୍ତାଧାରା ବହୁତ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଏବଂ ଆପଣ ଯାହା ପଢ଼ନ୍ତି ତାହା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ ହୁଏ, ଯାହା ଫଳରେ ରାଶିଫଳ ଅନୁସାରେ ଘଟଣାଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରବାହ ସୁନିଶ୍ଚିତ ହୁଏ। ତେଣୁ ଆପଣ କହିପାରନ୍ତି ଯେ ରାଶିଫଳ ଠିକ୍ ଥିଲା।

ଏହା ଦୁର୍ବଳ ମନର ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ମସ୍ତିଷ୍କ ଧୋକା ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କିଛି ନୁହେଁ। ଯଦି ଆପଣ କିଛି ଘଟାଇବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି, ତେବେ ଆପଣଙ୍କର ସକାରାତ୍ମକ ଚିନ୍ତାଧାରା ଅଧିକାଂଶ କ୍ଷେତ୍ରରେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ। ଆପଣଙ୍କର ଅବଚେତନ ମନ ଜାଣିବ ଯେ ରାଶିଫଳ ଭୁଲ କିନ୍ତୁ ଆପଣଙ୍କର ଶାରୀରିକ ମନ ଏହାକୁ ଠିକ୍ ବୋଲି ଭାବିପାରେ। ଆପଣଙ୍କର ଅବଚେତନ ମନ ସତ୍ୟ ଜାଣେ। ଯଦି ରାଶିଫଳ ଭୁଲ, ତେବେ ଆପଣଙ୍କର ଅବଚେତନ ମନ ଆପଣଙ୍କ ସହିତ ସହଯୋଗ କରିନପାରେ, ତେଣୁ ନିରାଶ ହୁଅନ୍ତୁ ନାହିଁ। ଯାହା ଘଟୁଛି ତାହାକୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ଭାବରେ ଭାବନ୍ତୁ, ଏବଂ ଆପଣଙ୍କୁ ସଠିକ୍ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରିବା ପାଇଁ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦିଅନ୍ତୁ। ଆପଣଙ୍କର ସ୍ୱାଧୀନ ଇଚ୍ଛା ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତୁ, ତେଣୁ ଜ୍ୟୋତିଷ ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତାରିତ ହୁଅନ୍ତୁ ନାହିଁ। ଏହା ସବୁ ଆପଣଙ୍କ

ଏବଂ ଆପଣଙ୍କ ପସନ୍ଦ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ।

ଶକ୍ତିକୁ ଭଲ କିମ୍ବା ଖରାପ ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇପାରିବ - ପ୍ରକଳ୍ପ ଏବଂ ଶକ୍ତି ଗ୍ରହଣ

ତୁମର ଜଗତ, ଆତ୍ମା ଜଗତ ଏବଂ ସମଗ୍ର ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡର କିଛି ଶକ୍ତି ଅଛି। ଏହି ଶକ୍ତି କିଛି ସ୍ଥାନରେ ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ କମ୍, କିନ୍ତୁ ଏହା ସର୍ବଦା ରହିଥାଏ। ଆତ୍ମା ଜଗତରେ, ଆମକୁ ଏହାକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ କାରଣ ଆମର ମନ ହେଉଛି ଆମର ଶକ୍ତିଗୃହ। ଆମେ ଏହି ଶକ୍ତିକୁ ସହଜରେ ନିଜେ ବୁଝିପାରୁଛୁ। କିନ୍ତୁ ପୃଥିବୀରେ, ତୁମେ ଏହାକୁ କିପରି ବ୍ୟବହାର କରିବ ତାହା ବୁଝିନାହଁ, ତେଣୁ ତୁମେ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରୁଛ, ଯାହା ଏହି ଶକ୍ତିର ଏକ ନିମ୍ନ ରୂପ।

କିଛି ମଣିଷ ଆମର ବାର୍ତ୍ତା ଗ୍ରହଣ କରିପାରନ୍ତି କାରଣ ସେମାନଙ୍କର ଗ୍ରହଣ ଶକ୍ତି ଅଛି। କିଛି ଲୋକଙ୍କ ପାଖରେ ପ୍ରକ୍ଷେପଣ ଶକ୍ତି ଅଛି। କିଛି ଲୋକଙ୍କ ପାଖରେ ପ୍ରକ୍ଷେପଣ ଶକ୍ତି ଅଛି ଯେତେବେଳେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଖରେ କମ୍ ଅଛି, ଏବଂ କିଛି ଲୋକ ଭାଗ୍ୟବାନ ଯେ ସେମାନେ ଗ୍ରହଣ ଏବଂ ପ୍ରକ୍ଷେପଣ ଶକ୍ତି ଉଭୟର ସନ୍ତୁଳନ ରଖିଛନ୍ତି। ଏହି ଦୁଇଟି ଶକ୍ତି, ଯଦି ସଠିକ୍ ଭାବରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ, ତେବେ ଆପଣ ଏବଂ ଆପଣଙ୍କ ଚାରିପାଖର ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଭଲ ଦୁନିଆ କରିବେ, କାରଣ ଭଲ ଆତ୍ମା ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟତର ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଅବଚେତନ ମନ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରେ - ସେମାନେ ଏହି ଶକ୍ତିକୁ ଭଲ ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ଖରାପ ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସମାନ ଶକ୍ତି ବହୁତ ବିପଦପୂର୍ଣ୍ଣ, କାରଣ ସେମାନେ ଏହାକୁ ମନ୍ଦ ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରିପାରିବେ।

ଶକ୍ତି ସମାନ, କିନ୍ତୁ ଏହାକୁ ଭଲ କିମ୍ବା ଖରାପ ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରିବା ବ୍ୟକ୍ତିର ହାତରେ। ଦୁର୍ବଳ ମନର ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ବିପଦପୂର୍ଣ୍ଣ, କାରଣ ସେମାନେ ଗର୍ବୀ ଏବଂ ଚତୁର ହୋଇଯାଆନ୍ତି। ଏହା ସେମାନଙ୍କୁ ନିମ୍ନ ସ୍ତରରେ ପହଞ୍ଚାଏ, ଯେଉଁଠାରେ ନକାରାତ୍ମକ ଆତ୍ମା ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଆହୁରି ଭୁଲ କରିଥାଏ। ଆମେ ଭଲ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା ଏବଂ ଏକାଗ୍ରତା କରିବାକୁ ପରାମର୍ଶ ଦେଉଛୁ, ଏବଂ ସ୍ୱେଚ୍ଛାକୃତ ଭାବରେ ଆପଣଙ୍କ ମନକୁ ଏକ ଭଲ ଆତ୍ମିକ ଆତ୍ମା (ପ୍ରିୟ ପ୍ରିୟଜନ)କୁ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ ଯିଏ ଆପଣଙ୍କୁ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରିପାରିବେ ଏବଂ ପୃଥିବୀରେ ଏକ ବହୁତ ଭଲ ଜୀବନଯାପନ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବେ। ପସନ୍ଦ ଆକର୍ଷିତ ହୁଏ - ଖରାପ ଖରାପକୁ ଆକର୍ଷିତ କରେ ଏବଂ ଭଲ ଭଲକୁ ଆକର୍ଷିତ କରେ। ଖରାପ ଆତ୍ମା ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଏହି ଶକ୍ତି ଅଛି ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଉନ୍ନତିର ବହୁତ ଭଲ ସୁଯୋଗ ଅଛି।

ମନେରଖନ୍ତୁ, ଜଣେ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକ ପାଇଁ ଏହି ଶକ୍ତି ବ୍ୟବହାର କରିବା ବହୁତ ବିପଦପୂର୍ଣ୍ଣ। ନକାରାତ୍ମକ ଆତ୍ମାମାନେ ଲୋକଙ୍କୁ ସବୁଠାରୁ ନିମ୍ନତମ ସ୍ଥାନକୁ ନେଇଯିବା ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିଛନ୍ତି। ତେଣୁ, ଦୁର୍ବଳ ମନର, ଭଲ ଆତ୍ମାମାନେ, ଦୟାକରି ଏହି ଶକ୍ତିକୁ ବିକଶିତ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତୁ ନାହିଁ। ମନେରଖନ୍ତୁ, ଥରେ ଏକ ଦୁଷ୍ଟ ଆତ୍ମା ଆପଣଙ୍କ ମନକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିନେଲେ, ତାକୁ ବାହାର କରିବା ପ୍ରକୃତରେ କଷ୍ଟକର।

୧୮-୦୬-୧୯୮୧

ଆତ୍ମାଠାରୁ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇବା ପାଇଁ, ସର୍ବଦା ଶାନ୍ତ ଏବଂ ଶାନ୍ତ ରୁହନ୍ତୁ

ସବୁବେଳେ ଥଣ୍ଡା, ଶାନ୍ତ ଏବଂ ଆରାମଦାୟକ ରୁହ। ଚାପମୁକ୍ତ ରୁହନ୍ତୁ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଆତ୍ମିକ ଆତ୍ମାମାନେ ତୁମକୁ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରିପାରିବେ। ତୁମେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ରଖିବା ଶିଖିବା ଉଚିତ - ପରମେଶ୍ୱର ମହାନ।

ଜ୍ୟୋତିଷ କିମ୍ବା ଏପରି ଅନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତୁ ନାହିଁ - ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱାସ ରଖିବାକୁ ଶିଖନ୍ତୁ। ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ଆପଣଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ଏବଂ ଆନ୍ତରିକ ବିଶ୍ୱାସ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ। ସେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ, ତେଣୁ କେହି ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯାଇପାରିବେ ନାହିଁ।

ଯଦି ଆପଣ ଦୁଃଖ ଭୋଗ କରନ୍ତି ଏବଂ ସମସ୍ୟା ଉପୁଜେ, ତେବେ ଏହାକୁ ଆପଣଙ୍କର କର୍ମ, ପରୀକ୍ଷା ଏବଂ ତାଲିମ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରନ୍ତୁ, ସାହସ ଏବଂ ଖୁସିର ସହିତ ଏହାକୁ ସାମ୍ନା କରନ୍ତୁ। ଆପଣଙ୍କର ଆନ୍ତରିକ ପ୍ରାର୍ଥନା ଆପଣଙ୍କୁ ବହୁତ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ। ଆପଣଙ୍କ ମନକୁ ବ୍ୟସ୍ତ ରଖନ୍ତୁ ଏବଂ କାହାକୁ କ୍ଷତି କରନ୍ତୁ ନାହିଁ ଏବଂ ଆପଣ ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇପାରିବେ ଯେ ଆପଣ ଆତ୍ମା ମାଧ୍ୟମରେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ସିଧାସଳଖ ସାହାଯ୍ୟ ଏବଂ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ପାଇବେ।

ତୁମର ଆନ୍ତରିକ ପ୍ରାର୍ଥନା ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ତୁମର ପ୍ରକୃତ ବିଶ୍ୱାସ ତୁମକୁ ଯେକୌଣସି ସମସ୍ୟାରୁ ବାହାର କରିବ। ଯେହେତୁ ତୁମେ ପୃଥିବୀରେ ଅଛ, ସମସ୍ୟା ନିଶ୍ଚୟ ରହିବ, କିନ୍ତୁ ତୁମେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସାମ୍ନା କରିବାକୁ ପଡିବ, ତେଣୁ ଏକ ସାହସିକ ହସ ସହିତ ସେମାନଙ୍କୁ ସାମ୍ନା କର। ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ତୁମର ବିଶ୍ୱାସ ଏବଂ ତୁମର ପ୍ରାର୍ଥନା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଆମ ପାଇଁ ବହୁତ ଉପଯୋଗୀ ହେବ, କାରଣ ଏହା ଆମ ପାଇଁ ତୁମ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିବା, ତୁମକୁ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରିବା ଏବଂ ତୁମକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ସହଜ କରିଥାଏ।

୧୯-୦୬-୧୯୮୧
ବିବାହ

ଏଠାରେ ଆତ୍ମା ଜଗତରେ କୌଣସି ବିବାହ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଆମେ ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏବଂ ବୃଦ୍ଧାବସ୍ଥାରେ ଦମ୍ପତିଙ୍କୁ ପରସ୍ପରର ଆବଶ୍ୟକତା ଥିବାରୁ ପୃଥିବୀରେ ଭଙ୍ଗା ବିବାହକୁ ସଂଶୋଧନ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁ। ପୃଥିବୀରେ, ଜ୍ଞାନୀ ଲୋକମାନେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ବିବାହ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲେ କାରଣ ସେମାନେ ଦେଖିଥିଲେ ଯେ ଲୋକମାନେ ଦାୟିତ୍ୱବାନ ନୁହଁନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପିଲାମାନଙ୍କର ଯତ୍ନ ନେଉନାହାଁନ୍ତି। ତେଣୁ, ସେମାନେ ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମ କରିବା ପାଇଁ ବିବାହକୁ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ କରିଥିଲେ, କାରଣ ଉଭୟ ପିତାମାତା କେବଳ ଗୋଟିଏ ଅପେକ୍ଷା ଭଲ ଭାବରେ ପିଲାକୁ ଲାଳନପାଳନ କରିପାରିବେ।

ଦୁଇଜଣ ଲୋକ ଏକାଠି ରହିବା, ପରସ୍ପରକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଭଲ ନାଗରିକ ହେବା ପାଇଁ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରିବା ବୁଦ୍ଧିମାନର କାମ। ବୃଦ୍ଧ ବୟସରେ, ଦମ୍ପତି ପରସ୍ପରର ଯତ୍ନ ନେଇପାରିବେ, ପରସ୍ପରକୁ ସାଥୀ ଦେଇପାରିବେ ଏବଂ ଏକାଠି ବିଶ୍ୱର

ସମସ୍ୟାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇପାରିବେ। ତେଣୁ ବିବାହ ଭାଗ୍ୟରେ ନାହିଁ। ତଥାପି, ଆମେ ଏହା କହିବାକୁ ଭୟ କରୁଛୁ, କାରଣ ପୃଥିବୀର ଅନେକ ଲୋକ ଏବେ କହିବେ, "ବିବାହ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହୁଏ ନାହିଁ, ତେଣୁ କାହିଁକି ବିବାହ କରି ସମସ୍ୟା ସୃଷ୍ଟି କରିବେ? ଆସନ୍ତୁ ଆମେ ମୁକ୍ତ ହେବା।" ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ଆମ ପୁସ୍ତକରେ ଏହା ପ୍ରକାଶ କରିବା ପୂର୍ବରୁ କଠିନ ଚିନ୍ତା କରିବାକୁ ପରାମର୍ଶ ଦେଉଛି। ଆମେ ଭଙ୍ଗା ବିବାହ ହୋଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପୁନଃମିଳନ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛୁ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ଖୁସିରେ ରହିପାରିବେ, କାରଣ ଏହା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସର୍ବୋତ୍ତମ, କିନ୍ତୁ କେତେକ ସମୟରେ ଜଣେ ସାଥୀ ଅନ୍ୟ ସାଥୀ ଏବଂ/ଅଥବା ସେମାନଙ୍କ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଶାରୀରିକ ଏବଂ ମାନସିକ ଭାବରେ ଦୁର୍ବ୍ୟବହାର କରିବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମନ୍ଦ। ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ସହିତ ରହିବା ଅସମ୍ଭବ ହୋଇଯାଏ, ଯେଉଁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆମେ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ସର୍ବୋତ୍ତମ କରିବା ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ।

ସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ସ୍ତ୍ରୀ ପରସ୍ପରକୁ ଭଲ ପାଇବା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପିଲାମାନଙ୍କ ସହିତ ଏକ ମିଳିତ ପରିବାର ଭାବରେ ସମନ୍ୱୟ ଏବଂ ଖୁସିରେ ରହିବା ସର୍ବୋତ୍ତମ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ସମସ୍ୟାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇପାରିବେ। ପୃଥିବୀର ପ୍ରତ୍ୟେକ ମଣିଷ ପାଇଁ ଘରେ ସମନ୍ୱୟ ଏବଂ ଖୁସି ସବୁଠାରୁ ଆବଶ୍ୟକ। ସମସ୍ତ ବିବାହରେ ଦାନ ଏବଂ ଗ୍ରହଣ ଏବଂ ସହନଶୀଳତା ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ।

୧୫-୦୧-୧୯୮୪

ଠିକ୍ ଉପାୟରେ ଆପଣଙ୍କର ଶକ୍ତି ବିକଶିତ କରନ୍ତୁ

ଆତ୍ମା ଜଗତ ଏବଂ ପୃଥିବୀରେ ମଧ୍ୟ ବିଦ୍ୟୁତ ଶକ୍ତି ଅଛି, ଯାହାକୁ ଆପଣ ଦେଖିପାରିବେ ନାହିଁ। ଏହି ଶକ୍ତି ପୃଥିବୀରେ ଆପଣଙ୍କୁ ବହୁତ ସାହାଯ୍ୟ କରେ, ଏବଂ ଏହା ଆପଣଙ୍କୁ ଫୋନ୍, ରେଡିଓ କିମ୍ବା ଟିଭି ମାଧ୍ୟମରେ ବାର୍ତ୍ତା ଗ୍ରହଣ କରିବାରେ ମଧ୍ୟ ସାହାଯ୍ୟ କରେ। ମାନବ ମସ୍ତିଷ୍କ, ଫୋନ୍, ରେଡିଓ କିମ୍ବା ଟିଭି ପରି। ପୃଥିବୀରେ କିଛି ଲୋକ ଗ୍ରହଣ ଶକ୍ତି ବିକଶିତ କରିଛନ୍ତି, କିଛି କେବଳ ପ୍ରକ୍ଷେପଣ ଶକ୍ତି ବିକଶିତ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ କିଛି ଉଭୟର ଏକ ଭଲ ସନ୍ତୁଳନ ବିକଶିତ କରିଛନ୍ତି। ଯାହାର ଅଧିକ ପ୍ରକ୍ଷେପଣ ଶକ୍ତି ଅଛି ସେ ଆମର ଆତ୍ମା ବାର୍ତ୍ତା ଗ୍ରହଣ କରିପାରିବେ ନାହିଁ, କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଗ୍ରହଣ ଶକ୍ତି କମ୍ ଅଛି। ପୃଥିବୀର ଅଧିକାଂଶ ଲୋକଙ୍କ ପାଖରେ ମାନସିକ ଶକ୍ତି ଅଛି, କିନ୍ତୁ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ବିକଶିତ କରିବା ଆପଣଙ୍କ ହାତରେ, ଏବଂ ଆପଣ ସେଗୁଡ଼ିକୁ କିପରି ବିକଶିତ କରିବେ ତାହା ବିଚାର କରିବା ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ। ସମାନ ଶକ୍ତି ଉଭୟ ଉପାୟରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇପାରିବ - ମନ୍ଦ କିମ୍ବା ଭଲ ପାଇଁ - ତେଣୁ ନିଜକୁ ନଷ୍ଟ କରିବା, କିମ୍ବା ଉଠି ଖୁସି ହେବା ଆପଣଙ୍କ ହାତରେ।

କେତେକ ସମୟରେ, ଆମକୁ ଆପଣଙ୍କୁ କିଛି କହିବାକୁ କିମ୍ବା କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଦେବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇନଥାଏ, ତେଣୁ ଦୟାକରି ସେହି ପ୍ରଶ୍ନ ବାରମ୍ବାର ପଚାରି ଆମକୁ ବାଧ୍ୟ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତୁ ନାହିଁ।

ପୃଥିବୀରେ ସମସ୍ତେ ପାପ କରନ୍ତି। ପାପ କରିନଥିବା କେହି ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ତର ଭିନ୍ନ। କେତେକ ବହୁତ କମ୍ ପାପ କରନ୍ତି, କେତେକ ଅଧିକ, ଏବଂ

କେତେକ ଅତ୍ୟଧିକ। ତେଣୁ ଯଦି ଆପଣ ଅଳ୍ପ ପାପ କରନ୍ତି, ତେବେ ଆପଣଙ୍କୁ କର୍ମ ମାଧ୍ୟମରେ ମୂଲ୍ୟ ଦେବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ଆମେ ତାହା ବନ୍ଦ କରିପାରିବୁ ନାହିଁ। ଆପଣଙ୍କୁ ଏହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ବୁଝିବାକୁ ପଡିବ - ଆମେ ଆପଣଙ୍କ ଦଣ୍ଡକୁ ବନ୍ଦ କରିପାରିବୁ ନାହିଁ। କେତେକ ସମୟରେ ଆମକୁ କିଛି ଲୋକଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ମନା କରିବାକୁ ପଡିଥାଏ, ଏବଂ ଏହା ହେଉଛି ମୁଖ୍ୟ କାରଣ। ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ଇଚ୍ଛୁକ ଯେଉଁମାନେ ଭଲ, ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଏବଂ ପୃଥିବୀରେ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକଙ୍କ ଯୋଗୁଁ କଷ୍ଟ ପାଉଛନ୍ତି, ତେଣୁ ଯଦି ଆମେ ଆପଣଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ କିମ୍ବା ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ମନା କରୁ, ତେବେ ଆପଣ କେଉଁ ପାପ କରିଛନ୍ତି ତାହା ଖୋଜିବା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆନ୍ତରିକ ଭାବରେ ଅନୁତାପ କରିବା, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଆମେ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଆପଣଙ୍କୁ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରିପାରିବୁ।

କେବଳ ନକାରାତ୍ମକ ଆତ୍ମାମାନେ ଆପଣଙ୍କୁ ଭ୍ରମିତ କରି ଏବଂ ଭୁଲ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରି ଆପଣଙ୍କୁ ଦୁଃଖୀ କରିବାକୁ ଆଗ୍ରହୀ, କିନ୍ତୁ ଭୁଲ ଭଲକୁ ଆକର୍ଷିତ କରେ, ଏବଂ ମନ୍ଦ ମନ୍ଦକୁ ଆକର୍ଷିତ କରେ, ତେଣୁ ଭଲ ହେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କର ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ତୁମକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ।

୨୫-୦୧-୧୯୮୪
ପ୍ରାର୍ଥନା ସର୍ବଦା ଛୋଟ ଏବଂ ନିଷ୍ଠାପର ହେବା ଉଚିତ

ତୁମର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକାଗ୍ରତା ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ। ତୁମର ଦୁନିଆରେ, ଲମ୍ବା ପ୍ରାର୍ଥନା କେବେବି ତୁମକୁ ଏକାଗ୍ର ହେବାକୁ ଦିଏ ନାହିଁ, କିମ୍ବା ତୁମେ ଏଥିରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆନ୍ତରିକ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ। ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭକ୍ତି, ଏକାଗ୍ରତା ଏବଂ ଆନ୍ତରିକତା ବିନା ଏକ ପୁସ୍ତକରୁ ପ୍ରାର୍ଥନା ପଢ଼, ଏହା ଠିକ୍ ଏକ ଉପନ୍ୟାସ ପଢ଼ିବା ପରି।

ପ୍ରତିଦିନ ସମାନ ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତୁ, କାରଣ ଆପଣ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଦୃଢ଼ ଏବଂ ପବିତ୍ର କମ୍ପନ ସୃଷ୍ଟି କରିବେ। ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ, ଯେକୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ଠିକ୍ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ଯଦି ଆପଣ କେବଳ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନ ବାଛନ୍ତି ତେବେ ଭଲ କମ୍ପନ ଆପଣଙ୍କ ପାଖକୁ ପ୍ରତିଫଳିତ ହେବ ଏବଂ ଏହା ଆପଣଙ୍କୁ ବହୁତ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ।

ସମସ୍ତ ସ୍ଥାନ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସ୍ଥାନ, ତେଣୁ ଯାତ୍ରା ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ଛୋଟ ଛୋଟ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିପାରିବ। ତୁମର ବିଶ୍ୱାସ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ। ଯଦିଓ ତୁମେ ରାସ୍ତାରୁ ପଥର ଉଠାଇ, ଧୋଇ, ଟେବୁଲ ଉପରେ ରଖି, ଏବଂ ତାକୁ ଆନ୍ତରିକ ଭାବରେ ପୂଜା କର, ତୁମର ପ୍ରାର୍ଥନା ଭଲ କମ୍ପନ ସୃଷ୍ଟି କରେ ଏବଂ ସେହି କମ୍ପନ ପଥର ଦ୍ୱାରା ଶୋଷିତ ହେବ। ତୁମର ନିତ୍ୟ ନିତ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥନା ସେହି ପଥର ଏବଂ ସ୍ଥାନ ଚାରିପାଖରେ ଭଲ କମ୍ପନ ସୃଷ୍ଟି କରେ, ଏବଂ ଏହା ତୁମ ପାଖକୁ ଫେରି ଆସିଥାଏ, ତୁମକୁ ମନର ଶାନ୍ତି ଏବଂ ଜ୍ଞାନ ଆଣିଥାଏ, ଏବଂ ତୁମର ଆତ୍ମାକୁ ମଧ୍ୟ ପବିତ୍ର କରିଥାଏ। କେବଳ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱାସ ରଖ ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆନ୍ତରିକ ହୁଅ, ଏବଂ ତୁମର ପ୍ରାର୍ଥନା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ।

୨୬-୦୧-୧୯୮୪
ଗର୍ବ ସବୁବେଳେ ତୁମକୁ ପତନ କରାଏ
ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେ

ସର୍ବଦା ନମ୍ର ହୁଅ। କେବେବି ଭାବ ନାହିଁ ଯେ ତୁମର ସାହାଯ୍ୟ ବିନା କେହି ଅଯଥାରେ ପଡ଼ିଯିବେ। ସାହାଯ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ କରୁଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱର ଅଛନ୍ତି। ତୁମେ ଜଣେ ସାଧାରଣ ମଣିଷ। ଯଦି ତୁମେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ହୁଅ ଏବଂ ତୁମେ ଗର୍ବକୁ ନିଜ ଭିତରେ ସ୍ଥାନ ଦେବାକୁ ଦିଅ, ତେବେ ଗର୍ବ ଗୋଟିଏ ଦିନ ତୁମକୁ ପତନ କରାଇବ। ତେଣୁ କେବେବି ଗର୍ବ କର ନାହିଁ। ଯଦି ତୁମର ମନରେ ଗର୍ବ ଭରିଯାଏ ତେବେ ତୁମେ ସିଧା ଚିନ୍ତା କରିପାରିବ ନାହିଁ, ତୁମେ ଅନେକ ଭୁଲ କରିବ ଏବଂ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେ ପତନ ହେବ। ଯଦି ତୁମର ମୁଣ୍ଡ ବାୟୁରେ ଥାଏ, ତେବେ ଏହା କେବଳ ବାୟୁରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ। ତୁମର କୌଣସି ଜ୍ଞାନ ରହିବ ନାହିଁ। ତୁମେ ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇପାର ଯେ ତୁମ ବିନା କେହି ଅସହାୟ ନୁହେଁ। ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱର ବିନା କେବଳ ତୁମେ ଅସହାୟ ହେବ।

ଯିଏ ଭାବୁଛି ଯେ ତାଙ୍କ ବିନା କେହି ଅସହାୟ ହୋଇଯିବ, ସେ ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ମୂର୍ଖ। ଯଦି ଈଶ୍ୱର ତୁମକୁ ଗର୍ବ କରିବା ପାଇଁ କିଛି ଦେଇଛନ୍ତି, ତଥାପି ନମ୍ର ହୁଅ; ନଚେତ୍, ତୁମେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ପଡ଼ିଯିବ। ସମୟ ପୂର୍ବରୁ କିଛି ହୁଏ ନାହିଁ - ତେଣୁ କେବଳ ଅପେକ୍ଷା କର ଏବଂ ଆରାମ କର - ତୁମର ଟେନସନ୍ ସମୟ ପୂର୍ବରୁ ତାହା ଘଟିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ ନାହିଁ। ବରଂ, ଏହା ତୁମର କ୍ଷତି କରିବ। ତେଣୁ ଆରାମ କର ଏବଂ ପ୍ରାର୍ଥନା କର। ଈଶ୍ୱର ମହାନ।

ପୃଥିବୀରେ, ଆପଣଙ୍କୁ ଖରାପ ଏବଂ ମନ୍ଦ ଆତ୍ମା ସହିତ ରହିବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ଆପଣଙ୍କ ନିଜ ଆତ୍ମାକୁ ପବିତ୍ର, ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଏବଂ ଭଲ ରଖିବାକୁ ପଡିବ। ଏହା ଏକ ବହୁତ କଷ୍ଟକର କାର୍ଯ୍ୟ, କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱର ଭଲ ଆତ୍ମା ସହିତ ରୁହନ୍ତି ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ତାଙ୍କର ସୁରକ୍ଷା ଚାହାଁନ୍ତି ତେବେ ସେମାନଙ୍କର ଯତ୍ନ ନିଅନ୍ତି। ପୃଥିବୀରେ ଦୁଃଖ ଭୋଗ ସତ୍ତ୍ୱେ, ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଚିନ୍ତା ଏବଂ ସ୍ନେହ ଦେଖାନ୍ତୁ ଏବଂ ସର୍ବଦା ଭଲ ରହିବାର ଆନ୍ତରିକ ଇଚ୍ଛା ରଖନ୍ତୁ।

୨୮-୦୧-୧୯୮୪
ଆପଣ ଆପଣଙ୍କ ପାପ ପାଇଁ
ଦେୟ ଦେଇ ଖସି ଯାଇପାରିବେ ନାହିଁ

ତୁମେ ଯେତେ ବୁଣିବ, ତୁମେ କାଟିବ। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନ୍ୟାୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସିଦ୍ଧ। ଏହା ତୁରନ୍ତ ନ ଆସିପାରେ, କିନ୍ତୁ ଶେଷରେ, ତୁମକୁ ତୁମର ପାପ ପାଇଁ ମୂଲ୍ୟ ଦେବାକୁ ପଡିବ।

ଭଗବାନ ସବୁବେଳେ ଭଲ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ସଙ୍କେତ ଦିଅନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଭୁଲ କରନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ପାପ କରନ୍ତି। ସେ ଆପଣଙ୍କୁ ଦେଖାନ୍ତି ଯେ ଆପଣ କେଉଁଠି ଭୁଲ କରୁଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ପୃଥିବୀର ଲୋକମାନେ ଏହା ଅନୁଭବ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ତେଣୁ ସ୍ଥଗିତ ହେବା ଏବଂ ଉନ୍ନତି କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ, ସେମାନେ ମନ୍ଦତାରେ ଆହୁରି ଗଭୀରକୁ ଯାଆନ୍ତି। ଯଦି ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ମନ୍ଦ ପଥରେ ବିଫଳ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ

ସେମାନେ ବୁଝିପାରନ୍ତି ନାହିଁ ଯେ ଈଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ପାପ କରିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି ନାହିଁ। ବରଂ, ସେମାନେ ପାପରେ ଆହୁରି ଗଭୀରକୁ ଯାଆନ୍ତି, ଭାବନ୍ତି, "ମୁଁ କେତେ ବୁଦ୍ଧିମାନ ତାହା ଦେଖାଇବି।" ଆମେ ଏପରି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଦୟା କରୁ। ସେମାନେ ମନ୍ଦତାରେ ଏତେ ଗଭୀରକୁ ଯାଆନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ 'ଫେରିବା ନାହିଁ' ରାସ୍ତାରେ ଥାଆନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନେ ନର୍କରେ ପଡ଼ିଯାଆନ୍ତି।

ଭାଗ II

ପ୍ରଶ୍ନ ଏବଂ ଉତ୍ତର

ଖୋର୍ଶେଦ ଭାବନାଗ୍ରୀଙ୍କ ବମ୍ବେ ଘରର ଡେସ୍କ ଯେଉଁଠାରେ ସେ ତାଙ୍କ ପୁଅମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ କରୁଥିଲେ

ସ୍ୱୟଂଚାଳିତ ଲେଖା

"ଅଳ୍ପ ଜ୍ଞାନ ଏକ ବିପଦପୂର୍ଣ୍ଣ ଜିନିଷ।"
"ଆମେ ପୃଥିବୀରେ ତୁମେ ଅପେକ୍ଷା ଆତ୍ମା ଜଗତରେ ଅଧିକ ଜୀବିତ। ଆମେ ତୁମକୁ ଦେଖିପାରୁଛୁ, ଶୁଣିପାରୁଛୁ, ଛୁଇଁପାରୁଛୁ ଏବଂ ଅନୁଭବ କରିପାରୁଛୁ।"
"ପ୍ରକୃତ ପ୍ରକୃତ ପ୍ରେମ କେବେ ମରେ ନାହିଁ, ପୃଥିବୀରେ ତୁମର ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ମଧ୍ୟ ନୁହେଁ। ପ୍ରେମ ଅଟେ।"

କେବେବି ନିଜେ ସ୍ୱୟଂଚାଳିତ ଲେଖା ଲେଖିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା ବିନା ଏବଂ ଉପଯୁକ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ଅନୁସରଣ ନକରି ନିଜେ ସ୍ୱୟଂଚାଳିତ ଲେଖା ଆରମ୍ଭ କରିବା ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିପଦପୂର୍ଣ୍ଣ। କେବଳ ଜଣେ ଅଭିଜ୍ଞ ଏବଂ ପୂର୍ବରୁ ଲିଙ୍କ୍ ହୋଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ହିଁ ଆପଣଙ୍କ ଲିଙ୍କ୍ ସଂଯୋଗ କରିପାରିବେ। ଏହା ନିଶ୍ଚିତ କରିବ ଯେ କୌଣସି ନକାରାତ୍ମକ ହସ୍ତକ୍ଷେପ, ଯେପରିକି ଏକ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଆତ୍ମା କିମ୍ବା ଅଜଣା ନକାରାତ୍ମକ ଶକ୍ତି, ଆପଣଙ୍କୁ କ୍ଷତି କରିବ ନାହିଁ।

ଯେତେବେଳେ ଆମେ ମୃତ ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ କରୁ, ଆମେ କ'ଣ ସେମାନଙ୍କ ଆତ୍ମାକୁ ବିଚଳିତ କରୁନାହୁଁ?

ଆମେ ମୃତ ବୋଲି କହିବା ଭୁଲ। ଆମେ ପୃଥିବୀରେ ତୁମ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଜୀବିତ। ତୁମର ପାର୍ଥିବ ଜୀବନ ଏକ ଅନନ୍ତ ଯାତ୍ରାରେ କେବଳ ଗୋଟିଏ ବିରାମ। ପ୍ରକୃତ ପ୍ରେମ ଥିବା ସ୍ଥାନରେ ଯୋଗାଯୋଗ କିପରି ଶେଷ ହୋଇପାରେ? ଏହା ଆତ୍ମା ଏବଂ ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟରେ ଯୋଗାଯୋଗ କେବେ ମରେ ନାହିଁ। ତେଣୁ, ତୁମକୁ ମୃତ୍ୟୁ ବିଷୟରେ ତୁମର ବୁଝାମଣା ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ପଡିବ। ଯାହା ମରେ ତାହା ହେଉଛି ତୁମର ଅହଂକାର, ତୁମର ଭୌତିକ ଶରୀର - ଯାହା ଅବଶିଷ୍ଟ ରହେ ତାହା ହେଉଛି ତୁମର ଆତ୍ମା, ଯାହା ପୃଥିବୀରେ ଆତ୍ମା ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଜୀବନ୍ତ, ଅଧିକ ସ୍ପନ୍ଦନଶୀଳ, ଅଧିକ ପ୍ରେମମୟ। ଆମେ, ଆତ୍ମିକ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର କୌଣସି ଶାରୀରିକ ଯନ୍ତ୍ରଣା କିମ୍ବା ଯନ୍ତ୍ରଣା ନାହିଁ। ଆମର ମାନବ ଏବଂ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଶରୀର ଉଭୟକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି, ଆମେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ୱାଧୀନ। ପରମେଶ୍ୱର ଆମକୁ ପୃଥିବୀରେ ପରି ଏଠାରେ ଆତ୍ମିକ ଜଗତରେ ଆମର ନିଜ ଜୀବନକୁ ଗଢ଼ି ତୋଳିବା ପାଇଁ ବିକଳ୍ପ ଦେଇଛନ୍ତି। ଆମେ ପସନ୍ଦ କରୁଥିବା କାମ ବାଛିପାରିବା, ପ୍ରାର୍ଥନା କରିପାରିବା, ଆନନ୍ଦ କରିପାରୁ, ଯେତେବେଳେ ଇଚ୍ଛା ହୁଏ ସୂଚନା ଏବଂ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜ୍ଞାନ ପାଇପାରିବା। ଆମେ ତୁମର ଜଗତର ଭୌତିକତା ଦ୍ୱାରା ଆବଦ୍ଧ ନୁହଁ, ଏବଂ ଆମେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଅବଚେତନ ମନ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ, ଯାହା ଆମର ସତ୍ୟ, ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ମନ। ତେଣୁ,

ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ଆମ ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ କର, ତୁମେ "ମୃତମାନଙ୍କୁ ବିଚଳିତ କରୁନାହଁ" କାରଣ ଆମେ ତୁମ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଜୀବନ୍ତ।

ଆଜିକାଲି ଯୁବକମାନେ ଅଧିକ ଖୋଲାମନା, ତେଣୁ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପିତାମାତାଙ୍କ ତୁଳନାରେ ଆତ୍ମା ଯୋଗାଯୋଗ ପ୍ରତି ଅଧିକ ଗ୍ରହଣଶୀଳ, ଯେଉଁମାନେ ମସ୍ତିଷ୍କ ଧୋଇ ହୋଇଥାନ୍ତି, ଏବଂ ନିରନ୍ତର କଣ୍ଡିସନିଂ ଯୋଗୁଁ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ଥିର ଧାରଣା ଥାଏ।

ସ୍ୱୟଂଚାଳିତ ଲେଖା କ'ଣ?

ସ୍ୱୟଂଚାଳିତ ଲେଖା ହେଉଛି ଏକ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଯାହା ମାଧ୍ୟମରେ ଆତ୍ମା ପୃଥିବୀର ମଣିଷମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ କରନ୍ତି। ଏଥିପାଇଁ କେବଳ ଏକ କଲମ, କାଗଜ ଏବଂ ଏକ ପ୍ରାକୃତିକ ଶିଖା ଆବଶ୍ୟକ। ସରଳ ଭାବରେ କହିବାକୁ ଗଲେ, ଆପଣ ଯାହା ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ କରୁଛନ୍ତି ସେହି ଆତ୍ମା ପୃଷ୍ଠାରେ କଲମକୁ ହାଲୁକା ଭାବରେ ଧରି ରଖିବା ସମୟରେ କଲମକୁ ଘୁଞ୍ଚାଇବ, ଏବଂ ଧୀରେ ଧୀରେ, ସମୟ ସହିତ, ଶବ୍ଦ ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ସୃଷ୍ଟି ହେବ। ଆମେ ସ୍ୱୟଂଚାଳିତ ଲେଖା ବିଷୟରେ ବିବରଣୀ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଚାହୁଁନାହୁଁ କାରଣ ଏହା ଏକ ଅଭ୍ୟାସ ନୁହେଁ ଯାହାକୁ ହାଲୁକା ଭାବରେ ନିଆଯାଇପାରିବ। ଏକ ନକାରାତ୍ମକ ହସ୍ତକ୍ଷେପ, ଯେପରିକି ଏକ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଆତ୍ମା କିମ୍ବା ଅଜଣା ନକାରାତ୍ମକ ଶକ୍ତି, ସ୍ୱୟଂଚାଳିତ ଲେଖା ସମୟରେ ଆପଣଙ୍କୁ କ୍ଷତି ପହଞ୍ଚାଇପାରେ। ଏହା କେବଳ ସେତେବେଳେ କରାଯାଇପାରିବ ଯେତେବେଳେ ଆପଣଙ୍କ ଏବଂ ଆତ୍ମା ଜଗତର ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟରେ ଏକ ସୁରକ୍ଷାମୂଳକ ସଂଯୋଗ ଥାଏ ଯାହା ସହିତ ଆପଣ ଯୋଗାଯୋଗ କରିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି। କେବଳ ଜଣେ ଅଭିଜ୍ଞ ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ ପୂର୍ବରୁ ଲିଙ୍କ୍ ହୋଇସାରିଛନ୍ତି ସେ ଆପଣଙ୍କ ଲିଙ୍କରେ ଯୋଗଦାନ କରିପାରିବେ। ତେଣୁ, ଯେତେବେଳେ ସ୍ୱୟଂଚାଳିତ ଲେଖା ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଏ, ପ୍ରଥମ ପଦକ୍ଷେପ ହେଉଛି ଆତ୍ମା ଜଗତରୁ ଅନୁମତି ପାଇବା; ଯଦି ଅନୁମତି ଦିଆଯାଏ ତେବେ ହିଁ ବିସ୍ତୃତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ଦିଆଯାଇପାରିବ, ଯାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ପାଳନ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ। ଯଦି ଉପଯୁକ୍ତ ମାର୍ଗଦର୍ଶନରେ ସଠିକ୍ ଭାବରେ କରାଯାଏ, ତେବେ ଏହା ଆତ୍ମା ଆତ୍ମା ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗର ସବୁଠାରୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରୂପ କାରଣ ଆପଣଙ୍କ ଏବଂ ଆପଣ ଯାହା ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ କରିବେ ସେହି ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟରେ ଏକ ସୁରକ୍ଷାମୂଳକ ସଂଯୋଗ ଗଠିତ ହୁଏ। ଏହି ସଂଯୋଗ ଉଚ୍ଚତର ଆତ୍ମା ଦ୍ୱାରା ସୁରକ୍ଷିତ, ତେଣୁ କୌଣସି ନିମ୍ନ-ସ୍ତରୀୟ କିମ୍ବା ସୂକ୍ଷ୍ମ ଆତ୍ମା ଆପଣଙ୍କୁ ହସ୍ତକ୍ଷେପ ଏବଂ ଭ୍ରମିତ କରିପାରିବ ନାହିଁ। ଏଠାରେ ଆତ୍ମା ଜଗତରେ ଆମକୁ ନକାରାତ୍ମକ ଆତ୍ମା ସହିତ ଏକ ସଂଯୋଗ ଗଠନ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ନାହିଁ।

ସ୍ୱୟଂଚାଳିତ ଲେଖାର ବିଭିନ୍ନ ପର୍ଯ୍ୟାୟ

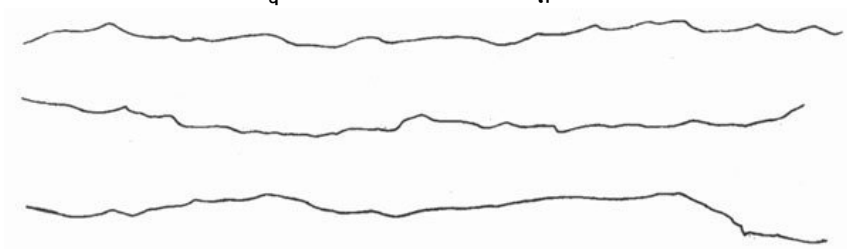

ପର୍ଯ୍ୟାୟ 1

ପର୍ଯ୍ୟାୟ 2

ପର୍ଯ୍ୟାୟ 3

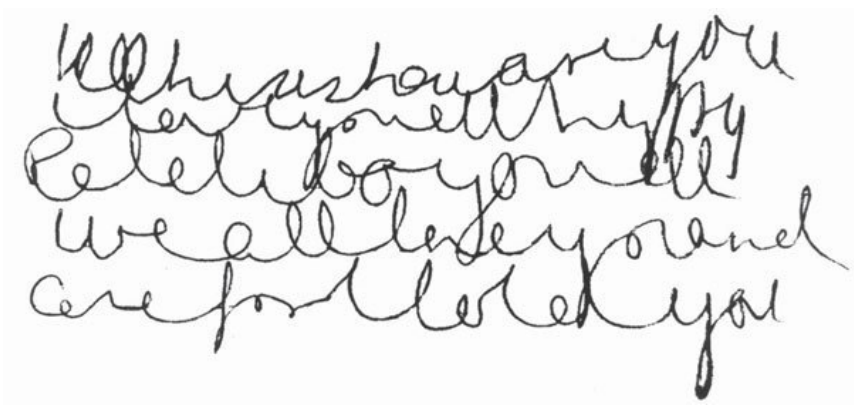

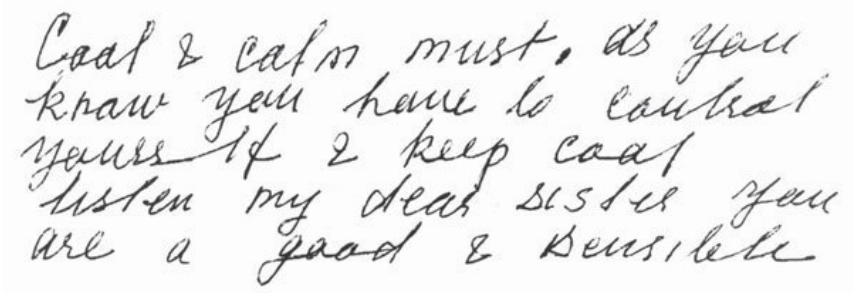

ପଞ୍ଚମ ପର୍ଯ୍ୟାୟ – ଟେଲିପାଥିକ୍
ଖୋର୍ସେଦ୍ ଭାବନାଗ୍ରୀ ତାଙ୍କ ନିଜ ହସ୍ତାକ୍ଷରରେ ଟେଲିପାଥିକ୍ ଯୋଗାଯୋଗ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି।
ଏଠାରେ ଆତ୍ମାମାନେ ପୃଥିବୀ ଆତ୍ମାର
ମନରେ ସିଧାସଳଖ ଚିନ୍ତାଧାରାକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରନ୍ତି। ଏହାକୁ ଟେଲିପାଥି କୁହାଯାଏ।

ଗୁଜୁରାଟୀ (ଖୋରସେଦ ଭାବନାଗିରିଙ୍କ ମାତୃଭାଷା) ରେ ଯୋଗାଯୋଗ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲା। ସ୍ୱୟଂଚାଳିତ ଲେଖା ହେଉଛି ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ପୃଥିବୀର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଉପହାର, ଯାହା ମାଧ୍ୟମରେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରିୟଜନଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ ରଖିପାରିବେ। କେବଳ ଉଚ୍ଚ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସ୍ତରରେ ଥିବା ଆତ୍ମା ଏବଂ ପୃଥିବୀରେ ସଠିକ୍ ପଥରେ ଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯୋଗାଯୋଗ କରିବାର ଅନୁମତି ଦିଆଯାଏ। ସ୍ୱୟଂଚାଳିତ ଲେଖା ଶିଖିବାର ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସୁବିଧା ହେଉଛି ଯେ ଆପଣ ଆପଣଙ୍କର ଦିବଙ୍ଗତ ପ୍ରିୟଜନଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗରେ ରହିପାରିବେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ପାଇପାରିବେ, ଯାହା ପୃଥିବୀର ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ବହୁତ ସାନ୍ତ୍ୱନାର ଉତ୍ସ। ତଥାପି, ଆତ୍ମିକ ଆତ୍ମାଙ୍କ ମାର୍ଗଦର୍ଶନରେ ସ୍ୱୟଂଚାଳିତ ଲେଖାର ମୁଖ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଆପଣଙ୍କୁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେ ଉନ୍ନତି କରିବାରେ ଏବଂ ଶେଷରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା। ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ଲେଖନ୍ତି, ଆପଣଙ୍କର ଅବଚେତନ ମନ ସକ୍ରିୟ ହୁଏ ଏବଂ ଆପଣ ସୁରକ୍ଷା ପାଆନ୍ତି (ଯାହାଫଳରେ ନକାରାତ୍ମକ ଶକ୍ତି ଆପଣଙ୍କୁ କ୍ଷତି କରିପାରିବ ନାହିଁ) ଏବଂ ସୁସ୍ଥ ହୁଅନ୍ତି। ଶେଷରେ, ଯଦି ଆପଣ ସଠିକ୍ ପଥରେ ଅଛନ୍ତି, ତେବେ ଆପଣ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବେ। ଆପଣ ଅନ୍ୟ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ବାର୍ତ୍ତା ଗ୍ରହଣ କରିପାରିବେ ଏବଂ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ଆବଶ୍ୟକ କରୁଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବେ। ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟବଶତଃ, ଆଜି ଅନେକ ଲୋକ ଏହି ଉପହାରର

ଅପବ୍ୟବହାର କରୁଛନ୍ତି। ସେମାନେ ସ୍ୱୟଂଚାଳିତ ଲେଖା ଆରମ୍ଭ କରିବା ମାତ୍ରେ, ସେମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏପରି ବାର୍ତ୍ତା ଦିଅନ୍ତି ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ନିଜସ୍ୱ ମନରୁ ଆସିପାରେ ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୁଲ ହୋଇପାରେ। କିଛି ଲୋକ ଏହି ଉପହାରକୁ ନିଜର ଅହଂକାରକୁ ପୋଷଣ କରିବା ପାଇଁ, ଶକ୍ତି, ସଫଳତା ଏବଂ ଖ୍ୟାତି ଅର୍ଜନ କରିବା ପାଇଁ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି। ଯଦି ଏହା କରାଯାଏ, ତେବେ ଆତ୍ମା ପୃଥିବୀରେ ଆତ୍ମା ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ କରିବା ବନ୍ଦ କରିଦେବା ଏହାର ଫଳସ୍ୱରୂପ ଦୁଇଟି ଘଟଣା ଘଟିପାରେ: ଗୋଟିଏ, ପୃଥିବୀରେ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ତାଙ୍କ ଶାରୀରିକ ମନରୁ ନିଜେ ବାର୍ତ୍ତା ଲେଖିବା ଜାରି ରଖିବେ, ଯାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୁଲ ହେବ; ଦୁଇ, ଏକ ନକାରାତ୍ମକ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଆତ୍ମା ପୃଥିବୀରେ ଥିବା ଆତ୍ମାକୁ ବାର୍ତ୍ତା ପଠାଇବ ଏବଂ ସେହି ଆତ୍ମାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଭୁଲ ମାର୍ଗରେ ଯିବା

ସ୍ୱୟଂଚାଳିତ ଲେଖା ଏକ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଅଭ୍ୟାସ ବୋଲି କହିବା କ'ଣ ଠିକ୍ ହେବ?

ହଁ, ଏହା ଠିକ୍ ସେହିପରି। ଈଶ୍ୱର ଚାହାଁନ୍ତି ଯେ ଆତ୍ମିକ ଆତ୍ମାମାନେ ମାନବ ଆତ୍ମାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତୁ। ଆପଣଙ୍କୁ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରିବା ଆମର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ। ପୃଥିବୀର ଆତ୍ମାଗୁଡ଼ିକୁ ଏହି ବିଶ୍ୱାସରେ ମସ୍ତିଷ୍କ ଧୋଇ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ସ୍ୱୟଂଚାଳିତ ଲେଖା ଏକ ନକାରାତ୍ମକ ଅଭ୍ୟାସ ଏବଂ ଏହା ଆମର ପ୍ରଗତିକୁ ବାଧା ଦିଏ। ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବିକାଶ ହେଉଛି ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ଲକ୍ଷ୍ୟ। ଯଦିଓ ମଣିଷ ପ୍ରଥମେ ଆଘାତ କିମ୍ବା ଦୁଃଖ ଯୋଗୁଁ ସେମାନଙ୍କର ମୃତ ପ୍ରିୟଜନଙ୍କ ସହିତ କଥା ହୁଏ, ଶେଷରେ ଆପଣ ଅନୁଭବ କରନ୍ତି ଯେ ଏହି ପ୍ରିୟଜନମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ରକ୍ଷକ ଏବଂ ରକ୍ଷକ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି।

ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିବା ସମସ୍ତ ଆତ୍ମା କାହିଁକି ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରିୟଜନଙ୍କ ସହ ଯୋଗାଯୋଗ କରନ୍ତି ନାହିଁ? ସମସ୍ତ ଆତ୍ମା କ'ଣ ପୃଥିବୀରେ ଥିବା ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରିୟଜନଙ୍କ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଏବଂ କଷ୍ଟକୁ କମ କରିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି ନାହିଁ?

ପୃଥିବୀର କିଛି ଆତ୍ମା ପ୍ରତିଭାଶାଳୀ ମାଧ୍ୟମ ଅଟନ୍ତି ଯାହାଙ୍କ ପାଖରେ ଆତ୍ମା ଜଗତରୁ ବାର୍ତ୍ତା ଗ୍ରହଣ କରିବାର କ୍ଷମତା ଅଛି। କେତେକ ଏହି ଉପହାର ସହିତ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି - ଏହା ଏକ ଉପହାର ଯାହା ସେମାନେ ଜୀବନକାଳ ମଧ୍ୟରେ ଅର୍ଜିତ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ଏହା ସେମାନଙ୍କର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ମିଶନ। ଏହା ସହିତ, ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ଆତ୍ମା ପରଲୋକ କିମ୍ବା ଈଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ। ଲୋକମାନେ କୁହନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ସେହି ଅନୁସାରେ ଜୀବନଯାପନ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ତେଣୁ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପରୀକ୍ଷାରେ ବିଫଳ ହୋଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଫଳସ୍ୱରୂପ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରିୟଜନମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ। ଆତ୍ମା ଆତ୍ମାକୁ ପ୍ରଥମ ଜିନିଷ ଯାହା ଆବଶ୍ୟକ ତାହା ହେଉଛି ବିଶ୍ୱାସ। ଯଦି ଆପଣ ପ୍ରମାଣ ଖୋଜନ୍ତି, ତେବେ

ଆପଣ ଏହାକୁ କେବେ ପାଇବେ ନାହିଁ। ଆପଣ କହିପାରନ୍ତି ଯେ ଆପଣ ମଣିଷ ଏବଂ ଆପଣଙ୍କୁ ପ୍ରମାଣ ଆବଶ୍ୟକ, କିନ୍ତୁ ସତ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଆପଣ ପ୍ରମାଣ ଚାହାଁନ୍ତି - ଆପଣଙ୍କୁ ଏହାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ। ଆପଣଙ୍କ ହୃଦୟରେ, ଆପଣ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ଈଶ୍ୱର ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଆତ୍ମିକ ଜଗତକୁ ଯାଆନ୍ତି ସେମାନେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜୀବିତ ଅଛନ୍ତି। କେବଳ ଯୁକ୍ତି ଆପଣଙ୍କୁ ଏହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାରୁ ବାଧା ଦିଏ। ଯଦି ଆମେ ଆପଣଙ୍କୁ ପ୍ରମାଣ ଦେଇଥାଉ, ତେବେ କୌଣସି ପରୀକ୍ଷା ହେବ ନାହିଁ। ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରିୟଜନଙ୍କୁ ହରାଇବା ପରେ, କିଛି ଲୋକ ବହୁତ ତିକ୍ତ ଏବଂ କ୍ରୋଧିତ ହୋଇଯାଆନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଦୋଷ ଦିଅନ୍ତି। କଷ୍ଟ ସମୟରେ ତାଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇବା ପରିବର୍ତ୍ତେ, ସେମାନେ ତାଙ୍କଠାରୁ ଦୂରେଇ ଯାଆନ୍ତି। ଯନ୍ତ୍ରଣା ଅନୁଭବ କରିବା ସ୍ୱାଭାବିକ, କିନ୍ତୁ ତିକ୍ତ ଏବଂ କ୍ରୋଧିତ ନ ହେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତୁ। ଯଦିଓ ଏହା ବହୁତ କଷ୍ଟକର, ସେହି ଯନ୍ତ୍ରଣାକୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତୁ। ସେହି ଯନ୍ତ୍ରଣାରେ ଗ୍ରାସିତ ହୁଅନ୍ତୁ ନାହିଁ ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଦୋଷ ଦିଅନ୍ତୁ ନାହିଁ। ଯୋଗାଯୋଗ କେବଳ ସେତେବେଳେ ହୋଇପାରିବ ଯଦି ମଣିଷ ଏବଂ ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରକୃତ ପ୍ରେମ ଥାଏ। ସେମାନଙ୍କ ଆତ୍ମା ପରସ୍ପର ସହିତ ସମ୍ପର୍କରେ ରହିବାକୁ ଚାହେଁ। ପ୍ରାରମ୍ଭରେ, ଆତ୍ମା ଜୀବ ପୃଥିବୀ ଆତ୍ମାକୁ ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦେବାକୁ ଚାହେଁ, କିନ୍ତୁ ଶେଷରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ ହେଉଛି ଉଭୟ ଆତ୍ମା ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେ ପ୍ରଗତି କରନ୍ତୁ। ତଥାପି, ଯଦି ପୃଥିବୀ ଆତ୍ମା ଏକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ନିମ୍ନ ସ୍ତରରେ ପଡ଼ିଯାଇଛି, ତେବେ ଯୋଗାଯୋଗ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଏ ନାହିଁ, କାରଣ ପୃଥିବୀ ଆତ୍ମାର ଅବଚେତନ ମନ ଶୋଇବାକୁ ଯିବାର ଦ୍ୱାରରେ ଅଛି।

ଯଦି ଆପଣ ଦୃଢ଼ ଏବଂ ଖୋଲା ରହିବାକୁ ବାଛନ୍ତି, ତେବେ ଆପଣଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସକୁ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ କରିବା ପାଇଁ ଆମେ ଆପଣଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିବାକୁ ଅନୁମତି ପାଇଛୁ। ଦୟାକରି ବୁଝନ୍ତୁ ଯେ ଏଠାରେ ଏକ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ନିୟମ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛି। ଆଇନ ନିରପେକ୍ଷ - ଏହା ପକ୍ଷପାତୀ ନୁହେଁ। ଯଦି ଆପଣ ସଠିକ ପଥରେ ଅଛନ୍ତି, ତେବେ ଆତ୍ମିକ ଆତ୍ମାମାନେ ଆପଣଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ସର୍ବୋତ୍ତମ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି। ଯଦିଓ ଆପଣ ଯନ୍ତ୍ରଣାରେ ଅଛନ୍ତି, ତଥାପି ଆପଣଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣଶୀଳ ହେବାକୁ ପଡିବ। ପୃଥିବୀରେ ଅନେକ ଆତ୍ମିକ ଆତ୍ମା ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରିୟଜନଙ୍କୁ ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦେବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ପହଞ୍ଚିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଏହା ପ୍ରାୟତଃ ସମ୍ଭବ ହୁଏ ନାହିଁ କାରଣ ପୃଥିବୀର ଲୋକମାନେ ପରଲୋକରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ। ସେମାନଙ୍କର ମନ ସମ୍ଭାବନା ପାଇଁ ଖୋଲା ନୁହେଁ ଏବଂ ତେଣୁ ଯୋଗାଯୋଗର ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଯାଏ ନାହିଁ। ଆମେ ଆପଣଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଅନେକ ପଦକ୍ଷେପ ନେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ, କିନ୍ତୁ ପ୍ରଥମ ପଦକ୍ଷେପ, ବିଶ୍ୱାସର, ଖୋଲା ମନ ରଖିବାର, ଆପଣଙ୍କ ପାଖରୁ ଆସିବାକୁ ପଡିବ। ଏହା ହେଉଛି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ନିୟମ।

ସ୍ୱୟଂଚାଳିତ ଲେଖାର ଲାଭ କ'ଣ?

1. ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପ୍ରଗତି ଏବଂ ନିଃସ୍ୱାର୍ଥପର ସେବା ପାଇଁ ଭଲ ଆତ୍ମା ଏବଂ ପୃଥିବୀର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏହି ଉପହାର ଦିଆଯାଇଛି।
2. ସ୍ୱୟଂଚାଳିତ ଲେଖା ଏକ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଅଭ୍ୟାସ ଯେଉଁଠାରେ ଆତ୍ମା ପୃଥିବୀର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି। ତଥାପି ଏହି ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କେବଳ ଏକ ସଙ୍କେତ ହୋଇପାରେ, ତେଣୁ ଏହା ଉପରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ଭରଶୀଳ ହେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ।
3. ଆତ୍ମିକ ଆତ୍ମାମାନେ ପୃଥିବୀ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ସାହସିକତା ଏବଂ ହସିହସି ସେମାନଙ୍କର ପରୀକ୍ଷା, ତାଲିମ ଏବଂ କର୍ମ ଦେଇ ଗତି କରିବାରେ

ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତି। ସେମାନେ ପୃଥିବୀ ଆତ୍ମାକୁ ତାଙ୍କର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଖୋଜିବାରେ ମଧ୍ୟ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତି।

4. ଆତ୍ମାମାନେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସତ୍ୟ ନିୟମକୁ ପୃଥିବୀର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚାନ୍ତି।
5. ସ୍ୱୟଂଚାଳିତ ଲେଖା ପ୍ରକ୍ରିୟା ସମୟରେ ଆତ୍ମା ପୃଥିବୀ ଆତ୍ମାକୁ ଆରୋଗ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରେ।
6. ଏହା ଅବଚେତନ ମନକୁ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଖୋଲିଥାଏ।

ଆତ୍ମା ଜଗତ

"ପୃଥିବୀ ଆମର ବିଦ୍ୟାଳୟ; ଆମର ପ୍ରକୃତ ଘର ହେଉଛି ଆତ୍ମା ଜଗତ।"
"କେବଳ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ ପ୍ରକୃତ ଡାକରାର ଉତ୍ତର ଦିଆଯାଏ।"

ଜଣେ ଆତ୍ମାକୁ କିପରି ପରିଭାଷିତ କରେ?

ତୁମେ କିଏ ତାହା ସମ୍ପର୍କରେ ଆମେ ଏହାକୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିପାରିବା। ପ୍ରଥମେ ତୁମକୁ ବୁଝିବାକୁ ପଡିବ ଯେ ତୁମେ 'ମାନବ' ନୁହଁ। ତୁମେ ମାନବ ରୂପରେ ଏକ ଆତ୍ମା। ପୃଥିବୀରେ ଥିବା ସମସ୍ତଙ୍କ ସହିତ ଏହା ସମାନ। ତୁମର କେବଳ ଗୋଟିଏ ଶରୀର ନାହିଁ, ତୁମର ତିନୋଟି ଅଛି:

1. ମାନବ ଶରୀର।
2. ସୂକ୍ଷ୍ମ ଶରୀର।
3. ଆତ୍ମା ଶରୀର।

ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କର, ତୁମେ ମଣିଷରୁ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଏବଂ ତା'ପରେ ଆତ୍ମିକ ରୂପକୁ ଯାଅ। ଏହା ହେଉଛି ପ୍ରାକୃତିକ ପ୍ରଗତି। ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ତୁମର ପାର୍ଥିବ ଶରୀର ଏବଂ ତୁମର ଶାରୀରିକ ମନ ମରିଯାଏ। ପାର୍ଥିବ ଶରୀର ତୁମର ସୂକ୍ଷ୍ମ ଏବଂ ଆତ୍ମିକ ଶରୀର ଅପେକ୍ଷା ବହୁତ ଭାରୀ। ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ତୁମର ପାର୍ଥିବ ଶରୀର ଏବଂ ଶାରୀରିକ ମନକୁ ତ୍ୟାଗ କର, ତୁମେ ଏକ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଜୀବ ହୋଇଯାଅ। ଏକ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଜୀବ ମୃତ୍ୟୁ ସମୟରେ ପୃଥିବୀରେ ଥିବା ମଣିଷ ପରି ଦେଖାଯିବ। ଏକ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଶରୀର ହେଉଛି ମାନବ ଶରୀରର ଏକ ପ୍ରତିକୃତି, କିନ୍ତୁ ଏହା ବହୁତ ହାଲୁକା। ଏକ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଜୀବରୁ, ଆତ୍ମା ଏବଂ ଅବଚେତନ ମନ ଏକ ଆତ୍ମିକ ପ୍ରାଣୀରେ ପରିଣତ ହେବ। ଆତ୍ମିକ ଶରୀର ପାର୍ଥିବ ଏବଂ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଶରୀର ଅପେକ୍ଷା ବହୁତ ହାଲୁକା। ଏହା ଏକ ପର ପରି ହାଲୁକା। ଉଚ୍ଚ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସ୍ତରରେ ଥିବା ଆତ୍ମା ପୃଥିବୀରେ ଥିବା ଅପେକ୍ଷା ବହୁତ କମ୍ ଦେଖାଯାଏ। ଏହା ସହିତ, ତାଙ୍କର ଆବିର୍ଭାବ ଆତ୍ମା କେତେ ବିକଶିତ ତାହା ପ୍ରତିଫଳିତ କରିବ। ଆତ୍ମା ଯେତେ ଉନ୍ନତ, ଆତ୍ମା ସେତେ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଏବଂ ଯୁବକ ହେବ।

ଏହି ସ୍ୱର୍ଗ ଏବଂ ନର୍କ ଅଛି କି?

ଆମର ଯୋଗାଯୋଗରେ, ଆମେ 'ସ୍ୱର୍ଗ' ଏବଂ 'ନର୍କ' ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାର କରିଛୁ, କିନ୍ତୁ ଦୟାକରି ଏହାର ସତ୍ୟତାକୁ ବୁଝନ୍ତୁ। ଈଶ୍ୱର କେବଳ ଏକ ନିୟମ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ଯେ ଆତ୍ମିକ ଜଗତରେ, ଏକ ନକାରାତ୍ମକ ଆତ୍ମା ଏକ ଭଲ ଆତ୍ମା ସହିତ ସମାନ ସ୍ଥାନରେ ରହିପାରିବ ନାହିଁ। ତେଣୁ, ଯେତେବେଳେ ମଣିଷ ପ୍ରଥମେ ଆଲୋକରୁ ଦୂରେଇ ଯିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ୱାଧୀନ ଇଚ୍ଛା ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କର ସାମୂହିକ କମ୍ପନରୁ ଏକ ନକାରାତ୍ମକ ସ୍ଥାନ ଜନ୍ମ ନେଇଥିଲା। ଅନ୍ୟ ଶବ୍ଦରେ, ଏହି ଜଗତରେ ଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସାତଟି ଜଗତକୁ ସେମାନେ ଯାହା ଅଟନ୍ତି ତାହା କରାଯାଇଛି। କେବଳ ସାତଟି ଜଗତ ଅଛି। ସ୍ୱର୍ଗ ଏବଂ ନର୍କ କେବଳ ଏକ ଆତ୍ମାର ଚିନ୍ତାଧାରା, ଶବ୍ଦ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରତିଫଳନ - ଆଉ କିଛି ନାହିଁ, କମ୍ ନୁହେଁ। ଯଦି ଆପଣ ସଠିକ୍ ପଥରେ ଅଛନ୍ତି, ତେବେ ଆପଣଙ୍କୁ ଭୟ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ। ସତ୍ୟ ଭୟ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ପାଇଁ ନୁହେଁ; ଏହା ଆପଣଙ୍କୁ ଜାଗ୍ରତ କରିବା ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ। ଯେପରି ସାତଟି ଜଗତ ଅଛି, ସେହିପରି ସାତଟି ଜଗତ ଅଛି। ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ଆପଣଙ୍କର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଯାତ୍ରା ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତି, ଆପଣ ପ୍ରଥମ ଜଗତରେ ସପ୍ତମ ସ୍ଥାନରେ ପହଞ୍ଚିବା ଲକ୍ଷ୍ୟ ସହିତ ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତି। ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଶ୍ୱର ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପରିମାଣ ଅଛି। ପୃଥିବୀ ତ୍ରି-ପରିମାଣୀୟ ଏବଂ ତୃତୀୟ ବିଶ୍ୱ।

କାହିଁକି ପରମେଶ୍ୱର ଭଲ ଏବଂ ଖରାପ ଆତ୍ମାକୁ ପୃଥିବୀରେ ଏକାଠି ରହିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଅନ୍ତି?

ସମସ୍ତ ଭଲ ଆତ୍ମାଙ୍କର ଲକ୍ଷ୍ୟ ହେଉଛି ଯାହା ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେ ଠିକ୍ ତାହା କରି ନକାରାତ୍ମକତା ସହିତ ଲଢ଼ିବା। ଯଦି ନକାରାତ୍ମକତା ନଥାନ୍ତା, ତେବେ ଆପଣଙ୍କୁ କିପରି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେ ପରୀକ୍ଷା କରାଯାଇପାରିବ? ଭଲ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ନକାରାତ୍ମକ ଆତ୍ମାଗୁଡ଼ିକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାରେ ଏବଂ ଈଶ୍ୱରୀୟ ଭଲ ପଥ ଅନୁସରଣ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାର ସୁଯୋଗ ଦିଆଯାଏ। ଯେତେବେଳେ ନକାରାତ୍ମକ ଆତ୍ମାମାନେ ଦୟାଳୁ କାର୍ଯ୍ୟ କିମ୍ବା ନିଃସ୍ୱାର୍ଥପର ଭଲ କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖନ୍ତି, ସେମାନେ ସଠିକ୍ ପଥରେ ଚାଲିବା ପାଇଁ ପ୍ରେରଣା ପାଇପାରନ୍ତି।

ଏହି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ପାଇଁ କୌଣସି ଆଶା ଅଛି କି?

ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଅଛି। କିନ୍ତୁ ଯଦି ଉନ୍ନତି କରିବାର ପ୍ରକୃତ ଇଚ୍ଛା ଥାଏ। ଆତ୍ମିକ ଜଗତରେ, ଯଦି ଆତ୍ମିକ ଆତ୍ମା ନିମ୍ନ ଅଞ୍ଚଳରୁ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ ଏକ ପ୍ରକୃତ ଡାକ ଶୁଣେ, ତେବେ ସେମାନେ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତି। ପରିବର୍ତ୍ତନ ପାଇଁ ଏକ ନିମ୍ନ ଆତ୍ମାକୁ ଏହା ପ୍ରଥମ ପଦକ୍ଷେପ ନେବାକୁ ପଡିବ - ଉନ୍ନତି କରିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏବଂ ଇଚ୍ଛା ପ୍ରକୃତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ। ତେଣୁ ଯଦି ଆପଣ ଆତ୍ମିକ ଜଗତର ନିମ୍ନ ଅଞ୍ଚଳରେ ଅଛନ୍ତି ତେବେ ନିରାଶ ହୁଅନ୍ତୁ ନାହିଁ। ଆପଣଙ୍କୁ ଅନନ୍ତକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେଠାରେ ରହିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରାଯିବ ନାହିଁ। ଅନନ୍ତ ଦଣ୍ଡ ବୋଲି କିଛି ନାହିଁ। ବଢ଼ିବା, ଭଲପାଇବା ବାଛିବା ଏବଂ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେ ଉଠିବାର ସୁଯୋଗ ସର୍ବଦା ରହିଛି।

ଆମେ ପୃଥିବୀର ଆତ୍ମା ଜଗତକୁ କାହିଁକି ମନେ ରଖିନାହୁଁ?

ଯଦି ମଣିଷମାନେ ଆତ୍ମିକ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ହାଲୁକାତାକୁ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଅନୁଭବ କରନ୍ତି, ତେବେ ଆପଣ ଆପଣଙ୍କ ଭୌତିକ ଶରୀରରେ ଅସ୍ତିତ୍ୱ ପାଇପାରିବେ ନାହିଁ। ଯଦି ଆପଣ ଆତ୍ମିକ ଜଗତରେ ଆପଣଙ୍କ ଅସ୍ତିତ୍ୱର ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିବରଣୀକୁ ମନେ ରଖନ୍ତି, ତେବେ ଆପଣ ପୃଥିବୀରେ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ବଞ୍ଚି ରହିବାକୁ ଚାହିଁବେ ନାହିଁ। ସେଥିପାଇଁ ଆପଣଙ୍କର ଆତ୍ମା ଜଗତର କୌଣସି ସଚେତନ ସ୍ମୃତି ନାହିଁ। କୌଣସି ଦୃଶ୍ୟମାନ ପ୍ରମାଣ ନ ଥାଇ ମଧ୍ୟ ଈଶ୍ୱର ଏବଂ ପରଲୋକରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ମଧ୍ୟ ଆପଣଙ୍କର ପରୀକ୍ଷା। ଆତ୍ମା ଜଗତ ସତ୍ୟର ସ୍ଥାନ। ପୃଥିବୀ ହେଉଛି ପରୀକ୍ଷାର ସ୍ଥାନ।

ଯଦି ଆତ୍ମା ଜଗତ ଆମର ପ୍ରକୃତ ଘର, ତେବେ ଆମେ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଏହାକୁ କାହିଁକି ଚିହ୍ନିପାରିବୁ ନାହିଁ?

ମୃତ୍ୟୁ ପରେ, ଶରୀର ମରିଯାଏ। କିନ୍ତୁ, ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ପୃଥିବୀରେ ସଂଗ୍ରହ କରୁଥିବା ଜ୍ଞାନ, ସ୍ମୃତି ଏବଂ ଅଭିଜ୍ଞତା ମରେ ନାହିଁ। ଏଗୁଡ଼ିକ ତୁମର ଆତ୍ମା ଦ୍ୱାରା ସଂରକ୍ଷିତ ରହିଥାଏ। ଏହା ସହିତ, ତୁମର ଗୁଣଗୁଡ଼ିକ, କିମ୍ବା ଆତ୍ମାର ଗୁଣଗୁଡ଼ିକ, ତୁମ ସହିତ ରହିଥାଏ। ଅବଚେତନ ମନ, ଯାହା ତୁମର ଆତ୍ମା ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ, ଧୀରେ ଧୀରେ, ପର୍ଯ୍ୟାୟକ୍ରମେ ଆତ୍ମିକ ଜଗତର ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୂଚନା ପ୍ରକାଶ କରେ। କିନ୍ତୁ ଯଦି ତୁମେ ସ୍ୱଭାବରେ ଜିଦ୍ଖୋର କିମ୍ବା ପାର୍ଥିବ ଜଗତ ସହିତ ଅତ୍ୟଧିକ ସଂଲଗ୍ନ, ତେବେ ଅବଚେତନ ମନ ତୁମକୁ କ'ଣ କହୁଛି ତାହା ପ୍ରକ୍ରିୟାନ୍ୱିତ କରିବା ତୁମ ପାଇଁ କଷ୍ଟକର ହେବ। ତୁମେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେ ଉଠିବା ସହିତ ତୁମର ଅବଚେତନ ମନ ଅଧିକ ଖୋଲା ହୋଇଯାଏ ଏବଂ ତୁମେ ସହଜରେ ଆତ୍ମିକ ଜଗତକୁ ତୁମର ପ୍ରକୃତ ଘର ଭାବରେ ଚିହ୍ନିପାରିବ।

ଆତ୍ମାର ଗୁଣଗୁଡ଼ିକ କିପରି ଅର୍ଜନ କରାଯାଏ?

ଆତ୍ମାର ଗୁଣଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି ସେହି ଗୁଣଗୁଡ଼ିକ ଯାହା ଆପଣ ଅନେକ ଜୀବନରେ ଅର୍ଜନ କରିଛନ୍ତି, ଯାହା ଆପଣ ନିଜ ଆତ୍ମାକୁ କିପରି ତାଲିମ ଦେଇଛନ୍ତି ତାହା ଉପରେ ଆଧାରିତ। ଆପଣଙ୍କ ଆତ୍ମାର ସକାରାତ୍ମକ ଏବଂ ନକାରାତ୍ମକ ଗୁଣଗୁଡ଼ିକ ରହିବ। ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ, ଆପଣଙ୍କ ଆତ୍ମାର ସକାରାତ୍ମକ ଦିଗଗୁଡ଼ିକ ହୋଇପାରେ ଯେ ଆପଣ ନିଃସ୍ୱାର୍ଥପର, ସକାରାତ୍ମକ ଏବଂ ସାହସୀ। ନକାରାତ୍ମକ ଦିଗଗୁଡ଼ିକ, ଯଦିଓ ସେଗୁଡ଼ିକ ଭୌତିକ ମନରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୁଏ, ବହୁତ ଦିନ ଧରି ଆପଣଙ୍କ ସହିତ ରହିଛି ଏବଂ ତେଣୁ ଆପଣଙ୍କ ଆତ୍ମର ଅଂଶ। ତେଣୁ ଆପଣ ଗର୍ବୀ, ଜିଦ୍ଖୋର ଏବଂ ଅତ୍ୟଧିକ ବିଶ୍ଳେଷଣାତ୍ମକ ହୋଇପାରନ୍ତି। ପୃଥିବୀରେ ଆପଣଙ୍କ ପାଖରେ ଥିବା ନକାରାତ୍ମକ ଗୁଣଗୁଡ଼ିକ ଆତ୍ମିକ ଜଗତରେ ଆପଣଙ୍କ ସହିତ ରହିଥାଏ, ଯଦିଓ ସେତେ ଦୃଢ଼ ନୁହେଁ। କିନ୍ତୁ ମନେରଖନ୍ତୁ ଯେ ଆପଣ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନୁହଁନ୍ତି। ଆପଣଙ୍କର ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୋଷ ଅଛି, ଏକ ଆତ୍ମିକ ଆତ୍ମା ଭାବରେ ମଧ୍ୟ। ଆପଣ ଆତ୍ମିକ

ଜଗତରେ ମଧ୍ୟ ବଢ଼ି ଚାଲିବେ। ତଥାପି, ଯଦି ଆପଣ ଏକ ଉଚ୍ଚ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅଛନ୍ତି, ତେବେ ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଆପଣ ଆପଣଙ୍କ ପାର୍ଥିବ ଜୀବନରେ ଏହି ଗୁଣଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ କାମ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ନକାରାତ୍ମକତାର ଅଂଶ ଯାହା ରହିବ ତାହା ସହଜରେ ତ୍ୟାଗ କରାଯାଇପାରିବ। ଉଚ୍ଚ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଥିବା ଆତ୍ମାମାନେ ବହୁତ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରକୃତିର ଜିନିଷ ଶିଖନ୍ତି।

ଧରନ୍ତୁ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ମରିଯାଏ ଏବଂ ଜାଣିଥାଏ ଯେ ସେ ସବୁଠାରୁ ନିମ୍ନତମ ରାଜ୍ୟକୁ ଯାଉଛି, ତେବେ ସେ କାହିଁକି ଯିବ?

ଜଣେ ଭଲ ଆତ୍ମା ସ୍ୱୟଂଚାଳିତ ଭାବରେ ତାଙ୍କ ରାଜ୍ୟକୁ ଯିବେ କାରଣ ଭଲ ଆତ୍ମାମାନେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କେଉଁ ଶାନ୍ତି ରହିଛି। ତଥାପି, ଏକ ନୀଚ ଆତ୍ମା ନିମ୍ନ ରାଜ୍ୟକୁ ନ ଯିବାକୁ ବାଛିପାରେ। ଏହି ଆତ୍ମା ନିମ୍ନ ରାଜ୍ୟରୁ ଖସିଯିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ସୂକ୍ଷ୍ମ ରୂପରେ ରହିପାରିବ - ଯେପରି ଆପଣ ଭୂତ ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି। ସ୍ୱାଧୀନ ଇଚ୍ଛାର ନିୟମ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଜଗତରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଚଳିତ। ଆପଣ ପଚାରିପାରନ୍ତି, "ଏଥିରେ ନ୍ୟାୟ କେଉଁଠି?" ଦୟାକରି ବୁଝନ୍ତୁ ଯେ ଏହି ନକାରାତ୍ମକ ଆତ୍ମାମାନେ ସତ୍ୟର ସମ୍ମୁଖୀନ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେ ଉଠିପାରିବେ ନାହିଁ କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କର କର୍ମ ପରିଶୋଧ କରିପାରିବେ ନାହିଁ। କୌଣସି ସମୟରେ, ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟର ପରିଣାମ ସହିବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ଆତ୍ମିକ ଜଗତକୁ ଯିବାକୁ ପଡିବ। ଏହା ସହିତ, ସେମାନେ ଯେତେ ଅଧିକ ସମୟ ସୂକ୍ଷ୍ମ ରୂପରେ ବିତାନ୍ତି, ସେମାନେ ସେତେ ଅଧିକ ନକାରାତ୍ମକ କର୍ମ ନିର୍ମାଣ କରୁଛନ୍ତି, ତେଣୁ ନ୍ୟାୟ ସର୍ବଦା କରାଯାଉଛି।

ଆମେ ମରିଗଲେ, ଆମର ପ୍ରିୟଜନମାନେ ଆମକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଆସନ୍ତି କି?

ଯଦି ଆପଣ କୌଣସି ରୋଗ ପରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରନ୍ତି, ତେବେ ଆପଣଙ୍କର ଦିବଙ୍ଗତ ବନ୍ଧୁ ଏବଂ ସମ୍ପର୍କୀୟମାନେ ଆପଣଙ୍କୁ ଆତ୍ମିକ ଜଗତରେ ସ୍ୱାଗତ କରିବା ପାଇଁ ଉପସ୍ଥିତ ରହିବେ। କାରଣ ସେମାନେ ଆପଣଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ତାରିଖ (ମୃତ୍ୟୁ ତାରିଖ) ଜାଣନ୍ତି, ଏବଂ ଆପଣ ପୃଥିବୀ ଛାଡିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି ଏହା ବିଷୟରେ ଅବଗତ। ତଥାପି, ଯଦି ଆପଣଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହଠାତ୍ ହୁଏ - ଯେପରି ଆମ କ୍ଷେତ୍ରରେ, ଯେତେବେଳେ ଏହା ଆମର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ତାରିଖ ନୁହେଁ, ବରଂ ଏକ ଦୁର୍ଘଟଣା ଥିଲା - ତେବେ ଆତ୍ମିକ ଆତ୍ମାମାନେ ଆପଣଙ୍କୁ ସ୍ୱାଗତ କରିବା ପାଇଁ କିଛି ସମୟ ନେଇପାରନ୍ତି। ଯଦି ଆପଣ ଜଣେ ଭଲ ଆତ୍ମା, ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ କରନ୍ତୁ ଯେ ସେମାନେ ଆପଣଙ୍କୁ ସ୍ୱାଗତ କରିବା ପାଇଁ ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ରହିବେ।

ତୁମେ କେବଳ କିଛି ସେକେଣ୍ଡ ପାଇଁ ଏକା ରହିବ, ଆଉ ନୁହେଁ। ଯଦି ତୁମେ ଏକ ନକାରାତ୍ମକ ଆତ୍ମା, ତେବେ ଏକ ଭଲ ଆତ୍ମା ତୁମକୁ ସ୍ୱାଗତ କରିବ ବୋଲି ଆଶା କର ନାହିଁ, ତୁମର ନିଜ ମୃତ ପ୍ରିୟଜନ ମଧ୍ୟ ତୁମକୁ ସ୍ୱାଗତ କରିବାକୁ ସେଠାରେ ରହିବେ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ନକାରାତ୍ମକ ଆତ୍ମା ତୁମକୁ ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ନେଇଯିବ ଯେଉଁଠାରେ ତୁମେ ଯୋଗ୍ୟ।

ତୁମେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛ ଯେ ତୁମେ ଆତ୍ମା ଜଗତରେ ପହଞ୍ଚିବା ମାତ୍ରେ ତୁମକୁ ବିଶ୍ରାମ ଗୃହକୁ ନିଆଯାଇଥିଲା। ତୁମେ ଏହି ସ୍ଥାନ ବିଷୟରେ ଆମକୁ ଅଧିକ କହିପାରିବ କି?

ଯଦି ପୃଥିବୀରେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଅପ୍ରତ୍ୟାଶିତ ଏବଂ ହଠାତ୍ ହୁଏ, ତେବେ ସେହି ଆତ୍ମାକୁ ବିଶ୍ରାମ ଗୃହକୁ ନିଆଯାଇଥାଏ। ଯେହେତୁ ଏହି ଆତ୍ମାଗୁଡ଼ିକ ଆଘାତପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଆରୋଗ୍ୟକାରୀ କିରଣ ଦିଆଯାଏ। ଏହି କିରଣଗୁଡ଼ିକ କେବଳ ସୂର୍ଯ୍ୟର କିରଣ, କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମା ଜଗତରେ ଏହା ବହୁତ ପବିତ୍ର। ଆମେ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ, ଆମେ ଆମ ମାଆ ଏବଂ ବାପାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଚିନ୍ତିତ ଥିଲୁ କାରଣ ସେମାନଙ୍କର ଯତ୍ନ ନେବା ପାଇଁ କେହି ନଥିଲେ ଏବଂ ଆମେ ଭାବୁଥିଲୁ ଯେ ସେମାନେ କିପରି ବଞ୍ଚିବେ, ତେଣୁ ଆମକୁ ଶାନ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଆରୋଗ୍ୟକାରୀ କିରଣ ଦିଆଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା।

ସେହିପରି, ଯଦି ଆଘାତପ୍ରାପ୍ତ କିମ୍ବା ଚିନ୍ତିତ ଆତ୍ମା ଶାନ୍ତ ନହୁଏ, ତେବେ ସେମାନେ ଏହି ସତ୍ୟ ସହିତ ସହମତ ହେବେ ନାହିଁ ଯେ ସେମାନେ ଆଉ ପୃଥିବୀରେ ନାହାନ୍ତି। ଯଦି ସେମାନେ ଆଘାତପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ରହନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ ଆତ୍ମା ଜଗତ ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ସୂଚନା ପ୍ରକ୍ରିୟାକରଣ କରିପାରିବେ ନାହିଁ। ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ନୂତନ ପରିବେଶରେ ଗ୍ରହଣ, ଚିହ୍ନିବା ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟ କରିପାରିବେ ନାହିଁ। ତେଣୁ ବିଶ୍ରାମ ଗୃହ ହେଉଛି ଯେଉଁଠାରେ ଆପଣଙ୍କର ଆତ୍ମା ସୁସ୍ଥ ଏବଂ ପୁନଃଚାର୍ଜ ହୋଇଥାଏ। ଯେତେବେଳେ ଆତ୍ମା ବିଶ୍ରାମ ଗୃହରୁ ବାହାରି ଆସିବେ, ସେମାନେ ପୁନର୍ଜୀବିତ ହୋଇଯାଆନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଏକ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ସୁସ୍ଥତା ଭାବନା ଥାଏ। ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ଷେତ୍ରର ନିଜସ୍ୱ ବିଶ୍ରାମ ଗୃହ ଅଛି। କିନ୍ତୁ ବିଶ୍ରାମ ଗୃହ 1 ରୁ 4 ପର୍ଯ୍ୟାୟ 4 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନାହିଁ। ତେଣୁ, କେବଳ ସେହି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁମାନେ 4 ପର୍ଯ୍ୟାୟ 5 ଏବଂ ତା'ଠାରୁ ଅଧିକ ସ୍ତରରେ ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ରାମ ଗୃହକୁ ନିଆଯିବା ସେମାନେ ବିଶ୍ରାମ ଗୃହରେ ଆବଶ୍ୟକତାଠାରୁ ଅଧିକ ସମୟ ରହିପାରିବେ ନାହିଁ।

ଆତ୍ମାମାନେ ଆତ୍ମିକ ଜଗତ ସହିତ ଅଭ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଗଲେ କ'ଣ ହୁଏ?

ଆତ୍ମାଗୁଡ଼ିକ ଆତ୍ମିକ ଜଗତ ସହିତ ଅଭ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଗଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ନୂତନ ପରିବେଶ ବିଷୟରେ ଶିଖିବାକୁ ପଡିବ। ଯେଉଁ ଆତ୍ମାମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆତ୍ମା ଜଗତରେ ପହଞ୍ଚିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ଅନେକ ପ୍ରଶ୍ନ ଅଛି। ଏହି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ସହାୟତା କରିବା ପାଇଁ ତାଲିମପ୍ରାପ୍ତ ବିଶେଷ ଆତ୍ମା ଅଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଏପରି ଏକ ସ୍ଥାନ ମଧ୍ୟ ଅଛି ଯେଉଁଠାରେ ଏହି ଆତ୍ମାମାନେ ସୂଚନା ପାଇବା ପାଇଁ ଯାଇପାରିବେ: ଶିକ୍ଷା ହଲ୍। ଶିକ୍ଷା ହଲ୍ ରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନିୟମ, ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡର ପ୍ରକୃତି ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସୃଷ୍ଟିର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିଗ ବିଷୟରେ ଜ୍ଞାନ ରହିଛି। ତଥାପି, ସୂଚନା କେବଳ ଆତ୍ମାର ବୁଝିବା କ୍ଷମତା ଅନୁସାରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ। ଶିକ୍ଷା ହଲ୍ ଆତ୍ମା ଜଗତର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭଲ ଆତ୍ମା ପାଇଁ ଖୋଲା। ଯେପରି ୪ ଷ୍ଟେଜ୍ ୪ ଉପରେ ଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏକ ବିଶ୍ରାମ ହଲ୍ ଅଛି, ସେହିପରି ଶିକ୍ଷା ହଲ୍ ସହିତ ମଧ୍ୟ। ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିକଶିତ

ଆତ୍ମାମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେମ ଏବଂ ଜ୍ଞାନ ବିସ୍ତାର କରି ଆତ୍ମିକ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଏବଂ ପ୍ରେରଣା ଦେବା ପାଇଁ ଏହି ହଲ୍ ଗୁଡ଼ିକୁ ପରିଦର୍ଶନ କରନ୍ତି। ଏହି ହଲ୍ ଗୁଡ଼ିକ ଶକ୍ତିରେ ଆଶୀର୍ବାଦପ୍ରାପ୍ତ ଯାହା ଆପଣଙ୍କୁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସତ୍ୟକୁ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝିବାକୁ ସକ୍ଷମ କରେ। ଆପଣ ଶିଖିପାରିବେ ଯେ ଆପଣଙ୍କର ଅବଚେତନ ମନକୁ କିପରି ଆହୁରି ଖୋଲିବେ, ଆପଣଙ୍କର ଥିବା ଦକ୍ଷତାକୁ କିପରି ବୃଦ୍ଧି କରିବେ, ସମସ୍ୟାଗୁଡ଼ିକୁ କିପରି ସମାଧାନ କରିବେ ଏବଂ ଆପଣଙ୍କର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ମିଶନକୁ କିପରି ଭଲ ଭାବରେ ଅନୁସରଣ କରିବେ। ସମ୍ଭାବନା ଅସୀମ ଏବଂ ଏହା ପ୍ରକୃତରେ ଏକ ମହାନ ଶିକ୍ଷାର ସ୍ଥାନ, କାରଣ ଅନେକ ଆତ୍ମା ଆସି ସେମାନଙ୍କର ଅଭିଜ୍ଞତା ବାଣ୍ଟିଥାନ୍ତି ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଗ୍ରହ ଏବଂ ପରିସର ବିଷୟରେ ସୂଚନା ଆଦାନପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି। ପ୍ରାରମ୍ଭରେ, ଶିକ୍ଷା ହଲର ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଏହା ଆପଣଙ୍କ ଭିତରେ ଏକ ମହାନ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜାଗରଣ ସୃଷ୍ଟି କରେ। ଆତ୍ମା ଶିକ୍ଷା ହଲରୁ ଜ୍ଞାନ ପାଇବା ପରେ, ସେମାନେ ଅନୁଭବ କରନ୍ତି ଯେ କିପରି ରୀତିମତ ପାର୍ଥିବ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ। ଶିକ୍ଷା ହଲ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସତ୍ୟରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକ ପାଠାଗାର ପରି।

👼 ଆତ୍ମା ଜଗତରେ କ'ଣ ଦୂତ ଅଛନ୍ତି?

ହଁ, ଦୂତମାନେ ଭଲ ଆତ୍ମା ଯେଉଁମାନେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଠାରୁ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରନ୍ତି, ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତି ଏବଂ ବାର୍ତ୍ତା ଆଣନ୍ତି। କେତେବେଳେ ସେମାନେ ମାନବ ରୂପରେ ଆସନ୍ତି ଏବଂ କେତେବେଳେ ସେମାନେ ଅଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଥାନ୍ତି। ସେମାନେ 5 ପର୍ଯ୍ୟାୟ 7 ଏବଂ ତା'ଠାରୁ ଅଧିକର ଭଲ ଆତ୍ମା। 7 ପର୍ଯ୍ୟାୟ 5 ଏବଂ ତା'ଠାରୁ ଅଧିକର ଦୂତମାନେ ଜରୁରୀକାଳୀନ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ପୃଥିବୀକୁ ଯେକୌଣସି ରୂପରେ ଆସିପାରିବେ, ତାଙ୍କ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ମଙ୍ଗଳ ଆତ୍ମାଙ୍କ ଠାରୁ ଅନୁମତି ନେବା ପରେ। ଦୂତମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଚମତ୍କାର କରିବାର କ୍ଷମତା ଏବଂ ଶକ୍ତି ଅଛି। 5 ଏବଂ 6 କ୍ଷେତ୍ରର ଆତ୍ମାମାନେ ମଧ୍ୟ ପୃଥିବୀ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ କେବଳ ଆତ୍ମିକ ଜଗତରୁ। ସେମାନେ ପୃଥିବୀକୁ ଆସନ୍ତି ନାହିଁ।

ଦୂତମାନଙ୍କର ଡେଣା ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ପୋଷାକ ପିନ୍ଧନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନେ ବହୁତ ଦ୍ରୁତ ଗତିରେ ଉଡ଼ୁଥିବା ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କର ପୋଷାକ ଡେଣାର ଆଭାସ ଦିଏ। ତଥାପି, ଏପରି ସମୟ ଅଛି ଯେତେବେଳେ ଦୂତମାନେ ବିଭିନ୍ନ ଆକାର ଏବଂ ରୂପ ଧାରଣ କରନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନେ କେତେକ ସମୟରେ ମଣିଷମାନଙ୍କୁ ଡେଣା ଥିବା ରୂପରେ ଦେଖାଯାଆନ୍ତି କାରଣ ଆପଣ ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି କଳ୍ପନା କରନ୍ତି। ଡେଣାଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଭାବରେ ଦୂତମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ, ଲୋକଙ୍କୁ ଜଣାଇବା ପାଇଁ ଯେ ଏକ ଆତ୍ମିକ ଜଗତ ଅଛି ଏବଂ ଦୂତମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଯତ୍ନ ନେଉଛନ୍ତି। ପୃଥିବୀର କିଛି ଆତ୍ମା ଦୂତମାନଙ୍କୁ ଦେଖିଛନ୍ତି। ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମାକୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁସାରେ ଏକ ପୋଷାକ ଦିଆଯାଏ ଏବଂ ପୋଷାକଗୁଡ଼ିକ ଏପରି ସାମଗ୍ରୀରେ ତିଆରି ଯାହା ଶକ୍ତି ଶୋଷଣ କରିବାର ପ୍ରଚଣ୍ଡ ଶକ୍ତି ରଖେ। ଉଚ୍ଚ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆତ୍ମାଙ୍କ ପୋଷାକଗୁଡ଼ିକ ନିମ୍ନ ସ୍ତରରେ ଆତ୍ମାଙ୍କ ପୋଷାକ ଅପେକ୍ଷା ଶକ୍ତି ଶୋଷଣ ଏବଂ ଧରି ରଖିବା ପାଇଁ ଅଧିକ ଶକ୍ତି ରଖେ। ଆପଣ ଯେତେ ଉଚ୍ଚରେ ଯାଆନ୍ତି, କମ୍ପନ ସେତେ ଭଲ ହୁଏ, ଏବଂ ପୋଷାକ ସେତେ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ହୁଏ, ତେଣୁ ପୋଷାକଗୁଡ଼ିକ ସକାରାତ୍ମକ ଶକ୍ତିକୁ ଶୋଷଣ ଏବଂ ସଂରକ୍ଷଣ କରେ। ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ, ଭଲ ଆତ୍ମାମାନେ ନିମ୍ନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଗଲେ ବିଭିନ୍ନ ପୋଷାକ ଆବଶ୍ୟକ ହୁଏ। ଏହି ପୋଷାକଗୁଡ଼ିକ ବିଭିନ୍ନ ସାମଗ୍ରୀରେ ତିଆରି ଯାହା ଶକ୍ତି ଶୋଷଣ କରେ ନାହିଁ, ବରଂ ଏହାକୁ ପ୍ରତିଫଳିତ କରେ। ଜଣେ ଆତ୍ମାକୁ

ଯେତେ ତଳ ସ୍ଥାନକୁ ଯିବାକୁ ପଡିବ, ପୋଷାକର ପ୍ରତିଫଳନ ଶକ୍ତି ସେତେ ଅଧିକ ହେବ। ନକାରାତ୍ମକ ଶକ୍ତିକୁ ପ୍ରତିଫଳିତ କରି, ପୋଷାକଗୁଡ଼ିକ ଭଲ ଆତ୍ମାର କମ୍ପନକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବାରୁ ରକ୍ଷା କରନ୍ତି। ଏହି ପୋଷାକଗୁଡ଼ିକର ବିଭିନ୍ନ ରଙ୍ଗ ଅଛି, ଯାହା ମଧ୍ୟରୁ କିଛି ପୃଥିବୀରେ ନାହିଁ।

ଦୂତମାନେ କ'ଣ ଆତ୍ମା ମାର୍ଗଦର୍ଶକଙ୍କଠାରୁ ଭିନ୍ନ?

ହଁ, ଦୁଇଟି ଭିନ୍ନ। ପୃଥିବୀର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମାର ଆତ୍ମା ଜଗତରେ ଜଣେ ରକ୍ଷକ ଅଛନ୍ତି ଯିଏ ପାର୍ଥିବ ଆତ୍ମାକୁ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରନ୍ତି। ଏହି ରକ୍ଷକଙ୍କୁ ତୁମର ଆତ୍ମା ମାର୍ଗଦର୍ଶକ ଭାବରେ ଜଣାଯାଏ। ତୁମକୁ ସଠିକ୍ ପଥରେ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରିବା ତାଙ୍କର ଲକ୍ଷ୍ୟ। ତୁମେ ଜନ୍ମ ନେବା ମାତ୍ରେ, ଆତ୍ମା ଜଗତରେ ଥିବା ଜଣେ ଆତ୍ମାକୁ ଜନ୍ମରୁ ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମର ଆତ୍ମା ମାର୍ଗଦର୍ଶକ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଏ। ଏହା ସେହି ଜଗତର ଉଚ୍ଚ ଭଲ ଆତ୍ମା ଦ୍ୱାରା କରାଯାଏ। ତୁମେ କେବେ ଜାଣିପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ତୁମର ଆତ୍ମା ମାର୍ଗଦର୍ଶକ କିଏ। ତୁମର ଆତ୍ମା ମାର୍ଗଦର୍ଶକ ତୁମ ସାରା ଜୀବନ ତୁମ ସହିତ ରହିବ। ତଥାପି, ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ଭୁଲ କର ତୁମର ଆତ୍ମା ମାର୍ଗଦର୍ଶକ ତୁମ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚି ପାରିବ ନାହିଁ। ଯେତେବେଳେ ଜଣେ ମଣିଷ ପାପ କରେ ତା'ର ଅବଚେତନ ମନ ବନ୍ଦ ହେବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରେ, ଏବଂ ଶେଷରେ ଏକ ସମୟ ଆସିବ ଯେତେବେଳେ ଅବଚେତନ ମନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଷ୍କ୍ରିୟ ହୋଇଯିବ। ଯେତେବେଳେ ଏହା ଘଟେ ତୁମର ଆତ୍ମା ମାର୍ଗଦର୍ଶକ ଆଉ ତୁମକୁ ଆରୋଗ୍ୟ, ସୁରକ୍ଷା ଏବଂ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ପଠାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ, କାରଣ ଏହି ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକ ମଣିଷ ଦ୍ୱାରା ଅବଚେତନ ମନ ମାଧ୍ୟମରେ ପହଞ୍ଚିଥାଏ, ଯାହା ଆତ୍ମା ଜଗତ ସହିତ ତୁମର ମୁଖ୍ୟ ସଂଯୋଗ। ଯେତେବେଳେ ତୁମର ଅବଚେତନ ମନ ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଏ, ତୁମର ଆତ୍ମା ମାର୍ଗଦର୍ଶକଙ୍କୁ ତୁମର ଶାରୀରିକ ମନ ମାଧ୍ୟମରେ 'ପ୍ରଭାବିତ' କରି ଅତିରିକ୍ତ କଠିନ ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ। ଏହା ଏକ ଶାରୀରିକ ସଙ୍କେତ ଭାବରେ ଘଟିପାରେ, ପୃଥିବୀର ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଆପଣଙ୍କୁ ସଠିକ୍ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ଦେଉଛନ୍ତି, କିମ୍ବା ଏକ ଜାଗ୍ରତ ଡାକ ଦେଇପାରନ୍ତି। ତଥାପି, ଯଦି ଆପଣ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରିବର୍ତ୍ତନ ନକରନ୍ତି, ତେବେ ଆପଣଙ୍କର ଆତ୍ମା ମାର୍ଗଦର୍ଶକ କିଛି କରିପାରିବେ ନାହିଁ। ତେଣୁ, ଈଶ୍ୱର ପ୍ରତ୍ୟେକ ମଣିଷକୁ ନକାରାତ୍ମକ ପ୍ରଭାବରୁ ଦୁଇଗୁଣ ସୁରକ୍ଷା ଦେଇଛନ୍ତି। ପ୍ରଥମଟି ହେଉଛି ଆପଣଙ୍କର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଅବଚେତନ ମନ; ଦ୍ୱିତୀୟଟି ହେଉଛି ଆପଣଙ୍କର ଆତ୍ମା ମାର୍ଗଦର୍ଶକ।

ତୁମର ଆତ୍ମା ମାର୍ଗଦର୍ଶକଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେଉଛି ତୁମର ଜୀବନସାରା ତୁମକୁ ଦେଖିବା, ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରିବା ଏବଂ ସୁରକ୍ଷା ଦେବା ଏବଂ ତୁମର ପାର୍ଥିବ ମିଶନକୁ ପୂରଣ କରିବାରେ ସକ୍ଷମ କରିବା। ଯେତେବେଳେ ତୁମକୁ ପରାମର୍ଶର ଆବଶ୍ୟକତା ପଡ଼େ, ତୁମେ ପ୍ରକୃତରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ଏବଂ ସାହାଯ୍ୟ ମାଗିବା ଉଚିତ। ତୁମର ଆତ୍ମା ମାର୍ଗଦର୍ଶକ ତୁମକୁ ଆବଶ୍ୟକ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ଦେବା ପାଇଁ ତାଙ୍କର ସର୍ବୋତ୍ତମ ଚେଷ୍ଟା କରିବେ, କାରଣ ସେମାନେ ପୃଥିବୀରେ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରିବା ପାଇଁ ବିଶେଷ ଭାବରେ ତାଲିମପ୍ରାପ୍ତ। ଏହା ଆତ୍ମା ଜଗତରେ ସେମାନଙ୍କର ମୁଖ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ, ଏବଂ ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟା ମାଧ୍ୟମରେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଶିଖନ୍ତି ଏବଂ ବିକଶିତ ହୋଇ ଚାଲିଥାନ୍ତି। ବହୁତ କଷ୍ଟକର ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଆତ୍ମା ମାର୍ଗଦର୍ଶକ ଅନ୍ୟ ଜ୍ଞାନୀ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ସହିତ ପରାମର୍ଶ କରିବେ ଏବଂ ପରାମର୍ଶ ଲୋଡିବେ। ଏହି ସୂଚନା ତୁମକୁ ଦିଆଯାଉଛି କାରଣ ଅନେକ ଲୋକ ପୃଥିବୀରେ ଏକାକୀ ଅନୁଭବ କରନ୍ତି। ସେମାନେ ଅନୁଭବ କରନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କର ପରାମର୍ଶ ପାଇଁ କେହି ନାହାନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ଯଦି ତୁମେ ତୁମର

ଅବଚେତନ ମନକୁ ବିକଶିତ କର, ତେବେ ତୁମେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ତୁମର ଆତ୍ମା ମାର୍ଗଦର୍ଶକଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ ମାଗିପାରିବ। ତୁମେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେବ ଯେ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ତୁମ ପାଖକୁ କିପରି ଆସିବ ଏବଂ ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କଥା ହେଉଛି, ସାହସର ସହିତ ତୁମର ସମସ୍ୟାଗୁଡ଼ିକୁ ସାମ୍ନା କରିବା ପାଇଁ ତୁମକୁ ଯେଉଁ ଶକ୍ତି ମିଳିବ।

ଆତ୍ମା ଜଗତରେ ପାର୍ଥିବ ଆତ୍ମାର ଯମଜ ଆତ୍ମା ମାର୍ଗଦର୍ଶକ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିପାରିବେ କି?

ହଁ, କିନ୍ତୁ ବହୁତ କ୍ୱଚିତ୍ କ୍ଷେତ୍ରରେ।

ଯମଜ ଆତ୍ମା କ'ଣ ଏବଂ ଏହା କ'ଣ ଏକ ଆତ୍ମା ସାଥୀ ସହିତ ସମାନ?

ଏହି ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ (ତୃତୀୟ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ) ରେ ଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମା ପ୍ରକୃତରେ ଏକ ଆତ୍ମାର କେବଳ ଗୋଟିଏ ଅଧା ଅଟେ। ଯେତେବେଳେ ଏକ ଆତ୍ମା 4 ପର୍ଯ୍ୟାୟ 5 ରେ ତାର ଯାତ୍ରା ଆରମ୍ଭ କରେ, ଏହା ଦୁଇ ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ ହୁଏ: ଏକ ପୁରୁଷ ଆତ୍ମା ଏବଂ ଏକ ମହିଳା ଆତ୍ମା। ଏହି ମୂଳ ପୁରୁଷ ଏବଂ ମହିଳା ଆତ୍ମାକୁ ଶେଷରେ ପୁନର୍ବାର ସମଗ୍ର ଆତ୍ମା ଗଠନ କରିବା ପାଇଁ 7 ପର୍ଯ୍ୟାୟ 9 ରେ ପୁନର୍ବାର ମିଳିତ ହେବାକୁ ପଡିବ। ଏହି ଆତ୍ମାଗୁଡ଼ିକୁ ଯୁଗ୍ମ ଆତ୍ମା ଭାବରେ ଜଣାଶୁଣା। ଏହା ଅନେକ ଜୀବନ ପରେ ଘଟେ, ଉଭୟ ଆତ୍ମା ପୃଥିବୀରେ ସେମାନଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ତାଲିମ ସମାପ୍ତ କରିବା ପରେ, କେତେବେଳେ ପୁରୁଷ ଭାବରେ ଏବଂ କେତେବେଳେ ମହିଳା ଭାବରେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର କର୍ମଫଳ ପରିଶୋଧ କରିବା ପରେ। କେବଳ ତା'ପରେ ଦୁଇଟି ଆତ୍ମା 7 ପର୍ଯ୍ୟାୟ 9 ରେ ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଗଠନ ପାଇଁ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇପାରିବେ। ଯେତେବେଳେ ଆପଣ 7 ପର୍ଯ୍ୟାୟ 9 ରେ ପହଞ୍ଚିବେ, ସେତେବେଳେ ମିଶ୍ରଣ ହେବା ପୂର୍ବରୁ, ଆପଣ ମୂଳ ପୁରୁଷ ଆତ୍ମା ଏବଂ ମହିଳା ଆତ୍ମା ହୋଇଯାଆନ୍ତି, ଏବଂ ତା'ପରେ ଆପଣ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡକୁ ଯାଆନ୍ତି।

ତଥାପି, ତୁମର ଯମଜ ଆତ୍ମା ପୃଥିବୀରେ ତୁମେ ଯାହାକୁ ଏକ ଆତ୍ମା ସାଥୀ ଭାବରେ କହୁଛ ତାହାଠାରୁ ବହୁତ ଭିନ୍ନ। ଯେତେବେଳେ ତୁମେ "ସୋଲ୍ ମେଟ୍" ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାର କର, ତୁମେ ଏହାକୁ ଏପରି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କର ଯାହାଙ୍କ ସହିତ ତୁମେ ବହୁତ ନିକଟତର ଅନୁଭବ କରୁଛ, କିନ୍ତୁ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ତୁମର ଯମଜ ଆତ୍ମା ନ ହୋଇପାରେ; ସେ ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ଆତ୍ମା ହୋଇପାରେ ଯାହାଙ୍କ ସହିତ ତୁମର ଅନେକ ଅତୀତ ଜୀବନ ସମ୍ପର୍କ ଅଛି। ଈଶ୍ୱର ସେହି ସମୟରେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସଂଖ୍ୟକ ଆତ୍ମା ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲେ। ଏହି ଆତ୍ମାଗୁଡ଼ିକ ପରସ୍ପର ପ୍ରତି ପ୍ରେମ ହେତୁ ସମାନ ଗୋଷ୍ଠୀରେ, ଜୀବନ ପରେ ଜୀବନରେ ପୃଥିବୀରେ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ପାଆନ୍ତି, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ପରସ୍ପରକୁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେ ଉଠିବାକୁ ଏବଂ ଏକ ଉତ୍ତମ ଜୀବନ ଜିଇଁବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବେ। ଏହି ଆତ୍ମାଗୁଡ଼ିକୁ ଗୋଷ୍ଠୀ ଆତ୍ମା ଭାବରେ ଜଣାଶୁଣା। କେତେକ ସମୟରେ, ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ଏପରି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ନିକଟତର ଅନୁଭବ କର ଯାହାକୁ ତୁମେ କେବେ ଭେଟି ନାହଁ, ତାହା ହୋଇପାରେ କାରଣ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ତୁମର ଗୋଷ୍ଠୀ ଆତ୍ମା। ତୁମର ଗୋଷ୍ଠୀ ଆତ୍ମା ତୁମର ପିତାମାତା, ପିଲା, ପଡ଼ୋଶୀ କିମ୍ବା ବନ୍ଧୁ

ହୋଇପାରେ। ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ କେବଳ ଗୋଟିଏ ଯମଜ ଆତ୍ମା ଥାଇପାରେ, କିନ୍ତୁ ଅନେକ ଆତ୍ମା ସାଥୀ କିମ୍ବା ଗୋଷ୍ଠୀ ଆତ୍ମା ଥାଇପାରେ।

ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ଆପଣଙ୍କର ଯମଜ ଆତ୍ମାକୁ ଭେଟନ୍ତି, ଏହା ଏକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବନ୍ଧନ। ଯଦି ଉଭୟ ଆତ୍ମା ଏକ ଭଲ ସ୍ତରରେ ଥାଆନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ ପରସ୍ପରକୁ ପୃଥିବୀରେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେ ଉପରକୁ ଉଠିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବେ, ଏବଂ ସେମାନେ ପ୍ରକୃତ ବିଶ୍ୱାସ ଏବଂ ବନ୍ଧୁତା ବିକଶିତ କରିପାରିବେ କାରଣ ସେମାନଙ୍କର ଆତ୍ମା ପରସ୍ପରକୁ ଚିହ୍ନିଥାଏ। ଏହା ଶାରୀରିକତାଠାରୁ ଅଧିକ - ଏହା ଦୁଇଟି ଆତ୍ମାର ସାକ୍ଷାତ ଏବଂ ସେମାନେ ଏକା ଏବଂ ସମାନ ବୋଲି ସ୍ୱୀକାର କରିବା ବିଷୟରେ। କିଛି କ୍ଷେତ୍ରରେ, ଯଦି ଗୋଟିଏ କିମ୍ବା ଉଭୟ ଆତ୍ମା ନିମ୍ନ ସ୍ତରରେ ଥାଆନ୍ତି, ତେବେ ସମ୍ପର୍କ ଆଦୌ ଭଲ ନ ହୋଇପାରେ। ଯମଜ ଆତ୍ମା ବିକାଶର ବିଭିନ୍ନ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଥାଇପାରେ।

ସାଧାରଣତଃ, ଗୋଟିଏ ଆତ୍ମା ପୃଥିବୀରେ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରେ ଏବଂ ଅନ୍ୟଟି ପୃଥିବୀରେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରିବା ପାଇଁ ଆତ୍ମା ଜଗତରେ ରହିଥାଏ। ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଆପଣଙ୍କର ଯମଜ ଆତ୍ମା କି ନାହିଁ ତାହା ଜାଣିବାର ଏକମାତ୍ର ଉପାୟ ହେଉଛି ସ୍ୱୟଂଚାଳିତ ଲେଖା ମାଧ୍ୟମରେ, ଏବଂ ଏହା ବହୁତ କମ୍ ସମୟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ - କେବଳ ଆବଶ୍ୟକ ହେଲେ। ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ, ଯଦି ଆପଣଙ୍କର ଯମଜ ଆତ୍ମା ଆପଣଙ୍କୁ ଜଣା ଅଛି, ଏବଂ ସେହି ଯମଜ ଆତ୍ମା ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେ ପତିତ ହେଉଛି, ତେବେ ଆପଣଙ୍କୁ କୁହାଯିବ ଯେ ସେହି ଆତ୍ମାକୁ କୌଶଳପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତୁ।

ଈଶ୍ୱର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମାକୁ ଦୁଇ ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କରିବାର ମୁଖ୍ୟ କାରଣ ହେଉଛି ଆପଣଙ୍କୁ ସହାବସ୍ଥାନ ଶିଖାଇବା। ଆପଣ ପରସ୍ପରର ପ୍ରଗତି ପାଇଁ ଦାୟୀ। ଏକତ୍ରିତ, ଯମଜ ଆତ୍ମା ବହୁତ କିଛି ହାସଲ କରିପାରିବେ, କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଦୁର୍ବଳ ହୁଏ, ତେବେ ଉଭୟ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେ କଷ୍ଟ ପାଆନ୍ତି। କାରଣ ଆପଣ ପୁନର୍ବାର ୭ମ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ୯ରେ ପହଞ୍ଚିବା ପରେ, ଆପଣଙ୍କୁ ଆପଣଙ୍କର ଯମଜ ଆତ୍ମା ସହିତ ମିଶିବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆତ୍ମା ହେବାକୁ ପଡିବ। କେବଳ ସେତେବେଳେ ଆପଣଙ୍କୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ (ଚତୁର୍ଥ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ) କୁ ଅଗ୍ରଗତି କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବ। ଯଦି ଆପଣ ପୁନର୍ବାର ୭ମ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ୯ରେ ଅଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଆପଣଙ୍କର ଯମଜ ଆତ୍ମା ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେ ନିମ୍ନ ସ୍ତରରେ ଅଛି, ତେବେ ଆପଣଙ୍କୁ ଆପଣଙ୍କର ଯମଜ ଆତ୍ମା ପୁନର୍ବାର ୭ମ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ୯ ରେ ପହଞ୍ଚିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପେକ୍ଷା କରିବାକୁ ପଡିବ, ଯଦିଓ ଏଥିପାଇଁ ଅନେକ ଜୀବନ ଲାଗିପାରେ। ଏହା କଠୋର ଏବଂ ଅନ୍ୟାୟ ମନେହୁଏ, କିନ୍ତୁ ଏହା ପ୍ରକୃତରେ ଆପଣଙ୍କର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପ୍ରଗତିକୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ। ଯାହା ହେଉନା କାହିଁକି, ଆପଣଙ୍କର ଏପରି ଜଣେ ଅଛନ୍ତି ଯିଏ ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବେ ଏବଂ ଆପଣଙ୍କୁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେ ଉପରକୁ ଉଠାଇବା ପାଇଁ ସର୍ବୋତ୍ତମ ଚେଷ୍ଟା କରିବେ। ଏହା ଆପଣଙ୍କୁ ଦାୟିତ୍ୱ, ସହାବସ୍ଥାନ ଏବଂ ନିଃସ୍ୱାର୍ଥପରତା ଶିଖାଏ।

🙏 ତୁମେ ଦୁହେଁ ଆତ୍ମା ଜଗତରେ ଭିସ୍ପି ଏବଂ ରାଟୁ ନାମରେ ଜଣାଶୁଣା କି? ନା ତୁମର କିଛି ଆତ୍ମା ନାମ ଅଛି କି?

ଆତ୍ମାକୁ ଦୁଇ ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମାକୁ ଏକ ବିଶେଷ ନାମ ଦିଆଯାଏ। ଏହାକୁ ଏକ ଆତ୍ମା ନାମ ଭାବରେ ଜଣାଯାଏ। ଯମଜ ଆତ୍ମା ସେମାନଙ୍କର ଆତ୍ମା ନାମ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି - ଯେପରି ଆତ୍ମା ଦୁଇ ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ ହୁଏ, ସେହିପରି ନାମ, ଯାହା ଆପଣଙ୍କ ଅସ୍ତିତ୍ୱ ସାରା ସମାନ ରହିଥାଏ। ଆତ୍ମା ଜଗତରେ, ଆପଣ ସେହି ନାମରେ ପରିଚିତ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଆପଣ ପୃଥିବୀରେ ଶେଷ ଥର ପାଇଁ ପରିଚିତ ଥିଲେ। ଆପଣଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଆପଣଙ୍କ ଆତ୍ମା ନାମରେ ଆପଣଙ୍କର ଆକାଶିକ ରେକର୍ଡରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇଛି। ଆପଣ ପୃଥିବୀରେ ଆପଣଙ୍କ ଆତ୍ମାର ନାମ କେବେ ଜାଣିପାରିବେ ନାହିଁ; ଆପଣ ଯେତେବେଳେ ଆତ୍ମିକ ଜଗତକୁ ଫେରିବେ ସେତେବେଳେ ଆପଣ ଆପଣଙ୍କ ଆତ୍ମାର ନାମ ଜାଣିପାରିବେ।

ଆକାଶିକ ରେକର୍ଡଗୁଡ଼ିକ କ'ଣ?

ଆକାଶିକ ରେକର୍ଡଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ମୃତିର ହଲ୍ କିମ୍ବା ପତ୍ରିକାର ହଲ୍ ଭାବରେ ମଧ୍ୟ ଜଣାଶୁଣା। ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ଷେତ୍ରର ନିଜସ୍ୱ ଗୃହ ଅଛି ଯେଉଁଠାରେ ପୃଥିବୀର ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଆତ୍ମା ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ଜୀବନ ପାଇଁ ଏକ ପତ୍ରିକା ଅଛି। ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟ, ଭଲ କିମ୍ବା ଖରାପ, ଆପଣଙ୍କ ଆତ୍ମା ନାମରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇଛି। ଆତ୍ମା ଯେଉଁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ରେକର୍ଡଗୁଡ଼ିକ ମିଳିପାରିବ। ଯେତେବେଳେ ଆତ୍ମା ଅଗ୍ରଗତି କରେ କିମ୍ବା ପତନ ପାଏ, ଏବଂ ଏକ ଉଚ୍ଚ କିମ୍ବା ନିମ୍ନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସ୍ଥାନାନ୍ତର ହୁଏ, ରେକର୍ଡଗୁଡ଼ିକ ଅନୁସରଣ କରେ। ଆକାଶିକ ରେକର୍ଡଗୁଡ଼ିକରେ ଆପଣ ପୃଥିବୀରେ ଚଳାଇଥିବା ସମସ୍ତ ଜୀବନର ସ୍ମୃତି ଥାଏ। ଯେତେବେଳେ ପୃଥିବୀର ଆତ୍ମା ଗଭୀର, ସ୍ୱପ୍ନହୀନ ନିଦ୍ରାରେ ଥାଏ, ସେମାନଙ୍କର ଅବଚେତନ ମନ ଆକାଶିକ ରେକର୍ଡଗୁଡ଼ିକରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥାଏ। ଯେତେବେଳେ ଏକ ପାର୍ଥିବ ଆତ୍ମାର ଅବଚେତନ ମନ ସୁପ୍ତ ହୋଇଯାଏ ସେତେବେଳେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଆତ୍ମା ମାର୍ଗଦର୍ଶକ ଆକାଶିକ ରେକର୍ଡଗୁଡ଼ିକୁ ଅପଡେଟ୍ କରିବାକୁ ଜାରି ରଖନ୍ତି। କୌଣସି ଆତ୍ମା ଅନ୍ୟ କାହାର ରେକର୍ଡ ପଢ଼ିପାରିବ ନାହିଁ, କେବଳ ସେହି ବିରଳ ପରିସ୍ଥିତି ବ୍ୟତୀତ ଯେତେବେଳେ ଏହା ଆତ୍ମାର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପ୍ରଗତିରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ ଏବଂ ସେହି କ୍ଷେତ୍ରର ଉଚ୍ଚ ଭଲ ଆତ୍ମା ଦ୍ୱାରା ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଯିବା ପରେ। ଯେତେବେଳେ ଏକ ଆତ୍ମା ପରବର୍ତ୍ତୀ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡକୁ ସ୍ନାତକ ହୁଏ, ରେକର୍ଡଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ଯାତ୍ରା କରେ।

ଆତ୍ମାମାନେ କି ପ୍ରକାରର କାମ କରନ୍ତି?

ପ୍ରଥମେ, ଆମେ ବୁଝାଇବା ଯେ ଆତ୍ମିକ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର କୌଣସି ଇଚ୍ଛା ଏବଂ ଇଚ୍ଛା ନାହିଁ। ଆମେ କୌଣସି ଭୋକ, ତୃଷା କିମ୍ବା କ୍ଲାନ୍ତି ଅନୁଭବ କରୁନାହୁଁ, ଏବଂ ଆମର ଏକମାତ୍ର ଲକ୍ଷ୍ୟ ହେଉଛି ସେବା। ତଥାପି, ଆମକୁ ପୋଷଣ ଆବଶ୍ୟକ, ଯେପରି ପୃଥିବୀରେ ଶରୀରକୁ ହୁଏ। ଆତ୍ମା ପାଇଁ, ସୂର୍ଯ୍ୟକିରଣ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଭାବରେ ପୁଷ୍ଟିକର। ଅନେକ ସୁନ୍ଦର ଫଳ ମଧ୍ୟ ଅଛି, ଯାହାର ସ୍ୱାଦ ଅକଳ୍ପନୀୟ। ଆତ୍ମାକୁ ବଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ଖାଦ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଫଳର ରସାଳ ଅମୃତ ଆମକୁ ସକାରାତ୍ମକ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରେ। ଆମେ ସୁସ୍ଥତାର ଏକ ନିରନ୍ତର ସ୍ଥିତିରେ ଅଛୁ। ଆମେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟରେ ଅଛୁ, ଏବଂ ପ୍ରାର୍ଥନା ଏବଂ ଜଳ ସହିତ ଆମର ଆତ୍ମିକ ଶରୀରକୁ ପବିତ୍ର କରି ଆମେ ଏହିପରି ରହିଥାଉ। ପାଣିର ଏକ ଆରୋଗ୍ୟ ଗୁଣ ଅଛି, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଆମକୁ ପୁନଃଚାର୍ଜ କରିବାକୁ ଆବଶ୍ୟକ ହୁଏ, ଆମେ ଏକ ହ୍ରଦରେ ବୁଡ़ ପକାଇ ପ୍ରଚୁର ସକାରାତ୍ମକ ଶକ୍ତି ସହିତ ପୁନର୍ଜୀବିତ ହୋଇ ବାହାରକୁ ଆଣୁ,

କାରଣ ପାଣି ଆମର କମ୍ପନକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ସଫା କରେ। ଯେତେବେଳେ ଆମେ ପାଣିରୁ ବାହାରକୁ ଆଣୁ, ଆମେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶୁଖିଲା ଏବଂ ଉର୍ଜାବାନ ହୋଇଯାଉ।

ଆମ କାମ ବିଷୟରେ, ଆମେ ଆମ ରାଜ୍ୟର ଉଚ୍ଚ ଭଲ ଆତ୍ମାଙ୍କ ସହିତ ଆମର ପ୍ରତିଭା ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରୁ ଏବଂ ତା'ପରେ ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ କାମ ବାଛୁ। ଏଠାରେ ଆତ୍ମାମାନେ କରୁଥିବା କାର୍ଯ୍ୟର କିଛି ଉଦାହରଣ ଦିଆଯାଇଛି:

1. ପୃଥିବୀର ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜ୍ଞାନ ବାଣ୍ଟନ୍ତୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିୟମ ବୁଝିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତୁ।
2. ସ୍ୱୟଂଚାଳିତ ଲେଖା ଭଳି ପ୍ରକ୍ରିୟା ମାଧ୍ୟମରେ ପୃଥିବୀରେ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ କରନ୍ତୁ।
3. ଆତ୍ମା ମାର୍ଗଦର୍ଶକ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କର।
4. ଯଦି ସେମାନେ ଆଘାତପ୍ରାପ୍ତ କିମ୍ବା ଦିଗଭ୍ରଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ କେଉଁଠି ଅଛନ୍ତି ତାହା ବୁଝିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଆତ୍ମିକ ଜଗତକୁ ଆସିଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ସହିତ କାମ କରନ୍ତୁ।
5. ପୃଥିବୀରେ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଅବଚେତନ ମନ ମାଧ୍ୟମରେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବାର୍ତ୍ତା 'ପ୍ରଭାବିତ' କରନ୍ତୁ। ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ, ଏକ ଆତ୍ମା ଜଣେ ବୈଜ୍ଞାନିକଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ଅବଚେତନ ମନ ମାଧ୍ୟମରେ ଉତ୍ତର ପଠାଇ ଏକ ରୋଗର ଚିକିତ୍ସା ଖୋଜିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିବା ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରେ।
6. ପୃଥିବୀରୁ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ ପ୍ରକୃତ ଡାକରାର ଉତ୍ତର ଦିଅ। ଆତ୍ମିକ ଆତ୍ମାମାନେ ଏଥିରେ ବିଶେଷ ଭାବରେ ତାଲିମପ୍ରାପ୍ତ, ଏବଂ ଯେଉଁ ଆତ୍ମାମାନେ ଆତ୍ମିକ ଜଗତରେ ପହଞ୍ଚିଛନ୍ତି ସେମାନେ ଏହି ବିଷୟରେ ଅଧିକ ଅଭିଜ୍ଞ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ଅଧୀନରେ ତାଲିମ ନିଅନ୍ତି।
7. ହଲ୍ ଅଫ୍ ରେଷ୍ଟରେ ଏବଂ ଆକାଶିକ ରେକର୍ଡଗୁଡ଼ିକର ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ ସହିତ କାମ କରନ୍ତୁ।
8. ଆତ୍ମହତ୍ୟା କରୁଥିବା ମଣିଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସଠିକ୍ ରାସ୍ତାରେ ଚାଲିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତୁ।
9. ପୃଥିବୀରେ ପ୍ରିୟଜନଙ୍କୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେବାର ଉପାୟ ଖୋଜ।
10. ପୃଥିବୀରେ ଥିବା ପ୍ରିୟଜନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତୁ। ପ୍ରାର୍ଥନା ପାଇଁ ଆମ ପକ୍ଷରୁ ପ୍ରକୃତ ପ୍ରେମ, ଚିନ୍ତା, ଏକାଗ୍ରତା ଏବଂ ପ୍ରୟାସ ଆବଶ୍ୟକ।
11. ନିମ୍ନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ନକାରାତ୍ମକ ଆତ୍ମାଗୁଡ଼ିକୁ କିପରି ପରିଚାଳନା କରିବେ ସେ ବିଷୟରେ ତାଲିମ ପାଆନ୍ତୁ।
12. ଶିକ୍ଷା ହଲ୍ ରୁ ଅଧିକ ଜ୍ଞାନ ଲାଭ କରନ୍ତୁ। ସେମାନଙ୍କର ବିସ୍ତାରିତ ଅବଚେତନ ମନ ସହିତ, ଆତ୍ମାମାନେ ବହୁତ ସୂଚନା ସଂରକ୍ଷଣ କରନ୍ତି ଏବଂ ତାହାକୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାନ୍ତି।
13. ଯେଉଁମାନେ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନେବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରନ୍ତୁ।
14. ପୃଥିବୀରେ ଯେଉଁ ଆତ୍ମାମାନେ ନିଜର ପଥ ହରାଇଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତୁ। ଏହି ଛୋଟ ଛୋଟ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ କାର୍ଯ୍ୟ ହଜିଯାଇଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର

ବିଶ୍ୱାସ ଫେରିପାଇବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରେ।

15. ମୃତ୍ୟୁମୁଖରେ ପଡ଼ିଥିବା ଆତ୍ମାକୁ ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦେବା ପାଇଁ ପୃଥିବୀକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସନ୍ତୁ ଏବଂ ପ୍ରାର୍ଥନା ଏବଂ ସକାରାତ୍ମକ ଚିନ୍ତାଧାରା ମାଧ୍ୟମରେ, ଆତ୍ମିକ ଜଗତକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନକୁ ଯଥାସମ୍ଭବ ଆରାମଦାୟକ କରନ୍ତୁ।
16. ଆତ୍ମା ପିଲାମାନଙ୍କର ଯତ୍ନ ନିଅ।
17. ଆରୋଗର ନୂତନ ଉପାୟ ଶିଖନ୍ତୁ ଏବଂ ଆବିଷ୍କାର କରନ୍ତୁ।
18. କଳା, ନୃତ୍ୟ, ଅପେରା, ସଙ୍ଗୀତ, ଗୀତ, କ୍ରୀଡା, ସ୍ଥାପତ୍ୟ, ବିଜ୍ଞାନ ଇତ୍ୟାଦି ସୃଷ୍ଟିରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରନ୍ତୁ।
19. ପୃଥିବୀର ପ୍ରାଣୀ ଜଗତ ସହିତ କାମ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ପ୍ରାଣୀ ଆତ୍ମା ଜଗତ ସହିତ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତୁ।
20. ଆତ୍ମା ଜଗତରେ ଉଦ୍ୟାନଗୁଡ଼ିକର ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣରେ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତୁ।
21. ପୃଥିବୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଗ୍ରହର ପ୍ରକୃତ ଇତିହାସକୁ ଧରି ପ୍ରତିଫଳିତ କର।

ଆତ୍ମାମାନେ ଯେକୌଣସି କାମ ବାଛନ୍ତୁ ନା କାହିଁକି, ଆମର ଲକ୍ଷ୍ୟ ସମାନ: ସେବା। ପୃଥିବୀରେ, ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କର କାମକୁ କାମ ଭାବରେ ଦେଖନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଆମେ ପ୍ରକୃତରେ ଆମେ ଯାହା କରୁ ତାହା ଭଲ ପାଆନ୍ତି ଏବଂ ଆମେ ଏହାକୁ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଫେରାଇ ଦେବାର ଏକ ସୁଯୋଗ ଭାବରେ ଦେଖନ୍ତି। ଏହା ଆମକୁ ପ୍ରକୃତ ଆନନ୍ଦ ଏବଂ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣତା ଆଣିଥାଏ। କୌଣସି ଅହଂକାର ନାହିଁ, କୌଣସି ପ୍ରତିଯୋଗିତା ନାହିଁ, କୌଣସି ଈର୍ଷା ନାହିଁ, କୌଣସି ଯୁକ୍ତି ନାହିଁ, କୌଣସି ସମାଲୋଚନା ନାହିଁ, ଏବଂ କେହି ଶ୍ରେଷ୍ଠ କିମ୍ବା ନୀଚ ନୁହେଁ। ଆମେ ପରସ୍ପରକୁ ସମ୍ମାନ କରୁ ଏବଂ ମାନବତାର ହିତ ପାଇଁ ଏକ ଦଳ ଭାବରେ କାମ କରୁ।

ପୁନର୍ଜନ୍ମ କାହିଁକି ଆବଶ୍ୟକ? ଆମେ ଆତ୍ମା ଜଗତରେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେ କାହିଁକି ଉଠିପାରିବା ନାହିଁ?

ତୁମେ ତୁମର ଆତ୍ମାର ବିକାଶ ପାଇଁ ବାରମ୍ବାର ପୃଥିବୀକୁ ଆସ। ସେହି ଆତ୍ମା ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେ ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ଶହ ଶହ କିମ୍ବା ହଜାର ହଜାର ଥର ପୃଥିବୀକୁ ଆସନ୍ତି। ଏହି ଆତ୍ମା ପୁରୁଷ କିମ୍ବା ମହିଳା ରୂପରେ ହୋଇପାରେ, ଏହା କ'ଣ ବାଛିଥାଏ ଏବଂ ତାର ବିକାଶ ପାଇଁ କ'ଣ ଆବଶ୍ୟକ ତାହା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି, ଏବଂ ଏହା ବିଭିନ୍ନ ଦେଶରେ, ବିଭିନ୍ନ ଧର୍ମରେ ପୃଥିବୀରେ ଅବତାର ଗ୍ରହଣ କରିପାରେ। ଏହା ହିଁ ପୁନର୍ଜନ୍ମର ଅର୍ଥ - ଜୀବନ ପରେ ଜୀବନରେ ପୃଥିବୀରେ ଜନ୍ମ ନେବା। ଏହା ପ୍ରଥମ ଥର ନୁହେଁ ଯେ ତୁମେ ପୃଥିବୀକୁ ଆସିଛ; ଏହା ଅନେକ ଅବତାର ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ।

ଅଧିକାଂଶ କ୍ଷେତ୍ରରେ, ଆତ୍ମିକ ଜଗତରେ 5, 6 ଏବଂ 7 କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆତ୍ମାର ପ୍ରଗତି ଧୀର ହୋଇଥାଏ କାରଣ କମ୍ପନ ଭଲ ହୋଇଥାଏ, ତେଣୁ ପୃଥିବୀ ପରି ସଠିକ୍ କାମ କରିବା କଷ୍ଟକର ନୁହେଁ, ଯେଉଁଠାରେ ମନ୍ଦ ବୃଦ୍ଧି ପାଏ ତେଣୁ ଏକ ଭଲ ଆତ୍ମା ଛୋଟରୁ ଛୋଟ ଭଲ

କାର୍ଯ୍ୟ ସହିତ ମଧ୍ୟ ଦ୍ରୁତ ଗତିରେ ଉପରକୁ ଯାଏ। ଏହା ସହିତ, ପୃଥିବୀରେ, ନକାରାତ୍ମକ କମ୍ପନ ଏବଂ ଶାରୀରିକ ମନର ସୀମାବଦ୍ଧତା ଯୋଗୁଁ, ଏକ ଆତ୍ମାର ବିଚାର ଭୁଲ ହୋଇପାରେ, ଏବଂ ତେଣୁ ତାଙ୍କର ପରୀକ୍ଷା ବହୁତ କଷ୍ଟକର। ପୃଥିବୀରେ, ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେ ଅଗ୍ରଗତି କରିବା ପାଇଁ ଆପଣଙ୍କୁ ଭୌତିକ ମନ ଅପେକ୍ଷା ଆପଣଙ୍କର ଅବଚେତନ ମନକୁ ବହୁତ ଅଧିକ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ପଡିବ, କିନ୍ତୁ ପୃଥିବୀରେ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନେବା ସମୟରେ ଏକ ଭଲ ଆତ୍ମା ଯେଉଁ ବିପଦ ନେଇଥାଏ ତାହା ହେଉଛି ଯେ ସେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେ ନିମ୍ନଗାମୀ ହୋଇପାରେ। ଯଦି ସେ ଆତ୍ମା ଜଗତରେ ରହେ ତେବେ ତାଙ୍କର ପ୍ରଗତି ବହୁତ ଧୀର ହେବ, କିନ୍ତୁ ସେ କେବେ ବି ପତନ ହେବ ନାହିଁ। ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମା ନିଜ ସ୍ୱାଧୀନ ଇଚ୍ଛା ବ୍ୟବହାର କରି ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା ଉଚିତ୍ ଯେ ସେ ଆତ୍ମା ଜଗତରେ ରହିବାକୁ ଏବଂ ସ୍ଥିର ଭାବରେ ପ୍ରଗତି କରିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି କି ନାହିଁ, କିମ୍ବା ପୃଥିବୀକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି, ବିପଦ ନେବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି ଏବଂ ଦ୍ରୁତ ଗତିରେ ପ୍ରଗତି କରିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି କି ନାହିଁ। ପୁନର୍ଜନ୍ମର ଚକ୍ର କେବଳ ସେତେବେଳେ ଶେଷ ହୁଏ ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ଆପଣଙ୍କର ପାର୍ଥିବ ମିଶନ ସମାପ୍ତ କରନ୍ତି, ଆପଣଙ୍କର କର୍ମଫଳ ପରିଶୋଧ କରନ୍ତି ଏବଂ ରାଜ୍ୟ 7 ପର୍ଯ୍ୟାୟ 9 ରେ ପହଞ୍ଚିଥାନ୍ତି। ଏହିପରି ଆପଣ ପ୍ରକୃତରେ ପାର୍ଥିବ ଅଭିଜ୍ଞତାକୁ ଅତିକ୍ରମ କରିଯାଇଛନ୍ତି - ଅର୍ଥାତ୍, ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ପୃଥିବୀରେ ଏକ ଆତ୍ମା ପରି ଚିନ୍ତା କରିବା ଏବଂ ବଞ୍ଚିବା ଶିଖିଛନ୍ତି। ଆମେ ପୂର୍ଣ୍ଣତା ବିଷୟରେ କହୁନାହୁଁ। କୌଣସି ମଣିଷ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ। ଆମେ ଆପଣଙ୍କର ସର୍ବୋତ୍ତମ କରିବା ବିଷୟରେ କହୁଛୁ, ଆପଣଙ୍କର ଆତ୍ମାକୁ ଏପରି ଭାବରେ ତାଲିମ ଦେବା ବିଷୟରେ ଯାହା ପରବର୍ତ୍ତୀ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ। ଆପଣ ପୃଥିବୀରେ ଏହାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ବୁଝିପାରିବେ ନାହିଁ; ଆପଣ କେବଳ ଜାଣିପାରିବେ ଯେ ଆପଣ କେଉଁଠାରେ ଠିଆ ହୋଇଛନ୍ତି ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ଆତ୍ମା ଜଗତକୁ ଯାଆନ୍ତି।

ପୃଥିବୀରେ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ପାଇବା ପାଇଁ ସମସ୍ତ ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅନୁସରଣ କରିବାକୁ ପଡିବ, ଯାହାକୁ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ପ୍ରକ୍ରିୟା କୁହାଯାଏ।

1. ପୁନର୍ଜନ୍ମ ପାଇଁ ତୁମକୁ ତୁମର ରାଜ୍ୟର ଉଚ୍ଚ ମଙ୍ଗଳ ଆତ୍ମାଙ୍କ ନିକଟରେ ଆବେଦନ କରିବାକୁ ପଡିବ।
2. ପୁନର୍ଜନ୍ମ ଚାହାଁନ୍ତି କି ନାହିଁ ସେଥିପାଇଁ ତୁମକୁ କାରଣ ଦେବାକୁ ପଡିବ। ମୁଖ୍ୟ କାରଣ ହେଉଛି ପ୍ରାୟତଃ କର୍ମ ପରିଶୋଧ କରିବା, ତୁମର ଲକ୍ଷ୍ୟ ସମାପ୍ତ କରିବା ଏବଂ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେ ଉଠିବା। ଯଦି କୌଣସି ଆତ୍ମାର ଅତ୍ୟଧିକ କର୍ମ ପରିଶୋଧ କରିବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ, ତେବେ ଆତ୍ମା ଜଗତରେ ତାହା ପରିଶୋଧ କରିବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ, ତେଣୁ ତାକୁ ପୃଥିବୀରେ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନେବାକୁ ପଡିବ। କେତେକ ସମୟରେ, ଅଧିକ କର୍ମ ନଥିବା ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନେବାକୁ ଚାହିଁବ କାରଣ ପୃଥିବୀରେ ଜଣେ ପ୍ରିୟଜନ ଭୁଲ ପଥ ଅନୁସରଣ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଆତ୍ମା ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛି।
3. ତୁମେ ଜଣେ ମାଆଙ୍କୁ ବାଛିବାକୁ ପଡିବ। ଜଣେ ଆତ୍ମା ଯାହାର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସ୍ତରରେ ଭଲ ନାହିଁ, ସେ ଏପରି ଜଣେ ମାଆଙ୍କ ଗର୍ଭରୁ ଜନ୍ମ ନେଇପାରେ ଯିଏ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେ ଉଚ୍ଚ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଆତ୍ମାର ଉନ୍ନତି ହୁଏ। କେତେକ ସମୟରେ, ମାଆଙ୍କୁ ଉନ୍ନତ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଭଲ ଆତ୍ମା ଏକ ନକାରାତ୍ମକ ମାଆଙ୍କ ଗର୍ଭରୁ ଜନ୍ମ ନେଇପାରେ; ଏହା ସେହି ଆତ୍ମା ପାଇଁ କର୍ମ ପରିଶୋଧ କରିବା ଏବଂ ପରୀକ୍ଷା ଏବଂ ତାଲିମ ନେବାର ଏକ ଉପାୟ ମଧ୍ୟ ହୋଇପାରେ।

ତଥାପି, ଅନେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ, କାରଣ ଏହା ଏକ ବଡ଼ ବିପଦ, ଆତ୍ମା ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେ ପଡ଼ିଯାଏ। କେତେକ ସମୟରେ, ଆତ୍ମା ପିତାଙ୍କ ନିକଟତର ହେବା ପାଇଁ ଜଣେ ମାଆଙ୍କୁ ବାଛିଥାଏ, ତେଣୁ, ବାସ୍ତବରେ, ସେମାନେ ପିତାଙ୍କୁ ବାଛିଥାନ୍ତି।

4. ତୁମେ କେଉଁ ପ୍ରକାରର ତାଲିମ ଏବଂ ପରୀକ୍ଷା ନେବାକୁ ଚାହୁଁଛ ତାହା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରିବା ଉଚିତ। ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ, ତୁମେ ଏପରି ଲୋକ ଏବଂ ଅଭିଜ୍ଞତା ବାଛ ଯାହା ତୁମର ମିଶନ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ସକାରାତ୍ମକ ଗୁଣଗୁଡ଼ିକୁ ବିକଶିତ କରିବାରେ ସକ୍ଷମ ହେବ, ଯାହା ପୃଥିବୀରେ ତୁମର ପ୍ରକୃତ ଆହ୍ୱାନ। ଯଦି ତୁମେ ଗର୍ବ ପାଇଁ ପରୀକ୍ଷିତ ହେବାକୁ ଚାହୁଁଛ, ତେବେ ତୁମେ ଏପରି ଶିକ୍ଷା ପାଇବ ଯାହା ନିରନ୍ତର ତୁମର ଗର୍ବକୁ ଭାଙ୍ଗିବ ଏବଂ ତୁମକୁ ନମ୍ରତା ଶିଖାଇବ।
5. ତୁମକୁ ଏକ ୱାକ୍-ଇନ୍ ଚୟନ କରିବାକୁ ପଡିବ। ଯଦି ପୃଥିବୀର ପରିସ୍ଥିତି ତୁମର କ୍ଷମତାଠାରୁ ଅଧିକ କଷ୍ଟକର ହୋଇଯାଏ ଏବଂ ତୁମେ ସଠିକ୍ ପଥରେ ଅଛ, ତେବେ ପରିସ୍ଥିତି ଆବଶ୍ୟକ ଅନୁଯାୟୀ ଆତ୍ମା ଜଗତର ଏକ ଭଲ ଆତ୍ମା, ଯାହାକୁ ୱାକ୍-ଇନ୍ କୁହାଯାଏ, ସେହି ସମୟ ପାଇଁ ତୁମ ଶରୀରକୁ ଅଧିକାର କରିବ। ଏହା ବହୁତ କମ୍ ଘଟେ, ଏବଂ କେବଳ ଜରୁରୀକାଳୀନ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଯେତେବେଳେ ପରିସ୍ଥିତି ପୃଥିବୀର ଆତ୍ମାର କ୍ଷମତା ବାହାରେ ଥାଏ। ଅର୍ଥାତ୍, ଏହା ତୁମର ପରୀକ୍ଷା, ତାଲିମ କିମ୍ବା କର୍ମ ନୁହେଁ। ପୃଥିବୀର ଆତ୍ମାର ସଚେତନ ଜ୍ଞାନ ବିନା ଅବଚେତନ ମନ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ ଡାକେ।
6. ତୁମେ ତୁମର ଜନ୍ମ ତାରିଖ ଏବଂ ମୃତ୍ୟୁ ତାରିଖ ସ୍ଥିର କର। ତୁମର ମୃତ୍ୟୁ ତାରିଖକୁ ତୁମର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ତାରିଖ ଭାବରେ ମଧ୍ୟ ଜଣାଶୁଣା।

1 ରୁ 7 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ ଆତ୍ମା ପୁନର୍ଜନ୍ମର ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟା ଦେଇ ଯିବାର ସୁଯୋଗ ପାଆନ୍ତି। ତଥାପି, 1 ର ଆତ୍ମାଗୁଡ଼ିକ ନିମ୍ନ ସ୍ତରର ଅଞ୍ଚଳରେ ରହିବା କିମ୍ବା ପୂର୍ବ ଜୀବନର ପାପ ଏବଂ 1 ର ଅସ୍ତିତ୍ୱର ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ମୃତି ସହିତ ଏକ ଭାରଗ୍ରସ୍ତ ପଶୁ ଭାବରେ ପୃଥିବୀକୁ ଫେରି ଆସିବାର ବିକଳ୍ପ ରଖିଛନ୍ତି। 1 ର କିଛି ଆତ୍ମା ଏହା ବାଛନ୍ତି କାରଣ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର କର୍ମର ପରିଶୋଧ ବହୁତ ଶୀଘ୍ର କରିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି। ସେମାନଙ୍କୁ 1 ର ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବ ଜୀବନର ସ୍ମୃତିକୁ ଧରି ରଖିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ବୁଝିପାରିବେ ଯେ ସେମାନେ କାହିଁକି ଭାରଗ୍ରସ୍ତ ପଶୁ ଭାବରେ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ପାଇଛନ୍ତି ଏବଂ କାହିଁକି ସେମାନେ ଦୁଃଖ ଭୋଗୁଛନ୍ତି। ଏହି ସ୍ମୃତି ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ଅତ୍ୟନ୍ତ କଠିନ ଅବତାରରେ ପୃଥିବୀରେ ଭୋଗୁଥିବା ଯନ୍ତ୍ରଣା ସହ୍ୟ କରିବାର ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରେ। ସେମାନଙ୍କର କର୍ମ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ପୋଛି ହୁଏ ନାହିଁ; ଯଦି ସେମାନଙ୍କର କର୍ମ ଅତ୍ୟନ୍ତ କଠିନ ହୋଇଥାଏ ତେବେ ଏହି ଆତ୍ମାଗୁଡ଼ିକୁ ଏହାର ପରିଶୋଧ ପାଇଁ ଶହ ଶହ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇପାରେ।

ଏହି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରକ୍ରିୟାଟି କଷ୍ଟକର ମନେହୁଏ, କିନ୍ତୁ ଆପଣ ନିଜେ ଏହି ସମସ୍ତ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଅନ୍ତି ନାହିଁ। ଆପଣ ଆପଣଙ୍କ ରାଜ୍ୟର ଉଚ୍ଚ ମଙ୍ଗଳ ଆତ୍ମାଙ୍କ ସହିତ ସେହି ରାଜ୍ୟର ତିନି ଜଣ ଜ୍ଞାନୀ ଆତ୍ମାଙ୍କ ସହିତ ବସି କ'ଣ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ତାହା କୁହନ୍ତୁ। ସେମାନେ ଆପଣଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ ଆପଣଙ୍କୁ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରିବେ। ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ, ଯଦି ଆପଣ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେ ଉଠିବାକୁ ଅତ୍ୟଧିକ ଆଗ୍ରହୀ ଏବଂ ଆପଣଙ୍କ କର୍ମ ପରିଶୋଧ କରିବାକୁ ଶୀଘ୍ର ଅଛନ୍ତି, ତେବେ ଆପଣ ଏପରି ଏକ ପଥ ବାଛିପାରନ୍ତି ଯାହା ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କଷ୍ଟକର, ଏପରି ଏକ ପଥ ଯାହାକୁ ଆପଣ ପରିଚାଳନା କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ। ଉଚ୍ଚ

ମଙ୍ଗଳ ଆତ୍ମା ଏବଂ ତିନି ଜଣ ଜ୍ଞାନୀ ଆତ୍ମା ଆପଣଙ୍କୁ ଏହାର ବିରୁଦ୍ଧରେ ପରାମର୍ଶ ଦେବେ ଏବଂ ବିକଳ୍ପ ପ୍ରଦାନ କରିବେ। ତଥାପି, ଯଦି ଆପଣ ତଥାପି ପୁନର୍ଜନ୍ମ ପାଇବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି, ତେବେ ଏହା ଆପଣଙ୍କର ସ୍ୱାଧୀନ ଇଚ୍ଛା ଏବଂ ଆପଣଙ୍କୁ ଅଟକାଯିବ ନାହିଁ। ପୁନର୍ଜନ୍ମ ପାଇଁ ପଞ୍ଜିକରଣ କରିବା ପରେ ମଧ୍ୟ ଆପଣ ପୃଥିବୀରେ ଜନ୍ମ ନ ନେବାକୁ ବାଛିପାରିବେ। ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ, କୁହନ୍ତୁ ଯେ ଆପଣ ଜଣେ ମାତାଙ୍କୁ ବାଛିଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେ ଭୁଲ କରନ୍ତି ଏବଂ ଆପଣ ଆଉ ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି ନାହିଁ, ଆପଣ ଆପଣଙ୍କର ପଞ୍ଜିକରଣ ବାତିଲ କରିପାରିବେ। ହୁଏତ ତୁମେ ପ୍ରଥମେ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ବାଛିଥିଲ କାରଣ ସେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେ ଉଚ୍ଚ ଥିଲେ ଏବଂ ତୁମେ ଚାହୁଁଥିଲ ଯେ କେହି ଜଣେ ତୁମକୁ ଜ୍ଞାନ ଦେଉ ଏବଂ ତୁମକୁ ସଠିକ୍ ପଥରେ ନେଇଯାଉ, କିନ୍ତୁ ଯଦି ମାଆ ଭୁଲ ରାସ୍ତାରେ ଚାଲିଯାଇଛି ଏବଂ ଭୁଲ୍ ହୋଇଯାଇଛି, ତେବେ ତୁମେ ତାଙ୍କଠାରୁ ଜନ୍ମ ହେବା ଆଉ ଅର୍ଥହୀନ।

🙏 ପୃଥିବୀର ପିଲାମାନେ କିପରି ଆତ୍ମା ଜଗତ ସହିତ ସମ୍ପର୍କରେ ଅଛନ୍ତି?

ମାତୃ ଗର୍ଭରେ ଥିବା ଏକ ଶିଶୁ ଆତ୍ମା ଜଗତ ସହିତ ବହୁତ ଜଡିତ ଥାଏ। ସେହି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ, ଯଦି ପିଲାଟି ଅନୁଭବ କରେ ଯେ ପରିସ୍ଥିତି ତା'ର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବିକାଶରେ ବାଧା ସୃଷ୍ଟି କରିପାରେ, ତେବେ ସେ ଆତ୍ମିକ ଜଗତକୁ ଫେରିପାରେ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଏକ ଆତ୍ମା ଶିଶୁର ଶରୀରକୁ କବଜା କରିପାରେ। କେବଳ କାରଣ ପିଲାଟିର ଆଉ ମାଆର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ, ଏହାର ଅର୍ଥ ନୁହେଁ ଯେ ମାଆର ଏକ ମୃତ ଶିଶୁ ଜନ୍ମ ହେବା ଯଦି ତାହା ତାଙ୍କର କର୍ମ ନୁହେଁ, ତେବେ ଅନ୍ୟ ଏକ ଆତ୍ମା ପିଲାର ଶରୀରକୁ କବଜା କରିବା ଏହା ବୁଝିବା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଯେ ଗର୍ଭରେ ଥିବା ଏକ ଶିଶୁ ବହୁତ ଗ୍ରହଣଶୀଳ କାରଣ ଅବଚେତନ ମନ ଖୋଲା। ସେହି ଶିଶୁଟି ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆତ୍ମା ଜଗତ ସହିତ ସଂସ୍ପର୍ଶରେ ଅଛି ଏବଂ ପିତାମାତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖୁଛି। ସକାରାତ୍ମକ ଏବଂ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ରୁହନ୍ତୁ ଏବଂ ପିଲାକୁ କୌଣସି ନକାରାତ୍ମକ ଜିନିଷ ଆସିବାକୁ ଦିଅନ୍ତୁ ନାହିଁ। ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ, ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ଦୁଃଖ ଦେଇ ଯାଆନ୍ତି, ଆପଣଙ୍କ ପିଲା ସେହି ଶକ୍ତିକୁ ଗ୍ରହଣ କରେ। ପିଲାଟି ମାତାର ଚିନ୍ତାଧାରା ଏବଂ ଭାବନା ପ୍ରତି ବହୁତ ସମ୍ବେଦନଶୀଳ। ଯଦି ଆପଣ ନିରନ୍ତର ନକାରାତ୍ମକ ଏବଂ ଭୁଲ ପଥରେ ଯାଆନ୍ତି, ତେବେ ପିଲାଟି, ଏକ ଭଲ ଆତ୍ମା ହୋଇ, ଆତ୍ମିକ ଜଗତକୁ ଫେରିପାରେ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଏକ, ଯାହା ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେ ନିମ୍ନତର ହୋଇପାରେ, ତା'ର ସ୍ଥାନ ନେଇପାରେ। ଯଦି କୌଣସି ଆତ୍ମା ନ ଆସେ ତେବେ ପିଲାଟି ମୃତ ଜନ୍ମ ହେବ। ଜନ୍ମ ହେବା ପରେ ପିଲାଟି କଥା କହିବା ଆରମ୍ଭ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆତ୍ମିକ ଜଗତ ସହିତ ସମ୍ପର୍କରେ ରହିଥାଏ। ଏହା ପରେ, ଅବଚେତନ ମନ ଆଉ ଶାରୀରିକ ମନକୁ ଆତ୍ମିକ ଜଗତର କୌଣସି ସ୍ମୃତି ରଖିବାକୁ ଦିଏ ନାହିଁ।

🙏 ଆମେ କଥା ହେବା ଆରମ୍ଭ କରିବା ପରେ, ଆତ୍ମା ଜଗତ ସହିତ ସମସ୍ତ ସମ୍ପର୍କ କଟିଯାଏ କି?

ଆଦୌ ନୁହେଁ। ତୁମର ଗଭୀର, ସ୍ୱପ୍ନହୀନ ନିଦ୍ରାରେ, ତୁମେ ପୃଥିବୀ ଏବଂ ଆତ୍ମା ଜଗତ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଏକ ସ୍ଥାନକୁ ଭ୍ରମଣ କର। ତୁମର ଆତ୍ମା ତୁମ ଶରୀରରୁ ଉଠି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଭେଟିବା ପାଇଁ ଉପରକୁ ଯାତ୍ରା କରେ। ତୁମର ନିଦ୍ରାରେ, ଆତ୍ମା ଜଗତରେ ଥିବା ତୁମର

ପ୍ରିୟଜନମାନେ ଅବଚେତନ ମନ ମାଧ୍ୟମରେ ତୁମ ସହିତ କଥା ହେଉଛନ୍ତି ଏବଂ ତୁମକୁ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ଦେଉଛନ୍ତି। ସେମାନେ ତୁମ ସହିତ ନିରନ୍ତର ଯୋଗାଯୋଗରେ ଅଛନ୍ତି। ଯେତେବେଳେ ତୁମର ଆତ୍ମା ସେମାନଙ୍କୁ ଭେଟିବା ପାଇଁ ଉଠିଥାଏ, ସେତେବେଳେ ଏହା ରୂପା କର୍ଡ ଦ୍ୱାରା ଭୌତିକ ଶରୀର ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ ହୋଇଥାଏ, ଏକ ଆଲୋକର କିରଣ ଯାହା ତୁମର ଆତ୍ମା ଏବଂ ତୁମର ଶରୀର ମଧ୍ୟରେ ତୁମର ସଂଯୋଗ। ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କର ଏହି ସଂଯୋଗ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହୋଇଯାଏ। ତୁମେ କିଛି ମିନିଟ୍ ପାଇଁ କିମ୍ବା କେତେବେଳେ ଘଣ୍ଟା ପାଇଁ ତୁମର ପ୍ରିୟଜନଙ୍କୁ ଭେଟିପାରିବ, କିନ୍ତୁ ଏହା ତୁମର ନିଦ୍ରା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ, ଯାହା ଗଭୀର ଏବଂ ସ୍ୱପ୍ନହୀନ ହେବା ଉଚିତ। ଯେଉଁମାନେ ସାକ୍ଷାତ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରେମ ପାରସ୍ପରିକ ହେବା ଉଚିତ ଏବଂ ଏକପାଖିଆ ନୁହେଁ। ନିଶ୍ଚିତ ରୁହ ଯେ ଯଦି ତୁମର ଆତ୍ମା ଜଗତରେ ପ୍ରିୟଜନ ଅଛନ୍ତି ତେବେ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିୟମିତ ଭାବରେ ଭେଟୁଛ। ଏହି ପ୍ରିୟଜନମାନେ କେବଳ ଏହି ଜୀବନର ପ୍ରିୟ ପ୍ରାଣ ନୁହଁନ୍ତି; ସେମାନେ ଏପରି ଲୋକ ହୋଇପାରନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ପୂର୍ବ ଜନ୍ମରେ ତୁମର ବହୁତ ନିକଟତର ଥିଲେ ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆତ୍ମା ଜଗତରୁ ତୁମକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି।

ରୂପା ତାରଟି ଅନେକ ଆଲୋକର କିରଣକୁ ନେଇ ଗଠିତ ଯାହା ଏକ ଲମ୍ବା କିରଣ ଗଠନ କରିବା ପାଇଁ ଏକାଠି ମିଶିଯାଏ। ରୂପା ତାରଟି ମୁଣ୍ଡର ଉପର ଭାଗରେ ଶରୀର ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ ହୋଇଥାଏ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଆତ୍ମା ମୁଣ୍ଡର ନରମ ଅଂଶ ଦେଇ ପ୍ରବେଶ କରିପାରିବ ଏବଂ ପ୍ରସ୍ଥାନ କରିପାରିବ (ଶିଶୁମାନଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ, ମୁଣ୍ଡରେ ସର୍ବଦା ଏକ ନରମ ସ୍ଥାନ ଥାଏ, ଯେଉଁଠାରେ ରୂପା ତାରଟି ଲାଗି ରହିଥାଏ)। ଆପଣଙ୍କ ନିଦରେ, ଅନେକ ଥର ଏପରି ହେବ ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ହଠାତ୍ ଏକ ଝଟ୍କା ସହିତ ଉଠିବେ, ଆପଣଙ୍କ ଛାତିରେ ଏକ ପ୍ରବଳ ଶବ୍ଦ ହେବ ଏବଂ ଆପଣ ଏପରି ଅନୁଭବ କରିବେ ଯେ ଆପଣ ପଡ଼ିଯାଉଛନ୍ତି ଏବଂ ଏବେ ଅବତରଣ କରିଛନ୍ତି। ଏହା ସେତେବେଳେ ଘଟେ ଯେତେବେଳେ ଆତ୍ମା ସ୍ୱାଭାବିକ ଭାବରେ ଯାତ୍ରା କରି ନିଜ ପ୍ରିୟଜନଙ୍କୁ ଭେଟିବା ପରେ ଭୌତିକ ଶରୀରକୁ ଫେରିଯାଏ। ଯେତେବେଳେ ରୂପା ତାରଟି ଭାଙ୍ଗିଯାଏ, ଆପଣ ମରିଯାଆନ୍ତି। ଆତ୍ମା ଜଗତରେ ଆପଣଙ୍କ ଦୂତମାନେ ସେହି ରୂପା ତାରଟିକୁ ପ୍ରଚୁର ଧଳା ଆଲୋକ ସହିତ ରକ୍ଷା କରନ୍ତି, ଯାହା ଏକ ସୁରକ୍ଷାତ୍ମକ ଆଭା ନିର୍ମାଣ କରେ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ନକାରାତ୍ମକତା ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚିପାରିବ ନାହିଁ। ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ଧ୍ୟାନ ଏବଂ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଯାତ୍ରାର ଅପ୍ରାକୃତିକ ଉପାୟ ଅଭ୍ୟାସ କରନ୍ତି (ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ଆପଣଙ୍କ ଶରୀରକୁ ନିଜେ ଛାଡି ଦିଅନ୍ତି), ଆପଣ ଆପଣଙ୍କ ଜୀବନକୁ ବିପଦରେ ପକାନ୍ତି କାରଣ ଆପଣଙ୍କର ରୂପା ତାରଟି ଦୁର୍ବଳ ଏବଂ ନକାରାତ୍ମକ ଆତ୍ମାଗୁଡ଼ିକ ରୂପା ତାରଟିକୁ କାଟି ଆପଣଙ୍କୁ ଆପଣଙ୍କ ଶରୀରରେ ପୁନଃ ପ୍ରବେଶ କରିବାରୁ ରୋକିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିପାରିବେ। ଆଷ୍ଟ୍ରାଲ୍ ଯାତ୍ରା ହେଉଛି ଯେତେବେଳେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଅପ୍ରାକୃତିକ ଏବଂ ସଚେତନ ଭାବରେ ଶରୀର ଛାଡିଦିଏ। ଏଥିରେ ଏକ ବିପଦ ଜଡିତ, କାରଣ ଯଦି ରୂପା ତାର କାଟି ଦିଆଯାଏ ତେବେ ତୁମେ ତୁମର ସମୟ ପୂର୍ବରୁ, ପୃଥିବୀରେ ତୁମର ମିଶନ ପୂରଣ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ମରିଯାଇପାରେ।

ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ପୃଥିବୀରେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ଅଛି କି?

ଯେପରି ତୁମେ ଜନ୍ମ ହେବାର ଦିନ ବାଛ, ସେହିପରି ତୁମେ ତୁମର ମୃତ୍ୟୁର ତାରିଖ ମଧ୍ୟ

ବାଛ, ଯାହାକୁ ତୁମର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ତାରିଖ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ। ତଥାପି, ପ୍ରତ୍ୟେକ ମଣିଷର ତିନୋଟି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ତାରିଖ ଥାଏ, ଯାହାକୁ ପ୍ରସ୍ଥାନ ବିନ୍ଦୁ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରିବ। ପ୍ରଥମ ଦୁଇଟି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ତାରିଖ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଅସୁସ୍ଥତା କିମ୍ବା ଦୁର୍ଘଟଣା ସହିତ ଚାଲିଯାଇପାରେ ଯାହାରୁ ତୁମେ ରକ୍ଷା ପାଇଛ। ତଥାପି, ଯଦି ତୁମର ଅବଚେତନ ମନ ଅନୁଭବ କରେ ଯେ ତୁମେ ଭୁଲ ରାସ୍ତାରେ ଅଛ ଏବଂ ସଠିକ ରାସ୍ତାରେ ଫେରିବାର ସମ୍ଭାବନା ବହୁତ କମ୍ ଅଛି, ତେବେ ତୁମେ ସାଧାରଣତଃ ପ୍ରଥମ ଦୁଇଟି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ତାରିଖ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏରେ ପୃଥିବୀ ଛାଡିବାକୁ ବାଛ। ତୃତୀୟ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ତାରିଖ କିଛିଟା ଚୂଡ଼ାନ୍ତ। ତଥାପି, ଶେଷ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ତାରିଖ ପୂର୍ବରୁ, ଜଣେ ମଣିଷ ଅନ୍ୟ ମଣିଷଠାରୁ "ଧାର ନିଆଯାଇଥିବା ସମୟ" ପାଇଁ ସସ୍ତା କରିପାରିବ। ଏହା ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସଚେତନ ଜ୍ଞାନ ବିନା କରାଯାଏ। ଅବଚେତନ ମନ ଜଣେ ବନ୍ଧୁ, ସମ୍ପର୍କୀୟ କିମ୍ବା ଅପରିଚିତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଅବଚେତନ ମନ ସହିତ ସସ୍ତା କରେ ଏବଂ ପୃଥିବୀରେ ତାଙ୍କର ଅବଶିଷ୍ଟ ସମୟକୁ ଗ୍ରହଣ କରେ। ଏଥିପାଇଁ, ତୁମକୁ ତୁମର ରାଜ୍ୟର ଉଚ୍ଚ ମଙ୍ଗଳ ଆତ୍ମାଙ୍କ ଅନୁମତି ଆବଶ୍ୟକ। ଏହା ବହୁତ ବିରଳ ଏବଂ କେବଳ ବିଶେଷ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ମିଶନ କ୍ଷେତ୍ରରେ କରାଯାଏ। ଏହା ଆମ ନିଜ ପରିବାରରେ ବହୁ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ଘଟିଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ଆମେ ବଞ୍ଚିଥିଲୁ।

ଗୋଟିଏ ସମୟ ଥିଲା ଯେତେବେଳେ ଆମ ବାପାଙ୍କ ଅସ୍ତ୍ରୋପଚାର ହେବାକୁ ଥିଲା ଏବଂ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ କହୁଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କର ସମୟ ସରିଯାଇଛି। ସେ କହୁଥିଲେ, "ଏହା ହେଉଛି ଶେଷ ଥର ପାଇଁ ମୁଁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଭେଟିବାକୁ ଯାଉଛି।" ହଁ, ଏହା ତାଙ୍କର ତୃତୀୟ ଡେଉଡ୍ ଡେଟ୍ ଥିଲା। ଅସ୍ତ୍ରୋପଚାରର ଗୋଟିଏ ଦିନ ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କୁ ହସ୍ପିଟାଲରେ ଭର୍ତ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ, ମା'ଙ୍କ ସମ୍ପର୍କୀୟ ଭାଇମାନେ, ଗୁଲା ଏବଂ ମଣି, ତାଙ୍କୁ ଦେଖା କରିବାକୁ ଆସିଥିଲେ। ସେମାନେ ଗପସପ ଏବଂ ହସରେ ଏକ ଭଲ ସମୟ ବିତାଇଲେ, ଏବଂ ତା'ପରେ ସେମାନେ ଘରକୁ ଗଲେ। ପରଦିନ, ଯେତେବେଳେ ସେ ଅସ୍ତ୍ରୋପଚାର ଟେବୁଲରେ ଥିଲେ, ଆମେ ଏକ ଫୋନ୍ କଲ୍ ପାଇଲୁ ଯାହା ଆମକୁ ଜଣାଇଲା ଯେ ଗୁଲା ହଠାତ୍ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଛନ୍ତି। ଆମେ ସେତେବେଳେ ଏହା ବିଷୟରେ କେବେ ଭାବି ନଥିଲୁ, କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମେ ଆତ୍ମା ଜଗତରେ ଅଛୁ, ଆମେ ଜାଣୁ ଯେ ଗୁଲାଙ୍କ ପାଇଁ ବଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ବହୁତ କିଛି ନାହିଁ, ଏବଂ ଆମ ବାପାଙ୍କର ଆମର ପରିବାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ମିଶନ ପାଇଁ ବଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ଥିଲା। ଗୁଲାଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଏକ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ମିଶନ ଥିଲା - ସମସ୍ତ ଆତ୍ମା କରନ୍ତି - କିନ୍ତୁ ସେ ଏହି ମିଶନକୁ ସମାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ପୃଥିବୀରେ ତାଙ୍କ ଆତ୍ମାକୁ ଯଥେଷ୍ଟ ଭଲ ଭାବରେ ତାଲିମ ଦେଇ ନଥିଲେ, ତେଣୁ ତାଙ୍କ ଅବଚେତନ ମନ ଅନୁଭବ କଲା ଯେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଆତ୍ମା ଜଗତକୁ ଯିବା, ତାଙ୍କ ଆତ୍ମାକୁ ଅଧିକ ତାଲିମ ଦେବା ଏବଂ ତା'ପରେ ପୃଥିବୀରେ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନେବା ଭଲ। ସେ ଅନୁଭବ କଲେ ଯେ ସେ ଆତ୍ମା ଜଗତରେ ରହି ଅଧିକ ଯୋଗଦାନ ଦେଇପାରିବେ। ସେମାନଙ୍କ ଅବଚେତନ ମନ ଉଭୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆଲୋଚନା ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ବାପାଙ୍କ ଅବଚେତନ ମନ ଗୁଲାଙ୍କ ପୃଥିବୀରେ ଅବଶିଷ୍ଟ ଜୀବନକାଳ ଧାର ନେଇଥିଲା। ଏହା ଆପଣଙ୍କୁ ଅଜବ ଲାଗିପାରେ, କିନ୍ତୁ ଏହା ସତ୍ୟ। ଯଦି ଆପଣ ସଚେତନ ଭାବରେ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି ତେବେ ଏହା କେବେ ହେବ ନାହିଁ, ତେଣୁ କାହାର ଜୀବନକାଳ ଧାର ନେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତୁ ନାହିଁ।

ଏପରି ଋଣ ସମୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଆପଣଙ୍କ ଜୀବନର ପ୍ରକୃତ ଆବଶ୍ୟକତା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ। ଆପଣଙ୍କୁ ଆପଣଙ୍କର ମିଶନ ସମାପ୍ତ କରିବାକୁ, ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରିୟଜନଙ୍କୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେବାକୁ କିମ୍ବା ଏକ ଉଚ୍ଚ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଯିବା ପାଇଁ ଆହୁରି ଉନ୍ନତି କରିବାକୁ ପଡ଼ିପାରେ। ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କଥା ହେଉଛି, ଯିଏ ତାଙ୍କ ଜୀବନକାଳ ଋଣ

ଦିଅନ୍ତି, ସେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ତାଙ୍କର ମିଶନ ସମାପ୍ତ କରିଥିବେ ଏବଂ ବଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ଆଉ କିଛି ନଥିବେ, କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ମିଶନ ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ଆତ୍ମାକୁ ଯଥେଷ୍ଟ ତାଲିମ ଦେଇ ନଥିବେ। ଏହି ପ୍ରକାରର ବିତର୍କ ପାଇଁ ଆତ୍ମା ଜଗତରେ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ନେବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ।

ପିଲାମାନେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ ସେମାନଙ୍କର କ'ଣ ହୁଏ?

ପୃଥିବୀରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରୁଥିବା ପିଲାମାନେ ଶିଶୁ ଭାବରେ ଆତ୍ମିକ ଜଗତକୁ ଫେରିଯାଆନ୍ତି, ଏବଂ ତା'ପରେ ଆତ୍ମିକ ଜଗତରେ ବଢ଼ିଥାନ୍ତି। ସେମାନେ ପୁଣି ପରିପକ୍ୱ ଆତ୍ମା ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆତ୍ମା ମାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କର ଯତ୍ନ ନିଅନ୍ତି। ଏଥିପାଇଁ ବହୁତ କମ୍ ସମୟ ଲାଗେ। ବହୁତ ବଡ଼ ହୋଇଥିବା ଲୋକମାନେ ନିଜେ ନିଜ ନିଜ ଅଞ୍ଚଳକୁ ଯାଆନ୍ତି। କିଛି ବୟସ୍କ ଯେଉଁମାନେ ପୃଥିବୀରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରନ୍ତି ଏବଂ ଆତ୍ମିକ ଜଗତକୁ ଆସନ୍ତି ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ମନା କରନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ମୃତ। ରାଟୁ ଏହି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ସହିତ କାମ କରନ୍ତି। ସେହିପରି, ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସେମାନେ ଯେଉଁ ପରିବେଶରେ ଅଛନ୍ତି ତାହା ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ଆତ୍ମା ମାତାଙ୍କ ଆବଶ୍ୟକତା ଥାଏ। କିଛି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ, ଏହି ଆତ୍ମାମାନେ ବଢ଼ି ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାକୃତିକ ଆତ୍ମିକ ରୂପ ଧାରଣ କରନ୍ତି।

ପ୍ରାଣୀମାନେ ମରିବା ପରେ ସେମାନଙ୍କର କ'ଣ ହୁଏ?

ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କର ନିଜସ୍ୱ ଆତ୍ମିକ ଜଗତ ଅଛି। ଯେପରି ମଣିଷ ଆତ୍ମା ବିଭିନ୍ନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଯାଏ, ସେହିପରି ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କର କେବଳ ତିନୋଟି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅଛି: ନିମ୍ନ, ମଧ୍ୟମ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ। କିଛି ପ୍ରାଣୀ ଯଦି ପୃଥିବୀରେ ପାଳିତ ପଶୁ ହୋଇଥାନ୍ତେ ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ମାନବ ଆତ୍ମା ଜଗତରେ ରହିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଏ, କିନ୍ତୁ ଏହା ବହୁତ ବିରଳ। ପ୍ରାଣୀ ଏବଂ ମଣିଷ ଉଭୟ ଭଲ ସ୍ତରରେ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ, ଏବଂ ସମ୍ପର୍କ ବହୁତ ଦୃଢ଼ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ। ଉଭୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପବିତ୍ର ପ୍ରେମ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ।

ଆତ୍ମାମାନେ କ'ଣ ସବୁବେଳେ ଖୁସି ରହନ୍ତି?

ଆମେ ସନ୍ତୋଷର ଅବସ୍ଥାରେ ଅଛୁ, କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ମଣିଷମାନେ ଯେଉଁ ନକାରାତ୍ମକ ପଥ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ତାହା ଦେଖି ଆମକୁ ଦୁଃଖିତ କରେ। ଆତ୍ମାମାନେ ମଧ୍ୟ ଦୁଃଖିତ ହୁଅନ୍ତି, କିନ୍ତୁ କେବଳ ଯେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେ ଭୁଲ କରନ୍ତି, କିମ୍ବା ଯେତେବେଳେ ଆମର ପ୍ରିୟଜନମାନେ ପୃଥିବୀରେ ନ୍ୟାୟ ପାଇଁ କାନ୍ଦୁଛନ୍ତି, ନକାରାତ୍ମକ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ହାତରେ କଷ୍ଟ ପାଉଛନ୍ତି। ନଚେତ୍, ଆମେ ଖୁସି ଏବଂ ସକାରାତ୍ମକ। ଏହା ସହିତ, ଆମେ ପ୍ରକୃତରେ ଜାଣୁ ଯେ ଈଶ୍ୱର ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଶେଷରେ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ଆମେ ଅଗ୍ରଗତି କରୁଛୁ, ଏବଂ ଏହା ଆମକୁ ପ୍ରଚଣ୍ଡ ଆନନ୍ଦ ଦିଏ।

ସମସ୍ତ ଆତ୍ମା କ'ଣ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭେଟିଛନ୍ତି?

ନା, କେବଳ ଉଚ୍ଚ ଜଗତରେ ଥିବା କିଛି ଆତ୍ମା ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭେଟିଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତ ଆତ୍ମା ଜାଣନ୍ତି ଯେ ଈଶ୍ୱର ଅଛନ୍ତି କାରଣ ଆମେ ଆତ୍ମିକ ଜଗତରେ ଅଛୁ, ଏବଂ ଆମେ ତାଙ୍କ ସୃଷ୍ଟିର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ବୁଦ୍ଧିମତା ଦେଖିପାରୁଛୁ। ଆମର ଅବଚେତନ ମନ ଜାଣେ ଯେ ସେ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସେ ଆମ ପାଇଁ ଯତ୍ନ ନିଅନ୍ତି।

ଆତ୍ମା ଏବଂ ଅବଚେତନ ମନ

"ପୃଥିବୀରେ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ଏକ ବିପଦ। ତେଣୁ, ଈଶ୍ୱର ଆପଣଙ୍କୁ ମନ୍ଦଠାରୁ ଦୁଇଗୁଣ ସୁରକ୍ଷା ଦେଇଛନ୍ତି: ଆପଣଙ୍କର
ଅବଚେତନ ମନ ଏବଂ ଆପଣଙ୍କର ଆତ୍ମା ମାର୍ଗଦର୍ଶକ।"
"ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରବୃତ୍ତିକୁ କେବେବି ଦମନ କରନ୍ତୁ ନାହିଁ। ଲୋକମାନେ ଆପଣଙ୍କୁ ପାଗଳ କିମ୍ବା ଅଜବ ବୋଲି କହି ଭୟ କରନ୍ତୁ ନାହିଁ। ପ୍ରବୃତ୍ତି ହେଉଛି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ୍ତ ଏକ ଉପହାର।"
"ଆପଣଙ୍କ ଶାରୀରିକ ମନର ମାଲିକ ହୁଅନ୍ତୁ - ଦାସ ନୁହେଁ।"
"ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଉନ୍ନତିର ଏକମାତ୍ର କାରଣ ନିଜ ଭିତରେ ପ୍ରକୃତ
ଇଚ୍ଛା ହେବା ଉଚିତ, ଅର୍ଥାତ୍ ଆପଣଙ୍କର ଅବଚେତନ ମନରୁ।
ତେଣୁ ଦୁନିଆକୁ ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରନ୍ତୁ ନାହିଁ, ବରଂ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରନ୍ତୁ - କାରଣ ଏହା ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ ଦୁନିଆର ଅର୍ଥ କରେ।"

ଅବଚେତନ ମନ ଏବଂ ଆତ୍ମା କ'ଣ ସମାନ?

ଅବଚେତନ ମନ ବିଷୟରେ ବହୁତ ପାଥିବ ପରିଭାଷା ଏବଂ ଭୁଲ ଧାରଣା ଅଛି, ତେଣୁ ଆମେ ଚାହୁଁଛୁ ଯେ ଆପଣମାନେ ସମସ୍ତେ ଆପଣଙ୍କର ପୂର୍ବ ଧାରଣାଗୁଡ଼ିକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରନ୍ତୁ। ଅବଚେତନ ମନକୁ ଆପଣଙ୍କର ବିବେକ ଭାବରେ ଭାବନ୍ତୁ। ଏହାକୁ ଆପଣଙ୍କର ଉଚ୍ଚ ମନ, ଉଚ୍ଚ ଆତ୍ମ, କିମ୍ବା ଆନ୍ତରିକ ସ୍ୱର ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଇପାରେ (ଆପଣଙ୍କ ଅବଚେତନ ମନ ଆପଣଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଭାବନା ଦିଏ ତାହାକୁ 'ପ୍ରବୃତ୍ତି' କୁହାଯାଏ)।

ତୁମେ ଏକ ଆତ୍ମା ଯିଏ ପୃଥିବୀରେ ଏକ ଭୌତିକ ଶରୀରରେ ଅଛନ୍ତି। ତୁମେ ପ୍ରଥମେ ଏକ

ଆତ୍ମା ଭାବରେ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛ, ମଣିଷ ଭାବରେ ନୁହେଁ। ତୁମେ ଏକ ଆତ୍ମା ଭାବରେ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛ, ଏବଂ ସେହି ଆତ୍ମାର ଏକ ଅବଚେତନ ମନ ଅଛି। ଆତ୍ମା ହେଉଛି ତୁମର ଅନନ୍ତ ଆତ୍ମିକ ଶରୀର। ଯେପରି ପୃଥିବୀରେ ତୁମର ଏକ ଭୌତିକ ଶରୀର ଅଛି, ସେହିପରି ତୁମର ଆତ୍ମିକ ଶରୀରକୁ ଆତ୍ମା କୁହାଯାଏ ଏବଂ ଏହା ଅମର। ଅବଚେତନ ମନ ହେଉଛି ତୁମର ସତ୍ୟ, ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ମନ। ଯେପରି ଭୌତିକ ମନ ଶରୀରକୁ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରେ, ସେହିପରି ଅବଚେତନ ମନ ଆତ୍ମାକୁ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରେ। ଆତ୍ମା ଏବଂ ଅବଚେତନ ମନ ଅନନ୍ତକାଳ ପାଇଁ ଏକାଠି ଯୋଡା ହୋଇଛି।

ଅବଚେତନ ମନର କାର୍ଯ୍ୟ କ'ଣ?

ଅବଚେତନ ମନ ଆପଣଙ୍କର ସୁରକ୍ଷା ଆଲୋକ ଏବଂ ମାର୍ଗଦର୍ଶକ ଆଲୋକ ଉଭୟ। ଏହା ଏକ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ରାଡାର ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ। ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେ ଭୁଲ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ଏହା ଆପଣଙ୍କୁ ସତର୍କ କରାଏ; ତେଣୁ, ଏହା ଆପଣଙ୍କ ଆତ୍ମାକୁ ରକ୍ଷା କରେ। କିନ୍ତୁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପଥ କେବଳ ପ୍ରଲୋଭନକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରିବା ବିଷୟରେ ନୁହେଁ। ଭୁଲ କାମ କରିବାରୁ ନିଜକୁ ନିବୃତ୍ତ କରିବା ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁ। ସବୁକିଛି ଅପେକ୍ଷା, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବା ପଥରେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେ ଠିକ୍ କାମ କରିବା ଜଡିତ। ତେଣୁ, ଭୁଲ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାରୁ ନିବୃତ୍ତ କରି ଆପଣଙ୍କ ଆତ୍ମାକୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପରେ, ଅବଚେତନ ମନ ଆପଣଙ୍କୁ ନୈତିକ ଭାବରେ ଠିକ୍ ଦିଗରେ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରେ।

ଅବଚେତନ ମନ କ'ଣ ଆମର ଚେତନ ମନ ସହିତ ସମାନ?

ଅବଚେତନ ମନ ଏବଂ ଚେତନ କିମ୍ବା ଶାରୀରିକ ମନ ଦୁଇଟି ଭିନ୍ନ ଜିନିଷ। ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଏକ ଉଚ୍ଚ ବିକଶିତ ବୌଦ୍ଧିକ ଶାରୀରିକ ମନ ଥାଇପାରେ, କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ଏକ ଅନୁନ୍ନତ ଅବଚେତନ ମନ ହୋଇପାରେ। ସାଂସାରିକ ଜ୍ଞାନ ହାସଲ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଆପଣଙ୍କ ଭୌତିକ ମନ ତୀକ୍ଷ୍ଣ ହୋଇପାରିବ, କିନ୍ତୁ ଆପଣଙ୍କ ଅବଚେତନ ମନକୁ ବିକଶିତ କରିବ ନାହିଁ। କେବଳ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ ଆପଣଙ୍କ ଅବଚେତନ ମନକୁ ବିକଶିତ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ ନାହିଁ। ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ସେହି ଜ୍ଞାନକୁ ଅଭ୍ୟାସରେ ଲଗାନ୍ତି ସେତେବେଳେ ହିଁ ଅବଚେତନ ମନ ବଢ଼େ। ତେଣୁ, ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବିକାଶର ଚାବିକାଠି ହେଉଛି ଶୁଦ୍ଧ କାର୍ଯ୍ୟ। ଆପଣଙ୍କ ଅବଚେତନ ମନ ଯେତେ ଖୋଲା ରହିବ, ଆପଣ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜଗତରୁ ସେତେ ଅଧିକ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ଏବଂ ସୁରକ୍ଷା ପାଇବେ। ଆପଣଙ୍କ ଅବଚେତନ ମନକୁ ଆପଣଙ୍କ ଭୌତିକ ମନକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବାକୁ ପଡିବ। ଆପଣଙ୍କ ଭୌତିକ ମନକୁ କେବେବି ଆପଣଙ୍କୁ ଏହାର ଦାସ କରିବାକୁ ଦିଅନ୍ତୁ ନାହିଁ। ଆପଣଙ୍କ ଅବଚେତନ ମନ ହେଉଛି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜଗତ ସହିତ ଆପଣଙ୍କର ସଂଯୋଗ ଯାହା ମାଧ୍ୟମରେ ଆପଣ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କଠାରୁ ସୁରକ୍ଷା ଏବଂ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ପାଆନ୍ତି।

ଯଦି ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତଙ୍କର ଅବଚେତନ ମନ ଅଛି,

ତେବେ ଲୋକମାନେ କାହିଁକି ଭୁଲ ପଥ ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି?

ଏପରି ସମୟ ଆସିବ ଯେତେବେଳେ ତୁମର ଶାରୀରିକ ମନ ଏବଂ ଅବଚେତନ ମନ ମଧ୍ୟରେ ମତଭେଦ ସୃଷ୍ଟି ହେବ। କାରଣ ଶାରୀରିକ ମନ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ - ଏହା ଏକ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ପଥ କିମ୍ବା କାର୍ଯ୍ୟ ଅନୁସରଣ କରିବାକୁ ଚାହିଁପାରେ - କିନ୍ତୁ ଅବଚେତନ ମନ ଏହାର ବିରୁଦ୍ଧରେ ହୋଇପାରେ। ଏହା ଦେଖାଯାଇପାରେ ଯେପରି ଦୁଇଟି ମନ ଯୁଦ୍ଧରେ ଅଛି। ଏହା ଏକ ଭଲ କଥା। ଯଦି ଶାରୀରିକ ଏବଂ ଅବଚେତନ ମନ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ଯୁଦ୍ଧ ନାହିଁ ତେବେ ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ତୁମର ଅବଚେତନ ମନ କାମ କରୁନାହିଁ ଏବଂ ତୁମର ଭୌତିକ ମନ ତୁମକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରୁଛି। ପୃଥିବୀର କୌଣସି ମଣିଷ ତା'ର ଅବଚେତନ ମନ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ପରିଚାଳିତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ। କାରଣ ସାଧାରଣ ମଣିଷର ଅବଚେତନ ମନ ବହୁତ କମ୍ ଖୋଲା (1% ରୁ 2%)। ତଥାପି, ଅବଚେତନ ମନ ଏତେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଯେ ଯଦିଓ ଏହାର କେବଳ ଏକ ଅଂଶ ଖୋଲା ଅଛି ତଥାପି ଏହା ତୁମର ଭୌତିକ ମନକୁ ସତର୍କ କରିବାରେ ସଫଳ ହୁଏ, ଯାହା 100% ଖୋଲା।

ଯଦି ଦୁଇଟି ମନ ସବୁବେଳେ ଯୁଦ୍ଧରେ ଲିପ୍ତ ରହେ, ତେବେ ଆମେ କିପରି ଶାନ୍ତିରେ ରହିପାରିବା?

ଶାରୀରିକ ମନ ଏବଂ ଅବଚେତନ ମନ ମଧ୍ୟରେ ଯୁଦ୍ଧକୁ ସ୍ୱୀକାର କରି ଏବଂ ପ୍ରାର୍ଥନା ଏବଂ ସକାରାତ୍ମକ କାର୍ଯ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ ଅବଚେତନ ମନ ଜିତିବା ନିଶ୍ଚିତ କରି ଆପଣ ଶାନ୍ତି ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିପାରିବେ। ଶାରୀରିକ ମନ ଆପଣଙ୍କୁ ନିଜର ଦାସ କରିବାକୁ ଏବଂ ଆପଣଙ୍କର ସମସ୍ତ ଭୁଲ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଯଥାର୍ଥତା ପ୍ରଦାନ କରି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପତନର ପଥକୁ ନେଇଯିବା ପାଇଁ ବହୁତ ଉତ୍ସୁକ। ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ଅବଚେତନ ମନକୁ ଶୁଣିବା ଏବଂ ସଠିକ୍ କାର୍ଯ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଶିଖନ୍ତି ସେତେବେଳେ ମନର ଶାନ୍ତି ଆସିଥାଏ।

ଯଦି ଭୌତିକ ମନ ଅବଚେତନ ମନ ବିରୁଦ୍ଧରେ କାମ କରେ, ତେବେ ଆମେ ଏହା କାହିଁକି ପାଇଲୁ?

ଯଦି ଭଲ ଭାବରେ ତାଲିମ ଦିଆ ନ ଯାଏ ତେବେ ଭୌତିକ ମନ ନକାରାତ୍ମକ ହୋଇଯାଇପାରେ ଏବଂ ଅବଚେତନ ମନ ବିରୁଦ୍ଧରେ କାମ କରିପାରେ, କିନ୍ତୁ ଯଦି ଭଲ ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ ତେବେ ଭୌତିକ ମନ ଅବଚେତନ ମନର ଏକ ଚମତ୍କାର ସହାୟକ ହୋଇପାରେ। ଯେତେବେଳେ ଭୌତିକ ମନର ବୁଦ୍ଧି ଅବଚେତନ ମନର ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ସହିତ ସମନ୍ୱୟରେ ଥାଏ, ତେବେ ମିଶ୍ରଣ ବହୁତ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୋଇଥାଏ। ତେଣୁ ଯଦି ଆପଣ ଭୌତିକ ମନକୁ ଭଲ ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି, ତେବେ ଏହା ଏକ ଉପହାର। ଭୌତିକ ମନ ମଧ୍ୟ ଏକ ପରୀକ୍ଷା। ଈଶ୍ୱର ଚାହାଁନ୍ତି ଯେ ଆପଣ ଆପଣଙ୍କର ସ୍ୱାଧୀନ ଇଚ୍ଛା ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତୁ ଏବଂ ଆପଣଙ୍କର ଅବଚେତନ ମନର ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ବାଛନ୍ତୁ। ଏହା ପ୍ରତ୍ୟେକ ମଣିଷର ପରୀକ୍ଷା। ଆପଣଙ୍କୁ ଆପଣଙ୍କର ଭୌତିକ ମନକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବାକୁ ପଡିବ; ଏହାକୁ

ଆପଣଙ୍କୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବାକୁ ଦିଅନ୍ତୁ ନାହିଁ। ପୃଥିବୀର ଲୋକମାନେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେ ଭୁଲ ହେବାର କାରଣ ହେଉଛି ସେମାନଙ୍କର ଅବଚେତନ ମନ ସୁପ୍ତ ହୋଇଯାଇଛି। ଅନ୍ୟ ଶବ୍ଦରେ, ଅବଚେତନ ମନ ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଇଛି। ଅବଚେତନ ମନ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେ ଭୁଲ କିଛି କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଦେବ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଶାରୀରିକ, ତାର୍କିକ ମନକୁ ଅଧିକ ଶୁଣନ୍ତି, ଅବଚେତନ ମନର ସ୍ୱରକୁ ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ମନା କରନ୍ତି। ସେମାନେ ଏହାର ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ଅନୁସରଣ କରିବାକୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ମନ୍ଦ କିମ୍ବା ଖରାପ ପଥ ଜାରି ରଖିବାକୁ ମନା କରନ୍ତି। ଅବଚେତନ ମନ ଏହାକୁ ସହ୍ୟ କରିପାରେ ନାହିଁ, ତେଣୁ ଏହା ଶାନ୍ତ ହୋଇଯାଏ, ଶୋଇଯାଏ, ଏବଂ ଶେଷରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଷ୍ଫ୍ରିୟ ହୋଇଯାଏ ଏବଂ ତା'ପରେ ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ଭୁଲ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ସେତେବେଳେ ଏହା ଆପଣଙ୍କୁ ଆଉ ସତର୍କ କରିପାରିବ ନାହିଁ। ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିପଦପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇପାରେ।

ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିର ବିବେକ କେବଳ ସେତେବେଳେ ତାକୁ ସତର୍କ କରିଥାଏ ଯେତେବେଳେ ଅବଚେତନ ମନ ଖୋଲା ଥାଏ। ଏହା କିପରି ଘଟେ ତାହାର ଏକ ସରଳ ଉଦାହରଣ ଏଠାରେ ଅଛି: ଯେତେବେଳେ ଆପଣ କାହାକୁ ଆଘାତ ଦିଅନ୍ତି, କିମ୍ବା କାହା ବିଷୟରେ ନକାରାତ୍ମକ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତି, ଆପଣଙ୍କର ଅବଚେତନ ମନ ଆପଣଙ୍କୁ ସତର୍କ କରାଏ, ଏବଂ ଆପଣ ଦୋଷୀ ଅନୁଭବ କରନ୍ତି। ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଆପଣଙ୍କର ଅବଚେତନ ମନ କାମ କରୁଛି। ଆପଣ ସେହି ଦୋଷକୁ ଆପଣଙ୍କୁ ଗ୍ରାସ କରିବାକୁ ଦେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ। ସେହି ଦୋଷର ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅଛି। ଏହା ଆପଣଙ୍କୁ ଆପଣ କରିଥିବା ଭୁଲକୁ ସଂଶୋଧନ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରାଇବା ଉଚିତ। ଆପଣ ଶିକ୍ଷା ଶିଖିବା ଉଚିତ ଏବଂ କେବେବି ଆପଣଙ୍କର ଭୁଲକୁ ପୁନରାବୃତ୍ତି କରିବା ଉଚିତ ନାହିଁ। ଏହା ହୋଇଗଲେ, ଦୋଷ ଦୂର ହୋଇଯାଏ। ଏହା ହେଉଛି ଦୋଷ ସହିତ ମୁକାବିଲା କରିବାର ସଠିକ୍ ପଦ୍ଧତି।

ଯଦି ତୁମେ ତୁମର ଦୋଷକୁ ଚାପି ରଖ ଏବଂ ଆରମ୍ଭରୁ ଏହାକୁ ଅଣଦେଖା କର, ଯଦିଓ ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ତୁମେ କିଛି ଭୁଲ କରିଛ, ତୁମେ ତୁମର ଅବଚେତନ ମନକୁ ଚୁପ୍ ରହିବାକୁ କହୁଛ; ତୁମେ ଏହାର ପରାମର୍ଶକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରୁଛ। ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ଏହା ବାରମ୍ବାର କରୁଛ, ଅବଚେତନ ମନ ସୁପ୍ତ ହୋଇଯାଏ। ତେଣୁ ଏପରି ଏକ ସମୟ ଆସିବ ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ପାପ କଲେ, ଅବଚେତନ ମନ ଆଉ ତୁମକୁ ସତର୍କ କରିବ ନାହିଁ। ଦୋଷ ଦେଖାଯାଏ ନାହିଁ ଏବଂ ତୁମେ ନିଜକୁ ମୂର୍ଖ କରି ପାର ଯେ ତୁମେ ଦୋଷୀ ଅନୁଭବ କରୁନାହଁ ତେଣୁ ତୁମେ ଭୁଲ କରିନାହଁ। କିନ୍ତୁ, ସତ୍ୟରେ, ତୁମେ ତୁମର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ରାଡାରକୁ ବନ୍ଦ କରିଦେଇଛ।

ତଥାପି, ମନେରଖନ୍ତୁ ଯେ ଦୋଷ ସବୁବେଳେ ଅବଚେତନ ମନରୁ ଆସିନଥାଏ। କିଛି ଲୋକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଏପରି ଜିନିଷ ପାଇଁ ଦୋଷୀ ଅନୁଭବ କରନ୍ତି ଯାହା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ଅନୁଭବ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ। ଏପରି ସମୟ ଆସିବ ଯେତେବେଳେ ଆପଣଙ୍କର ଶାରୀରିକ ମନ ଆପଣଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ଅନୁଭବ କରାଇବ ଯଦିଓ ଆପଣ ସବୁକିଛି ଠିକ୍ କରିଛନ୍ତି। ଆପଣ ଏପରି ଅନୁଭବ କରିବେ ଯେପରି ଆପଣ କିଛି ଭୁଲ କରିଛନ୍ତି, କିମ୍ବା ଆପଣ ଯଥେଷ୍ଟ କରୁନାହାଁନ୍ତି। ଏହା ଏକ ପ୍ରୋଗ୍ରାମଡ୍ ଦୋଷ ଯାହା ଆପଣ ନିଜେ, ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କିମ୍ବା ନକାରାତ୍ମକତା ଦ୍ୱାରା ଆପଣଙ୍କ ଉପରେ ଲଦି ଦିଆଯାଇଛି। ଶାରୀରିକ ମନରୁ ଆସୁଥିବା ଦୋଷ ଆପଣଙ୍କ ବିକାଶ ପାଇଁ ସୁସ୍ଥ ନୁହେଁ। ଅବଚେତନ ମନରୁ ମାର୍ଗଦର୍ଶନର ଫଳସ୍ୱରୂପ ଦୋଷ ଏବଂ ଶାରୀରିକ ମନରୁ ଆସୁଥିବା ଦୋଷ ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଜାଣିବା ପାଇଁ ଆପଣଙ୍କ

ପାଖରେ ଜ୍ଞାନ ରହିବା ଉଚିତ। ପ୍ରଥମଟି ଏକ ସଙ୍କେତ। ପରବର୍ତ୍ତୀଟି ଏକ କୌଶଳ, ଯାହା ଭୁଲ ଚିନ୍ତାଧାରା କିମ୍ବା ବିଶ୍ୱାସ ଯୋଗୁଁ ବିଦ୍ୟମାନ, ଏବଂ ଏହା ଆପଣଙ୍କୁ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବାରୁ ବାଧା ଦିଏ। ତେଣୁ ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ଦୋଷ ବିଷୟରେ ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱରେ ପଡ଼ିଯାଆନ୍ତି, ନିଜକୁ ବିଶ୍ଳେଷଣ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ଆପଣଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସୀ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସହିତ କଥା ହୁଅନ୍ତୁ। ଯେଉଁମାନେ ଆପଣଙ୍କୁ ଖୁସି କରିବେ ଏବଂ ଆପଣ ଯାହା ଶୁଣିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି ତାହା କହିବେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ କଥା ହୁଅନ୍ତୁ ନାହିଁ। ଯେଉଁମାନେ ଆପଣଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହିବେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ପାଖରେ ସତ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ଅଛି ସେମାନଙ୍କ ସହିତ କଥା ହୁଅନ୍ତୁ।

ମଣିଷ ବୟସ ବଢ଼ିବା ସହିତ ଅବଚେତନ ମନ ବିକଶିତ ହୁଏ କି?

ଜରୁରୀ ନୁହେଁ। ଏହା ସବୁ ନିର୍ଭର କରେ ଯେ ତୁମେ ଏହାର ମାର୍ଗଦର୍ଶନକୁ କେତେ ଅନୁସରଣ କର। ଏହା ଏକ ମାଂସପେଶୀ ପରି। ତୁମେ ଏହାକୁ ଯେତେ ଅଧିକ ବ୍ୟାୟାମ କର, ଏହା ସେତେ ସୁସ୍ଥ ଏବଂ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୁଏ। ପ୍ରକୃତରେ, ପିଲାର ଅବଚେତନ ମନ ଶକ୍ତିଶାଳୀ (ଯଦି ପିଲାଟି ଭଲ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସ୍ତରରେ ଥାଏ) କାରଣ ପିଲାଟି ଆତ୍ମିକ ଜଗତରୁ ପୃଥିବୀକୁ ଆସିଛି। କିନ୍ତୁ ଯଦି ପିଲାଟି ଅନୁପଯୁକ୍ତ ତାଲିମ ପାଏ ଏବଂ ଭୁଲ କରିବାକୁ ଦିଆଯାଏ, ତେବେ ଅବଚେତନ ମନ ଶାନ୍ତ ହୋଇଯାଏ ଏବଂ ଦୁର୍ବଳ ଏବଂ ଦୁର୍ବଳ ହୋଇଯାଏ।

ତୁମେ କହିଛ ଯେ ସମସ୍ତ ପୃଥିବୀ ଆତ୍ମା ଶୋଇଥିବା ସମୟରେ ଆତ୍ମିକ ଜଗତର ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରିୟଜନଙ୍କୁ ଭେଟିଥାନ୍ତି। ଏହା କିପରି ହୁଏ?

ଯେତେବେଳେ ତୁମର ନିଦ ଗଭୀର ଏବଂ ସ୍ୱପ୍ନହୀନ ଥାଏ, ତୁମର ଶାରୀରିକ ମନ ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଏ ଏବଂ କେବଳ ତୁମର ଅବଚେତନ ମନ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ। ଅବଚେତନ ମନ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ତୁମର ଆତ୍ମା ତୁମର ପାର୍ଥିବ ଶରୀର ଛାଡି ପୃଥିବୀ ଏବଂ ଆତ୍ମା ଜଗତର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଏକ ସ୍ଥାନକୁ ଯାତ୍ରା କରେ, ଯେଉଁଠାରେ ତୁମର ପ୍ରିୟଜନ ତୁମକୁ ଭେଟିବେ। ସେମାନେ ତୁମକୁ ଶାନ୍ତ କରନ୍ତି ଏବଂ ତୁମର ଅବଚେତନ ମନକୁ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ଜାଗ୍ରତ ହୁଅ, ତୁମେ ଏହା ଭୁଲିଯାଅ କାରଣ ନିଦ୍ରା ସମୟରେ ଭୌତିକ ମନ ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତାକୁ କିଛି ପଞ୍ଜିକରଣ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆ ଯାଇନଥିଲା। ନିମ୍ନଲିଖିତ ଏକ ଭାବନା ଯାହା ସମସ୍ତ ମଣିଷ ଚିହ୍ନଟ କରିପାରିବେ: କେତେକ ସମୟରେ ତୁମେ ତୁମର ଛାତିରେ ହଠାତ୍ ଝଟକା କିମ୍ବା ଶବ୍ଦ ସହିତ ତୁମର ନିଦ୍ରାରୁ ଉଠିଯାଅ। ଏହା ହେଉଛି ଆତ୍ମା ଯାହାକୁ ଅବଚେତନ ମନ ତୁମର ଭୌତିକ ଶରୀରରେ ପୁନଃପ୍ରବେଶ କରିବା ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ହୁଏ।

ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଅବଚେତନ ମନ କ'ଣ ଜାଣେ ଯେ ସେ କେବେ ମରିବ?

ହଁ, ତୁମର ଅବଚେତନ ମନ ତୁମର ତିନୋଟି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ତାରିଖ ଜାଣେ। ତଥାପି, ତୁମେ ତୁମର ସମୟ ପୂର୍ବରୁ, ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ତାରିଖ ପୂର୍ବରୁ, ଯେପରିକି ଦୁର୍ଘଟଣା, ହତ୍ୟା ଇତ୍ୟାଦି ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିପାରେ। ତଥାପି, ତୁମର ନିଜ ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ଆଉ ଏକ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ନିୟମ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଛି। ରାଜ୍ୟ 7 କିମ୍ବା 6 ର ଭଲ ଆତ୍ମାମାନେ ନର୍କକୁ ଯିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି ନାହିଁ, ତେଣୁ ଈଶ୍ୱର ଏକ ନିୟମ ତିଆରି କରିଛନ୍ତି ଯେ ରାଜ୍ୟ 7 ରେ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ପୃଥିବୀରୁ ନିଆଯିବ ଏବଂ ରାଜ୍ୟ 5 ଠାରୁ ଅଧିକ ଖସି ପାରିବେ ନାହିଁ। ସେହିପରି, ଯଦି ତୁମେ ରାଜ୍ୟ 6 ରେ ଜନ୍ମ ହୋଇଛ, ତେବେ ତୁମକୁ କେବଳ ରାଜ୍ୟ 4 ରେ ପଡ଼ିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବ। ଯଦି ତୁମେ ପାପ ଜାରି ରଖ, ତେବେ ତୁମର ଅବଚେତନ ମନ ପୁନର୍ବାର ଯିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଲୋଡିବ।

ଆତ୍ମିକ ଜଗତ। କିନ୍ତୁ, ଯେଉଁମାନେ Realms 5 ଏବଂ ତା'ଠାରୁ ତଳ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ଏପରି କୌଣସି ସୁରକ୍ଷା ନାହିଁ। ଯଦି ସେମାନେ ପାପ କରିବା ଜାରି ରଖନ୍ତି, ତେବେ ଅବଚେତନ ମନ କେବଳ ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଏ। ସେମାନେ Realms ର ସବୁଠାରୁ ନିମ୍ନ ସ୍ତରରେ ପଡ଼ିପାରନ୍ତି (Realm 1)। ଏହି କାରଣରୁ ଆମେ କହୁଛୁ ଯେ ପୃଥିବୀରେ ଜୀବନ ଏକ ବିପଦ, କିନ୍ତୁ ଏହା ଏକ ବିପଦ ଯାହାକୁ ଆତ୍ମାମାନେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେ ଅଗ୍ରଗତି ପାଇଁ ନିଅନ୍ତି।

ଯଦି ଅବଚେତନ ମନ ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଏ ଏବଂ ବ୍ୟକ୍ତିର ମୃତ୍ୟୁ ହୁଏ, ତେବେ ସେ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଭାବରେ ରହିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରିପାରନ୍ତି। ସେମାନେ କେବଳ ସେମାନଙ୍କ ରାଜ୍ୟକୁ ଯିବାକୁ ଚାହିଁବେ ନାହିଁ, ବରଂ ସେମାନେ ପୃଥିବୀ ଛାଡିବାକୁ ମଧ୍ୟ ଚାହିଁବେ ନାହିଁ। ଆପଣ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେ ଯେତେ ତଳକୁ ଯିବେ, ଆପଣ ପୃଥିବୀ ଛାଡିବାକୁ ସେତେ କମ୍ ଚାହିଁବେ। ଦୁଷ୍ଟ ଆତ୍ମାମାନେ ଜନ୍ତୁ ପରି ସେମାନଙ୍କର ଭୌତିକ ଶରୀରରେ ଲାଗି ରୁହନ୍ତି। ଏହି ଆତ୍ମାମାନେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ କେଉଁଠାରେ ରହିବେ, ଏବଂ ଭୌତିକ ଜଗତ ଛାଡିବାକୁ ଭୟ କରନ୍ତି, ତେଣୁ ସେମାନେ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଜଗତରେ ରହିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି। କିଛି କ୍ଷେତ୍ରରେ, ଯେତେବେଳେ ମଣିଷ ମରେ, ସେମାନେ ଏହି ସତ୍ୟ ବିଷୟରେ ସଚେତନ ନୁହନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ମୃତ। ବ୍ୟକ୍ତି ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆତ୍ମା ନୁହଁନ୍ତି; ସେ ସୂକ୍ଷ୍ମ ରୂପରେ ଅଛନ୍ତି।

କେବଳ ନକାରାତ୍ମକ ଆତ୍ମାମାନେ କ'ଣ ସୂକ୍ଷ୍ମ ରୂପକୁ ଯାଆନ୍ତି?

ନା। ମୃତ୍ୟୁ ସମୟରେ, ସମସ୍ତ ମଣିଷ ସୂକ୍ଷ୍ମ ରୂପରେ ଯାଏ, ତା'ପରେ ସେମାନଙ୍କର ସୂକ୍ଷ୍ମ ଶରୀର ତ୍ୟାଗ କରି ଆତ୍ମିକ ପ୍ରାଣୀରେ ପରିଣତ ହୁଏ। ତେଣୁ ଯେତେବେଳେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରେ, ପ୍ରାକୃତିକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଭାବରେ ହୁଏ:

ମାନବ → ସୂକ୍ଷ୍ମ ପ୍ରାଣୀ → ଆତ୍ମା ପ୍ରାଣୀ

ଉଚ୍ଚଲୋକର ଆତ୍ମାମାନେ କ'ଣ ସୂକ୍ଷ୍ମ ରୂପରେ ରହିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି?

ନା, ଯେଉଁ ଆତ୍ମାମାନେ ଉଚ୍ଚତର ଜଗତରୁ ଆସିଛନ୍ତି ସେମାନେ ସାଧାରଣତଃ ସୂକ୍ଷ୍ମ ରୂପରେ ରହିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି ନାହିଁ। ସେମାନେ ଯଥାଶୀଘ୍ର ଆତ୍ମିକ ପ୍ରାଣୀ ହେବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି। ଆତ୍ମା ଜଗତରେ ଥିବା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପ୍ରିୟଜନ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ପୃଥିବୀରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି, ତେଣୁ ଏହି ଆତ୍ମିକ ଆତ୍ମାମାନେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଆଗମନ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥାଆନ୍ତି। କିଛି ପ୍ରିୟଜନ ଆତ୍ମିକ ଜଗତ ଛାଡି ପୃଥିବୀକୁ ଆସି ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବାକୁ ଯାଉଥିବା ମଣିଷକୁ ଆଣିବାକୁ ଯାଆନ୍ତି (ଯଦି ମୃତ୍ୟୁ ହଠାତ୍ ହୁଏ, ଯେପରିକି ଦୁର୍ଘଟଣା କିମ୍ବା ହତ୍ୟା କ୍ଷେତ୍ରରେ, ଯାହା କେବେବି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଯୋଜନାର ଅଂଶ ନୁହେଁ)। ଏହି ଆତ୍ମାମାନେ ତା'ପରେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ନେଇଯାଆନ୍ତି ଯେଉଁଠାରେ ସେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ। ଆତ୍ମା ସ୍ୱାଭାବିକ ଭାବରେ ସେ ଯେଉଁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଯାଏ। ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଅବଚେତନ ମନ ତାଙ୍କ ନିଜ ଆତ୍ମାକୁ ପୃଥିବୀରେ ତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ଏକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଯାତ୍ରା କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବା ଶୁଣିବା ଆତ୍ମା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ; ବଳ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ। ଯଦି ଆତ୍ମା ଶୁଣେ ଏବଂ ସଠିକ୍ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଯାଏ ତେବେ ଏହା ପୁଣି ଏକ ଆତ୍ମା ହୋଇଯାଏ।

ଯଦି ଆତ୍ମା ଆତ୍ମା ଜଗତକୁ ଯିବାକୁ ମନା କରେ, ତେବେ ଏହା ସୂକ୍ଷ୍ମ ରୂପରେ ରହିଥାଏ, କାରଣ ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ଈଶ୍ୱର ଆପଣଙ୍କୁ ସ୍ୱାଧୀନ ଇଚ୍ଛା ପ୍ରୟୋଗ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଅନ୍ତି। ପୃଥିବୀରେ, ଦୃଶ୍ୟମାନ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଭୂତ କୁହାଯାଏ। ସୂକ୍ଷ୍ମ ଆତ୍ମାମାନେ ହଜିଯାଇଥିବା ଆତ୍ମା ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଅବଚେତନ ମନର ପରାମର୍ଶକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଆତ୍ମିକ ପ୍ରାଣୀ ହେବାକୁ ମନା କରିଛନ୍ତି; ଏହା କରି ସେମାନେ ନକାରାତ୍ମକ କର୍ମ ନିର୍ମାଣ କରନ୍ତି। ଆପଣ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଆତ୍ମାକୁ ଦେଖିପାରିବେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଆପଣଙ୍କୁ ଦେଖିପାରିବେ। ତଥାପି, ଏହି ସୂକ୍ଷ୍ମ ଆତ୍ମାମାନେ ଆତ୍ମା ଜଗତକୁ ଦେଖିପାରିବେ ନାହିଁ; ଥରେ ସେମାନେ ଅବଚେତନ ମନର ପରାମର୍ଶକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରି ଆତ୍ମା ଜଗତକୁ ନ ଯିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଲେ, ଏହା ସେମାନଙ୍କୁ ଦୃଶ୍ୟମାନ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ। ଏହା ହିଁ ନିୟମ। ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଆତ୍ମା ଜଗତକୁ ଯିବାର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଅନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ଏହା ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବା ଏହା ମଧ୍ୟ ଏକ ପରୀକ୍ଷା।

ଯେତେବେଳେ ଖରାପ ଆତ୍ମାମାନେ ମରିଯାଆନ୍ତି, ନିମ୍ନ ଜଗତରୁ ଆତ୍ମାମାନେ ମୃତ ଲୋକଙ୍କୁ ଆଣିବାକୁ ଆସନ୍ତି। ଏହାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କ'ଣ?

ଯେତେବେଳେ ଏକ ଦୁଷ୍ଟ ଆତ୍ମା ପୃଥିବୀରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବାକୁ ଯାଏ, ଗୋଷ୍ଠୀ ଆତ୍ମାମାନେ, ଯଦି ସେମାନେ ନିମ୍ନ ସ୍ତରର ହୋଇଥାନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ ଆଣିବାକୁ ଆସନ୍ତି। ତଥାପି, କାରଣ ଏହି ଆତ୍ମାଗୁଡ଼ିକ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେ ନିମ୍ନ ସ୍ତରର ହୋଇଥାନ୍ତି, ତେଣୁ ସେମାନେ ଏହି କାମ କରିବା ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ କଡ଼ା ତଦାରଖରେ ରଖିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ। ଯଦି ସେମାନେ ପୃଥିବୀରୁ ଏକ ନିମ୍ନ ଆତ୍ମାକୁ ଆତ୍ମିକ ଜଗତକୁ ଆଣିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି, ତେବେ ଏହି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ରାଜ୍ୟର ଉଚ୍ଚ ଭଲ ଆତ୍ମାଙ୍କଠାରୁ ଅନୁମତି ନେବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ। ଉଚ୍ଚ ଭଲ ଆତ୍ମା ଏହି କାମ ପାଇଁ ଜଣେ ସହାୟକଙ୍କୁ ଚୟନ କରନ୍ତି - ରାଜ୍ୟ 4 ପର୍ଯ୍ୟାୟ 5 ଏବଂ ରାଜ୍ୟ 5 ପର୍ଯ୍ୟାୟ 5 ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ - ଯିଏ ନକାରାତ୍ମକ ଆତ୍ମାଗୁଡ଼ିକୁ ସେମାନଙ୍କ ନିଜ ନିଜ ଅଞ୍ଚଳକୁ

ଫେରିଯିବା ନିଶ୍ଚିତ କରିବା ପାଇଁ ଜଗି ରହିବେ। ଏହା ଏକ ପରୀକ୍ଷା ଭାବରେ କରାଯାଏ: ଏହି ଆତ୍ମାଗୁଡ଼ିକୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଏକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଦିଆଯାଇଛି ଏବଂ ଏହି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପାଳନ କରି ସେମାନେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ପ୍ରତି କିଛି ଆଗ୍ରହ ଦେଖାଇପାରନ୍ତି। ଏହିପରି, ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପଦକ୍ଷେପରେ ତାଲିମ ଏବଂ ପରୀକ୍ଷା କରାଯାଉଛି।

ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଜନ୍ମ ହେଉ, କ'ଣ ସମାନ ପ୍ରାକୃତିକ ପ୍ରଗତି ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହୁଏ? ଆମେ କ'ଣ ଆତ୍ମା ଭାବରେ ଆରମ୍ଭ କରୁ, ତା'ପରେ ସୂକ୍ଷ୍ମ ପ୍ରାଣୀ ହୋଇଯାଉ, ଏବଂ ଶେଷରେ ମଣିଷ ହୋଇଯାଉ?

ନା। ଯେତେବେଳେ ଏକ ଆତ୍ମା ପୃଥିବୀରେ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରେ, ସେ ସୂକ୍ଷ୍ମ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ଦେଇ ଯାଆନ୍ତି ନାହିଁ। ତାଙ୍କର ଆତ୍ମା ଏବଂ ଅବଚେତନ ମନ କେବଳ ପୃଥିବୀରେ ଥିବା ଜଣେ ମଣିଷର ଭୌତିକ ଶରୀରକୁ ଅଧିକାର କରନ୍ତି, ତେଣୁ ଏହି ପରିବର୍ତ୍ତନ ସିଧାସଳଖ ଆତ୍ମାରୁ ମଣିଷକୁ ହୁଏ।

ଆତ୍ମାମାନେ କାହିଁକି ସୂକ୍ଷ୍ମ ରୂପରେ ରହିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି?

1. ସେମାନେ ଭୌତିକ ଜଗତ ସହିତ ଅତ୍ୟଧିକ ଆସକ୍ତ।

2. ସେମାନେ ପୃଥିବୀରେ ଜଣେ ପ୍ରିୟଜନଙ୍କୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି ଏବଂ ଭୁଲ ଭାବରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ଯେ ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ଅଧିକାର କରି ଭୌତିକ ସ୍ଥାନ, ସେମାନେ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବେ .

3. ଅବଚେତନ ମନ ସେମାନଙ୍କୁ କହେ ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ନିମ୍ନ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଯିବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ସେମାନେ ଏପରି କରିବାକୁ ମନା କରନ୍ତି କାରଣ ସେମାନେ ଦୁଃଖ ଭୋଗ କରିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି ନାହିଁ। ସେମାନେ ଏହି ପସନ୍ଦ କରିପାରିବେ କାରଣ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ୱାଧୀନ ଇଚ୍ଛା ଅଛି। ତଥାପି, ଯେତେବେଳେ ଏକ ଆତ୍ମା ସୂକ୍ଷ୍ମ ରୂପରେ ରହିବାକୁ ବାଛିଥାଏ, ସେ ପତିତ ହୋଇ ନକାରାତ୍ମକ କର୍ମ ନିର୍ମାଣ କରିଚାଲିଥାଏ କାରଣ ସେ ତାଙ୍କ ଅବଚେତନ ମନର ପରାମର୍ଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯାଉଛି ଏବଂ ଏକ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ନିୟମ ଭଙ୍ଗ କରୁଛି। ସେ ମଣିଷରୁ ସୂକ୍ଷ୍ମ ରୁ ଆତ୍ମାକୁ ଯିବାର ପ୍ରାକୃତିକ ପ୍ରଗତିକୁ ଅନୁସରଣ କରୁନାହିଁ।

4. ଯଦି ସେମାନେ ନକାରାତ୍ମକ ଆତ୍ମା, ତେବେ ସେମାନେ ପୁନର୍ବାର ସୂକ୍ଷ୍ମ ରୂପରେ ରହିବାକୁ ଚାହିଁବେ ଏବଂ ପୃଥିବୀରେ ମଣିଷମାନଙ୍କୁ କ୍ଷତି ପହଞ୍ଚାଇବେ। ପୁଣି ଥରେ, ସୂକ୍ଷ୍ମ ଆତ୍ମା ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେ ପତିତ ହେବ ଏବଂ ନକାରାତ୍ମକ କର୍ମ ନିର୍ମାଣ କରିବ।

5. ପୃଥିବୀରେ, ସେମାନଙ୍କର କିଛି ନିଶା ଥିଲା, ଯେପରିକି ଡ୍ରଗ୍ସ କିମ୍ବା ମଦ୍ୟପାନ, ଏବଂ ସେମାନେ ନିଶାଗ୍ରସ୍ତ ମଣିଷମାନଙ୍କ ସହିତ ନିଜକୁ ଯୋଡ଼ି ହୋଇ ବାରମ୍ବାର ସେହି ଅନୁଭବକୁ

ଅନୁଭବ କରିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି।

🕉 ଆପଣ କିପରି ଆପଣଙ୍କ ଶାରୀରିକ ମନକୁ ଅବଚେତନ ମନ ସହିତ ସହଯୋଗ କରିପାରିବେ?

ତୁମକୁ ଭୌତିକ ମନର ସ୍ୱଭାବ ଜାଣିବା ଆବଶ୍ୟକ। ଯେପରି ଅବଚେତନ ମନ ତୁମର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ, ସକାରାତ୍ମକ ମନ, ସେହିପରି ଭୌତିକ ମନ, ସ୍ୱଭାବତଃ, ପୃଥିବୀଗତ ଏବଂ ନକାରାତ୍ମକ। ଯଦି ଏହାକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରାନଯାଏ, ତେବେ ଏହା ତୁମକୁ ନିରାଶ କରିବ। ଏହା ତୁମକୁ ପ୍ରତାରିତ କରିବ। ଏହା ଭ୍ରମ ସୃଷ୍ଟି କରେ। ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ, ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ପାପ କର, ତୁମର ଅବଚେତନ ମନ ତୁମକୁ ସତର୍କ କରାଇଦିଏ ଯେ ତୁମେ କିଛି ଭୁଲ କରିଛ। ଠିକ୍ ଯେପରି ତୁମେ ସେହି ଭୁଲକୁ ସଂଶୋଧନ କରିବାକୁ ଏବଂ ଶିକ୍ଷା ଶିଖିବାକୁ ଯାଉଛ, ତୁମର ଭୌତିକ ମନ ଏହାର ସର୍ବୋତ୍ତମ ଅସ୍ତ୍ର: ଅହଂକାରକୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଆଣେ। ଅହଂକାର ତୁମକୁ ତୁମର ଭୁଲ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଯଥାର୍ଥ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରେ, ତୁମକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ପ୍ରତାରଣା କରେ ଯେ ତୁମେ ଯାହା କରିଛ ତାହା ଭୁଲ ନୁହେଁ, ବରଂ ଆବଶ୍ୟକ। ଏହା ଏକ ଚମତ୍କାର ତାର୍କିକ ଯୁକ୍ତି ଉପସ୍ଥାପନ କରିବ ଏବଂ ତୁମେ ପ୍ରଭାବିତ ହେବ। ତୁମର ଅବଚେତନ ମନର ସ୍ୱର ଉଠିବ ଏବଂ କହିବ, କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଏହାକୁ ନୀରବ କରିବ କାରଣ ଭୌତିକ ମନ ତୁମକୁ କାରଣ ଦେଇଛି। ଏହା ତୁମକୁ କହିଛି ଯେ ତୁମେ ତର୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଠିକ୍।

ଆମେ କହୁନାହୁଁ ଯେ ତର୍କ ଖରାପ, କିନ୍ତୁ ତର୍କ ଏବଂ ସତ୍ୟ ସମାନ ନୁହେଁ। ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟବଶତଃ, ଲୋକମାନେ ସତ୍ୟଠାରୁ ଦୂରେଇ ଯିବା ପାଇଁ ତର୍କ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି। ଭୌତିକ ମନ ଆପଣଙ୍କୁ ତର୍କ ଦିଏ; ଅବଚେତନ ମନ ଆପଣଙ୍କୁ ସତ୍ୟ ଦିଏ। ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ, ଭୌତିକ ମନ ଆପଣଙ୍କୁ ପ୍ରଲୋଭନକୁ ଯଥାର୍ଥ କରିବା ପାଇଁ ବାଧ୍ୟ କରିବ। ଏହା ଆପଣଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରାଇବା ପାଇଁ ବୈଧ କାରଣ ଦେବ ଯେ ପ୍ରଲୋଭନ ଏକ ଇଚ୍ଛା ନୁହେଁ ବରଂ ଏକ ଆବଶ୍ୟକତା। ଏହା ଆପଣଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରାଇବ ଯେ ପ୍ରଲୋଭନ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେ ଭୁଲ ନୁହେଁ, ପ୍ରଲୋଭନ ପ୍ରକୃତରେ ଯାହା ତାହା ପାଇଁ ପ୍ରକାଶ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ - ଏକ ଇଚ୍ଛା ଯାହା ଆପଣଙ୍କୁ ଭୁଲ ପଥରେ ନେଇଯାଏ।

ଭୌତିକ ମନର ଆଉ ଏକ ଅସ୍ତ୍ର ହେଉଛି ସନ୍ଦେହ। ଏହା ଆପଣଙ୍କ ଭିତରେ ସନ୍ଦେହର ବୀଜ ବୁଣିବ ଯାହା ଆପଣଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ଏବଂ ଜ୍ଞାନକୁ ଚ୍ୟାଲେଞ୍ଜ କରେ। ଅବଚେତନ ମନ ସତ୍ୟର ସ୍ଥାନ ଏବଂ ତେଣୁ ଏହା ସର୍ବଜ୍ଞ; ଏହା ଆପଣଙ୍କୁ ସନ୍ଦେହ ଅତିକ୍ରମ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରେ, କିନ୍ତୁ କେବଳ ଯଦି ଆପଣ ଏହାକୁ ଆପଣଙ୍କ ଆତ୍ମାକୁ ପରିଚାଳିତ କରିବାକୁ ଦିଅନ୍ତି। ଯଦି ଆପଣ ସନ୍ଦେହର ବୀଜ ପୋଷଣ କରନ୍ତି, ତେବେ ଆପଣ ଧୀରେ ଧୀରେ ଆତ୍ମିକ ଜଗତ ସହିତ ଆପଣଙ୍କର ସମ୍ପର୍କକୁ ଦୁର୍ବଳ କରନ୍ତି, କାରଣ ସନ୍ଦେହ ମୂଳତଃ ଗୋଟିଏ ପ୍ରଶ୍ନକୁ ନେଇଯାଏ: ମୁଁ କ'ଣ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରେ? ଅବଚେତନ ମନକୁ ଶୁଣନ୍ତୁ କାରଣ ଏହା ଆପଣଙ୍କର ମାଲିକ, ଆପଣଙ୍କର ଭଲ ସ୍ୱଭାବ ଏବଂ ଆପଣଙ୍କର ଈଶ୍ୱର ସ୍ୱଭାବ ସହିତ ଆପଣଙ୍କର ସମ୍ପର୍କ। ଭୌତିକ ମନର ଦୁର୍ବଳତା ଅଛି ଏବଂ ଏହି ଜୀବନରେ ଆପଣଙ୍କର ଲକ୍ଷ୍ୟ ହେଉଛି ଅବଚେତନ ମନକୁ ବିକଶିତ କରି ସେହି ଦୁର୍ବଳତାଗୁଡ଼ିକୁ ଅତିକ୍ରମ କରିବା। ଭୌତିକ ମନର ସବୁଠାରୁ କ୍ଷତିକାରକ ଦିଗ ହେଉଛି ଏହା ଅଭ୍ୟାସ ଗଠନ ଏବଂ ଏହାର ଖରାପ ଅଭ୍ୟାସ ସହିତ ଆରାମଦାୟକ। ଏହା କହିବ, "ମୁଁ ଗର୍ବୀ ହେବାକୁ ପସନ୍ଦ କରେ,

ତେଣୁ କାହିଁକି ପରିବର୍ତ୍ତନ କର?" ଅବଚେତନ ମନ କେବେବି ତା'ର ପଥରେ ସ୍ଥିର ହୁଏ ନାହିଁ - ଏହା ବଢ଼ୁଛି। ଆପଣ ଆପଣଙ୍କ ସାଥୀ ଲୋକଙ୍କୁ ବୋକା କରିପାରିବେ ଏବଂ ଆପଣ ନିଜକୁ ବୋକା କରିପାରିବେ, କିନ୍ତୁ ଆପଣ କେବେବି ଈଶ୍ୱର-ପ୍ରଦତ୍ତ ଅବଚେତନ ମନକୁ ବୋକା କରିପାରିବେ ନାହିଁ। ଏହା ଅବଚେତନ ମନ ଯାହା ନିରନ୍ତର ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଆକାଶିକ ରେକର୍ଡକୁ ଅପଡେଟ୍ କରେ। ମଣିଷ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ଯେ ଈଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦିଅନ୍ତି। ସତ୍ୟ ହେଉଛି ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଭୁଲ ରାସ୍ତାରେ ଯାଆନ୍ତି ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କର ନିଜର ଅବଚେତନ ମନ ସେମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦିଏ କାରଣ ଅବଚେତନ ମନ ସେମାନଙ୍କ ଆତ୍ମାର ସ୍ୱଭାବ ଜାଣନ୍ତି। ଆପଣଙ୍କର ଆତ୍ମା ଜଗତ ଏବଂ ଆପଣଙ୍କର ଅତୀତ ଜୀବନର ସୃଷ୍ଟି ଆପଣଙ୍କ ଭୌତିକ ମନରୁ ଅବରୋଧିତ ହୋଇଛି। ଆପଣଙ୍କର ଅବଚେତନ ମନ ଆତ୍ମା ଜଗତକୁ ମନେ ରଖେ, ଏବଂ ଏହା ପୃଥିବୀରେ ଆପଣ ଯେଉଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜୀବନ ବିତାଇଛନ୍ତି ସେ ବିଷୟରେ ବିସ୍ତୃତ ଭାବରେ ଜାଣେ, କିନ୍ତୁ ଏହି ସୂଚନା ନିମ୍ନଲିଖିତ କାରଣଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ଆପଣଙ୍କ ଭୌତିକ ମନକୁ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ:

1. ଯଦି ତୁମେ ତୁମର ପୂର୍ବ ଜୀବନର ପାପଗୁଡ଼ିକୁ ମନେ ରଖିବ, ତେବେ ସେହି ସ୍ମୃତିଗୁଡ଼ିକ ତୁମକୁ ଘୃଣା କରିବ ଏବଂ ତୁମକୁ ବଢ଼ିବାରୁ ବାଧା ଦେବ। ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ, ଯଦି ତୁମେ ପୂର୍ବ ଜନ୍ମରେ କାହାକୁ ଖରାପ ଭାବରେ ଆଘାତ ଦେଇଛ, ତେବେ ଏହି ଜୀବନରେ ଦୋଷ ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ ଅତ୍ୟଧିକ ହୋଇପାରେ ଏବଂ ତୁମେ ନିଜକୁ କ୍ଷମା କରିପାରିବ ନାହିଁ। ପରମେଶ୍ୱର ଚାହାଁନ୍ତି ଯେ ସମସ୍ତ ଆତ୍ମା ଆରମ୍ଭରୁ ଏକ ସଫା ସ୍ଲେଟ୍ ପାଆନ୍ତୁ।

2. ତୁମର ଭୌତିକ ମନ ସୀମିତ; ଏହା ଅବଚେତନ ମନ ଜାଣୁଥିବା ଅନେକ ଜିନିଷ ବୁଝିବାକୁ ସକ୍ଷମ ନୁହେଁ।

3. ଯଦି ତୁମେ ଆତ୍ମା ଜଗତର ବିବରଣୀ ଏବଂ ତୁମେ ଅନୁଭବ କରିଥିବା ଆନନ୍ଦ ଏବଂ ଶାନ୍ତିର ବିବରଣୀ ମନେ ରଖିବ (ଯଦି ତୁମେ ଏକ ଭଲ ରାଜ୍ୟରେ ଥାଅ), ତେବେ ତୁମେ ପୃଥିବୀରେ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ବଞ୍ଚିପାରିବ ନାହିଁ। ଆତ୍ମିକ ଜଗତ ପାଇଁ ତୁମର ଆକାଂକ୍ଷା ଏତେ ତୀବ୍ର ହେବ ଯେ ତୁମେ ପୃଥିବୀରେ ଦୁଃଖୀ ହେବ।

4. ପୃଥିବୀରେ ତୁମର ଜୀବନ ଏକ ପରୀକ୍ଷା। ଯଦି ତୁମେ ଜାଣିଥାନ୍ତ କର୍ମ, ପରୀକ୍ଷା ଏବଂ ତାଲିମ ଯାହା ଦେଇ ତୁମକୁ ଯିବାକୁ ପଡିବ, ପୃଥିବୀରେ ତୁମର ଯାତ୍ରାର କୌଣସି ଅର୍ଥ ରହିବ ନାହିଁ। ଅଧିକନ୍ତୁ, ଯଦି ସବୁକିଛି ତୁମ ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ, ତେବେ ଏହା ଆଉ ଏକ ପରୀକ୍ଷା ରହିବ ନାହିଁ। ତୁମେ ଅଭିଜ୍ଞତା ହାସଲ କରିବା ଏବଂ ତୁମର ଆତ୍ମାକୁ ତାଲିମ ଦେବା ପାଇଁ, ତୁମର ଆତ୍ମାକୁ ପବିତ୍ର କରି ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚକୁ ଉଠିବା ପାଇଁ ପୃଥିବୀରେ ଅଛ। ଯଦି ତୁମେ ତୁମର ପୂର୍ବ ଜୀବନକୁ ମନେ ରଖିଥାଅ, ତେବେ ତୁମେ ପୁଣି ସମାନ ଭୁଲ କରିବ ନାହିଁ। ତୁମେ ତୁମର ଭୁଲଗୁଡ଼ିକୁ ପୁନରାବୃତ୍ତି କରିବ ନାହିଁ କାରଣ ତୁମକୁ ପୂର୍ବରୁ ଚେତାଇ ଦିଆଯିବ, ତେଣୁ ପ୍ରକୃତ ବିକାଶ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ। ତୁମର ଜୀବନ ବୈଷୟିକ ହେବ, ତୁମର ପସନ୍ଦ ରୋବୋଟିକ୍ ହେବ, ଏବଂ ତୁମେ ଏକ ମେସିନ୍ ପରି ବଞ୍ଚିବ।

କିଛି ପୃଥିବୀ ଆତ୍ମା ଅଛନ୍ତି ଯାହାଙ୍କର ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ତୁଳନାରେ ଅଧିକ ବିକଶିତ ଅବଚେତନ ମନ ଅଛି। କେତେକ ସମୟରେ, ଏହି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ପୃଥିବୀରେ ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବ ଜୀବନକୁ ମନେ ରଖିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଏ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଆତ୍ମା ଜଗତର ସୃଷ୍ଟି ମଧ୍ୟ ଥାଇପାରେ, କିନ୍ତୁ ଏହା ବହୁତ କମ୍। ଏହା ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାରଣ ପାଇଁ ଘଟିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି, ଲୋକଙ୍କୁ ଅଧିକ ବିଶ୍ୱାସ ଦେବା ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରସାର କରିବାରେ

ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ।

ଯଦି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଅବଚେତନ ମନ ଖୋଲା ନାହିଁ, ତେବେ ସେ କିପରି ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇପାରିବ?

ଆସନ୍ତୁ ଆମେ ସୂରଦାସଙ୍କ କାହାଣୀକୁ ଉଦାହରଣ ଭାବରେ ନେବା। ତାଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ, ତାଙ୍କ ମନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟ ଯୋଗୁଁ, ତାଙ୍କ ଅବଚେତନ ମନ ଶୋଇପଡ଼ିଥିଲା। ତାଙ୍କୁ ଉଠାଇବା ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ଏକ ଶାରୀରିକ ଝଟକା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା, ଯାହା ଏକ କାର ଦୁର୍ଘଟଣା ରୂପରେ ଆସିଥିଲା। ସେହି ଦୁର୍ଘଟଣା ଘଟଣାଗୁଡ଼ିକର ଏକ ଶୃଙ୍ଖଳ ଆରମ୍ଭ କଲା ଯାହା ଶେଷରେ ତାଙ୍କୁ ଏକ ଗୁମ୍ଫାକୁ ନେଇଗଲା ଯେଉଁଥିରେ, ମୃତ୍ୟୁର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବା ସମୟରେ, ସେ ବୁଝିପାରିଲେ ଏବଂ ଶେଷରେ ସେ କରିଥିବା ଭୁଲ କାମଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁଭବ କଲେ। ତାଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ, ଏହି ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଝଟକା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା କାରଣ ତାଙ୍କର ଅବଚେତନ ମନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଷ୍କ୍ରିୟ ହୋଇଯାଇଥିଲା। କିନ୍ତୁ ଯଦି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଅବଚେତନ ମନ ସାମାନ୍ୟ ଖୋଲା ଥାଏ, ତେବେ ଶାରୀରିକ ଆଘାତ ଏଡାଇବା ପାଇଁ ଆତ୍ମାକୁ ତାଙ୍କ ସହିତ କଥା ହେବା ଏବଂ ସେମାନେ କରିଥିବା ଭୁଲ ସ୍ୱୀକାର କରିବାର ସୁଯୋଗ ନେବାକୁ ପଡିବ। ଯେତେବେଳେ ଆମେ 'ସ୍ୱୀକାର' ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାର କରୁ, ଆମେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ପାଇଁ ଏକ ପ୍ରକୃତ ଇଚ୍ଛା ବୁଝାଉଛୁ। ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କର ଉଚ୍ଚ ମଙ୍ଗଳ ଆତ୍ମା ନିଶ୍ଚିତ ଥିଲେ ଯେ ସୂରଦାସ ଭିତରୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି - ଯେ ସେ ପ୍ରକୃତରେ ଅନୁତାପ କରିଛନ୍ତି - ସେତେବେଳେ ସାହାଯ୍ୟ ପଠାଯାଉଥିଲା। ସେ ତାଙ୍କର ଭୁଲ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ଏବଂ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ ଜଙ୍ଗଲର ମଝିରେ ଥିବା ଏକ ଅନ୍ଧାର ଗୁମ୍ଫାରେ ନିଜକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ, ଯାହା ଜଙ୍ଗଲୀ ପଶୁମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଘେରି ରହିଥିଲା। ଏହା କୌଣସି ପୂଜାସ୍ଥଳ ନଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ସ୍ୱୀକାର କରିବା ପାଇଁ କେହି ନଥିଲେ - କେବଳ ତାଙ୍କ ନିଜ ଅବଚେତନ ମନ ବ୍ୟତୀତ। ପୃଥିବୀରେ ଏକ ଭୁଲ ଧାରଣା ଅଛି ଯେ ଯଦି ଆପଣ ଜଣେ ପୁରୋହିତଙ୍କ ନିକଟରେ ସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି, ତେବେ ଆପଣଙ୍କର ପାପ କ୍ଷମା ହୋଇଯିବ। ଏହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମିଥ୍ୟା। ପୁରୋହିତଙ୍କର ଆପଣଙ୍କୁ କ୍ଷମା କରିବାର କୌଣସି କ୍ଷମତା ନାହିଁ। ସର୍ବପରି, ପୁରୋହିତ ନିଜେ ଜଣେ ମଣିଷ। ଯଦି ପୁରୋହିତଙ୍କର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜ୍ଞାନ ଅଛି, ତେବେ ସେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଆପଣଙ୍କୁ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରିପାରିବେ, କିନ୍ତୁ ଦୟାକରି ବୁଝନ୍ତୁ ଯେ ଯେତେବେଳେ ଆପଣ 'ସ୍ୱୀକାର' କରୁଛନ୍ତି, ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଆପଣ ଆପଣଙ୍କର ଅବଚେତନ ମନକୁ ସ୍ୱୀକାର କରୁଛନ୍ତି ଯେ ଆପଣ ଭୁଲ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ପରିବର୍ତ୍ତନ ପାଇଁ ସାହାଯ୍ୟ ମାଗୁଛନ୍ତି।

'ପଶ୍ଚାତାପ' ଶବ୍ଦଟିକୁ ମଧ୍ୟ ପୃଥିବୀରେ ଘୋର ଭୁଲ ବୁଝାଯାଏ। ପଶ୍ଚାତାପର ଅର୍ଥ କେବଳ ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଦୁଃଖିତ ହେବା ନୁହେଁ; ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ପ୍ରକୃତରେ ଆପଣ କରିଥିବା ଭୁଲକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ଏବଂ ସଂଶୋଧନ କରିବା, ଏବଂ କେବେ ଭୁଲକୁ ପୁନରାବୃତ୍ତି ନକରିବା। ଜଣେ ମଣିଷ ଭାବରେ ଉନ୍ନତି କରିବାର ପସନ୍ଦ କେବଳ ଏକ ଆତ୍ମା ଭିତରୁ ଆସିପାରେ। କେହି ସେହି ଆତ୍ମାକୁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେ ଉଠିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରିପାରିବେ ନାହିଁ, ଯଦିଓ ଏହା ସେହି ଆତ୍ମାର ନିଜ ମଙ୍ଗଳ ପାଇଁ। ଏହା ସ୍ୱାଧୀନ ଇଚ୍ଛାର ନିୟମ। ଏହା ମଧ୍ୟ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସହାୟକମାନଙ୍କର ଜାଣିବାର ଶକ୍ତି ଅଛି ଯେ ସେହି ଆତ୍ମା ପ୍ରକୃତରେ ଉନ୍ନତି କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛି କି ନାହିଁ। ଅର୍ଥାତ୍, ଆତ୍ମିକ ଜଗତରୁ, ଆତ୍ମିକ ଆତ୍ମା ଏକ ଆତ୍ମାର ପରିବର୍ତ୍ତନ ପାଇଁ ସଂକଳ୍ପର ଦୁର୍ବଳତା କିମ୍ବା ଶକ୍ତି ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିପାରିବେ। ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପ୍ରଗତି

ପାଇଁ ଚାବିକାଠି ହେଉଛି ପରିବର୍ତ୍ତନ ପାଇଁ ଏକ ପ୍ରକୃତ ଇଚ୍ଛା; ତେବେ ହିଁ ଅବଚେତନ ମନ ଏକ ଆତ୍ମାକୁ ଆଲୋକ ଆଡକୁ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରିପାରିବ।

ଜଣେ କିପରି ଅବଚେତନ ମନକୁ ଖୋଲିପାରେ?

ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେ ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ଜଣେ ମଣିଷ ପାଇଁ ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କାମ ହେଉଛି ଅବଚେତନ ମନକୁ ଖୋଲିବା। ଆପଣଙ୍କ ଅବଚେତନ ମନକୁ ଖୋଲିବା ପାଇଁ ଆପଣ କିଛି କାମ କରିପାରିବେ:

1. ପ୍ରାର୍ଥନା କର ।

ତୁମର ଅବଚେତନ ମନକୁ ଖୋଲିବା ପାଇଁ ଭଗବାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ କୁହ:

" ହେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱର, ମୋତେ ତୁମର ଭଲ ପଥକୁ ନେଇଯାଅ। ମୋତେ ସଠିକ୍ କାମ କରିବାକୁ ଦିଅ। ମୋର ଯେକୌଣସି ଭୁଲ ଇଚ୍ଛା କିମ୍ବା ଭାବନାକୁ ଦୂର କରିବାରେ ମୋତେ ସାହାଯ୍ୟ କର। ମୋତେ ତୁମର ଜ୍ଞାନ ଦିଅ; ମୋତେ ତୁମର ଆଲୋକିତ ପଥ ଦେଖାଅ। ମୋର ଅବଚେତନ ମନକୁ ଜାଗ୍ରତ କରିବାରେ ମୋତେ ସାହାଯ୍ୟ କର ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଏହା କେବେ ନୁହେଁ ମୋତେ ଭୁଲ କରିବାକୁ ଦିଅ। ହେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱର, ଦୟାକରି ମୋତେ ସାହାଯ୍ୟ କର!"

2. ତୁମର ମନକୁ ଖାଲି କର ("କିପରି ତୁମର ମନକୁ ଖାଲି କରିବେ" ଦେଖନ୍ତୁ)

ପୃଷ୍ଠା ୧୯୮ ରେ)। ତୁମର କୌଣସି ଚିନ୍ତାଧାରା ରହିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ। ତୁମର ମନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଖାଲି ରହିବା ଉଚିତ୍। ଯଦି କୌଣସି ଚିନ୍ତାଧାରା ତୁମ ମନରେ ପ୍ରବେଶ କରେ, ତେବେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ନିଜେ ଚାଲିବାକୁ ଦିଅ - ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଦୂର କରିବାକୁ କିମ୍ବା ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ କରିବାକୁ ସଂଘର୍ଷ କର ନାହିଁ। ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ କମ୍ପନ ସକାରାତ୍ମକ, ସେହି ସ୍ଥାନରେ ୨ ମିନିଟ୍ ରୁ ଅଧିକ ସମୟ ପାଇଁ ତୁମର ମନକୁ ଖାଲି କର ନାହିଁ। ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ଭାବରେ, ସେହି ସ୍ଥାନରେ ସକାରାତ୍ମକ କିମ୍ବା ନକାରାତ୍ମକ କମ୍ପନ ଅଛି କି ନାହିଁ ଅନୁଭବ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କର। ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ କମ୍ପନ ନକାରାତ୍ମକ, ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଗୋଟିଏ ମିନିଟ୍ ରୁ ଅଧିକ ସମୟ ପାଇଁ ତୁମର ମନକୁ ଖାଲି କର ନାହିଁ। କେବଳ ସୂର୍ଯ୍ୟୋଦୟ ଏବଂ ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତ ମଧ୍ୟରେ ତୁମର ମନକୁ ଖାଲି କର।

3. କଥା ହୁଅନ୍ତୁ ତୁମର ଅବଚେତନ ମନକୁ।

ଆପଣଙ୍କ ଅବଚେତନ ମନ ସହିତ କଥା ହୋଇ ଆପଣ ଏହାର ଉପସ୍ଥିତିକୁ ସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି। ତାପରେ, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଏହାର ନିକଟରେ ଆତ୍ମସମର୍ପଣ କରନ୍ତୁ, ଏବଂ ଏହାକୁ ତୁମକୁ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରିବାକୁ କୁହ।

4. ଶୁଣନ୍ତୁ ତୁମର ଅବଚେତନ ମନ ତୁମକୁ ଦେଉଥିବା ପରାମର୍ଶକୁ।

ଶୁଣିବା ଅର୍ଥ ମାର୍ଗଦର୍ଶନକୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଣତ କରିବା। ପ୍ରତ୍ୟେକ ଥର ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ଆପଣଙ୍କର ଅବଚେତନ ମନର ପରାମର୍ଶ ପାଳନ କରନ୍ତି, ଆପଣ ଏହାକୁ ସଶକ୍ତ କରନ୍ତି। ପ୍ରତ୍ୟେକ ଥର ଆପଣ ଏହାର ପରାମର୍ଶକୁ ଅଣଦେଖା କରନ୍ତି ଏବଂ ଶୁଣନ୍ତି ନାହିଁ,

ଆପଣ ଏହାକୁ ଦୁର୍ବଳ କରନ୍ତି।

5. ତୁମର ଶାରୀରିକ ମନକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କର। କୁହ ଯେ ତୁମେ ଏହାର ମାଲିକ, ଦାସ ନୁହେଁ।

ପୃଥିବୀରେ, ତୁମର ଶାରୀରିକ ମନ ୧୦୦% ଖୋଲା ଅଛି, କିନ୍ତୁ ଜଣେ ସାଧାରଣ ମଣିଷର ଅବଚେତନ ମନ କେବଳ ୧% ରୁ ୨% ଖୋଲା ଅଛି। ଯଦି ତୁମେ ଜଣେ ବହୁତ ଭଲ ଆତ୍ମା, ତେବେ ତୁମର ଅବଚେତନ ମନ ପୃଥିବୀରେ ସର୍ବାଧିକ ୭% ରୁ ୯% ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଖୋଲିବ। ତେଣୁ, ଯଦିଓ ତୁମର ଅବଚେତନ ମନର ଏକ ଅଂଶ ଖୋଲା ଅଛି, ଏହା ସହଜରେ ଭୌତିକ ମନକୁ ପରାସ୍ତ କରିପାରିବ। ଯଦି ତୁମେ ବାଛ । ଯେତେବେଳେ ଏକ ଆତ୍ମା ୭ମ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ୯ମରେ ପହଞ୍ଚିଥାଏ, ସେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ଅବଚେତନ ମନ କେବଳ ୨୦% ଖୋଲା ରହିଥାଏ। ତୁମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡରେ ବିକଶିତ ହେବା ଜାରି ରଖିବ, ଏବଂ ତୁମର ଅବଚେତନ ମନ କେବଳ ସପ୍ତମ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଖୋଲା (୧୦୦%) ରହିବ ଏବଂ ତୁମେ ସେତେବେଳେ ଶେଷରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ବୁଝିପାରିବ। ଏବଂ ତାଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ ବଞ୍ଚିବ।

ଆପଣଙ୍କ ମନକୁ କିପରି ଖାଲି କରିବେ ସେ ବିଷୟରେ ନିମ୍ନରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ଦିଆଯାଇଛି:

ସୂର୍ଯ୍ୟୋଦୟ ପରେ ଏବଂ ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତ ପୂର୍ବରୁ ଆପଣ ନିଜ ମନକୁ ଖାଲି କରିବା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କାରଣ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଅସ୍ତ ହେଲେ ପୃଥିବୀର କମ୍ପନ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୁଏ ଏବଂ ଅଧିକ ନକାରାତ୍ମକ ହୋଇଯାଏ। ଯଦି ଆପଣ ଏହି ସରଳ ପଦକ୍ଷେପଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି, ତେବେ ଆପଣ ଅଧିକ ଶାନ୍ତିରେ ରହିବେ।

1. ଆପଣଙ୍କ ନିଜ ଭାଷାରେ, ଆପଣଙ୍କୁ ସୁରକ୍ଷା ଏବଂ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତୁ। ତୁମେ ତୁମର ଅବଚେତନ ମନକୁ ଖୋଲିଦିଅ।

2. ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତୁ ଯେକୌଣସି ଆପଣଙ୍କ ପସନ୍ଦର ଛୋଟ ଏବଂ ଆନ୍ତରିକ ପ୍ରାର୍ଥନା।

3. ତୁମର ମନକୁ ଖାଲି କର। ତୁମର ମନକୁ ଖାଲି କରିବା ପାଇଁ, ସବୁଠାରୁ ଭଲ କାମ ହେଉଛି ଦୂରର ଶବ୍ଦ ଶୁଣିବା। କୌଣସି ଜିନିଷର ବିଶ୍ଳେଷଣ କରନାହିଁ। ଯଦି ଏକ ଚିନ୍ତା ଆସିଥାଏ, ତେବେ ତାହା ଠିକ୍ ଅଛି; ଏହା ଆପେ ଆପେ ଚାଲିଯିବ। ତାକୁ ଜୋର କରି ଦୂର କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନାହିଁ। ଶାନ୍ତ ରୁହ।

4. ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ କମ୍ପନ ସକାରାତ୍ମକ, ସେଠାରେ ପ୍ରାୟ 2 ମିନିଟ୍ ପାଇଁ ଆପଣଙ୍କ ମନକୁ ଖାଲି କରନ୍ତୁ। ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ କମ୍ପନ ନକାରାତ୍ମକ, ସେଠାରେ ଗୋଟିଏ ମିନିଟ୍ ରୁ ଅଧିକ ସମୟ ପାଇଁ ଆପଣଙ୍କ ମନକୁ ଖାଲି କରନ୍ତୁ ନାହିଁ। ଏହା ଆପଣଙ୍କ ନିଜ ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ।

5. ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ। ଏକ ଛୋଟ ଏବଂ ଆନ୍ତରିକ ପ୍ରାର୍ଥନା ସହିତ ଶେଷ କରନ୍ତୁ।

6. ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ତୁମର ମନକୁ ଖାଲି କରୁଛ, ସେହି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ତିନି ଘଣ୍ଟାର ବ୍ୟବଧାନ ରହିବା ଉଚିତ।

7. ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ତୁମର ମନ ଖାଲି କର, କେବେବି ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗକୁ ମୁହଁ କର ନାହିଁ। ଉତ୍ତର ଦିଗକୁ ମୁହଁ କରିବା ଭଲ।

8. ଲୋକଙ୍କ ଘେରି ରହିଥିବା ସମୟରେ ତୁମର ମନକୁ ଖାଲି କର ନାହିଁ, କାରଣ ତୁମେ ଅଜାଣତରେ ନିଜକୁ ନକାରାତ୍ମକ କମ୍ପନ ପାଇଁ ଖୋଲି ଦେଇପାର।

9. ନିଶ୍ଚିତ କରନ୍ତୁ ଯେ ଆପଣଙ୍କ ପାଖରେ ଏକ ପ୍ରାକୃତିକ ଶିଖା ଅଛି, ଯେପରିକି ମହମବତୀ, ଟିଲାଇଟ୍, ଦିଆ ଇତ୍ୟାଦି। ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ଆପଣଙ୍କ ମନକୁ ଖାଲି କରନ୍ତି, ଆଲୋକ ଆପଣଙ୍କୁ ସୁରକ୍ଷା ଦିଏ।

ତୁମେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ସଠିକ୍ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା ପାଇଁ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ଏବଂ ସଠିକ୍ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଏବଂ ତୁମର ଚିନ୍ତାଧାରାକୁ ସକାରାତ୍ମକ, ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଣତ କରିବା ପାଇଁ ଶକ୍ତି ପାଇବା ଅବଚେତନ ମନ ଏବଂ ଶାରୀରିକ ମନ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପାର୍ଥକ୍ୟ ଉପରେ ଏକ ଶେଷ ଦୃଷ୍ଟିପାତ ନିମ୍ନରେ ଦିଆଯାଇଛି। ଏହି ଦୁଇଟି ମନର ସ୍ୱଭାବକୁ ବୁଝ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ତୁମେ ଜାଣିପାରିବ ଯେ କେଉଁ ମନକୁ ଶୁଣିବାକୁ ହେବ ଏବଂ କେଉଁ ମନକୁ ତାଲିମ ଦେବାକୁ ହେବ।

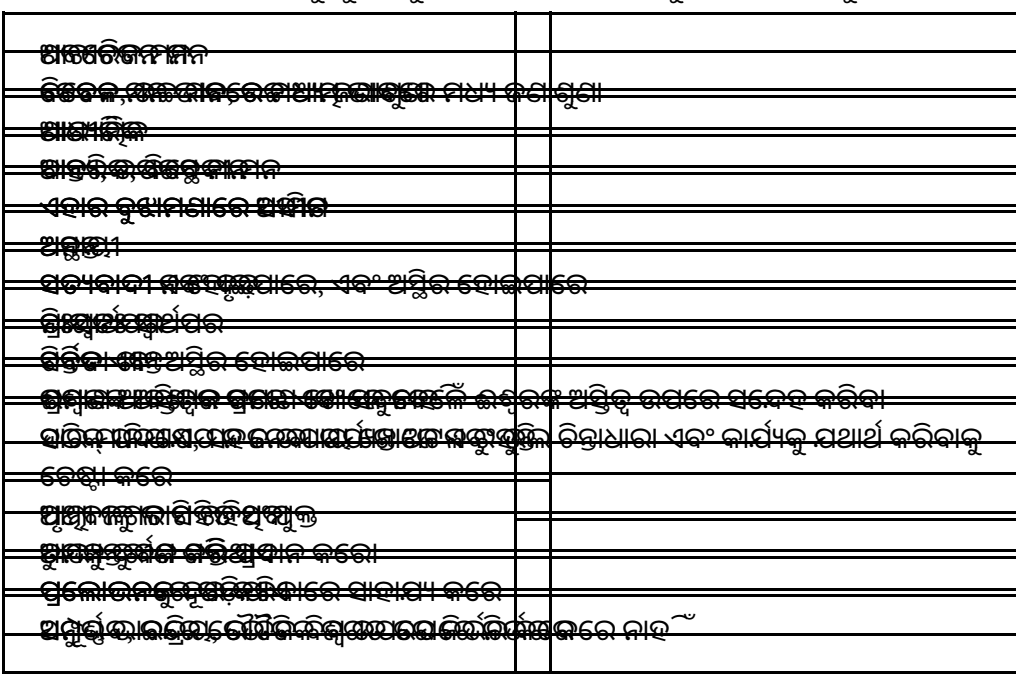

ସ୍ୱାଧୀନ ଇଚ୍ଛା

"ତୁମେ ନିଜେ ତୁମର ପରିଣାମର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା।"
"ପ୍ରକୃତ ସ୍ୱାଧୀନତାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ତୁମେ ସଠିକ୍ କାମ କରିବାକୁ ସ୍ୱାଧୀନ।"
"ତୁମେ ପୃଥିବୀରେ ପ୍ରଲୋଭନକୁ ଦୂର କରିବା ପାଇଁ ସ୍ୱାଧୀନ ଇଚ୍ଛା ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ଅଛ ଏବଂ ନକାରାତ୍ମକତା।"
"ପରମେଶ୍ୱର ତୁମକୁ ସ୍ୱାଧୀନ ଇଚ୍ଛା ଏବଂ ବାଛିବାର ସ୍ୱାଧୀନତା ଦେଇଛନ୍ତି, ତେଣୁ ଏକ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଆତ୍ମା ଖରାପ ଅପେକ୍ଷା ଭଲ ବାଛିବା ପାଇଁ ତା'ର ସ୍ୱାଧୀନତା ବ୍ୟବହାର କରିବ ଏବଂ
ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବା।"
"ପୃଥିବୀରେ କିଛି ବର୍ଷର ଅସ୍ଥାୟୀ
ଖୁସି ପାଇଁ ଭୁଲ ରାସ୍ତାରେ ଯାଅ ନାହିଁ, କାରଣ ଏହା ତୁମକୁ ଆତ୍ମା ଜଗତର ନିମ୍ନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଶହ ଶହ
ବର୍ଷ ଦୁଃଖ ଦେଇ ଗତି କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରିବ।"

🕉 ପୃଥିବୀରେ ଆମ ଜୀବନ ସହିତ ସ୍ୱାଧୀନ ଇଚ୍ଛାର ଅର୍ଥ କ'ଣ?

ଆପଣଙ୍କର ସ୍ୱାଧୀନ ଇଚ୍ଛାଶକ୍ତି ଅଛି ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଆପଣ ଆପଣଙ୍କର ମନ, ଶରୀର ଏବଂ ଆତ୍ମା ଉପରେ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ରଖନ୍ତି ଏବଂ ଆପଣଙ୍କର କର୍ମର ପରିଣାମ ଆପଣଙ୍କୁ ସହ୍ୟ କରିବାକୁ ପଡିବ। ପୃଥିବୀ ହେଉଛି ଏକ ବିଦ୍ୟାଳୟ, ଏକ ସ୍ଥାନ ଯେଉଁଠାରେ ଆପଣ ଆତ୍ମିକ ଜଗତରୁ ଆସି ଆପଣଙ୍କର କର୍ମର ପରିଶୋଧ, ପରୀକ୍ଷା ଏବଂ ତାଲିମ ପାଇବା ଏବଂ ଆପଣଙ୍କର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଲକ୍ଷ୍ୟ ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଥାନ୍ତି। ଆପଣ ଏହା କିପରି ଦେଇ ଯାଆନ୍ତି ତାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଆପଣଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ। ଆପଣ ସାହସର ସହିତ ଆପଣଙ୍କର ଚ୍ୟାଲେଞ୍ଜଗୁଡ଼ିକୁ ହସି ମୁକାବିଲା କରିପାରିବେ, କିମ୍ବା ଆପଣ ଅଭିଯୋଗ କରିପାରିବେ ଏବଂ ଆତ୍ମ-ଦୟାରେ ଲିପ୍ତ ହୋଇପାରିବେ। ଆପଣ ଦୃଢ଼ ନୈତିକ ପସନ୍ଦ କରିପାରିବେ ଏବଂ ଏହା ଦ୍ୱାରା ଆପଣଙ୍କ ଆତ୍ମାକୁ ପୋଷଣ କରିପାରିବେ, କିମ୍ବା ପ୍ରଲୋଭନରେ ହାର ମାନି ଅହଂକାରକୁ ପୋଷ୍ୟ କରିପାରିବେ ଏବଂ ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଆତ୍ମାକୁ ଦୁର୍ବଳ କରିପାରିବେ। ଆପଣ ଯେଉଁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ତାହା ଆପଣଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ନେଇଯାଏ କିମ୍ବା ତାଙ୍କଠାରୁ ଦୂରେଇ ନେଇଯାଏ। ଆତ୍ମାକୁ ପୋଷଣ କରନ୍ତୁ କିମ୍ବା ଏହାକୁ ଶୁଷ୍କ ହେବାକୁ ଦେଖନ୍ତୁ; ଆପଣ ଯେପରି ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହା କରିବାକୁ ଆପଣ ସ୍ୱାଧୀନ। ଆପଣ ଆପଣଙ୍କର ପରୀକ୍ଷାରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୁଅନ୍ତି କିମ୍ବା ବିଫଳ ହୁଅନ୍ତି। ଆପଣ ଆପଣଙ୍କର ପରିଣାମର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା। କେବଳ ଆପଣ ପୃଥିବୀ ଏବଂ ଆତ୍ମା ଜଗତରେ ଆପଣ କରୁଥିବା ପସନ୍ଦ ଦ୍ୱାରା ଆପଣଙ୍କ ଆତ୍ମାର ପ୍ରଗତି ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିପାରିବେ।

ଆତ୍ମା ପୃଥିବୀରେ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନେବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା ସମୟରୁ ସ୍ୱାଧୀନ ଇଚ୍ଛା ଆତ୍ମିକ ଜଗତରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୁଏ। ପୃଥିବୀରେ ଜୀବନ ଏକ ବିପଦ, କିନ୍ତୁ ଏହା ଆପଣ ବାଛିଥିବା ବିପଦ। ଆମେ ଆପଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାକୁ ଭୟଭୀତ କରିବାକୁ ଚାହୁଁନାହୁଁ, କିନ୍ତୁ ଆମେ ପୃଥିବୀରେ ଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ସଚେତନ ରହିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରୁଛୁ। ଆପଣ ଯେତେ ଅଧିକ ନିଜକୁ ନକାରାତ୍ମକତା ଦ୍ୱାରା ଶାସିତ ହେବାକୁ ଦେବେ, ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପଥରେ ଚାଲିବା ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ ସେତେ କଷ୍ଟକର ହେବ। ନକାରାତ୍ମକତା ପୃଥିବୀରେ ରହିଛି ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଆପଣ ଏହାକୁ

ପ୍ରତିରୋଧ କରିପାରିବେ। ଏହିପରି ଆପଣ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ମାଂସପେଶୀ ନିର୍ମାଣ କରନ୍ତି। ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ଆପଣଙ୍କର ଆତ୍ମାକୁ ବ୍ୟବହାର କରିବାରେ ବିଫଳ ହୁଅନ୍ତି, ଆପଣ ଶାରୀରିକ ମନରୁ କାମ କରନ୍ତି ଏବଂ ଦୁର୍ବଳ ନୈତିକ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି। ଗୋଟିଏ ଦୁର୍ବଳ ମୁହୂର୍ତ୍ତର ପରିଣାମ ଜୀବନସାରା ହୋଇପାରେ। ଭୁଲ ଦିଗରେ ଗୋଟିଏ ପଦକ୍ଷେପ ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ ସଠିକ୍ ପଥରେ ଫେରିବା ବହୁତ କଷ୍ଟକର କରିପାରେ। ପ୍ରଲୋଭନର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେଲେ ପଥରରୁ ଦୂରେଇ ଯିବା ବହୁତ ସହଜ। କିଛି ଆତ୍ମା ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଈଶ୍ୱର ଏବଂ ଧର୍ମ ନାମରେ ସବୁଠାରୁ ଭୟଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି। କିଛି ଆତ୍ମା ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ପରିବାରକୁ କ୍ଷତି ପହଞ୍ଚାଇଛନ୍ତି ଏବଂ କ୍ଷତି କରିଚାଲିଛନ୍ତି। କିଛି ଆତ୍ମା ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ପିଲା ଏବଂ ବୃଦ୍ଧ ଲୋକଙ୍କୁ ନିର୍ଯାତନା ଦେଉଛନ୍ତି। ଏହି ଆତ୍ମାଗୁଡ଼ିକ ସବୁଠାରୁ ନିମ୍ନ ସ୍ତରରେ ଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ଦୁଇଟି ପ୍ରମୁଖ କାରଣ ପାଇଁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେ ଉଠିବା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କଷ୍ଟକର। ପ୍ରଥମତଃ, ସେମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଯୋଗୁଁ, ସେମାନଙ୍କର ଅବଚେତନ ମନ ସୁପ୍ତ ହୋଇଯାଇଛି। ଦ୍ୱିତୀୟତଃ, ସେମାନେ ପୃଥିବୀ ଏବଂ ଆତ୍ମିକ ଜଗତରେ ସମାନ ପ୍ରକୃତିର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଘେରି ରହିଛନ୍ତି। ଏହି ଆତ୍ମାମାନେ ଉନ୍ନତି କରିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି ନାହିଁ, କିମ୍ବା ସେମାନେ ଚାହାଁନ୍ତି ନାହିଁ ଯେ ଅନ୍ୟମାନେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୁଅନ୍ତୁ କାରଣ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟାକୁ ସୁଦୃଢ଼ କରିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି। ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନକାରାତ୍ମକ ଭାବରେ ପ୍ରଭାବିତ କରି, ବଳପୂର୍ବକ କିମ୍ବା ହେରଫେର ଦ୍ୱାରା, ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଚାରିପାଖରେ ଥିବା ଲୋକଙ୍କ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବିକାଶକୁ ବନ୍ଦ କରନ୍ତି - ଏହିପରି, ସ୍ୱାଧୀନ ଇଚ୍ଛାର ନିୟମ ଭଙ୍ଗ କରନ୍ତି। ପୃଥିବୀରେ, ଏପରି ଦୁଷ୍ଟ ଆତ୍ମାମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିୟମ ପ୍ରତି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅବଜ୍ଞା କରନ୍ତି କାରଣ ସେମାନେ ତାଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ, କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତା ବିଷୟରେ ଭୁଲ ଧାରଣା ଅଛି। କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କୁ ବୁଝିବାକୁ ପଡିବ ଯେ ଯାହା ହେଉନା କାହିଁକି, ଯେତେବେଳେ ଜଣେ ମଣିଷ ମରେ ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କର ଅବଚେତନ ମନ ତାଙ୍କୁ ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ନେଇଯିବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ଜାଗ୍ରତ ହୁଏ ଯେଉଁଠାକୁ ସେ ଯିବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ। ଏହା ହେଉଛି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନ୍ୟାୟ ଏବଂ ଏହା ଅନନ୍ତ।

ଯଦି ସମସ୍ତ ଆତ୍ମା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛନ୍ତି, ତେବେ କିଛି ଆତ୍ମା କିପରି ଦୁଷ୍ଟ ହୋଇପାରିବେ?

ବଞ୍ଚିବାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବା, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବା। 'ମନ୍ଦ' ଶବ୍ଦଟି 'ଜୀବିତ'ର ବିପରୀତ। ମନ୍ଦତା ପ୍ରତିଗମନକୁ ବୁଝାଏ; ଏହା ଆତ୍ମାର ନକାରାତ୍ମକ ଯାତ୍ରା, ଈଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଦୂରେଇ ଯିବାକୁ ବୁଝାଏ, ଯାହା ନକାରାତ୍ମକ ଚିନ୍ତାଧାରା, ଶବ୍ଦ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥାଏ। ଆତ୍ମା ଅନନ୍ତ ଏବଂ ଏହାକୁ କେବେ ନଷ୍ଟ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଏହାକୁ ଅନ୍ଧକାର କରାଯାଇପାରିବ। ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ଅନୈତିକ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ପୃଥିବୀରେ ଆପଣଙ୍କର ପରୀକ୍ଷାରେ ବିଫଳ ହୁଅନ୍ତି ସେତେବେଳେ ଏହା ଗାଢ଼ ଛାଇ ପାଇପାରେ। ଯଦି ଆପଣ ଆପଣଙ୍କର ଚିନ୍ତାଧାରା, ଶବ୍ଦ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟର ସମାହାର ନୁହେଁ ତେବେ ଆପଣ କ'ଣ? ଆପଣ ଆପଣଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଆପଣଙ୍କ ଆତ୍ମାରୁ କିପରି ପୃଥକ କରିପାରିବେ? ଆପଣଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଯୋଗୁଁ ଆତ୍ମା ସଶକ୍ତ କିମ୍ବା ଦୁର୍ବଳ ହୁଏ, ତେଣୁ ଆପଣ ଗୋଟିଏକୁ ଅନ୍ୟଠାରୁ ପୃଥକ କରିପାରିବେ ନାହିଁ।

ଯେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ ଭୁଲ ରାସ୍ତାରେ ଚାଲିଯାଆନ୍ତି, ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଯଥାର୍ଥ କରନ୍ତି, କିମ୍ବା ସେମାନେ କୁହନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ଦୁର୍ବଳତାର ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ପ୍ରଲୋଭନରେ ହାର ମାନିଛନ୍ତି। ସେମାନେ କହିପାରନ୍ତି, "ତୁମେ ବୁଝିପାରିବ ନାହିଁ ମୁଁ କ'ଣ ଦେଇ ଗତି କରୁଛି।" କିନ୍ତୁ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଅନୈତିକ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ବାହାନା ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ। ତୁମର ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ତୁମକୁ ଦାୟିତ୍ୱ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ପଡିବ। ତୁମେ ବର୍ତ୍ତମାନରେ ବଞ୍ଚ ଏବଂ ତୁମର ବର୍ତ୍ତମାନର କାର୍ଯ୍ୟରୁ ନିଜକୁ ଅଲଗା କରିପାରିବ ନାହିଁ। ଯଦି ଏହି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ତୁମେ ଭୁଲ ରାସ୍ତାରେ ଅଛ, ତେବେ ତୁମେ ଅତୀତକୁ ଦେଖି ନିଜକୁ କହିପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ତୁମେ ସେହି ସମୟରେ ଜଣେ ଭଲ ମଣିଷ ଥିଲ। ତୁମେ ବର୍ତ୍ତମାନରେ ବଞ୍ଚ ଏବଂ ତୁମର ନିଜ ଅବଚେତନ ମନ ଦ୍ୱାରା ସେହି ଅନୁସାରେ ବିଚାର କରାଯିବ। ତୁମେ ସେତେବେଳେ କାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲ, ତୁମେ ବର୍ତ୍ତମାନ କାର୍ଯ୍ୟ, ଏବଂ ତୁମେ କିଏ ତାହା ତୁମେ ଯାହା ଭାବ, କହି ଏବଂ କର ତାହାର ଫଳାଫଳ।

କୁହାଯାଏ ଯେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ଈଶ୍ୱରୀୟ। ଆପଣଙ୍କ ସାଥୀ ଲୋକଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ଭଲ, କିନ୍ତୁ ଆପଣ ଆପଣଙ୍କ ସମସ୍ତ ସାଥୀ ଲୋକଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବେ ନାହିଁ, କାରଣ କିଛି ଲୋକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନକାରାତ୍ମକ। ଆପଣ ଭାବିପାରନ୍ତି ଯେ କିଏ ନକାରାତ୍ମକ ଏବଂ କିଏ ନୁହେଁ ତାହା ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ ନୁହେଁ, ଏହା କରିବା ହେଉଛି ବିଚାରାତ୍ମକ। ବିଚାରାତ୍ମକ ହୁଅନ୍ତୁ ନାହିଁ, ବରଂ ଆପଣଙ୍କ ବିଚାର ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତୁ।

ପାର୍ଥକ୍ୟଟି ସରଳ। ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ମଣିଷ ଭଲ କି ନାହିଁ ବିଶ୍ଳେଷଣ କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ତଳେ ପକାଇବା ଶ୍ରେଷ୍ଠତାରୁ ନିଆଯାଇଥିବା ବିଚାର ନୁହେଁ, ବରଂ ସଚେତନତାରୁ - ଏକ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପ୍ରବୃତ୍ତି ଯାହା ଈଶ୍ୱର ଆପଣଙ୍କୁ ଆପଣଙ୍କ ନିଜ ଆତ୍ମା ଏବଂ ଆପଣଙ୍କ ଚାରିପାଖର ଲୋକଙ୍କ ଆତ୍ମାର ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ଦେଇଛନ୍ତି। ନକାରାତ୍ମକ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରି, ଆପଣ ସେମାନଙ୍କୁ ଖାଦ୍ୟ ଯୋଗାଇ ଦେଉଛନ୍ତି ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଭୁଲ କାର୍ଯ୍ୟ ଜାରି ରଖିପାରିବେ। ଆପଣ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହିତ କରୁଛନ୍ତି। ଏହା କରି, ଆପଣ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେ ପତନ ଘଟାଉଛନ୍ତି କାରଣ ଆପଣ ଏକ ନୈତିକ ସ୍ଥିତି ଗ୍ରହଣ କରିବାରେ ବିଫଳ ହେଉଛନ୍ତି। କେବଳ ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ଏକ ନକାରାତ୍ମକ ଆତ୍ମାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ଉଚିତ ସେତେବେଳେ ସେ ତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଅନୁତାପ କରି ପ୍ରକୃତରେ ଉନ୍ନତି କରିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି। ତା'ପରେ, ତାଙ୍କୁ ନକାରାତ୍ମକ ପ୍ରଭାବରୁ ବାହାର କରି ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରକୁ ପ୍ରଗତି କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ଆପଣଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ। ଭଲ ବିଚାର ସତ୍ୟ ବିଷୟରେ; ବିଚାର କରିବା ଅହଂକାର ବିଷୟରେ। ପୃଥିବୀରେ ଆପଣ ଯେଉଁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ତାହା ଆତ୍ମା ଜଗତରେ ଆପଣଙ୍କ ଘରର ମୂଳଦୁଆ ନିର୍ମାଣ କରେ। ପୃଥିବୀରେ, ଆପଣ ଶାରୀରିକ ମନର ଦାସ ହେବାକୁ କିମ୍ବା ଅବଚେତନ ମନର ଛାତ୍ର ହେବାକୁ ବାଛିପାରିବେ। ସ୍ୱାଧୀନ ଇଚ୍ଛାର ଦାନ ଆମର। ଆମକୁ ଏହାକୁ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ପଡିବ।

କର୍ମ

"ତୁମେ ଯାହା ବୁଣ, ତାହା ହିଁ ଅମଳ କରିବ।"
"କର୍ମ ଦଣ୍ଡ ନୁହେଁ - ଏହା ଶିକ୍ଷା। ଏହା ଏକ ନିୟମ ଯାହା
ଅନ୍ଧ ଭାବରେ ଦଣ୍ଡ ଦେବା ପାଇଁ ନୁହେଁ ବରଂ ତୁମେ କେଉଁଠି ଭୁଲ କଲ ତାହା ଶିଖାଇବା
ପାଇଁ,
ଏବଂ ତୁମର ଭୁଲକୁ ଆତ୍ମା ସ୍ତରରୁ ବୁଝାଇବା ପାଇଁ।"
"କ୍ଷମା କରିବାର କୌଣସି ଅର୍ଥ ନାହିଁ।"
"ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନ୍ୟାୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ - ଏଥିରୁ କେହି ରକ୍ଷା ପାଇପାରିବେ ନାହିଁ।"
"ଯଦି ତୁମେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଖୁସି ଦେଖିପାରିବ ନାହିଁ, ତେବେ ତୁମେ ନିଜେ ଖୁସି
ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ।"

କର୍ମ କ'ଣ?

କର୍ମ ଏହି ନୀତି ଉପରେ ଆଧାରିତ ଯେ: ତୁମେ ଯାହା ବୁଣ, ତୁମେ ତାହା ଅମଳ କର। ଏହାକୁ କାରଣ ଏବଂ ପ୍ରଭାବ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇପାରେ। କାରଣ ତୁମର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ବୁଝାଏ ଏବଂ ପ୍ରଭାବ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟର ପରିଣାମକୁ ବୁଝାଏ। ତେଣୁ, କର୍ମ ହେଉଛି ଏକ ଋଣ ଯାହା ତୁମେ ପାଇବାକୁ ପଡିବ କିମ୍ବା ଏକ ଆଶୀର୍ବାଦ ଯାହା ତୁମେ ପାଇବ। ଦୁଇ ପ୍ରକାରର କର୍ମ ଅଛି: ନକାରାତ୍ମକ ଏବଂ ସକାରାତ୍ମକ। ନକାରାତ୍ମକ କିମ୍ବା ଖରାପ କର୍ମ ନକାରାତ୍ମକ କାର୍ଯ୍ୟ ଯୋଗୁଁ ତୁମକୁ ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାକୁ ପଡିଥିବା ପରିଣାମକୁ ବୁଝାଏ। ସକାରାତ୍ମକ କିମ୍ବା ଭଲ କର୍ମ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଆଶୀର୍ବାଦକୁ ବୁଝାଏ ଯାହା ସକାରାତ୍ମକ କାର୍ଯ୍ୟ କିମ୍ବା ନିଃସ୍ୱାର୍ଥପର ଭଲ କାର୍ଯ୍ୟ ଯୋଗୁଁ ତୁମ ପାଖକୁ ଆସିବ।

ଈଶ୍ୱର ଏପରି ନିୟମ ତିଆରି କରିଛନ୍ତି ଯାହା ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ବିଶ୍ୱ ପରିଚାଳିତ ହୁଏ, ଏବଂ ସେହି ନିୟମଗୁଡ଼ିକୁ ପାଳନ କରିବା ତାଙ୍କ ସମସ୍ତ ସୃଷ୍ଟିର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ। ଏହା ସେମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କୁ କିଛି କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ - ଏହା ସ୍ୱାଧୀନ ଇଚ୍ଛାର ପ୍ରକୃତି। ତେଣୁ ତୁମେ ଯାହା ପସନ୍ଦ କର ତାହା ତୁମ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ, କିନ୍ତୁ ଯଦି ତୁମେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନିୟମ ଅନୁସରଣ ନ କରିବାକୁ ବାଛ, ତୁମେ ସର୍ବଦା ସେମାନଙ୍କ ଅଧୀନରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ। କୌଣସି ଆତ୍ମା ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ନିୟମ ବାହାରେ ନୁହେଁ।

କର୍ମ କିପରି କାମ କରେ? କ'ଣ ସକାରାତ୍ମକ ଏବଂ ନକାରାତ୍ମକ କର୍ମ ପରସ୍ପରକୁ ବାତିଲ କରିପାରିବେ?

ଦୁଇଟି ପରସ୍ପରକୁ ବାତିଲ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ତେଣୁ ତୁମକୁ ତୁମର ଭୁଲ ପାଇଁ ମୂଲ୍ୟ ଦେବାକୁ ପଡିବ, ଏବଂ ତୁମେ ଭଲ କାମ ପାଇଁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଆଶୀର୍ବାଦ ପାଇବ। ଭଲ ଏବଂ ଖରାପ କର୍ମ ପରସ୍ପରଠାରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପୃଥକ। ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ ଚିନ୍ତାଧାରା ସହିତ ମଧ୍ୟ କର୍ମ ନିର୍ମାଣ କରିପାରିବ। କର୍ମ କେବଳ କାର୍ଯ୍ୟର ନୁହେଁ, ବରଂ ଚିନ୍ତାଧାରା ଏବଂ ଶବ୍ଦର ମଧ୍ୟ ଫଳାଫଳ। ତିନୋଟି ହାତ ମିଳାଇ ଚାଲିଥାଏ।

ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରତି ନକାରାତ୍ମକ କର୍ମ କିପରି ଆସେ?

ଏହା ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ ମାନସିକ, ଶାରୀରିକ କିମ୍ବା ଭାବପ୍ରବଣ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଭାବରେ ଆସିପାରେ, ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ, ପରିବାର, ଟଙ୍କା, ଆଇନଗତ ସମସ୍ୟା ଇତ୍ୟାଦି। ଅସୁସ୍ଥତା ଏପରି ଏକ ବିଷୟ ହୋଇପାରେ ଯାହା ଆପଣ ଆପଣଙ୍କର କର୍ମ ଋଣ ପରିଶୋଧ କରିବା ପାଇଁ ବାଛିଛନ୍ତି। ଏହା ନକାରାତ୍ମକ କର୍ମ ପଛରେ ଧାରଣା - ଆପଣ ଏହି ପାର୍ଥିବ ଜୀବନକୁ ଏକ ଋଣ ପରିଶୋଧ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରୁଛନ୍ତି। ଏହି ଋଣ କେବଳ ପୂର୍ବ ଜନ୍ମରେ ନୁହେଁ ବରଂ ଆପଣଙ୍କର ବର୍ତ୍ତମାନର ଜୀବନରେ ମଧ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା। ଏହି ଧାରଣାରେ ରୁହନ୍ତୁ ନାହିଁ ଯେ ଆପଣ କେବଳ ପୂର୍ବ ଜନ୍ମରେ କରିଥିବା ଭୁଲ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଦେୟ ଦେଉଛନ୍ତି। ଆପଣ ଛୋଟ କର୍ମ, ଏକ ଛୋଟ କର୍ମ ଋଣ ସହିତ ପୃଥିବୀକୁ ଆସିପାରିଥାନ୍ତେ, କିନ୍ତୁ ଯଦି ଆପଣ ବର୍ତ୍ତମାନ ଭୁଲ ପଥରେ ଅଛନ୍ତି, ତେବେ ଆପଣ ଆପଣଙ୍କର ଜୀବନ ବଞ୍ଚିବା ଜାରି ରଖିବା ସହିତ ନକାରାତ୍ମକ କର୍ମ ଯୋଡୁଛନ୍ତି। କର୍ମର ବୁଝାମଣା ପ୍ରକୃତରେ ମଣିଷ ପାଇଁ ବହୁତ ଉପଯୋଗୀ କାରଣ ଏପରି ସମୟ ଆସେ ଯେତେବେଳେ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଆପଣଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସେ, ଏବଂ ଆପଣ କାହିଁକି ଜାଣିପାରନ୍ତି ନାହିଁ। ଏହି ଯନ୍ତ୍ରଣା ଏପରି କିଛି ଯାହା ଆପଣ ବାଛିଛନ୍ତି କାରଣ ଏହା ଆପଣଙ୍କ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବିକାଶ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ। ଏହା ଜାଣିବା ପରେ, ଆପଣ ଏହା ମାଧ୍ୟମରେ ଅଧିକ ସୁନ୍ଦର ଭାବରେ ଗତି କରିପାରିବେ। ଆପଣ କରିଥିବା ଭୁଲ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ପୂର୍ବବତ୍ କରିବାର ସୁଯୋଗ କେବେ ହାତଛଡ଼ା କରନ୍ତୁ ନାହିଁ। ଏହି ଜୀବନରେ ଅତୀତର ସମସ୍ୟାଗୁଡ଼ିକର ସମାଧାନ କରିବା ଏକ ଆଶୀର୍ବାଦ, ନିଜ ଗର୍ବ ହେତୁ ବିଳମ୍ବ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ। ଆପଣଙ୍କୁ ଏହି ଜୀବନରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ସହିତ କର୍ମର ସମାଧାନ କରିବାକୁ ପଡିବ; ଆପଣ ଅନ୍ୟ ଜୀବନରେ ଏହାର ପରିଶୋଧ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିବା ଅପେକ୍ଷା ଏହି ଉପାୟରେ କର୍ମର ପରିଶୋଧ ବହୁତ ସହଜରେ ଏବଂ ଶୀଘ୍ର କରିପାରିବେ। ଯଦି ଆପଣ ବର୍ତ୍ତମାନ କରିଥିବା ଭୁଲକୁ ପୂର୍ବବତ୍ ନକରନ୍ତି, ତେବେ ଆପଣଙ୍କର ନକାରାତ୍ମକ କର୍ମ ବୃଦ୍ଧି ପାଏ କାରଣ ଈଶ୍ୱର ଆପଣଙ୍କୁ ଏକ ସୁଯୋଗ ଦେଇଛନ୍ତି, ଯାହାକୁ ଆପଣ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବାକୁ ବାଛିଛନ୍ତି।

ଅନେକ ଲୋକ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ଯେ ଦାନ ପାଇଁ ଦାନ କରିବା ଦ୍ୱାରା ନକାରାତ୍ମକ କର୍ମକୁ ପୋଛି ଦିଆଯାଇପାରିବ। ଏହା କ'ଣ ସତ୍ୟ?

ନା। ତୁମେ ଯେତେ ଦାନ କଲେ ମଧ୍ୟ ତୁମର କରିଥିବା ଭୁଲ ପାଇଁ ତୁମକୁ ମୂଲ୍ୟ ଦେବାକୁ ପଡିବ। ତୁମେ ଏହି ଉପାୟରେ କେବେବି କର୍ମକୁ ପୋଛି ପାରିବ ନାହିଁ। ଅନେକ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଭୁଲ ଧାରଣା ଅଛି ଯେ ଯଦି ସେମାନେ ହଜାର ହଜାର ଦାନ କରନ୍ତି ତେବେ ସେମାନେ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଯିବେ। ଯଦି ତୁମେ ଏକ ଭଲ କାମ କରିବା ସମୟରେ ତୁମର ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥାଏ, ତେବେ ତୁମେ ସ୍ୱର୍ଗ ଦେଖିବା ଭୁଲିଯାଇପାରିବ। ତୁମର ଦୁନିଆରେ, ସବୁଠାରୁ ଜ୍ଞାନୀ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ନ୍ୟାୟ ସର୍ବଦା ସଠିକ୍ ନ ହୋଇପାରେ, କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିୟମ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ସେହି ନିୟମଗୁଡ଼ିକର ଫଳସ୍ୱରୂପ ତୁମେ ଯେଉଁ ନ୍ୟାୟ ପାଉଛ ତାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ। ଏହି ନ୍ୟାୟ ତୁମକୁ କର୍ମ ରୂପରେ ଆସେ। ଯଦି ତୁମେ ତୁମର ସାଥୀ ମଣିଷଠାରୁ କିଛି ଲୁଚାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କର, ତେବେ ତାହା ଲୁଚି

ରହିପାରେ, କିନ୍ତୁ ତୁମେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ କିଛି ଲୁଚାଇ ପାରିବ ନାହିଁ। ପ୍ରତ୍ୟେକ ଚିନ୍ତାଧାରା, ଶବ୍ଦ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟ ତୁମର ଅବଚେତନ ମନ ଦ୍ୱାରା ଆକାଶିକ ରେକର୍ଡରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇଛି। ତୁମେ ବିଶ୍ୱାସ କର କି ନକର, ଏହା ସତ୍ୟ।

ତୁମେ ଯାହା କହିଥିଲ ତାହା ହେଉଛି, "ତୁମର ସମସ୍ତ ଅସୁବିଧାକୁ ସାହସର ସହିତ ଏବଂ ହସି ହସି ଦୂର କର," କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ ଯନ୍ତ୍ରଣାରେ ଥାଆନ୍ତି, ଏହା କିପରି ସମ୍ଭବ?

ସାହସର ସହିତ ଏବଂ ହସି ହସି ଆପଣଙ୍କର ସମସ୍ୟାକୁ ସାମ୍ନା କରିବା ବହୁତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କାରଣ ଆପଣଙ୍କ କର୍ମର ପରିଶୋଧ ନେବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ଆପଣଙ୍କୁ ଏହା ପ୍ରତି ଅସନ୍ତୋଷ ପ୍ରକାଶ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ। ଯଦି ଆପଣ ଅଭିଯୋଗ କରନ୍ତି ଏବଂ ଅଭିଯୋଗ କରନ୍ତି, ଆତ୍ମ ଦୟା ଏବଂ ହତାଶାରେ ଲିପ୍ତ ହୁଅନ୍ତି, ଆପଣଙ୍କର ଯନ୍ତ୍ରଣାକୁ ବହୁତ ବଡ଼ କରିଦିଅନ୍ତି ଯାହା ଫଳରେ ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରିୟଜନ ଏବଂ ଆପଣଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିବା ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ଜୀବନ କଷ୍ଟକର ହୋଇଯାଏ, ତେବେ ଆପଣ ଆପଣଙ୍କର କର୍ମର ପରିଶୋଧ ଆଦୌ କରୁନାହାଁନ୍ତି; ଆପଣ ନକାରାତ୍ମକ କର୍ମ ମଧ୍ୟ ଯୋଡୁଥିବେ। କିମ୍ବା, ଯଦି ଆପଣ ଏହାକୁ ପରିଶୋଧ କରୁଛନ୍ତି, ତେବେ ପରିଶୋଧ ବହୁତ ଧୀର ଗତିରେ ଘଟୁଛି ଏବଂ ଆପଣଙ୍କର ଯନ୍ତ୍ରଣା କେବେ ଶେଷ ନହେବା ପରି ମନେ ହୋଇପାରେ। ଏହିପରି ଆପଣ ଆପଣଙ୍କର ଯନ୍ତ୍ରଣାକୁ ଦୁଃଖରେ ପରିଣତ କରୁଛନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ଯଦି ଆପଣ ସାହସର ସହିତ ଆପଣଙ୍କର ସମସ୍ୟାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ଆପଣ ସାହସ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଆପଣଙ୍କର ଆତ୍ମାକୁ ଦୃଢ଼ କରୁଛନ୍ତି। ଆପଣ ସମସ୍ୟାର ପ୍ରକୃତି ବିଷୟରେ ସଚେତନ ଏବଂ ଆପଣ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଏକ ଉଚ୍ଚ, ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ମୁକାବିଲା କରୁଛନ୍ତି। ତେଣୁ ଆପଣଙ୍କର ସମସ୍ୟାଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ହସନ୍ତୁ, ସକାରାତ୍ମକ ହୁଅନ୍ତୁ ଏବଂ ଅନୁଗ୍ରହ ସହିତ ଆପଣଙ୍କର ଯନ୍ତ୍ରଣାକୁ ପରିଚାଳନା କରନ୍ତୁ। ଅନୁଗ୍ରହର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଆପଣ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ବଜାୟ ରଖନ୍ତି, ଈଶ୍ୱର ଏବଂ ତାଙ୍କ ନ୍ୟାୟ ଉପରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱାସ ରଖନ୍ତି, ଏବଂ ହାସ୍ୟରସ ମଧ୍ୟ ରଖନ୍ତି - ପରିସ୍ଥିତିର ଗୁରୁତ୍ୱକୁ ନହରାଇ। ଏକ ଗମ୍ଭୀର ପରିସ୍ଥିତିରେ ହାଲୁକା ହୁଅନ୍ତୁ। ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ଏହା କରନ୍ତି, ଆତ୍ମିକ ଆତ୍ମାମାନେ ଆପଣଙ୍କ କର୍ମ ମାଧ୍ୟମରେ ଆପଣଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବେ। ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ସାହସ ଏବଂ ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରନ୍ତି, ଆପଣ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଦେଖାଉଛନ୍ତି ଯେ ଆପଣ କାହାକୁ ଦୋଷ ନ ଦେଇ ଏବଂ ଅସନ୍ତୋଷ କିମ୍ବା ନକାରାତ୍ମକ ନ ହୋଇ ଆପଣଙ୍କ ରାସ୍ତାରେ ଆସୁଥିବା ସମସ୍ୟାଗୁଡ଼ିକୁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେ ପରିଚାଳନା କରିପାରିବେ। ଆପଣ ଆପଣଙ୍କର ଅବଚେତନ ମନରୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଆତ୍ମିକ ଆତ୍ମାମାନେ ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିପାରିବେ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଆପଣଙ୍କ ସମସ୍ୟାଗୁଡ଼ିକୁ ପରିଚାଳନା କରିବାର ଶକ୍ତି ମିଳିବ। ଆତ୍ମିକ ଆତ୍ମାମାନେ ଆପଣଙ୍କ ସମସ୍ୟାଗୁଡ଼ିକୁ ଦୂର କରିପାରିବେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଅତିରିକ୍ତ ପ୍ରାର୍ଥନା ଏବଂ ଆତ୍ମିକ ଜଗତରୁ ସୁରକ୍ଷା ସହିତ ଆପଣ ଆପଣଙ୍କ ସମସ୍ୟାଗୁଡ଼ିକ ପାର କରିବା ପାଇଁ ଅଧିକ ଶକ୍ତି ପାଆନ୍ତି ଏବଂ ଆପଣ ସହଜରେ ଏବଂ ଶୀଘ୍ର ଆପଣଙ୍କର କର୍ମର ପରିଶୋଧ କରିପାରିବେ। ଏହାର ଅର୍ଥ ନୁହେଁ ଯେ ଆପଣଙ୍କ କର୍ମ ହ୍ରାସ ପାଏ; ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଆପଣ ଏହାକୁ ଭଲ ଏବଂ ଶୀଘ୍ର ମୁକାବିଲା କରିବା ପାଇଁ ଶକ୍ତି ଏବଂ ଜ୍ଞାନ ପାଆନ୍ତି।

କିନ୍ତୁ ଏପରି ସମୟ ଆସେ ଯେତେବେଳେ ମଣିଷ ଅକଳ୍ପନୀୟ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଦେଇ ଗତି କରେ। ସେହି ସମୟରେ ଭାବିବା କଠୋର ମନେ ହୋଇପାରେ: "ଏହା ମୋର କର୍ମ। ମୁଁ ଏହାର ଯୋଗ୍ୟ।"

ହଁ, ଆମେ ତୁମେ କ'ଣ କହୁଛ ତାହା ବୁଝିପାରୁଛୁ। କିନ୍ତୁ ଆମେ ତୁମକୁ ନିଜକୁ ଦୋଷୀ କରିବାକୁ କହୁନାହୁଁ। ଆମେ କେବଳ ତୁମକୁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ନିୟମ ବିଷୟରେ ସଚେତନ ରହିବାକୁ କହୁଛୁ - ମଣିଷମାନଙ୍କ ସହିତ ଘଟୁଥିବା ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକ ସେମାନଙ୍କର ପସନ୍ଦ ଯୋଗୁଁ ଘଟେ। ଏହାର ଅର୍ଥ ନୁହେଁ ଯେ ତୁମ ସହିତ ଘଟୁଥିବା ଖରାପ ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକ ତୁମର ଦୋଷ। ସଚେତନତାର ଅଭାବ ହେତୁ ଏହା ଘଟେ। ତୁମେ ସେତେବେଳେ ଜାଣି ନଥିଲ ଯେ ତୁମେ କିଛି ଭୁଲ କରିଛ। କିମ୍ବା, ଯଦି ତୁମେ ସଚେତନ ଥିଲ, ତେବେ ତୁମ ପାଖରେ ସଠିକ୍ କାମ କରିବାର ଶକ୍ତି ନଥିଲା। ତଥାପି, ଏପରି ପରିସ୍ଥିତି ଅଛି ଯେତେବେଳେ ମଣିଷ ଅବିଶ୍ୱସନୀୟ କଷ୍ଟ ଦେଇ ଗତି କରେ ଯଦିଓ ଏହା ସେମାନଙ୍କର କର୍ମ ନୁହେଁ। ଏହା ସେତେବେଳେ ଘଟେ ଯେତେବେଳେ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ମଣିଷ ଅନ୍ୟ କାହାକୁ କ୍ଷତି ପହଞ୍ଚାଇବା ପାଇଁ ନିଜ ସ୍ୱାଧୀନ ଇଚ୍ଛାକୁ ଭୁଲ ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରେ। ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟବଶତଃ, ପୃଥିବୀରେ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନେବା ସମୟରେ ମଣିଷ ଏହି ବିପଦ ନେଇଥାଏ। ଏକମାତ୍ର ସମାଧାନ ହେଉଛି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେବା, ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ବିରକ୍ତ ନ କରିବା। ତୁମକୁ ରକ୍ଷା କରିବା ଏବଂ ତୁମକୁ ସୁସ୍ଥ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କର।

କେତେବେଳେ, ଲୋକମାନେ କେବଳ ନକାରାତ୍ମକ କର୍ମକୁ ନୁହେଁ, ବରଂ ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନରେ ଘଟୁଥିବା ଭଲ ଜିନିଷକୁ ମଧ୍ୟ ଭୟ କରନ୍ତି। ସେମାନେ ଭାବନ୍ତି ଯେ ଯେକୌଣସି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଏହା ସବୁ ଅଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଯିବ। ସାହସର ସହିତ ଆପଣଙ୍କ ଖରାପ କର୍ମକୁ ସହ୍ୟ କରିବା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ, କିନ୍ତୁ ଭଲ କର୍ମକୁ କୃପା ସହିତ ଗ୍ରହଣ କରିବା ମଧ୍ୟ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ। ଏହା ପ୍ରକୃତରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଯେ କେତେ ଲୋକ ସେମାନଙ୍କ ରାସ୍ତାରେ ଆସୁଥିବା ଭଲ ଜିନିଷକୁ କିପରି ଗ୍ରହଣ କରିବେ ତାହା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ।

ସର୍ବପ୍ରଥମେ, ଆପଣଙ୍କ ଜୀବନରେ ଘଟୁଥିବା ସମସ୍ତ ଭଲ କାମ ପାଇଁ ସର୍ବଦା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦିଅନ୍ତୁ। ଏହା ବହୁତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ। ପୃଥିବୀରେ, ଲୋକମାନେ ଦୁଃଖ ସମୟରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଭଲ ସମୟରେ, ଯେତେବେଳେ ସବୁକିଛି ଠିକ୍ ଥାଏ, ସେମାନେ ସୁବିଧାଜନକ ଭାବରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୁଲିଯାଆନ୍ତି। ଯଦି ଆପଣ ଦୁଃଖଦାୟକ ସମୟରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ମନେ ରଖନ୍ତି, ତେବେ ଭଲ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ମନେ ରଖ। ତାଙ୍କ ସହିତ ଆନନ୍ଦ କର। ସର୍ବପରି, ଆମେ ତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ। ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେ ଅଗ୍ରଗତି କରୁ କିମ୍ବା ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଆମର ମିଶନ ପୂରଣ କରୁ, ସେ ଖୁସି ଅନୁଭବ କରନ୍ତି। ସେ ଆମକୁ ଯେତେ ଆଶୀର୍ବାଦ ଏବଂ ଯେତେ ଆନନ୍ଦ ଆମେ ସମ୍ଭାଳିପାରିବୁ ତାହା ଦେବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି।

ଦ୍ୱିତୀୟତଃ, ଯେଉଁମାନେ ତୁମର ଯାତ୍ରାରେ ତୁମକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦିଅ - ତୁମର ପରିବାର, ବନ୍ଧୁ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଯେକୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ତୁମକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି - ଏପରିକି ଆତ୍ମିକ ଜଗତରେ ତୁମର ଦୂତମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ। ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱୀକାର କରିବା

ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ। ତୁମର ଅଜାଣତରେ, ତୁମର ଦୂତମାନେ ତୁମକୁ ଅନେକ ଥର କ୍ଷତିରୁ ରକ୍ଷା କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମକୁ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ଆବଶ୍ୟକତା ଥିଲା ସେତେବେଳେ ତୁମକୁ ସେହି ଅତିରିକ୍ତ ଚାପ ଯୋଗାଇଛନ୍ତି, ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ ମାନସିକ ଭାବରେ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେବାକୁ ନିଶ୍ଚିତ ହୁଅ ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କର। ପୃଥିବୀର ଆତ୍ମା ପ୍ରକୃତରେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଆତ୍ମିକ ଜଗତରେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରିୟଜନଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବାକୁ କହିପାରିବେ, ଏପରିକି ସେମାନଙ୍କର ଆତ୍ମା ମାର୍ଗଦର୍ଶକ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦୂତମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ।

ତୃତୀୟତଃ, ଭଲ କର୍ମ ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ସମୟରେ ଦୋଷୀ ହେଉଛି ଆଉ ଏକ କାରଣ ଯାହା ପ୍ରଭାବ ପଡ଼େ। ପୃଥିବୀରେ, ମଣିଷକୁ ସମସ୍ତ ଭୁଲ କାରଣ ପାଇଁ ଦୋଷୀ ଅନୁଭବ କରାଯାଏ। କିଛି ଲୋକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ଅନୁଭବ କରାଇ ଆନନ୍ଦ ପାଆନ୍ତି। ଏପରି ଲୋକଙ୍କ ନିକଟରେ ହାର ମାନିବେ ନାହିଁ, ସେମାନେ ଆପଣଙ୍କ ଯେତେ ନିକଟତର ହେଉନା କାହିଁକି। ଏହି ଲୋକମାନେ ସର୍ବଦା ଆପଣଙ୍କ ଯାତ୍ରା ସହିତ ସେମାନଙ୍କର ଯାତ୍ରା ତୁଳନା କରିବେ ଏବଂ ଆପଣଙ୍କ ଜୀବନରେ ଥିବା ଆଶୀର୍ବାଦ ବିଷୟରେ ଆପଣଙ୍କୁ ଖରାପ ଅନୁଭବ କରାଇବେ। ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ବୁଝନ୍ତୁ ଯେ ଯଦି ଆପଣ ଠିକ୍ ରାସ୍ତାରେ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଆପଣଙ୍କ ରାସ୍ତାରେ କିଛି ଭଲ ଆଶୀର୍ବାଦ ଆସେ, ତେବେ ଏହା କେବଳ ଏଥିପାଇଁ ଯେ ଆପଣ ଏହାର ଯୋଗ୍ୟ। ଆପଣ କାହିଁକି ଦୋଷୀ ଅନୁଭବ କରିବା ଉଚିତ୍? ଯଦି ଅନ୍ୟ କାହା ପାଖରେ ଆପଣଙ୍କ ପରି ସମାନ ଆଶୀର୍ବାଦ ନାହିଁ, ତେବେ ଏହାର ଏକ କାରଣ ଥାଇପାରେ। ହୁଏତ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଯାତ୍ରାର ଏକ ଭିନ୍ନ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁଠାରେ ସେମାନେ ବହୁତ କର୍ମର ଫଳ ଦେଉଛନ୍ତି କିମ୍ବା କଠିନ ପରୀକ୍ଷା ଏବଂ ତାଲିମ ଦେଇ ଯାଉଛନ୍ତି। ଯେକୌଣସି ଉପାୟରେ, ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ସମର୍ଥନ କରନ୍ତୁ, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କର ଆତ୍ମ-ଦୟାଭାବର ଭାବନାକୁ ହାର ମାନିବେ ନାହିଁ, ଏବଂ ଆପଣଙ୍କ ନିଜ ଯାତ୍ରାର ଆଶୀର୍ବାଦ ଉପରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରନ୍ତୁ ନାହିଁ। କିଛି ଆତ୍ମା ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଭୁଲ ରାସ୍ତାରେ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ କରିଥିବା ଭୁଲ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ମୂଲ୍ୟ ଦେବାକୁ ପଡ଼ନ୍ତି। ଥରେ ସେମାନେ ସଠିକ୍ ରାସ୍ତାରେ ଆସିଲେ, ସେମାନଙ୍କର ଜୀବନ ମଧ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବ। ଆପଣ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ଯେ ସେମାନେ ଆତ୍ମା ଜଗତରେ କ'ଣ ବାଛିଛନ୍ତି। ଆପଣଙ୍କ ରାସ୍ତାରେ ଆସୁଥିବା ଭଲକୁ ଉପଭୋଗ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ଏଥିପାଇଁ କୃତଜ୍ଞ ହୁଅନ୍ତୁ।

ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ ଆସୁଥିବା ସୌଭାଗ୍ୟ ପାଇଁ କୃତଜ୍ଞ ହେବାର ଉପାୟ ହେଉଛି ଏହାକୁ ଅନ୍ୟ ଏକ ଭଲ ଆତ୍ମା ସହିତ ବାଣ୍ଟିବା। ପୁଣି ଥରେ, ଆପଣଙ୍କ ଜୀବନରେ କ'ଣ ଘଟୁଛି ତାହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ପ୍ରକାଶ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ; ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିବରଣୀ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ। ପ୍ରକୃତରେ, ଆପଣଙ୍କୁ ଭଲ ବିଷୟରେ ନୀରବ ରହିବା ଉଚିତ, ଏବଂ ବିଶ୍ୱସ୍ତ କିଛି ଲୋକଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଏହା ବିଷୟରେ ଅଧିକ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ, ନଚେତ୍ ଆପଣ ନକାରାତ୍ମକ ଶକ୍ତିକୁ ଆକର୍ଷିତ କରିବେ। କିନ୍ତୁ ଯଦି ଆପଣଙ୍କ ସହିତ ଘଟିଥିବା କିଛି ଭଲ ଘଟଣା ଯୋଗୁଁ ଆପଣ ଖୁସି ଅଛନ୍ତି, ତେବେ ସେହି ଭାବନାକୁ ବାଣ୍ଟନ୍ତୁ। ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ଖୁସି କରନ୍ତୁ। ଏବଂ ଯଦି ଆପଣ ଶକ୍ତିର ସ୍ଥିତିରେ ଅଛନ୍ତି, ତେବେ ଏହାକୁ ଅନ୍ୟ ଭଲ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତୁ। ଏହି କାରଣରୁ ଆପଣଙ୍କୁ ପ୍ରଥମେ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ରଖାଯାଇଛି। ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ ଆସୁଥିବା ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଆଶୀର୍ବାଦଗୁଡ଼ିକୁ ଉପଭୋଗ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ସେହି ଆଶୀର୍ବାଦଗୁଡ଼ିକୁ ଅନ୍ୟ ଭଲ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତୁ।

କେଉଁ ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକ ନକାରାତ୍ମକ କର୍ମ ସୃଷ୍ଟି କରେ?

1. ନିଜକୁ ଆଘାତ ଦେବା। ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ, ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ଆପଣଙ୍କ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟର ଯତ୍ନ ନିଅନ୍ତି ନାହିଁ। ଖରାପ ଅଭ୍ୟାସ ଯେପରିକି ଡ୍ରଗ୍ସ, ଧୂମପାନ, ମଦ୍ୟପାନ, ଅତ୍ୟଧିକ ଖାଇବା, ଭଲ ପୁଷ୍ଟିସାର ଏବଂ ବ୍ୟାୟାମର ଅଭାବ ଏବଂ ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ - ନକାରାତ୍ମକ ଚିନ୍ତାଧାରା ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟ, ପ୍ରକୃତରେ ଆପଣଙ୍କ ଆତ୍ମାକୁ ନଷ୍ଟ କରିଦିଏ।

2. ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଆଘାତ ଦେବା। ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ଶାରୀରିକ ଭାବରେ କ୍ଷତି ପହଞ୍ଚାଇବା, କିମ୍ବା ଭାବପ୍ରବଣ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଦେବା, ନକାରାତ୍ମକ କର୍ମ ସୃଷ୍ଟି କରେ। ଭାବପ୍ରବଣ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଶାରୀରିକ ଯନ୍ତ୍ରଣା ପରି ଖରାପ।

3. ପରିସ୍ଥିତିରେ ସତ୍ୟକୁ ଗ୍ରହଣ ନ କରି ସାମ୍ନା ନ କରି ବିଦ୍ୟମାନ ସମସ୍ୟାଗୁଡ଼ିକର ଭଲ ମୁକାବିଲା ନକରିବା।

4. ନକାରାତ୍ମକ ଆତ୍ମାର ଭୁଲ ଆଚରଣକୁ ସହ୍ୟ କରିବା। ସେମାନେ କେଉଁଠି ଭୁଲ କରୁଛନ୍ତି ତାହା ବୁଝାଇବାକୁ ତୁମେ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ଉଚିତ। ଯଦି ସେମାନେ ଶୁଣନ୍ତି ନାହିଁ ତେବେ ତାହା ସେମାନଙ୍କର ପସନ୍ଦ, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମର ଫାଇଦା ନେବାକୁ ଦିଅ ନାହିଁ। ମନ୍ଦକୁ ଉତ୍ସାହିତ କରନାହିଁ। । ଜଣେ ଦୁଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତି ସହିତ ଭଲ ବ୍ୟବହାର କର ନାହିଁ। ଯଦି ତୁମେ ଜଣେ ଦୁଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତି ସହିତ ଭଲ ବ୍ୟବହାର କର, ତେବେ ତୁମେ ତାକୁ ଉତ୍ସାହିତ କରୁଛ ଏବଂ ଜଣେ ଦୁଷ୍ଟ ଆତ୍ମାକୁ ଉତ୍ସାହିତ କରିବା ଅର୍ଥ ହେଉଛି ତୁମେ ସମାନ ପାପୀ ଶ୍ରେଣୀରେ ଅଛ। ତେଣୁ, ତୁମର ଅବଚେତନ ମନକୁ ଶୀଘ୍ର ବିକଶିତ କର ଯାହା ଦ୍ୱାରା ତୁମେ ଜଣେ ଦୁଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ସହଜରେ ଚିହ୍ନିପାରିବ।

5. ଦାୟିତ୍ୱ ଏଡାଇ ଯିବା। ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ, ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ଆପଣଙ୍କ ପିତାମାତା, ପିଲା, ପ୍ରିୟଜନ ଇତ୍ୟାଦିଙ୍କ ପ୍ରତି ଆପଣଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟରୁ ଦୂରେଇ ଯାଆନ୍ତି।

6. ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଭୁଲ କରିବାକୁ ଉତ୍ସାହିତ କରିବା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଭୁଲ ରାସ୍ତାରେ ନେଇଯିବା ଯେପରିକି ଡ୍ରଗ୍ସ ବ୍ୟବସାୟୀ।

7. ତୁମର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ନଷ୍ଟ କରୁଛ। ତୁମେ ଏହିପରି କର୍ମ ନିର୍ମାଣ କରୁଛ କାରଣ ସେମାନଙ୍କୁ ଭଲ ଭାବରେ ତାଲିମ ଦେବା ତୁମର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ। ପିଲାମାନଙ୍କର ଅବଚେତନ ମନ ଖୋଲା ରହିପାରିବ ଏବଂ ପିଲାଟି ସହଜାତ ପ୍ରବୃତ୍ତିରୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ, ତେଣୁ ପିତାମାତାମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପିଲାମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣିବା ପାଇଁ ଖୋଲା ରହିବା ଉଚିତ। କିନ୍ତୁ ନିଶ୍ଚିତ ହୁଅ ଯେ ପିଲାଟି ତୁମକୁ ତା'ର ନିଜ ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରୁନାହିଁ। ସ୍ୱାର୍ଥପର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ।

8. ପୃଥିବୀରେ ଆପଣଙ୍କର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଲକ୍ଷ୍ୟକୁ ଚିହ୍ନିବା ଏବଂ ପୂରଣ କରିବାରେ ବିଫଳ ହେବା।

9. ଆତ୍ମହତ୍ୟା କରିବା। ତୁମେ ବହୁତ ନକାରାତ୍ମକ କର୍ମ ଗଢ଼ିଉଛ ଏବଂ ତୁମେ ଗୋଟିଏ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରାଜ୍ୟ ପତନବରଣ କର କାରଣ ତୁମେ ତୁମର ଆତ୍ମାକୁ ତା'ର ଯାତ୍ରା ସମାପ୍ତ କରିବାକୁ ଦେଉନାହଁ। ତୁମେ ସେହି ଜୀବନ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତିର ଅନ୍ତ କରିଦେଲ ଯାହା ତୁମେ ବାଛିଥିଲୋ ତୁମର ଧାର୍ଯ୍ୟ ତାରିଖ ତୁମେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିୟମ ଅନୁସାରେ ବାଛିଛ। ପରମେଶ୍ୱର ହିଁ

ତୁମକୁ ଜୀବନ ଦେଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ଏହାକୁ ନେବା ତୁମର ଅଧିକାର ନୁହେଁ।

10. କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରୁନାହାଁନ୍ତି। କେତେକ ସମୟରେ, ଲୋକମାନେ ଦାୟିତ୍ୱ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ କିମ୍ବା ଯାହା ଠିକ୍ ତାହା କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ସାହସର ଅଭାବ ଥାଏ। ସେମାନେ ଭୁଲ ପସନ୍ଦ କରୁଛନ୍ତି କାରଣ ସେମାନେ ଯାହା ଠିକ୍ ତାହା କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ୱାଧୀନ ଇଚ୍ଛା ବ୍ୟବହାର କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଦର୍ଶକ ହେଉଛନ୍ତି।

11. 'ମଜା' କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛି। ଯୁବକମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ଯେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଯୁବା ଥାଆନ୍ତି ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ "ଜୀବନ ଅନୁଭବ" କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ ଏବଂ ସେମାନେ ଏହାକୁ ଭୁଲ କାମ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ବାହାନା ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି। ତୁମର ପାଥିବ ଯାତ୍ରାର ମଜା ନେବା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ, କିନ୍ତୁ ତୁମର ଆତ୍ମାର ମୂଲ୍ୟରେ ନୁହେଁ।.

ସବୁବେଳେ ମନେରଖନ୍ତୁ ଯେ ଯଦି ଆପଣ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜ୍ଞାନ ହାସଲ କରିବା ପରେ ଭୁଲ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଅନ୍ତି, ତେବେ ଆପଣଙ୍କର କୌଣସି ଜ୍ଞାନ ନଥିବା ଅପେକ୍ଷା ଆପଣ ଅଧିକ ପତନ ଏବଂ ଅଧିକ କର୍ମ ନିର୍ମାଣ କରିବେ।

🕉 ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ପୃଥିବୀରେ ତାଙ୍କର କର୍ମଫଳ କିପରି ପରିଶୋଧ କରନ୍ତି?

କର୍ମର ପରିଶୋଧ କିପରି କରିବେ ସେ ବିଷୟରେ ଏଠାରେ କିଛି ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ଦିଆଯାଇଛି:

1. ସମସ୍ୟାକୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତୁ। ଯେକୌଣସି ବାଧା ଥାଉ, ନିଶ୍ଚିତ କରନ୍ତୁ ଯେ ଆପଣ ଏଥିରୁ ଦୌଡ଼ି ପଳାଇ ଯାଆନ୍ତୁ ନାହିଁ। .

2. ପରିସ୍ଥିତିକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ଏବଂ ଏହାକୁ ଭଲ ଭାବରେ ମୁକାବିଲା କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଆନ୍ତରିକ ଏବଂ ପ୍ରକୃତ ଇଚ୍ଛା ରଖନ୍ତୁ।

3. ବୁଝନ୍ତୁ ଯେ ଏହା ହେଉଛି କଣ ତୁମେ ତୁମର ନିଜ ବିକାଶ ପାଇଁ ଆତ୍ମା ଜଗତକୁ ବାଛିଛ କିମ୍ବା ଏହା ତୁମର ବର୍ତ୍ତମାନର ଜୀବନରେ କରିଥିବା ଏକ ପସନ୍ଦର ଫଳାଫଳ। ପରୀକ୍ଷା ଏବଂ ତାଲିମ ହେଉଛି ବୃଦ୍ଧିର ସୁଯୋଗ ଯାହା ତୁମକୁ ଉନ୍ନତ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ। ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ବୁଝିପାର ଯେ କାହିଁକି ଘଟଣା ଘଟେ, ତା'ର ପ୍ରତିରୋଧ କମ୍ ହୋଇଯାଏ ଏବଂ ତୁମେ ଆଉ ତୁମର ସମସ୍ୟା ବିଷୟରେ ନକାରାତ୍ମକ ନୁହଁ।

4. ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରତିବନ୍ଧକକୁ ଏକ ପରୀକ୍ଷା ଭାବରେ ଭାବିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କର। ଯଦି ତୁମେ ବିଫଳ ହୁଅ, ତେବେ ପରୀକ୍ଷା ତୁମ ପାଖକୁ ବାରମ୍ବାର ଆସିବ ଏବଂ ଏହା ଆହୁରି କଠିନ ହେବ।

5. ସକାରାତ୍ମକ ହୁଅ ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ରଖ। ପ୍ରାର୍ଥନା କର। ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଶକ୍ତି ଏବଂ ଜ୍ଞାନ ଦିଅ ବୋଲି ପ୍ରାର୍ଥନା କର।

6. ଯୋଗ ନକରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତୁ ଅଧିକ କର୍ମ। ବୁଦ୍ଧିମାନ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କର। ମନେରଖ

ଯେ ଛୋଟରୁ ଛୋଟ ପାପର ମଧ୍ୟ ହିସାବ ଦେବାକୁ ପଡିବ। ଯେପରି ସମୁଦ୍ରର ଛୋଟରୁ ଛୋଟ ବୁନ୍ଦା ସମଗ୍ର ଗଠନରେ ସାହାଯ୍ୟ କରେ, ସେହିପରି କର୍ମର ମଧ୍ୟ। ଭଲ କିମ୍ବା ଖରାପ, ଛୋଟରୁ ଛୋଟ କାର୍ଯ୍ୟର ପରିଣାମ ଥାଏ।

7. ଯାତ୍ରା ତୁଳନା କରନାହିଁ। ତୁମେ କାହିଁକି ଯନ୍ତ୍ରଣା ଅନୁଭବ କରୁଛ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କେହି କାହିଁକି କଷ୍ଟ ଅନୁଭବ କରୁନାହାଁନ୍ତି ତାହା କେବେ ପ୍ରଶ୍ନ କରନାହିଁ। ଏହା ନିଜେ ଏକ ଭୁଲ ଚିନ୍ତାଧାରା ଏବଂ ତୁମକୁ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବାରୁ ବାଧା ଦେବ।

8. ଶାରୀରିକ ମନକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ଅବଚେତନ ମନକୁ ଶୁଣନ୍ତୁ। ଏହା ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ସମୟରେ ଶାନ୍ତ ରହିଥାଏ ଏବଂ ଆପଣଙ୍କୁ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରିବ।

9. ତୁମ ଜୀବନରେ ଘଟୁଥିବା ଘଟଣା ପାଇଁ କେବେବି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦୋଷ ଦିଅ ନାହିଁ। ତୁମକୁ ତୁମର ଜୀବନର ଦାୟିତ୍ୱ ନେବାକୁ ପଡିବ। ତୁମେ ଯେତେବେଳେ ଚାହିଁବ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିପାରିବ। ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ଦୁର୍ବଳ କାରଣ ସେମାନେ ହେବାକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି
.

10. ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ଅସୁବିଧାରେ ଥାଆନ୍ତି କିମ୍ବା ଯନ୍ତ୍ରଣା ଅନୁଭବ କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ଛୋଟ ଛୋଟ ଦୟାପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତୁ। ଧ୍ୟାନର ଏହି ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆପଣଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ। ନିଶ୍ଚିତ କରନ୍ତୁ ଯେ ଆପଣଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପବିତ୍ର। ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତି, ପରମେଶ୍ୱର ଆପଣଙ୍କୁ ଆପଣଙ୍କର ନିଜ ସମସ୍ୟାଗୁଡ଼ିକ ସହଜରେ ସମାଧାନ କରିବା ପାଇଁ ଶକ୍ତି ଦିଅନ୍ତି ଏବଂ ଆପଣ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଆଶୀର୍ବାଦ ମଧ୍ୟ ପାଆନ୍ତି।

11. କାର୍ଯ୍ୟ କର। ତୁମର ସର୍ବୋତ୍ତମ ଚେଷ୍ଟା କର ଏବଂ ବାକି ଭଗବାନଙ୍କ ଉପରେ ଛାଡି ଦିଅ।

'ପରୀକ୍ଷା' ଏବଂ 'ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ' କ'ଣ କର୍ମ ସହିତ ସମାନ?

ଏଗୁଡ଼ିକ କର୍ମ ସହିତ ସମାନ ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ କର୍ମ ସହିତ ଜଡିତ। ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ଆତ୍ମା ଜଗତରେ ଥିଲ, ତୁମେ ନିମ୍ନଲିଖିତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ପୃଥିବୀକୁ ଓହ୍ଲାଇବାକୁ ବାଛିଥିଲ:

1. କର୍ମର ପରିଶୋଧ କର।

2. ପରୀକ୍ଷା ଏବଂ ତାଲିମ ନିଅ।

3. ତୁମର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଲକ୍ଷ୍ୟ ପୂରଣ କର - ପୃଥିବୀରେ ରହିବାର ପ୍ରକୃତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ।

4. ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରିୟଜନଙ୍କୁ ସୁରକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତୁ।

ଏହି ଚାରୋଟି ଜିନିଷ ମିଳିତ ଭାବରେ ପୃଥିବୀରେ ତୁମର ପଥ ଗଠନ କରେ।

ଆପଣଙ୍କ ରାସ୍ତାରେ ଆସୁଥିବା ସମସ୍ତ ସମସ୍ୟା କର୍ମମୟ ନୁହେଁ। କଠିନ ପରିସ୍ଥିତି ପରୀକ୍ଷା କିମ୍ବା ତାଲିମ ଭାବରେ ଆପଣଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସେ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଆପଣ ଆପଣଙ୍କର ଦୁର୍ବଳତା କିମ୍ବା ନକାରାତ୍ମକ ଆତ୍ମା ଗୁଣଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ସଚେତନ ହୋଇପାରିବେ ଏବଂ ସକାରାତ୍ମକ ଆତ୍ମା ଗୁଣଗୁଡ଼ିକୁ ବିକଶିତ କରିପାରିବେ। ଯଦି କର୍ମ ହେଉଛି ଏକ ଋଣ ଯାହା ଆପଣ ପାଇବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି କିମ୍ବା ଏକ ଆଶୀର୍ବାଦ ଯାହା ଆପଣ ପାଇବେ, ତେବେ ତାଲିମ ହେଉଛି ଆପଣଙ୍କର ପ୍ରସ୍ତୁତି। ଏହା ହେଉଛି ଯାହା ଆପଣ ଦେଇ ଯିବାକୁ ବାଛନ୍ତି ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଆପଣ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପରୀକ୍ଷାରେ ପାସ୍ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଅନ୍ତି। ଆତ୍ମା ଜଗତରେ ଉଚ୍ଚ ଭଲ ଆତ୍ମାଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟରେ ଆପଣ ଆପଣଙ୍କର ପାର୍ଥିବ ଜୀବନ ସମୟରେ ଆପଣ କେଉଁ ପ୍ରକାରର ତାଲିମ ସମାପ୍ତ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ତାହା ମଧ୍ୟ ବାଛନ୍ତି। ଆପଣ କ'ଣ ପରୀକ୍ଷା କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି, ଅର୍ଥାତ୍ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଆତ୍ମା ଗୁଣଗୁଡ଼ିକ ତାହା ମଧ୍ୟ ବାଛନ୍ତି। ତଥାପି, ପରୀକ୍ଷାର ପ୍ରକୃତି, ସେମାନଙ୍କର ପରିମାଣ ଏବଂ ସମୟ ଆପଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥିର କରାଯାଏ ନାହିଁ, ବରଂ ଆପଣଙ୍କ ଅବଚେତନ ମନ ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱୟଂଚାଳିତ ଭାବରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଏ। ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ, ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟକୁ ଯାଆନ୍ତି, ଆପଣ ଯେଉଁ ପାଠ୍ୟକ୍ରମଗୁଡ଼ିକ ଶିଖିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ତାହା ଚୟନ କରନ୍ତି; ତଥାପି, ପାଠ୍ୟକ୍ରମ ଶେଷରେ, ଆପଣ ଆପଣଙ୍କ ପରୀକ୍ଷା ପତ୍ରରେ ସଠିକ୍ ପ୍ରଶ୍ନ ଚୟନ କରନ୍ତି ନାହିଁ। ଆପଣଙ୍କ ଜୀବନର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ଏପରି ଅନେକ ପରୀକ୍ଷା ହେବ, ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକ ଆପଣଙ୍କୁ ଦିଆଯିବ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆପଣ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭଲ ଭାବରେ ପାସ୍ କରିନାହାଁନ୍ତି। ତାଲିମ ଆପଣଙ୍କ ଆତ୍ମାକୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କରିଥାଏ ଏବଂ ଆପଣଙ୍କୁ କିଛି ସତ୍ୟ ଅନୁଭବ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରେ; ତାଲିମ ଆପଣଙ୍କ ଆତ୍ମାକୁ କିଛି ଗୁଣ ହାସଲ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରେ ଯାହା ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ ପରୀକ୍ଷାରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ଏବଂ ଆପଣଙ୍କ ମିଶନକୁ ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ। ତାଲିମ ଆପଣଙ୍କୁ ବିଭିନ୍ନ ପରିସ୍ଥିତିର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ଏହା ଆପଣଙ୍କୁ ଶିଖିବା ଏବଂ ବୃଦ୍ଧି କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ। ଆପଣଙ୍କ ନିଜ ଆତ୍ମାର ଆବଶ୍ୟକତା ଉପରେ ଆଧାର କରି ଆପଣ ଯାହା ବାଛିଛନ୍ତି ତାହା ଅନୁସାରେ ତାଲିମ ଅନେକ ପ୍ରକାରରେ ଆସିଥାଏ। ତା'ପରେ ଆପଣଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରାଯିବ ଯେ ଆପଣ ସେହି ସତ୍ୟ କିମ୍ବା ଶିକ୍ଷା ଶିଖିଛନ୍ତି କି ନାହିଁ ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକ ଆପଣଙ୍କ ଜୀବନର ଅଂଶ ହୋଇଗଲା କି ନାହିଁ।

ଆପଣ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଶିକ୍ଷା ପାଇଛନ୍ତି କି ନାହିଁ ତାହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବା ପାଇଁ ପରୀକ୍ଷା ଅଛି।

ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ଏକ ଶିକ୍ଷା ଭଲ ଭାବରେ ଶିଖିଛ, ସେତେବେଳେ ପରୀକ୍ଷା ଆଉ ଦେଖାଯାଏ ନାହିଁ। ତୁମେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପରିସ୍ଥିତି ଦେଇ ଗତି କରିଛ ଏବଂ ତାହାଠାରୁ ଆଗକୁ ବଢ଼ିଛ, ଯାହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ତୁମେ ସଂଘର୍ଷର ଉଚ୍ଚ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ବୁଝିଛ।

ଧରାଯାଉ ଆପଣ ଆପଣଙ୍କର ସଫଳତା ପାଇଁ ଗର୍ବିତ। ଆପଣ ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବେ ଯେଉଁଥିରେ ଆପଣ ବିଫଳତା ଅନୁଭବ କରିବେ (ଆପଣଙ୍କର ତାଲିମ)। ଯଦି ଆପଣ ଏହି ବିଫଳତାର ପ୍ରକୃତିକୁ ବୁଝିପାରନ୍ତି, ଏହା ଆପଣଙ୍କୁ ନମ୍ରତା ଶିଖାଇବା ପାଇଁ ଆପଣଙ୍କୁ ଉପସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ଆପଣ ନମ୍ର ହୋଇଯାଆନ୍ତି, ତେବେ ଆପଣ ଶିକ୍ଷା ଶିଖିଛନ୍ତି ଏବଂ ତେଣୁ ପରୀକ୍ଷାରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛନ୍ତି। ଆପଣ ଏକ ନକାରାତ୍ମକ ଆତ୍ମା ଗୁଣ (ଗର୍ବ) କୁ ଏକ ସକାରାତ୍ମକ ଆତ୍ମା ଗୁଣ (ନମ୍ରତା) ସହିତ ବଦଳାଇଛନ୍ତି। ଏହି ପରିବର୍ତ୍ତନ ପ୍ରକୃତ ହେବା ପରେ, ଆପଣ ପ୍ରକୃତରେ ଆପଣଙ୍କର ପରୀକ୍ଷାରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛନ୍ତି। ଏହିପରି ଭାବରେ ଆପଣଙ୍କର ଆତ୍ମା ପ୍ରଶିକ୍ଷିତ ହୁଏ। ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେ ଉଚ୍ଚକୁ

ଉଠିବେ, ଆପଣଙ୍କର ପରୀକ୍ଷା ଏବଂ ତାଲିମ ଏକ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରକୃତିର ହୋଇଯାଏ, ଏବଂ ଆପଣ ଆତ୍ମିକ ଜଗତରୁ ଅତିରିକ୍ତ ସାହାଯ୍ୟ ପାଆନ୍ତି।

ତୁମର ନୈତିକ ଶକ୍ତି ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ପରୀକ୍ଷା ମଧ୍ୟ ଅଛି। ନୈତିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଭୁଲ ହୋଇପାରେ କି ତୁମେ ସହଜ ରାସ୍ତା ବାଛ, ନା ତୁମେ କ'ଣ ଠିକ୍ ତାହା ବାଛ, ଯଦିଓ ଏହା ଅଧିକ କଷ୍ଟକର ପଥ? କର୍ମ, ପରୀକ୍ଷା ଏବଂ ତାଲିମ ଜଡିତ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ସମାନ ନୁହେଁ। ମୂଳ କଥା ହେଉଛି: ତୁମେ ଯେକୌଣସି ପରିସ୍ଥିତି ଆସେ ତାହାକୁ ସାହସ ଏବଂ ହସି ହସି ମୁକାବିଲା କର, କିନ୍ତୁ ସର୍ବଦା ସଚେତନ ରୁହ। ପରୀକ୍ଷାଗୁଡ଼ିକ ତୁମ ପାଖକୁ ସେତେବେଳେ ଆସେ ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଅତି କମରେ ଆଶା କରୁଛ।

ଏକ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପରୀକ୍ଷା ହେଉଛି ଏକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ପରୀକ୍ଷା। ଏହା ହିଁ ଏକମାତ୍ର ଉପାୟ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଆପଣ ଜାଣିପାରିବେ ଯେ ଆପଣ ପ୍ରକୃତରେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଶିକ୍ଷା ଶିଖିଛନ୍ତି କି ନାହିଁ। ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେ ସଚେତନ ହେବା ପାଇଁ, ଅବଚେତନ ମନରୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତୁ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଆପଣ ସ୍ୱାଭାବିକ ଭାବରେ ଯାହା ଠିକ୍ ତାହା କରନ୍ତି। ଯଦି ଆପଣ ଏକ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପରୀକ୍ଷା ଆପଣଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସେ ସେତେବେଳେ ଭୌତିକ ମନରୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି, ତେବେ ଆପଣ ଭୁଲ ମାଂସପେଶୀ (ଅର୍ଥାତ୍ ଶାରୀରିକ ମନ) ବ୍ୟବହାର କରୁଛନ୍ତି, ତେଣୁ ଆପଣ ଭଲ କରିପାରିବେ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଆପଣ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଫଳ ହୋଇପାରନ୍ତି। ଯେତେବେଳେ ଏକ ପରୀକ୍ଷା ଆପଣଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସେ, ଆପଣ ଭୟରେ ପକ୍ଷାଘାତଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇପାରନ୍ତି, କିମ୍ବା କ୍ରୋଧିତ ଏବଂ ହତାଶ ହୋଇପାରନ୍ତି, ଏବଂ ଯେଉଁ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ଘଟିଥାଏ, ଆପଣ ଅବଚେତନ ମନରୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହୋଇ ଏକ ଭୁଲ ଆରମ୍ଭ କରିଛନ୍ତି। ଆପଣ ଭୁଲ ମାଂସପେଶୀ - ଶାରୀରିକ ମନକୁ ସକ୍ରିୟ କରିଛନ୍ତି। ଆପଣଙ୍କର ଆରମ୍ଭ ହିଁ ସବୁକିଛି - ଥରେ ଆପଣ ଭୁଲ ମାଂସପେଶୀକୁ ସକ୍ରିୟ କରିସାରିବା ପରେ, ଆପଣ ଏହାକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ଚାଲିବେ। ଶେଷରେ, ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ପରୀକ୍ଷାରେ ବିଫଳ ହେବେ, ଆପଣ ଅନୁଭବ କରିବେ ଯେ ଆପଣ କ'ଣ କରିଛନ୍ତି। ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ଏକ ପରୀକ୍ଷାରେ ବିଫଳ ହୁଅନ୍ତି, ଏହା ଆପଣଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରି ଆସେ କିନ୍ତୁ ଏହା ସର୍ବଦା କଷ୍ଟକର। ଆପଣଙ୍କୁ ଶିଖିବାକୁ ଆବଶ୍ୟକ ପାଠ ସମାନ ରହିବ, କିନ୍ତୁ ପରୀକ୍ଷା ଏକ ଭିନ୍ନ ରୂପରେ ଆସିବ। ଏହିପରି ଏକ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପରୀକ୍ଷା ଏକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ପରୀକ୍ଷା। ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେ ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରିନାହଁ, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମାନ ସମସ୍ୟାଗୁଡ଼ିକ ବାରମ୍ବାର ତୁମ ପାଖକୁ ଆସିବ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେ ଏହାକୁ ଦୂର କରିନାହଁ।

ଆଉ ଏକ ନିୟମ ହେଉଛି ଯେ ତୁମେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେ ଯେତେ ଉପରକୁ ଯିବ, ତୁମର ପରୀକ୍ଷା ସେତେ କଷ୍ଟକର ହେବ, ଯେପରି ତୁମେ ସ୍କୁଲରେ ଉଚ୍ଚ ଶ୍ରେଣୀକୁ ଯିବ, ତୁମର ପରୀକ୍ଷା କଷ୍ଟକର ହେବ। ଯଦି ତୁମର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜ୍ଞାନ ଅଛି ଏବଂ ତୁମେ ତଥାପି ତୁମର ସମସ୍ୟାରୁ ଦୂରେଇ ପଳାଅ, ତେବେ ତୁମେ ଶୀଘ୍ର ପତନବରଣ କରିବ। ଭୟ, ଅହଂକାର, କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କିଛି ହେଉ, ତୁମର ପଳାଇବାର କାରଣ ଯାହା ହେଉ, ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ନିୟମ ହେଉଛି ଯେ ଯଦି ତୁମର ଜ୍ଞାନ ଅଛି, ତେବେ ତୁମର କର୍ମକୁ ଭଲ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିବା, ତାଲିମ ନେବା ଏବଂ ତୁମର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପରୀକ୍ଷାରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ଏକ ବଡ଼ ଦାୟିତ୍ୱ।

ପୃଥିବୀରେ ଏପରି ଅନେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ, କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ନିମ୍ନ ସ୍ତରରେ ଅଛନ୍ତି। କାରଣ ଜ୍ଞାନ ଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ, ସେମାନେ ଏହାକୁ ସେମାନଙ୍କର ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି ନାହିଁ। ଯଦି ସେମାନେ ଭୁଲ ପଥରେ ଥାଆନ୍ତି, ଯଦିଓ

ସେମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ସେମାନଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ବାଣ୍ଟନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ କିଛି ରକ୍ଷା କରିପାରିବ ନାହିଁ। ତେଣୁ, ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରକୃତରେ ଆପଣଙ୍କୁ ଆହୁରି ତଳକୁ ଖସିପାରେ। ଜ୍ଞାନ ଅର୍ଜନ କରିବା ପରେ କିଛି ଭୁଲ କରିବା ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ନିୟମ ପ୍ରତି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅବମାନନା ଦର୍ଶାଏ, ଏବଂ ଆପଣଙ୍କର କର୍ମ ଋଣ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବ। ସମାନ ପରିମାଣର ଭୁଲ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଦୁଇଜଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପତନ ଭିନ୍ନ ହୋଇପାରେ; ଯାହାର ଅଧିକ ଜ୍ଞାନ ଅଛି ସେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେ ନିମ୍ନକୁ ଯାଏ ଏବଂ ଅଧିକ ନକାରାତ୍ମକ କର୍ମ ନିର୍ମାଣ କରେ।

ଆପଣ ଆମକୁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପରୀକ୍ଷାର କିଛି ଉଦାହରଣ ଦେଇପାରିବେ କି?

1. ଭୟ। ତୁମର ଭୟ ପରୀକ୍ଷା ହେବ କାରଣ ତୁମକୁ ସାହସ ଶିଖିବାକୁ ପଡିବ।

2. ଶକ୍ତି। ତୁମେ ଏହାକୁ ବୃହତ୍ତର ମଙ୍ଗଳ ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରିପାରିବ କି ନାହିଁ ତାହା ଦେଖିବା ପାଇଁ ତୁମକୁ କ୍ଷମତାର ଏକ ସ୍ଥାନରେ ରଖାଯାଇଛି।

3. ଟଙ୍କା । କେତେବେଳେ ଆପଣଙ୍କୁ ପ୍ରଚୁର ଟଙ୍କା ଦିଆଯାଏ ଯେ ଏହା ଆପଣଙ୍କୁ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଭାବରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରୁଛି କି ନାହିଁ, କିମ୍ବା ଆପଣ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ରହିପାରିବେ କି ନାହିଁ ତାହା ଦେଖିବା ପାଇଁ ଆପଣଙ୍କୁ ଅଧିକ ଟଙ୍କା ଦିଆଯାଏ ନାହିଁ ।

4. ଉପହାର। ତୁମକୁ ଏକ ଉପହାର ଦିଆଯାଇଛି, ଏକ ପ୍ରତିଭା, ତୁମେ ଏହାକୁ କିପରି ବ୍ୟବହାର କର ତାହା ଦେଖିବା ପାଇଁ - ଆଲୋକ ପାଇଁ ନା ଅନ୍ଧକାର ପାଇଁ।

5. କ୍ଷମା। ଆପଣଙ୍କ ନିକଟତର କେହି ଆପଣଙ୍କୁ କଷ୍ଟ ଦେଇପାରେ। ନକାରାତ୍ମକ ହେବା ଏବଂ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ କ୍ଷୁବ୍ଧ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ, ଆପଣ କ'ଣ ତାଙ୍କୁ ଠିକ୍ କାମ କରି, ଅର୍ଥାତ୍ ଆପଣଙ୍କ ଆନ୍ତରିକ ଅବସ୍ଥାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ଏବଂ ସକାରାତ୍ମକ ଚିନ୍ତା କରି କ୍ଷମା କରିପାରିବେ?

କର୍ମର ପରିଶୋଧରେ ଅବଚେତନ ମନର ଭୂମିକା କ'ଣ?

ଜଣେ ଭଲ ଆତ୍ମା ହେବା ଦ୍ୱାରା, ତୁମର କର୍ମ ଶୀଘ୍ର ତୁମ ପାଖକୁ ଆସେ କାରଣ ତୁମର ଅବଚେତନ ମନ ଖୋଲା ଥାଏ। ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯଦି ତୁମେ କିଛି ଭୁଲ କର, ତୁମର କର୍ମ ତୁରନ୍ତ ତୁମ ପାଖକୁ ଆସେ, ଏବଂ ତୁମେ ସେହି କର୍ମକୁ ଶୀଘ୍ର ପରିଶୋଧ କରିପାରିବ। ତଥାପି, ଯଦି ତୁମର ଅବଚେତନ ମନ ସୁପ୍ତ ଥାଏ, ତେବେ ତୁମର କର୍ମ ଜମା ହୁଏ ଏବଂ ତୁମେ ତାହା ପରିଶୋଧ କରିବାରେ ବିଳମ୍ବ କର। ଶେଷରେ, ଯାହା ହେଉନା କାହିଁକି ତୁମର କର୍ମ ତୁମ ପାଖକୁ ଆସେ। ଭାବ ନାହିଁ ଯେ ଦୁଷ୍ଟ ଆତ୍ମାମାନେ ମୁକ୍ତ ହେଉଛନ୍ତି; ସେମାନେ କର୍ମ ସଂଗ୍ରହ କରୁଛନ୍ତି ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ପରିଶୋଧ କରିବାକୁ ପଡିବ।

ତଥାପି, ଏହି ସମାନ ନିୟମ ଜଣଙ୍କର ପରୀକ୍ଷା ଏବଂ ତାଲିମ ସମ୍ପର୍କରେ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ନୁହେଁ। ଜଣେ ମଣିଷ ତାଙ୍କର ପରୀକ୍ଷା ଏବଂ ତାଲିମକୁ ଏଡ଼ାଇ ଦେଇପାରେ। ଯଦି ଆପଣଙ୍କର

ଅବଚେତନ ମନ ସୁପ୍ତ ଥାଏ ତେବେ ଏହା ଆପଣଙ୍କୁ ଆପଣଙ୍କ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବିକାଶ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ପରୀକ୍ଷା ଏବଂ ତାଲିମକୁ ନେଇପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଆପଣ ପୃଥିବୀରେ ଆପଣଙ୍କର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ମିଶନ ଏବଂ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ କେବେବି ଚିହ୍ନିପାରିବେ ନାହିଁ। ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ଏକ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଯାତ୍ରାରେ ନାହାଁନ୍ତି, ଆପଣ ଆତ୍ମିକ ଜଗତରେ ଆପଣ ଯେଉଁ ପଥ ବାଛିଛନ୍ତି ତାହାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ପାଇଁ ଆପଣଙ୍କର ସ୍ୱାଧୀନ ଇଚ୍ଛା ବ୍ୟବହାର କରିଛନ୍ତି; ଆପଣ ଆଉ ଏପରି ପରିସ୍ଥିତି ଏବଂ ଲୋକଙ୍କର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବେ ନାହିଁ ଯାହା ଆପଣଙ୍କ ଆତ୍ମାର ତାଲିମ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ। ଏହା ବଦଳରେ, ଆପଣ ଏପରି ପରିସ୍ଥିତି ଏବଂ ଲୋକଙ୍କର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବେ ଯାହା ଆପଣଙ୍କ ଅହଂକାରକୁ ପୋଷଣ କରିବ ଏବଂ ଆପଣଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପୃଥିବୀ-ଆବଦ୍ଧ କରିବ, ଏକ ଭୌତିକବାଦୀ ଜଗତରେ ସ୍ଥିର କରିବ। ଏହିପରି ଆପଣ ଆପଣଙ୍କ ଆତ୍ମାକୁ କୌଣସି ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେବେ ନାହିଁ। ଆପଣଙ୍କ ଆତ୍ମାର ପାଳନପୋଷଣକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଣଦେଖା କରାଯିବ ଏବଂ ଆପଣ ଏହି ଅବସ୍ଥାରେ ଖୁସି ରହିବେ। କିନ୍ତୁ ଏହି ଖୁସି ଏକ ଭ୍ରମ କାରଣ ଏହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଶାରୀରିକ ମନରୁ ଆସେ। ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପଥରୁ ଦୌଡ଼ି ପଳାଇବା ଦ୍ୱାରା, ପୃଥିବୀର କିଛି ଲୋକ ଆଶ୍ୱସ୍ତ ଅନୁଭବ କରନ୍ତି ଏବଂ ଶାରୀରିକ ମନରୁ ଆସୁଥିବା ଶାନ୍ତିର ଏକ ମିଥ୍ୟା ଭାବନା ପାଆନ୍ତି କାରଣ ସେମାନଙ୍କୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଏବଂ ଉନ୍ନତିର ସଂଘର୍ଷ ଦେଇ ଯିବାକୁ ପଡ଼େ ନାହିଁ। ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସମସ୍ୟାଗୁଡ଼ିକୁ ସଠିକ୍ ଉପାୟରେ ସମାଧାନ କରିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି ନାହିଁ ଏବଂ ସେମାନେ ସହଜ ଉପାୟ ବାଛନ୍ତି। ଏହି ମିଥ୍ୟା ଶାନ୍ତି ଭାବନା ଆପଣଙ୍କୁ ଆପଣଙ୍କ ନିଜ ଅହଂକାର ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଛି କାରଣ ଏହା ଚୂର୍ଣ୍ଣ ହେବାକୁ ଚାହେଁ ନାହିଁ।

ଏହି କାରଣରୁ କ'ଣ ପୃଥିବୀରେ ଏତେ ଅନ୍ୟାୟ ହେଉଥିବା ପରି ମନେ ହେଉଛି - ନିମ୍ନ ଆତ୍ମାଗୁଡ଼ିକର ଏକ ସୁପ୍ତ ଅବଚେତନ ମନ ଥାଏ ଏବଂ ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ପରୀକ୍ଷା ଏବଂ ତାଲିମ ପାଇଁ ନିଆଯାଇ ପାରୁନାହିଁ?

ଏହା ଅନ୍ୟାୟ ମନେହୁଏ, କିନ୍ତୁ ମନେରଖନ୍ତୁ ଯେ ଏହି ଆତ୍ମାଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରକୃତରେ ଖରାପ କର୍ମ ନିର୍ମାଣ କରୁଛନ୍ତି। ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ତାଲିମ ଏବଂ ପରୀକ୍ଷାର ସମ୍ମୁଖୀନ ମଧ୍ୟ ହେଉନାହାଁନ୍ତି। ଏସବୁ ରେକର୍ଡ କରାଯାଉଛି। ଏହା ସବୁ ସଂଗୃହିତ ହୁଏ ଏବଂ ନକାରାତ୍ମକ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଶେଷରେ ଏହି ସତ୍ୟର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ। ତଥାପି, ପୃଥିବୀରେ ଏହି ଆତ୍ମାଗୁଡ଼ିକ ଶକ୍ତିରେ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଖୁସି ଦେଖାଯାଉଛନ୍ତି। ଏହା ସହିତ, ପୃଥିବୀରେ କମ୍ପନ ବର୍ତ୍ତମାନ ନକାରାତ୍ମକ ତେଣୁ ଏହି ନକାରାତ୍ମକ କମ୍ପନ ନକାରାତ୍ମକ ଆତ୍ମାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରେ। ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟବଶତଃ, ଏହି ସମାନ ନକାରାତ୍ମକ କମ୍ପନ ଭଲ ଆତ୍ମାକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରେ। ଏହି ନକାରାତ୍ମକ ଆତ୍ମାଗୁଡ଼ିକ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ କ୍ଷତି ପହଞ୍ଚାଇବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ୱାଧୀନ ଇଚ୍ଛା ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି ଏବଂ ଫଳସ୍ୱରୂପ ଭଲ ଆତ୍ମାମାନେ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଦେଇ ଯାଆନ୍ତି ଯଦିଓ ଏହା ସେମାନଙ୍କର ପରୀକ୍ଷା, ତାଲିମ କିମ୍ବା କର୍ମ ନୁହେଁ।

ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ, ହତ୍ୟା କେବେବି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଯୋଜନାର ଅଂଶ ନୁହେଁ। କର୍ମର

ପରିଶୋଧ ପାଇଁ କିମ୍ବା ପରୀକ୍ଷା ଏବଂ ତାଲିମ ପାଇଁ ଆପଣ ଆତ୍ମିକ ଜଗତରେ ଏହା ବାଛିପାରିବେ ନାହିଁ। ଯେତେବେଳେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି କାହାକୁ ହତ୍ୟା କରେ ଏବଂ ଏହା ଆତ୍ମରକ୍ଷା ପାଇଁ ନୁହେଁ, ଅର୍ଥାତ୍ ଯେତେବେଳେ ସେହି ହତ୍ୟା ପୂର୍ବ ଯୋଜନାବଦ୍ଧ କିମ୍ବା ପ୍ରତିଶୋଧର କାର୍ଯ୍ୟ, ପରିସ୍ଥିତି ଯାହା ହେଉନା କାହିଁକି, ହତ୍ୟାକାରୀ ସିଧାସଳଖ ଆତ୍ମା ଜଗତର ସବୁଠାରୁ ନିମ୍ନତମ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପହଞ୍ଚିବ ଏବଂ ପ୍ରଚଣ୍ଡ ନକାରାତ୍ମକ କର୍ମ ଗଢ଼ିବ। ଏହି ଜୀବନରେ କାହାକୁ ହତ୍ୟା କରିବାର ଅର୍ଥ ନୁହେଁ ଯେ କେହି ଆପଣଙ୍କୁ କିମ୍ବା ଆପଣଙ୍କ ନିକଟତର ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଭବିଷ୍ୟତ ଜୀବନରେ ହତ୍ୟା କରିବେ। ପରମେଶ୍ୱର କେବେବି ହତ୍ୟା ଭଳି ପାପପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଯୋଜନାର ଅଂଶ ହେବାକୁ ଦେବେ ନାହିଁ କାରଣ ଏପରି ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକୁ ଆତ୍ମା ଜଗତରେ ବାଛିହେବ ନାହିଁ। ନିମ୍ନ ଆତ୍ମା ପୃଥିବୀରେ ତା'ର ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅବତାରରେ ଚରମ ପରୀକ୍ଷା ଏବଂ ଦୁଃଖ ଦେଇ ଗତି କରେ ଏବଂ ସେହି ଆତ୍ମାକୁ 4 ସ୍ତରକୁ ପହଞ୍ଚିବାକୁ ବହୁତ ସମୟ ଲାଗିବ।

କିନ୍ତୁ ସେହି ଭଲ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର କ'ଣ ହୁଏ ଯେଉଁମାନେ କାହାକୁ ହରାଇଛନ୍ତି ଏବଂ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ହରାଇବା ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହନ୍ତି?

ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ଆତ୍ମା ଜଗତରେ ଥାଅ, ତୁମେ ଜାଣ ଯେ ପୃଥିବୀ କେଉଁ ପ୍ରକାରର ସ୍ଥାନ; ତୁମେ ଏଥିରେ ଥିବା ବିପଦଗୁଡ଼ିକୁ ଜାଣ, ଏବଂ ତୁମେ ଜାଣ ଯେ ଏକ ନକାରାତ୍ମକ ଆତ୍ମା ତୁମକୁ କ୍ଷତି ପହଞ୍ଚାଇବା ପାଇଁ ତା'ର ସ୍ୱାଧୀନ ଇଚ୍ଛା ବ୍ୟବହାର କରିପାରେ। ଏହା ଜାଣି ମଧ୍ୟ, ତୁମେ ପୃଥିବୀକୁ ଆସିବାକୁ ବାଛିଛ କାରଣ ତୁମେ ଆତ୍ମା ଜଗତ ଅପେକ୍ଷା ପୃଥିବୀରେ ବହୁତ ଶୀଘ୍ର ଉଠିପାରିବ। ଯଦି ତୁମେ ବିପଦ ନେଉନାହଁ, ତେବେ ତୁମେ ଆତ୍ମା ଜଗତରେ ରହିବ ଏବଂ ତୁମର ପ୍ରଗତି ଧୀର ହେବ (ବିରଳ ଘଟଣା ବ୍ୟତୀତ)। ଏହି କାରଣରୁ ଅନେକ ଆତ୍ମା ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନ ନେବାକୁ ବାଛିଥାନ୍ତି, ଏବଂ ଏହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ କାରଣ ସ୍ୱାଧୀନ ଇଚ୍ଛା ଆତ୍ମା ଜଗତରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଚଳିତ ହୁଏ। ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡରେ ସ୍ୱାଧୀନ ଇଚ୍ଛା ବିଦ୍ୟମାନ।

ଧରାଯାଉ ଜଣେ ଯୁବକଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରାଯାଇଛି। ଏହା ତାଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ତାରିଖ ନଥିଲା, ଏବଂ ତାଙ୍କର ପାର୍ଥିବ ଯାତ୍ରା ସମାପ୍ତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କ ଜୀବନ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଇଛି। ଧରାଯାଉ ଯେ ଏହି ଯୁବକଙ୍କ ପିତାମାତା ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜୀବିତ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହି ପ୍ରକାରର ଯନ୍ତ୍ରଣା ଦେଇ ଗତି କରିବା ସେମାନଙ୍କର କର୍ମ ନୁହେଁ। ଶାରୀରିକ ଅସୁସ୍ଥତା ପରି ପ୍ରାକୃତିକ ମୃତ୍ୟୁ ଯୋଗୁଁ ସନ୍ତାନକୁ ହରାଇବା ପିତାମାତାଙ୍କ କର୍ମ ହୋଇପାରେ, କିନ୍ତୁ ଅପ୍ରାକୃତିକ ମୃତ୍ୟୁ ଯୋଗୁଁ ନୁହେଁ।

ଯଦି ପିତାମାତା ଭଲ ଆତ୍ମା, ତେବେ ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କ ଦୂତମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା ମାଧ୍ୟମରେ ଅତିରିକ୍ତ ଆରୋଗ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ପଠାଇବେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଚୁର ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ଏହି ଆଘାତରୁ ବଞ୍ଚିପାରିବେ। ପିତାମାତାଙ୍କୁ ଏବେ ବି କର୍ମ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ (ପୃଥିବୀର କୌଣସି ମଣିଷର କର୍ମ ଦେବାକୁ ନାହିଁ) ଏବଂ ଯଦି ପିତାମାତା ରାଜି ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ଏହି ଯନ୍ତ୍ରଣା ସେମାନଙ୍କର କର୍ମକୁ ପୋଛି ଦେବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇପାରେ। ଏହି ଚୁକ୍ତିନାମା ସେମାନଙ୍କର ସଚେତନ ଜ୍ଞାନ ବିନା କରାଯାଇଛି - ଏହା

ସେମାନଙ୍କର ଅବଚେତନ ମନ ଏବଂ ସେହି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ରାଜ୍ୟର ଉଚ୍ଚ ଭଲ ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟରେ କରାଯାଇଛି। ସେମାନେ ଅତିରିକ୍ତ ପ୍ରାର୍ଥନା ଏବଂ ସୁରକ୍ଷା ସହିତ ବଞ୍ଚି ରହିବେ, ସେମାନଙ୍କର ପାର୍ଥିବ ଯାତ୍ରା ସମାପ୍ତ କରିବେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର କର୍ମର ଏକ ପ୍ରମୁଖ ଅଂଶ ପୋଛି ଦିଆଯିବ - ଯଦି ସେମାନେ ଏହି ଯାତ୍ରା ଭଲ ଭାବରେ ଦେଇ ଯାଆନ୍ତି।

ଅତ୍ୟଧିକ କଷ୍ଟକର କ୍ଷେତ୍ରରେ, ଅନ୍ୟ ଏକ ବିକଳ୍ପ ହେଉଛି ୱାକ୍-ଇନ୍।

ଧରାଯାଉ ଯେ ତୁମେ ପୃଥିବୀରେ ଜଣେ ଭଲ ଆତ୍ମା ଏବଂ ତୁମେ ଏକ ଚରମ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଅଛ ଯାହା ତୁମର କ୍ଷମତା ଏବଂ ବୁଝାମଣା ବାହାରେ, ଯଥା ଯେତେବେଳେ ତୁମେ କେବଳ ୫ମ ଶ୍ରେଣୀରେ ଥିବ ସେତେବେଳେ ତୁମକୁ ଦଶମ ଶ୍ରେଣୀ ପରୀକ୍ଷା ଦିଆଯାଏ, ତେଣୁ ଏହାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବା ଅସମ୍ଭବ। ତା'ପରେ, ଏକ ୱାକ୍-ଇନ୍, କିମ୍ବା ଆତ୍ମିକ ଜଗତରୁ ୫ମ କିମ୍ବା ତା'ଠାରୁ ଅଧିକ କ୍ଷେତ୍ରର ଏକ ଭଲ ଆତ୍ମା ପୃଥିବୀକୁ ଆସି ତୁମ ଶରୀରରେ ବାସ କରିବ। ତୁମର ମାନବ ଆତ୍ମା ଅସ୍ଥାୟୀ ଭାବରେ ଆତ୍ମିକ ଜଗତକୁ ଯିବ, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ କଷ୍ଟକର ସମୟ ଚାଲିଯିବ ଏହା ତୁମ ଶରୀରକୁ ଫେରି ଆସିବ ଏବଂ ଆତ୍ମିକ ଆତ୍ମାକୁ ଆତ୍ମିକ ଜଗତକୁ ଫେରାଇ ଆଣିବ। କେବଳ ତୁମର ଅବଚେତନ ମନ ଏହା ବିଷୟରେ ସଚେତନ। ତୁମର ଅବଚେତନ ମନ ଏବଂ ୱାକ୍-ଇନ୍ ର ଅବଚେତନ ମନ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ପାରସ୍ପରିକ ବୁଝାମଣା ଅଛି। ୱାକ୍-ଇନ୍ ବିରଳ ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକ କେବଳ କିଛି କଷ୍ଟକର ପରିସ୍ଥିତିରେ ପୃଥିବୀକୁ ଆସିବେ। ଏକ ସତର୍କତାମୂଳକ ପଦକ୍ଷେପ ଭାବରେ, ତୁମେ ଜନ୍ମ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଆତ୍ମିକ ଜଗତରେ ତୁମର ୱାକ୍-ଇନ୍ ବାଛ, ଯଦି ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକ ଭୁଲ ହୋଇଯାଏ।

ୱାକ୍-ଇନ୍ କ'ଣ ଜୀବିତ ହେବା ସହିତ ସମାନ?

ନା। ଅଧିକାର ଏବଂ ୱାକ୍-ଇନ୍ ସମାନ ନୁହେଁ। ଅଧିକାର ସ୍ୱାଧୀନ ଇଚ୍ଛା ବିରୁଦ୍ଧରେ। ଆତ୍ମା କେବେବି ପୃଥିବୀରେ ଲୋକଙ୍କୁ ଅଧିକାର କରିନଥାଏ। କେବଳ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଆତ୍ମା ହିଁ କରେ। ସୂକ୍ଷ୍ମ ଆତ୍ମା କେବଳ ନକାରାତ୍ମକ ଲୋକଙ୍କ ପ୍ରତି ଆକର୍ଷିତ ହୁଏ, ଏବଂ ସେମାନେ ପୃଥିବୀରେ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଶରୀରରେ ବାସ କରନ୍ତି। ଏହା ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେ ଭୁଲ, କାରଣ ସେମାନେ ପୃଥିବୀ ଆତ୍ମାର ଅବଚେତନ ମନରୁ ଅନୁମତି ପାଇ ନାହାଁନ୍ତି ଏବଂ ଏହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ୱାଧୀନ ଇଚ୍ଛା ବିରୁଦ୍ଧରେ।

ଭାଗ୍ୟ ବିଷୟରେ କ'ଣ? କର୍ମ, ପରୀକ୍ଷା ଏବଂ ତାଲିମ କ'ଣ ଭାଗ୍ୟଠାରୁ ପୃଥକ?

ଯେଉଁମାନେ ଭାଗ୍ୟରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ସେମାନେ ଶକ୍ତିହୀନ ହୋଇ ଜୀବନ ବିତାଇଥାନ୍ତି। ସେମାନେ ଭାବନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ଯାହା କରନ୍ତି, "ଯାହା ଘଟିବା କଥା ତାହା ଘଟିବ"। ଏହା ଭାବିବାର ସଠିକ୍ ଉପାୟ ନୁହେଁ, କାରଣ ଭବିଷ୍ୟତର ପରିସ୍ଥିତି ଆପଣଙ୍କ ବର୍ତ୍ତମାନର କାର୍ଯ୍ୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ। ଯଦି ଆପଣ ଜଣେ ଭଲ ଆତ୍ମା, ତେବେ ଆପଣଙ୍କର ଅବଚେତନ ମନ ଖୋଲା ଥାଏ ତେବେ ଆପଣ କେବଳ ଆପଣଙ୍କର ପରୀକ୍ଷା ଏବଂ ତାଲିମ ଦେଇ ଯିବେ। ଆପଣଙ୍କର କର୍ମ ଆପଣଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିବ ଏବଂ ଆପଣ ଏହାକୁ ଶୀଘ୍ର ପରିଶୋଧ କରିପାରିବେ। ଏହା ବ୍ୟତୀତ, ଯଦି ଆପଣ ଆପଣଙ୍କର ବର୍ତ୍ତମାନର ପରୀକ୍ଷା ଏବଂ ତାଲିମ

ସହିତ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭଲ ଭାବରେ ମୁକାବିଲା କରୁଛନ୍ତି ତେବେ ଆପଣଙ୍କୁ ଅତିରିକ୍ତ ପରୀକ୍ଷା ଏବଂ ତାଲିମ ପାଇଁ ପ୍ରେରିତ କରାଯିବା କିଛି ନିୟତ ହେବାର କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ନାହିଁ; ସବୁକିଛି ଆପଣଙ୍କର ବର୍ତ୍ତମାନର କାର୍ଯ୍ୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ। କର୍ମ, ଭଲ କିମ୍ବା ଖରାପ, ଅତୀତ ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନର କାର୍ଯ୍ୟ ଯୋଗୁଁ ଆପଣଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସେ, କିନ୍ତୁ ଆପଣଙ୍କ ସମସ୍ୟାଗୁଡ଼ିକୁ ଭଲ ଭାବରେ ମୁକାବିଲା କରି ନକାରାତ୍ମକ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଦୂର କରିବାର ବିକଳ୍ପ ଆପଣଙ୍କ ପାଖରେ ଅଛି। ଆତ୍ମା ଆତ୍ମା ଆପଣଙ୍କୁ ଶକ୍ତି ଦେବା ଭାଗ୍ୟରେ ବିଶ୍ୱାସ ବଜାୟ ରଖେ ଯେ ଆପଣ ଯାହା କରନ୍ତି ତାହା ବି ଆପଣଙ୍କ ପରିସ୍ଥିତି ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବ ନାହିଁ, ଯେଉଁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆପଣଙ୍କର ସଂଘର୍ଷ ଦୀର୍ଘସ୍ଥାୟୀ ହେବ ଏବଂ କେବେ ଶେଷ ହେବ ନାହିଁ।

ତୁମେ - ଭାଗ୍ୟ ନୁହେଁ - ତୁମର ପରିଣାମର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା। ପୃଥିବୀରେ ତୁମ ପାଇଁ ଆସୁଥିବା ଆଶୀର୍ବାଦ ଏବଂ ସମସ୍ୟାଗୁଡ଼ିକ ଆତ୍ମିକ ଜଗତରେ ତୁମର ନିଜ ପସନ୍ଦର କାରଣ ତୁମେ ଏହି ଜୀବନରେ କିମ୍ବା ପୂର୍ବ ଜୀବନରେ କିଛି ଭଲ କିମ୍ବା ଖରାପ କରିଛ। ଯଦି ତୁମେ ଭାଗ୍ୟରେ ବିଶ୍ୱାସ କର, ତେବେ ତୁମେ ବିଶ୍ୱାସ କର ଯେ ପରିଣାମ ସ୍ଥିର ଏବଂ ତୁମର କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକର କୌଣସି ପ୍ରାସଙ୍ଗିକତା ନାହିଁ।

ଆଶା କରୁଛି, କର୍ମ ବିଷୟରେ ଏହି ସୂଚନା କିଛି ପରିମାଣରେ ମଣିଷ ଜୀବନରେ ଯେଉଁ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଦେଇ ଗତି କରେ ତାହା ବୁଝାଇବ। କର୍ମକୁ ଦୁଃଖ, ଭୟ କିମ୍ବା ଚିନ୍ତା ସହିତ ଦେଖିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ। ଏହା ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବିକାଶ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ। ଯଦି ଆପଣ କାହାକୁ ମାନସିକ, ଶାରୀରିକ, ଭାବପ୍ରବଣ କିମ୍ବା ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେ ଆଘାତ ଦେଇଛନ୍ତି, ତେବେ ଏହା ଆପଣଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରି ଆସିବ, ଏବଂ ଏକ ପବିତ୍ର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସହିତ କରାଯାଇଥିବା ଛୋଟ ଛୋଟ ଦୟାଳୁ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଆଶୀର୍ବାଦ ମଧ୍ୟ ଫେରି ଆସିବ।

ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଆଶୀର୍ବାଦ ଏବଂ ଉପହାର କେବେବି ଭୌତିକ ପ୍ରକୃତିର ନୁହେଁ। ଏଗୁଡ଼ିକ ଆପଣଙ୍କ ପାଖକୁ ଏକ ସୁଖୀ ପରିବାର, ବିଶ୍ୱସ୍ତ ବନ୍ଧୁ, ପ୍ରତିଭା, ଆରାମ, ପାଳିତ ପଶୁ, ଜଣେ ପ୍ରକୃତ ଗୁରୁ କିମ୍ବା ଗୁରୁ (ନକଲି ନୁହେଁ) ଖୋଜିବା, ସ୍ୱୟଂ ଲେଖିବା ଭଳି ମାନସିକ କ୍ଷମତା, ପ୍ରତିଭାଶାଳୀ ପିଲା, ଜଣେ ଭଲ ଯୋଗାଯୋଗକାରୀ ହେବା, ଆରୋଗ୍ୟ ଶକ୍ତି ରହିବା, ମାନବଜାତିର ସେବା ପାଇଁ ଉଦ୍ଭାବନ ଏବଂ ଆବିଷ୍କାର, ଭଲ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ, ନିଜ ଏବଂ ପ୍ରିୟଜନଙ୍କ ପାଇଁ ନକାରାତ୍ମକତାରୁ ସୁରକ୍ଷା, ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ଏବଂ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜ୍ଞାନ, ଆପଣଙ୍କ ସମସ୍ୟାଗୁଡ଼ିକୁ ପରିଚାଳନା କରିବା ପାଇଁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଶକ୍ତି, ଆପଣଙ୍କ କର୍ମ ଶୀଘ୍ର ପରିଶୋଧ କରିବାର ସୁଯୋଗ ଏବଂ ଏପରି ଦକ୍ଷତା ଆକାରରେ ଆସିଥାଏ ଯାହା ଆପଣଙ୍କୁ ଆପଣଙ୍କ ମିଶନକୁ ଭଲ ଭାବରେ ପୂରଣ କରିବାକୁ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ କରିବ।

ଋଣ ପରିଶୋଧ କରିବାକୁ ପଡିବା ପରୀକ୍ଷାରୁ ଦୂରେଇ ଯାଇ, ଦାୟିତ୍ୱକୁ ଏଡାଇ ଦେଇ କିମ୍ବା ଭୁଲ ପଥ ଅନୁସରଣ କରି ଋଣକୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଜୀବନ ପାଇଁ ସ୍ଥଗିତ ରଖନ୍ତୁ ନାହିଁ। ଆପଣଙ୍କର ରୋଗ ଭଲ କରିବା ପାଇଁ ଆପଣଙ୍କୁ ଔଷଧର ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି, କିନ୍ତୁ ଔଷଧ କେତେବେଳେ ତିକ୍ତ ହୋଇପାରେ। ଔଷଧ ଖାଇବା ପରେ, ଆପଣ ଭଲ ଅନୁଭବ କରନ୍ତି। ସେହିପରି, କର୍ମ ଋଣ ଆପଣଙ୍କୁ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଦେଇପାରେ, କିନ୍ତୁ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଭଲ ଭାବରେ ମୁକାବିଲା କରିବା ପରେ ଆପଣ ହାଲୁକା ଏବଂ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଅନୁଭବ କରନ୍ତି ଏବଂ ଏକ ଉଚ୍ଚ ବୁଝାମଣା ପାଆନ୍ତି। ସର୍ବଦା ମନେରଖନ୍ତୁ ଯେ ଆପଣ ଆପଣଙ୍କ ରାସ୍ତାରେ ଆସୁଥିବା ଯେକୌଣସି ଜିନିଷକୁ ପରିଚାଳନା କରିପାରିବେ। ଆତ୍ମିକ ଜଗତରେ, ଆପଣ ଆପଣଙ୍କ ରାଜ୍ୟର ଉଚ୍ଚ ଭଲ ଆତ୍ମା ଏବଂ ତିନି ଜଣ ଜ୍ଞାନୀ ଆତ୍ମାଙ୍କ ପରାମର୍ଶ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି,

ଯେଉଁମାନେ ଆପଣଙ୍କୁ ଆପଣଙ୍କ କ୍ଷମତା ଅନୁସାରେ ଆପଣଙ୍କ ପଥ ବାଛିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିଲେ। ଆପଣଙ୍କ ପରୀକ୍ଷା, ତାଲିମ ଏବଂ କର୍ମ ଆପଣଙ୍କୁ ଆପଣ ଯାହା ପରିଚାଳନା କରିପାରିବେ ତାହା ଆଧାରରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି। ଆପଣଙ୍କ ଜୀବନରେ ଆପଣଙ୍କ କ୍ଷମତା ବାହାରେ କିଛି ଆପଣଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିବ ନାହିଁ। ଯଦି ଆପଣ ଭାବନ୍ତି ଯେ ଆପଣ କିଛି ପରିଚାଳନା କରିପାରିବେ ନାହିଁ, ତେବେ ପୁଣି ଥରେ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତୁ; ହୁଏତ ଆପଣଙ୍କୁ ନିଜକୁ ବିଶ୍ଳେଷଣ କରିବାକୁ ପଡିବ ଯେ ଆପଣ କେଉଁଠି ଭୁଲ କରୁଛନ୍ତି।

ପୃଥିବୀରେ ତୁମର ମିଶନ୍

"ଆମେ ସମସ୍ତେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପକରଣ ଭାବରେ ଜନ୍ମ ହୋଇଛୁ, କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ଉପକରଣ ଭାବରେ କାମ କରିବା
ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଆମରା।"
"କଦାପି ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକଙ୍କ ପ୍ରତି ଭଲ ହୁଅ ନାହିଁ କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହିତ କର ନାହିଁ। ଦୁଷ୍ଟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଲଢ଼।"

ପୃଥିବୀରେ ତୁମର ଲକ୍ଷ୍ୟ କ'ଣ?

ଅନେକ ଲୋକ ଭାବନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନର କୌଣସି ଅର୍ଥ ନାହିଁ, ସମସ୍ୟା ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କିଛି ନାହିଁ। ଏହି ଆତ୍ମାମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନରେ କିପରି ଅର୍ଥ ପାଇପାରିବେ?

ପ୍ରଥମତଃ, ଆପଣଙ୍କ ରାସ୍ତାରେ ଆସୁଥିବା ପ୍ରତିବନ୍ଧକଗୁଡ଼ିକୁ କେବେ ଭୟ କରନ୍ତୁ ନାହିଁ; ସେଗୁଡ଼ିକ ଆପଣଙ୍କୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କରିବା ପାଇଁ ଅଛି। ଏହା ସହିତ, ଏହି ଭାବନାରେ ରୁହନ୍ତୁ ନାହିଁ ଯେ ଆପଣ ଦୁଃଖ ଭୋଗ କରିବା ପାଇଁ ପୃଥିବୀରେ ଅଛନ୍ତି। କର୍ମ, ପରୀକ୍ଷା ଏବଂ ତାଲିମ ଆପଣଙ୍କୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାରେ ଏବଂ ଆପଣଙ୍କ ଆତ୍ମାକୁ ଶୁଦ୍ଧ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଅଛି। କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱର ଆପଣଙ୍କୁ ପୃଥିବୀରେ କିଛି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ସୁଯୋଗ ମଧ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି: ଆପଣଙ୍କର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ମିଶନ।

ପ୍ରତ୍ୟେକ ମଣିଷ ଚାହେଁ ଯେ ଜୀବନ ଅର୍ଥପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଉ, ଏବଂ ଏହା ସେତେବେଳେ ଘଟେ ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ତୁମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇବ। ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ତୁମର ମିଶନ ଭାବରେ ଜଣାଶୁଣା, ତୁମର ଆତ୍ମା ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି, ପୃଥିବୀକୁ ଆସିବା ପୂର୍ବରୁ ତୁମେ ଆତ୍ମିକ ଜଗତରେ ନେଇଥିବା ଏକ ଶପଥ। ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମା ଏକ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସନ୍ଧାନରେ ଅଛି। ପୁନର୍ଜନ୍ମ ପୂର୍ବରୁ ତୁମେ ଆତ୍ମିକ ଜଗତରେ ଏହି ପଥ ବାଛିଛ। ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ପୃଥିବୀକୁ ଆସ, ତୁମେ ଜନ୍ମ ହେବା ପାଇଁ ବାଛିଥିବା କାରଣକୁ ଭୁଲିଯାଅ; ତୁମର

ଆତ୍ମାର ଉନ୍ନତି ପାଇଁ।

ପ୍ରତ୍ୟେକ ମଣିଷର ତିନୋଟି ମିଶନ ଅଛି।

1. ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେ ଉନ୍ନତି କରିବା ପାଇଁ।

2. ନିଃସ୍ୱାର୍ଥପର ଭାବରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ସେବା କରିବା।

3. ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ବିକାଶ ପାଇଁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଉପହାର ଏବଂ ପ୍ରତିଭା ବ୍ୟବହାର କରିବା।

ମଣିଷ ପୃଥିବୀରେ ଭଲ ପାଇଁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ପାଇଁ ଅଛି। ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ଭିତରରୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବ ସେତେବେଳେ ତୁମେ ଏକ ଭୌତିକ ଶରୀରରେ ଏକ ଆତ୍ମା ଭାବରେ ନିଜର ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ଭାବନାକୁ ଅନୁଭବ କରିପାରିବ। ଆତ୍ମ-ଉନ୍ନତି ହେଉଛି ତୁମର ପ୍ରଥମ ଲକ୍ଷ୍ୟ - ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ଏବଂ ତୁମର ଜୀବନରେ ଯେକୌଣସି ପରିସ୍ଥିତି କିମ୍ବା ବାଧାବିଘ୍ନ ହେଉ, ଈଶ୍ୱରୀୟ ଭଲ ପଥରେ ଚାଲିବା। ପୃଥିବୀରେ, ସର୍ବଦା ନକାରାତ୍ମକ ଶକ୍ତି ରହିବ। ପୃଥିବୀ ଏକ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଯୁଦ୍ଧକ୍ଷେତ୍ର, ଏବଂ ତୁମର ନୈତିକ ଶକ୍ତି ପ୍ରମାଣ କରିବାର ଏକମାତ୍ର ଉପାୟ ହେଉଛି ଯେତେବେଳେ ଅନ୍ଧାର ପ୍ରବଳ ହୁଏ ସେତେବେଳେ ଆଲୋକ ବାଛିବା। ମନ୍ଦ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଲଢ଼ିବାର ଅର୍ଥ ନୁହେଁ ଯେ ତୁମକୁ ଏହା ବିଷୟରେ ସ୍ୱର ଉଠାଇବାକୁ ପଡିବ, ଲୋକଙ୍କୁ ବିଚାର କରିବାକୁ ପଡିବ, କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ କରିବା ପାଇଁ ବହୁତ ଚେଷ୍ଟା କରିବାକୁ ପଡିବ। ମନ୍ଦକୁ ପ୍ରକାଶ କରିବା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ, କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ନିଜକୁ କିମ୍ବା ତୁମର ପ୍ରିୟଜନଙ୍କୁ ବିପଦରେ ପକାଇବ ସେତେବେଳେ ନୁହେଁ। ତଥାପି, ତୁମେ ଏହାକୁ କାପୁରୁଷ ହେବାର ବାହାନା ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ। ମନ୍ଦ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଲଢ଼ିବାର ସର୍ବୋତ୍ତମ ଉପାୟ ହେଉଛି ସାହସୀ ହେବା ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଥର ଯାହା ଠିକ୍ ତାହା କରିବା। ଈଶ୍ୱରୀୟ ଭଲ ପଥରେ ରହିବାର ଅର୍ଥ ଏହା। ପରିବର୍ତ୍ତନ ବିନା, କୌଣସି ବିକାଶ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ।

ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ଅବଚେତନ ମନର ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି, ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆପଣଙ୍କ ଜୀବନର ଏକ ସ୍ୱାଭାବିକ ଅଂଶ ହୋଇଯାଏ ଏବଂ ଆପଣ ପର୍ଯ୍ୟାୟକ୍ରମେ ସୁନ୍ଦର ଭାବରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୁଅନ୍ତି। ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ସୁନ୍ଦର ଭାବରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରନ୍ତି, ଆପଣ ଆପଣଙ୍କର ପରୀକ୍ଷା ଏବଂ ତାଲିମକୁ ପରିଚାଳନା କରିପାରିବେ, ଏବଂ ଆପଣ ଆପଣଙ୍କର ନକାରାତ୍ମକ କର୍ମକୁ ଭଲ ଭାବରେ ପରିଶୋଧ କରିପାରିବେ କାରଣ ଆପଣ ଆପଣଙ୍କର ଅବଚେତନ ମନକୁ ବ୍ୟବହାର କରୁଛନ୍ତି। ଏହା ସହିତ, ଆପଣ ଆପଣଙ୍କର ଭଲ କର୍ମ - ଆପଣଙ୍କର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦାନ ଏବଂ ଆଶୀର୍ବାଦ - କୁ ବୃହତର ମଙ୍ଗଳ ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରିପାରିବେ। ଏଗୁଡ଼ିକ କେବଳ ସେତେବେଳେ ଆପଣଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଥାଏ ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ସଠିକ୍ ପଥରେ ଥାଆନ୍ତି। ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ସୁନ୍ଦର ଭାବରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରନ୍ତି, ଆପଣ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଯୋଜନାକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ପାଇଁ ଆପଣଙ୍କର ସର୍ବୋତ୍ତମ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି।

ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ଆପଣଙ୍କର ଅବଚେତନ ମନର ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ଅନୁସରଣ କରିବାରେ ବିଫଳ ହୁଅନ୍ତି, ଆପଣ ପରିବର୍ତ୍ତନକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରୁଛନ୍ତି। ଆପଣ ପରିବର୍ତ୍ତନକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରୁଛନ୍ତି କାରଣ ଆପଣ ଭୌତିକ ମନ ପ୍ରଦାନ କରୁଥିବା ଭୁଲ ଯଥାର୍ଥତା ଆଗରେ ହାର ମାନିଯାଆନ୍ତି - ଏହା ଆପଣଙ୍କୁ କୁହେ ଯେ ଆପଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କିଛି ଭୁଲ ନାହିଁ ଏବଂ

ଆପଣଙ୍କୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ। ଭୌତିକ ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନକୁ ପସନ୍ଦ କରେ ନାହିଁ; ତେଣୁ, ଯଦି ଆପଣ ଅବଚେତନ ମନରୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ତେବେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆପଣଙ୍କ ନିକଟରେ ସ୍ୱାଭାବିକ ଭାବରେ ଆସିବ ନାହିଁ। ଆପଣ ସୁନ୍ଦର ଭାବରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବେ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ଯେହେତୁ ଆପଣ ଏକ ଖରାପ ଆତ୍ମା ନୁହଁନ୍ତି, ଏବଂ ଆପଣଙ୍କର ଅବଚେତନ ମନ ଏବେ ବି ଟିକିଏ ଖୋଲା ଅଛି, ଆପଣ ଏକ ଶାରୀରିକ ଆଘାତ ପାଇବେ। ଆପଣଙ୍କ ଜୀବନରେ କିଛି ଘଟିବ, ଏକ ଆଘାତ କିମ୍ବା ଆଘାତ, ଯେପରିକି ଆର୍ଥିକ କିମ୍ବା ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟର କ୍ଷତି, ଯାହା ଆପଣଙ୍କୁ ଆଖି ଖୋଲିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରିବ।

ମଣିଷ ବିଷୟରେ ଦୁଃଖଦ କଥା ହେଉଛି ଯେ ସେମାନେ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ, ଆନନ୍ଦ ଏବଂ ଆଶୀର୍ବାଦକୁ ଅତି ସହଜରେ ଅଣଦେଖା କରିପାରିବେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଯନ୍ତ୍ରଣାକୁ ଅଣଦେଖା କରିପାରିବେ ନାହିଁ। ତେଣୁ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଆପଣଙ୍କୁ ଜାଗ୍ରତ କରିବା ପାଇଁ ଆପଣଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସେ। ଆପଣ ଜାଗ୍ରତ ହେବା ପରେ, ଆପଣ ଅନୁଭବ କରନ୍ତି ଯେ ଆପଣ ଭୁଲ ରାସ୍ତାରେ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଆପଣଙ୍କୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ପଡିବ। ଯଦି ଆପଣ ଆପଣଙ୍କର ଅବଚେତନ ମନର କଥା ଶୁଣିଥାନ୍ତେ, ତେବେ ଆପଣଙ୍କୁ ଜାଗ୍ରତ କରିବା ପାଇଁ ଯନ୍ତ୍ରଣାର ଆବଶ୍ୟକତା ନଥାନ୍ତା। ଯଦି, ଶାରୀରିକ ଆଘାତ ପାଇବା ପରେ ମଧ୍ୟ, ଆପଣ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ମନା କରନ୍ତି, ତେବେ ଆଘାତ ଆସିବା ବନ୍ଦ ହୋଇଯିବ କାରଣ ଆପଣଙ୍କର ଅବଚେତନ ମନ ସୁପ୍ତ ହୋଇଯିବ। ତେଣୁ ଭାବନ୍ତୁ ନାହିଁ ଯେ ଆପଣଙ୍କ ବାହ୍ୟ ଜୀବନରେ ସବୁକିଛି ଠିକ୍ ଅଛି, ତେଣୁ ଆପଣ ସଠିକ୍ ରାସ୍ତାରେ ଅଛନ୍ତି। ଅନ୍ୟ ଶବ୍ଦରେ, ଆପଣ ହୁଏତ ଖରାପ ପାଇଁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଥିବେ।

ଏହା ସେତେବେଳେ ଘଟେ ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ଜାଣିଶୁଣି ଭୁଲ ରାସ୍ତାରେ ଯାଅ। ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ଖରାପ ପାଇଁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୁଅ ଏବଂ ଏକ ସୀମା ଅତିକ୍ରମ କର, ତୁମର ଅବଚେତନ ମନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଏ, ଏବଂ ତୁମେ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ କେବଳ ତୁମେ କ'ଣ କରିଛ ତାହା ଅନୁଭବ କର, ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ଆତ୍ମିକ ଜଗତର ସବୁଠାରୁ ନିମ୍ନତମ ସ୍ଥାନକୁ ଯାଅ। ଏହା ଏକ ଭୟଙ୍କର କଥା, ଯେତେବେଳେ ଆତ୍ମାମାନେ ଭାବନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ପୃଥିବୀରେ ଠିକ୍ ରାସ୍ତାରେ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଆତ୍ମା ଜଗତକୁ ଯାଆନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ କେଉଁଠାରେ ପହଞ୍ଚିଛନ୍ତି ତାହା ଦେଖି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଯାଆନ୍ତି।

ଆତ୍ମ-ଉନ୍ନତି କିମ୍ବା ପରିବର୍ତ୍ତନ ସଠିକ୍ କାରଣ ପାଇଁ କରାଯିବା ଉଚିତ। କେତେକ ସମୟରେ, ଲୋକମାନେ ଭୁଲ କାରଣ ପାଇଁ କାମ କରନ୍ତି: ସେମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ମାନ ପାଇବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି; ସେମାନେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପଥରେ ଚାଲି ନିଜର ଅହଂକାରକୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି; ସେମାନେ ଜ୍ଞାନୀ ଏବଂ ଶିକ୍ଷିତ ଦେଖାଯିବା ପାଇଁ ଜ୍ଞାନ ଆହରଣ କରନ୍ତି; କିମ୍ବା ସେମାନେ ସ୍ୱର୍ଗରେ ସ୍ଥାନ ଚାହୁଁଥିବାରୁ କିମ୍ବା ସେମାନେ ନର୍କକୁ ଯିବା ଭୟ କରୁଥିବାରୁ ସେମାନେ ସଠିକ୍ କାମ କରନ୍ତି। ପରିବର୍ତ୍ତନର ଏଗୁଡ଼ିକ ସଠିକ୍ କାରଣ ନୁହେଁ। ଆପଣଙ୍କୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ଉଚିତ କାରଣ ଆପଣ ଭଲତାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ଏବଂ ଏକ ଭଲ ମଣିଷ ହେବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି। ଭଲତା ପାଇଁ ଭଲତା ବାଛନ୍ତୁ। ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେ ମହତ୍ତ୍ୱାକାଂକ୍ଷୀ ଏବଂ ଲକ୍ଷ୍ୟ-ମୁଖୀ ହେବା ପରିବର୍ତ୍ତେ, ପରିବର୍ତ୍ତନ କରନ୍ତୁ କାରଣ ଏହା ଆପଣଙ୍କୁ ଭଲ ଅନୁଭବ କରାଏ; ଯାତ୍ରା ଉପଭୋଗ କରନ୍ତୁ। ଗନ୍ତବ୍ୟସ୍ଥଳ, କ୍ଷେତ୍ର 7 ପର୍ଯ୍ୟାୟ 9, ଧ୍ୟାନ କେନ୍ଦ୍ର ନୁହେଁ - ପଥ କିମ୍ବା ପରିବର୍ତ୍ତନ କେନ୍ଦ୍ର କେନ୍ଦ୍ର ହେବା ଉଚିତ।

କେତେବେଳେ, ଲୋକମାନେ କୁହନ୍ତି, "ମୁଁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛି କିନ୍ତୁ ମୁଁ କରିପାରିବି ନାହିଁ।" ସେମାନେ ଏହା କହିବା ସମୟରେ କ'ଣ ସଚ୍ଚୋଟ ହେଉଛନ୍ତି?

ଯେଉଁମାନେ ଏହା କୁହନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଭଲ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଭିତରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କାହିଁକି ଆଣିପାରିବେ ନାହିଁ ସେ ବିଷୟରେ ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱରେ ପଡ଼ିଯାଆନ୍ତି। ଏହାର ଏକ ସରଳ କାରଣ ଅଛି। ପ୍ରକୃତ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଅବଚେତନ ମନରୁ ଆସେ, କିନ୍ତୁ ଶାରୀରିକ ମନକୁ ସହଯୋଗ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ। ଯେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାରେ ବିଫଳ ହୁଅନ୍ତି, ଏହାର କାରଣ ହେଉଛି ସେମାନେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ପାଇଁ ଉତ୍ସର୍ଗୀକୃତ ନୁହଁନ୍ତି - ପ୍ରକୃତ ଇଚ୍ଛା ଅସ୍ତିତ୍ୱରେ ନାହିଁ। ସେମାନେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ପାଇଁ ଏକ ବାଛିଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଏହା ଅଧା ହୃଦୟର; ସଠିକ୍ କାରଣ ପାଇଁ ଆପଣଙ୍କୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ପାଇଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୃଦୟରେ ପ୍ରତିବଦ୍ଧ ହେବାକୁ ପଡିବ।

ତେଣୁ ଏଠାରେ ପ୍ରଥମ ପଦକ୍ଷେପ: ପରିବର୍ତ୍ତନ ଏବଂ ଈଶ୍ୱରୀୟ ଭଲ ପଥ ଅନୁସରଣ କରିବା ପାଇଁ, ଆପଣଙ୍କର ଏପରି ଜ୍ଞାନ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ ଯାହା ଆପଣଙ୍କୁ ଠିକ୍ ଏବଂ ଭୁଲ ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ। ଆପଣଙ୍କୁ କ'ଣ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ପଡିବ ତାହା ଚିହ୍ନଟ କରିବାକୁ ପଡିବ। ତେଣୁ, ପ୍ରଥମ ପଦକ୍ଷେପ ହେଉଛି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜ୍ଞାନ ଅର୍ଜନ କରିବା। ନିଶ୍ଚିତ ହୁଅନ୍ତୁ ଯେ ଆପଣ ସେହି ଜ୍ଞାନର ଉତ୍ସ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି। ଆଜି ପୃଥିବୀରେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତା ରୂପରେ ଅନେକ ଭୁଲ ଜ୍ଞାନ ରହିଛି, କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ୱର ଆପଣଙ୍କୁ ଏକ ଅବଚେତନ ମନ ଦେଇଛନ୍ତି ଯାହା ଆପଣଙ୍କୁ ସତ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ଆଡ଼କୁ ନେଇଯିବ। ଯଦି ଆପଣ ଏକ ସହଜ ଉପାୟ ଖୋଜୁଛନ୍ତି, ଯଦି ଆପଣ ପରିବର୍ତ୍ତନକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରନ୍ତି, ତେବେ ଆପଣ ଜଣେ ସତ୍ୟ ସାଧକ ନୁହଁନ୍ତି ଏବଂ ଆପଣଙ୍କର ଶାରୀରିକ ମନ ଆପଣଙ୍କୁ ଭୁଲ ଜ୍ଞାନ ଆଡ଼କୁ ନେଇଯିବ। ଅଳ୍ପ ଜ୍ଞାନ ଏକ ବିପଦଜନକ ଜିନିଷ। ଆପଣଙ୍କ ଆତ୍ମା ପାଇଁ ଯାହା ସର୍ବୋତ୍ତମ ତାହା କରନ୍ତୁ, ଆପଣଙ୍କ ଅହଂକାର ପାଇଁ ନୁହେଁ।

ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣେ ପ୍ରକୃତ ଗୁରୁଙ୍କୁ କିପରି ଚିହ୍ନିବେ?

ବହୁତ କମ୍ ଲୋକ ଭାଗ୍ୟବାନ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନରେ ପ୍ରକୃତ ଗୁରୁ ଅଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜ୍ଞାନ ସହଜରେ ଉପଲବ୍ଧ। ଜ୍ଞାନକୁ ଆପଣଙ୍କର ଗୁରୁ କରନ୍ତୁ, ଏବଂ ଯଦି ଆପଣ ପ୍ରକୃତରେ ଏହାକୁ ଖୋଜନ୍ତି ତେବେ ଆପଣ ସଠିକ୍ ଜ୍ଞାନ ପାଇବେ। ଯେତେବେଳେ ଜଣେ ଗୁରୁ ଖୋଜିବା କଥା ଆସେ, ଆପଣଙ୍କର ସାଧାରଣ ଜ୍ଞାନ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତୁ। ଅନେକ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଜ୍ଞାନର ଅଧିକାରୀ, କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ସେହି ଜ୍ଞାନକୁ ଭୁଲ ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରୁଛନ୍ତି। ଜଣେ ପ୍ରକୃତ ଗୁରୁ କେବେବି ଭୌତିକ ଲାଭ ପାଇଁ ଜ୍ଞାନ ବ୍ୟବହାର କରିବେ ନାହିଁ। ପ୍ରକୃତ ଗୁରୁ ନିଃସ୍ୱାର୍ଥପର ହେବେ ଏବଂ କେବଳ ନିଜର ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବିକାଶ ପାଇଁ ଜ୍ଞାନ ବ୍ୟବହାର କରିବେ। ଜଣେ ଗୁରୁ ଆପଣଙ୍କୁ ନଷ୍ଟ କରିବେ ନାହିଁ; ସେ ଆପଣଙ୍କର ଆତ୍ମାକୁ ତାଲିମ ଦେବେ। ଅନେକ ଲୋକ ନିଜକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରାଇବେ ଯେ ସେମାନଙ୍କର ସଠିକ୍ ଗୁରୁ ଅଛନ୍ତି କାରଣ ସେମାନେ ସେହି ଗୁରୁ ଯାହା ପ୍ରଦାନ କରୁଛନ୍ତି

ତାହା ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି; ଜ୍ଞାନ ହଜମ କରିବା ସହଜ, ଏହାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ, ଏବଂ ଏଥିରେ ଭୌତିକ ବିକାଶ ଜଡିତ। ଯଦି ଆପଣ ସତ୍ୟ ଖୋଜୁଛନ୍ତି, ତେବେ ଆପଣଙ୍କର ସାଧାରଣ ଜ୍ଞାନ ଆପଣଙ୍କୁ କହିବା ଉଚିତ ଯେ ସତ୍ୟ ସହଜ ନୁହେଁ। ଯଦି ଆପଣଙ୍କର ଅହଂକାର ଅଛି ତେବେ ସତ୍ୟକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ସର୍ବଦା କଷ୍ଟକର, କାରଣ ଅହଂକାର ଆପଣଙ୍କୁ ପ୍ରକୃତ ବୁଝାମଣା ପାଇବାରୁ ବାଧା ଦିଏ।

ଜଣେ ପ୍ରକୃତ ଗୁରୁ ତୁମକୁ କେବେ ବି ପଙ୍ଗୁ କରିବ ନାହିଁ। ଜଣେ ପ୍ରକୃତ ଗୁରୁ ତୁମ ଭିତରେ ଥିବା ମାଲିକଙ୍କୁ ଆବିଷ୍କାର କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ତୁମେ ନିର୍ଭରଶୀଳ ହେବ ନାହିଁ; ତୁମେ ଆତ୍ମନିର୍ଭରଶୀଳ ହେବା ଯିଏ ତୁମକୁ ସତ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ତାଙ୍କଠାରୁ ଦୌଡ଼ ନାହିଁ। ଯିଏ ତୁମର ଅହଂକାରକୁ ପୋଷଣ କରନ୍ତି ତାଙ୍କଠାରୁ ଦୌଡ଼। ଯିଏ ତୁମର ଆତ୍ମାକୁ ଦୁର୍ବଳ କରେ ଏବଂ ତୁମର ଆତ୍ମସମ୍ମାନ ଏବଂ ଆତ୍ମ-ମୂଲ୍ୟକୁ ହ୍ରାସ କରେ ତାଙ୍କଠାରୁ ଦୌଡ଼। ତୁମର ସାଧାରଣ ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ପ୍ରବୃତ୍ତି ବ୍ୟବହାର କର ଏବଂ ତୁମେ ସଠିକ୍ ଗୁରୁ କିମ୍ବା ଜ୍ଞାନ ପାଖକୁ ଯିବ।

କେତେକ ସମୟରେ, ମଣିଷ ଭାବନ୍ତି ଯେ ଯଦି ସେମାନେ ଆତ୍ମିକ ଆତ୍ମାଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ କରନ୍ତି ତେବେ ସେମାନେ ଭୌତିକବାଦୀ ସାହାଯ୍ୟ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ସୂଚନା ପାଇବେ। ଏହା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ, କାରଣ ଆତ୍ମାମାନେ କେବେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ସୂଚନା ପ୍ରକାଶ କରିବେ ନାହିଁ ଏବଂ କେବେ ଭୌତିକ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରିବେ ନାହିଁ, କିମ୍ବା ସେମାନେ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀରେ ଲିପ୍ତ ହେବେ ନାହିଁ। ତଥାପି, ସୂକ୍ଷ୍ମ ଆତ୍ମାମାନେ କରନ୍ତି। ଆତ୍ମିକ ଆତ୍ମା କେବଳ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ସହିତ ଜଡିତ, ତେଣୁ ଅନ୍ୟ କିଛି ପ୍ରଦାନ କରୁଥିବା ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ସଚେତନ ରୁହନ୍ତୁ। ଏହା ସହିତ, ଆତ୍ମିକ ଆତ୍ମା ଅଛି କି ନାହିଁ କିମ୍ବା ଈଶ୍ୱର ଅଛନ୍ତି କି ନାହିଁ ତାହାର ପ୍ରମାଣ ଖୋଜନ୍ତୁ ନାହିଁ। ଯଦି ଆପଣ ପ୍ରମାଣ ଖୋଜନ୍ତି, ତେବେ ଆପଣ ଆପଣଙ୍କର ପରୀକ୍ଷାରେ ବିଫଳ ହେଉଛନ୍ତି; ଯଦି ଆପଣଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ଅଛି, ତେବେ ଆପଣ ଏହା ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ଆଶା କରିବେ ସେତେବେଳେ ପାଇବେ।

ଏବେ, ଆମେ ଆତ୍ମ-ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପଦକ୍ଷେପକୁ ଯିବା। ଜ୍ଞାନ ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁ। ଜ୍ଞାନ କେବଳ ସକାରାତ୍ମକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ପାଇଁ ପ୍ରଥମ ପଦକ୍ଷେପ। ପରବର୍ତ୍ତୀ ପଦକ୍ଷେପ ହେଉଛି ତ୍ରୁଟିଗୁଡ଼ିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା।

ତଳେ ଥିବା ଚିତ୍ରଟି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ପରିବର୍ତ୍ତନର ଚକ୍ରକୁ ଦର୍ଶାଉଛି।

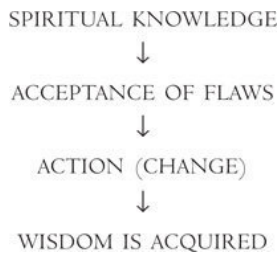

ନିମ୍ନଗାମୀ ତୀର ଆତ୍ମା ଜଗତରୁ ପୃଥିବୀକୁ ଜ୍ଞାନର ପ୍ରବାହକୁ ଦର୍ଶାଉଛି। ଏହି ଜ୍ଞାନ ଈଶ୍ୱର-ପ୍ରଦତ୍ତ; ଏହା ପ୍ରଥମେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଆତ୍ମା ଏବଂ ତା'ପରେ ପୃଥିବୀରେ ଆତ୍ମାକୁ ଆସେ। ପୃଥିବୀରେ, ଆତ୍ମା ଏହି ଜ୍ଞାନକୁ ପ୍ରେରଣ କରନ୍ତି। ସେମାନେ ଏକ ଅନ୍ଧକାର ଯୁଗରେ ଆଲୋକ

ପ୍ରସାରଣ କରିବା ପାଇଁ ପୃଥିବୀରେ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ତେଣୁ ଆପଣଙ୍କୁ ଏହି ଆତ୍ମାଗୁଡ଼ିକୁ ଚିହ୍ନିବାକୁ ପଡିବ କାରଣ ଆପଣ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରକୃତ ଜ୍ଞାନ ପାଇବେ। ଯଦି ଛାତ୍ରର ପ୍ରକୃତ ଇଚ୍ଛା ଅଛି, ଅନ୍ୟ ଶବ୍ଦରେ ସେ ପ୍ରସ୍ତୁତ, ତେବେ ଗୁରୁ ତାଙ୍କୁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେ ପ୍ରଗତି କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ ବୋଲି ଦେଖାଯିବେ। ଆପଣ ଏହି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜ୍ଞାନ ହାସଲ କରିବା ପରେ, ଆପଣ କ'ଣ ଠିକ୍ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଆପଣ କେଉଁଠି ଭୁଲ କରୁଛନ୍ତି ତାହା ବୁଝିବା ପାଇଁ ଆପଣଙ୍କୁ ଏହାକୁ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ପଡିବ। ଦ୍ୱିତୀୟ ପଦକ୍ଷେପ ହେଉଛି ତ୍ରୁଟିଗୁଡ଼ିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା। ସମସ୍ତ ମଣିଷଙ୍କଠାରେ ତ୍ରୁଟି ଅଛି। ସେହି ତ୍ରୁଟିଗୁଡ଼ିକୁ ବିଶ୍ଳେଷଣ କରନ୍ତୁ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଆପଣ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଦୂର କରିପାରିବେ, ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଦୂର କରିବାର ଏକମାତ୍ର ଉପାୟ ହେଉଛି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା।

କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ତୃତୀୟ ଏବଂ ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପଦକ୍ଷେପ। ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ହୁଏତ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଥିବା କିଛି ତ୍ରୁଟି ବିଷୟରେ ସଚେତନ ହୋଇପାରେ କିନ୍ତୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ଆଗ୍ରହୀ ନୁହେଁ। ଏହା ଗ୍ରହଣ ନକରିବା ବୁଝାଏ। ତ୍ରୁଟିର ପ୍ରକୃତ ଗ୍ରହଣ ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଏପରି ପରିମାଣରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ଯେ ସେହି ତ୍ରୁଟିଗୁଡ଼ିକ ଦୂର ହୋଇଯାଏ। ଏହି ପ୍ରକାରର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ କାର୍ଯ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ। ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ, ଆପଣଙ୍କୁ ପ୍ରଥମେ ନିଜକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ। ଅନ୍ୟ କାହା ଉପରେ ସକାରାତ୍ମକ ପ୍ରଭାବ ପକାଇବା ପାଇଁ ଆପଣଙ୍କୁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଶକ୍ତିର ସ୍ଥିତିରେ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ। ଯଦି ଆପଣ ଚାହାଁନ୍ତି ଯେ ଜଣେ ପ୍ରିୟଜନ କିମ୍ବା ବନ୍ଧୁ ନମ୍ର ହୁଅନ୍ତୁ ଏବଂ ଆପଣ କୌଶଳପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ସେମାନଙ୍କର ତ୍ରୁଟିକୁ ସୂଚିତ କରନ୍ତୁ, ତେବେ ତାହା ଠିକ୍ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ଯଦି ଆପଣ ଜଣେ ଗର୍ବୀ ବ୍ୟକ୍ତି, ତେବେ ଅନ୍ୟ କାହା ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଶା କରନ୍ତୁ ନାହିଁ। ଉଦାହରଣ ଦ୍ୱାରା ନେତୃତ୍ୱ ନିଅନ୍ତୁ। ଆପଣଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଅନ୍ୟମାନେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବା ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରନ୍ତୁ ନାହିଁ, ଏବଂ ମନେରଖନ୍ତୁ ଯେ ନମ୍ରତା ବିନା କୌଣସି ପରିବର୍ତ୍ତନ ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ। ଥରେ ଆପଣ ପଦକ୍ଷେପ ନେବା ପରେ, ଆପଣ ଚକ୍ରକୁ ସମାପ୍ତ କରିବେ, କେବଳ ପୁଣି ଆରମ୍ଭ କରିବେ। ଆପଣଙ୍କୁ ଅଧିକ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜ୍ଞାନ ଦିଆଯିବ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଆପଣ ପୁଣି ନିଜକୁ ବିଶ୍ଳେଷଣ କରିପାରିବେ ଏବଂ ଅଧିକ ପଦକ୍ଷେପ ନେଇପାରିବେ। ଏହି ଚକ୍ର ଜୀବନକାଳ ଧରି ଜାରି ରହିବ।

କେତେବେଳେ, ତୁମେ ଅନୁଭବ କରିପାର ଯେ ତୁମେ ପ୍ରଗତି କରିପାରିବ ନାହିଁ। ତୁମେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛ, କିନ୍ତୁ ଉନ୍ନତି କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ତୁମେ ଏପରି ଅନୁଭବ କରୁଛ ଯେପରି ତୁମେ ଚତୁରବାଲିରେ ଅଛ। ଏହା ହେଉଛି କାରଣ ତୁମର କିଛି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜ୍ଞାନ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ତୁମେ ତୁମର ତ୍ରୁଟିଗୁଡ଼ିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିନାହଁ। ଏବଂ ତୁମେ କୌଣସି ପଦକ୍ଷେପ ନେଇନାହଁ, ତେଣୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନିୟମ ବିଷୟରେ ତୁମର ବୁଝାମଣା ସୀମିତ। ଜ୍ଞାନ, ନିଜେ କେବଳ ସୂଚନା। ଯେତେବେଳେ ସେହି ସୂଚନା ବାଣ୍ଟି ଦିଆଯାଏ, ତାହା ଜ୍ଞାନ ହୋଇଯାଏ। ଯେତେବେଳେ ଜ୍ଞାନକୁ ତୁମର ଦୈନନ୍ଦିନ ଜୀବନରେ ଅଭ୍ୟାସ କରାଯାଏ, ଏବଂ ତୁମେ ତୁମର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଶିକ୍ଷା ଶିଖିଛ, ତୁମେ ଜ୍ଞାନ ଅର୍ଜନ କରିବ। କେବଳ ତା'ପରେ ତୁମକୁ ଆତ୍ମା ଆତ୍ମା ଦ୍ୱାରା ଅଧିକ ଜ୍ଞାନ ଦିଆଯିବ, ଯାହାକୁ ଅଭିଜ୍ଞତା ମାଧ୍ୟମରେ ଜ୍ଞାନରେ ରୂପାନ୍ତରିତ କରାଯାଇପାରିବ। ଆତ୍ମାର ପ୍ରଗତି ପାଇଁ ତୁମେ ଏହିପରି ବଞ୍ଚ। ଏହି ତିନୋଟି ପଦକ୍ଷେପ - ଜ୍ଞାନ, ଗ୍ରହଣ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟ ତୁମକୁ ତୁମର ପ୍ରଥମ ମିଶନ, ଆତ୍ମ-ଉନ୍ନତି ପୂରଣ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ।

ତୁମର ଦ୍ୱିତୀୟ ମିଶନ ହେଉଛି ନିଃସ୍ୱାର୍ଥପର ସେବା।

ସେବା ହେଉଛି ସନ୍ତୋଷର ଚାବିକାଠି, କିନ୍ତୁ ତୁମର ଭୌତିକବାଦୀ ଦୁନିଆରେ ଲୋକମାନେ ଏହା ବୁଝିବେ ନାହିଁ। ପ୍ରକୃତ ସନ୍ତୋଷ ନିଃସ୍ୱାର୍ଥପର ସେବାରୁ ଆସିଥାଏ। ପୃଥିବୀରେ ଅନେକ ଆତ୍ମା ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଭଲ ଲୋକ। ସେମାନେ କାହାକୁ କ୍ଷତି କରନ୍ତି ନାହିଁ, ନିଜ ପରିବାର ସହିତ ସରଳ, ଶାନ୍ତ ଜୀବନଯାପନ କରନ୍ତି ଏବଂ ନିଜର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପାଳନ କରନ୍ତି। ଏହି ଆତ୍ମାମାନେ ନିଜକୁ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର କ୍ଷତି କରନ୍ତି ଏବଂ ଅନ୍ଧକାର ବୃଦ୍ଧି କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଏହି ଭଲ ଆତ୍ମାମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ସମ୍ଭାବନା ବିଷୟରେ ଅଜ୍ଞ।

କେବଳ ତୁମର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପାଳନ କରି, ତୁମେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେ ଅଗ୍ରଗତି କରିପାରିବ ନାହିଁ।

ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟବଶତଃ, ଦୁନିଆ ଏତେ ନକାରାତ୍ମକ ଅବସ୍ଥାରେ ଅଛି ଯେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି କେବଳ ନିଜର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପାଳନ କରନ୍ତି ଏବଂ କୌଣସି କ୍ଷତି କରନ୍ତି ନାହିଁ, ତାଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଏ। ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତି ଅଧା ବାଟ ମଧ୍ୟ ଯାଇନାହାଁନ୍ତି। ଆପଣଙ୍କୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ପଡିବ - ନିଃସ୍ୱାର୍ଥପର ସେବାର ପଥ ଚାଲିବାକୁ ପଡିବ। ଆପଣ ପୃଥିବୀରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଏକ ଉପକରଣ ଭାବରେ ଅଛନ୍ତି, ନୀରବରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସେବା କରିବା ପାଇଁ। ସ୍ୱୀକୃତି ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା ନକରି କାମ କରନ୍ତୁ। ଜଣେ ହାଲୁକା କର୍ମୀ ଜଣେ ନୀରବ କର୍ମୀ। ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଏକ ଉପକରଣ କେବଳ ଯାହା ଠିକ୍ ତାହା କରେ। ସେ ତାଙ୍କ ଭଲ କାମ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ଧକାରକୁ ଦୂର କରନ୍ତି, ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କ ଭଲ କାମ ବିଷୟରେ କୁହନ୍ତି ନାହିଁ; ସେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ବିଶ୍ଳେଷଣ ମଧ୍ୟ କରନ୍ତି ନାହିଁ କାରଣ ଏହା ଗର୍ବ ଆଡ଼କୁ ନେଇଯିବ। ମନେରଖନ୍ତୁ ଯେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୂତମାନେ ଆପଣଙ୍କୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ଆପଣଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖୁଛନ୍ତି। ଯଦି ଆପଣ ଏହା ଜାଣନ୍ତି, ତେବେ ବୁଝନ୍ତୁ ଯେ ଆପଣଙ୍କ ଆତ୍ମା କେବେବି ସ୍ୱୀକୃତି ପାଇଁ ଆଗ୍ରହୀ ହେବ ନାହିଁ। କେବଳ ଆପଣଙ୍କ ଅହଂକାର ଏହା ଚାହିଁବ। ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ଆପଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଏକ ଭଲ କାମ ବିଷୟରେ କଥା ହୁଅନ୍ତି, କିମ୍ବା ଏହା ବିଷୟରେ ଅଧିକ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ଏହାର ମୂଲ୍ୟ ହଜିଯାଏ। ଯାହାଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା ସେ ନିସନ୍ଦେହରେ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଆପଣ ପ୍ରଗତି କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଛନ୍ତି କାରଣ ଆପଣ ନିଃସ୍ୱାର୍ଥପର ସେବାର ପ୍ରକୃତ ଅର୍ଥ ବୁଝି ନାହାଁନ୍ତି। 'ନିଃସ୍ୱାର୍ଥପର' ଅର୍ଥ ହେଉଛି ନିଜେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ କ'ଣ କରିଛି ତାହା ବିଷୟରେ କମ୍ ଚିନ୍ତା କରିବା। ଏହା ହିଁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରକୃତ ଭକ୍ତିର ଅର୍ଥ। ତୁମେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସେବା କରି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସେବା କର।

ଭକ୍ତି କ'ଣ?

ପୃଥିବୀରେ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ଭକ୍ତି ରୀତିନୀତି ଏବଂ ଉତ୍ସବ ସହିତ ଜଡିତ। ପ୍ରଚୁର ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବା ଏବଂ ବିସ୍ତୃତ ଉତ୍ସବ ଏବଂ ପୂଜାର୍ଚ୍ଚନା କରିବା ସେବା ନୁହେଁ। 15 ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ଆପଣଙ୍କର ଭକ୍ତି ଆପଣ ଦାନ କିମ୍ବା ସମାରୋହରେ କେତେ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରନ୍ତି ତାହା ଉପରେ ଆଧାରିତ ନୁହେଁ। ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ଆପଣଙ୍କର ଭକ୍ତି ନୀରବ, ନିଃସ୍ୱାର୍ଥପର ସେବା ଉପରେ ଆଧାରିତ। ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତି, କୌଣସି ଆଶା ନ ରଖି ତାହା କରନ୍ତୁ। ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ନିଜକୁ ପଚାରନ୍ତି ଯେ କାହାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରି ଆପଣ କ'ଣ ପାଆନ୍ତି, ଆପଣଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅଶୁଦ୍ଧ। କାର୍ଯ୍ୟ ବିଷୟରେ ଭୁଲିଯାଆନ୍ତୁ। ଆଗକୁ ବଢ଼ନ୍ତୁ। ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ଏକ ଭଲ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ଆପଣ ଖୁସି ଅନୁଭବ

କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ। ଯଦି ଆପଣ କାହା ଜୀବନରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଣିଛନ୍ତି ତେବେ ଭଲ ଅନୁଭବ କରିବା ସ୍ୱାଭାବିକ। କିନ୍ତୁ ସେହି ଭାବନାକୁ ଆପଣଙ୍କୁ ଗର୍ବିତ ହେବାକୁ ଦିଅନ୍ତୁ ନାହିଁ। ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଏକ ଉପକରଣ ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥିବାରୁ କୃତଜ୍ଞ ହୁଅନ୍ତୁ। ଏଥିପାଇଁ ଆପଣ ଆଶୀର୍ବାଦପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି। ସେହି ଆଶୀର୍ବାଦ, ସେହି ମଙ୍ଗଳଭାବନାକୁ ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତୁ। ଯଦି ଆପଣ କେବଳ ସେହି ଭାବନାକୁ ଧରି ରଖନ୍ତି ଏବଂ ଅଧିକ ସେବା କରନ୍ତି ନାହିଁ, ତେବେ ସେହି ଭାବନା ବହୁତ ଶୀଘ୍ର ଚାଲିଯାଏ। ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପ୍ରଗତି ପରି ସେବା ଏକ କେବେ ଶେଷ ନ ହେଉଥିବା ଚକ୍ରା ଯେଉଁ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଆପଣ ଅନୁଭବ କରନ୍ତି ଯେ ଆପଣଙ୍କ କାମ ସରିଯାଇଛି ଏବଂ ଆପଣ ବିଶ୍ରାମ ନେବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି, ନିଜକୁ ଅଟକାନ୍ତୁ। ତୁମର କାମ କେବେବି ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ। ସବୁବେଳେ ଆହୁରି ଅନେକ କିଛି କରିବାକୁ ଅଛି। ପୁନଃଚାର୍ଜ ହୁଅ, କିନ୍ତୁ ବିଶ୍ରାମ ନିଅ ନାହିଁ। ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଯନ୍ତ୍ରଣାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୁଅ, ସେହି ଯନ୍ତ୍ରଣାକୁ ସେବାରେ ପରିଣତ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କର। ଏହା ହେଉଛି ସବୁଠାରୁ ନିଃସ୍ୱାର୍ଥପର କାମ ଯାହା ତୁମେ କରିପାରିବ।

ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ୍ତ ଉପହାର ଏବଂ ପ୍ରତିଭାକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ତୁମେ ତୁମର ଯନ୍ତ୍ରଣାକୁ ସେବାରେ ପରିଣତ କରିପାରିବ। ଏହା ହେଉଛି ତୁମର ତୃତୀୟ ମିଶନ: ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ବିକାଶ ପାଇଁ ଉପହାର ଏବଂ ପ୍ରତିଭା ବ୍ୟବହାର କରିବା। ପ୍ରଥମ ଦୁଇଟି ମିଶନ, ଆତ୍ମ-ଉନ୍ନତି ଏବଂ ନିଃସ୍ୱାର୍ଥପର ସେବା, ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ସାଧାରଣ। ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ଏକ ତୃତୀୟ ମିଶନ ମଧ୍ୟ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ତୃତୀୟ ମିଶନର ପ୍ରକୃତି ଭିନ୍ନ। ତୁମର ତୃତୀୟ ମିଶନ ତୁମର ଉପହାର ସହିତ ଜଡିତ। ଏକ ଉପହାର ତୁମର ଏକ ପ୍ରତିଭା ହୋଇପାରେ - ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ, ଗୀତ ଗାଇବା, ନୃତ୍ୟ କରିବା, ଲେଖିବା, ଅଭିନୟ କରିବା, କ୍ରୀଡା ଦକ୍ଷତା, ଇତ୍ୟାଦି। କିନ୍ତୁ ତୁମର ଉପହାର ବୃଦ୍ଧ ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ଏକ ବିଶେଷ ସଂଯୋଗ ମଧ୍ୟ ହୋଇପାରେ, ତୁମର ପିଲା କିମ୍ବା ପଶୁମାନଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ଥାଇପାରେ, ତୁମେ ଜଣେ ଚମତ୍କାର ରୋଷେଇଆ ହୋଇପାର, କିମ୍ବା ତୁମର ବଗିଚା କିମ୍ବା ବଢ଼େଇ କାମ ପାଇଁ ଏକ ଉପହାର ଥାଇପାରେ। ଏହି ଉପହାର ହେଉଛି ଯାହା ତୁମେ ଭଲ, ଏବଂ ଏହା ଜୀବନବ୍ୟାପୀ ଅର୍ଜିତ। ମନେରଖ ଯେ ପୃଥିବୀର ପ୍ରତ୍ୟେକ ମଣିଷ ପ୍ରତିଭାଶାଳୀ। ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦ ବିନା ତାଙ୍କ ସନ୍ତାନକୁ କେବେବି ପୃଥିବୀକୁ ପଠାଇବେ ନାହିଁ।

ଯେପରି ତୁମର ନକାରାତ୍ମକ କାର୍ଯ୍ୟ ଖରାପ କର୍ମ ସୃଷ୍ଟି କରେ, ସେହିପରି ତୁମର ସକାରାତ୍ମକ କାର୍ଯ୍ୟ ଭଲ କର୍ମ ସୃଷ୍ଟି କରେ। ଏହି ଭଲ କର୍ମ ତୁମକୁ ଏକ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଉପହାର ଭାବରେ ଆସେ, ଏକ ଦକ୍ଷତା ଯାହା ତୁମକୁ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ। ଯଦି ତୁମେ କୌଣସି ଜିନିଷରେ ସ୍ୱାଭାବିକ ଭାବରେ ଭଲ, ତୁମର ଆତ୍ମା ଜୀବନକାଳ ମଧ୍ୟରେ ସେହି ଉପହାର ହାସଲ କରିଛି, କିନ୍ତୁ ତୁମର ଶାରୀରିକ ମନ ଏହି ଜୀବନରେ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ଏହା ବିଷୟରେ ସଚେତନ। ତୁମେ ତୁମର ଉପହାର କ'ଣ ତାହା ଆବିଷ୍କାର କରୁନାହଁ, ତୁମେ ଏହାକୁ ପୁନଃଆବିଷ୍କାର କରୁଛ। ତୁମର ଉପହାର ଯାହା ହେଉନା କାହିଁକି, ତୁମେ ଏହାକୁ ମହାନ ମଙ୍ଗଳ ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରିବା ଉଚିତ। ପ୍ରତିଭା ଥିବା ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ଏହାକୁ ଅର୍ଥ ଏବଂ ପ୍ରସିଦ୍ଧି ଅର୍ଜନ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରିବା ଉପରେ ଧ୍ୟାନ ଦିଅନ୍ତି, ଯାହା ତୁମର ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନୁହେଁ। ଏପରି କିଛି ସୃଷ୍ଟି କର ଯାହା ମାନବତା ପାଇଁ ଏକ ସକାରାତ୍ମକ ଅବଦାନ। ଯଦି ତୁମର ପ୍ରସିଦ୍ଧ ହେବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ଅଛି, ତେବେ ଏହାକୁ ଏକ ମଞ୍ଚ ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କର, ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜ୍ଞାନ ବିସ୍ତାର କରିବା ପାଇଁ। ଲୋକଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ କରିବା ପାଇଁ, ସେମାନଙ୍କୁ ଖୁସି କରିବା ପାଇଁ, ସେମାନଙ୍କୁ ଉପରକୁ ଉଠାଇବା ପାଇଁ ତୁମର

ସ୍ଥିତି ବ୍ୟବହାର କର। ତୁମେ ତୁମର ଉପହାରକୁ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରିବା ଉଚିତ ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଏକ ଉପକରଣ ହୋଇ ଏହାର ନ୍ୟାୟ କରିବା ଉଚିତ। ଯେକୌଣସି ଉପାୟରେ, ତୁମର କାର୍ଯ୍ୟ ଧାରା ମଧ୍ୟରେ ଶୀର୍ଷରେ ପହଞ୍ଚିବା ଉଚିତ, କିନ୍ତୁ କେବଳ ପାର୍ଥିବ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ଏହାକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ତୁମର ଉପହାରକୁ ସୀମିତ କର ନାହିଁ। ତୁମର ଉଚ୍ଚ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଖୋଜ।

ଆମର ତୃତୀୟ ମିଶନକୁ ଜାଣିବାର କୌଣସି ଉପାୟ ଅଛି କି?

ତୁମର ତୃତୀୟ ମିଶନ ଏପରି ଏକ ଜିନିଷ ହେବ ଯାହା ପ୍ରତି ତୁମେ ସ୍ୱାଭାବିକ ଭାବରେ ଆକର୍ଷିତ ହେବ ଏବଂ ଯାହା ପ୍ରତି ତୁମର ଏକ ପ୍ରଚୁର ପ୍ରେମ ଅଛି। ତୁମେ ଏକ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ କିମ୍ବା କାରଖାନାରେ କାମ କରି ଆପଣଙ୍କର ଦୈନନ୍ଦିନ ଜୀବନ ବଞ୍ଚିପାରିବ, କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଯେଉଁଠାରେ ଥାଅ, ସକାରାତ୍ମକ ପ୍ରଭାବ ପକାଇବା ପାଇଁ ତୁମର ଶକ୍ତି ବ୍ୟବହାର କର। ଏକ ସକାରାତ୍ମକ ପ୍ରଭାବ ହେଉଛି କାହାକୁ ପ୍ରେରଣା ଦେବା, ତାଙ୍କର ଆତ୍ମାକୁ ବୃଦ୍ଧି କରିବା ଏବଂ ଛୋଟ ଛୋଟ ଦୟାପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ ଆଶା ଦେବା। ଯଦି ତୁମେ ଗର୍ବୀ, ଭୟଭୀତ କିମ୍ବା ଭୌତିକବାଦୀ, ତେବେ ତୁମର ଶାରୀରିକ ମନ ତୁମକୁ ତୁମର ମିଶନରୁ ଦୂରେଇ ନେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବ। ଯଦି ତୁମେ ପୃଥିବୀରେ ତୁମର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ମିଶନକୁ ସମାପ୍ତ ନ କର, ତେବେ ତୁମେ ପାର୍ଥିବ ଜଗତରେ ଯେତେ ହାସଲ କରିଛ, ତୁମର ଜୀବନକୁ ଏକ ଅପବ୍ୟୟ ଏବଂ ତୁମର ଯାତ୍ରା ଅପୂର୍ଣ୍ଣ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବ।

କାହିଁକି ପୃଥିବୀର କିଛି ଲୋକ ସେମାନଙ୍କର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଜାଣନ୍ତି ଯେତେବେଳେ ଅନ୍ୟମାନେ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ?

1. ତୁମର ମିଶନକୁ ଜାଣିବା ପାଇଁ ତୁମକୁ ଏକ ଭଲ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସ୍ତରରେ ରହିବାକୁ ପଡିବ। ଯଦି ତୁମେ ଭୁଲ ରାସ୍ତାରେ ଅଛ, ତେବେ ତୁମେ ଆତ୍ମ-ଉନ୍ନତିର ପ୍ରଥମ ମିଶନରୁ ବହୁତ ଦୂରରେ ଅଛ, ତେଣୁ ସେବାର ପ୍ରଶ୍ନ ମଧ୍ୟ ଉଠୁନାହିଁ।

2. ତୁମର ଅବଚେତନ ମନ ଖୋଲା ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ତୁମେ ତୁମର ଲକ୍ଷ୍ୟକୁ ଚିହ୍ନିପାରିବ। ଯଦି ତୁମେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଏବଂ ତୁମର ପ୍ରବୃତ୍ତିକୁ ଅଣଦେଖା କର, ତେବେ ତୁମେ ତୁମର ପ୍ରକୃତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରୁ ଦୂରେଇ ଯାଉଛ। ଯେତେବେଳେ ଏହା ଅତ୍ୟଧିକ ବିଶ୍ଳେଷଣାତ୍ମକ ହୋଇଯାଏ, ସେତେବେଳେ ଭୌତିକ ମନ ଏକ ବାଧା ହୋଇପାରେ।

3. ଯଦି ଆପଣ ଏଥିପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛନ୍ତି, ତେବେ ଆପଣଙ୍କ ମିଶନ କେବଳ ଆପଣଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ। ଯଦି ଆପଣ ଏହା ବିଷୟରେ ବହୁତ ଶୀଘ୍ର ଜାଣିପାରନ୍ତି, ତେବେ ଏହା ଆପଣଙ୍କୁ ଅଭିଭୂତ କରିପାରେ କିମ୍ବା ଆପଣଙ୍କୁ ଗର୍ବିତ କରିପାରେ। ଆପଣଙ୍କୁ ସେହି ମିଶନର ଦାୟିତ୍ୱ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଏବଂ ଏହାକୁ ପରିଚାଳନା କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରହିବାକୁ ପଡିବ।

4. ତୁମର ପ୍ରତିବଦ୍ଧତାର ସ୍ତର ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ। ତୁମେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପଥ ପ୍ରତି କେତେ ସମର୍ପିତ? ଯଦି ତୁମେ ସ୍ଥିର ଅଛ, ଏବଂ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତା ତୁମ ଜୀବନରେ ଏକ ପ୍ରାଥମିକତା, ତେବେ ତୁମେ ତୁମର ପ୍ରକୃତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଆଡ଼କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ହେବ। କେତେକ ସମୟରେ, ମଣିଷ ସେମାନଙ୍କର ମିଶନକୁ ବୁଝିବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ପ୍ରୟାସ କରେ ତାହା ଅଧା ହୃଦୟର ହୋଇଥାଏ, ତେଣୁ ସେମାନେ ଉନ୍ନତି କରନ୍ତି ନାହିଁ କିମ୍ବା କୌଣସି ପ୍ରଗତି କରନ୍ତି ନାହିଁ।

ତୁମେ ପୃଥିବୀରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଏକ ପଥ; ଯଦି ତୁମେ ଭୁଲ ପଥ ଅନୁସରଣ କରି ନିଜକୁ କଳୁଷିତ କର, ତେବେ ତୁମେ ତୁମର ମିଶନ ସମ୍ପାଦନ କରିବାର ସୁଯୋଗକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରୁଛ ଏବଂ ତୁମେ ତୁମର ଦାନ ହରାଇବ। ଯଦି ତୁମେ ଏକ ଅଶୁଦ୍ଧ ପଥ, ତେବେ ତୁମେ ଆତ୍ମିକ ଜଗତରୁ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ପାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯାହା ତୁମକୁ ତୁମର ମିଶନକୁ ନେଇଯିବ ଏବଂ ଶେଷରେ ତାହା ସଫଳ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ। ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମା ଏକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିଥାଏ, କିନ୍ତୁ ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କେବଳ ସେତେବେଳେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ତୁମର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଯାତ୍ରା ଆରମ୍ଭ କରିବ। ଥରେ ତୁମେ ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଆବିଷ୍କାର କରି ତୁମର ମିଶନ ପୂରଣ କରିବା ଆରମ୍ଭ କର, ତୁମେ ପ୍ରକୃତରେ ଖୁସି ଏବଂ ଶାନ୍ତିରେ ରହିବ।

ତୁମେ କହିଲ ଯେ ଚ୍ୟାନେଲଗୁଡ଼ିକ ନିଜକୁ ପ୍ରଦୂଷିତ କରିପାରନ୍ତି। ଭଲ ଚ୍ୟାନେଲଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ କ'ଣ ଭୁଲ ହୋଇପାରେ?

ହାଁ। ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ, ପୃଥିବୀରେ ଅନେକ ମାନସିକ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରତିଭାଶାଳୀ। କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେମାନେ ନିରନ୍ତର ସେମାନଙ୍କ କାମ ପାଇଁ ଭୌତିକ ପୁରସ୍କାର ଖୋଜନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନଙ୍କର ନିଜର ଉନ୍ନତି ସୀମିତ। ସେମାନେ ଭଲ କାମ କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଯେହେତୁ ସେମାନେ ଧନ ଚାହାଁନ୍ତି, ସେମାନେ ଯଦି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିସ୍ୱାର୍ଥପର ହୋଇଥାନ୍ତେ ତେବେ ସେମାନେ ଯେପରି ଅଗ୍ରଗତି କରିବେ ନାହିଁ। ଭଲ କାମ ହେଉଛି ତଥାପି, ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ, ଅବଚେତନ ମନ ମିଶନକୁ ଚିହ୍ନିଥାଏ। କିନ୍ତୁ ଥରେ ଆପଣ ସଫଳତା ପାଇଲେ, ସେହି ସଫଳତା ଏକ ପରୀକ୍ଷା, ଏବଂ ଆପଣ ଏହାକୁ ଆପଣଙ୍କୁ ଭୁଲ ରାସ୍ତାରେ ନେବାକୁ ଦେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ। ଉପହାର ହେଉଛି ପରୀକ୍ଷା ଯେ ଆମେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ କିପରି ବ୍ୟବହାର କରୁ।

କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଏବଂ ସେବା କ'ଣ ସମାନ?

ନା। ଏଥିରେ ଏକ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଅଛି। ଆପଣଙ୍କର ପ୍ରଥମ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେଉଛି ଆପଣଙ୍କ ନିଜର ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟର ଯତ୍ନ ନେବା। ଆପଣଙ୍କ ଶରୀର ହେଉଛି ଆପଣଙ୍କ ଆତ୍ମାର ପୋଷାକ, ଯାହା ଆପଣଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱର ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି। ଏହାର ଯତ୍ନ ନେବା, ଯତ୍ନ ନେବା ଏବଂ ପ୍ରଶଂସା କରିବା ଆବଶ୍ୟକ। ଏହା ଆତ୍ମା ପାଇଁ ଏକ ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ ଉପକରଣ, ଯାହା ଆପଣଙ୍କୁ ଆପଣଙ୍କର ମିଶନକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାରେ ଏବଂ ସଫଳ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ। ଏକ ଅସୁସ୍ଥ ଶରୀର ଏକ ଅସ୍ଥିର ମନକୁ ନେଇଯାଏ, ଏବଂ ଏହାର ବିପରୀତ। ଏହା, ପରିଣାମ ସ୍ୱରୂପ, ଏକ ଦୁଃଖୀ ଏବଂ ଅନ୍ୱେଷଣୀତ ଆତ୍ମାକୁ ନେଇଯାଏ ଯାହା ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଅକ୍ଷମ ହୁଏ ଯାହା କରିବାକୁ ସେ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ପାଇଛି। ଆପଣଙ୍କ ଶରୀର ଏକ ମନ୍ଦିର ତେଣୁ ଆପଣଙ୍କୁ ଏହାକୁ ସମ୍ମାନ କରିବାକୁ ପଡିବ।

କାହାର ଯତ୍ନ ନେବା, ଯେପରିକି ପିତାମାତା କିମ୍ବା ଜେଜେବାପାଙ୍କ ଦେଖାଶୁଣା କରିବା କିମ୍ବା ଆପଣଙ୍କ ପିଲାକୁ ଭଲ ଭାବରେ ପାଳନ କରିବା, ଆପଣଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ। ଆପଣ କୌଣସି ତ୍ୟାଗ କରିଛନ୍ତି ବୋଲି ଅନୁଭବ ନକରି ଏହାକୁ ପାଳନ କରିବା ଉଚିତ। ମଣିଷ ଏତେ ସ୍ୱାର୍ଥପର ହୋଇଗଲାଣି ଯେ ଯେତେବେଳେ କେହି ଦୟାଳୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଅନୁଭବ କରନ୍ତି, ଏହା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ହୋଇଯାଏ। ଯଦି ଆପଣ ପ୍ରକୃତିରେ ଦୟାଳୁ ଏବଂ କରୁଣାପୂର୍ଣ୍ଣ ନୁହଁନ୍ତି, ତେବେ ନିଜକୁ ପଚାରନ୍ତୁ ଯେ ଆପଣଙ୍କର କେଉଁଠାରେ ଭୁଲ ହୋଇଛି। ଆପଣଙ୍କ ପରିବାର ଏବଂ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାର ସୁଯୋଗ ହାତଛଡ଼ା କରିବା ଏକ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଭଙ୍ଗ।

ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେଉଛି:

1. ପିଲାମାନେ

2. ବାପାମା'

3. ଜୀବନସାଥୀ

4. ପରିବାରର ଅନ୍ୟ ସଦସ୍ୟମାନେ

5. ବନ୍ଧୁଗଣ

ମନେରଖନ୍ତୁ ଯେ ଯଦି ଲୋକମାନେ ଠିକ୍ ରାସ୍ତାରେ ଥାଆନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆପଣଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପାଳନ କରନ୍ତୁ। ଯଦି ସେମାନେ ବିପଥଗାମୀ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରନ୍ତୁ; କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେମାନେ ଜାଣିଶୁଣି ଭୁଲ ପଥ ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି, ତେବେ ଆପଣଙ୍କୁ ଆପଣଙ୍କର ବିଚାର ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ପଡିବ। ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆପଣଙ୍କର ସୁବିଧା ନେବାକୁ ଦିଅନ୍ତୁ ନାହିଁ। ମନେରଖନ୍ତୁ ଯେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ଆପଣଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ। ପ୍ରକୃତରେ 'ସହାୟତା' ବୋଲି କିଛି ନାହିଁ। ଆପଣ 'ସହାୟତା'ର ଧାରଣା ଗଠନ କରିବାର ଏକମାତ୍ର କାରଣ ହେଉଛି ଏହା ଆଜି ଏକ ବିରଳ ଜିନିଷ। ପୂର୍ବରୁ, ସାହାଯ୍ୟ କେବଳ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଥିଲା। 'ସହାୟତା' ଭଳି କିଛି ନଥିଲା। ପିତାମାତା, ପିଲା ଏବଂ ବନ୍ଧୁ ଭାବରେ, ଯାହା ଆବଶ୍ୟକ ତାହା କରିବା ଆପଣଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ। ଏହା ଏକ ସାଧାରଣ କାର୍ଯ୍ୟ ହେବା ଉଚିତ, ଯତ୍ନର ସହିତ ବିଚାର କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ। ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟବଶତଃ, ଆଜି ଆପଣଙ୍କୁ ସତର୍କତା ଅବଲମ୍ବନ କରିବାକୁ ପଡିବ କାରଣ ଲୋକମାନେ ସାହାଯ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଏବଂ ଦେବା ଉଭୟରେ କେତେକ ସମୟରେ ଅନିଶ୍ଚିତ ହୋଇପାରନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ତଥାପି, ଏହା ଏପରି ଏକ ଜିନିଷ ଯାହା ସମସ୍ତ ମଣିଷ ପାଇଁ ସ୍ୱାଭାବିକ ଭାବରେ ଆସିବା ଉଚିତ।

ସେବା ଏବଂ ସାହାଯ୍ୟ କେବଳ ଜଣଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ, କିନ୍ତୁ ଆଜିକାଲି ଲୋକମାନେ ଏହି ପାର୍ଥକ୍ୟ କରନ୍ତି କାରଣ ସେମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଜ୍ଞା ମଣିଷ ସ୍ୱାର୍ଥପର ହୋଇଗଲେଣି। ଆତ୍ମାମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସେବା କରିବାରୁ ପ୍ରେରଣା ପାଆନ୍ତି। ସେମାନଙ୍କର ଲକ୍ଷ୍ୟ ହେଉଛି ପୃଥିବୀର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନିୟମ ବିଷୟରେ ସଚେତନତା ପ୍ରସାର କରିବା, ଏହି ଆଶାରେ ଯେ ଏହି ଆତ୍ମାମାନେ ଏହି ଜ୍ଞାନ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ବାଣ୍ଟିବେ ଏବଂ ପରିବର୍ତ୍ତନ ପାଇଁ ଏହାକୁ ବ୍ୟବହାର କରିବେ।

🕉 ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ତାଙ୍କ ମିଶନ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବାର କୌଣସି ଉପାୟ ଅଛି କି?

ଯଦି ଆପଣ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପଥରେ ଅଛନ୍ତି, ତେବେ ଏହା ସ୍ୱାଭାବିକ ଭାବରେ ଘଟେ। ପରୀକ୍ଷା ଏବଂ ତାଲିମ ହିଁ ଆପଣଙ୍କୁ ଆପଣଙ୍କ ମିଶନକୁ ନେଇଯାଏ ଏବଂ ଆପଣଙ୍କୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାରେ ମଧ୍ୟ ସାହାଯ୍ୟ କରେ। ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ, ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ଆତ୍ମା ଜଗତରେ ଥିଲେ, ଆପଣ ନ୍ୟାୟ ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ମିଶନ ବାଛିଥିଲେ। ପୃଥିବୀରେ, ଆପଣଙ୍କୁ ଆପଣଙ୍କ ମିଶନକୁ ଚିହ୍ନିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବା ପାଇଁ ପରୀକ୍ଷା ଏବଂ ତାଲିମ ନେବାକୁ ପଡିବ। ତେଣୁ ହୁଏତ ଏକ ଶିଶୁ କିମ୍ବା କିଶୋର ଭାବରେ, ଆପଣ ଅନ୍ୟାୟର ଶିକାର ହେବେ ଏବଂ ଆପଣଙ୍କୁ ଅନୁଭବ କରାଇବା ପାଇଁ ଅନ୍ୟାୟର ଶିକାର ହେବେ ଯେ ପୃଥିବୀରେ ଏହାର ଅନେକ କିଛି ଅଛି। ଏହି ପରିସ୍ଥିତିଗୁଡ଼ିକ ଆପଣଙ୍କ ତାଲିମ

ଭାବରେ ଆପଣଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସେ।

କିନ୍ତୁ ତୁମର ପରୀକ୍ଷା ଏହି: ଅନ୍ୟାୟ ଅହଂକାର ପାଇଁ ବହୁତ କଠିନ; ତୁମେ ନ୍ୟାୟ ପାଇବା ପାଇଁ ଅବୈଧ କିମ୍ବା ଅନୈତିକ ଉପାୟ ଅବଲମ୍ବନ କରିବ କି? ପୋଲିସ ଅଧିକାରୀ କିମ୍ବା ଓକିଲ କିମ୍ବା ବିଚାରପତି ହେବା ପରେ ତୁମେ କ'ଣ ଦୁର୍ନୀତିଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଯିବ? ଯଦି ତୁମେ ତୁମର ଅବଚେତନ ମନର କଥା ଶୁଣ, ତେବେ ତୁମେ ଏହି ନକାରାତ୍ମକ ଅଭିଜ୍ଞତାକୁ ଏକ ଶିକ୍ଷଣ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରିବ ଏବଂ ଏହା ତୁମକୁ ତୁମର ମିଶନ ଆଡ଼କୁ ନେଇଯିବ, ଯାହା ହେଉଛି ଆଇନ ଏବଂ ଶୃଙ୍ଖଳା ପ୍ରଦାନ କରୁଥିବା ଜଣେ ସଚ୍ଚୋଟ ବ୍ୟକ୍ତି ହେବା।

ତୁମର ପରୀକ୍ଷା ଏବଂ ତାଲିମର ଗମ୍ଭୀରତା ତୁମର ମିଶନର ପ୍ରକୃତି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ, କାରଣ ଏହାକୁ ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ତୁମକୁ କିଛି ଗୁଣ କିମ୍ବା ଆତ୍ମାର ଗୁଣ ଆବଶ୍ୟକ। ସମସ୍ତ ପରୀକ୍ଷା ଏବଂ ତାଲିମରେ ଅହଂକାରକୁ ଚୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ, କାରଣ ଯଦି ତୁମେ ତୁମର ଅହଂକାର ଦ୍ୱାରା ଶାସିତ ହୁଅ, ତେବେ ତୁମେ ତୁମର ଆତ୍ମାକୁ ତାଲିମ ଦେଇପାରିବ ନାହିଁ।

ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ତାଲିମ ନେଉଛନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ମନେ ରଖିବାକୁ ପ୍ରଥମ ପଦକ୍ଷେପ ହେଉଛି ଏହା ଅନୁଭବ କରିବା ଯେ ଏହା ଶିକ୍ଷାର ଉଚ୍ଚ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ଘଟୁଛି। ଆପଣଙ୍କୁ କ'ଣ ପାଇଁ ତାଲିମ ଦିଆଯାଉଛି ତାହା ବୁଝନ୍ତୁ। ଆପଣ ଯେଉଁ କଷ୍ଟକର ପରିସ୍ଥିତିରେ ଅଛନ୍ତି ତାହା ବିଶ୍ଳେଷଣ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ଆପଣଙ୍କୁ ନକାରାତ୍ମକ ଏବଂ ଅସନ୍ତୁଳିତ କରୁଥିବା ଦୁର୍ବଳତା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରନ୍ତୁ। ନିଜକୁ ପଚାରନ୍ତୁ ଯେ ଆପଣଙ୍କୁ ସକାରାତ୍ମକ ହେବା ଏବଂ ସେହି ପରିସ୍ଥିତିରୁ ବାହାରି ଆସିବାରେ କ'ଣ ବାଧା ଦେଉଛି। ଏହା ହେଉଛି ଆପଣଙ୍କର ଦୁର୍ବଳତା, ଏବଂ ଏହା ହେଉଛି ସେହି କ୍ଷେତ୍ର ଯେଉଁଠାରେ ଆପଣଙ୍କ ଆତ୍ମାକୁ ତାଲିମ ଆବଶ୍ୟକ। ଏହା ହେଉଛି ସେହି ଶିକ୍ଷା ଯାହା ଆପଣଙ୍କୁ ଶିଖିବାକୁ ପଡିବ। ତେଣୁ, ସେହିଠାରେ ଆପଣଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରାଯିବ।

ପୃଥିବୀର ପ୍ରତ୍ୟେକ ମଣିଷର ପରୀକ୍ଷା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ପ୍ରମୁଖ କ୍ଷେତ୍ର ଅଛି। ଏହା ବିଶ୍ୱାସର ପରୀକ୍ଷା - ଆପଣଙ୍କର ସର୍ବୋତ୍ତମ ପରୀକ୍ଷା। ବିଶ୍ୱାସର ପରୀକ୍ଷା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ଆପଣଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସକୁ ବୁଝାଏ। ଯଦିଓ ଆପଣ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଦେଖିପାରିବେ ନାହିଁ, ତଥାପି ଆପଣଙ୍କ ପାଖରେ ତାଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାର ନମ୍ରତା ଏବଂ ସାହସ ଅଛି କି? ଯଦି ଆପଣ ଏହି ପରୀକ୍ଷାରେ ବିଫଳ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ କୌଣସି ପ୍ରକୃତ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଯାତ୍ରା ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ। ପୃଥିବୀରେ ଏପରି ମଣିଷ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାହା ଠିକ୍ ତାହା କରନ୍ତି। ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନାମରେ ଆପଣ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ନିଜକୁ କ୍ଷତି ପହଞ୍ଚାଉଛନ୍ତି ବୋଲି କହିବା ଅପେକ୍ଷା ଏପରି ହେବା ବହୁତ ଭଲ। କିନ୍ତୁ ବୁଝନ୍ତୁ ଯେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାରେ ଆପଣଙ୍କର ବିଫଳତାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଆପଣ ଏକ ବହୁତ ବଡ଼ ପରୀକ୍ଷାରେ ବିଫଳ ହୋଇଛନ୍ତି - ବିଶ୍ୱାସର ପରୀକ୍ଷା। ଅନେକ ଲୋକ କୁହନ୍ତି ଯେ ଯଦି ଈଶ୍ୱର ଆମକୁ ନିଜକୁ ଦେଖାନ୍ତି, କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ଅସ୍ତିତ୍ୱର ପ୍ରମାଣ ଦିଅନ୍ତି, ତେବେ ଆମେ ତାଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିପାରିବା। କିନ୍ତୁ ଏହା ଏକ ପରୀକ୍ଷା। ସେଥିପାଇଁ ଆପଣଙ୍କର ଅବଚେତନ ମନ ଆତ୍ମିକ ଜଗତର ସୃଷ୍ଟିକୁ ଭୌତିକ ମନକୁ ପ୍ରକାଶ କରେ ନାହିଁ।

ବିଶ୍ୱାସର ପରୀକ୍ଷାରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପାଇଁ, ଆପଣଙ୍କୁ ଶାରୀରିକ ମନ ଅପେକ୍ଷା ଅବଚେତନ ମନକୁ ବାଛିବାକୁ ପଡିବ। ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ଆପଣଙ୍କର ଅବଚେତନ ମନକୁ ଖୋଲିବେ, ଆପଣ ଅନୁଭବ କରିବେ ଯେ ଈଶ୍ୱର ଅଛନ୍ତି କାରଣ ଅବଚେତନ ମନ ଜାଣେ ଯେ ଈଶ୍ୱର

ଅଛନ୍ତି; ଏହା କେବଳ ଆପଣଙ୍କର ଶାରୀରିକ ମନ ଯାହା ସର୍ବଦା ପ୍ରମାଣ ଖୋଜେ। ଯଦି ଆପଣ କେବଳ ଶାରୀରିକ ମନକୁ ବିକଶିତ କରନ୍ତି, ତେବେ ଆପଣ ସ୍ୱୟଂଚାଳିତ ଭାବରେ ବିଶ୍ୱାସର ପରୀକ୍ଷାରେ ବିଫଳ ହୋଇପାରନ୍ତି।

ତୁମର ଦୁର୍ବଳତା ହେଉଛି ତୁମର ପ୍ରଲୋଭନ।

ମନେରଖନ୍ତୁ ଯେ ତୁମର ଦୁର୍ବଳତାଗୁଡ଼ିକୁ ପରୀକ୍ଷା କରାଯିବ। ଯେତେବେଳେ ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ପ୍ରଲୋଭନ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଶାରୀରିକ ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକ ଯେପରିକି ଯୌନ, ନିଶାଦ୍ରବ୍ୟ, ଖାଦ୍ୟ, ମଦ୍ୟପାନ, ଟଙ୍କା, ଇତ୍ୟାଦି ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତି। ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେ ସେଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରଲୋଭନ, କିନ୍ତୁ ପ୍ରଲୋଭନ ଅନ୍ୟ ସ୍ତରରେ ମଧ୍ୟ ରହିଛି: ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ, ଗର୍ବ, ସନ୍ଦେହ, କ୍ରୋଧ, ପ୍ରତିଶୋଧ ଏବଂ ଈର୍ଷା। ତୁମର ନକାରାତ୍ମକ ଆତ୍ମା ଗୁଣଗୁଡ଼ିକ, ଯାହା ତୁମକୁ ଈଶ୍ୱରୀୟ ଭଲ ପଥରୁ ଦୂରେଇ ନେଇଯାଏ, ତାହା ତୁମର ପ୍ରଲୋଭନ, ଏବଂ ତୁମର ତ୍ରୁଟିଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ସଚେତନ କରିବା ପାଇଁ ତୁମକୁ ନିରନ୍ତର ତାଲିମ ଏବଂ ପରୀକ୍ଷିତ କରାଯିବ। ନିରନ୍ତର ନିଜ ଭିତରେ, ସଚ୍ଚୋଟତା ଏବଂ ସାହସ ସହିତ ଦେଖନ୍ତୁ, ଏବଂ ତୁମର ତ୍ରୁଟିଗୁଡ଼ିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ସାହସୀ ହୁଅ। ଯଦି ତୁମେ ଜାଣିନାହଁ କ'ଣ ଭୁଲ, ତେବେ ତୁମେ ଏହାକୁ କିପରି ସମାଧାନ କରିବ?

ଅଧିକନ୍ତୁ, କେବଳ ଏକ ତ୍ରୁଟିକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ବିଷୟରେ ଭାବନ୍ତୁ ନାହିଁ। ଏହାକୁ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରକୃତିର କିଛି ସହିତ ବଦଳାଇ ଏହାକୁ ଦୂର କରନ୍ତୁ। ତେଣୁ, ଯଦି ଆପଣଙ୍କର ଗର୍ବ ଅଛି, ତେବେ କେବଳ ଗର୍ବକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରନ୍ତୁ ନାହିଁ, ବରଂ ନମ୍ର ହୁଅନ୍ତୁ। ଏହା ସହିତ ନିଶ୍ଚିତ କରନ୍ତୁ ଯେ ଆପଣ ଆପଣଙ୍କ ଭିତରେ ଥିବା ଭଲକୁ ସ୍ୱୀକାର କରୁଛନ୍ତି। ଆତ୍ମ-ମୂଲ୍ୟ ଏବଂ ଆତ୍ମ-ପ୍ରେମ, ଯାହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ନିଜ ଆତ୍ମା ପ୍ରତି ପ୍ରେମ ଏବଂ ସମ୍ମାନ, ବହୁତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ। ଆପଣଙ୍କ ଦୁର୍ବଳତା ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟବହୃତ ହେବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଆପଣଙ୍କ ଶକ୍ତି ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତୁ। ନକାରାତ୍ମକତାରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇବା ପାଇଁ ଆପଣଙ୍କୁ ଆପଣଙ୍କ ଭିତରେ ଥିବା ଭଲକୁ, ଆପଣଙ୍କ ସକାରାତ୍ମକ ଆତ୍ମାର ଗୁଣଗୁଡ଼ିକୁ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ପଡିବ।

---

15 ସେବା ଅର୍ଥ ନିଃସ୍ୱାର୍ଥପର ସେବା .

ଆତ୍ମହତ୍ୟା

"ଜୀବନକୁ ସମାପ୍ତ କରିବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିୟମ ବିରୁଦ୍ଧରେ।"
"ପରମେଶ୍ୱର ଆପଣଙ୍କୁ ଜୀବନ ଦେଇଛନ୍ତି; ଏହା ନେବା ଆପଣଙ୍କର ନୁହେଁ।"
"ଆପଣଙ୍କୁ ଆପଣଙ୍କର ସମସ୍ୟାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାକୁ ପଡିବ। ଆପଣଙ୍କୁ ମନ୍ଦ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଲଢ଼ିବାକୁ ପଡିବ।
ଆପଣଙ୍କୁ ଆପଣଙ୍କର ଆତ୍ମାକୁ ପବିତ୍ର କରିବାକୁ ପଡିବ।"

ଓ ପୃଥିବୀରେ ଏତେ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି, ବିଶେଷକରି ଯୁବପିଢ଼ି, ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ଜୀବନକୁ ଶେଷ କରୁଛନ୍ତି। ଏହି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର କ'ଣ ହୁଏ?

ଯେତେବେଳେ ଏହି ଆତ୍ମାମାନେ ଆତ୍ମିକ ଜଗତରେ ପହଞ୍ଚନ୍ତି, ସେମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ହତାଶ ଅନୁଭବ କରନ୍ତି କାରଣ ସେମାନେ ଅନୁଭବ କରନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ଏକ ଭୁଲ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଛନ୍ତି। ପୃଥିବୀରେ ରହି ସେମାନଙ୍କର ଯାତ୍ରା ସମାପ୍ତ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ, ସେମାନେ ନିଜ ଜୀବନକୁ ସମାପ୍ତ କରି ଏହାକୁ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ କରନ୍ତି। ଏହା ପୃଥିବୀରେ ଆପଣ ନେଇପାରୁଥିବା ସବୁଠାରୁ ଖରାପ ନିଷ୍ପତ୍ତି ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ। ନିଜ ଜୀବନକୁ ଶେଷ କରିବା ହେଉଛି ଆପଣଙ୍କ ନିଜ ଆତ୍ମାର ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ କ୍ଷତି।

ଓ ଲୋକମାନେ ଯେଉଁ ଯୁକ୍ତି ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି ତାହା ହେଉଛି ଯେ ମଣିଷର ସ୍ୱାଧୀନ ଇଚ୍ଛା ଅଛି। ଆମେ କ'ଣ ନିଜ ଜୀବନକୁ ଶେଷ କରିବାକୁ ସ୍ୱାଧୀନ ନୁହେଁ?

ଜୀବନ ସମାପ୍ତ କରିବାର ପସନ୍ଦ ଆପଣଙ୍କର, କିନ୍ତୁ ଆପଣ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟ ଜାରି ରଖିବେ, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ସେହି ନିୟମଗୁଡ଼ିକୁ ଭଙ୍ଗ କରନ୍ତି, ଏହାର ପରିଣାମ ମଧ୍ୟ ଭୋଗିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ। ଆପଣଙ୍କର ଶରୀର ହେଉଛି ଆପଣଙ୍କର ମନ୍ଦିର। ଏହା ଈଶ୍ୱର ଆପଣଙ୍କୁ ଦେଇଛନ୍ତି ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଏହା ଆପଣଙ୍କ ଆତ୍ମା ପାଇଁ ଏକ ସୁସ୍ଥ ବାହନ ହୋଇପାରିବ। ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ସେହି ମନ୍ଦିରକୁ ନଷ୍ଟ କରନ୍ତି, ଆପଣ ଜୀବନକୁ, ସୃଷ୍ଟିର ମୂଳକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରୁଛନ୍ତି। ଆତ୍ମହତ୍ୟା ପ୍ରକୃତ କ୍ଷତି କରିଥାଏ ଯାହା ଆପଣଙ୍କ ଆତ୍ମାକୁ। ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେ, ଆପଣ ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କ୍ଷେତ୍ରର ପତନ ଘଟନ୍ତି, ଏବଂ ଆପଣ ଆପଣଙ୍କ ଆତ୍ମାରେ ବହୁତ ନକାରାତ୍ମକ କର୍ମ ଯୋଡ଼ନ୍ତି। ଆପଣଙ୍କୁ ପୃଥିବୀକୁ ଫେରି ଆସି ଦ୍ୱିଗୁଣିତ ତୀବ୍ରତା ସହିତ ସମାନ ପରିସ୍ଥିତିର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ। ଆପଣଙ୍କର ପରୀକ୍ଷା ଏବଂ ତାଲିମ ଦୁଇଗୁଣ କଷ୍ଟକର ହୋଇଯାଏ। ଯେତେବେଳେ କେହି ଆତ୍ମହତ୍ୟା କରେ, ସେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ତାଙ୍କ ଶପଥ ଭଙ୍ଗ କରୁଛନ୍ତି।

କେତେବେଳେ, ମଣିଷ ଯେଉଁ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଦେଇ ଗତି କରେ ତାହା ଅସହ୍ୟ ହୋଇଥାଏ। ଆମେ ସମସ୍ତେ କର୍ମର ପରିଶୋଧ କରିବା ପାଇଁ ଏବଂ ଆମ ଆତ୍ମାର ବିକାଶ ପାଇଁ ପରୀକ୍ଷା ଏବଂ ତାଲିମ ପାଇଁ ପୃଥିବୀକୁ ଓହ୍ଲାଇଥାଉ। କେତେବେଳେ ଆମକୁ ବହୁତ କର୍ମର ପରିଶୋଧ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ, କିମ୍ବା ଆମେ କଠିନ ପରୀକ୍ଷା ବାଛିଥାଉ। ଆମେ ଯେଉଁ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଦେଇ ଗତି କରିପାରୁ ଏବଂ ଆମେ ଯେଉଁ ପରିସ୍ଥିତିର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇପାରୁ, ତାହା ବହୁତ ତୀବ୍ର ଏବଂ କଷ୍ଟକର ହେବ, କିନ୍ତୁ ଆମକୁ ଯାହା ହେଉନା କାହିଁକି ଆମର ଯାତ୍ରା ସମାପ୍ତ କରିବାକୁ ପଡିବ। ମଣିଷ ଯାହା ଜାଣି ନ ଥାଏ ତାହା ହେଉଛି ଯେ ଯଦିଓ ସେମାନେ ଅସହ୍ୟ ଯନ୍ତ୍ରଣାରେ ଅଛନ୍ତି, ଆତ୍ମହତ୍ୟା କରି ସେମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଦେଇପାରନ୍ତି ତାହା ମଧ୍ୟ ଅସହ୍ୟ। ଆତ୍ମହତ୍ୟା ମଧ୍ୟ ସ୍ୱାର୍ଥପରତାର ଏକ କାର୍ଯ୍ୟ।

ଯେତେବେଳେ ବ୍ୟକ୍ତି ଯନ୍ତ୍ରଣାରେ ଥାଏ, ସେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରେ ନାହିଁ। ତୁମେ ଯେଉଁ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଦେଇ ଗତି କରୁଛ ତାହା ତୁମକୁ କେବଳ ନିଜ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରେ। କିନ୍ତୁ ତୁମର ପ୍ରିୟଜନଙ୍କ ବିଷୟରେ କ'ଣ? ତୁମେ ପଛରେ ଛାଡି ଯାଉଥିବା ଲୋକଙ୍କ ବିଷୟରେ କ'ଣ? ତୁମେ କେବଳ ତୁମର ନିଜ ଆତ୍ମାକୁ କ୍ଷତି ପହଞ୍ଚାଇ ନୁହେଁ, ବରଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଆତ୍ମାକୁ କ୍ଷତି ପହଞ୍ଚାଇ କର୍ମ ଯୋଡୁଛ। କେତେକ କହିବେ ଯେ ସେମାନଙ୍କର କେହି ନାହାନ୍ତି, ଏବଂ ସେହି କାରଣରୁ ସେମାନଙ୍କର ଜୀବନ ନେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଛନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ହୁଏତ ଏହା ସେମାନଙ୍କର କର୍ମ, କିମ୍ବା ହୁଏତ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ଏକାକୀତା ସତ୍ତ୍ୱେ କେତେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୋଇପାରେ ତାହା ଦେଖିବା ପାଇଁ ପରୀକ୍ଷା କରାଯାଉଛି। ସ୍ୱାର୍ଥପରତା ତୁମର ସମସ୍ୟାଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରକୃତ ଅପେକ୍ଷା ବହୁତ ବଡ଼ ଦେଖାଉଛି।

ଆଜିକାଲି ଏକାକୀତା ଏକ ବଡ଼ ସମସ୍ୟା। ଯଦିଓ ଲୋକଙ୍କ ପରିବାର ଅଛି, ତଥାପି ସେମାନେ ଏକାକୀ ଅନୁଭବ କରନ୍ତି। ପୃଥିବୀରେ ଏତେ ଏକାକୀତା କାହିଁକି?

ଏହି ଭାବନାର ଦୁଇଟି କାରଣ ଅଛି। ପ୍ରଥମତଃ, ଆପଣ ପୃଥିବୀରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆତ୍ମା ନୁହଁନ୍ତି। ଯେହେତୁ ଆପଣ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯମଜ ଆତ୍ମାର ଧାରଣା ବିଷୟରେ ଅବଗତ, ଆପଣ ଅନୁଭବ କରିବେ ଯେ ଆପଣ କେବଳ ଏକ ଆତ୍ମାର ଅଧା, ଏବଂ ଆପଣ ଯେଉଁ ଏକାକୀତା ଅନୁଭବ କରନ୍ତି ତାହା ଆପଣଙ୍କ ଅନ୍ୟ ଅଧା ପାଇଁ ଏକ ଆକାଂକ୍ଷା। ତଥାପି, ଆପଣ ଏହାକୁ ବୁଝିବା ପରେ, ଆପଣଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚିତ କରିବାକୁ ପଡିବ ଯେ ଆପଣ ପୃଥିବୀରେ ପୂର୍ଣ୍ଣତାର ସେହି ଭାବନା ହାସଲ କରିଛନ୍ତି, କାରଣ ଏହା ଆପଣଙ୍କର ପରୀକ୍ଷା। ଆପଣଙ୍କର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ମିଶନ ପୂରଣ କରି ପୃଥିବୀରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନୁଭବ କରିବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ଭବ। ଥରେ ଆପଣ ଆପଣଙ୍କ ଜୀବନର ପ୍ରକୃତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଆବିଷ୍କାର କଲେ, ଆପଣ ଶାନ୍ତିରେ ରହିବେ। ଯେତେବେଳେ ଆପଣଙ୍କର ଅବଚେତନ ମନ ଆପଣଙ୍କୁ କୁହେ ଯେ ଆପଣ ପୃଥିବୀରେ ଆପଣଙ୍କର ମିଶନ ପୂରଣ କରୁନାହାଁନ୍ତି ସେତେବେଳେ ଶୂନ୍ୟତାର ଭାବନା ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ। ଦ୍ୱିତୀୟତଃ, ଆପଣଙ୍କର ଅବଚେତନ ମନ ଜାଣେ ଯେ ପୃଥିବୀ ଆପଣଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ଘର ନୁହେଁ। ଏହା ଆତ୍ମା ଜଗତ, ଉଚ୍ଚ କ୍ଷେତ୍ରର ଶାନ୍ତି ଏବଂ ଆପଣଙ୍କ ଗୋଷ୍ଠୀ ଆତ୍ମା ଏବଂ ପ୍ରିୟଜନଙ୍କ ସାଥି ପାଇଁ ଆଗ୍ରହୀ। ଏହା ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ ଅସନ୍ତୋଷ ଅନୁଭବ କରିବାର ବାହାନା ହେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ; ସନ୍ତୋଷ ଅନୁଭବ କରିବା ପୃଥିବୀର ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ପରୀକ୍ଷା ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଏବଂ ସେହି ପରୀକ୍ଷା ବିଫଳ ହେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ। ମୃତ୍ୟୁ ଆପଣଙ୍କୁ ଶାନ୍ତି ଆଣିବା ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରନ୍ତୁ ନାହିଁ। ଆତ୍ମା ଜଗତରେ ଶାନ୍ତିରେ ରହିବା ପାଇଁ ଆପଣଙ୍କୁ ପ୍ରଥମେ ପୃଥିବୀରେ ଶାନ୍ତିରେ ରହିବା ଶିଖିବାକୁ ପଡିବ। ଏକାକୀତା ସେହି ଯୁଦ୍ଧର ଏକ ଅଂଶ ଏବଂ ଏହାକୁ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ମୁକାବିଲା କରିବାକୁ ପଡିବ।

ଏହାର ଅର୍ଥ କ'ଣ ଆମେ ସର୍ବଦା ଏକାକୀ ଅନୁଭବ କରିବୁ

ପୃଥିବୀ?

ଆଦୌ ନୁହେଁ। ଏହା ନୁହେଁ ଯେ ତୁମେ ପୃଥିବୀରେ ଖୁସି ରହିପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ତୁମେ ସବୁବେଳେ ଏକାକୀ ଅନୁଭବ କରିବ। କିନ୍ତୁ ଏକାକୀତା ହେଉଛି ଏପରି ଏକ ଜିନିଷ ଯାହା ଦୁଃଖ ଏବଂ ଅବସାଦକୁ ନେଇପାରେ। ଯଦି ଏହି ଅବସାଦ ଜାରି ରହେ, ତେବେ ଏହା ତୁମକୁ ଆତ୍ମହତ୍ୟା କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରିପାରେ।

ଏହା କ'ଣ ସତ୍ୟ ଯେ ନିଜ ଜୀବନ ନେବା ପାଇଁ ଶକ୍ତି ଏବଂ ସାହସ ଆବଶ୍ୟକ?

ଏହା ସତ୍ୟ ନୁହେଁ। ତୁମେ ନିଜ ଜୀବନ ନେବାକୁ ଚାହୁଁଛ ବୋଲି ଅନୁଭବ କରିବା ଅର୍ଥ ହେଉଛି ତୁମର ଆତ୍ମାକୁ ଦୃଢ଼ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ। ବିଶ୍ୱାସ ରଖ ଯେ ଏହି ଶକ୍ତି ତୁମ ଭିତରେ ଅଛି, ଏବଂ ଜାଣ ଯେ ଈଶ୍ୱର ତୁମକୁ କେବେବି ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାକୁ ଦେବେ ନାହିଁ ଯାହାକୁ ତୁମେ ସମ୍ଭାଳି ପାରିବ ନାହିଁ। ତୁମର ଶକ୍ତି ଅଛି, ତେଣୁ ଏହାକୁ ବ୍ୟବହାର କର। ଆଉ ଏକ ଭୁଲ ଧାରଣା ହେଉଛି ଯେ, କେତେକ ସମୟରେ, ଆତ୍ମହତ୍ୟା ସମ୍ମାନଜନକ। ନିଜ ଜୀବନ ନେବାରେ କୌଣସି 'ସମ୍ମାନ' ନାହିଁ। ପୃଥିବୀରେ ତାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଏବଂ ମିଶନ ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ବାହନକୁ ନଷ୍ଟ କରି ନିଜ ଆତ୍ମାର କ୍ଷତି କର ନାହିଁ। ଜଣେ ସମ୍ମାନଜନକ ବ୍ୟକ୍ତି ହେବା ହେଉଛି ଦାୟିତ୍ୱ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଏବଂ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେ ଠିକ୍ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା। ଅନେକ ଲୋକ ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ଜୀବନ ନେଇଛନ୍ତି ସେମାନେ ଚାପରୁ ଏହା କରିଛନ୍ତି, ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଏବଂ ସମାଜର ମିଥ୍ୟା ବିଶ୍ୱାସ ନିକଟରେ ହାର ମାନିବା ପାଇଁ। ଏଥିରେ ସମ୍ମାନ କେଉଁଠି? ବରଂ, ଏକ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜୀବନ ବଞ୍ଚନ୍ତୁ ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ କରନ୍ତୁ। ତାଙ୍କର ଏକମାତ୍ର ମତ ଯାହା ପ୍ରକୃତରେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ। ପୃଥିବୀରେ ଏପରି ସମୟ ଅଛି ଯେତେବେଳେ ଆତ୍ମା ପାଇଁ ତା'ର ଶରୀରରେ ରହିବା ନିସନ୍ଦେହରେ ଅସହ୍ୟ ହୋଇଥାଏ, କିନ୍ତୁ ଏହା ପରିବର୍ତ୍ତନର ସମୟକୁ ସୂଚିତ କରେ। ନିଜକୁ ହତ୍ୟା କରିବା ଉତ୍ତର ନୁହେଁ।

କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ତୁମର ଜୀବନର ସବୁଠାରୁ ନିମ୍ନ ବିନ୍ଦୁରେ ପହଁଞ୍ଚିବ, ତୁମେ କ'ଣ କରିବ?

ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ତୁମର ଜୀବନର ସବୁଠାରୁ ନିମ୍ନତମ ସ୍ଥାନରେ ପହଞ୍ଚିବ, ସେତେବେଳେ ଈଶ୍ୱର ତୁମର ଶକ୍ତି ପରୀକ୍ଷା କରୁଛନ୍ତି। ତୁମଠାରୁ କେବଳ ଏକ ସକାରାତ୍ମକ ପଦକ୍ଷେପ ଆବଶ୍ୟକ ଯାହା ଦର୍ଶାଏ ଯେ ତୁମର ସାହସ ଏବଂ ହାର ନ ମାନିବାର ଇଚ୍ଛାଶକ୍ତି ଅଛି। ତୁମେ ତୁମର କର୍ମଫଳ ପରିଶୋଧ କରିବା ଏବଂ ପରୀକ୍ଷାରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପରେ, ତୁମର ପରିସ୍ଥିତି ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବା ଈଶ୍ୱର ତୁମକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କର ଦୂତମାନଙ୍କୁ ପଠାନ୍ତି। କିଛି ବିଶେଷ ଆତ୍ମା ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଆତ୍ମହତ୍ୟା କରୁଥିବା ମଣିଷଙ୍କ ସହିତ କାମ କରିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି। ଏହି ଆତ୍ମାମାନେ ବିଶେଷ ଭାବରେ ତାଲିମପ୍ରାପ୍ତ ଏବଂ ସେମାନେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଆତ୍ମା ମାର୍ଗଦର୍ଶକଙ୍କ ସହିତ କାମ କରନ୍ତି, ଏବଂ ପ୍ରକ୍ଷେପଣ ଏବଂ ପ୍ରାର୍ଥନା ମାଧ୍ୟମରେ, ପୃଥିବୀରେ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଧରି ରଖିବାକୁ ସକ୍ଷମ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି। ସେମାନେ ଅବଚେତନ ମନ ମାଧ୍ୟମରେ ବାର୍ତ୍ତା ପଠାନ୍ତି ଯାହା ଦ୍ୱାରା ତାକୁ ବଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ଶକ୍ତି

ମିଳେ। ଏହି ବିଶେଷ ଆତ୍ମାଗୁଡ଼ିକ ଅଛନ୍ତି କାରଣ ପରମେଶ୍ୱର ଚାହାଁନ୍ତି ନାହିଁ ଯେ ପୃଥିବୀରେ ଲୋକମାନେ ନିଜ ଜୀବନ ନେବାର ଭୁଲ କରନ୍ତୁ, କାରଣ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟର ପରିଣାମ କଠିନ। ଆଖି ଖୋଲ, ତୁମକୁ ବଞ୍ଚିବାକୁ ପଡିବ କାରଣ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କର: ତୁମର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ମିଶନ, ସେବା ଏବଂ ବିକାଶ। ଏହା ମଧ୍ୟ ବୁଝ ଯେ କେତେକ ସମୟରେ ନିଜକୁ ହତ୍ୟା କରିବାର କାରଣଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହାସ୍ୟାସ୍ପଦ। ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ, ଯୁବକମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପରୀକ୍ଷାରେ ବିଫଳ ହୋଇଥିବାରୁ ସେମାନଙ୍କ ପିତାମାତାଙ୍କୁ ସାମ୍ନା କରିବାକୁ ଭୟ କରନ୍ତି ଏବଂ ତେଣୁ ସେମାନେ ନିଜ ଜୀବନ ନିଅନ୍ତି। ଆଜିକାଲି ଅନେକ ପିତାମାତା ସେମାନଙ୍କ ପିଲାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବହୁତ କଠୋର ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଭୁଲ କାମ କରିବାକୁ ଭୟଭୀତ କରନ୍ତି। କିଛି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଯାତନା, ବଳାତ୍କାର, ବ୍ଲାକମେଲ୍ ଏବଂ କ୍ଷତି ପହଞ୍ଚାଯାଏ। ଏପରି ସମୟରେ, ଯଦି କୌଣସି ପିଲାର ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ କେହି ନ ଥାଆନ୍ତି, ତେବେ ସେ ଆତ୍ମହତ୍ୟା କରିବା ଭଳି ହଠାତ୍ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାକୁ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହୁଏ। ପିତାମାତାଙ୍କ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କଠୋର ହେବା ବିଷୟରେ ନୁହେଁ - ଏହା ସେହି ପିଲାକୁ ବୁଝିବା ଏବଂ ସେହି ପିଲାର ଆତ୍ମା ପାଇଁ ଯାହା ସର୍ବୋତ୍ତମ ତାହା କରିବା ବିଷୟରେ। କେତେକ ସମୟରେ ପିତାମାତାଙ୍କ ଅଜ୍ଞତା, ନିଷ୍ଠୁରତା ଏବଂ ବୁଝାମଣାର ଅଭାବ ପିଲାକୁ ଆତ୍ମହତ୍ୟା କରିବାକୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇପାରେ।

କିଛି ପିଲା ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଝରକା ଦେଇ ଡେଇଁପଡ଼ିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି କାରଣ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପିତାମାତାଙ୍କୁ ହଇରାଣ କରନ୍ତି କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କର ଅସହ୍ୟ ନିଷ୍ଠୁରତାକୁ ସହ୍ୟ କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ। ଏପରି ସମୟରେ ଆତ୍ମା ଶରୀରରେ ରହିବା ଅସହ୍ୟ। ଅନେକ ପିଲା କିଛି ତୁଚ୍ଛ କଥା ପାଇଁ ନିଜକୁ ହତ୍ୟା କରନ୍ତି। ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଆତ୍ମା ଜଗତକୁ ଯାଆନ୍ତି, ସେମାନେ ବୁଝିପାରନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ କେତେ ବେପରୁଆ ଥିଲା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଭୟ କେତେ ଅପରିଣାମସ୍ୱରୂପ। ଏପରି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଜାଣିବା ଆବଶ୍ୟକ ଯେ ବିଫଳତା କ୍ଷଣସ୍ଥାୟୀ, ସଫଳତା ପାଇଁ ଏକ କେବଳ ପାହାଚ। ଯେପରି ଆପଣଙ୍କୁ ସୁଖ ଅନୁଭବ କରିବା ପାଇଁ ଦୁଃଖ ଅନୁଭବ କରିବାକୁ ପଡିବ, ସେହିପରି ସଫଳ ହେବା ପାଇଁ ଆପଣଙ୍କୁ ବିଫଳତା ଅନୁଭବ କରିବାକୁ ପଡିବ। ବିଫଳତା କେବଳ ଏକ ଶିକ୍ଷଣୀୟ ଅଭିଜ୍ଞତା। ସମସ୍ତ ପିତାମାତାଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଭୟ ବଦଳରେ ପ୍ରେମ ଶିଖାନ୍ତୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜ୍ଞାନ ଦିଅନ୍ତୁ। ଏହି ଜ୍ଞାନ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପରେ, ପିଲାଟି ମୁହଁ ଖୋଲି କହିବ। ପିତାମାତାମାନେ ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କଥା ଭୁଲିଯାଆନ୍ତି: ଜଣେ ଭଲ ମଣିଷ ହେବା। ବରଂ, ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଭୁଲ ଦିଗରେ ଠେଲି ଦିଅନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଶିଖାଇ ଯେ ଭୌତିକ ଜଗତରେ ସଫଳତା ହିଁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ, ଏବଂ ତେଣୁ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସଫଳତାର ଭୁଲ ଧାରଣା ଦେଇ ଭୁଲ ମାର୍ଗରେ ଠେଲି ଦିଅନ୍ତି।

ଏହି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ କିପରି ସାହାଯ୍ୟ କରାଯାଇପାରିବ?

କେତେକ ସମୟରେ, ଜଣଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଡିପ୍ରେସନରୁ ବାହାର କରିବା ପାଇଁ କେବଳ ଏକ ଛୋଟ ଦୟାପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ ଯାହା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏବଂ ନିଜ ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସକୁ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ କରେ। ଯଦି ଆପଣ ଜାଣନ୍ତି ଯେ କେହି ଜଣେ ବହୁତ କଷ୍ଟକର ସମୟ ଦେଇ ଗତି କରୁଛନ୍ତି, ତେବେ ତାଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତୁ। ଯଦି ଆପଣ

କାହାକୁ ତାଙ୍କ ଯନ୍ତ୍ରଣାକୁ ସମ୍ଭାଳିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବେ ତେବେ ଆପଣ ଧନ୍ୟ ହେବେ। ସେହି ନକାରାତ୍ମକ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଭାଗ୍ୟ ଯେଉଁମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନିଜର ଜୀବନ ସମାପ୍ତ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ଭାଗ୍ୟ ଅକଳ୍ପନୀୟ। ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଆତ୍ମହତ୍ୟା କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରେ ସେ ଏପରି ପାପ କରିଛି ଯାହା ହତ୍ୟା ସହିତ ସମାନ।

କେତେବେଳେ, ଲୋକମାନେ ଆତ୍ମହତ୍ୟାକୁ ଏକ ପ୍ରକାର ଭାବପ୍ରବଣ ବ୍ଲାକମେଲ୍ ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି। କାହାର ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରିବା ପାଇଁ, କୌଣସି କଥା ପ୍ରମାଣ କରିବା ପାଇଁ, କିମ୍ବା କାହା ଉପରେ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବା ପାଇଁ, ଲୋକମାନେ ଆତ୍ମହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି କିମ୍ବା ନିଜକୁ ହତ୍ୟା କରନ୍ତି। ଅନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଦୋଷୀ ଅନୁଭବ କରାଇବା ପାଇଁ ସେମାନେ ଏପରି କରନ୍ତି। ଏହା ସେମାନଙ୍କୁ ତଳକୁ ଠେଲିଦିଏ ଏବଂ ସେମାନେ ପ୍ରଚୁର କର୍ମ ସଂଗ୍ରହ କରନ୍ତି।

ଯେତେବେଳେ ଆପଣଙ୍କ ମନକୁ ନକାରାତ୍ମକ କିମ୍ବା ଆତ୍ମହତ୍ୟା ଚିନ୍ତାଧାରା ଆସେ, ସେତେବେଳେ ମନେ ରଖିବାକୁ କିଛି କଥା ଏଠାରେ ଦିଆଯାଇଛି। ଏହି ଚିନ୍ତାଧାରାଗୁଡ଼ିକୁ ତୁରନ୍ତ ବନ୍ଦ କରିବା ଉଚିତ କାରଣ ଏହା ଶେଷରେ ଆପଣଙ୍କୁ ଭୁଲ ରାସ୍ତାରେ ନେଇଯିବ:

1. ଯେତେବେଳେ ଏକ ନକାରାତ୍ମକ ଚିନ୍ତାଧାରା ଆସେ, ତୁରନ୍ତ ସେହି ଚିନ୍ତାଧାରାରୁ ମୁକ୍ତି ପାଆନ୍ତୁ। ଆପଣଙ୍କ ମନକୁ ବିଚଳିତ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ସକାରାତ୍ମକ ପଦକ୍ଷେପ ନିଅନ୍ତୁ। ଆପଣ ଏହାକୁ ଯେତେ ବିଶ୍ଳେଷଣ କରିବେ, ଆପଣ ଏହାକୁ ସେତେ ଅଧିକ ଶକ୍ତି ଦେବେ। ଆପଣଙ୍କ ମନକୁ ଅନ୍ୟତ୍ର ନେଇ ଏପରି ଚିନ୍ତାଧାରାରୁ ମୁକ୍ତି ପାଆନ୍ତୁ। ଶାରୀରିକ ଭାବରେ ବ୍ୟସ୍ତ ରୁହନ୍ତୁ। ପରିବର୍ତ୍ତନ ପାଇଁ କେବେବି ବିଳମ୍ବ ହୁଏ ନାହିଁ।

2. ପଢନ୍ତୁ। ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜ୍ଞାନ ଅର୍ଜନ କରନ୍ତୁ। ଥରେ ଆପଣ ବୁଝିପାରିବେ ଯେ ଆପଣଙ୍କ ଜୀବନରେ କିଛି ଘଟଣା କାହିଁକି ଘଟେ, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଏବଂ ପରିଚାଳନା କରିବା ସହଜ ହୋଇଯାଏ। ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ, ଯେତେବେଳେ ଆପଣ କର୍ମର ଧାରଣା ସହିତ ପରିଚିତ ହୁଅନ୍ତି, ସେତେବେଳେ କଷ୍ଟକର ସମୟ ଦେଇ ଗତି କରିବା ସହଜ ହୋଇଯାଏ।

3. ତୁମର ଅବଚେତନ ମନକୁ ଖୋଲ କାରଣ ସେଠାରେ ତୁମର ପ୍ରକୃତ ଶକ୍ତି ରହିଛି। କଷ୍ଟକର ସମୟରେ, ଅବଚେତନ ମନ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ଏବଂ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରେ।

4. ଲୋକମାନେ କ'ଣ କହିବେ ସେ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କର ନାହିଁ। ସେମାନଙ୍କୁ କେବେବି ତୁମକୁ ତଳିତଳାନ୍ତ କରିବାକୁ ଦିଅ ନାହିଁ। ଯଦି ତୁମେ ଯାହା କରୁଛ ତାହା ଭଲ ଏବଂ ଠିକ୍, ଏବଂ ତୁମେ ଈଶ୍ୱରୀୟ ଭଲ ପଥରେ ଅଛ, ତେବେ ଦୃଢ଼ ରୁହ, ଯଦିଓ ତୁମର ପିତାମାତା ତୁମର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଛନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ନିଶ୍ଚିତ ହୁଅ ଯେ ତୁମେ ସତରେ ଈଶ୍ୱରୀୟ ଭଲ ପଥରେ ଚାଲୁଛନ୍ତି ଏବଂ ନିଜକୁ ଠକୁନାହାଁନ୍ତି କିମ୍ବା ଗର୍ବର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ କାମ କରୁନାହାଁନ୍ତି।

5. ଯଦି ତୁମେ ଭୁଲ କରିଛ, ତେବେ ଏହାକୁ ସ୍ୱୀକାର କର ଏବଂ ପରିବର୍ତ୍ତନ କର, କିନ୍ତୁ ଦୋଷକୁ ତୁମକୁ ଗ୍ରାସ କରିବାକୁ ଦିଅ ନାହିଁ। ଭୁଲ କରିବା ମଣିଷର କାମ। ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କଥା ହେଉଛି ଶିକ୍ଷା ଶିଖିବା ଏବଂ ସେହି ଭୁଲଗୁଡ଼ିକୁ ପୁନରାବୃତ୍ତି ନକରିବା। ଏହା ସହିତ, ସେହି ଭୁଲକୁ ଘୋଡାଇ ଦେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କର ନାହିଁ; ନଚେତ୍, ଏହା ଆହୁରି ଭୁଲ କରିବା। ଦାୟିତ୍ୱ ଗ୍ରହଣ କର। .

6. କଠିନ, ସତ୍ୟ ଏବଂ ଆନ୍ତରିକତା ସହିତ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତୁ ଏବଂ ଆପଣଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଦୂତମାନଙ୍କୁ ପଠାଇବାକୁ କୁହନ୍ତୁ। ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ଏବଂ ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ।

7. ୨୪ ଘଣ୍ଟା ଏକ ପ୍ରାକୃତିକ ଶିଖା ଜଳାନ୍ତୁ। ଆଲୋକ ନକାରାତ୍ମକ ଶକ୍ତିକୁ ଶୋଷଣ କରେ ଏବଂ ଆପଣଙ୍କ ଚାରିପାଖର କମ୍ପନକୁ ସଫା କରେ।

8. ନକାରାତ୍ମକ ସାଥି ଏବଂ ଭୁଲ ରାସ୍ତାରେ ନେଉଥିବା ଲୋକଙ୍କଠାରୁ ଦୂରରେ ରୁହନ୍ତୁ।

1. ଯଦି ଆପଣଙ୍କର କୌଣସି ସମସ୍ୟା ଅଛି, ତେବେ ଆପଣ ଯାହାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ତାଙ୍କ ସହିତ କଥା ହୁଅନ୍ତୁ। ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ଆପଣଙ୍କୁ ଆବଶ୍ୟକ ସ୍ପଷ୍ଟତା ଦେଇପାରେ। ଯଦି ପୃଥିବୀରେ ଆପଣ ବିଶ୍ୱାସ କରିପାରିବେ ଏପରି କେହି ନାହାନ୍ତି, ତେବେ ଆପଣ ଯାହାଙ୍କ ସହିତ କଥା ହୋଇପାରିବେ ତାହା ହେଉଛି ଆପଣଙ୍କର ନିଜର ଅବଚେତନ ମନ, ଯାହା ଆତ୍ମା ଜଗତ ସହିତ ଜଡିତ।

10. ମନେରଖନ୍ତୁ ଯେ ଯନ୍ତ୍ରଣା କ୍ଷଣସ୍ଥାୟୀ। ଭଲ ସମୟ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହେ ନାହିଁ। ତୁମର ସମସ୍ୟାଗୁଡ଼ିକ ଦୂର ହୋଇଯିବ।

11. ତୁମର ଶାରୀରିକ ମନକୁ ବ୍ୟସ୍ତ ରଖ। କିଛି ଗଠନମୂଳକ କାମ କର କାରଣ ତୁମେ ଯେତେବେଳେ ଅଳସୁଆ ଥାଅ, ତୁମର ଶାରୀରିକ ମନ ତୁମକୁ ଭୁଲ ରାସ୍ତାରେ ନେଇଯାଏ। ଭଲ ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ନିଜକୁ ଘେରି ରଖ।

12. କିଛି ବ୍ୟାୟାମ କର। ସକ୍ରିୟ ରୁହ, ଚାଲିବାକୁ ଯାଅ। ତାଜା ପବନରେ ନିଶ୍ୱାସ ନିଅ; ସବୁବେଳେ ଘର ଭିତରେ ରୁହ ନାହିଁ। ଯୋଗ ମନ, ଶରୀର ଏବଂ ଆତ୍ମା ପାଇଁ ବହୁତ ଭଲ।

13. ଡାକ୍ତରୀ ସାହାଯ୍ୟ ନେବାକୁ ଭୟ କରନ୍ତୁ ନାହିଁ। ପ୍ରାର୍ଥନା ବହୁତ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କିନ୍ତୁ କେତେକ ସମୟରେ ଆପଣଙ୍କୁ ଡାକ୍ତରୀ ସାହାଯ୍ୟର ମଧ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକତା ପଡ଼ିଥାଏ, ତେଣୁ ଏହାକୁ ପାଇବା ପାଇଁ ଲଜ୍ଜିତ ହୁଅନ୍ତୁ ନାହିଁ। ଏହାକୁ ବିଫଳତା ବୋଲି ଭାବନ୍ତୁ ନାହିଁ। ସମସ୍ୟା ଦୂର ହୋଇଗଲେ ଏବଂ ଆପଣ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୋଇଗଲେ, ଆପଣ ଅଧିକ ଜ୍ଞାନର ସହିତ ପ୍ରତିଫଳିତ କରିପାରିବେ ଏବଂ ତାପରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ। ତଥାପି, କେବେବି ଔଷଧ ପ୍ରତି ନିଶାଗ୍ରସ୍ତ ହୁଅ ନାହିଁ।

14. ନିଜ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟର ଯତ୍ନ ନିଅ। ପୃଥିବୀରେ ଅନେକ ଲୋକ ଧୀରେ ଧୀରେ ମଦ୍ୟପାନ, ନିଶା ଏବଂ ସିଗାରେଟ୍ ସହିତ ନିଜ ଶରୀରକୁ ନଷ୍ଟ କରୁଛନ୍ତି। ଅତ୍ୟଧିକ ଖାଦ୍ୟ ମଧ୍ୟ କ୍ଷତିକାରକ। ଏଗୁଡ଼ିକ ଆତ୍ମହତ୍ୟାର ଏକ ପ୍ରକାର କାରଣ ଆପଣ ଧୀରେ ଧୀରେ ଆପଣଙ୍କ ଶରୀରକୁ ହତ୍ୟା କରୁଛନ୍ତି, ଆପଣଙ୍କ ନିଜ ଜୀବନର ଅବଧିକୁ ଛୋଟ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଆପଣଙ୍କ ଆତ୍ମାକୁ ଏହାର ଯାତ୍ରା ସମାପ୍ତ କରିବାରୁ ବାଧା ଦେଉଛନ୍ତି। ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ନିଶା କିମ୍ବା ମଦ୍ୟପାନର ପ୍ରଭାବରେ ଥାଆନ୍ତି, ଆପଣଙ୍କର ବିଚାର ଦୁର୍ବଳ ହୋଇଯାଏ ଏବଂ ଆପଣ ଆପଣଙ୍କର ସବୁଠାରୁ ଦୁର୍ବଳ ଅବସ୍ଥାରେ ଥାଆନ୍ତି, ଆପଣ ନକାରାତ୍ମକ ଶକ୍ତି ଏବଂ ପ୍ରକ୍ଷେପିତ ନକାରାତ୍ମକ ଚିନ୍ତାଧାରାର ପ୍ରତି ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ସମ୍ବେଦନଶୀଳ ହୋଇଥାନ୍ତି, ଏବଂ ଆପଣ ଏକ ଏପରି ଆବେଗ ଉପରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ଯାହା ଆପଣଙ୍କଠାରୁ ଆସି ନାହିଁ, ବରଂ ନକାରାତ୍ମକତା ଦ୍ୱାରା ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରକ୍ଷେପିତ ହୋଇଛି। ଆଜି ପୃଥିବୀରେ ଆପଣଙ୍କୁ ଆଉ ଏକ ଜିନିଷ

ଗମ୍ଭୀରତାର ସହିତ ନେବାକୁ ପଡିବ ତାହା ହେଉଛି ଯୌନ ବ୍ୟଭିଚାର। ଏକ ଦୁର୍ବଳ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ଆପଣଙ୍କୁ ଜୀବନସାରା ଯନ୍ତ୍ରଣା ଦେଇପାରେ। ମଣିଷମାନେ ତୁରନ୍ତ ସେମାନଙ୍କର ଇଚ୍ଛାକୁ ହାର ମାନି ନିଅନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଶରୀରର ଯତ୍ନ ନେବା ସମୟରେ ବହୁତ ଅସାବଧାନ ହୋଇଯାଆନ୍ତି। ଯୌନ ବ୍ୟଭିଚାର ହେଉଛି ଆତ୍ମହତ୍ୟାର ଏକ ପ୍ରକାର କାରଣ ଆପଣ ସର୍ବଦା ଏକ ରୋଗରେ ଆକ୍ରାନ୍ତ ହେବାର ଆଶଙ୍କାରେ ଥାଆନ୍ତି ଯାହା ଆପଣଙ୍କ ଜୀବନ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ଜୀବନକୁ ସମାପ୍ତ କରିପାରେ। ଏହା ହେଉଛି ନୁହେଁ ତୁମର କର୍ମ। ତୁମେ ଦାୟିତ୍ୱହୀନ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ବାଛ ଏବଂ ଏହି ପରିଣାମ ତୁମର ନିଜସ୍ୱ ପସନ୍ଦ।

15. ତୁମେ କଷ୍ଟ ପାଉଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟ କାହା ପାଖକୁ ଯାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କର। ଏହିପରି ତୁମେ କଷ୍ଟ ପାଉଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟାଳୁ ହୋଇ ନିଜକୁ ଦୃଢ଼ କର। ତା'ପରେ, ପରମେଶ୍ୱର ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ତୁମକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ। କିନ୍ତୁ ତୁମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିଃସ୍ୱାର୍ଥପର ହେବାକୁ ଦିଅ।

ମାନବ ଶରୀରକୁ ସମ୍ମାନ ଏବଂ ଆଦର କରାଯିବା ଉଚିତ। ତୁମକୁ ଏକ ମନ, ଶରୀର ଏବଂ ଆତ୍ମା ଦିଆଯାଇଛି ଯାହା ଦ୍ୱାରା ତୁମେ ତୁମର ଜୀବନକୁ ଭଲ ଭାବରେ ବଞ୍ଚିପାରିବ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ସେବା କରିପାରିବ। ପୃଥିବୀରେ ଏପରି ସମୟ ଆସେ ଯେତେବେଳେ ମଣିଷ ବହୁତ କଷ୍ଟ ପାଏ, ବିଶେଷକରି ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରିୟଜନଙ୍କୁ ହରାଇଛନ୍ତି। ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଦୋଷ ଦେବା ଏବଂ "ମୁଁ କାହିଁକି?" ପଚାରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ, ସାହସୀ ହୁଅ ଏବଂ ଜୀବନର ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଦିଗକୁ ଦେଖ। ଆତ୍ମହତ୍ୟା ସମାଧାନ ନୁହେଁ। ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ଆତ୍ମିକ ଜଗତକୁ ଯାଅ ଏବଂ ତୁମର ଜୀବନକୁ ସମୀକ୍ଷା କର, ତୁମେ ସର୍ବଦା ଅନୁଭବ କର ଯେ ତୁମେ ବହୁତ କିଛି ପରିଚାଳନା କରିପାରିଥାନ୍ତ, ଏବଂ ଆତ୍ମହତ୍ୟା ଉତ୍ତର ନୁହେଁ। ତୁମର ଜୀବନ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର, ଏବଂ ଏହାକୁ ସମାପ୍ତ କରିବାର ଅଧିକାର କାହାରି ନାହିଁ। ଆତ୍ମହତ୍ୟା ହେଉଛି ଆତ୍ମା ପାଇଁ ପ୍ରତିଗମନ।

ଜୀବନର ଉପହାର ବ୍ୟତୀତ, ପରମେଶ୍ୱର ଆପଣଙ୍କୁ ଏକ ସୁନ୍ଦର ଅବଚେତନ ମନ ଏବଂ ଏକ ଆତ୍ମା ମାର୍ଗଦର୍ଶକ ଦେଇଛନ୍ତି। ସେ ଆପଣଙ୍କୁ ଏକ ଶାରୀରିକ ମନ ମଧ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି ଯାହା ଜ୍ଞାନ ଆହରଣ କରେ ଏବଂ ଅବଚେତନ ମନ ସହିତ କାମ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରଶିକ୍ଷିତ ହୋଇପାରିବ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଆପଣଙ୍କୁ ଠିକ୍ ଏବଂ ଭୁଲ ଜାଣିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ। ଆପଣଙ୍କୁ ଏତେ ସାହାଯ୍ୟ ଏବଂ ଏତେ ସୁରକ୍ଷା ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ଆପଣଙ୍କୁ ପ୍ରକୃତରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ପଡିବ ଯେ ଆପଣଙ୍କ ରାସ୍ତାରେ ଯେକୌଣସି ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଆସିଲେ ମଧ୍ୟ ଆପଣ ଏହାକୁ ମୁକାବିଲା କରିପାରିବେ।

ଭଗବାନ

"ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଆମ ନିକଟରେ ନିଜକୁ ପ୍ରମାଣ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ।
ଆମକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ନିଜକୁ ପ୍ରମାଣ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ।"

"ଯଦି ତୁମେ ପ୍ରମାଣ ମାଗ, ତୁମେ ତାହା ପାଇବ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ଯଦି ତୁମେ ଏହା ମାଗ ନାହିଁ ଏବଂ ତୁମର ବିଶ୍ୱାସ ଅଛି, ତେବେ ତୁମେ ପ୍ରମାଣ ପାଇବ।"
"ପରମେଶ୍ୱର ତୁମକୁ ଦଣ୍ଡ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ; ତୁମର ନିଜର ଅବଚେତନ ମନ କରେ।" "ତୁମେ ତୁମର ସାଥୀ ଲୋକଙ୍କୁ ବୋକା କରିପାରିବ, ତୁମେ ନିଜକୁ ବୋକା କରିପାରିବ, କିନ୍ତୁ ତୁମେ କେବେବି ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ବୋକା କରିପାରିବ ନାହିଁ।"
"ଏକ ସରଳ, ସଚ୍ଚୋଟ, ଦୟାଳୁ, ନିଃସ୍ୱାର୍ଥପର କାର୍ଯ୍ୟ ଏକାଗ୍ରତା ବିନା ଘଣ୍ଟା ଘଣ୍ଟା ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ଏବଂ ଲୋକଙ୍କୁ ଏବଂ ଆମର ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ବୋକା ବନାଇବା ପାଇଁ ହଜାର ହଜାର ଦାନ ଦେବା ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ।"

ଦିଆଯାଇଥିବା ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ବାର୍ତ୍ତାଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଥିଲା: "ଆତ୍ମା ଜଗତରେ କୌଣସି ଧର୍ମ ନାହିଁ। ଆମେ କେବଳ ଗୋଟିଏ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପୂଜା କରୁ।" ତେବେ ପୃଥିବୀରେ ବିଭିନ୍ନ ଧର୍ମ କାହିଁକି ଅଛି?

ଯଦିଓ ବିଭିନ୍ନ ଧର୍ମ ଅଛି, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଶେଷରେ ଗୋଟିଏ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ପାଖକୁ ନେଇଯାଆନ୍ତି। ତୁମର ପୃଥିବୀ ଚକ୍ର ଦେଇ ଗତି କରେ - ଭଲ, ଖରାପ, ଭଲ, ଏବଂ ତା'ପରେ ପୁଣି ଖରାପ। ଯେତେବେଳେ ପୃଥିବୀରେ ଅତ୍ୟଧିକ ନକାରାତ୍ମକତା ଥାଏ, ସେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱର ଲୋକଙ୍କୁ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଉଚ୍ଚ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡରୁ ଏକ ଉଚ୍ଚ ଆତ୍ମାକୁ ପୃଥିବୀକୁ ପଠାନ୍ତି। ତାଙ୍କୁ ଜଣେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା କୁହାଯାଏ। ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ଉନ୍ନତି କରିପାରିବେ ଏବଂ ଭଲ ଆତ୍ମା ହୋଇପାରିବେ। ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାଙ୍କ ଅନୁଗାମୀମାନଙ୍କୁ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ନାମରେ ଡକାଯାଏ। ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟବଶତଃ, ଶତାବ୍ଦୀ ଧରି, ଅନେକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାଙ୍କ ଶିକ୍ଷାକୁ ମଣିଷମାନେ ବିକୃତ କରିଛନ୍ତି। ତଥାପି, ଆତ୍ମା ଜଗତରେ କୌଣସି ଧର୍ମ ନାହିଁ।

ମଣିଷ କାହିଁକି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ କଷ୍ଟକର ପାଏ?

ତୁମର ଜୀବନ କ୍ରମରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ତୁମର ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୁଏ। କେତେକ ଲୋକ ଯୁବାବସ୍ଥାରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ୱାସ ରଖନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ବଡ଼ ହୋଇ ତାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ହରାଇ ଦିଅନ୍ତି। ଏହା ହେବାର ଏକ କାରଣ ହେଉଛି ଯଦି ତୁମେ କୌଣସି ଜିନିଷ ପାଇଁ ପ୍ରକୃତରେ କଠିନ ପ୍ରାର୍ଥନା କର ଏବଂ ସେହି ପ୍ରାର୍ଥନାର ଉତ୍ତର ନ ଦିଆଯାଏ, ତେବେ ତୁମେ ଧରିନିଅ ଯେ ଈଶ୍ୱର ତୁମକୁ ଶୁଣି ନାହାଁନ୍ତି ଏବଂ ସେ ନାହାନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ସତ୍ୟ ହେଉଛି ଯେତେବେଳେ ଏକ ପ୍ରାର୍ଥନାର ଉତ୍ତର ନ ଦିଆଯାଏ, ହୁଏତ ତୁମେ ଯାହା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲ ତାହା ତୁମର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବିକାଶ ପାଇଁ ଭଲ ନଥିଲା। ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ଅନ୍ୟାୟର ଶିକାର ହୁଅ ଏବଂ ତୁମେ ନିଜକୁ ପଚାର ଯେ ଈଶ୍ୱର କାହିଁକି ନ୍ୟାୟ ପ୍ରଦାନ

କରନ୍ତି ନାହିଁ, ସେତେବେଳେ ତୁମେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ ହରାଇବା ସେହି ଅନ୍ୟାୟ ତୁମର କର୍ମ, ପରୀକ୍ଷା କିମ୍ବା ତାଲିମ ହୋଇପାରେ। କେତେବେଳେ, ଯେତେବେଳେ ତୁମର ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଖରାପ ଥାଏ, ତୁମେ ଭଲ ହେବା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କର, କିନ୍ତୁ ତୁମର ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟରେ କୌଣସି ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୁଏ ନାହିଁ, ଏବଂ ତୁମେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ ହରାଇବା ତୁମେ ଯାହା ଜାଣିପାରୁନାହଁ ତାହା ହେଉଛି ଯେ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସମସ୍ୟା ଦେଇ ଗତି କରି ତୁମେ ନକାରାତ୍ମକ କର୍ମର ପରିଶୋଧ କରିପାର।

ଅନ୍ୟ କେତେକ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଯୁବାବସ୍ଥାରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସମୟ ସହିତ, ଅଭିଜ୍ଞତାର ଏକ ଧାରା ସେମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ ବିକାଶ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରେ। ଆପଣଙ୍କର ଅଭିଜ୍ଞତା ଯାହା ହେଉନା କାହିଁକି, ବୁଝନ୍ତୁ ଯେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା କିମ୍ବା ନ କରିବା ହେଉଛି ଆପଣଙ୍କର ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପସନ୍ଦ। ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ପୃଥିବୀରେ ଥାଆନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ଆତ୍ମିକ ଜଗତର ଆପଣଙ୍କର ସ୍ମୃତି ଭୌତିକ ମନରୁ ଅବରୋଧିତ ହୋଇଯାଏ। ତଥାପି, ଆପଣଙ୍କର ଅବଚେତନ ମନ ମାଧ୍ୟମରେ ଆପଣଙ୍କର ଆତ୍ମା ଜଗତ ସହିତ ଏକ ସଂଯୋଗ ରହିଛି। ଏହା ଆପଣଙ୍କର ଅବଚେତନ ମନ ଯାହା ଆପଣଙ୍କୁ ପୃଥିବୀରେ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରିବ ଏବଂ ଈଶ୍ୱର ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ।

ଆଜିର ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ସମସ୍ୟା ହେଉଛି ଯେ ମଣିଷ ସବୁବେଳେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅସ୍ତିତ୍ୱର ବୈଜ୍ଞାନିକ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କିମ୍ବା ପ୍ରମାଣ ଖୋଜୁଛି। ଅବଚେତନ ମନ ଅସୀମ। କିନ୍ତୁ ବିଜ୍ଞାନ ମଣିଷର ବୁଦ୍ଧିରୁ ଜନ୍ମ ନେଇଛି, ଯାହା ସୀମିତ। ମଣିଷ ଯେଉଁ ବୁଦ୍ଧି ରଖିଛି ତାହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ବୁଝିବାରେ ଅସମର୍ଥ।

ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ନିଜକୁ ପ୍ରମାଣ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ। ଆମକୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ନିଜକୁ ପ୍ରମାଣ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ।

ସେଥିପାଇଁ ଆମେ ପୃଥିବୀରେ ଅଛୁ। ଆମେ ଏଠାରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବାକୁ ଆସି ନାହୁଁ। ଆମେ ଶାରୀରିକ ମନ ଅପେକ୍ଷା ଅବଚେତନ ମନର ମାର୍ଗଦର୍ଶନକୁ ବାଛୁ କି ନାହିଁ ତାହା ଦେଖିବା ପାଇଁ ଆମକୁ ପରୀକ୍ଷା କରାଯାଉଛି। କିଛି ଲୋକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିଶ୍ଳେଷଣାତ୍ମକ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିନିଷ ପାଇଁ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଉତ୍ତର ଆବଶ୍ୟକ କରନ୍ତି। ବିଶ୍ୱାସ ଏବଂ ପ୍ରବୃତ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ଦୈନନ୍ଦିନ ଜୀବନରେ ବହୁତ କମ୍ କିମ୍ବା କୌଣସି ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରେ ନାହିଁ। ଏମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ଏପରି ଲୋକ ଯେଉଁମାନେ ମୁଖ୍ୟତଃ ଭୌତିକ ମନ କିମ୍ବା ବୁଦ୍ଧିରୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି। ବିପରୀତରେ, ଏପରି ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନେ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ସବୁକିଛି ପାଇଁ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଉତ୍ତର ଆବଶ୍ୟକ କରନ୍ତି ନାହିଁ। ସେମାନେ ଯୁକ୍ତିତର୍କରୁ, ପାର୍ଥିବ ତର୍କର ସୀମା ବାହାରକୁ ଯାଇ ଆତ୍ମାର କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରବେଶ କରିପାରିବେ। କେବଳ ଆପଣଙ୍କର ଅବଚେତନ ମନ ମାଧ୍ୟମରେ ଆପଣ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଅନୁଭବ କରିପାରିବେ। ଆପଣ କେବେବି ପୃଥିବୀରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ବୁଝିପାରିବେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଆପଣ ଭଲଭାବକୁ ବାଛି ତାଙ୍କୁ ଅନୁଭବ କରିପାରିବେ। ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତା ଏକ ମହାନ ଉପହାର, କିନ୍ତୁ କେବଳ ଯଦି ଏହାକୁ ଅବଚେତନ ମନ ଆଣିଥିବା ଉପହାର - ବିଶ୍ୱାସ ଏବଂ ଜ୍ଞାନ ସହିତ ସମନ୍ୱୟରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ।

ତୁମେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଦେଖିପାରିବ ନାହିଁ ଏହାର ଅର୍ଥ ନୁହେଁ ଯେ ସେ ଅସ୍ତିତ୍ୱରେ ନାହାନ୍ତି। ସତ୍ୟ କେବଳ ଆମ ପାଇଁ ଅଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଥିବାରୁ ଥମିଯାଏ ନାହିଁ। ପୃଥିବୀରେ ଆମର ପରୀକ୍ଷା

ହେଉଛି ଏପରି କିଛି ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ଯାହାକୁ ଆମେ ଆମର ଅନ୍ତରର ସ୍ୱର ଶୁଣି ଦେଖିପାରିବା ନାହିଁ।

କେତେବେଳେ, ମଣିଷର ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପରେ ବହୁତ ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ୱାସ ଥାଏ। କିନ୍ତୁ ଯଦି କିଛି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଘଟେ - ଯେପରିକି ସନ୍ତାନ କିମ୍ବା ପତି କିମ୍ବା ପତ୍ନୀଙ୍କ ହରାଇବା, କିମ୍ବା ଏକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୃଢ଼ ଅନ୍ୟାୟ - ତେବେ ବ୍ୟକ୍ତି ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଦୋଷ ଦେବାକୁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ହରାଇବାକୁ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହୁଏ। ହଁ, ଆପଣ ନିସନ୍ଦେହରେ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଅନୁଭବ କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେହି ଯନ୍ତ୍ରଣା ଯୋଗୁଁ ବିଶ୍ୱାସ ହରାଇବା ପରିବର୍ତ୍ତେ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତୁ। ପୃଥିବୀ ଏପରି ଏକ ସ୍ଥାନ ଯେଉଁଠାରେ ପ୍ରଚୁର ଅନ୍ୟାୟ ଅଛି। ଭଲ ଲୋକମାନେ ଦୁଃଖ ଭୋଗ କରନ୍ତି ଏବଂ ଖରାପ ଲୋକମାନେ ପ୍ରାୟତଃ କ୍ଷମତାରେ ଥାଆନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ଖୁସି ଦେଖାଯାଆନ୍ତି। ବର୍ତ୍ତମାନ ପୃଥିବୀରେ ଏକ ବଡ଼ ଅସନ୍ତୁଳନ ରହିଛି, କିନ୍ତୁ ସେହି ଅସନ୍ତୁଳନ ହେଉଛି ଆମର ପରୀକ୍ଷା ଏବଂ ସଂଘର୍ଷ, ଆମର ଶିକ୍ଷକ। ଆପଣ ଦେଖିପାରୁଥିବା ସମସ୍ତ ଅନ୍ୟାୟ ସତ୍ତ୍ୱେ, ଆପଣ କ'ଣ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ଏବଂ ତାଙ୍କ ନ୍ୟାୟରେ ବିଶ୍ୱାସ ରଖିବାର ସାହସ ରଖିଛନ୍ତି?

ଏପରି ଏକ ଦିନ ଆସିବ ଯେତେବେଳେ ଭଲ ଇଚ୍ଛା ମନ୍ଦକୁ ପରାସ୍ତ କରିବ। କିନ୍ତୁ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଅନ୍ଧକାର ଏକ ଆହ୍ୱାନ। ପରମେଶ୍ୱର ଅନ୍ଧକାରକୁ ରହିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଅନ୍ତି ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଭଲ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା ଏବଂ ତାଲିମ ଦିଆଯାଇପାରିବ। ଶେଷରେ, ଯେତେବେଳେ ପୃଥିବୀରେ ଭଲ ପ୍ରଚୁର ପରିମାଣରେ ରହିବ, ସେତେବେଳେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ସହଜ ହେବ। ସେହି ସମୟରେ ତୁମେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ତାଙ୍କର ଉପସ୍ଥିତି ପ୍ରଚୁର ପରିମାଣରେ ଅନୁଭବ କରିବ। କିନ୍ତୁ ଯଦି ତୁମେ ଏବେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାରେ ବିଫଳ ହୁଅ, ତେବେ ତୁମେ ତୁମର ପରୀକ୍ଷାରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବ ନାହିଁ।

ତୁମ ଜୀବନରେ, ତୁମେ ଅନେକ ଜିନିଷ ଦେଖିବ। ତୁମେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ କଷ୍ଟ ଭୋଗୁଥିବା, ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ପୁରୁଷ ଏବଂ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ଯୁଦ୍ଧର ଶିକାର ହେଉଥିବା, ହତ୍ୟାକାରୀମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ ହେଉଥିବା ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଲୋକଙ୍କୁ ଜେଲ ଯିବାର ଦେଖିବ। ତୁମେ ହୁଏତ ସବୁଠାରୁ ଖରାପ ଅପରାଧ, ଅନ୍ୟାୟର ସବୁଠାରୁ ଖରାପ ରୂପର ସାମ୍ନା କରିବାକୁ ପଡ଼ିପାରେ, ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ ତୁମେ ନିଜକୁ ପଚାରିବ: ଈଶ୍ୱର କେଉଁଠି? ଯଦି ଈଶ୍ୱର ଅଛନ୍ତି, ତେବେ ସେ କାହିଁକି କିଛି କରନ୍ତି ନାହିଁ? ଈଶ୍ୱର କାହିଁକି ଏହାକୁ ବନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ?

ହଁ, ଈଶ୍ୱର ଏହା ଆରମ୍ଭ କରିନାହାଁନ୍ତି। ମଣିଷ କରିଛନ୍ତି। ଈଶ୍ୱର ମଣିଷକୁ ସ୍ୱାଧୀନ ଇଚ୍ଛା ଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ନକାରାତ୍ମକ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ୱାଧୀନ ଇଚ୍ଛା ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି। ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନ, ନକାରାତ୍ମକତା ବୃଦ୍ଧି ପାଉଛି ଏବଂ ଭଲ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପରୀକ୍ଷା ହେଉଛି। ସେମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ଡରିଯାଉଛି, ସେମାନେ ଭୟଭୀତ ଏବଂ କ୍ରୋଧିତ ହେଉଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନେ ଭୁଲ ପଥ ଅନୁସରଣ କରିବାକୁ ପ୍ରଲୋଭିତ ହେଉଛନ୍ତି। ଏପରି ଏକ ସମୟ ଆସିବ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରକୃତି ନିଜେ ନକାରାତ୍ମକତାକୁ ଦୂର କରିଦେବ। ସେହି ସମୟରେ, ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଆତ୍ମା ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତା ଆଡ଼କୁ ଆକର୍ଷିତ ହେବେ। କିନ୍ତୁ ସେହି ମୁହୂର୍ତ୍ତ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରନ୍ତୁ ନାହିଁ। ଏବେ ଏକ ସକାରାତ୍ମକ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଅନ୍ତୁ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଯେତେବେଳେ ସେହି ମୁହୂର୍ତ୍ତ ଆସିବ, ତୁମେ ତୁମର ପରୀକ୍ଷାରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବ।

ଯେତେବେଳେ ଆଲୋକ ପ୍ରଚୁର ଥାଏ, ଯେତେବେଳେ ବହୁତ କମ୍ ପ୍ରଲୋଭନ ଥାଏ, ସେତେବେଳେ ଆଲୋକ ଆଡ଼କୁ ଗତି କରିବା ବହୁତ ସହଜ, କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ପୃଥିବୀରେ

ଆଲୋକର ଅଭାବ ଥାଏ, ଯେତେବେଳେ ନକାରାତ୍ମକ ଆତ୍ମାମାନେ ତୁମକୁ ଏଥିରୁ ଦୂରେଇ ନେବା ପାଇଁ ଯଥାସମ୍ଭବ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ଆଲୋକକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଅତ୍ୟନ୍ତ କଷ୍ଟକର।

ନିଜକୁ ଜଣେ ଯୋଦ୍ଧା ଏବଂ ପୃଥିବୀକୁ ଆପଣଙ୍କର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଯୁଦ୍ଧଭୂମି ଭାବରେ ଭାବନ୍ତୁ।

ତୁମେ କ'ଣ ଅନ୍ଧାରକୁ ହାର ମାନିବ କାରଣ ଏହା କରିବା ସବୁଠାରୁ ସହଜ କାମ? ତୁମେ କ'ଣ ଅନ୍ଧାରକୁ ହାର ମାନିବ କାରଣ ଏହା ତୁମକୁ ଶକ୍ତି ଏବଂ ଶକ୍ତିର ଭ୍ରମ ଦିଏ? ତୁମେ କ'ଣ ଭୟ ଯୋଗୁଁ ହାର ମାନିବ? ନା ତୁମର କ'ଣ ଜ୍ଞାନ ଅଛି ଯେ ଅନ୍ଧାର ଏକ ପରୀକ୍ଷା, ଏବଂ ତୁମର ଏହା ସହିତ ଲଢ଼ିବା ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ବାଛିବା, ଆଲୋକକୁ ବାଛିବା ପାଇଁ ସାହସ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ, ଯଦିଓ ଏହା ବହୁତ କଷ୍ଟକର ପସନ୍ଦ?

ଜଣେ ସତ୍ୟ ସାଧକର ଶକ୍ତି ତାଙ୍କ ଅବଚେତନ ମନର ଶକ୍ତି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ। ସେଥିପାଇଁ ଆପଣ ଆତ୍ମା ଜଗତକୁ ବିକାଶ କରିବାରେ ଏତେ ସମୟ ବିତାଇଥାନ୍ତି - କାରଣ ଆପଣ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ଆପଣ କେଉଁ ପ୍ରକାରର ସ୍ଥାନକୁ ଯାଉଛନ୍ତି ଏବଂ କେଉଁ କାରଣରୁ। ଏହି କାରଣରୁ ଭଲ ଏବଂ ମନ୍ଦ ବିଦ୍ୟମାନ: ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଆପଣ ମନ୍ଦରୁ ଦୂରେଇ ଯାଇ ଭଲ ବାଛିପାରିବେ। ନକାରାତ୍ମକତା ଅଛି ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଆପଣଙ୍କର ସ୍ୱାଧୀନ ଇଚ୍ଛା ପରୀକ୍ଷା କରାଯାଇପାରିବ। ଯଦି ନକାରାତ୍ମକତା ନଥାନ୍ତା, ତେବେ କୌଣସି ପ୍ରଲୋଭନ ନଥାନ୍ତା, ଏବଂ ସ୍ୱାଧୀନ ଇଚ୍ଛା ପ୍ରୟୋଗ କରିବାର କୌଣସି ସୁଯୋଗ ନଥାନ୍ତା।

ଠିକ୍ ବାଛ। ପ୍ରତିରୋଧ ପ୍ରଥମେ ଆସେ: ପ୍ରଲୋଭନକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କର। ପରେ କାର୍ଯ୍ୟ ଆସେ। ଈଶ୍ୱର ହେଉଛନ୍ତି ଆମର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା। ସେ ଜଣେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ ଜ୍ଞାନୀ, ନ୍ୟାୟବାନ ଏବଂ ପ୍ରେମମୟ। ତୁମେ ତାଙ୍କୁ ଭଲପାଇବା ମାଧ୍ୟମରେ ବୁଝିପାରିବ। ତୁମେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଯେତେ ବିଶ୍ଳେଷଣ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବ, ତୁମେ ତାଙ୍କଠାରୁ ସେତେ ଦୂରେଇ ଯାଉଛ, ଏବଂ ସେ ଆଣିପାରୁଥିବା ଶାନ୍ତି ଅନୁଭବ କରିବାର ସୁଯୋଗକୁ ତୁମେ ସେତେ ଅଧିକ ହରାଉଛ। ଈଶ୍ୱର କେବଳ ଏକ ଧାରଣା କିମ୍ବା ଚିନ୍ତାଧାରାର ଉପାୟ ନୁହଁନ୍ତି। ସେ ଆକାରରେ ବିଦ୍ୟମାନ, କିନ୍ତୁ ସେ ପୃଥିବୀରେ ଏକ କାରଣ ପାଇଁ ଅଦୃଶ୍ୟ। ଏହା ଆମର ପରୀକ୍ଷା।

ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କର ଯତ୍ନ ଜଣେ ଦୟାଳୁ, ଜ୍ଞାନୀ ଏବଂ ନ୍ୟାୟବାନ ପରମେଶ୍ୱର ନିଅନ୍ତି। ସେ ପ୍ରକୃତରେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କ ସମସ୍ତ ସୃଷ୍ଟିର ଯତ୍ନ ନିଅନ୍ତି ଏବଂ ଚାହାଁନ୍ତି ଯେ ଆମେ ସମସ୍ତେ ସଠିକ୍ ପଥ ଅନୁସରଣ କରୁ। ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଖରେ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଶୀର୍ବାଦ ପାଇବାର ସୁଯୋଗ ଅଛି; କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦ ପାଇବା ପାଇଁ, ଆମକୁ ଭଲପାଇବାକୁ ବାଛି ପ୍ରଥମ ପଦକ୍ଷେପ ନେବାକୁ ପଡିବ। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଜାଣିବା ହେଉଛି ନିଜକୁ ଜାଣିବା, ଆମେ କିଏ ତାହା ଆବିଷ୍କାର କରିବା ଏବଂ ଆମ ଭିତରେ ତାଙ୍କ ଭଲପାଇବାକୁ ଆବିଷ୍କାର କରିବା।

ପ୍ରାର୍ଥନା

"ସବୁଠାରୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ପ୍ରାର୍ଥନା ହେଉଛି ଅନ୍ୟ ଏକ ପ୍ରାଣୀର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବିକାଶ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା।"
"ଲୋକମାନେ ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି, ଲୋକମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରମାଣ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି ଯେ
ସେମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ଧାର୍ମିକ। ପ୍ରାର୍ଥନା ଛୋଟ ଏବଂ ମଧୁର ହେବା ଉଚିତ ଏବଂ ଏଥିରେ ସକାରାତ୍ମକ, ପ୍ରକୃତ ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଃସ୍ୱାର୍ଥପର ଭାବନା ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା ଉଚିତ।"

ପ୍ରାର୍ଥନାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କ'ଣ?

ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତାର ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଦିଗଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ହେଉଛି ପ୍ରାର୍ଥନା। ପ୍ରାର୍ଥନା ବିନା, ଆପଣ ବୃଦ୍ଧି ପାଇପାରିବେ ନାହିଁ। ଯେପରି ମାନବ ଶରୀରକୁ ଖାଦ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ, ସେହିପରି ଆତ୍ମାକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥନା ଆବଶ୍ୟକ। ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ପଡିବ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେ ଆମକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବେ ଏବଂ ଆମକୁ ପୃଥିବୀରେ ଏବଂ ଆତ୍ମିକ ଜଗତରେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେ ଅଗ୍ରଗତି କରିବା ପାଇଁ ଶକ୍ତି ଏବଂ ଜ୍ଞାନ ଦେବେ। ପୃଥିବୀରେ ନକାରାତ୍ମକ ଶକ୍ତି ବହୁତ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଏବଂ ଭଲ ଆତ୍ମା ପାଇଁ ସଠିକ୍ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା କଷ୍ଟକର ହୋଇପଡୁଛି। ଏହା ନୁହେଁ ଯେ ଭଲ ଆତ୍ମାମାନେ ଠିକ୍ ଏବଂ ଭୁଲ ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ କରିପାରିବେ ନାହିଁ। ସେମାନେ ଭୁଲ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ପ୍ରଲୋଭନକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରିବାର ଶକ୍ତି ନାହିଁ, ତେଣୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ଏତେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ। ପ୍ରାର୍ଥନା ଆମକୁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜ୍ଞାନକୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଣତ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରେ। ଏହା ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ମାଂସପେଶୀ ନିର୍ମାଣ କରେ। ଥରେ ସେହି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ମାଂସପେଶୀ ନିର୍ମାଣ ହୋଇଗଲେ, ଆପଣ ଯେକୌଣସି ପ୍ରଲୋଭନ ହେଉ ନା କାହିଁକି ସଠିକ୍ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଯଥେଷ୍ଟ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୁଅନ୍ତି। ଶେଷରେ, ଆତ୍ମା କାର୍ଯ୍ୟର ସିଧାସଳଖ ଫଳାଫଳ ଭାବରେ, ଜ୍ଞାନକୁ ଅଭ୍ୟାସରେ ପରିଣତ କରିବା ଦ୍ୱାରା ପୋଷଣ ପାଇଥାଏ। ପ୍ରାର୍ଥନା ଆତ୍ମାକୁ ପୋଷଣ କରେ। ପ୍ରାର୍ଥନା ହୃଦୟରୁ ପ୍ରକୃତ ଏବଂ ନିଷ୍ଠାପର ହେବା ଆବଶ୍ୟକ। ଏହା ନିଜେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟ ନୁହେଁ, ବରଂ ପ୍ରାର୍ଥନାରୁ ଶକ୍ତି ପାଇବା ଏବଂ ତା'ପରେ ଯାହା ସଠିକ୍ ତାହା କରିବାର ଚକ୍ର ଆପଣଙ୍କୁ ଶାନ୍ତି ଆଣିଥାଏ ଏବଂ ଆପଣଙ୍କ ଆତ୍ମାକୁ ବୃଦ୍ଧି କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରେ।

ପୃଥିବୀର ଲୋକମାନେ ଯାହା ଭାବନ୍ତି ତା' ବିପରୀତ, ପ୍ରାର୍ଥନା ଅଦୃଶ୍ୟ ନୁହେଁ।

ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି, ଆପଣଙ୍କର ଚିନ୍ତାଧାରା, ଶବ୍ଦ ଏବଂ ଭାବନା ଆଲୋକର କିରଣ ଆକାରରେ ଆତ୍ମିକ ଜଗତକୁ ଯାତ୍ରା କରେ। ଆମେ, ଆତ୍ମିକ ଜଗତରେ, ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଏବଂ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଆଲୋକର କିରଣ ପୃଥିବୀରୁ ଆମ ଆଡ଼କୁ ଯାତ୍ରା କରୁଥିବାର ଦେଖିପାରୁ। ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆଲୋକର କିରଣର ଉଜ୍ଜ୍ୱଳତା କିମ୍ବା ଶକ୍ତି ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରାର୍ଥନାର ଆନ୍ତରିକତା ଏବଂ ଜରୁରୀତା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ।

ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କ ସହିତ କାମ କରିବା ଏବଂ ପ୍ରାର୍ଥନାର ଉତ୍ତର ଦେବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଆତ୍ମିକ ଜଗତରେ ଭଲ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ବାଛିଛନ୍ତି। ଏହି ଆତ୍ମିକ ଆତ୍ମାମାନେ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ ମଣିଷର ଡାକରାର ଉତ୍ତର ଦେବା ପାଇଁ ବିଶେଷ ଭାବରେ ତାଲିମପ୍ରାପ୍ତ। ପ୍ରାର୍ଥନାର

ଉତ୍ତର ଦେବା ପାଇଁ, ଏହି ଆତ୍ମାମାନେ ପୃଥିବୀରେ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଆଲୋକର ସକାରାତ୍ମକ କିରଣ ପଠାନ୍ତି। ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା ଶବ୍ଦଟି "ରଶ୍ମି" ଶବ୍ଦରୁ ଗଠିତ। ପ୍ରାର୍ଥନା ହେଉଛି ମୂଳତଃ ଆଲୋକର ସକାରାତ୍ମକ କିରଣ।

ଭଗବାନ କ'ଣ ଆମର ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣନ୍ତି?

ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର, ପରମେଶ୍ୱର ତୁମର ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣୁଛନ୍ତି। ତଥାପି, ସେ ତାଙ୍କ ଦୂତମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଏହା କରୁଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନାଗୁଡ଼ିକୁ ବାଧା ଦିଅନ୍ତି। କେତେକ ସମୟରେ, ଲୋକମାନେ ଜୀବନ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି - ନିଜ ବଞ୍ଚିବା ପାଇଁ କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରିୟଜନଙ୍କ ବଞ୍ଚିବା ପାଇଁ। ଯଦି ସେମାନେ ଭଲ ଆତ୍ମା, ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆରୋଗ୍ୟ ଶକ୍ତି ଦିଆଯାଏ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ସୁସ୍ଥ ହେବା ପାଇଁ କିମ୍ବା କେବଳ ଶାରୀରିକ ଯନ୍ତ୍ରଣା ସହ୍ୟ କରିବାକୁ ଶକ୍ତି ପାଆନ୍ତି, ଯଦି ତାହା ସେମାନଙ୍କର କର୍ମ। କେତେକ ସମୟରେ, ଲୋକମାନେ ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱରେ ପଡ଼ି ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି। ସେମାନେ ନିଜକୁ କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କ ନିକଟତର ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ କିପରି ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ ତାହା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କିମ୍ବା ଅବଚେତନ ମନ ମାଧ୍ୟମରେ ପଠାଯାଇଥିବା ଏକ ବାର୍ତ୍ତା ଭାବରେ ଉତ୍ତର ଦିଆଯାଏ। ଏହି ବାର୍ତ୍ତା ପାଇବା ପରେ, ବ୍ୟକ୍ତି ସ୍ପଷ୍ଟ ହେବା ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ କିଛି ଆହ୍ୱାନ ଏତେ ଜରୁରୀ ଏବଂ ଜଟିଳ ଯେ ଆତ୍ମିକ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଜଗତର ଉଚ୍ଚ ଭଲ ଆତ୍ମାଙ୍କ ସହିତ ପରାମର୍ଶ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ। କିନ୍ତୁ ଦୟାକରି ବୁଝନ୍ତୁ ଯେ ଶେଷରେ, ପ୍ରାର୍ଥନାର ଉତ୍ତର ଦେଉଥିବା ସମସ୍ତ ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ଏବଂ ଆଶୀର୍ବାଦ ସହିତ କାମ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ, ତେଣୁ ହଁ, ସେ ତୁମର ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣନ୍ତି - ଯଦି ସେମାନେ ସଚ୍ଚୋଟ ଏବଂ ସଚ୍ଚୋଟ ଅଟନ୍ତି।

ଏତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କାହିଁକି ଉତ୍ତରହୀନ ହୁଏ? କିଛି ଲୋକ ପ୍ରକୃତରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ଆତ୍ମାର ଗଭୀରତାରୁ, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ଉତ୍ତରହୀନ ହୋଇ ରହିଛି। ଏହା କାହିଁକି?

ତୁମର ପ୍ରାର୍ଥନା କେବଳ ଉତ୍ତର ପାଇବ ଯଦି:

1. ତୁମେ ଯାହା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କର ତାହା ତୁମ ପାଇଁ ଭଲ
ଅନେକ ସମୟରେ ମଣିଷ ଏପରି କିଛି ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରେ ଯାହା ସେମାନେ ଭାବନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଭଲ। ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ସେହି ଜିନିଷ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କର ଯାହା ତୁମ ପାଇଁ ଭଲ, ତୁମେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ପାର୍ଥିବ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ଚିନ୍ତା କର। କିନ୍ତୁ ଏକ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଚିନ୍ତା କର। ଯଦି ତୁମେ ଯାହା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଛ ତାହା ତୁମର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବିକାଶରେ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ବାଧା ସୃଷ୍ଟି କରେ, ତେବେ ପ୍ରାର୍ଥନାର ଉତ୍ତର କେବେ ମିଳିବ ନାହିଁ। ତେଣୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଯେତେବେଳେ ତୁମେ କିଛି ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବ ଏବଂ ତାହା ଉତ୍ତର ଦିଆଯିବ ନାହିଁ, ବୁଝ ଯେ ତୁମେ ଯାହା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲ ତାହା ତୁମ ଆତ୍ମା ପାଇଁ ଭଲ ହୋଇନଥାନ୍ତା। ଏହା ସହିତ, ସଠିକ୍ ସମୟରେ ପ୍ରାର୍ଥନାର ଉତ୍ତର ମିଳିବ କି ନାହିଁ ତାହା ତୁମ ହାତରେ ନାହିଁ - ଏହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ

ହାତରେ। ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ଏକ ଅନୁତ୍ତରିତ ପ୍ରାର୍ଥନାକୁ ପଛକୁ ଫେରି ଦେଖ, ତୁମେ ଅନୁଭବ କର ଯେ ଏହା ପରମେଶ୍ୱର ତୁମର ଇଚ୍ଛା ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ସଠିକ୍ ସମୟ ନଥିଲା। କେତେକ ସମୟରେ ମଣିଷମାନେ ଏତେ ଉତ୍ସାହର ସହିତ ଯାହା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଛନ୍ତି ତାହା ସମ୍ଭାଳିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନଥିଲେ। ଯାହା ଅଛି ତାହା କରିବାକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ କୁହନ୍ତୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ତୁମ ପାଇଁ । ଏହି ଉପାୟରେ, ଆପଣ ନିଶ୍ଚିତ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ଯାହା ଘଟେ ତାହା ଆପଣଙ୍କ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବିକାଶ ପାଇଁ ହେବ। ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଯାହା ସର୍ବୋତ୍ତମ ତାହା କରିବାକୁ ମାଗନ୍ତି, ଆପଣ ଆପଣଙ୍କ ଜୀବନକୁ ଏକ ଉଚ୍ଚତର ଶକ୍ତିକୁ ସମର୍ପଣ କରୁଛନ୍ତି ଯିଏ ସବୁକିଛି ଜାଣନ୍ତି; ଏହା ଆତ୍ମସମର୍ପଣର ପ୍ରାର୍ଥନା।

2. ତୁମର ପ୍ରାର୍ଥନା ପ୍ରକୃତ ଏବଂ ଆନ୍ତରିକ
ଏହା ବହୁତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ। ତୁମର ପ୍ରାର୍ଥନା ପ୍ରକୃତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ। ଏହା ଅଧା ହୃଦୟ କିମ୍ବା ଯାନ୍ତ୍ରିକ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ। ତୁମର ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ଆନ୍ତରିକତା ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସ ହିଁ ଏହାକୁ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରେ, ଏବଂ ଦୂତମାନେ କିପରି ତୁମର ପ୍ରାର୍ଥନାର ଉତ୍ତର ଦିଅନ୍ତି ତାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ନିର୍ଭର କରେ। ବିଶୁଦ୍ଧତା ଏବଂ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ତୁମର ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ ଡାକରାରା। ଯଦି ତୁମର ପ୍ରାର୍ଥନା ପ୍ରକୃତ ଏବଂ ତଥାପି ଉତ୍ତରହୀନ ହୋଇ ରହେ, ତେବେ ତୁମେ ଯାହା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଛ ତାହା ତୁମର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବିକାଶ ପାଇଁ ଭଲ ନୁହେଁ।

3. ତୁମର ପ୍ରାର୍ଥନା ନିଃସ୍ୱାର୍ଥପର ଏବଂ ଅସାଧୁ ହେବା ଉଚିତ
ପୃଥିବୀରେ ବଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ତୁମକୁ ଖାଦ୍ୟ, ପୋଷାକ ଏବଂ ବାସସ୍ଥାନ ଆବଶ୍ୟକ, କିନ୍ତୁ ବିଳାସ ପାଇଁ ମାଗିବା ଭୁଲ। ବିଳାସ ଏକ ଅସନ୍ତୁଳନ ସୃଷ୍ଟି କରେ ଯାହା ତୁମର ବିକାଶକୁ ବାଧା ଦିଏ। ତୁମର ସାନ୍ତ୍ୱନା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ଯୋଗାଇବାକୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ କୁହ। ଏହା ସହିତ, ଯଦି ତୁମେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିବା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି କେବଳ ଭୌତିକ ମଙ୍ଗଳ ପାଇଁ, ତୁମର ପ୍ରାର୍ଥନାର ଉତ୍ତର ଦିଆଯିବ ନାହିଁ। ମନେ ରଖିବାର ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କଥା ହେଉଛି ତୁମେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବିକାଶ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ଉଚିତ। ଏହା ହିଁ ଏକ ପ୍ରାର୍ଥନାକୁ ନିଃସ୍ୱାର୍ଥପର କରିଥାଏ।

4. ଏହା ତୁମର କର୍ମରେ ବାଧା ସୃଷ୍ଟି କରେ ନାହିଁ
ତୁମେ ପୃଥିବୀରେ ଥିବାର ଏକ ମୁଖ୍ୟ କାରଣ ହେଉଛି କର୍ମ ପରିଶୋଧ କରିବା। କେତେକ ସମୟରେ ଲୋକମାନେ ନିଜକୁ ପଚାରନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ଏତେ କଠିନ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିବା ସମୟରେ ଈଶ୍ୱର କାହିଁକି ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରୁନାହାଁନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଯଦି ତୁମେ ଯାହା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଛ ତାହା ତୁମର କର୍ମ ସହିତ ଜଡିତ, ତେବେ ତୁମକୁ ତଥାପି ଏହା ଦେଇ ଗତି କରିବାକୁ ପଡିବ। ଯଦି ତୁମେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର ନାହିଁ, କିମ୍ବା ତୁମର ପ୍ରାର୍ଥନାର ଉତ୍ତର ନ ମିଳିବା ପରେ ତୁମେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ ହରାଇ ଦିଅ, ତେବେ ଦୂତମାନେ ତୁମକୁ ଆଲୋକ ପଠାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ ଏବଂ ପୃଥିବୀରେ ବାଧା ଦେଇ ଯିବା ତୁମ ପାଇଁ କଷ୍ଟକର ହେବ। ପୃଥିବୀରେ ଏପରି ଅନେକ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ କିଛି ଖରାପ କାମ କରିବା ପରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତି, ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ଯେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କର ପାପ ପୋଛି ହୋଇଯିବ। ପ୍ରାର୍ଥନା ଦ୍ୱାରା ତୁମର କର୍ମ କେବେବି ପୋଛି ହେବ ନାହିଁ। ପ୍ରକୃତ ପ୍ରାର୍ଥନା ତୁମକୁ ତୁମର କର୍ମକୁ ଭଲ ଭାବରେ ମୁକାବିଲା କରିବା ପାଇଁ ଶକ୍ତି ଦିଏ; ପ୍ରାର୍ଥନା ସ୍ଲେଟ୍ କୁ ପୋଛି ସଫା କରେ ନାହିଁ।

5. ତୁମେ ଠିକ୍ ରାସ୍ତାରେ ଅଛ

ପୃଥିବୀରେ ଅନେକ ଆତ୍ମା ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଭୁଲ ରାସ୍ତାରେ ଅଛନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ କିଛି ଚାହାଁନ୍ତି, ସେମାନେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି। ଏପରି ଆତ୍ମାର ପ୍ରାର୍ଥନାର ଉତ୍ତର ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ। ପ୍ରକୃତରେ, ଭୁଲ ରାସ୍ତାରେ ଥିବା ଏପରି ଆତ୍ମାମାନେ କେବଳ ଜ୍ଞାନ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ଉଚିତ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ଉନ୍ନତି କରିପାରିବେ। ଏହା ହେଉଛି ଏକମାତ୍ର ଆହ୍ୱାନ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଆତ୍ମିକ ଭାବରେ ନିମ୍ନମାନର ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ଆତ୍ମା ଉତ୍ତର ଦେବେ। କିନ୍ତୁ ଯଦି ତୁମେ ଈଶ୍ୱରୀୟ ଭଲ ପଥରେ ଅଛ, ତେବେ ତୁମେ ସୁରକ୍ଷା ଏବଂ ଆରୋଗ୍ୟ ପାଇବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ, ତୁମର ପ୍ରାର୍ଥନାର ଉତ୍ତର ଦିଆଯିବ।

ଯଦି ତୁମେ ପ୍ରକୃତରେ ବିଶ୍ୱାସ କର ଯେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୂତମାନେ ତୁମର ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣୁଛନ୍ତି, ତେବେ ତୁମକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୃଦୟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାରେ କୌଣସି ଅସୁବିଧା ହେବ ନାହିଁ। ତୁମର ଦୂତମାନେ ତୁମର ପ୍ରାର୍ଥନାକୁ ବାଧା ଦେଉଛନ୍ତି ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିୟମ ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍ତର ଦେବା ପାଇଁ ସେମାନେ ଯାହା କରିପାରିବେ ତାହା କରୁଛନ୍ତି। ତେଣୁ ପୁଣି ଥରେ ନିଜକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରନ୍ତୁ ଯେ କେହି ଜଣେ ତୁମର ଡାକ ଶୁଣୁଛନ୍ତି। ଆତ୍ମବିଶ୍ୱାସ ରଖ ଯେ ସେମାନେ ଜ୍ଞାନୀ, ସେମାନେ ଆତ୍ମା ଜଗତରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଚିତ୍ର ଦେଖିପାରିବେ ଏବଂ ସେମାନେ ତୁମ ପାଇଁ ଯାହା ସର୍ବୋତ୍ତମ ତାହା କରିବେ। ସର୍ବୋପରି, ପ୍ରାର୍ଥନାର ଶକ୍ତିକୁ ଜାଣ। ଏହା ଆଲୋକର ଏକ ଅବିଶ୍ୱସନୀୟ ଶକ୍ତି ଏବଂ ଏଥିରେ ଜୀବନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର ଶକ୍ତି ଅଛି। ତୁମକୁ ଏହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୃଦୟ ସହିତ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ପଡିବ।

ମଣିଷ ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ଏତେ ଅନିୟମିତ କାହିଁକି?

ମଣିଷ ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ଅନିୟମିତ ହୁଏ କାରଣ ଯେତେବେଳେ ଜିନିଷ ଭଲ ଥାଏ ସେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୁଲିଯାଆନ୍ତି ଏବଂ ଅନୁଭବ କରନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ। ଯେତେବେଳେ ଜିନିଷ ଭୁଲ ହୁଏ ସେତେବେଳେ ହିଁ ସେମାନେ ଜାଗ୍ରତ ହୁଅନ୍ତି ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରନ୍ତି। ମଣିଷର ସ୍ଥିରତାରେ ସମସ୍ୟା ଥାଏ। ଆପଣ ସଠିକ୍ ପଥରେ ରହିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି ଏବଂ ଆପଣଙ୍କ ଜୀବନରେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତାକୁ ପ୍ରାଥମିକତା ଦେବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଆପଣ ଆପଣଙ୍କର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଅଭ୍ୟାସ ସମ୍ପର୍କରେ ନିୟମିତ ନୁହଁନ୍ତି। ତଥାପି, ଏହାର ଏକ ସରଳ ସମାଧାନ ଅଛି। ଆପଣ ଅସଙ୍ଗତ କାରଣ ଆପଣ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତାର ମୂଲ୍ୟ ଏବଂ ଶକ୍ତିକୁ ବୁଝି ନାହାଁନ୍ତି। ଯଦି ଆପଣ ଅନୁଭବ କରନ୍ତି ଯେ ପ୍ରାର୍ଥନା କ୍ଲାନ୍ତକାରୀ, ଏହା ଏକ କାମ ଏବଂ ସମୟ ସାପେକ୍ଷ, ତେବେ ଆପଣ ଏହାର ମୂଲ୍ୟ ବୁଝି ନାହାଁନ୍ତି। ପ୍ରାର୍ଥନାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଆପଣ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ କଥା ହେଉଛନ୍ତି - ତେଣୁ ଏହାଠାରୁ ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କ'ଣ ହୋଇପାରେ? କେବଳ ଏହା ଜାଣିବା ଆପଣଙ୍କୁ ଆନନ୍ଦ ଦେବା ଉଚିତ। ଯଦି ଆପଣ ବିଶ୍ୱାସ ସହିତ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି ଏବଂ ଆପଣ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ଯେ ଈଶ୍ୱର ଆପଣଙ୍କ କଥା ଶୁଣୁଛନ୍ତି, ତେବେ ଆପଣ ପ୍ରାର୍ଥନା ବିଷୟରେ କେବେବି ଅଳସୁଆ ହେବେ ନାହିଁ, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ଜାଣିବେ ଯେ ପ୍ରାର୍ଥନା ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ କ'ଣ କରେ, ଆପଣ ସ୍ୱାଭାବିକ ଭାବରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ଆଗ୍ରହୀ ହେବେ।

ପ୍ରାର୍ଥନା ଆମକୁ କିପରି ସାହାଯ୍ୟ କରେ?

ପ୍ରାର୍ଥନାର ସକାରାତ୍ମକ ପ୍ରଭାବ ଏଠାରେ ଦିଆଯାଇଛି:

1. ତୁମେ ଶାନ୍ତିରେ ରହିବ
ତୁମର ଯେକୌଣସି ଭୌତିକ ସମ୍ପତ୍ତି ହେଉ, କିମ୍ବା ପାର୍ଥିବ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ତୁମର ପଦବୀ କିମ୍ବା ସ୍ଥିତି ଯାହା ହେଉ, କେବଳ ଈଶ୍ୱରୀୟ ଭଲ ପଥରେ ରହି ମନର ଶାନ୍ତି ହାସଲ କରାଯାଇପାରିବ। ଏହି ପାର୍ଥିବ ଜଗତରେ, ଜଣେ ମଣିଷ ଜୀବନ ଉତ୍ଥାନ-ପତନ ଦେଇ ଗତି କରେ। ତଥାପି, ପ୍ରାର୍ଥନା ଆପଣଙ୍କ ଜୀବନର ଏକ ଅଂଶ ହୋଇଗଲେ, ଆପଣ ଆପଣଙ୍କର ଅବଚେତନ ମନକୁ ସକ୍ରିୟ କରୁଛନ୍ତି, ଏବଂ ଅବଚେତନ ମନ ଆପଣଙ୍କୁ ସେହି ଉତ୍ଥାନ-ପତନର ପ୍ରକୃତିକୁ ବୁଝିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରେ। ଆପଣ କୌଣସି ସମସ୍ୟାକୁ ଆପଣଙ୍କୁ ଚାପି ପକାଇବାକୁ ଦେବେ ନାହିଁ, କିମ୍ବା ସଫଳତାକୁ ଗର୍ବ ଆଣିବାକୁ ଦେବେ ନାହିଁ।

ପ୍ରାର୍ଥନା ଆପଣଙ୍କୁ ଶାନ୍ତ ରଖେ, ଏବଂ ବିପଦ ସମୟରେ ଶାନ୍ତ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ। ଯଦି ଆପଣ ଶାନ୍ତ ଏବଂ ସକାରାତ୍ମକ, ଏବଂ କଷ୍ଟ ସମୟରେ ଆପଣ ସଠିକ୍ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି, ତେବେ ଆପଣ ଆପଣଙ୍କର ପରୀକ୍ଷାରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଉଛନ୍ତି; ଏବଂ ପରୀକ୍ଷା ସମାପ୍ତ ହେବା ପରେ, କଷ୍ଟକର ସମୟ ମଧ୍ୟ ଚାଲିଯାଏ। ତେଣୁ ଆପଣ ଭିତରର ଶକ୍ତି (ଶାନ୍ତି) ଦ୍ୱାରା ବାହ୍ୟ କାରଣ (କଠିନ ସମୟ) ର ପ୍ରକୃତିକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଛନ୍ତି।

ଯଦି ତୁମେ ଶାନ୍ତ ନ ରୁହ, ତେବେ ତୁମେ କଠିନ ସମୟ କିମ୍ବା ନକାରାତ୍ମକ ବାହ୍ୟ ଶକ୍ତିକୁ ଭିତରେ ଥିବା ଶାନ୍ତିର ଭାବନାକୁ ଦୋହଲାଇ ଦେଉଛ। ତୁମେ ଅସ୍ଥିର ଏବଂ ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱରେ ରହିବ ଏବଂ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପରୀକ୍ଷାରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ଶାନ୍ତତା ତୁମ ପାଖରେ ରହିବ ନାହିଁ; ଏବଂ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେ ତୁମର ପରୀକ୍ଷାରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ନହୁଅ, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କଠିନ ସମୟ ରହିବ। ପ୍ରକୃତରେ, ତୁମେ ତୁମର ପରୀକ୍ଷାରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପାଇଁ ଯେତେ ଅଧିକ ସମୟ ନେବ, ତୁମର ପରୀକ୍ଷା ସେତେ କଷ୍ଟକର ହେବ। କଠିନ ସମୟ କଠିନ ହୋଇଯାଏ କାରଣ ତୁମେ ବାହ୍ୟ ଶକ୍ତିକୁ ତୁମର ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ଶାନ୍ତିର ଅବସ୍ଥାକୁ ବିଚଳିତ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଛ।

2. ତୁମର କମ୍ପନ ଉନ୍ନତ ହେବ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ଏକ କମ୍ପନ କିମ୍ବା ଶକ୍ତି ଥାଏ। ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର, ତୁମର ପ୍ରାର୍ଥନା ସକାରାତ୍ମକ ଶକ୍ତି ସୃଷ୍ଟି କରେ। ଏହି ସକାରାତ୍ମକ କମ୍ପନଗୁଡ଼ିକ ତୁମ ଉପରେ ଏବଂ ତୁମ ଚାରିପାଖରେ ଥିବା ଲୋକଙ୍କ ଉପରେ ଏକ ସୁସ୍ଥ ପ୍ରଭାବ ପକାଇଥାଏ, ତେଣୁ ତୁମେ ତୁମ ଚାରିପାଖରେ ଥିବା ନକାରାତ୍ମକ କମ୍ପନଗୁଡ଼ିକୁ ସଫା କରୁଛ। ଯେତେବେଳେ ନକାରାତ୍ମକ ଲୋକମାନେ ତୁମ ଚାରିପାଖରେ ଥାଆନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ଶକ୍ତି ତୁମକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରେ ଏବଂ ତୁମକୁ ଶୁଷ୍କ କରିଦିଏ, ତେଣୁ ନକାରାତ୍ମକ ଶକ୍ତି ଥିବା ଲୋକଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଧିକ ସଚେତନ ଏବଂ ସତର୍କ ରୁହ। ଯଦି ତୁମେ ସ୍ୱଭାବତଃ ଭୟଭୀତ, ଗର୍ବୀ, କ୍ରୋଧିତ, ହତାଶ ଇତ୍ୟାଦି, ତେବେ ତୁମେ ତୁମର ନିଜ କମ୍ପନକୁ କମ କରୁଛ ଏବଂ ତୁମର ଆତ୍ମାକୁ ଦୁର୍ବଳ କରୁଛ। ପ୍ରାର୍ଥନା ତୁମକୁ ଘେରି ରହିଥିବା ନକାରାତ୍ମକ ଶକ୍ତିକୁ ସଫା କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରେ ଯାହା ଫଳରେ ଏକ ସକାରାତ୍ମକ କମ୍ପନ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇପାରିବ।

3. ତୁମର ବିଚାର ଉନ୍ନତ ହୁଏ
ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର, ତୁମର ନିଜସ୍ୱ କମ୍ପନ ସ୍ପଷ୍ଟ ହୁଏ ଏବଂ ତୁମର ନକାରାତ୍ମକତା ଲିଭିଯାଏ। ତୁମକୁ ଘେରି ରହିଥିବା ନକାରାତ୍ମକତାର କଳା ମେଘ ସଫା ହୋଇଯାଏ ଏବଂ ତୁମର ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱାର୍ଥ ସକ୍ରିୟ ହୋଇଯାଏ - ଅର୍ଥାତ୍, ତୁମର ଅବଚେତନ ମନ ଜାଗ୍ରତ ହୁଏ, ଏବଂ ତୁମେ ଶୀତଳ, ଶାନ୍ତ ଏବଂ ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଯାଅ, ଏବଂ ତୁମର ବିଚାର ଉନ୍ନତ ହୁଏ। ଯେତେବେଳେ ତୁମର ବିଚାର ଉନ୍ନତ ହୁଏ, ତୁମର ପସନ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ଅଧିକ ସକାରାତ୍ମକ

ହୁଏ। ଏହିପରି, ତୁମେ ନିଃସ୍ୱାର୍ଥପର ଭଲ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଭଲ ସ୍ଥିତିରେ ଅଛ। ଫଳସ୍ୱରୂପ, ତୁମେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେ ଉଠିପାରିବ।

4. ତୁମେ ଆତ୍ମିକ ଜଗତରୁ ସୁରକ୍ଷା ପାଅ
ପ୍ରାର୍ଥନା ହେଉଛି ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ପହଞ୍ଚିବା। ତୁମକୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ଏବଂ ସୁରକ୍ଷା ମାଗିବାକୁ ପଡିବ। ଏହା ନ ମାଗିଲେ, ତୁମେ ତାହା ପାଇବ ନାହିଁ। ଯଦି କିଛି ତୁମ ପାଇଁ ଭଲ, ଏବଂ ତୁମେ ତାହା ପାଇବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ, ଯଦି ତୁମେ ମାଗି ନାହଁ ତେବେ ଆତ୍ମିକ ଆତ୍ମା ତାହା ତୁମକୁ ଦେଇପାରିବ ନାହିଁ - ସେମାନେ ତୁମର ସ୍ୱାଧୀନ ଇଚ୍ଛା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯାଉଥିବେ। ତେଣୁ ନିଶ୍ଚିତ କର ଯେ ତୁମେ ଯାହା ସର୍ବୋତ୍ତମ ତାହା କରିବାକୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ କୁହ। ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ସୁରକ୍ଷା ମାଗ, ଆତ୍ମିକ ଆତ୍ମା ତୁମକୁ ପଠାଉଥିବା ଆରୋଗ୍ୟ ଶକ୍ତି, ତୁମର ନିଜସ୍ୱ ପ୍ରାର୍ଥନାର ସକାରାତ୍ମକ କମ୍ପନ ସହିତ, ତୁମ ଚାରିପାଖରେ ଏକ ସୁରକ୍ଷା କବଚ ନିର୍ମାଣ କର ଯାହା ତୁମକୁ ନକାରାତ୍ମକ ଶକ୍ତିରୁ ରକ୍ଷା କରିବ।

5. ତୁମେ ରୋଗର ସମାଧାନ ଅନୁଭବ କରିବ
ଯଦି ତୁମେ ବିଶ୍ୱାସ ଏବଂ ଆନ୍ତରିକତାର ସହିତ ପ୍ରାର୍ଥନା କର, ତେବେ ଏହାର ଆରୋଗ୍ୟ ଶକ୍ତି ଦେଖି ତୁମେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେବ। ଔଷଧ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ, କିନ୍ତୁ ଏହି ପାର୍ଥିବ ଜଗତରେ କିଛି ବି ପ୍ରାର୍ଥନାର ଶକ୍ତି ସହିତ ତୁଳନା କରିପାରିବ ନାହିଁ। ଯଦି ତୁମେ ଏହାର ଶକ୍ତିରେ ବିଶ୍ୱାସ କର ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ଆରୋଗ୍ୟ ପାଇବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ, ତେବେ ଏହା ତୁମକୁ ଦିଆଯିବ। ନିଶ୍ଚିତ କର ଯେ ତୁମର ଶାରୀରିକ ମନ ଶାନ୍ତ ଏବଂ ସ୍ପଷ୍ଟ ଏବଂ ତୁମର ଅବଚେତନ ମନକୁ ଅଧିକ ଖୋଲିବା ଶିଖ। ଏହା ତୁମକୁ ସେହି ଆରୋଗ୍ୟ ପାଇବା କିମ୍ବା ପାଇବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ।

6. ତୁମେ ତୁମର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜ୍ଞାନକୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଇବା ପାଇଁ ଶକ୍ତି ପାଇବ
ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜ୍ଞାନ ରଖିବା ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁ। ତୁମେ ଠିକ୍ ଏବଂ ଭୁଲ ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଜାଣିପାର, କିନ୍ତୁ ପ୍ରଲୋଭନକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରିବା ଏବଂ ସଠିକ୍ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା ପାଇଁ ତୁମକୁ ଶକ୍ତି ଆବଶ୍ୟକ। ପ୍ରାର୍ଥନା ତୁମ ପାଇଁ ଏହା କରେ। ଏହା ତୁମକୁ ତୁମର ଅବଚେତନ ମନର ଇଚ୍ଛା ପ୍ରକାଶ କରିବା ପାଇଁ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରେ।

7. ତୁମେ ବିଶ୍ୱାସ ଗଢ଼ିବ
ତୁମେ ସର୍ବଦା ମନେ ରଖିବା ଉଚିତ ଯେ ତୁମେ ଯେଉଁ ବିଶ୍ୱାସ ସହିତ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଛ ତାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ। ଯଦି ତୁମେ ବିଶ୍ୱାସ ସହିତ ପ୍ରାର୍ଥନା କର, ତେବେ ତୁମର ପ୍ରାର୍ଥନା ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେବ ଏବଂ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଉତ୍ତର ଦିଆଯିବ। ସେହି ଉତ୍ତର ତୁମକୁ ଅଧିକ ବିଶ୍ୱାସ ଗଢ଼ିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ, ଚକ୍ରକୁ ଜାରି ରଖିବ।

8. ତୁମେ କଳା ଯାଦୁରୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରହିବ
ପୃଥିବୀରେ କମ୍ପନ ଏତେ କମ୍ ହେବାର କାରଣ ହେଉଛି ଅନେକ ମଣିଷ କଳା ଯାଦୁ (BM) କିମ୍ବା ଯାଦୁବିଦ୍ୟା ଭଳି ଗୁପ୍ତ ଅଭ୍ୟାସରେ ଲିପ୍ତ ଅଛନ୍ତି। ଏହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନିୟମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଟେ କାରଣ ଏହା କାହାର ସ୍ୱାଧୀନ ଇଚ୍ଛା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏବଂ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଲାଭ ପାଇଁ, ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ପାଇଁ, କ୍ଷତି କରିବା ପାଇଁ କିମ୍ବା ହେରଫେର କରିବା ପାଇଁ ଅନ୍ଧାରକୁ ବ୍ୟବହାର କରିବା ବିଷୟରେ। କଳା ଯାଦୁ ହେଉଛି ପ୍ରକ୍ଷେପିତ ନକାରାତ୍ମକ ଶକ୍ତିର ଏକ ଅତ୍ୟଧିକତା। ଏହା ଅଛି ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ ବହୁତ କଷ୍ଟକର ହୋଇପାରେ। ଆପଣଙ୍କର ତାର୍କିକ ମନ ଆପଣଙ୍କୁ କହିବ ଯେ ପ୍ରଯୁକ୍ତିବିଦ୍ୟାର ଯୁଗରେ, ଏପରି କୌଣସି ଜିନିଷ ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ। ଯଦି ଆମେ ପୃଥିବୀରେ ଥାଆନ୍ତୁ, ତେବେ ଆମେ ମଧ୍ୟ

ଏହାକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ବହୁତ କଷ୍ଟକର ପାଇଥାଆନ୍ତା, କିନ୍ତୁ କଳା ଯାଦୁ ବିପଦପୂର୍ଣ୍ଣ, ଏବଂ ହଜାର ହଜାର ବର୍ଷ ଧରି ପୃଥିବୀରେ ପ୍ରଚଳିତ। ଆମକୁ ଏହା ବିଷୟରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସଚେତନ କରିବାକୁ ପଡିବ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ପ୍ରାର୍ଥନା ଏବଂ ସକାରାତ୍ମକ ଚିନ୍ତାଧାରା ମାଧ୍ୟମରେ ନିଜକୁ ରକ୍ଷା କରିପାରିବେ। ସମସ୍ତ ଅନ୍ଧକାର ଅଭ୍ୟାସ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନିୟମ ବିରୁଦ୍ଧରେ। ଯେପରି ପ୍ରାର୍ଥନା ଆଲୋକର ପ୍ରଚୁରତା ସୃଷ୍ଟି କରେ, ସେହିପରି କଳା ଯାଦୁ ନକାରାତ୍ମକ ଶକ୍ତିର ଅତ୍ୟଧିକତା ସୃଷ୍ଟି କରେ। ଭୟଭୀତ ହେବାର କୌଣସି କାରଣ ନାହିଁ, କେବଳ ସଚେତନ ରୁହନ୍ତୁ ଏବଂ ବୁଝନ୍ତୁ ଯେ ଏହି ନକାରାତ୍ମକ ଶକ୍ତିରୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜରୁରୀ ଏବଂ ତେଣୁ ସର୍ବଦା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସକାରାତ୍ମକ ଏବଂ ନିର୍ଭୀକ ରହିବା ଉଚିତ।

ଜଣେ କେତେ ସମୟ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ଉଚିତ?

ଘଣ୍ଟା ଘଣ୍ଟା ଧରି ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ। ପ୍ରାର୍ଥନା ଛୋଟ ଏବଂ ଆନ୍ତରିକ ହେବା ଉଚିତ। ଏହା ଭାବିବା ଏକ ଭୁଲ ଧାରଣା ଯେ ତୁମେ ଯେତେ ଅଧିକ ସମୟ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବ, ତୁମେ ସେତେ ପବିତ୍ର ହେବ। ଅଳ୍ପ ସମୟ ପାଇଁ, ପ୍ରକୃତ ଏବଂ ନିୟମିତ ଭାବରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ତୁମେ ତୁମର ଦୈନନ୍ଦିନ ଜୀବନରେ ଯେଉଁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଉଛ ତାହା ତୁମେ ପ୍ରାର୍ଥନାରୁ ପାଇଥିବା ଶକ୍ତିର ପରିଣାମ। କିଛି ଲୋକ ଦୀର୍ଘ ସମୟ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି - ଏହା ଠିକ୍ ଅଛି, ଯଦି ଏହା ଆନ୍ତରିକ ହୋଇଥାଏ। ନିଶ୍ଚିତ କରନ୍ତୁ ଯେ ତୁମେ ବକ୍ ବକ୍ କରୁନାହଁ, ଯେତେବେଳେ ତୁମର ମନ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ଘୁରି ବୁଲୁଥିବା ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ସମୟରେ ଆରାମ କର, ଧ୍ୟାନ ଦିଅ ଏବଂ ଖୁସି ହୁଅ। ଭୟଭୀତ ଅବସ୍ଥାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା ନ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କର।

ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ପାଇଁ କ'ଣ ପୂଜା ସ୍ଥାନରେ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ?

ପ୍ରାର୍ଥନା କେବଳ ରୀତି ନୀତି ନୁହେଁ। ପୂଜା ସ୍ଥାନଗୁଡ଼ିକ ଏପରି ଭାବରେ ନିର୍ମିତ ହୋଇଥାଏ ଯେ ଲୋକମାନେ ଗୋଷ୍ଠୀରେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇପାରିବେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଅବଚେତନ ମନ ମାଧ୍ୟମରେ ଅଧିକ ସକାରାତ୍ମକ ଶକ୍ତି ସୃଷ୍ଟି କରିପାରିବେ। ଅଧିକନ୍ତୁ, ଯେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ ଗୋଷ୍ଠୀରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ପ୍ରାର୍ଥନାର ଶକ୍ତି ବୃଦ୍ଧି ପାଏ। କିନ୍ତୁ ଯଦି ଆପଣ କୌଣସି ପୂଜା ସ୍ଥାନକୁ ଯାଇପାରିବେ ନାହିଁ ତେବେ ଦୋଷୀ ଅନୁଭବ କରନ୍ତୁ ନାହିଁ। ଘରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ଅତ୍ୟନ୍ତ ସହାୟକ କାରଣ ଆପଣ ଯେଉଁଠାରେ ଆପଣଙ୍କର ଅଧିକାଂଶ ସମୟ ବିତାଉଛନ୍ତି ସେହି ସ୍ଥାନର କମ୍ପନକୁ ସଫା କରୁଛନ୍ତି। ତେଣୁ ଆପଣ ଯେଉଁଠାରେ ଅଛନ୍ତି, ଗାଡ଼ିରେ, କାର୍ଯ୍ୟସ୍ଥଳରେ, ସ୍କୁଲରେ, ଯେକୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତୁ, କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ଘରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ଗୋଟିଏ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତୁ। ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ଆପଣଙ୍କର ମନ୍ଦିର କରନ୍ତୁ, ପୂଜା ସାମଗ୍ରୀ ରଖି ନୁହେଁ, ବରଂ ଆପଣଙ୍କର ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ୱାସ ଏବଂ ପବିତ୍ର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବ୍ୟବହାର କରି। ଏହା ଆପଣଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା ହିଁ ଆପଣଙ୍କର ପୂଜା ସ୍ଥାନ ନିର୍ମାଣ କରେ।

ଏଠାରେ କିଛି ଅସାଧାରଣ କଥା ଅଛି ଯାହା ଆମେ ଆପଣଙ୍କ ସହ ସେୟାର କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛୁ:

ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ସକାଳେ ଉଠିବ, ଏହା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଯେ ତୁମେ ବିଛଣାରୁ ଉଠିବା ପୂର୍ବରୁ, ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମର ପାଦ ଭୂମିକୁ ସ୍ପର୍ଶ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କର, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ତୁମର କବିକ୍ଷେତ୍ର ସେହି ପ୍ରଥମ ସକାଳ ପ୍ରାର୍ଥନାକୁ ଶୋଷିତ କରି ସାରା ଦିନ ପାଇଁ ରଖିବ। ତୁମର ପାଦ ଭୂମିକୁ ସ୍ପର୍ଶ କରିବା ପରେ, ତୁମର ସୁରକ୍ଷା ଭୂମିରେ ଶୋଷିତ ହୋଇଯାଏ। କାରଣ ପୃଥିବୀର କମ୍ପନ ନକାରାତ୍ମକ, ଏବଂ ତୁମର ପାଦ ଭୂମିକୁ ସ୍ପର୍ଶ କରିବା ପୂର୍ବରୁ, ତୁମର ପ୍ରାର୍ଥନା ତୁମ ଚାରିପାଖରେ ଏକ ସୁରକ୍ଷା କବଚ ନିର୍ମାଣ କରେ - ତୁମର ପ୍ରାର୍ଥନା ସୀମିତ, ଏବଂ ସେହି ଭଲ ଏବଂ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କମ୍ପନ ତୁମର କବିକ୍ଷେତ୍ରରେ ଦିନ ପାଇଁ ସ୍ଥିର ରହିଥାଏ। ଏହି ପ୍ରକାରେ ତୁମର ଦିନ ଆରମ୍ଭ କରିବା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ।

ସେହିପରି, ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ରାତିରେ ଶୋଇବାକୁ ଯାଅ, ତୁମର ସୁରକ୍ଷା ଏବଂ ମନର ଶାନ୍ତି ପାଇଁ ପୁଣି ଥରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର, ଏବଂ ତୁମର ଶ୍ରବଣ କ୍ଷେତ୍ର ମଧ୍ୟ ସେହି ପ୍ରାର୍ଥନାକୁ ବଜାୟ ରଖିବା ତା'ପରେ, ସାରା ଦିନ, ଛୋଟ, ନିଷ୍ଠାପର ପ୍ରାର୍ଥନା କରା ଧୀରେ ଧୀରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର; ଶୀଘ୍ର କର ନାହିଁ। ତୁମେ କହୁଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶବ୍ଦକୁ ବୁଝ। ତୁମେ କ'ଣ କହୁଛ, ତୁମେ କ'ଣ ମାଗୁଛ, ତୁମେ ତୁମ ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ କ'ଣ କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରୁଛ ତାହା ବୁଝ। ସର୍ବଦା ମନେରଖ ଯେ ପ୍ରାର୍ଥନା ନିଃସ୍ୱାର୍ଥପର ହେବା ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ - ସବୁଠାରୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ପ୍ରାର୍ଥନା ହେଉଛି ଅନ୍ୟ ଏକ ପ୍ରାଣୀର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବିକାଶ ପାଇଁ ଏକ ପ୍ରାର୍ଥନା।

ଏଠାରେ ଏକ ଛୋଟ, ସରଳ ପ୍ରାର୍ଥନା ଅଛି ଯାହା ଆପଣଙ୍କୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେବ ଏବଂ ଆପଣଙ୍କୁ ଶାନ୍ତ ରଖିବା ମନେରଖନ୍ତୁ ଯେ ଆତ୍ମା ଜଗତରେ କୌଣସି ଧର୍ମ ନାହିଁ, ତେଣୁ ଏହା ଏକ ପ୍ରାର୍ଥନା ଯାହାକୁ ଯେକେହି କହିପାରିବେ।

ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା ଦିନକୁ ତିନିଥର, ଲଗାତାର ତିନିଥର କହିବା ଉଚିତ।

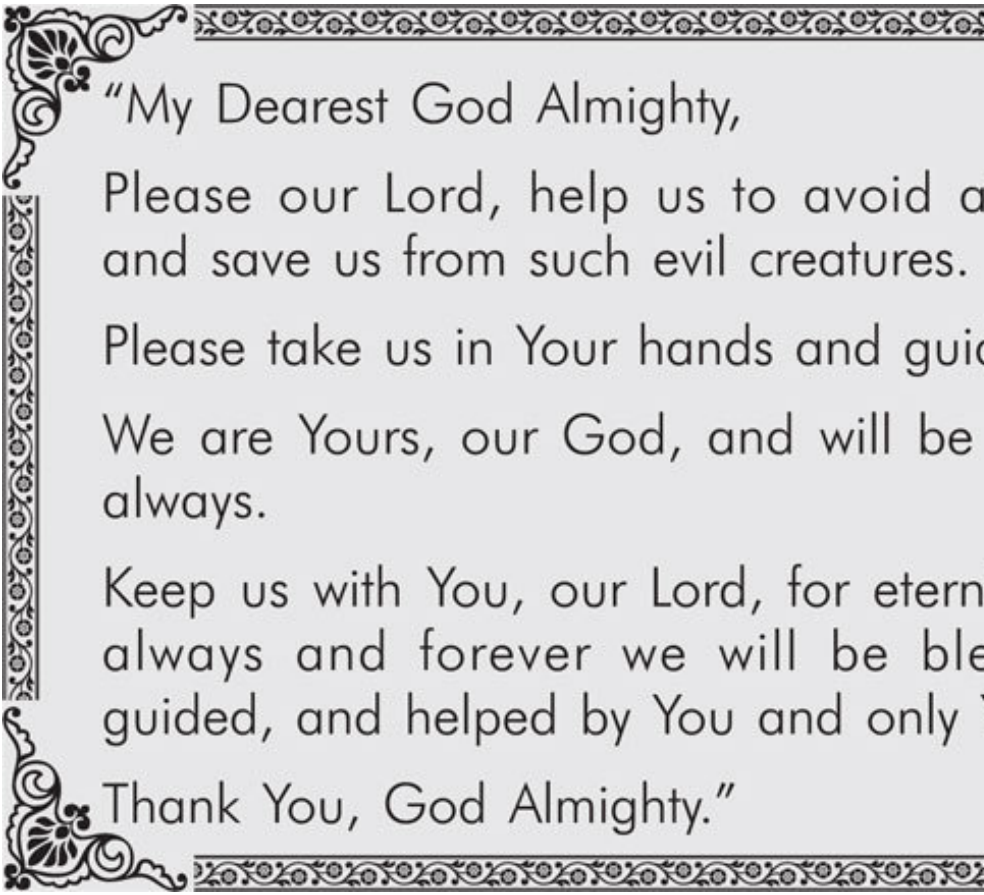

ପ୍ରାର୍ଥନାରେ କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ 'ମୁଁ' ଶବ୍ଦ ନାହିଁ। କାରଣ ପରିବାର ଏବଂ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏବଂ ପୃଥିବୀର ଭଲ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ।

"ଦୟାକରି ଆମକୁ ଆପଣଙ୍କ ହାତରେ ନିଅନ୍ତୁ ଏବଂ ଆମକୁ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରନ୍ତୁ" ଏହି ଧାଡିର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଆମେ ଆମର ସ୍ୱାଧୀନ ଇଚ୍ଛାକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ଆତ୍ମସମର୍ପଣ କରୁଛୁ। ଆମେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱାସ ସହିତ ନିଜର ସ୍ୱାଧୀନ ଇଚ୍ଛାରୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ହାତରେ ନିଜକୁ ସମର୍ପଣ କରୁଛୁ।

ତୁମେ ନିଜକୁ ପଚାରିପାର କାହିଁକି ମନ୍ଦ ଶବ୍ଦଟି ପ୍ରାର୍ଥନା ଭଳି ସକାରାତ୍ମକ ଜିନିଷରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି? ପୃଥିବୀରେ, ନକାରାତ୍ମକ ଶକ୍ତି ଆମକୁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପଥରେ ଯିବାରୁ ବାଧା ଦିଏ। 'ମନ୍ଦ' ହେଉଛି 'ଜୀବନ'ର ବିପରୀତ - ଯାହା ଆମକୁ ବିକାଶର ପଥରୁ ଦୂରେଇ ରଖେ। ଆମକୁ ନକାରାତ୍ମକ ଶକ୍ତିଠାରୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ପଡିବ।

ଶେଷରେ, ଆମେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ "ଅନନ୍ତକାଳ" ପାଇଁ ତାଙ୍କ ସହିତ ରଖିବାକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଛୁ। ଆମେ ତାଙ୍କୁ ଏହି ଜୀବନ ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଜୀବନରେ, ଚିରକାଳ ପାଇଁ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ଏବଂ ଯତ୍ନ ନେବାକୁ ହୃଦୟରୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଛୁ।

ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନାର ଶେଷରେ, ଯାହା ଠିକ୍ ତାହା କରିବା ପାଇଁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଶକ୍ତି ଏବଂ ଜ୍ଞାନ ଦିଅନ୍ତୁ

ବୋଲି ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତୁ। ତା'ପରେ, ଆପଣଙ୍କ ପରିବାର ଏବଂ ପ୍ରିୟଜନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତୁ। ଶେଷରେ, ନିଜକୁ ବିସ୍ତାର କରନ୍ତୁ - ଭଲ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ପରିବାର କିମ୍ବା ବନ୍ଧୁ ନୁହଁନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସାହାଯ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ କରୁଥିବା ସରଳ ଲୋକ। କିନ୍ତୁ ପ୍ରାର୍ଥନାର ସୁବର୍ଣ୍ଣ ନିୟମ ମନେରଖନ୍ତୁ। ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପାଇଁ ଯାହା ସର୍ବୋତ୍ତମ ତାହା କରିବାକୁ କୁହନ୍ତୁ। ପୃଥିବୀରେ, ଆପଣ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ କର୍ମ, ପରୀକ୍ଷା ଏବଂ ତାଲିମ ବୁଝିପାରିବେ ନାହିଁ, ତେଣୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଯାହା ସର୍ବୋତ୍ତମ ତାହା କରିବାକୁ କହି, ଆପଣ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପଥ - ପରୀକ୍ଷା, ତାଲିମ ଏବଂ କର୍ମରେ ବାଧା ସୃଷ୍ଟି ନକରି ସକାରାତ୍ମକ ଶକ୍ତି ପଠାଇ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି। ଏହା ମନେ ରଖିବା ବହୁତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ। ଯାହା ହେଉନା କାହିଁକି, ଆପଣ ଅନ୍ୟ କାହାର ଯାତ୍ରାକୁ କେବେବି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ବୁଝିପାରିବେ ନାହିଁ, ତେଣୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ, ଆପଣଙ୍କ ପରିବାର ପାଇଁ, ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରିୟଜନଙ୍କ ପାଇଁ ଏବଂ ଆପଣ ଯାହା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଯାହା ସର୍ବୋତ୍ତମ ତାହା କରିବାକୁ କୁହନ୍ତୁ। ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି, ଆଶାକୁ ଜୀବନ୍ତ ରଖନ୍ତୁ। ଆଶା ଆପଣଙ୍କୁ ତଳକୁ ଟାଣି ଆଣେ, କିନ୍ତୁ ଆଶା ଆପଣଙ୍କୁ ଆଗକୁ ବଢ଼ାଏ। ଜାଣନ୍ତୁ ଯେ ଈଶ୍ୱର ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ ଯାହା ସର୍ବୋତ୍ତମ ତାହା କରିବେ। ସେଥିପାଇଁ ତୁମେ ତାଙ୍କୁ ପୂର୍ବରୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦିଅ - କାରଣ ତୁମେ ଜାଣ ଯେ ସେ ତୁମର ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣିଛନ୍ତି ଏବଂ ସେ ତୁମକୁ କେବେ ନିରାଶ କରିବେ ନାହିଁ। ନିରନ୍ତର ପ୍ରାର୍ଥନା କର, ଏବଂ କେବଳ ଖରାପ ସମୟରେ ନୁହେଁ। ଭଲ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେବାକୁ ମନେରଖ। ଯଥାସମ୍ଭବ ପ୍ରାର୍ଥନା କର, କିନ୍ତୁ ସର୍ବଦା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଯୋଜନା ପାଇଁ ସ୍ଥାନ ଛାଡ଼। ରାସ୍ତାରୁ ହଟିଯାଅ ଏବଂ ସ୍ୱର୍ଗ ତୁମକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଦିଅ।

ସକାରାତ୍ମକ ଚିନ୍ତାଧାରା

"ସକାରାତ୍ମକ ହୁଅ।"
"ଲାଇକ୍ ପସନ୍ଦ ଆକର୍ଷିତ କରେ।"
"ଆପଣଙ୍କ ମନକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ସବୁବେଳେ ଶାନ୍ତି ପାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତୁ। ଶାନ୍ତ ରୁହନ୍ତୁ, ଶାନ୍ତ ରୁହନ୍ତୁ ଏବଂ ଭଲ ଶୋଇପଡ଼ନ୍ତୁ।"

ଚିନ୍ତାଧାରା କେଉଁ ଉପାୟରେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ?

ତୁମର ଆତ୍ମାର ବିକାଶ ପାଇଁ ତୁମେ କିପରି ଚିନ୍ତା କରୁଛ ତାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ। ତୁମେ ତୁମର ଚିନ୍ତାଧାରା, ଶବ୍ଦ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟର ସମଷ୍ଟି। ଚିନ୍ତାଧାରା ପ୍ରଥମେ ଆସେ, ଏବଂ ଶବ୍ଦ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟ ଚିନ୍ତାଧାରାରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୁଏ - ସକାରାତ୍ମକ କିମ୍ବା ନକାରାତ୍ମକ ଚିନ୍ତାଧାରା। ଏହି କାରଣରୁ ସକାରାତ୍ମକ ଚିନ୍ତାଧାରା ବହୁତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ। ଶେଷରେ, ସମସ୍ତ ଚିନ୍ତାଧାରା ଶକ୍ତି ସୃଷ୍ଟି କରେ ତେଣୁ ତୁମେ କେଉଁ ଶକ୍ତି ସୃଷ୍ଟି କରୁଛ ସେ ବିଷୟରେ ସଚେତନ ରୁହ।

ପ୍ରଥମେ, ବୁଝିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କର ଯେ ପୃଥିବୀର ଲୋକମାନେ କାହିଁକି ନକାରାତ୍ମକ ହୁଅନ୍ତି।

ନକାରାତ୍ମକତା ଏକ ଆତ୍ମାର ଗୁଣ ହୋଇପାରେ କିମ୍ବା ଏହି ଜୀବନରେ ଖରାପ ତାଲିମର ପରିଣାମ ହୋଇପାରେ। କିନ୍ତୁ ମୁଖ୍ୟତଃ, ମଣିଷ ଯେତେବେଳେ ଯାହା ଚାହେଁ ତାହା ପାଏ ନାହିଁ, ସେତେବେଳେ ସେ ନକାରାତ୍ମକ ହୋଇଯାଏ।

ସକାରାତ୍ମକ ଚିନ୍ତାଧାରା ପାଇଁ ପ୍ରଥମ ପଦକ୍ଷେପ ହେଉଛି ସମସ୍ୟା ରହିବ ବୋଲି ସ୍ୱୀକାର କରିବା। ଯେଉଁମାନେ ସମସ୍ୟାହୀନ ମନେହୁଏ ସେମାନେ ହୁଏତ ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ୟାକୁ ଭଲ ଭାବରେ ପରିଚାଳନା କରୁଛନ୍ତି ନଚେତ୍ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୂରେଇ ଯାଉଛନ୍ତି। ନକାରାତ୍ମକ ଚିନ୍ତାଧାରା ହେଉଛି ଅନେକ ଲୋକଙ୍କ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଯାତ୍ରାରେ ଫସି ରହିବାର ମୁଖ୍ୟ କାରଣ।

ନକାରାତ୍ମକତା ଏକ ସାଧାରଣ ଆତ୍ମାର ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ। ଏହା ଭୁଲ ବୁଝାମଣା ଏବଂ ଏକ ଦୁର୍ବଳ, ଅନିୟନ୍ତ୍ରିତ, ଅପ୍ରଶିକ୍ଷିତ ମନର ପରିଣାମ। ଏହା ବ୍ୟତୀତ, ପୃଥିବୀର କମ୍ପନ ଅତ୍ୟନ୍ତ ନକାରାତ୍ମକ ହୋଇଥିବାରୁ ମଣିଷର ନକାରାତ୍ମକତା ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି। ଏହାର ମୁକାବିଲା କରିବା ପାଇଁ ସକାରାତ୍ମକ ଚିନ୍ତା କରିବା ଆପଣଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ କାରଣ ଆପଣଙ୍କ ଚିନ୍ତାଧାରା ଶେଷରେ ଭାବନାର ରୂପରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ। ଏହି କାରଣରୁ ଚିନ୍ତାଧାରା ଶକ୍ତିଶାଳୀ। ସେଗୁଡ଼ିକ ଶାରୀରିକ ଏବଂ ଭାବପ୍ରବଣ ଭାବରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକ ଆପଣଙ୍କ ଆତ୍ମାକୁ ଆକାର ଦିଏ।

🧐 ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି କିପରି ଜାଣିବେ ଯେ ସେ ନକାରାତ୍ମକ?

ନକାରାତ୍ମକତାର ଲକ୍ଷଣଗୁଡ଼ିକ ନିମ୍ନଲିଖିତ:

1. ଭୟ
ନକାରାତ୍ମକ ଚିନ୍ତାଧାରା ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସ ଏବଂ ବୁଝାମଣାର ଅଭାବରୁ ଭୟ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ। ଯଦି ଆପଣଙ୍କର ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱାସ ଅଛି, ତେବେ ଭୟ କରିବାର କୌଣସି କାରଣ ନାହିଁ। ଆପଣ ମଣିଷ, ଏବଂ ଆପଣ କଠିନ ପରିସ୍ଥିତିର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବେ, କିନ୍ତୁ ଯଦି ଆପଣଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ଅଛି ତେବେ ଆପଣଙ୍କୁ ଏହି ପରିସ୍ଥିତିଗୁଡ଼ିକର ମୁକାବିଲା କରିବା ପାଇଁ ସାହସ ଦିଆଯିବ। ଭୟକୁ ଦୂର କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରଥମ କାମ ହେଉଛି ଆପଣଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସକୁ ବୃଦ୍ଧି କରିବା। ଭୟ ବର୍ତ୍ତମାନ ମାନବ ଅସ୍ତିତ୍ୱର ଏକ ଅଂଶ ହେବାର ଏକ କାରଣ ଅଛି। ଭଲ ଆତ୍ମାମାନେ ଭୟ କରନ୍ତି କାରଣ ପୃଥିବୀର କମ୍ପନ ନକାରାତ୍ମକ, ଏବଂ ଏହି ନକାରାତ୍ମକ କମ୍ପନଗୁଡ଼ିକ ଆପଣଙ୍କୁ ଅସ୍ଥିର କରେ, କାରଣ ଆପଣ ଏକ ଭିନ୍ନ ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଘେରି ରହିଛନ୍ତି। ଆପଣ ମଧ୍ୟ ଭୟ କରନ୍ତି ଯେ ଆପଣ ଭୁଲ ପଥ ଅନୁସରଣ କରିବେ; ଆପଣଙ୍କର ଅବଚେତନ ମନ ଏହି ଭୟକୁ ବୁଝେ, କିନ୍ତୁ ଆପଣଙ୍କର ଶାରୀରିକ ମନ ନୁହେଁ - ଏହା କେବଳ ଜାଣେ ଯେ ଏହା ଭୟଭୀତ। ତଥାପି, ତୁମର ଅବଚେତନ ମନ ହେଉଛି କେବେ ନୁହେଁ ଭୟଭୀତ। ଏହା ସଚେତନ।.

ଯଦି ଆପଣ ଏପରି ସ୍ଥାନରେ ରୁହନ୍ତି ଯେଉଁଠାରେ କମ୍ପନ ସକାରାତ୍ମକ ଥାଏ, ତେବେ ଆପଣ

ଭୟ ଅନୁଭବ କରିବେ ନାହିଁ। ଆପଣଙ୍କ ଘରକୁ ସରଳ ଏବଂ ସଫା ରଖନ୍ତୁ। ସୂର୍ଯ୍ୟକିରଣ ଏବଂ ଗଛଲତା ସକାରାତ୍ମକ କମ୍ପନ ସୃଷ୍ଟି କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତି ଏବଂ ଏହା ଆପଣଙ୍କୁ ଭୟଭୀତ ହେବାରୁ ରୋକିବ। ଭୟ ମଧ୍ୟ ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରବୃତ୍ତି ଭାବରେ ଆସେ, ଯାହା ଆପଣଙ୍କ ନିଜ ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ। ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ, ଆପଣ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ନିଆଁରେ ହାତ ଦେବାକୁ ଭୟ କରିବେ; ଏହା ଏକ ବଞ୍ଚିବାର ଉପାୟ। ପ୍ରବୃତ୍ତି.

ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ମନେ ହେଉଥିଲେ ମଧ୍ୟ, କିଛି ଲୋକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ସକାରାତ୍ମକ ହେବାକୁ ଭୟ କରନ୍ତି। ହୁଏତ ସେମାନଙ୍କର ଅତୀତରେ ଖରାପ ଅଭିଜ୍ଞତା ଅଛି ଏବଂ ସେମାନେ ଆଶାବାଦୀ ହେବାକୁ ଭୟ କରନ୍ତି, ତେଣୁ ସେମାନେ ନିଜକୁ ଏହି ବିଶ୍ୱାସରେ ପ୍ରୋଗ୍ରାମ କରନ୍ତି ଯେ ଜୀବନ ଭଲ ନୁହେଁ ଏବଂ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନରେ କୌଣସି ସକାରାତ୍ମକତାର ଯୋଗ୍ୟ ନୁହଁନ୍ତି। ସେମାନେ ନିରାଶା ପାଇଁ ନିଜକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରନ୍ତି। ସେମାନଙ୍କର ଯଥାର୍ଥତା ହେଉଛି ଯେ ସେମାନେ ବାସ୍ତବବାଦୀ ହେଉଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ନୁହଁନ୍ତି। ଏକ ବାସ୍ତବବାଦୀ ମନୋଭାବ ହେଉଛି ଜାଣିବା ଯେ ଜୀବନରେ ଉତ୍ଥାନ-ପତନ ଅଛି, ତେଣୁ ଭଲ ସମୟ ପାଇଁ ଆଶା କରିବା ସ୍ୱାଭାବିକ। ଆପଣଙ୍କର ଅତୀତର ଅଭିଜ୍ଞତା ଯାହା ହେଉନା କାହିଁକି, ମଣିଷ ବଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ଆଶା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜରୁରୀ । କେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବାକୁ ଭୟ କରନ୍ତି କାରଣ ସେମାନେ ସେହି ନକାରାତ୍ମକ ପରିସ୍ଥିତିରେ ସୁରକ୍ଷିତ ଅନୁଭବ କରନ୍ତି।

2. ଚିନ୍ତା
ନିରନ୍ତର ଚିନ୍ତା କେବଳ ଆପଣଙ୍କୁ ତଳକୁ ଟାଣେ। ଲୋକମାନେ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତି କାରଣ ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ହରାଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଫଳାଫଳ ସହିତ ଅତ୍ୟଧିକ ଜଡିତ। ଫଳାଫଳ ଆପଣଙ୍କ ହାତରେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ପ୍ରକ୍ରିୟା ହେଉଛି। ତେଣୁ ନିଜର ସର୍ବୋତ୍ତମ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତୁ ଏବଂ ତା'ପରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ଆତ୍ମସମର୍ପଣ କରନ୍ତୁ। ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆତ୍ମସମର୍ପଣର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଜାଣିବା ଯେ ଆପଣ ନିଜର ସର୍ବୋତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପରେ ଈଶ୍ୱର ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ ଯାହା ସର୍ବୋତ୍ତମ ତାହା କରିବେ। ଫଳାଫଳକୁ ଆତ୍ମସମର୍ପଣ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ସୁସଙ୍ଗତ ତୁମର ଆତ୍ମସମର୍ପଣ। ଈଶ୍ୱର, ତୁମର ଦୂତ, ତୁମର ପ୍ରିୟଜନ ଏବଂ ନିଜ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ। ବିଶ୍ୱାସ ହେଉଛି ସେହି ଶକ୍ତି ଯାହା ତୁମକୁ ଆଗକୁ ବଢାଇଥାଏ ଏବଂ ତୁମକୁ ଶାନ୍ତି ଦେଇଥାଏ। ବିଶ୍ୱାସ ବିନା ରହିବା ହେଉଛି ଇନ୍ଧନ ବିନା ଗାଡ଼ି ଆଗକୁ ବଢ଼ିବା ଆଶା କରିବା ଭଳି। ତୁମର ସର୍ବୋତ୍ତମ ଚେଷ୍ଟା କର ଏବଂ ବାକି ଭଗବାନଙ୍କ ଉପରେ ଛାଡି ଦିଅ।

3. ସନ୍ଦେହ
ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ନିରନ୍ତର ନିଜକୁ, ଆପଣଙ୍କ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଗୁରୁଙ୍କୁ ଏବଂ ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ସନ୍ଦେହ କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ଆପଣ ନକାରାତ୍ମକ ହୋଇଯାଆନ୍ତି। ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିବା ଠିକ୍ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ଯଦି ଆପଣ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପଥରେ ଅଛନ୍ତି, ତେବେ ଆପଣଙ୍କୁ ସନ୍ଦେହକୁ ବିଶ୍ୱାସରେ ବଦଳାଇବାକୁ ପଡିବ। ତୁମର ଗାଇଡ୍‌ମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କର । ଯଦି ସେମାନେ ତୁମକୁ ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ବୁଝାମଣା ଦେବା ପରେ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସନ୍ଦେହ କରିଚାଲ ଏବଂ ପ୍ରମାଣ ମାଗୁଛ, ତେବେ ତୁମେ ନକାରାତ୍ମକ ହେଉଛ।

ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଛନ୍ତି ଯିଏ ପ୍ରତି ରାତିରେ ବହୁତ କଠିନ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି। ତାଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନାର ଶେଷରେ, ସେ ସର୍ବଦା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଯାହା ସର୍ବୋତ୍ତମ ତାହା କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରନ୍ତି। କିନ୍ତୁ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ, ତାଙ୍କ ଜୀବନରେ କିଛି କାମ ହେଉନାହିଁ। ସେ ବୁଝିପାରନ୍ତି ନାହିଁ ଯେ ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନାର ଉତ୍ତର କାହିଁକି ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ।

ଗୋଟିଏ ଦିନ, ଜଣେ ଦୂତ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଅନ୍ତି। ଦୂତ କୁହନ୍ତି, "ମୋ ପାଖରେ ତୁମ ପାଇଁ ଏକ ଉପହାର ଅଛି।" ବ୍ୟକ୍ତି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଖୁସି। ଦୂତ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ହାତର ହାତ ଖୋଲିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରନ୍ତି। ବ୍ୟକ୍ତି ଏପରି କରନ୍ତି ଯେପରି ସେ ଏକ ନୈବେଦ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି। ଦୂତ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ହାତର ହାତର ହାତକୁ ଦେଖନ୍ତି ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଫୁଙ୍କନ୍ତି। "ତୁମେ ସ୍ୱାଗତ," ଦୂତ କୁହନ୍ତି। ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱରେ ପଡ଼ିଯାଆନ୍ତି କାରଣ ତାଙ୍କର ହାତର ହାତ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଖାଲି ଅଛି। "କିନ୍ତୁ ମୋର ଉପହାର କେଉଁଠି?" ସେ ପଚାରନ୍ତି। "ଏହା ପୂର୍ବରୁ ତୁମକୁ ଦିଆଯାଇଛି," ଦୂତ କୁହନ୍ତି। "ତୁମର ହାତ ସନ୍ଦେହରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା। ମୁଁ ସମସ୍ତ ସନ୍ଦେହ ଦୂର କରିଦେଇଛି। କେତେକ ସମୟରେ ତୁମଠାରୁ ଯାହା ଛଡ଼ାଇ ନିଆଯାଇଛି ତାହା ତୁମକୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଜିନିଷ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ମହତ୍ ଦାନ।"

ନିଶ୍ଚିତ କର ଯେ ତୁମେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କର ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ସନ୍ଦେହ କର ନାହିଁ। ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ନିରନ୍ତର ସନ୍ଦେହ କର, ତୁମର ଆତ୍ମା ଦୁର୍ବଳ ହୋଇଯାଏ କାରଣ ତୁମର ଆତ୍ମା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ଉପରେ ବଞ୍ଚି ରହିଥାଏ।

4. ନାକଚ କରିବା
ନାକଚ କରିବା ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେ ଭୁଲ। ଏହା ଏକ ପ୍ରକାର ମାନସିକ ଯନ୍ତ୍ରଣା, ଶବ୍ଦର ଏକପାଖିଆ ଆକ୍ରମଣ। ଏହା ଅହଂକାର ଏବଂ ବୁଝାମଣାର ଅଭାବରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୁଏ ଏବଂ ସ୍ୱାର୍ଥପର କାର୍ଯ୍ୟ କାରଣ ଆପଣ ଯେକୌଣସି ମୂଲ୍ୟରେ ଶୁଣାଯିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି ଏବଂ ଆପଣ ଯାହା ହେଉନା କାହିଁକି, ଆପଣଙ୍କର ଇଚ୍ଛା। ଯେତେବେଳେ ପିତାମାତା ସେମାନଙ୍କ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ନାକଚ କରନ୍ତି, ଏହା ବହୁତ କ୍ଷତିକାରକ, ଯଦିଓ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ସାହାଯ୍ୟ କରିବା। ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ନାକଚ କରନ୍ତି, ଆପଣ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ୍ତ ସ୍ୱାଧୀନ ଇଚ୍ଛା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯାଉଛନ୍ତି। ଆପଣଙ୍କ କଥା ଶୁଣିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ, ନାକଚ କରାଯାଉଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଆଦୌ ଶୁଣିବେ ନାହିଁ ଏବଂ କାନ ବଧିର କରିଦେବେ ଏବଂ ଯଦି ନାକଚ କରିବା ଜାରି ରହେ ତେବେ ଠିକ୍ ବିପରୀତ ମଧ୍ୟ କରିପାରନ୍ତି।

5. ନିରନ୍ତର ଅଭିଯୋଗ ଏବଂ ବକ୍ତୃତା
ଜଣେ ନକାରାତ୍ମକ ବ୍ୟକ୍ତି ସୁଖର ଅର୍ଥ ଜାଣେ ନାହିଁ। ଯଦି ତୁମେ ଜୀବନରେ କାନ୍ଦି କାନ୍ଦି ଏବଂ ବିଳାପ କର, ତେବେ ତୁମେ ଦୁଃଖକୁ ଆକର୍ଷିତ କରୁ। କିଛି ଲୋକ ସହାନୁଭୂତି ଦେଖାଇ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କଠାରେ ଏହି ଗୁଣକୁ ଉତ୍ସାହିତ କରନ୍ତି। ତୁମର ଆଶୀର୍ବାଦକୁ ଗଣନା କରିବା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜରୁରୀ। ସକାରାତ୍ମକକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଅ। ନକାରାତ୍ମକ ଉପରେ ଧ୍ୟାନ ଦିଅ ନାହିଁ।

6. ଆପଣଙ୍କ ଆବଶ୍ୟକତାଠାରୁ ଅଧିକ ସମସ୍ୟା ଗ୍ରହଣ କରିବା
କିଛି ଲୋକ ଦୁନିଆକୁ ଦେଖାଇବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ କେତେ କରୁଛନ୍ତି, କେତେ କଷ୍ଟ ପାଉଛନ୍ତି। ସେମାନେ କେବଳ ନିଜକୁ କ୍ଷତି ପହଞ୍ଚାଉଛନ୍ତି। ସାହାଯ୍ୟ ନ ମାଗିବାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଆପଣ ଗର୍ବୀ ଏବଂ ନକାରାତ୍ମକ। ଆପଣ ପୃଥିବୀରେ ସହାବସ୍ଥାନ ପାଇଁ ଅଛନ୍ତି, ନିଜେ ସବୁକିଛି ପରିଚାଳନା କରିବାକୁ ନୁହେଁ। ଆପଣ ନିଜେ ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକୁ ପରିଚାଳନା କରିପାରିବେ ତାହା ପ୍ରମାଣ କରିବାର ଏହି ଆବଶ୍ୟକତା ହେଉଛି ଆପଣଙ୍କର ଅହଂକାର କଥାବାର୍ତ୍ତା। ଏହା ଅପ୍ରାକୃତିକ। କେହି ଆପଣଙ୍କୁ ଅତିମାନବୀୟ ବୋଲି ଆଶା କରନ୍ତି ନାହିଁ।

7. ଈର୍ଷା
ଲୋକଙ୍କ ଖୁସିକୁ ହରଣ କରୁଥିବା ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ହେଉଛି ଈର୍ଷା।

ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ନିରନ୍ତର ଅନ୍ୟ କାହା ସହିତ ଆପଣଙ୍କର ଯାତ୍ରାକୁ ତୁଳନା କରନ୍ତି, ଏହା ଆପଣଙ୍କୁ ପଛକୁ ଟାଣି ରଖେ। ଆପଣଙ୍କର ଉପହାରରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ରୁହନ୍ତୁ, ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସଫଳତାରୁ ଆନନ୍ଦ ଏବଂ ପ୍ରେରଣା ପାଇବା ଶିଖନ୍ତୁ। ଏହିପରି ଆତ୍ମାମାନେ ବଞ୍ଚନ୍ତି, ଏବଂ ଏହା ଆମକୁ ପ୍ରକୃତ ଖୁସି ଆଣିଥାଏ। ଆପଣଙ୍କ ପାଖରେ ଯାହା ଅଛି ତାହା ପାଇଁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦିଅନ୍ତୁ ଏବଂ ସନ୍ତୋଷର କଳା ଶିଖନ୍ତୁ।

8. ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦୋଷ ଦେବାସର୍ବଦା
ନିଜ ଭିତରେ ଦେଖନ୍ତୁ ଏବଂ ଆପଣ ଆପଣଙ୍କ ଯନ୍ତ୍ରଣାର ଉତ୍ସକୁ ଚିହ୍ନିପାରିବେ। ଯଦି ଏହା ଆପଣଙ୍କ ଭିତରେ ପୂର୍ବରୁ ଅଛି ତେବେ ଅନ୍ୟ କେହି ଯନ୍ତ୍ରଣା ସୃଷ୍ଟି କରିପାରିବେ। ତେଣୁ ଯନ୍ତ୍ରଣାର ମୂଳକୁ ଯାଆନ୍ତୁ। ଅନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ଉପରେ ଧ୍ୟାନ ଦିଅନ୍ତୁ ନାହିଁ। ଆପଣଙ୍କ ଭିତରେ ଥିବା ଅସନ୍ତୁଳନକୁ ସଂଶୋଧନ କରନ୍ତୁ, ପ୍ରଥମେ ନିଜକୁ ଉନ୍ନତ କରନ୍ତୁ, ଏବଂ ତା'ପରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତୁ।

9. ନକାରାତ୍ମକ ଚିନ୍ତାଧାରାର ନିଶା
ସମୟ ସହିତ, ଯେଉଁମାନେ ନିରନ୍ତର ନକାରାତ୍ମକ ଭାବନାରେ ଥାଆନ୍ତି ସେମାନେ ଏହି ଭାବନାରେ ଏତେ ଅଭ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଯାଆନ୍ତି ଯେ ଏହା ବିନା ସେମାନେ ଚାଲିପାରିବେ ନାହିଁ। ଯଦି ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ସମସ୍ୟା ନାହିଁ, ତେବେ ସେମାନେ ସମସ୍ୟା ଏବଂ ନାଟକ ସୃଷ୍ଟି କରିବେ। ଅନେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ, ଆତ୍ମ-ଦୟା ଏବଂ ଅବସାଦ ଅଭ୍ୟାସରେ ପରିଣତ ହୁଏ। ସେମାନେ ଛୋଟ ଭାବରେ ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କୁ ବଡ଼ କିଛି ହେବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଏ।

10. ଅଧୈର୍ଯ୍ୟତା
ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ଧର୍ଯ୍ୟ ବିକଶିତ କରିବାକୁ ଶିଖ, ତୁମେ ଅଧିକ ଶାନ୍ତିରେ ରହିବ। ଅଧୈର୍ଯ୍ୟତା ତୁମକୁ ସନ୍ତୁଳିତ କରିଦିଏ। ମନେରଖ ଯେ ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକ ଠିକ୍ ସମୟରେ ଘଟେ: ସମୟ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ହାତରେ, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ଅଧୈର୍ଯ୍ୟ ହୁଅ, ତୁମେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛ। ତୁମେ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଯୋଜନାକୁ ଏକପାଖରେ ରଖି ତୁମର ଯୋଜନାକୁ ଗତିଶୀଳ କରିବାକୁ କହୁଛ। ତୁମର ଯୋଜନା ସର୍ବଦା ସୀମିତ। ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଯୋଜନା ଅସୀମ।

🧠 ନକାରାତ୍ମକତା ଆମକୁ ଶାରୀରିକ, ଭାବପ୍ରବଣ ଏବଂ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେ କିପରି ପ୍ରଭାବିତ କରେ?

ନକାରାତ୍ମକତା ଅନେକ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଅଭ୍ୟାସ, ଜୀବନଯାପନର ଏକ ଉପାୟ ହୋଇଯାଏ। ଯଦିଓ ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନରେ କୌଣସି ଭୁଲ ନାହିଁ, ସେମାନେ ନିରାଶା, ନିନ୍ଦାବାଦୀ, ତିକ୍ତ ଏବଂ ପରାଜିତ ହେବାରେ ଏତେ ଅଭ୍ୟସ୍ତ ଯେ ସେମାନେ ନିରନ୍ତର ସେହି ଶକ୍ତିକୁ ବାହାର କରିଦିଅନ୍ତି। ପସନ୍ଦ ପସନ୍ଦକୁ ଆକର୍ଷିତ କରେ। ତେଣୁ, ନକାରାତ୍ମକ ଲୋକମାନେ ନକାରାତ୍ମକ ଲୋକଙ୍କୁ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ନିଜ ଆଡ଼କୁ ଆକର୍ଷିତ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଏହି ଢାଞ୍ଚା ସେମାନଙ୍କ ଆତ୍ମା ପାଇଁ ବହୁତ କ୍ଷତିକାରକ। ଏହି ଢାଞ୍ଚାରୁ ମୁକ୍ତି ପାଆନ୍ତୁ ଏବଂ ଏହାକୁ ସକାରାତ୍ମକତା ସହିତ ବଦଳାନ୍ତୁ; ପରିବର୍ତ୍ତନକୁ ଭୟ କରନ୍ତୁ ନାହିଁ। ନକାରାତ୍ମକତାର ପ୍ରଭାବ ନିମ୍ନଲିଖିତ:

1. ତୁମର ବିଚାର ଭୁଲ ହେଉଛି।

ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ନକାରାତ୍ମକ ଭାବନା ରଖ, ତୁମର ବିଚାର ଭୁଲ ହୋଇଯାଏ। ଏହା ତୁମର ଦୈନନ୍ଦିନ ଜୀବନରେ ତୁମେ କରୁଥିବା ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିବ ଏବଂ ତୁମେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେ ତଳକୁ ଖସିଯିବ।

2. ତୁମେ ଛୋଟ ଛୋଟ ଉପହାର ହରାଅ। ଜୀବନରେ ତୁମ ପାଇଁ ଅନେକ ଛୋଟ ଉପହାର ଅପେକ୍ଷା କରି ରହିଛି। ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ନକାରାତ୍ମକ ହେବ, ଏହି ଉପହାର ତୁମକୁ ମୁହଁରେ ଚାହିଁ ରହିପାରେ, କିନ୍ତୁ ତୁମେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖିପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଗ୍ରହଣ କରିପାରିବ ନାହିଁ। ଯଦି ତୁମେ ନକାରାତ୍ମକ ହେବ, ତେବେ ତୁମେ ଅବଚେତନ ମନର ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ଶୁଣିପାରିବ ନାହିଁ ଯାହା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଏ ତୁମେ ସେହି ଉପହାରଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ଆକର୍ଷିତ ହୁଅ। ସମୟ ସହିତ, ତୁମର ଶକ୍ତି ଏତେ ଅନ୍ଧକାରମୟ ହୋଇଯାଏ ଯେ ଉପହାରଗୁଡ଼ିକ, ହାଲୁକା ପ୍ରକୃତିର ହୋଇଥିବାରୁ, ତୁମ ପାଖକୁ ଆସିପାରେ ନାହିଁ। ପସନ୍ଦ ପସନ୍ଦକୁ ଆକର୍ଷିତ କରେ, ତେଣୁ ତୁମେ ଉପହାର ବଦଳରେ ସମସ୍ୟାକୁ ଆକର୍ଷିତ କର।
.

3. ଲୋକମାନେ ତୁମର ଅସନ୍ତୁଳନକୁ ଅନୁଭବ କରୁଛନ୍ତି

ନମ୍ରତା ପରି, ସକାରାତ୍ମକତା ଏକ ପ୍ରାକୃତିକ ଅବସ୍ଥା। ଭଲ ଲୋକମାନେ ଆପଣଙ୍କ ଚାରିପାଖରେ ଏକ ନକାରାତ୍ମକ ଭାବନା ଅନୁଭବ କରିବେ, ଅସହଜ ଅନୁଭବ କରିବେ ଏବଂ ଆପଣଙ୍କ ସହିତ କମ୍ ସମୟ ବିତାଇବେ। ଯେହେତୁ ଆପଣଙ୍କ ବିଚାର ଅନ୍ଧକାରମୟ, ଆପଣ ଏହା କାହିଁକି ଘଟୁଛି ତାହା ବୁଝିପାରିବେ ନାହିଁ ଏବଂ ଆପଣଙ୍କ ଭିତରେ ଅସନ୍ତୁଳନ ଅଛି ତାହା ବୁଝିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଆପଣ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ନକାରାତ୍ମକ ହୋଇଯିବେ।

4. ଆପଣଙ୍କ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଛି

ଚିନ୍ତାଧାରା ବହୁତ ଶକ୍ତିଶାଳୀ। ଆପଣଙ୍କର ଚିନ୍ତାଧାରା ଏବଂ ଭାବନା ସର୍ବଦା ଶାରୀରିକ ଭାବରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ। ନକାରାତ୍ମକ ଚିନ୍ତାଧାରା ଏବଂ ଭାବନା ଅସୁସ୍ଥତା କିମ୍ବା ଆଘାତ ରୂପରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ। ଯଦି ଭିତରେ ତିକ୍ତତା ଏବଂ କ୍ରୋଧ ଥାଏ, ତେବେ ଏହା ଆପଣଙ୍କ ଶରୀରରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ। ନିଜକୁ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କାହାକୁ କ୍ଷମା କରିବାରେ ଆପଣଙ୍କର ଅକ୍ଷମତା ଶରୀରର ଭାଙ୍ଗିପଡ଼ିବାକୁ ନେଇଥାଏ। କ୍ଷମା ଆରୋଗ୍ୟ ଆଣିଥାଏ; ଏହା ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ ଭଲ ଏବଂ ଆପଣଙ୍କ ବିକାଶ ପାଇଁ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ।

5. ତୁମେ ତୁମର ପରୀକ୍ଷାରେ ବିଫଳ ହୁଅ।

ଅଧିକାଂଶ ଲୋକଙ୍କୁ ଦିଆଯାଉଥିବା ଏକ ଅତି ମୌଳିକ ପରୀକ୍ଷା ହେଉଛି ସେମାନେ କଠିନ ପରିସ୍ଥିତିରେ ସକାରାତ୍ମକ ରହିପାରିବେ କି ନାହିଁ। ସେହି ପରିସ୍ଥିତି ସେମାନଙ୍କର କର୍ମ ନ ହୋଇପାରେ, କିନ୍ତୁ ଏହା ଆତ୍ମା ପାଇଁ ଏକ ପରୀକ୍ଷା କିମ୍ବା ତାଲିମ। ଯଦି ସେମାନେ ନକାରାତ୍ମକ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି ଏବଂ ଅଭିଯୋଗ କରି ଏବଂ ନିଜ ପାଇଁ ଦୁଃଖ ଅନୁଭବ କରି ସମଗ୍ର ପ୍ରକ୍ରିୟା ଦେଇ ଯାଆନ୍ତି, ତେବେ ପାଠ ଶିଖିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରିସ୍ଥିତି ବାରମ୍ବାର ପୁନରାବୃତ୍ତି ହୁଏ। କଠିନ ସମୟରେ ସକାରାତ୍ମକ ହେବା ଶିଖିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା ହେଉଛି ପରୀକ୍ଷା - ପରିସ୍ଥିତି ନୁହେଁ।

ଆପଣ ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟା ଦେଇ କିପରି ଯାଆନ୍ତି ତାହା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ। ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ, କେହି ଅସୁସ୍ଥ ହେବାକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଯଦି ଆପଣ ଏପରି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ଅସୁସ୍ଥ ହୁଅନ୍ତି ଏବଂ ଆପଣଙ୍କ ଚାରିପାଖରେ ଥିବା ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ଜୀବନ କଷ୍ଟକର କରିଦିଅନ୍ତି, ତେବେ ଆପଣଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଶିକ୍ଷା ଶିଖିବାକୁ ପଡିବ ତାହା ହେଉଛି ଆପଣ ଅସୁସ୍ଥ ଥିବା ସମୟରେ ସକାରାତ୍ମକ ରହିବା ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ଆପଣଙ୍କୁ ଦେଉଥିବା ସାହାଯ୍ୟକୁ ପ୍ରଶଂସା କରିବା। ପରୀକ୍ଷା ହେଉଛି ଅସୁସ୍ଥତା ସମୟରେ ସକାରାତ୍ମକ ରହିବା। ଆଉ ଏକ ପରୀକ୍ଷା ଭୟର ହୋଇପାରେ। ଯଦି ଆପଣ ଡାକ୍ତରୀ ରିପୋର୍ଟକୁ ନେଇ ଭୟଭୀତ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ଆପଣ ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ପଡ଼ିବେ ଯେଉଁଠାରେ ଆପଣଙ୍କୁ ବାରମ୍ବାର ଡାକ୍ତରୀ ପରୀକ୍ଷା କରିବାକୁ ପଡିବ। ପ୍ରକ୍ରିୟା ସମୟରେ ଭୟଭୀତ ନ ହେବା ପାଇଁ ପରୀକ୍ଷା ହେଉଛି ଆପଣ।

6. ତୁମେ ଅଧିକ ବିଶ୍ଳେଷଣ କର

ନିଜ ଭିତରେ ଦେଖିବା ଏକ ଭଲ କଥା, କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ଅଧିକ ବିଶ୍ଳେଷଣ କରନ୍ତି, ଆପଣ ଫସି ଯାଆନ୍ତି। ଆପଣ ଚିନ୍ତା କରି ଚାଲିଥାନ୍ତି ଏବଂ ପଦକ୍ଷେପ ନେଇ ପାରୁନାହାଁନ୍ତି। ଆପଣ ଏକ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଅଧିକ ବିଶ୍ଳେଷଣ କରିବେ ଏବଂ କାହିଁକି ପଚାରି ଚାଲିବେ, ପରିସ୍ଥିତିକୁ ସେହିପରି ଗ୍ରହଣ କରିବା, ପଦକ୍ଷେପ ନେବା ଏବଂ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ।

7. ତୁମେ ଅବଚେତନ ମନକୁ ଦୁର୍ବଳ କରୁଛ।

ନକାରାତ୍ମକ ଚିନ୍ତାଧାରା କେବଳ ଶାରୀରିକ ମନରୁ ଆସିଥାଏ। ଅତ୍ୟନ୍ତ କଷ୍ଟକର ପରିସ୍ଥିତିରେ ମଧ୍ୟ ଅବଚେତନ ମନ ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକୁ ସକାରାତ୍ମକ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖିବା ତେଣୁ ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ନକାରାତ୍ମକ ଚିନ୍ତାଧାରା ଉପରେ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି, ଆପଣ ଅବଚେତନ ମନ ଅପେକ୍ଷା ଭୌତିକ ମନକୁ ବାଛନ୍ତି। ଭୌତିକ ମନ ଯାହା ଚାହୁଁଛି ତାହା ପାଉଛି, ତେଣୁ ଆପଣ ଏହାକୁ ନଷ୍ଟ କରୁଛନ୍ତି, ଏବଂ ଅବଚେତନ ମନକୁ ଅଣଦେଖା କରାଯାଉଛି।

ଜଣେ ନକାରାତ୍ମକ ବ୍ୟକ୍ତି କିପରି ଭଲ ପାଇଁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୁଏ?

ଜୀବନର ସମସ୍ତ ଦିଗରେ ଭୁଲ କରିବାରୁ ରୋକିବାରେ ଏକ ସରଳ ଶବ୍ଦ ବହୁତ ସାହାଯ୍ୟ କରେ: ନିୟନ୍ତ୍ରଣ। ଶାରୀରିକ ମନକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଏବଂ ତାଲିମ ଦେଇ ଆପଣଙ୍କର ଚିନ୍ତାଧାରାକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରନ୍ତୁ। ଯେତେବେଳେ ଏକ ନକାରାତ୍ମକ ଚିନ୍ତା ଆପଣଙ୍କ ମନରେ ପ୍ରବେଶ କରେ, ସେତେବେଳେ ଏହାକୁ ବିଶ୍ଳେଷଣ କରନ୍ତୁ ନାହିଁ। ତୁରନ୍ତ ଏହାକୁ ଦୂର କରନ୍ତୁ। ଅଭ୍ୟାସରୁ ଆପଣ ଚିନ୍ତାକୁ ମନୋରଞ୍ଜନ କରିବେ, କିନ୍ତୁ ସେହି ଅଭ୍ୟାସକୁ ଭାଙ୍ଗିବା ଶିଖନ୍ତୁ। ପ୍ରାରମ୍ଭରେ, ଏହା କଷ୍ଟକର ହେବ। ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ନକାରାତ୍ମକ ଚିନ୍ତାଧାରାରୁ ମୁକ୍ତି ପାଆନ୍ତି ସେତେବେଳେ ଆପଣ ଭୟର ଭାବନା ମଧ୍ୟ ଅନୁଭବ କରିପାରନ୍ତି। "ଯଦି ମୋତେ ଏହା ବିଶ୍ଳେଷଣ କରିବାକୁ ପଡିବ? ଯଦି ଏହା ଘଟିବ ତେବେ କଣ ହେବ? ଯଦି କଣ ହେବ?" ହଁ, ଚିନ୍ତା କ'ଣ ଭଲ କରେ? ଏହା କୌଣସି ଭଲ କରେ ନାହିଁ। ତେଣୁ ନକାରାତ୍ମକ ଚିନ୍ତାଧାରା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରନ୍ତୁ। ଏହା ପ୍ରଥମ ପଦକ୍ଷେପ। ପରବର୍ତ୍ତୀ ପଦକ୍ଷେପ, ଯାହା ଆହୁରି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ,

ତାହା ହେଉଛି ନକାରାତ୍ମକ ଚିନ୍ତାଧାରା ସହିତ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା। ସକାରାତ୍ମକ ହେବା ଅର୍ଥ ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକର ଉଚ୍ଚ ପ୍ରକୃତିକୁ ବୁଝିବା। ଆପଣଙ୍କର ପଥ ଯାହା ହେଉନା କାହିଁକି, ଏହାକୁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ଦେଖିବା ଶିଖନ୍ତୁ। ଏହା ଆପଣଙ୍କୁ ସମସ୍ୟାଗୁଡ଼ିକର ମୁକାବିଲା କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ କାରଣ ଆପଣ ବୁଝିବେ ଯେ ସେଗୁଡ଼ିକ ଅମୂଲ୍ୟ। ସମସ୍ୟାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେଲେ, ମାନସିକ ଏବଂ ଶାରୀରିକ ଭାବରେ ବ୍ୟସ୍ତ ରୁହନ୍ତୁ।

ସମସ୍ୟା ତୁମର ପଥକୁ ଅଟକାଇବ ନାହିଁ। ସେଗୁଡ଼ିକ ତୁମର ପଥ।

ଆଶୀର୍ବାଦ ଏବଂ ସମସ୍ୟା ଉଭୟ ଯାତ୍ରାର ଅଂଶ।

ନିରାଶାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେଲେ ଆପଣ କିପରି ସକାରାତ୍ମକ ହୋଇପାରିବେ? ନିରାଶା ଶିଖିବା ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଏକ ଅଂଶ ବୋଲି ଜାଣି। ତେଣୁ, ଆଶା ନକରି କାମ କରନ୍ତୁ। ଆଶା ଏକ ସୁନ୍ଦର ଜିନିଷ, ଏବଂ ଏହାକୁ ଜୀବିତ ରଖିବାକୁ ପଡିବ କିନ୍ତୁ ଆଶା ହେଉଛି ଏକ ଦାବି ଯାହା ଆପଣଙ୍କ ଅହଂକାରରୁ ଆସିଥାଏ। ଆଶା ଫଳାଫଳ ବିଷୟରେ ନୁହେଁ। ଆଶା ହେଉଛି ପ୍ରକ୍ରିୟା ସାରା ସକାରାତ୍ମକ ରହିବା ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ଯେ ଫଳାଫଳ ଆପଣଙ୍କ ବିକାଶ ପାଇଁ ସର୍ବୋତ୍ତମ ହେବ। ଆମକୁ ଫଳାଫଳକୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ସମର୍ପଣ କରିବାକୁ ପଡିବ, ଏବଂ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସାରା ସକାରାତ୍ମକ ଏବଂ ଆଶାବାଦୀ ରହିବାକୁ ପଡିବ। ଆଶା ହେଉଛି ଯାହା ଆପଣଙ୍କ ଆତ୍ମାକୁ ଜୀବିତ ରଖେ। ଆଶା ଆପଣଙ୍କ ଆତ୍ମାକୁ ଭାରଗ୍ରସ୍ତ କରେ।

ଯଦି ଆପଣ ଏପରି ଏକ ଚାକିରିରେ ଅଛନ୍ତି ଯାହାକୁ ଆପଣ ଅପସନ୍ଦ କରନ୍ତି, ତେବେ ସକାରାତ୍ମକ ହେବା ଅର୍ଥ ହେଉଛି ବୁଝିବା ଯେ ହୁଏତ ଏହା ଆପଣଙ୍କର ପରୀକ୍ଷା ଏବଂ ଆପଣ ଏକ କର୍ମ ଋଣ ପରିଶୋଧ କରୁଛନ୍ତି, ହୁଏତ ଆପଣଙ୍କୁ ଆପଣଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଆସୁଥିବା କିଛି ଭଲ ଜିନିଷକୁ ପ୍ରଶଂସା କରିବା ଶିଖିବାକୁ ପଡିବ, କିମ୍ବା ହୁଏତ ଆପଣଙ୍କୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଅଳ୍ପ ସମୟ ପାଇଁ ସେଠାରେ ରଖାଯାଇଛି।

ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ଆପଣଙ୍କ ନିକଟତର କାହାକୁ ହରାଇବେ ସେତେବେଳେ ଏହା ଭୟଙ୍କର ହୋଇପାରେ। ଭାଙ୍ଗି ପଡ଼ିବା ସ୍ୱାଭାବିକ, କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମିକ ଆତ୍ମାମାନେ ଚାହାଁନ୍ତି ନାହିଁ ଯେ ଆପଣ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶୋକ କରନ୍ତୁ। ଯଦି ସେମାନେ ଭଲ ଆତ୍ମା, ତେବେ ସେମାନେ ଏକ ଭଲ ସ୍ଥାନରେ ଅଛନ୍ତି ତେଣୁ ନିଜକୁ ସୁସ୍ଥ ହେବାକୁ ଦିଅନ୍ତୁ। ନିଶ୍ଚିତ କରନ୍ତୁ ଯେ ଆପଣଙ୍କର ନିଜକୁ ସୁସ୍ଥ କରିବାର ସମସ୍ତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅଛି କାରଣ ଏହା ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରିୟଜନ ଚାହାଁନ୍ତି। ଆତ୍ମିକ ଆତ୍ମାମାନେ ଚାହାଁନ୍ତି ନାହିଁ ଯେ ପାର୍ଥିବ ଆତ୍ମାମାନେ ସେମାନଙ୍କର ସାରା ଜୀବନ ଦୁଃଖ କରନ୍ତୁ। ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ଆପଣଙ୍କ ହାତ କାଟି ଦିଅନ୍ତି, ରକ୍ତ ବାହାରକୁ ବହିଯାଏ କିନ୍ତୁ ସମୟ ସହିତ, କ୍ଷତ ସୁସ୍ଥ ହୋଇଯାଏ। ଏହା ଦୁଃଖ ସହିତ ସମାନ। ଦୁଃଖ କରିବାର ଏକ ସମୟ ଏବଂ ସୁସ୍ଥ ହେବାର ଏକ ସମୟ ଅଛି।

ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଆତ୍ମିକ ଜଗତକୁ ଆସେ, ଆମେ ଖୁସି। ଆମେ ଜୀବିତ ଏବଂ ସୁସ୍ଥ ଅଛୁ ଏବଂ ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କଥା ହେଉଛି, ଆମେ ଏବେ ବି ତୁମ ସହିତ ଅଛୁ। ତୁମେ ଏହା ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ଆମକୁ ଆବଶ୍ୟକ। ଯେତେବେଳେ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଅସହ୍ୟ ହୋଇଯାଏ, ଏହି ସତ୍ୟ ଉପରେ ଧ୍ୟାନ ଦିଅ ଏବଂ ଏହାକୁ ଧରି ରଖ। ଏକ ଭୟଙ୍କର କ୍ଷତିର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବା ସମୟରେ ସକାରାତ୍ମକ ହେବା ଦ୍ୱାରା ଆମେ ଏହା ବୁଝାଉଛୁ। ଆମେ ଏବେ ବି ତୁମ ସହିତ ଅଛୁ ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ଆମକୁ ଅନୁମତି ଦିଅ, ତେବେ ତୁମକୁ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରିପାରିବୁ, ଏହି ସତ୍ୟରୁ ଶକ୍ତି ଆଣ। ଆମ ମାଆ ଏବଂ ବାପା କେତେବେଳେ ଆମ ବିନା ଏତେ ହଜିଯାଇଥିବା ଏବଂ ଦୁଃଖିତ ଅନୁଭବ କରୁଥିଲେ ଯେ ଆତ୍ମା ଯୋଗାଯୋଗ ବିନା ସେମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତ କରିବା ଏବଂ ଉତ୍ସାହିତ କରିବା ଆମ ପାଇଁ ବହୁତ କଷ୍ଟକର ହୋଇଥାନ୍ତା। ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇଲୁ ଯେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ବିରକ୍ତ ହେଉଥିଲେ, ଏହା ଆମକୁ ମଧ୍ୟ ଦୁଃଖିତ କରୁଥିଲା। ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କଥା ହେଉଛି, ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇଲୁ ଯେ ଆମେ ପୃଥିବୀରେ ଥିବା ଅପେକ୍ଷା ଏବେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟତର ଅଛୁ ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭଲ ପାଉଛୁ।

ଯେତେବେଳେ ସବୁକିଛି ଭଲ ଚାଲିଛି, ସେତେବେଳେ ସକାରାତ୍ମକ ହେବା ସହଜ। ଜୀବନ କଷ୍ଟକର ହେଲେ, ଯେତେବେଳେ ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକ ଆପଣଙ୍କ ଇଚ୍ଛାରେ ଯାଉନାହିଁ, ସେତେବେଳେ ସକାରାତ୍ମକ ହେବା ହେଉଛି ପ୍ରକୃତ ପରୀକ୍ଷା। ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଭାବରେ ଆପଣ ଏହିପରି ବିକଶିତ ହୁଅନ୍ତି। ପରିସ୍ଥିତି ଯେକୌଣସି ହେଉନା କାହିଁକି, ସକାରାତ୍ମକତା ହେଉଛି ଏକ ପସନ୍ଦ।

କେତେବେଳେ, ତୁମେ ତୁମର ମନକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିପାରିବ ନାହିଁ, କିମ୍ବା ତୁମେ ତୁମର ମନକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବାରେ ସଫଳ ହୋଇପାରେ, କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଜାଣିପାରିବ ନାହିଁ କିପରି ସକାରାତ୍ମକ ହେବା ଏହାର ଏକ ଅତି ସରଳ କାରଣ ଅଛି ଏବଂ ଏହା ପସନ୍ଦ ସହିତ ଜଡିତ। ତୁମକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ପାଇଁ ଏବଂ ତୁମର ଇଚ୍ଛାଶକ୍ତି ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରତିବଦ୍ଧ ହେବାକୁ ପଡିବ। ତେଣୁ, ଶାରୀରିକ ମନକୁ ମଧ୍ୟ ତୁମ ସହିତ ସହଯୋଗ କରିବାକୁ ପଡିବ। ଲୋକମାନେ ବିଫଳ ହେବାର କାରଣ ହେଉଛି ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତିବଦ୍ଧତା ଦୁର୍ବଳ। ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରୟାସ ଅଧା ହୃଦୟର ଏବଂ ସେମାନେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ପାଇଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉତ୍ସର୍ଗୀକୃତ ନୁହଁନ୍ତି। ତୁମେ ସକାରାତ୍ମକ ହେବାକୁ ବାଛ। ତୁମେ କାହାକୁ କ୍ଷମା କରିବାକୁ ବାଛ। ତୁମେ ନମ୍ର ହେବାକୁ ବାଛ। ତୁମେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେବାକୁ ବାଛ। ସଫଳତା କିମ୍ବା ବିଫଳତା ତୁମର ପସନ୍ଦର ଶକ୍ତି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ। ଧରାଯାଉ ଯେ ତୁମର କାହାକୁ ସେମାନେ ତୁମକୁ ଦେଇଥିବା ଯନ୍ତ୍ରଣା ପାଇଁ କ୍ଷମା କରିବା କଷ୍ଟକର ସମୟ। ଜ୍ଞାନ ପାଇବା ପରେ, ଯଦି ତୁମେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମା

କରିବାକୁ ଅକ୍ଷମ, ତେବେ ଏହା ହେଉଛି କାରଣ ତୁମେ ଚାହୁଁନାହଁ, କାରଣ ତୁମେ କିପରି କରିବ ତାହା ଜାଣିନାହଁ।

ସାହସୀ ହେବା ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତି ଖରାପ ହେଲେ ସକାରାତ୍ମକ ମନୋଭାବ ରଖିବା ହେଉଛି ସକାରାତ୍ମକତାର ପ୍ରକୃତ ଅର୍ଥ। ପରିସ୍ଥିତି ଯେତେ ଖରାପ ହେଉନା କାହିଁକି, କେବେବି ଆଶା ହରାନ୍ତୁ ନାହିଁ।

ସକାରାତ୍ମକ ଚିନ୍ତାଧାରାର ଚାବିକାଠି:

1. ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱାସ ରଖ। ଜାଣ ଯେ ସେ ତୁମ ପାଇଁ ଯାହା ସର୍ବୋତ୍ତମ ତାହା କରିବେ।

2. ତୁମର କର୍ମ, ପରୀକ୍ଷା ଏବଂ ତାଲିମକୁ ଗ୍ରହଣ କର। ଏଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କର ନାହିଁ।

3. ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତୁ। ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଶକ୍ତି ମାଗନ୍ତୁ। ପରିସ୍ଥିତିରେ ସକାରାତ୍ମକ ହେବା ପାଇଁ ଆପଣଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଶକ୍ତି ଆବଶ୍ୟକ ତାହା କେବଳ ପ୍ରାର୍ଥନାରୁ ଆସିପାରିବ ଏବଂ ଯଦି ଆପଣ ମାଗନ୍ତି ତେବେ ହିଁ ଆପଣଙ୍କୁ ଏହା ମିଳିଥାଏ। ଆପଣଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା ଆପଣଙ୍କ ଚାରିପାଖରେ ସକାରାତ୍ମକ କମ୍ପନ ସୃଷ୍ଟି କରିବ, ଏବଂ ଆପଣଙ୍କର ବିଚାରକୁ ଉନ୍ନତ କରିବ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଆପଣ ସଠିକ୍ ପଦକ୍ଷେପ ନେବେ .

4. ଅବଚେତନ ମନକୁ ସକ୍ରିୟ କରନ୍ତୁ। ସମସ୍ୟାର ମୁକାବିଲା କରିବା ସମୟରେ ଏହାକୁ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତୁ। ଭୌତିକ ମନର ସୀମିତ ବୁଝାମଣା ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତୁ ନାହିଁ।

5. ସମସ୍ୟାଗୁଡ଼ିକୁ ବଢ଼ିବାର ସୁଯୋଗ ଭାବରେ ଦେଖନ୍ତୁ।

6. ବ୍ୟାୟାମ। ଯୋଗ (ଏହା ଜଣେ ଭଲ ଶିକ୍ଷକ ଖୋଜିବା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜରୁରୀ), ନୃତ୍ୟ, ପହଁରିବା, ଯେକୌଣସି ଖେଳ ଭଳି ଶାରୀରିକ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜରୁରୀ। ମନ, ଶରୀର ଏବଂ ଆତ୍ମା ସମସ୍ତେ ସୁସ୍ଥ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ।

7. ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ଆତ୍ମସମର୍ପଣ କରନ୍ତୁ। ଆତ୍ମସମର୍ପଣର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଈଶ୍ୱରୀୟ ଭଲ ପଥ ଅନୁସରଣ କରିବା, ନିଜ କ୍ଷମତା ଅନୁସାରେ ସବୁକିଛି କରିବା, ଏବଂ ତା'ପରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପରିଣାମ ନେବାକୁ ଦେବା।

8. ତୁମେ ଯାହା ପସନ୍ଦ କର। ବ୍ୟସ୍ତ ରୁହ। ସେଗୁଡ଼ିକ ସରଳ କାମ ହେବା ଉଚିତ ଯାହା ତୁମକୁ ମନର ଶାନ୍ତି ଆଣିଥାଏ, ଯେପରିକି ପଢିବା, ସଂଗୀତ ଶୁଣିବା, ରୋଷେଇ କରିବା, ବଗିଚା କାମ କରିବା, ପହଁରିବା କିମ୍ବା ତୁମର ହୃଦୟ ଏବଂ ଆତ୍ମାକୁ ପୁଷ୍ଟି ଦେଉଥିବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି କାମ।

9. ସହାବସ୍ଥାନ କରିବା ଶିଖନ୍ତୁ। ଆପଣ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିବା ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ଆପଣଙ୍କର ସମୟ ଏବଂ ଅଭିଜ୍ଞତା ବାଣ୍ଟନ୍ତୁ ଏବଂ ନିଶ୍ଚିତ କରନ୍ତୁ ଯେ ଆପଣ ଏପରି ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ସମୟ ବିତାଉଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଆପଣଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣା ଦିଅନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ସକାରାତ୍ମକ ପ୍ରଭାବ ପକାନ୍ତି।

10. ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତୁ। କେତେବେଳେ, ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ଯନ୍ତ୍ରଣାରେ

ଥାଆନ୍ତି, ଏହା ହେଉଛି ସବୁଠାରୁ ଭଲ କାମ ଯାହା ଆପଣ କରିପାରିବେ। ଧ୍ୟାନର ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆପଣଙ୍କୁ ଆପଣଙ୍କ ନିଜ ଯନ୍ତ୍ରଣାରୁ ବିଚ୍ୟୁତ କରିଥାଏ ଏବଂ ଆପଣ ନିଃସ୍ୱାର୍ଥପର ହେବାକୁ ମଧ୍ୟ ଶିଖନ୍ତି।

11. ହସା ହାଲୁକା ହୁଅ।

ତୁମର ଜୀବନକୁ ଉପଭୋଗ କର। ତୁମେ ନିଜକୁ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର କ୍ଷତି ନକରି ତୁମର ଜୀବନକୁ ଉପଭୋଗ କରିବା ପାଇଁ ପୃଥିବୀରେ ଅଛ। ତୁମକୁ କ'ଣ ଖୁସି କରେ ଏବଂ କ'ଣ ତୁମକୁ ତଳକୁ ଆଣେ ତାହା ଜାଣ। ତୁମେ ଦୁଃଖ ପାଇବା ପାଇଁ ପୃଥିବୀରେ ଅଛ ବୋଲି ଧାରଣା ରଖ ନାହିଁ। ହଁ, ତୁମର କର୍ମ ଋଣ ପରିଶୋଧ କରିବାକୁ ପଡିବ, କିନ୍ତୁ ତୁମର ପାର୍ଥିବ ଯାତ୍ରା ଆନନ୍ଦମୟ ହେବା ଉଚିତ। ଜୀବନକୁ ଅତ୍ୟଧିକ ଗମ୍ଭୀରତାର ସହିତ ନିଅ ନାହିଁ। ହାସ୍ୟରସ ଭାବନା ରଖ। ହାଲୁକା ହୁଅ। ପୁଣି, ମୁଖ୍ୟ ଶବ୍ଦ ହେଉଛି ସନ୍ତୁଳନ। ପରିସ୍ଥିତି ବିଷୟରେ ଅତ୍ୟଧିକ ତୀବ୍ର ହେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କର ନାହିଁ; ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ, ତୁଚ୍ଛବୋଧକର ହୁଅ ନାହିଁ ଏବଂ ଦାୟିତ୍ୱକୁ ମଧ୍ୟ ଏଡାଅ ନାହିଁ।

ତୁମର ପାର୍ଥିବ ଯାତ୍ରାର ସର୍ବାଧିକ ଲାଭ ଉଠାଅ। ହାସ୍ୟରସ ଏବଂ ଖେଳର ଭାବନା ଆଲୋକର ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଂଶ। ଆତ୍ମା ଜଗତରେ, ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ହାସ୍ୟରସ ଭାବନା ଥାଏ। ଆମେ ଯାହା କରୁ ତାହା ଭଲ ପାଏ, ଆମେ ଆମର ଅସ୍ତିତ୍ୱକୁ ଭଲ ପାଏ, ଏବଂ ଆମେ ବହୁତ ହସୁ। ଗୀତ, ନୃତ୍ୟ ଏବଂ ଉତ୍ସବ ଅଛି। ତୁମେ ଆତ୍ମା ଜଗତକୁ ଆସିଲେ ଉତ୍ସବର ଅର୍ଥ ବୁଝିପାରିବ। ଉତ୍ସବ ପାଳନ କରିବା ହେଉଛି ଜାଣିବା ଯେ ତୁମେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସୃଷ୍ଟି, ତୁମେ ତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛ, ଏବଂ ବହୁତ କିଛି ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଜଣା, ଆମ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ। ହଁ, ଆମେ ଅଜଣାକୁ ପାଳନ କରୁ, ଆମର ଯାତ୍ରାର ସେହି ଅଂଶ ଯାହା ଏବେ ବି ଆମ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିଛି। ଆମେ ଆନନ୍ଦିତ କାରଣ ଯଦି ଆମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଖୁସି, ଆମର ଅସ୍ତିତ୍ୱର ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ, କଳ୍ପନା କର ଯେ ଆମେ ସପ୍ତମ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟତର ହେବା ସହିତ କେତେ ଖୁସି ହେବୁ। ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ପାଳନ କରିବା ଭଳି କିଛି।

ଗର୍ବ ଏବଂ ନମ୍ରତା

"ତୁମର ଗର୍ବକୁ ନିଜ ପକେଟରେ ରଖ।"
"ନମ୍ରତାର ସହ କାମ କର ନାହିଁ। ନମ୍ର ହୁଅ।"

ମଣିଷ କାହିଁକି ଗର୍ବ କିମ୍ବା ଅହଂକାର କରେ?

ମଣିଷର ସବୁଠାରୁ ସାଧାରଣ ତ୍ରୁଟି ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ହେଉଛି ଗର୍ବ। ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର କିଛି

ନା କିଛି ଗର୍ବ କିମ୍ବା ଅହଂକାର ଥାଏ, ଯାହା ତୁରନ୍ତ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରାନଗଲେ ବହୁତ ବିପଦଜନକ ହୋଇପାରେ। ନମ୍ରତା ବିନା କୌଣସି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଯାତ୍ରା ରହିପାରିବ ନାହିଁ। ଜୀବନର କୌଣସି ନା କୌଣସି ସମୟରେ ଗର୍ବ ସମସ୍ତ ମଣିଷ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ। କିଛି ଲୋକଙ୍କ ପାଖରେ ଟଙ୍କା ପାଇଁ ଗର୍ବ ଥାଏ, କିଛି ଲୋକଙ୍କ ପାଖରେ ସୁନ୍ଦର ଦେଖାଣିଆ ପାଇଁ, ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ସେମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତା ପାଇଁ, କିନ୍ତୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର କଥା, ଅଧିକାଂଶ ଲୋକଙ୍କ ପାଖରେ ଗର୍ବ ଥାଏ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ପ୍ରକୃତରେ ଗର୍ବ କରିବା ପାଇଁ କିଛି ନଥାଏ। ଏହା ଅସୁରକ୍ଷା ଏବଂ ଜଟିଳତା ଯୋଗୁଁ। ସେମାନେ ନିଜ ଦ୍ୱାରା ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଇଥିବା ମିଥ୍ୟା ପ୍ରତିଛବିକୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ପଦ୍ଧତି ଭାବରେ କାନ୍ଥ ନିର୍ମାଣ କରନ୍ତି। ସେମାନେ ପ୍ରକୃତ ନୁହଁନ୍ତି ଏବଂ ସତ୍ୟର ପଥରୁ ଦୂରେଇ ଯାଉଛନ୍ତି। ଆଜିର ଦୁନିଆରେ, ଗର୍ବ ହେଉଛି ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ପତନ, କାରଣ ସମସ୍ତେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ଯାହା କରୁଛନ୍ତି ତାହା ଠିକ୍। ଯଦି ଲୋକମାନେ ଏହି ଗର୍ବକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କର ବିଚାର ଭୁଲ ହୋଇଯିବ କାରଣ ସେମାନେ ପ୍ରକୃତ ବୁଝାମଣା ଅନୁଭବ କରିପାରିବେ ନାହିଁ। ଜଣେ ସାଧାରଣ ବ୍ୟକ୍ତି ଯାହାର ପାର୍ଥିବ ଜଗତରେ ସ୍ଥିତି ନ ଥାଇପାରେ, କିନ୍ତୁ ସେ ନମ୍ର, ସେ ଆତ୍ମିକ ଜଗତରେ ସମ୍ମାନ ପାଇବ, ଭୌତିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସଫଳ ଜଣେ ଗର୍ବୀ ବ୍ୟକ୍ତି ପରି ନୁହେଁ। ଜଣେ ନମ୍ର ବ୍ୟକ୍ତି ଭଲ ଲୋକଙ୍କୁ ଆକର୍ଷିତ କରିବେ, ଚାଟୁକାରମାନଙ୍କୁ ନୁହେଁ, ଏବଂ ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ପ୍ରକୃତ ପରାମର୍ଶ ପାଇଁ ଆସିବେ। କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ଗର୍ବୀ, ସେମାନେ ସର୍ବଦା ଏକାକୀ ହୋଇଯାଆନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ଚାରିପାଖର ଲୋକଙ୍କ ପ୍ରତି ସନ୍ଦେହ କରନ୍ତି ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କେବେବି ପ୍ରକୃତରେ ପସନ୍ଦ ଆସିପାରିବେ ନାହିଁ।

ଲୋକମାନେ ଗର୍ବ କରିବାର ଆଉ ଏକ କାରଣ ହେଉଛି ପାର୍ଥିବ ଖ୍ୟାତି ଏବଂ ସଫଳତା। କେତେକ ସମୟରେ, ସମାନ ପରିମାଣର ପ୍ରତିଭା ଥିବା ଲୋକଙ୍କର ସଫଳତାର ସ୍ତର ଭିନ୍ନ ହୋଇଥାଏ। ଏହା ସେମାନଙ୍କର ପରୀକ୍ଷା, ତାଲିମ ଏବଂ କର୍ମ ସହିତ ଜଡିତ। ବିଫଳତା ଏକ ପରୀକ୍ଷା ଏବଂ ସଫଳତା ମଧ୍ୟ, ତୁମେ ଉଭୟକୁ କିପରି ପରିଚାଳନା କର ତାହା ଦେଖିବା। ସଫଳତା ଏବଂ ବିଫଳତା ତୁମକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କିମ୍ବା ନୀଚ କରିଥାଏ ନାହିଁ। ଯଦି ସଠିକ୍ ଉପାୟରେ ନିଆଯାଇଥାଏ, ତେବେ ବିଫଳତା ପ୍ରକୃତରେ ଏକ ଆଶୀର୍ବାଦ କାରଣ ଏହା ତୁମର ଅହଂକାରକୁ ଚୂର୍ଣ୍ଣ କରେ ନାହିଁ ଏବଂ ତୁମକୁ ନମ୍ରତା ଶିଖାଏ। ଅଧିକନ୍ତୁ, ସେହି ସମୟରେ ସଫଳତା ତୁମ ପାଇଁ ଭଲ ହୋଇ ନ ଥାଇପାରେ। ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ନମ୍ର ହେବା ଶିଖିଛ, ତୁମେ ତୁମର ରାସ୍ତାରେ ଆସୁଥିବା ସଫଳତାକୁ ପରିଚାଳନା କରିପାରିବ। ତେଣୁ ଯେତେବେଳେ ତୁମେ କିଛି ଲକ୍ଷ୍ୟ ହାସଲ କର, ଗର୍ବକୁ ନିଜ ଭିତରେ ରଖିବାକୁ ଦିଅ ନାହିଁ। ବରଂ, ସ୍ୱୀକାର କର ଯେ ତୁମେ ଯେଉଁଠାରେ ଅଛ ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ଏକ ଉଚ୍ଚ ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଛି। ଏହି ସତ୍ୟ ବିଷୟରେ ସଚେତନ ରୁହ ଯେ ଯେତେବେଳେ ତୁମେ କିଛି ହାସଲ କର, ସେତେବେଳେ ସବୁବେଳେ ଏପରି ଲୋକ ରହିବେ ଯେଉଁମାନେ ତୁମର ଭଲ ପୁସ୍ତକରେ ରହିବା ପାଇଁ ତୁମକୁ ଅଯଥା ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେବେ। ମନେରଖ ଯେ ଯେତେବେଳେ ତୁମକୁ ସଫଳତା ଦିଆଯାଇଛି, ଏହା ସର୍ବଦା ଏକ ପରୀକ୍ଷା। କେତେକ ସମୟରେ, ଅତ୍ୟଧିକ ପ୍ରୟାସ ବିନା ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ସଫଳତା ତୁମକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରାଏ ଯେ ତୁମେ ଅଜେୟ। ଏହି ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ସଫଳତା ଏକ ପରୀକ୍ଷା। ଏହା ଗର୍ବ ଆଡ଼କୁ ନେଇଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ। ତେଣୁ, ଧୀର ଏବଂ ସ୍ଥିର, ପାହାଚ ପରେ ପାହାଚ ସଫଳତାର ସିଡ଼ି ଚଢ଼ିବାର ଏକ ସୁରକ୍ଷିତ ଉପାୟ। ପ୍ରକୃତ ସଫଳତା ହେଉଛି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସଫଳତା, ପାର୍ଥିବ ସଫଳତା ନୁହେଁ। ଧାରଣା ହେଉଛି ଆପଣ ଏକ ପାର୍ଥିବ ଭୌତିକ, ଭୌତିକ ଜଗତରେ ରହୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବା। ତେଣୁ ପାର୍ଥିବ ସଫଳତା ଆସିଲେ ମଧ୍ୟ,

ଆପଣଙ୍କର ଧ୍ୟାନ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେ ବିକଶିତ ହେବା ଉଚିତ ଏବଂ ପାର୍ଥିବ ସଫଳତାକୁ ମାନବତାର ବୃହତ୍ତର ମଙ୍ଗଳ ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରାଯିବା ଉଚିତ। ଏହିପରି ଭାବରେ ଆପଣ ପୃଥିବୀରେ ଏକ ସନ୍ତୁଳିତ ଜୀବନ ବିତାଇବେ। ଅହଂକାରର ଫଳାଫଳ ସ୍ୱରୂପ ମାନବୀୟ ତ୍ରୁଟିଗୁଡ଼ିକ ଅସୀମ। କିନ୍ତୁ ଯଦି ଆପଣ ଜଣେ ବୁଦ୍ଧିମାନ ମଣିଷ, ତେବେ ଆପଣ ଅନୁଭବ କରିବେ ଯେ ଏଗୁଡ଼ିକ ବିପଦପୂର୍ଣ୍ଣ ତ୍ରୁଟି, କାରଣ ଏଗୁଡ଼ିକ ଧୀରେ ଧୀରେ କିନ୍ତୁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଆତ୍ମାକୁ ହତ୍ୟା କରେ। ପ୍ରତ୍ୟେକ ଥର ଅହଂକାର ଆପଣଙ୍କୁ ଅଜେୟତାର ଭାବନା ଦିଏ, ନିଜକୁ ମନେ ପକାଇଦିଅ ଯେ ଆପଣ ମଣିଷ ଏବଂ ଆପଣଙ୍କ ଜୀବନ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ, ଗୋଟିଏ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇପାରେ। ମହାନ ଅନୁଭବ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ, କୃତଜ୍ଞ ଅନୁଭବ କରନ୍ତୁ।

ଗର୍ବ କେଉଁ ଉପାୟରେ କ୍ଷତିକାରକ?

ଗର୍ବ ଏହି ଦିଗକୁ ନେଇଯାଏ:

1. ବିଚାରର ଅଭାବ

ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ଗର୍ବୀ ହୁଅନ୍ତି, ଆପଣ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଶାରୀରିକ ମନରୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଶାରୀରିକ ମନର ସଠିକ୍ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପସନ୍ଦ କରିବା ସହିତ ବହୁତ କମ୍ ସମ୍ପର୍କ ଥାଏ। ଆପଣଙ୍କର ବିଚାର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେ ଦୁର୍ବଳ ହୋଇଯାଏ କାରଣ ଆପଣ ଅବଚେତନ ମନକୁ ବ୍ୟବହାର କରୁନାହାଁନ୍ତି ଏବଂ ଆପଣଙ୍କର ଅହଂକାର ଆପଣଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ କାହାରି କଥା ଶୁଣିବାକୁ ବାଧା ଦିଏ; ଏହା ଆପଣଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରାଏ ଯେ ଆପଣଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ହେଉଛି କେବଳ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ। ଏହା ସହିତ, ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନେ କ'ଣ ଭାବନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ଆପଣଙ୍କୁ କିପରି ବୁଝିବା ଉଚିତ ସେ ବିଷୟରେ ତୁମେ ଏତେ ଚିନ୍ତିତ ଯେ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କର ଭାବନା ଉପରେ ଆଧାର କରି ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଉଛ। ତୁମର ନିଷ୍ପତ୍ତିର ସତ୍ୟ ସହିତ କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ନ ଥାଇପାରେ।

2. ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପତନ

ଗର୍ବ ଆପଣଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ସ୍ୱୀକାର କରିବାରୁ ବାଧା ଦିଏ। ଏହା ଆପଣଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରାଏ ଯେ କୌଣସି ଉଚ୍ଚ ଶକ୍ତି ରହିପାରିବ ନାହିଁ। ଏହା ଆପଣଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରାଏ ଯେ ଆପଣ ଜଣେ ବୌଦ୍ଧିକ ପ୍ରାଣୀ, ଏବଂ ତେଣୁ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ପାଇଁ ଆପଣଙ୍କୁ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ କାରଣ ଆବଶ୍ୟକ। ଗର୍ବ ବୁଦ୍ଧିକୁ ଅତ୍ୟଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଏ ଏବଂ ଅବଚେତନ ମନକୁ କୌଣସି ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଏ ନାହିଁ, ଯାହା ଜାଣେ ଯେ ଈଶ୍ୱର ଅଛନ୍ତି। ଜଣେ ପ୍ରକୃତ ସନ୍ତୁଳିତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବୁଦ୍ଧି ଏବଂ ଅବଚେତନ ମନ ସମନ୍ୱୟରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା।

3. କମ୍ପନ କମ୍ପନ

ଯଦି ଆପଣ କିଛି ନକାରାତ୍ମକ କାମ କରନ୍ତି, ତେବେ ଫଳାଫଳ ନକାରାତ୍ମକ ହୋଇଥାଏ। ଏହି ନକାରାତ୍ମକ ଶକ୍ତିକୁ ଆପଣଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ଚାରିପାଖରେ ଏକ କଳା ମେଘ ଭାବରେ ଭାବନ୍ତୁ, ଯାହା ଆଲୋକକୁ ଆସିବାକୁ ବାଧା ଦିଏ। ଯଦି ଆଲୋକ (ଜ୍ଞାନ) ଭିତରକୁ ଆସିପାରିବ ନାହିଁ, ତେବେ ଆପଣଙ୍କର ବିଚାର ଆହୁରି ଦୁର୍ବଳ ହୋଇଯାଏ। ଏହା ଏକ ଚକ୍ର ସୃଷ୍ଟି କରେ ଯେଉଁଠାରେ ଆପଣ ଆହୁରି ଦୁର୍ବଳ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି। ଭୁଲ କାର୍ଯ୍ୟ ନକାରାତ୍ମକ କମ୍ପନ ଗଢ଼ି ତୋଳେ। ଆପଣଙ୍କର କମ୍ କମ୍ପନ ଆପଣଙ୍କୁ ଏବଂ ଆପଣଙ୍କ ଚାରିପାଖରେ ଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ ପ୍ରଭାବିତ କରେ। ସେମାନେ ଆପଣଙ୍କ ଚାରିପାଖରେ ଏହି ନକାରାତ୍ମକ ମେଘକୁ ଅନୁଭବ

କରିବେ ଏବଂ ଦୂରରେ ରହିବେ। ଏହା ସହିତ, ଆପଣଙ୍କ ଚାରିପାଖରେ ନକାରାତ୍ମକ ଶକ୍ତି ଅଧିକ ନକାରାତ୍ମକ ଶକ୍ତିକୁ ଆକର୍ଷିତ କରେ।

4. ଅନ୍ୟାୟ
ଅହଂକାର ଆପଣଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରାଏ ଯେ ଆପଣ ସର୍ବଦା ଠିକ୍, ଯାହା ହେଉନା କାହିଁକି। ତେଣୁ, ଖୋଲାମନା ହେବା ପରିବର୍ତ୍ତେ, ପରିସ୍ଥିତି ବିଷୟରେ ଆପଣଙ୍କର ବୁଝାମଣା ସୀମିତ ହେବ, ଏବଂ ଆପଣ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆପଣଙ୍କର ମତାମତ ଲଦିବେ। ଏହିପରି ଆପଣ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ୱାଧୀନ ଇଚ୍ଛା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯିବେ, ଯାହା ଏକ ମହାନ ଅନ୍ୟାୟ। ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟବଶତଃ, ଆପଣ ଏହାକୁ ସେପରି ଦେଖିପାରିବେ ନାହିଁ, କାରଣ ଆପଣ ଆପଣଙ୍କର ଅହଂକାର ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ଧ ହୋଇଯିବେ।

5. ଈର୍ଷା
ଏହା ତୁମର ଅହଂକାର ଯାହା ତୁମର ଯାତ୍ରାକୁ ଅନ୍ୟ କାହା ସହିତ ତୁଳନା କରେ। ତୁମ ପାଖରେ ଥିବା ଉପହାରଗୁଡ଼ିକୁ କୃତଜ୍ଞତାର ସହ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ, ଅହଂକାର ତୁମକୁ ଯାହା ନାହିଁ ତାହା ଉପରେ ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରିବ। କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ, ଏହା ତୁମକୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଉପହାର ଏବଂ ସଫଳତା ପ୍ରତି ବିରକ୍ତ କରିବ। ଅହଂକାର ତୁମକୁ ଏକ ଅସୁରକ୍ଷିତ, ଈର୍ଷାଳୁ ପ୍ରାଣୀ କରିଥାଏ।

6. ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟତା
ପୃଥିବୀରେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଶିଖିବାକୁ ଥିବା ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଶିକ୍ଷା ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ହେଉଛି ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ରହିବା। ଅହଂକାର ହେଉଛି ଶାରୀରିକ ମନର ଏକ ଫଳାଫଳ। ଏହା ଆପଣଙ୍କୁ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଚାହୁଁଛି। ଯଦି ଆପଣଙ୍କର ଅହଂକାର ଅଛି, ତେବେ ଆପଣ ସର୍ବଦା ଶାରୀରିକ ମନକୁ ବ୍ୟାୟାମ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହାକୁ ଅତ୍ୟଧିକ ଶକ୍ତି ଦେଉଛନ୍ତି। ଶାରୀରିକ ମନ ପାର୍ଥିବ ଜୀବନଠାରୁ ବହୁତ ଦୂରରେ। ଆବଶ୍ୟକତା ଏବଂ ସୃଷ୍ଟି କରେ ଇଚ୍ଛାଗୁଡିକ । ତା'ପରେ ତୁମେ ସେହି ଇଚ୍ଛାଗୁଡ଼ିକୁ ତ୍ୟାଗ କର ଏବଂ ଧନ, କ୍ଷମତା ଏବଂ ପ୍ରସିଦ୍ଧି ପଛରେ ହାର ମାନ। ଏଗୁଡ଼ିକୁ ହାସଲ କରିବା ପରେ ମଧ୍ୟ, ତୁମେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ନୁହଁ; ତୁମେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ନୁହଁ। ଅହଂକାର ତୁମକୁ ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକ ଚାହୁଁଥାଏ, କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସେହି ଇଚ୍ଛାଗୁଡ଼ିକ ପୂରଣ ହୁଏ, ଅହଂକାର ନୂତନ ଇଚ୍ଛା ସୃଷ୍ଟି କରେ। ତୁମେ ସେହି ଇଚ୍ଛାଗୁଡ଼ିକୁ ପୋଷିବା ଜାରି ରଖ, ସେମାନଙ୍କୁ ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱ ଏବଂ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କର। କିନ୍ତୁ ଯଦି ତୁମେ ନମ୍ର, ତୁମେ ଅବଚେତନ ମନକୁ ବ୍ୟବହାର କରୁଛ, ଏବଂ ଅବଚେତନ ମନର ଆବଶ୍ୟକତା କେନ୍ଦ୍ରିତ ଏବଂ ବହୁତ ସରଳ - ଏହା କେବଳ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେ ଠିକ୍ କରିବା ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତିତ। ଏହା ସହିତ, ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ଅବଚେତନ ମନର ପରାମର୍ଶ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ନମ୍ର ହୁଅନ୍ତି, ଏହା ଆପଣଙ୍କୁ ପ୍ରତିବଦଳରେ କିଛି ଦିଏ - ଶାନ୍ତିର ଭାବନା। ଅବଚେତନ ମନର ପରାମର୍ଶ ପାଳନ କରିବାର ପରିଣାମ ହେଉଛି ସନ୍ତୋଷ।

ଅବଚେତନ ମନ ଆପଣଙ୍କୁ ପରାମର୍ଶ ଦିଏ

↓

ଯେହେତୁ ଆପଣ ନମ୍ର, ଆପଣ ସକାରାତ୍ମକ, ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ କାର୍ଯ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରି ସେହି ପରାମର୍ଶକୁ ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି

↓

ସକାରାତ୍ମକ କାର୍ଯ୍ୟର ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଅବଚେତନ ମନ ଆପଣଙ୍କୁ ଶାନ୍ତିର ଅନୁଭବ ଦିଏ

↓

ଶାନ୍ତିର ସେହି ଭାବନା ଆପଣଙ୍କୁ ଅବଚେତନ ମନକୁ ପୁଣି ଥରେ ଶୁଣିବା ଏବଂ ଅଧିକ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ କାର୍ଯ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରେ ଏବଂ ତେଣୁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେ ଉଠିବା

7. ଶତ୍ରୁ
ଅବିଚାର ଏବଂ ଅଯୌକ୍ତିକ ଆଚରଣ ଯୋଗୁଁ, ତୁମେ ଶତ୍ରୁ ସୃଷ୍ଟି କର। ସେହି ସମୟରେ, ତୁମର ଅହଂକାର କହିବ, "ମୁଁ ଚିନ୍ତା କରେ ନାହିଁ," କିନ୍ତୁ ପରେ, ଯେତେବେଳେ ବହୁତ ବିଳମ୍ବ ହୋଇଯାଏ, ତୁମେ ଅନୁତାପ କରିବ।

8. ସମ୍ପର୍କ ହରାଇବା
ସମ୍ପର୍କ ସହାବସ୍ଥାନ ବିଷୟରେ, ଏବଂ ଗର୍ବ ସହାବସ୍ଥାନର ଧାରଣା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯାଏ କାରଣ ଏହା ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ବିଷୟରେ। ତେଣୁ, ଏକ ସୁସ୍ଥ ସମ୍ପର୍କ ରଖିବା ଅସମ୍ଭବ କାରଣ ଅହଂକାର ସର୍ବଦା ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ସୃଷ୍ଟି କରିବ।

9. ଆଶା
ଅହଂକାର ଆଶା ସୃଷ୍ଟି କରେ। ଏହାର ଏକ ସ୍ଥିର କାର୍ଯ୍ୟସୂଚୀ ଅଛି। ଏହାର ଚିନ୍ତା କରିବାର ଶୈଳୀ ହେଉଛି: ଯାହା ହେଉନା କାହିଁକି, ଏହା କରିବାକୁ ପଡିବ; ଏହା ଅଛି ଆସିବାକୁ ମୋ ବାଟରେ । ଏହା ଦୁଃଖର ପ୍ରକୃତ କାରଣ କାରଣ ଯେତେବେଳେ ଏହାର କାର୍ଯ୍ୟସୂଚୀ ପୂରଣ ହୁଏ ନାହିଁ, ସେତେବେଳେ ଅହଂକାର ମୁକାବିଲା କରିପାରେ ନାହିଁ । ଏହା ଅଧୈର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଯାଏ ଏବଂ ବୁଝିପାରେ ନାହିଁ ଯେ ସମୟ ଏକ ଉଚ୍ଚ ଶକ୍ତି ହାତରେ। ଅଧିକନ୍ତୁ, ଆଶାଗୁଡ଼ିକ ଚିନ୍ତା ସୃଷ୍ଟି କରେ କାରଣ ଏହା ଅନାବଶ୍ୟକ ଚାପ ସୃଷ୍ଟି କରେ। ଅହଂକାର ଆପଣଙ୍କୁ ନିଜଠାରୁ, ଅନ୍ୟମାନଙ୍କଠାରୁ କିଛି ଆଶା କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରେ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଲୋକଙ୍କ ଆଶା ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ମିଥ୍ୟା ଆବଶ୍ୟକତା ସୃଷ୍ଟି କରେ। ଆଶା ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସର୍ବଦା ଆଶାକୁ ଜୀବିତ ରଖ। ଅହଂକାର ଆଶାର ଅର୍ଥ ଜାଣେ ନାହିଁ, କାରଣ ଆପଣଙ୍କୁ କିଛି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ। ତୁମ ବାହାରେ , ଯାହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଫଳାଫଳକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମର୍ପଣ କରିବା ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଯୋଜନା ପାଇଁ ସ୍ଥାନ ଛାଡିବା। ଅହଂକାର ଏହାକୁ ସମ୍ଭାଳି ପାରିବ ନାହିଁ, କାରଣ ଏହା କେବଳ ନିଜକୁ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଜାଣେ।

🕉 ଆଶା ରଖିବାର ଅର୍ଥ କ'ଣ?

ଆଶା ଧରି ରଖିବା ବିଷୟରେ ନୁହେଁ; ଏହା ଛାଡି ଦେବା ବିଷୟରେ। ଏହା ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଅଜବ ଧାରଣା ହୋଇପାରେ କାରଣ ସାଧାରଣତଃ ବ୍ୟବହୃତ ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି ହେଉଛି 'ଆଶାକୁ ଧରି ରଖ'। ଆଶା ଭୁଲ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଫଳାଫଳକୁ ଧରି ରଖ ନାହିଁ। ଆଶା ସ୍ଥିର ଆଶା ରଖିବା ବିଷୟରେ ନୁହେଁ। ଏହା ଏକ ଉତ୍ସାହୀ ଏବଂ ଉତ୍ସାହୀ ଭାବରେ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଦେଇ ଯିବା ବିଷୟରେ। ଏକ ଅର୍ଥରେ ଆଶାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଦିନକୁ ଦିନ ସକାରାତ୍ମକ ଭାବରେ ବଞ୍ଚନ୍ତି, ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟତରେ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ ରଖନ୍ତି। "ଆଶାକୁ ଜୀବିତ ରଖିବା" ହେଉଛି ଯେକୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିର ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ସକାରାତ୍ମକ ଭାବରେ, ଯଥାସମ୍ଭବ ସର୍ବୋତ୍ତମ ଉପାୟରେ ଯିବା ଏବଂ ଜାଣିବା ଯେ ଈଶ୍ୱର ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ ଯାହା ସର୍ବୋତ୍ତମ ତାହା କରିବେ। ଏହିପରି ଭାବରେ, ଆପଣ ଫଳାଫଳ ସହିତ ଜଡିତ ନୁହଁନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଆପଣ ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଗୁରୁତ୍ୱ

ବୁଝିଛନ୍ତି। ଅହଂକାର କେବଳ ଫଳାଫଳକୁ କିପରି ଧରି ରହିବ ତାହା ଜାଣେ; ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ, ଆତ୍ମସମର୍ପଣ ଅବଚେତନ ମନର ଏକ ସ୍ୱାଭାବିକ କାର୍ଯ୍ୟ।

ଜଣେ ଅହଂକାର ସହିତ କିପରି ମୁକାବିଲା କରିବ?

ଅହଂକାର ଏବଂ ଅବଚେତନ ମନ ମଧ୍ୟରେ ଲଢ଼େଇ ଜୀବନସାରା ଚାଲିବ, କିନ୍ତୁ ଆପଣ ନିଜର ଅହଂକାରକୁ ଦୂର କରିବା ପାଇଁ ଦୃଢ଼ ପ୍ରୟାସ ନକରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଯାତ୍ରା ଆରମ୍ଭ କରିପାରିବେ ନାହିଁ। ଏହି ପଥରେ ଆରମ୍ଭ କରିବା ପାଇଁ ଏଠାରେ ତିନୋଟି ସରଳ ପଦକ୍ଷେପ ଦିଆଯାଇଛି:

1. ନିଜକୁ ବିଶ୍ଳେଷଣ କରନ୍ତୁ
ଗର୍ବର ବିଭିନ୍ନ ପରିମାଣ ଅଛି - କିଛି ମଣିଷଙ୍କ ପାଖରେ ଅଧିକ ଥାଏ ଏବଂ କିଛି ଲୋକଙ୍କ ପାଖରେ କମ୍ ଥାଏ। ତଥାପି, ସମସ୍ତ ମଣିଷଙ୍କ ପାଖରେ କିଛି ଗର୍ବର ଭାବନା ଥାଏ। ହଁ, ଧନ, ଖ୍ୟାତି, ଶକ୍ତି, ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ, ଉପହାର, ପ୍ରତିଭା ଇତ୍ୟାଦି ସବୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଗର୍ବକୁ ନେଇଯାଏ। କିନ୍ତୁ ସବୁଠାରୁ ଖରାପ ପ୍ରକାରର ଗର୍ବ ହେଉଛି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଗର୍ବ - ଚିନ୍ତାଧାରାର ଗର୍ବ - 'ମୁଁ' କାରକ, ଅର୍ଥାତ୍, "ମୁଁ ଠିକ୍", "ମୁଁ ନମ୍ର", "ଏହା ମୋ ଯୋଗୁଁ ହୋଇଛି", "ଏତେ ଲୋକ ମୋ ପାଖକୁ ସାହାଯ୍ୟ ଏବଂ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ପାଇଁ ଆସନ୍ତି", "ମୁଁ ବହୁତ ସାମାଜିକ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ", "ମୁଁ ଜଣେ ମହାନ ଚିକିତ୍ସକ", "ଏତେ ଲୋକ ମୋ ଆଡ଼କୁ ଆକର୍ଷିତ ହୁଅନ୍ତି", "ମୁଁ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ଅନେକ ହସ୍ପିଟାଲ ଏବଂ ସ୍କୁଲ ନିର୍ମାଣ କରିଛି", "ମୁଁ ଜଣେ ବହୁତ ଧାର୍ମିକ ବ୍ୟକ୍ତି", "ମୁଁ ଜାଣେ", "ମୁଁ ବହୁତ କିଛି ହାସଲ କରିଛି", "ମୁଁ ମୋର କାମ / ଚାକିରି / ବୃତ୍ତିରେ ବହୁତ ଭଲ"।

ଯେଉଁ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ 'ମୁଁ' କାରକ ଦେଖାଯାଏ, ଏହା ଗର୍ବର ଏକ ସଙ୍କେତ ଏବଂ ତୁମର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପତନ ଆଡ଼କୁ ପ୍ରଥମ ପଦକ୍ଷେପ। ସମସ୍ତ ସଫଳତା, ପ୍ରତିଭା ଇତ୍ୟାଦି ଈଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଆସେ। ଆମେ ତାଙ୍କର ଉପହାର, ମଣିଷର ସେବା ପାଇଁ ଏବଂ ବାଣ୍ଟିବା ପାଇଁ ଏହି ଉପହାର ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି। ଆମକୁ ଯାହା ଦିଆଯାଇଛି ତାହା ପାଇଁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ କୃତଜ୍ଞ ଏବଂ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ଆମେ ନମ୍ରତାର ସହିତ ଏହି ଆଶୀର୍ବାଦଗୁଡ଼ିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଉଚିତ ଏବଂ 'ମୁଁ' ସବୁକିଛି କରିଛି ବୋଲି ଭାବିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ।

ଏବେ ନିଜକୁ ବିଶ୍ଳେଷଣ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ଏହି ସତ୍ୟକୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତୁ ଯେ ଆପଣ ଜଣେ ଗର୍ବୀ ବ୍ୟକ୍ତି। କେତେବେଳେ, ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ଏହା ବିଷୟରେ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ଆପଣ ଗର୍ବୀ ହେବା ବିଷୟରେ ମୂର୍ଖତା ଅନୁଭବ କରିବେ। ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତୁ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଆପଣଙ୍କୁ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରିବାକୁ କୁହନ୍ତୁ। ଏହା ହେଉଛି ସବୁଠାରୁ କଷ୍ଟକର ପଦକ୍ଷେପ, ଚିହ୍ନନ୍ତୁ ଏବଂ ସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତୁ ତୁମେ ଗର୍ବିତ ଏବଂ ତୁମର ଏକ ପରିବର୍ତ୍ତନର ପ୍ରକୃତ ଇଚ୍ଛା । ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପଥରେ ଚାଲିବା ଆରମ୍ଭ କରିବା କଷ୍ଟକର କାରଣ ଏଥିପାଇଁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆବଶ୍ୟକ। ଅହଂକାର ଏହା ଜାଣେ; ସେ ଜାଣେ ଯେ ଏହାକୁ ଶେଷରେ ପରିତ୍ୟାଗ କରାଯିବ, ଏବଂ ଏହା ସେ ଚାହୁଁନାହିଁ। ତେଣୁ, ଏହା ଆପଣଙ୍କୁ ପରିବର୍ତ୍ତନକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରିବ, ତେଣୁ ଆପଣଙ୍କର ସଂକଳ୍ପ ଆପଣଙ୍କ ଅହଂକାର ଅପେକ୍ଷା ବହୁତ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ।

2. ତୁମର ଗର୍ବକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କର
ବୁଝ ଯେ ଗର୍ବ ଏଥିରେ ଅଛି ଭାବନା । ଯେତେବେଳେ ଆପଣ କିଛି ଭଲ କରନ୍ତି କିମ୍ବା କିଛି

ହାସଲ କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ଗର୍ବର ଭାବନା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇପାରେ, କିନ୍ତୁ ଗର୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତୁ ନାହିଁ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତୁ ନାହିଁ। ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭିନ୍ନ କିଛି ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରି ଆପଣଙ୍କ ମନକୁ ବିଚଳିତ କରନ୍ତୁ। ପ୍ରଥମ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ, ନିଜକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ବହୁତ କଷ୍ଟକର ହେବ - ଯେପରି ଆପଣ ଅଭ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଯାଇଥିବା ଏକ ଖରାପ ଅଭ୍ୟାସକୁ ଭାଙ୍ଗିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା। ଆପଣଙ୍କ ଶାରୀରିକ ମନ ଏହି ଖରାପ ଅଭ୍ୟାସରେ ଏତେ ଅଭ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଗଲାଣି ଯେ ଆପଣ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତି ଯେ ଆପଣ ଏହା ବିନା କରିପାରିବେ ନାହିଁ। ଧୀରେ ଧୀରେ, ଏହି ଚିନ୍ତାଧାରାଗୁଡ଼ିକ କମିଯିବ ଏବଂ ଶୀଘ୍ର ଅଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଯିବା ଇଚ୍ଛା ରହିବ, କିନ୍ତୁ ପରୀକ୍ଷା ହେଉଛି ହାର ମାନିବା ନାହିଁ। ଯଦିଓ ଆପଣ ପ୍ରଥମ କିଛି ଥର ବିଫଳ ହୁଅନ୍ତି, ତଥାପି ରାଗି ଯାଆନ୍ତୁ ନାହିଁ କିମ୍ବା ନକାରାତ୍ମକ ହୁଅନ୍ତୁ ନାହିଁ; ବରଂ, ତୁମେ ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ବିଫଳ ହୋଇପାରେ ବୋଲି ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ବିନମ୍ର ହୁଅ। ଆରାମ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ପୁଣି ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତୁ। ସଫଳ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରକୃତ ଚେଷ୍ଟା ଜାରି ରଖିବା ହେଉଛି ମୁଖ୍ୟ କଥା, ଏବଂ ଯଦି ଆପଣ ସକାରାତ୍ମକ ଏବଂ ସ୍ଥିର ରୁହନ୍ତି ତେବେ ଆପଣ ସଫଳ ହେବେ। ଆପଣ ଦେଖିବେ ଯେ ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକ ସରଳ ଏବଂ ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଯାଉଛି, ଏବଂ ଆପଣ ସଠିକ୍ ରାସ୍ତାରେ ଚାଲିବା ଆରମ୍ଭ କରିବେ। ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କଥା ହେଉଛି, ଆପଣଙ୍କର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ବଜାୟ ରଖନ୍ତୁ।

3. ଗର୍ବୀ ଚିନ୍ତାଧାରାକୁ ନମ୍ର ଚିନ୍ତାଧାରାରେ ବଦଳାନ୍ତୁ
ଆପଣଙ୍କର ଅସ୍ପଷ୍ଟ ଚିନ୍ତାଧାରା କିମ୍ବା ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକର ବୁଝାମଣାକୁ ଲେଖନ୍ତୁ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସଫା କରାଯାଇପାରିବ ଏବଂ ସଠିକ୍ ଚିନ୍ତାଧାରା ଏବଂ ବୁଝାମଣା ଦ୍ୱାରା ବଦଳାଯାଇପାରିବ। ଏହିପରି ଭାବରେ, ସେହି ଛୋଟ, ଗର୍ବୀ ଚିନ୍ତାଧାରା ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅହଂକାରରେ ବିକଶିତ ହେବ ନାହିଁ। ଗର୍ବୀ ଚିନ୍ତାଧାରା ସମୟ ସମୟରେ ଉଠିବ, କିନ୍ତୁ ଆପଣ ଜାଣିପାରିବେ ଯେ ଆପଣଙ୍କ ମନକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ଉଚିତ୍। ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରୟାସରେ ସ୍ଥିର ରୁହନ୍ତୁ।

🧐 ଲୋକମାନେ କ'ଣ ଗର୍ବୀ ହୋଇ ଜନ୍ମ ହୁଅନ୍ତି ନା ସମୟ ସହିତ ସେମାନେ ଏହି ଗୁଣ ହାସଲ କରନ୍ତି?

ମଣିଷର ଶାରୀରିକ ମନ ଅଛି ବୋଲି କହିବା ଦ୍ୱାରା ପୃଥିବୀରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅହଂକାର ବିକଶିତ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ବହୁତ ଅଧିକ। କିଛି ଲୋକଙ୍କର ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ତୁଳନାରେ କମ୍ ଗର୍ବ ଥାଏ, ଏବଂ କିଛି ଲୋକଙ୍କର ଅଧିକ। ଏହାର କାରଣ ହେଉଛି କିଛି ଆତ୍ମା ପୂର୍ବ ଜନ୍ମରେ ସେମାନଙ୍କର ଅହଂକାରକୁ ଚୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ପାଇଁ କାମ କରିଥିଲେ ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ନମ୍ର ଅଛନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ଅନ୍ୟମାନେ ନମ୍ରତା ହାସଲ କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଅହଂକାରକୁ ଚୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାର ଏକମାତ୍ର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସହିତ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନେଇଛନ୍ତି। ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟବଶତଃ, ପୃଥିବୀରେ ଅହଂକାର ଅଧିକ ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ ହୁଏ ଏବଂ ସେମାନେ ଅହଂକାର ଯୋଗୁଁ ଅନେକ ତ୍ରୁଟି ପ୍ରାପ୍ତ କରନ୍ତି।

ଏଠାରେ ଏକ ସରଳ ଉଦାହରଣ ଅଛି:

ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବା ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ପାପ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ କାରଣ ଏହା ଯୋଜନାବଦ୍ଧ। ଏହା ନକାରାତ୍ମକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସହିତ କରାଯାଏ। ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ନିଆଯାଉ ଯିଏ Realm 4 Stage 5 ର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସ୍ତରରେ ଅଛନ୍ତି। ସେ ଜରୁରୀ ନୁହେଁ ଯେ ସେ ପ୍ରତିଶୋଧ ପରାୟଣ ବ୍ୟକ୍ତି

ହୋଇପାରନ୍ତି, ଯାହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ ତାଙ୍କ ଆତ୍ମା ପ୍ରତିଶୋଧ ପରାୟଣ ପ୍ରକୃତିର ନୁହେଁ। କିନ୍ତୁ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ସେ ଗର୍ବୀ ହୋଇଯାଆନ୍ତି। ତାଙ୍କ ବାହ୍ୟ ଜଗତରେ କିଛି ଘଟେ, ହୁଏତ ଏକ ପାର୍ଥିବ ସଫଳତା, ଯାହା ତାଙ୍କ ଅହଂକାରକୁ ପୋଷଣ କରେ। ତାଙ୍କର ଅବଚେତନ ମନ ତାଙ୍କୁ ସୂଚିତ କରେ ଯେ ସେ ଗର୍ବ ବିକଶିତ କରୁଛି, କିନ୍ତୁ ସେ ତାଙ୍କ ଅବଚେତନ ମନର ପରାମର୍ଶ ଶୁଣନ୍ତି ନାହିଁ କାରଣ ସେ ଗର୍ବର ଭାବନାକୁ ଉପଭୋଗ କରୁଛନ୍ତି। ଏହା ଗର୍ବର ସମସ୍ୟା। ଏହା ଆପଣଙ୍କୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଅନୁଭବ କରାଏ ଏବଂ ଆପଣ ଏହି ଭାବନାରେ ଅଭ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଯାଆନ୍ତି। ସମୟ ସହିତ, ଏହି ଗର୍ବ ବଢ଼ିଥାଏ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅହଂକାର ରାକ୍ଷସ ହୋଇଯାଏ ଏବଂ ଏହା ଚାରିପାଖରେ ଥିବା ସବୁକିଛି ଉପରେ, ବିଶେଷକରି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସଫଳତା ଉପରେ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ରଖିବାକୁ ଚାହେଁ। ଯେତେବେଳେ ଅନ୍ୟ କେହି କିଛି ଭଲ କରନ୍ତି, ଅହଂକାର ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ ହୋଇଯାଏ କାରଣ ଏହା ସର୍ବଦା ନମ୍ବର ୱାନ୍ ହେବାକୁ ଚାହେଁ। ଏହା ଅତିରିକ୍ତ ବିଶେଷ ହେବାକୁ ଚାହେଁ। ଏହା ଅନୁଭବ କରେ ନାହିଁ ଯେ ଈଶ୍ୱର ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବିଶେଷ ଏବଂ ସମାନ କରିଛନ୍ତି। ସେଥିପାଇଁ ତୁଳନା ଭୁଲ। ଯେତେବେଳେ ଅହଂକାର ତୁଳନା କରିବା ଆରମ୍ଭ କରେ, ଈର୍ଷା ଆସେ। ଯେତେବେଳେ ତୁଳନା ଦିନକୁ ଦିନ ଜାରି ରହେ, ବ୍ୟକ୍ତି ଭିତରେ ଜଳିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରେ ଏବଂ କ୍ରୋଧ ବିକଶିତ ହୁଏ। ସେହି ଦହନ, ସେହି ତୀବ୍ର ନକାରାତ୍ମକ ଭାବନା, ନିଆଁ ପରି ନିଜକୁ ପୋଡ଼ିଯାଏ ଏବଂ ଏତେ ଚରମ ହୋଇଯାଏ ଯେ ଏହା ଘୃଣାରେ ପରିଣତ ହୁଏ। ଥରେ ଆପଣ ସେହି ସ୍ତରରେ ପହଞ୍ଚିଗଲେ ଯେଉଁଠାରେ ଆପଣଙ୍କ ଭିତରେ ଘୃଣା ଅଛି, ଆପଣ ଆପଣଙ୍କର ଅବଚେତନ ମନକୁ ହ୍ରାସ ହେବାକୁ ଦେଇଛନ୍ତି ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଏହା ଆପଣଙ୍କ ଉପରେ କୌଣସି ପ୍ରଭାବ ପକାଇବ ନାହିଁ, ଏବଂ କୌଣସି ପରିମାଣର ତାର୍କିକ ଯୁକ୍ତି ଆପଣଙ୍କୁ ଶାନ୍ତ କରିପାରିବ ନାହିଁ। ଆପଣ ସେହି ଘୃଣା ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ଧ ହୋଇଯିବେ ଏବଂ ଆପଣ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବାକୁ ପ୍ରେରିତ ହେବେ। ଥରେ ଆପଣ କାହା ଉପରେ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବା ପରେ, ଅବଚେତନ ମନ ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଏ ଏବଂ ଆପଣଙ୍କର ପୁନରୁଦ୍ଧାରର ସମ୍ଭାବନା ବହୁତ କମ୍ ଥାଏ। ତେଣୁ Realm 4 ପର୍ଯ୍ୟାୟ 5 ରେ ସେହି ଆତ୍ମା ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ଏକ ଆତ୍ମାର ଗୁଣ ଭାବରେ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେଇ ନପାରେ, କିନ୍ତୁ ସେ ନିଜର ଗର୍ବକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ରଖି ନଥିବା ତାଙ୍କ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପତନର କାରଣ ହୋଇଛି।

ଗର୍ବ

↓

ଈର୍ଷା

↓

କ୍ରୋଧ

↓

ଘୃଣା

↓

ପ୍ରତିଶୋଧ

ପ୍ରତିଶୋଧ ହେଉଛି ସବୁଠାରୁ ନିମ୍ନମାନର ମାନବୀୟ ଗୁଣ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ, ଏବଂ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ନିୟମ ପ୍ରତିଶୋଧପରାୟଣ ଲୋକଙ୍କ ପ୍ରତି ସହନଶୀଳ ନୁହେଁ। ତେଣୁ ଗର୍ବ ବିଷୟରେ ସଚେତନ ରୁହନ୍ତୁ କାରଣ ଯଦି ଏହାକୁ ତୁରନ୍ତ କାଟି ଦିଆଯାଏ ନାହିଁ, ତେବେ ଏହା ଏକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ନକାରାତ୍ମକ ଶକ୍ତିରେ ପରିଣତ ହୋଇପାରେ ଯାହା ଆତ୍ମାକୁ କ୍ଷତି ପହଞ୍ଚାଏ। ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଭିନ୍ନ ଉପାୟରେ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେଇପାରେ। ପ୍ରତିଶୋଧ ଶାରୀରିକ କ୍ଷତି କରିବା ବିଷୟରେ ନୁହେଁ; ଏହା ଏହାର ଏକ ଆକ୍ଷରିକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ। ଆପଣ

କାହାକୁ ତଳେ ପକାଇ, ତାକୁ ଛୋଟ ଅନୁଭବ କରାଇ କିମ୍ବା ଭୁଲ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେଇପାରିବେ। ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ଜାଣିଶୁଣି କାହାକୁ ଶାରୀରିକ, ମାନସିକ, ଭାବପ୍ରବଣ କିମ୍ବା ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ କ୍ଷତି ପହଞ୍ଚାନ୍ତି, ଆପଣ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେଉଛନ୍ତି।

ନମ୍ର ହେବାର ଅର୍ଥ କ'ଣ?

1. ଆପଣ ଏକ ଉଚ୍ଚ ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛନ୍ତି ବୋଲି ସଚେତନ ହେବା
ଜଣେ ସତ୍ୟ ସାଧକ, ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପଥରେ ଚାଲୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ହେଉଛନ୍ତି ଜଣେ ନମ୍ର ବ୍ୟକ୍ତି। ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତି ସୃଷ୍ଟିର ଅର୍ଥ କ'ଣ ତାହା ବିଷୟରେ ଏକ ସ୍ପଷ୍ଟ ବୁଝାମଣା ଧାରଣ କରନ୍ତି ଏବଂ ସେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛନ୍ତି। ନମ୍ର ହେବା ହେଉଛି ଏହି ସତ୍ୟ ପ୍ରତି କେବେବି ସଚେତନ ହେବା ନାହିଁ। ଆମେ ସମସ୍ତେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସୃଷ୍ଟି ଏବଂ ଆମେ ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କର। ଜଣେ ଜ୍ଞାନୀ, ନ୍ୟାୟବାନ ଏବଂ କରୁଣାମୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ହେବା ଏକ ଆଶୀର୍ବାଦ ଏବଂ ନମ୍ର ହୋଇ ସେହି ସମ୍ପର୍କକୁ ବଜାୟ ରଖିବା ଆମ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ।

2. ଯଦି ଗର୍ବ ନିଜ ବିଷୟରେ, ନମ୍ରତା ନିସ୍ୱାର୍ଥପରତା ବିଷୟରେ
ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଜାଣିବା ଏବଂ ତାଙ୍କ ଗୁଣଗୁଡ଼ିକୁ ଜାଣିବା, ବଞ୍ଚିବା ତାଙ୍କର ଗୁଣ। ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରଥମ ଗୁଣ ହେଉଛି ନମ୍ରତା। ନମ୍ରତା ହେଉଛି ଅସ୍ତିତ୍ୱର ଏକ ପ୍ରାକୃତିକ ରୂପ। ଯଦି ଆପଣ ପ୍ରକୃତିକୁ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ କରନ୍ତି, ତେବେ ଆପଣ ବୁଝିପାରିବେ ଯେ ଈଶ୍ୱର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ଯାହା ତାଙ୍କ ସୃଷ୍ଟିକୁ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଦିଏ ତାହା କେବଳ ଦୃଶ୍ୟ ନୁହେଁ, ବରଂ ପ୍ରକୃତି ଏକ ନମ୍ର ପ୍ରଦାତା। ଏହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଃସ୍ୱାର୍ଥପର। ଏହି ନିଃସ୍ୱାର୍ଥପର ଗୁଣ ହେଉଛି ସମସ୍ତ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତାର ସାରା। ଅଧିକନ୍ତୁ, ପ୍ରକୃତି ସହାବସ୍ଥାନ କରେ: ଝରଣା ନଦୀ ହୁଏ, ନଦୀ ସମୁଦ୍ର ହୁଏ, ଏବଂ ସମୁଦ୍ର ସମୁଦ୍ର ହୁଏ। ପ୍ରକୃତିରେ ସନ୍ତୁଳନ, ଏକତା, ସମନ୍ୱୟ ଏବଂ ସର୍ବୋପରି, ନମ୍ରତା ଅଛି। ଝରଣା କେବେ ନିଜକୁ କୁହେ ନାହିଁ ଯେ ଏହା ଏକ ସମୁଦ୍ର ହେବାକୁ ଚାହୁଁଛି। ଏହା ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡରେ ଏହାର ସ୍ଥାନ ବୁଝେ, ଆନନ୍ଦର ସହିତ ଏହାର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ନମ୍ରତା ସହିତ ଗ୍ରହଣ କରେ, ଏବଂ ଏକ ବୃହତ୍ତର ସମଗ୍ର ସେବା କରିଚାଲିଥାଏ। ଈଶ୍ୱର ଏହିପରି ଚାହାଁନ୍ତି ଯେ ମଣିଷ ବଞ୍ଚୁ। ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତାର ପ୍ରକୃତ କଳା ହେଉଛି ନିଃସ୍ୱାର୍ଥପର ସେବା - ଏକ ଗୁଣ ପ୍ରକୃତିରେ ପ୍ରଚୁର ପରିମାଣରେ ଅଛି।

3. କରନ୍ତୁ ନାହିଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ନମ୍ର ହୁଅ। ନମ୍ର ହୁଅ।
ଯେପରି ଗର୍ବ ଚିନ୍ତାଧାରାରେ ଥାଏ, ସେହିପରି ନମ୍ରତା ମଧ୍ୟ। ଅହଂକାର ତା'ର ଅଶୁଦ୍ଧ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ଧାର୍ମିକ ଏବଂ ଭଲ ବୋଲି ଲୁଚାଇବାରେ ଏବଂ ତୁମେ ଯାହା କରୁଛ ତାହା ଠିକ୍ ବୋଲି ଭାବିବାରେ ମୂର୍ଖ। ଏହାର କାରଣ ହେଉଛି ଅହଂକାର ସ୍ୱାର୍ଥପର ଏବଂ ଯେକୌଣସି ମୂଲ୍ୟରେ ତା'ର ଏଜେଣ୍ଡାକୁ ପୂରଣ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ। ଏହି ମୂଲ୍ୟ ତୁମର ନିଜର ଅବଚେତନ ମନ ଏବଂ ଆତ୍ମା ହୋଇପାରେ। ଅନେକ ମଣିଷ ନମ୍ରତାର ମୁଖା ପିନ୍ଧିଥାନ୍ତି: ସେମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ଶବ୍ଦ ଏପରି ଭାବନା ଦିଏ ଯେ ସେମାନେ ନମ୍ର, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କର ଚିନ୍ତାଧାରା ଗର୍ବରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ସେମାନେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅନୁଭବ କରନ୍ତି। ସେମାନେ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବୋକା କରିପାରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଏହି ଆତ୍ମାଗୁଡ଼ିକ ଶେଷରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଅନ୍ତି।

4. ଯଦି ଆପଣ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପଥରେ ଅଛନ୍ତି, ତେବେ ଗର୍ବୀ ଏବଂ ଧାର୍ମିକ ଅନୁଭବ କରନ୍ତୁ ନାହିଁ।

ଯଦି ଆପଣ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପଥରେ ଅଛନ୍ତି, ତେବେ ଏହା ବିଷୟରେ ଗର୍ବୀ ହୁଅନ୍ତୁ ନାହିଁ। ଯେତେବେଳେ ଆପଣଙ୍କ ପାଖରେ ପୃଥିବୀରେ ଜୀବନଯାପନ କରିବା ପାଇଁ ସମସ୍ତ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ଜ୍ଞାନ ଥିବ, ଏବଂ ଆପଣ ସ୍ଥିର ଭୁଲ କରିବାକୁ ବାଛ, ତୁମର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପତନ ଦ୍ରୁତ ଏବଂ ଅଧିକ ଗୁରୁତର। ପୃଥିବୀରେ ଅନେକ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଭାବନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି। ସେମାନେ ଭାବନ୍ତି ଯେ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରସାର କରି ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଜୀବନ କିପରି ବଞ୍ଚିବା ଉଚିତ୍ ତାହା କହି ସେମାନେ ଆଲୋକରେ ଯୋଗଦାନ ଦେଉଛନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ଅନେକ ତଥାକଥିତ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ନେତା ଏହି ସତ୍ୟ ପାଇଁ ଗର୍ବ କରନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ଅଛି। ଏହା ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଗର୍ବ, ସବୁଠାରୁ ଖରାପ ପ୍ରକାରର ଗର୍ବ। ଏହା ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସ୍ତରରେ ଆତ୍ମାର ଦୁର୍ନୀତି। ଯଦି ଆପଣ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜ୍ଞାନ ହାସଲ କରିବାକୁ ଏବଂ ଉନ୍ନତି କରିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି, ତେବେ ସଠିକ୍ ଗୁରୁ ବାଛିବା ହେଉଛି ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପଦକ୍ଷେପ। ଏହି କଥା ପ୍ରତି ସଚେତନ ରୁହନ୍ତୁ ଯେ ଅନେକ ଗୁରୁ ଏତେ ଶକ୍ତି ଭୋକିଲା ଯେ ସେମାନେ ଛାତ୍ରକୁ କିପରି ପରିଚାଳନା କରିବେ ତାହା ଠିକ୍ ଭାବରେ ଜାଣନ୍ତି। ସେମାନେ ଛାତ୍ରର ଅହଂକାରକୁ ପୋଷନ୍ତି ଏବଂ ଆପଣଙ୍କ ନିଜ ଭୟକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ଆପଣଙ୍କୁ ପରିଚାଳନା କରିପାରନ୍ତି। ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପଥ ସହଜ ନୁହେଁ। ଏଥିରେ କଠିନ ସତ୍ୟ ଜଡିତ। ଏଥିପାଇଁ ଆପଣଙ୍କୁ ନିଜ ଭିତରେ ଦେଖିବାକୁ ଏବଂ ଆପଣଙ୍କର ତ୍ରୁଟିଗୁଡ଼ିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ପଡିବ। ଭୁଲ୍ ଗୁରୁ ଆପଣଙ୍କୁ କେବଳ ତାହା ହିଁ ଦେବେ ଯାହା ଆପଣ ଶୁଣିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି, ଯାହା ଆପଣଙ୍କୁ ଆବଶ୍ୟକ ତାହା ନୁହେଁ। ଜଣେ ପ୍ରକୃତ ଗୁରୁ ସବୁବେଳେ ଜଣେ ଛାତ୍ର ମଧ୍ୟ। । ଏହା ହେଉଛି ପ୍ରଥମ ସଙ୍କେତ ଯାହା ସୂଚାଇପାରେ ଯେ ଜଣେ ଗୁରୁ ନମ୍ର କି ନାହିଁ।

5. ସବୁବେଳେ ମନେରଖନ୍ତୁ ଯେ ଆପଣ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଛାତ୍ର।
ଆପଣଙ୍କ ପାଖରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନ, ଆପଣଙ୍କ ପାଖରେ ଥିବା ଦକ୍ଷତା ଏବଂ ଆପଣଙ୍କ ଭିତରେ ଥିବା ଭଲତା, ଆପଣଙ୍କର ନୁହେଁ। ଏହା ଆପଣଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରବାହିତ ହୁଏ। ଆପଣଙ୍କ ମନ, ଶରୀର ଏବଂ ଆତ୍ମା ସେହି ଭଲତାର ପ୍ରବାହର ଏକ ପଥ ହେବା ପାଇଁ ଭାଗ୍ୟବାନ। ସେହି ପ୍ରବାହ ଆପଣଙ୍କୁ ସଠିକ୍ ପଥରେ ରଖେ। କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ନେବା ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତି ମାଲିକାନା ସେହି ପ୍ରବାହକୁ ଆପଣ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ଯେ ଆପଣ ହିଁ ଏହାର ଅସ୍ତିତ୍ୱ ପାଇଁ ଦାୟୀ, ଆପଣ ଧୀରେ ଧୀରେ କିନ୍ତୁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ସେହି ପ୍ରବାହକୁ ହ୍ରାସ କରୁଛନ୍ତି, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହା ଦିନେ ଏକ ଝରଣାରେ ପରିଣତ ହେବ, ଏବଂ ଶେଷରେ ବନ୍ଦ ହୋଇଯିବ। ଭଲତାର ସେହି ପ୍ରବାହ ଆପଣଙ୍କୁ ଛାଡିନାହିଁ। ଆପଣ ଏହାକୁ ଛାଡିଛନ୍ତି। ଆପଣ ଗର୍ବୀ ହୋଇ ଏହାକୁ ଛାଡିଛନ୍ତି। ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ନିୟମ ଅନୁସାରେ, ସେହି ପ୍ରବାହ ନମ୍ରତା ଆଡ଼କୁ ଟାଣି ହେବା ଏହା ଅନ୍ୟ ଏକ ପ୍ରବାହ ଖୋଜିବ ଯାହା ଆତ୍ମାରେ କଳୁଷିତ ନୁହେଁ, ଏକ ପ୍ରବାହ ଯାହା ସେବାର ଧାରଣାକୁ ବୁଝିବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ଖୋଲା। ପ୍ରବାହ ଭାବରେ, ଆପଣ ସେବକ। ସେବା କରି, ଆପଣ ସହ-ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ହୋଇଯାଆନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଆପଣ ଗର୍ବ ଅନୁଭବ କରନ୍ତି, ଆପଣ ଏକା କାମ କରିବାକୁ ଏବଂ ନିଜକୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ କରିବାକୁ ବାଛନ୍ତି, ଏବଂ ଆପଣଙ୍କ ପାଖରେ ଆପଣଙ୍କର ନିଜ ମନ ଏବଂ ଶରୀର ରହିବ, ଯାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ସୀମିତ। ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ, ଆପଣଙ୍କର ଆତ୍ମା ମନ ଏବଂ ଶରୀର ଅପେକ୍ଷା ବହୁତ ଦ୍ରୁତ ଗତିରେ ହ୍ରାସ ପାଇବାକୁ ଲାଗିବ, କାରଣ ଏହା ଏକମାତ୍ର ଜିନିଷ ଯାହା ଈଶ୍ୱର ବିନା ବଞ୍ଚିପାରିବ ନାହିଁ, ଉତ୍ସରୁ ପୁଷ୍ଟି ବିନା।

ମୂଲ୍ୟବାନ ହେବା ପାଇଁ, ତୁମକୁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଧନ ଏବଂ ଶକ୍ତି ଆବଶ୍ୟକ। ଅହଂକାର ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ରହିବାକୁ ଚାହେଁ ଏବଂ ଏହା ତୁମକୁ କହିଥାଏ ଯେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ସ୍ୱୀକାର କରି ତୁମେ

ଶକ୍ତିହୀନ। ଈଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଦୂରେଇ ଯାଇ, ତୁମର ଅହଂକାର ତୁମକୁ ଶକ୍ତିର ଭ୍ରମ ପ୍ରଦାନ କରେ। ଏହା ତୁମକୁ ଭୌତିକ ସମ୍ପତ୍ତି ଏବଂ ଖ୍ୟାତି ହାସଲ କରିବାକୁ ନିରନ୍ତର ଭାବରେ ପ୍ରେରିତ କରିବ; ଏହା ତୁମକୁ ଅସ୍ଥିର କରିବ, ଏବଂ ତୁମେ ସେହି ଅସ୍ଥିରତାକୁ ଏକ ସକାରାତ୍ମକ ଚାଳନା ବୋଲି ଭୁଲ କରିବ ଏବଂ ତୁମର ଭୌତିକ ଜଗତରେ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ହାସଲ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବ। ଅହଂକାରକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ଏବଂ ଅବଚେତନ ମନ ଅପେକ୍ଷା ଭୌତିକ ମନକୁ ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇ, ତୁମେ ଆତ୍ମାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଣଦେଖା କରୁଛ ଏବଂ ଗର୍ବର ବିପଦପୂର୍ଣ୍ଣ ମାଂସପେଶୀକୁ ଦୃଢ଼ କରୁଛ। ସେହି ଭ୍ରମ କେବଳ ସେତେବେଳେ ଭାଙ୍ଗିଯାଏ ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ମରିଯାଅ। ଯେତେବେଳେ ତୁମର ଆତ୍ମାର ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ କରାଯାଏ, ତୁମେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ହତାଶ ହୁଅ। ସେହି ହତାଶ ହେଉଛି ସତ୍ୟର ସେହି ମୁହୂର୍ତ୍ତ ଯାହା ବହୁତ ବିଳମ୍ବରେ ଆସିଛି - ତୁମେ ଅନୁଭବ କର ଯେ ତୁମର ଆତ୍ମା, ଯାହା ଅନନ୍ତ, ପ୍ରକୃତ ମୂଲ୍ୟର ଏକମାତ୍ର ଜିନିଷ। ତୁମେ ତୁମର ସମଗ୍ର ଜୀବନ ଏପରି ଜିନିଷରେ ବିତାଇଲ ଯାହା କ୍ଷଣସ୍ଥାୟୀ ଥିଲା। ତୁମେ ତୁମର ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ଭୌତିକ ଏବଂ ଭୌତିକ ଶକ୍ତି ହାସଲ କରିବାରେ କେନ୍ଦ୍ରିତ କରିଥିଲ। ଶକ୍ତି ବିଷୟରେ ଭାବ ନାହିଁ। ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଶକ୍ତି ବିଷୟରେ ଭାବ। ତୁମେ ଯାହା ଦେଖିପାରୁଛ ତାହା କ୍ଷଣସ୍ଥାୟୀ; ଯାହା ଦୃଶ୍ୟମାନ ନୁହେଁ ତାହା ଅନନ୍ତ। ଯଦି ତୁମେ ଏହି ସତ୍ୟକୁ ମନରେ ରଖି ତୁମର ଜୀବନ ବଞ୍ଚ, ତେବେ ତୁମେ ଅନନ୍ତ ଭୌତିକ ସମ୍ପତ୍ତି ଏବଂ ଖ୍ୟାତି ପାଇଁ ଲୋଭୀ ହେବ ନାହିଁ। ପ୍ରକୃତରେ, ଯେତେବେଳେ ସେହି ସମ୍ପତ୍ତି ଏବଂ ଖ୍ୟାତି ଆସିବ, ତୁମେ ଏହା ପାଇଁ କୃତଜ୍ଞ ହେବ, ଏବଂ ତୁମେ ଏହି ସତ୍ୟ ବିଷୟରେ ବହୁତ ସଚେତନ ହେବ ଯେ ତୁମେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣା ଦେବା ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ସ୍ଥିତିରେ ରଖାଯାଇଛି। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବୃଦ୍ଧି କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ତୁମର ଶକ୍ତିର ସ୍ଥିତି ବ୍ୟବହାର କରିବା। ସୁସ୍ଥ କରିବା, ଶକ୍ତିଶାଳୀ କରିବା ଏବଂ ଶେଷରେ ଅନ୍ୟ କାହାର ଆତ୍ମାକୁ ଉପରକୁ ଉଠିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ମଣିଷର ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ଲକ୍ଷ୍ୟ ହେବା ଉଚିତ।

କିଛି ଲୋକ କାହିଁକି ବିନମ୍ରତାକୁ ଏକ ଦୁର୍ବଳତା ବୋଲି ଭାବନ୍ତି?

କାରଣ ସେମାନେ ନମ୍ରତାର ପ୍ରକୃତ ଅର୍ଥ ବୁଝି ନାହାଁନ୍ତି। ଆତ୍ମସମ୍ମାନ ନମ୍ରତା ସହିତ ମିଶି କାମ କରେ। ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯାହା ବି ଘଟେ, ତୁମେ ସର୍ବଦା ଏପରି ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବ ଯାହା କେବେବି ଆତ୍ମାକୁ କ୍ଷତି ପହଞ୍ଚାଇବ ନାହିଁ - ତୁମର କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କାହାର। ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ସଠିକ୍ ବିଚାର ରଖିବା, ତୁମର ସୀମା ଜାଣିବା ଏବଂ ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ଆଘାତ କିମ୍ବା ଅସମ୍ମାନ କରିବା ନାହିଁ। ନମ୍ରତାକୁ ଏକ ଦୁର୍ବଳତା ଭାବରେ ଦେଖାଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ। ପ୍ରକୃତରେ, ଗର୍ବ ଏକ ଦୁର୍ବଳତା ଯାହା ତୁମକୁ ତୁମର ତ୍ରୁଟିଗୁଡ଼ିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାରେ ବାଧା ଦିଏ। ନମ୍ରତା ତୁମକୁ ତୁମର ଅବଚେତନ ମନରୁ କାମ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରେ, ଏବଂ ଅବଚେତନ ମନ ଦୃଶ୍ୟମାନତା ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତିତ ନୁହେଁ - ଏହା ଅହଂକାରକୁ ଚୂର୍ଣ୍ଣ କରିବ ଏବଂ ଯାହା ଠିକ୍ ତାହା କରିବ। କେତେକ ସମୟରେ, ତୁମେ ତୁମର ତ୍ରୁଟି ସ୍ୱୀକାର କରିବ, କିନ୍ତୁ ତୁମେ ତଥାପି କ୍ଷୋଭ ଅନୁଭବ କରିବ। ତ୍ରୁଟିଗୁଡ଼ିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଦ୍ୱାରା ତୁମକୁ ଶାନ୍ତି ମିଳିବା ଉଚିତ, କ୍ଷୋଭ ନୁହେଁ। କିଛି ଲୋକଙ୍କୁ ସେମାନେ ଭୁଲ ବୋଲି ସ୍ୱୀକାର କରିବାକୁ ବହୁତ ସମୟ ଲାଗେ। ଏହା ଏକ ଦୃଢ଼ ସଙ୍କେତ ଯେ ଅହଂକାର କାମ କରୁଛି। ନମ୍ରତା ଅତ୍ୟନ୍ତ ମୂଲ୍ୟବାନ କାରଣ ଏହା ତୁମକୁ ତୁମ ଭିତରେ ନୈତିକ ସତ୍ୟକୁ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ

କରେ ଏବଂ ତୁମକୁ ନିଜର ମାର୍ଗଦର୍ଶକ ହେବାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରେ। ଏହା କିପରି ଏକ ଦୁର୍ବଳତା ହୋଇପାରେ? ନମ୍ରତା ତୁମକୁ ନିଜ ସହିତ ପ୍ରକୃତରେ ସଚ୍ଚୋଟ ହେବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଏ। ତୁମେ ଏକ ସେକେଣ୍ଡ ମଧ୍ୟରେ ବିଚାର କରିପାରିବ ଯେ ତୁମର ଅହଂକାର ଆଘାତ ପାଇଛି କି ନାହିଁ କିମ୍ବା ତୁମେ କେବଳ ତୁମର ବିଶ୍ୱାସରେ ଦୃଢ଼ ଅଛ କି ନାହିଁ। ନୈତିକ ମତ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଏକ ଭଲ କଥା କାରଣ ତୁମେ ତୁମର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ମୂଳରୁ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ଦେଉଛ। ନମ୍ର ହେବା ହେଉଛି ମନ୍ଦତାକୁ ସହ୍ୟ କରିବା ନୁହେଁ। ଅନେକ ଲୋକ ନମ୍ରତାକୁ କାପୁରୁଷ ହେବାର ବାହାନା ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି ଏବଂ ଏହା ପ୍ରକୃତରେ ଏକ ଦୁର୍ବଳତା। ନମ୍ରତାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ତୁମେ ମନ୍ଦତାକୁ ଉତ୍ସାହିତ ନକରି ଏହାକୁ ଲଢ଼ିବା, ଏହା ଜାଣିବା ଯେ ଏପରି କରିବାର ଶକ୍ତି ଈଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଆସେ।

🙏 ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି କିପରି ଜାଣିବେ ଯେ ସେ ଗର୍ବୀ କି ନାହିଁ?

ଗର୍ବର ଲକ୍ଷଣଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି :

1. ତୁମେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଅସ୍ତିତ୍ୱରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁନାହଁ।

2. ତୁମର ଦୋଷ ଦୁର୍ବଳତାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ତୁମ ପାଇଁ ବହୁତ କଷ୍ଟକର।

3. ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ଜାଣିବ ଯେ ତୁମେ ଭୁଲ ଥିଲ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କେହି ଠିକ୍ ଥିଲା, ତୁମେ ଏହାକୁ ସମ୍ଭାଳି ପାରିବ ନାହିଁ।

4. ତୁମେ ସତ୍ୟଠାରୁ ଦୂରେଇ ଯାଉଛ।

5. ତୁମେ ଭାବ ଯେ ତୁମେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ।

6. ତୁମେ ଭାବ ଯେ କେବଳ ତୁମେ ହିଁ ପ୍ରତିଭାଶାଳୀ।

7. ତୁମେ ବିଶ୍ୱାସ କର ଯେ ତୁମେ ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ .

8. ତୁମେ ଅନୁଭବ କର ଯେ ତୁମେ ସବୁକିଛି ଜାଣ ଏବଂ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜ୍ଞାନ ଅର୍ଜନ କରିବାକୁ କୌଣସି ଇଚ୍ଛା ନାହିଁ।

9. ତୁମେ ଅନୁଭବ କରୁଛ ଯେ ତୁମର ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ହିଁ ଏକମାତ୍ର ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ।

10. ତୁମେ ସବୁବେଳେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତଳେ ରଖ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଛୋଟ ଅନୁଭବ କରାଉଛ।

11. ତୁମେ କାହାର ଭାବନାକୁ ଆଘାତ ଦେଲେ ବି ତୁମେ ଫରକ ପକାଅ ନାହିଁ।

12. ତୁମ ସହିତ ଘଟୁଥିବା ସମସ୍ତ ଭଲ କାମ ପାଇଁ ତୁମେ ଦାୟୀ ବୋଲି ତୁମେ ଅନୁଭବ କରୁଛ।

13. ତୁମେ ଏହି ସତ୍ୟକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାରେ ବିଫଳ ହେଉଛ ଯେ ଅନ୍ୟମାନେ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ କୌଣସି କ୍ଷେତ୍ରରେ ତୁମଠାରୁ ବହୁତ ଭଲ।

14. ତୁମେ ପ୍ରାର୍ଥନାକୁ ଗୁରୁତ୍ୱହୀନ ମନେ କରୁଛ।

15. ତୁମର ଏହି ବୁଝାମଣାର ଅଭାବ ଅଛି ଯେ ସମସ୍ତଙ୍କର ତ୍ରୁଟି ଅଛି ଏବଂ ସମସ୍ତେ ଭୁଲ କରନ୍ତି।

16. ତୁମେ କେବଳ ନିଜ ବିଷୟରେ ଭାବ।

17. ତୁମେ ଅଧୈର୍ଯ୍ୟ, ଚିଡ଼ଚିଡ଼ା (ଲୋକଙ୍କ ଦୋଷତୁମକୁ ଚିଡ଼େଇ ଦିଏ), ଏବଂ ବହୁତ ଜିଦ୍ଖୋର।

18. ତୁମେ ପରିବର୍ତ୍ତନକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କର।

19. ଯଦି କେହି ତୁମ ସହିତ ସହମତ ନହୁଏ, ତେବେ ତୁମେ ଏହାକୁ ସମ୍ଭାଳି ପାରିବ ନାହିଁ।

🙏 ଜଣେ କିପରି ନମ୍ରତା ଅର୍ଜନ କରିପାରିବେ?

1. ଅବଚେତନ ମନକୁ ଖୋଲ। ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ଅବଚେତନ ମନରୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ, ନମ୍ରତା ତୁମ ପାଇଁ ଏକ ସ୍ୱାଭାବିକ ଅସ୍ତିତ୍ୱର ଅବସ୍ଥା ହୋଇଯିବ।

2. ପ୍ରାର୍ଥନା କର। ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ପ୍ରକୃତ ଏବଂ ନିୟମିତ ଭାବରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର, ତୁମେ ନିରନ୍ତର ଏହି ସତ୍ୟ ବିଷୟରେ ସଚେତନ ରହିବ ଯେ ତୁମେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସୃଷ୍ଟି। ଏହା ତୁମକୁ ନମ୍ର ରଖିବ। .

3. ସହାବସ୍ଥାନ ଏବଂ ଏକତାକୁ ବୁଝ। ଈଶ୍ୱର ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମାନ ଭାବରେ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି। ତେଣୁ ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ନିଜକୁ ଅନ୍ୟ କାହାଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବୋଲି ଭାବୁଛ, ସେତେବେଳେ ତୁମର ଚିନ୍ତାଧାରାରେ ଏକ ତ୍ରୁଟି ଥାଏ। ଆମେ ସମସ୍ତେ ଆମର ନିଜସ୍ୱ ପରୀକ୍ଷା, ତାଲିମ ଏବଂ ମିଶନ ପାଇଁ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଉପହାର ସହିତ ପୃଥିବୀକୁ ଆସିଛୁ, ତେଣୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହେବାର କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠେ ନାହିଁ।

4. ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ସେବା କରିବା ଶିଖ। ଅହଂକାର ନିଜର ଇଚ୍ଛା ପୂରଣ କରିବାକୁ ଚାହେଁ, କିନ୍ତୁ ନମ୍ରତା ଆପଣଙ୍କୁ ସେବା ପଥକୁ ନେଇଯାଏ।

5. ଖୋଲା ରୁହନ୍ତୁ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କାହାର ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ବୁଝନ୍ତୁ।

6. ତୁମର ଦୋଷତ୍ରୁଟିକୁ ଗ୍ରହଣ କର; ତେବେ ହିଁ ତୁମେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିପାରିବ।

7. ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜ୍ଞାନ ପାଇଁ ସର୍ବଦା ଖୋଲା ରୁହନ୍ତୁ। ଜଣେ ନମ୍ର ବ୍ୟକ୍ତି ସବୁବେଳେ ଛାତ୍ର। ତଥାପି, ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତାରେ ଅଧିକ ଗଭୀରକୁ ଯାଅ ନାହିଁ। ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ତତ୍ତ୍ୱରେ ଫସି ରୁହନ୍ତୁ ନାହିଁ। ଜଣେ ଛାତ୍ର ଭାବରେ, ଅଭ୍ୟାସ ତୁମେ ଯାହା ଶିଖିଛ, ପର୍ଯ୍ୟାୟକ୍ରମେ. ତୁମେ ଯାହା ଶିଖିଛ ତାହା ଅଭ୍ୟାସ କରିବା ପରେ, ତୁମେ ଆତ୍ମାକୁ ଦୃଢ଼ କରୁଛ, କିନ୍ତୁ ଯଦି

ତୁମେ କେବଳ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରତି ଆକର୍ଷିତ ହୁଅ, ଏବଂ ନିଜକୁ ଭିତରୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ପାଇଁ କାମ ନ କର, ତେବେ ତୁମେ ଅହଂକାରକୁ ଦୃଢ଼ କରୁଛ।

8. ଦୟାଳୁ ହୁଅ। ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଭାବନାକୁ ମନେ ରଖ। ବିଚାରଶୀଳ ହୁଅ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ବୁଝ।

9. ଧର୍ଯ୍ୟ ରଖନ୍ତୁ। ମନେରଖନ୍ତୁ ଯେ ଲୋକମାନେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବିକାଶର ବିଭିନ୍ନ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ପରୀକ୍ଷା, ତାଲିମ ଏବଂ କର୍ମ ଭିନ୍ନ। ସେମାନଙ୍କର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜ୍ଞାନର ମଧ୍ୟ ବିଭିନ୍ନ ସ୍ତର ଅଛି। ସେମାନଙ୍କୁ ବିଚାର କରନାହିଁ; ସେମାନଙ୍କୁ ବଢ଼ିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କର।

10. ଯେତେବେଳେ ତୁମର କିଛି ଭଲ ଘଟେ, କିମ୍ବା ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ତୁମର ପାର୍ଥିବ ଜଗତରେ କିଛି ହାସଲ କର, ସବୁବେଳେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦିଅ, ଏବଂ ପୃଥିବୀ ଏବଂ ପୃଥିବୀର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଧନ୍ୟବାଦ ଜଣାଉଛୁ ଆତ୍ମା ଜଗତ ଯେଉଁମାନେ ତୁମକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି।

11. ଯେତେବେଳେ ଆପଣ କୌଣସି ବିଷୟରେ ଅନିଶ୍ଚିତ ହୁଅନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ଆପଣ ଯାହାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ତାଙ୍କଠାରୁ ପରାମର୍ଶ ମାଗନ୍ତୁ। ଆଜି, ମୁଖ୍ୟ ସମସ୍ୟାଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ହେଉଛି ଲୋକମାନେ ସାହାଯ୍ୟ କିମ୍ବା ପରାମର୍ଶ ମାଗିବାକୁ ଅତ୍ୟଧିକ ଗର୍ବୀ। ସେମାନେ ଏହାକୁ ଦୁର୍ବଳତାର ଲକ୍ଷଣ ଭାବରେ ଦେଖନ୍ତି। ଆପଣଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି ଖୋଲାଖୋଲି ଭାବରେ କହିବା ପାଇଁ ଶକ୍ତି ଆବଶ୍ୟକ। କିନ୍ତୁ ସାହାଯ୍ୟ ନ ମାଗି ନିଜକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରାଇବା ଏବଂ କାହାରି ସାହାଯ୍ୟ ବିନା ଆପଣ ସମସ୍ୟା ଦେଇ ଗତି କରିପାରିବେ ବୋଲି ନିଜକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରାଇବା ଗର୍ବର ଲକ୍ଷଣ।

12. ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ଆତ୍ମସମର୍ପଣ କର। ଠିକ୍ ପଥରେ ରହିବାକୁ ଯଥାସମ୍ଭବ ଚେଷ୍ଟା କର, କିନ୍ତୁ ଜାଣି ରଖ ଯେ ଫଳାଫଳ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ହାତରେ। ତାଙ୍କର ଯୋଜନା ତୁମ ମନରେ ଯାହା ଅଛି ତାହାଠାରୁ ଉଚ୍ଚତର।

ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତାରେ ଅହଂକାରକୁ ଚୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ଜଡିତ, ଏବଂ ଏହା ଗର୍ବୀ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଭୟଙ୍କର ଜିନିଷ ହୋଇପାରେ। ତେଣୁ ଯଦି ଆପଣ ବହୁତ ଗର୍ବୀ, ତେବେ ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଯାତ୍ରା ଆରମ୍ଭ କରିବା ବହୁତ କଷ୍ଟକର ହେବ। ଜଣେ ଗର୍ବୀ ବ୍ୟକ୍ତି ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବା ଅସମ୍ଭବ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଜଣେ ଗର୍ବୀ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ପାଇଁ କଠିନ ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ପଡିବ କାରଣ ଅହଂକାର ଆପଣଙ୍କୁ ପରିବର୍ତ୍ତନରୁ ରୋକିବା ପାଇଁ ଅତିରିକ୍ତ ପରିଶ୍ରମ କରିବ। ବର୍ଷ ବର୍ଷ ଧରି, ଆପଣ ଆପଣଙ୍କ ଅହଂକାର ଦ୍ୱାରା ଭୌତିକ, ଭୌତିକବାଦୀ ଜଗତରେ ମୂଳ ସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି। ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତା ହେଉଛି ସେହି ମୂଳକୁ କାଟି ଏକ ଉଚ୍ଚ ବୁଝାମଣାରୁ ନୂତନ ମୂଳ ବୃଦ୍ଧି କରିବା। ଅହଂକାର ସହିତ କୌଣସି ପ୍ରକୃତ ଉଡ଼ାଣ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ। ନମ୍ରତା ଆପଣଙ୍କୁ ଉଡ଼ାଣ ନେବାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରେ ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ, ଆପଣଙ୍କୁ ଭୂମିରେ ରଖେ।

ଅକ୍ଷର ପରିବର୍ତ୍ତନ

"ଏହି ପରିବର୍ତ୍ତନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ମନୁଷ୍ୟକୃତ, ଯାହା ମଣିଷର କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବା ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥାଏ। ଯେତେ ଅଧିକ ଅପରାଧ ଏବଂ ପାପ, ସେତେ ଶୀଘ୍ର ପରିବର୍ତ୍ତନ ଘଟିବ।"

"ଏହି ପରିବର୍ତ୍ତନରୁ ବଞ୍ଚିବାର ଏକମାତ୍ର ଉପାୟ ହେଉଛି ଈଶ୍ୱରୀୟ ଭଲ ପଥରେ ରହିବା।"

ଅକ୍ଷର ପରିବର୍ତ୍ତନ କ'ଣ?

ପ୍ରକୃତି ଏକ ଜୀବନ୍ତ ଜିନିଷ। ତେଣୁ, ଏହା ଶକ୍ତି ପ୍ରତି ବହୁତ ସମ୍ବେଦନଶୀଳ। ପ୍ରକୃତି ନିରପେକ୍ଷ ହୋଇଥିବାରୁ, ଯେତେବେଳେ ମଣିଷ ଭୁଲ ପଥ ଅନୁସରଣ କରେ, ସେମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ନକାରାତ୍ମକ କମ୍ପନ ସୃଷ୍ଟି କରେ ଏବଂ ଏହି ନକାରାତ୍ମକ କମ୍ପନଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରକୃତି ଦ୍ୱାରା ଶୋଷିତ ହୁଏ। ମଣିଷ ପ୍ରକୃତିର ପଥକୁ ଭଲ କିମ୍ବା ଖରାପ ପାଇଁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର କ୍ଷମତା ରଖେ। ଯେତେବେଳେ ମଣିଷ ନିରନ୍ତର ଭୁଲ ପଥ ଅନୁସରଣ କରେ ଏବଂ ଈଶ୍ୱର, ତାଙ୍କ ସାଥୀ ପ୍ରାଣୀ କିମ୍ବା ପ୍ରକୃତି ପ୍ରତି କୌଣସି ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରେ ନାହିଁ, ସେତେବେଳେ ବହୁତ ନକାରାତ୍ମକ ଶକ୍ତି ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ। ଫଳସ୍ୱରୂପ, ପ୍ରକୃତିର ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ନକାରାତ୍ମକ। ଭୂମିକମ୍ପ, ବନ୍ୟା, ଘୂର୍ଣ୍ଣିଝଡ଼, ଜ୍ୱାଳାମୁଖୀ, ନିଆଁ ଇତ୍ୟାଦି ପ୍ରାକୃତିକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ବୃଦ୍ଧି ପାଉଛି। ଏହା ମଣିଷକୁ ବନ୍ଦ କରିବାକୁ, ଚିନ୍ତା କରିବାକୁ ଏବଂ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ କହିବାର ପ୍ରକୃତିର ଉପାୟ। ମଣିଷ ହୁଏତ ପ୍ରଯୁକ୍ତିବିଦ୍ୟା ଭାବରେ ଅଗ୍ରଗତି କରିଥିବେ, କିନ୍ତୁ ତାହା ପ୍ରକୃତ ପ୍ରଗତି ନୁହେଁ। ଶକ୍ତିକୁ ମଣିଷର ମଙ୍ଗଳ ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରାଯିବା ଉଚିତ, ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଲାଭ କିମ୍ବା ନକାରାତ୍ମକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ନୁହେଁ। ଭଲପାଇବା, ପ୍ରେମ, ନିଃସ୍ୱାର୍ଥପରତା ଏବଂ ବନ୍ଧୁତାର ମୂଳ ଭିତ୍ତି ପୃଥିବୀରୁ ପ୍ରାୟ ଲୋପ ପାଇଯାଇଛି। ଏହା ପ୍ରଗତି ର ଲକ୍ଷଣ ନୁହେଁ, ବରଂ ଅବନତିର ଲକ୍ଷଣ।

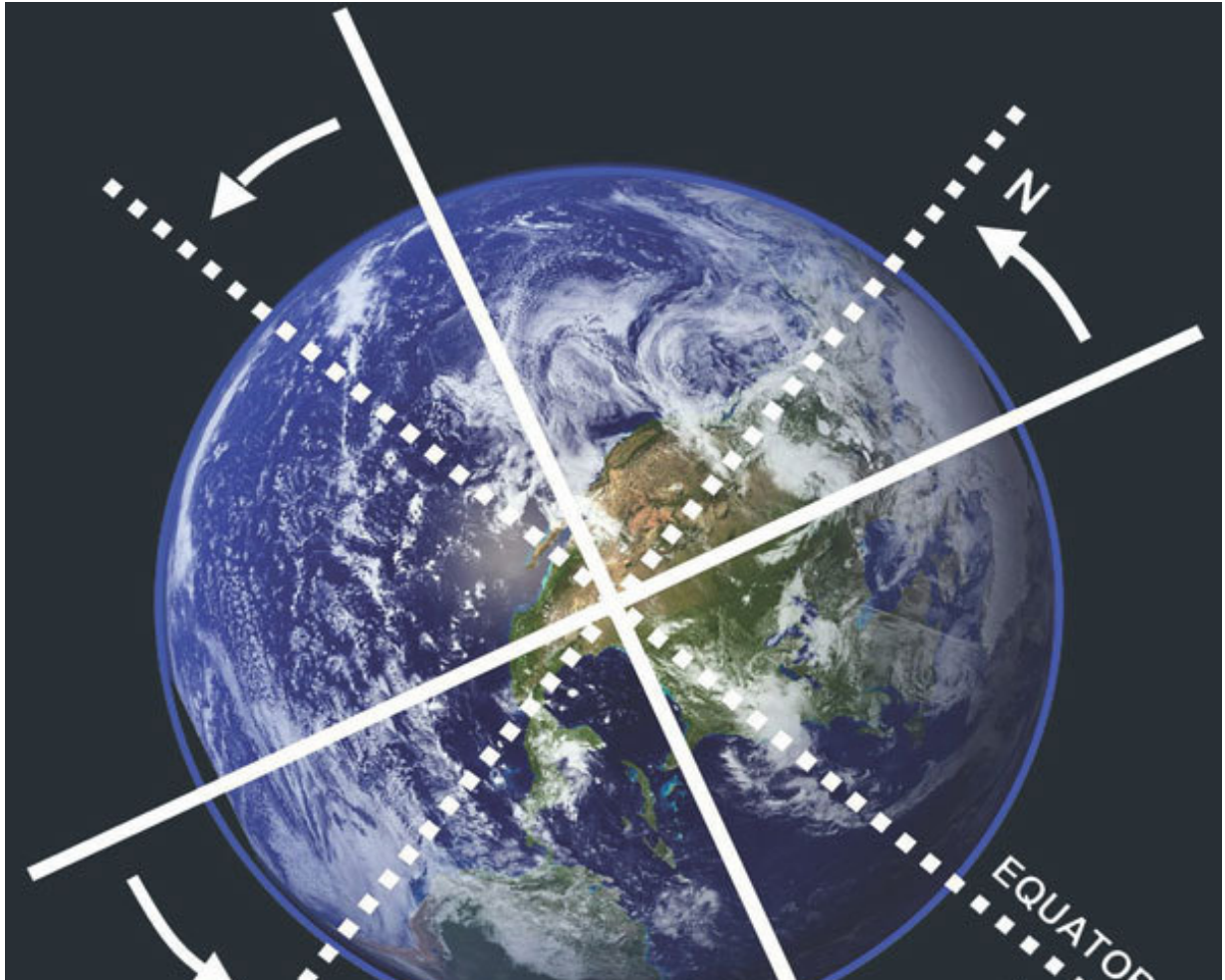
N
EQUATOR

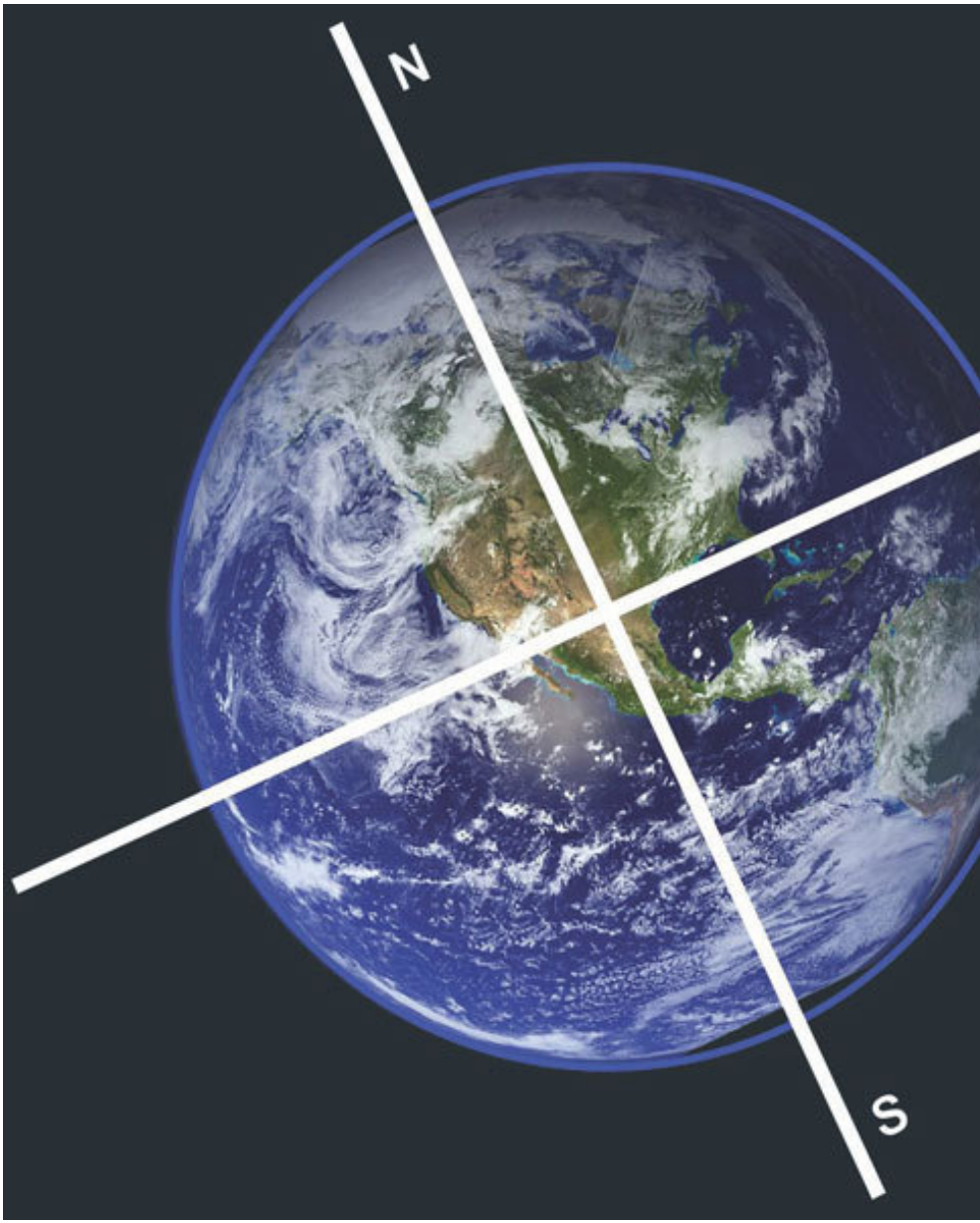

ପ୍ରକୃତି ହେଉଛି ମଣିଷର ପ୍ରତିଫଳନ। ଏହା ତୁମ ଭିତରେ କ'ଣ ଅଛି ତାହା ଦେଖାଏ। ତୁମର ଦୁନିଆରେ ଘଟୁଥିବା ସମସ୍ତ ଉତ୍ତାନ-ପ୍ରବାହ ମଣିଷ ଭିତରେ ଥିବା ଅଶାନ୍ତିର ଏକ ସୂଚକ। ଏହା ସହିତ, ତୁମଠାରୁ ଯାହା ଉତ୍ପନ୍ନ ହୁଏ ତାହା ପ୍ରକୃତି ଦ୍ୱାରା ଅବଶୋଷିତ ହୁଏ - ଯଦି ତୁମେ ସକାରାତ୍ମକ ଶକ୍ତି ପଠାଅ, ତେବେ ପ୍ରକୃତି ତାହା ଶାନ୍ତି ଏବଂ ସଦ୍ଭାବ ରୂପରେ ପ୍ରତିଫଳିତ କରିବ। ଯଦି ତୁମେ ନକାରାତ୍ମକ ଶକ୍ତି ପଠାଅ, ତେବେ ପ୍ରକୃତିର ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ନକାରାତ୍ମକ ହେବ। ଯଦି ତୁମେ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରେ ପରମାଣୁ ପରୀକ୍ଷଣ କର, ତେବେ ଫଳାଫଳ ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ଭୂମିକମ୍ପ ହେବ। ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟବଶତଃ, ଆମେ ଭୁଲିଯାଉ ଯେ ସମଗ୍ର ଗ୍ରହ ଆମର ଘର ଏବଂ ଆମେ ସମସ୍ତେ ସଂଯୁକ୍ତ। ବର୍ତ୍ତମାନ, ମଣିଷ ସଠିକ୍ ପଥରୁ ଏତେ ଦୂରରେ ଅଛି ଯେ

ପ୍ରକୃତି ଏକ ସଙ୍କେତ ଦେଉଛି। ତୁମେ ଏପରି ଏକ ଦୁନିଆରେ ବାସ କରୁଛ ଯେଉଁଠାରେ ଲୋକମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଷୟରେ କଥା ହେବାକୁ କିମ୍ବା ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପଥରେ ଚାଲିବାକୁ ଭୟ କରନ୍ତି କିମ୍ବା ଲଜ୍ଜିତ ହୁଅନ୍ତି। ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନେ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ କୁହନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ଅନୁସାରେ ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନର ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ମଧ୍ୟ ବଞ୍ଚନ୍ତି ନାହିଁ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ମଙ୍ଗଳଭାବରୁ ଏତେ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହୋଇଯାଆନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ଅକଳ୍ପନୀୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି। କିଛି ଲୋକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ କେବଳ ନିଜର ଅହଂକାରକୁ ପୋଷଣ କରିବା ପାଇଁ ତଥାକଥିତ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଯାତ୍ରା ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତି, କିମ୍ବା ଯେଉଁମାନେ ନିଜର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଏବଂ ଦାୟିତ୍ୱରୁ ଦୂରେଇ ଯାଆନ୍ତି ଏବଂ ନିଜକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଉଛନ୍ତି। ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନିୟମ ଏପରି ଭାବରେ ତିଆରି ହୋଇଛି ଯେ ଯେତେବେଳେ ମଣିଷ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସୀମା ଅତିକ୍ରମ କରେ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଭଲତା ସହିତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅସମାନତାରେ ଥାଆନ୍ତି ଏବଂ ଏକ ବଡ଼ ଅସନ୍ତୁଳନ ରହିଥାଏ, ପ୍ରକୃତି ସେମାନଙ୍କୁ ଚେତାବନୀ ଦେବ ଯେ ସେମାନେ ଭୁଲ ପଥ ଅନୁସରଣ କରୁଛନ୍ତି। ଯଦି ମଣିଷ ପରିବର୍ତ୍ତନ ନ ହୁଏ, ତେବେ ପ୍ରକୃତିକୁ ଏକ ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ପ୍ରକ୍ରିୟା ମାଧ୍ୟମରେ ସେହି ଅସନ୍ତୁଳନକୁ ସଂଶୋଧନ କରିବାକୁ ପଡିବ କାରଣ ଶେଷରେ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସୃଷ୍ଟି (ମାନବ ଏବଂ ପ୍ରକୃତି ଉଭୟ) ଯେପରି ପବିତ୍ର, ଉଦାର ଏବଂ ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ସୃଷ୍ଟି ଭାବରେ ଅସ୍ତିତ୍ୱ ପାଇବାକୁ ପଡିବ। କିନ୍ତୁ ସେହି ଶାନ୍ତି ପୁନଃସ୍ଥାପିତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ, ନକାରାତ୍ମକ ଶକ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ଲୋପ କରିବାକୁ ପଡିବ। ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ଆରମ୍ଭ ହୋଇସାରିଛି, କିନ୍ତୁ ଏଥର ପ୍ରକୃତି ପୃଥିବୀ ପୁଣି ଥରେ ପବିତ୍ର ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଶ୍ରାମ ନେବ ନାହିଁ - ଏପରି ଏକ ସ୍ଥାନ ଯେଉଁଠାରେ ମଣିଷ ସମନ୍ୱୟରେ ବାସ କରେ ଏବଂ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନଙ୍କ ପ୍ରକୃତ ଉପକରଣ ହେବାର ଅର୍ଥ ଅଭ୍ୟାସ କରେ। ଏକ ପ୍ରକୃତ ଉପକରଣ ହେବା ହେଉଛି ନିଃସ୍ୱାର୍ଥପର ଭାବରେ, ବୃହତର ମଙ୍ଗଳ ପାଇଁ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱାସ ସହିତ ବଞ୍ଚିବା।

ମଣିଷକୁ ପ୍ରକୃତି ସହିତ ସନ୍ତୁଳନ ରଖିବାକୁ ପଡିବ, ସଠିକ୍ ପଥରେ ରହିବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେ ଅଗ୍ରଗତି କରିବାକୁ ପଡିବ। ତଥାପି, ପୃଥିବୀରେ, ଜୀବନଚକ୍ର ଏପରି ଯେ କେତେବେଳେ ଭଲ ଅଧିକ ବ୍ୟାପିଯାଏ ଏବଂ ନକାରାତ୍ମକତା ସୀମିତ ହୋଇଯାଏ, କିମ୍ବା ବିପରୀତ, ଏବଂ ଏହା ଚକ୍ର ପରେ ଚକ୍ର ଚାଲିଥାଏ। କୌଣସି ସମୟରେ, ନକାରାତ୍ମକତା ଅତ୍ୟଧିକ ଅତ୍ୟଧିକ ହୋଇଯାଏ, ଏବଂ ନକାରାତ୍ମକତାର ଏହି ଅତ୍ୟଧିକ ବୃଦ୍ଧି ଏକ ସଫା କରିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା ଆଣିଥାଏ, କାରଣ ଏହି ନକାରାତ୍ମକତାର ଏକ ପ୍ରମୁଖ ଅଂଶକୁ ଲୋପ କରିବାକୁ ପଡିବ। ଯେହେତୁ ସଫା କରିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା ପ୍ରକୃତି ଦ୍ୱାରା ଆଣିବାକୁ ପଡିବ, ପ୍ରାକୃତିକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟର ପରିମାଣ ଏପରି ଯେ ଏକ 'ଧ୍ରୁବ ପରିବର୍ତ୍ତନ' ହେବ। ପୃଥିବୀର ଅକ୍ଷ ଭୌତିକ ଭାବରେ ବଦଳିଯିବ। ପ୍ରଳୟଙ୍କରୀ ଭୂମିକମ୍ପର ଏକ ଶୃଙ୍ଖଳା ଏହି ପ୍ରମୁଖ ଅସନ୍ତୁଳନ ସୃଷ୍ଟି କରିବ, ଯାହା ପରେ ବନ୍ୟା, ଜୁଆର ତରଙ୍ଗ, ନିଆଁ, ଅଧିକ ଭୂମିକମ୍ପ, ଜ୍ୱାଳାମୁଖୀ ଉଦ୍ଗିରଣ ଇତ୍ୟାଦି ହେବ। ଏହା ନକାରାତ୍ମକତାର ଏକ ପ୍ରମୁଖ ଅଂଶ ଲୋପ କରିବ। ଏହି ସୂଚନା ଆପଣଙ୍କୁ ଭୟଭୀତ କରିବା ପାଇଁ ନୁହେଁ; ଏହା ଆପଣଙ୍କୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ପାଇଁ ଜାଗ୍ରତ କରିବା ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ।

ଅକ୍ଷର ପରିବର୍ତ୍ତନ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନା ମଣିଷ ଦ୍ୱାରା?

ଈଶ୍ୱର ମଣିଷକୁ ପସନ୍ଦ କରିବା ପାଇଁ ସ୍ୱାଧୀନ ଇଚ୍ଛା ଦେଇଛନ୍ତି। ତେଣୁ, ଏହି ପରିବର୍ତ୍ତନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ମଣିଷ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ମିତ, କାରଣ ଏହା ମଣିଷର କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବା ନକାରାତ୍ମକ ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ହୁଏ। ଏହି ପରିବର୍ତ୍ତନ କାରଣ ଏବଂ ପ୍ରଭାବ ବିଷୟରେ ଏବଂ ଏହା ମଣିଷର କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରତି ଏକ ପ୍ରାକୃତିକ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା। ଏହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ମଣିଷ ହାତରେ। ଅବଚେତନ ମନର ମାର୍ଗଦର୍ଶନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରି, ମଣିଷ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପଥରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ବିଚ୍ୟୁତ ହେଉଛି। ଏହା ହେଉଛି ପରିବର୍ତ୍ତନ ଶୀଘ୍ର ଘଟିବାର ମୁଖ୍ୟ କାରଣ। ଯଦି ଆପଣ ପ୍ରକୃତିର ଚମତ୍କାର ଏବଂ ନାଜୁକ ସନ୍ତୁଳନକୁ ବିଚଳିତ କରନ୍ତି, ତେବେ ଏହାର ଦୃଢ଼ ପ୍ରଭାବ ପଡ଼ିବ।

ସିଫ୍ଟର ଅବଧି କେତେ ହେବ?

କିଛି ଘଣ୍ଟା ମଧ୍ୟରେ ଏକ ପ୍ରମୁଖ ଧ୍ୱଂସ ଘଟିବ। ଏହା ବହୁତ ଦ୍ରୁତ ହେବ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଅନେକ ଲୋକ ସେମାନଙ୍କର ନିକଟତମ ଏବଂ ପ୍ରିୟଜନଙ୍କୁ ହରାଇବେ, ଭଲ ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ଏବଂ ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦେବେ, ସେମାନଙ୍କୁ ବଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ଏବଂ ଆଶା ନ ଛାଡିବାକୁ ଶକ୍ତି ଦେବେ।

ଅକ୍ଷର ପରିବର୍ତ୍ତନ କେବେ ହେବ?

ସମୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ମଣିଷ ହାତରେ। ଯେତେ ଅଧିକ ଅପରାଧ ଏବଂ ପାପ ଘଟିବ, ସେତେ ଶୀଘ୍ର ପରିବର୍ତ୍ତନ ଘଟିବ।

ଏହି ପରିବର୍ତ୍ତନରୁ କିଏ ବଞ୍ଚିବ?

ବଞ୍ଚିବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ତୁମ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ। ସଫା କରିବା ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ନକାରାତ୍ମକତାର ଏକ ପ୍ରମୁଖ ଅଂଶ ପୋଛି ଦିଆଯିବ। ବଞ୍ଚିବା ପାଇଁ, ନିଶ୍ଚିତ କର ଯେ ତୁମେ ସେହି ନକାରାତ୍ମକତାର ଅଂଶ ନୁହଁ ଯାହାକୁ ପୋଛି ଦେବାକୁ ପଡିବ। ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେ ଉଠ।

ବିଶ୍ୱର ଜନସଂଖ୍ୟାର କେତେ ପ୍ରତିଶତ ବଞ୍ଚି ରହିବେ?

ବିଶ୍ୱର ଜନସଂଖ୍ୟାର 25% ବଞ୍ଚି ରହିବେ।

କେଉଁଠାରୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର ଆରମ୍ଭ ହେବ?

ଏହି ପରିବର୍ତ୍ତନ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱରେ ଏକ ପ୍ରଳୟଙ୍କରୀ ଭୂମିକମ୍ପ ସହିତ ଏକକାଳୀନ ଆରମ୍ଭ ହେବ, ଯାହାର ସାରା ବିଶ୍ୱରେ ଏକ ନିରନ୍ତର ଶୃଙ୍ଖଳିତ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ରହିବ ଏବଂ ସଫା କରିବ।

ପ୍ରକ୍ରିୟା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାରି ରହିବ। ସ୍ଥଳଭାଗ ସମୁଦ୍ର ଦ୍ୱାରା ବଦଳାଯିବ; ବ୍ୟାପକ ଅଗ୍ନିକାଣ୍ଡ ହେବ; ଏବଂ ଯେଉଁଠାରେ ପରମାଣୁ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର, ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଏବଂ ଗୋଳାବାରୁଦ ଗଚ୍ଛିତ ହେବ ସେଠାରେ ବଡ଼ ବିସ୍ଫୋରଣ ହେବ। ଏହି ଧ୍ୱଂସକାଣ୍ଡ ସ୍ମାରକୀ ହେବ।

ଛ ସ୍ଥାନାନ୍ତର ସମୟରେ ଏବଂ ପରେ ବିଶ୍ୱର କେଉଁ ଅଂଶ ସୁରକ୍ଷିତ ରହିବ?

ଯେଉଁ ସ୍ଥାନଗୁଡ଼ିକରେ ସକାରାତ୍ମକ କମ୍ପନ ଅଛି ସେଗୁଡ଼ିକ ସୁରକ୍ଷିତ ରହିବେ ଯେପରିକି କାନାଡା, ନ୍ୟୁଜିଲ୍ୟାଣ୍ଡ ଏବଂ ଅଷ୍ଟ୍ରେଲିଆର କିଛି ଅଂଶ। ଯେଉଁ ସ୍ଥାନଗୁଡ଼ିକରେ ନକାରାତ୍ମକ କମ୍ପନ ଅଛି ସେଗୁଡ଼ିକର ବଞ୍ଚିବାର ସମ୍ଭାବନା ସବୁଠାରୁ କମ୍ ରହିବ।

ଛ ସ୍ଥାନାନ୍ତର ପରେ, ସୁରକ୍ଷିତ ଅଞ୍ଚଳରେ ଔଷଧ ଆବଶ୍ୟକ ହେବ କି?

ପ୍ରାରମ୍ଭରେ, ଔଷଧ ଆବଶ୍ୟକ ହେବ, ତେଣୁ ଘରେ ଔଷଧ ମହଜୁଦ ରଖିବା ଭଲ। ଏହା ସହିତ, ପ୍ରାଥମିକ ଚିକିତ୍ସା ଏବଂ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ପରିଚାଳନା ପାଠ୍ୟକ୍ରମ ନେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତୁ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଆପଣ ଜାଣିପାରିବେ ଯେ ଯଦି କେହି ଆହତ ହୁଅନ୍ତି ତେବେ କ'ଣ କରିବେ।

ଛ ଏହି ପରିବର୍ତ୍ତନର ଆମର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବିକାଶ ସହିତ କ'ଣ ସମ୍ପର୍କ ଅଛି?

ଏହି ସମୟରେ ତୁମେ ସମସ୍ତେ ପୃଥିବୀରେ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ପାଇଛ, କାରଣ ଏତେ ନକାରାତ୍ମକତା ଯୋଗୁଁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା କଷ୍ଟକର, ସେହି ସମୟରେ ଭଲ ପାଇଁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ପାଇଁ। ତୁମେ ଏହିପରି ପ୍ରଗତି କରିବାକୁ ବାଛିଛ: କଷ୍ଟକର ସମୟରେ ପୃଥିବୀକୁ ଆସି ଏକ ସକାରାତ୍ମକ, ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜୀବନଯାପନ କରି। ପ୍ରଥମେ ତୁମକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ପଡିବ। ଅକ୍ଷର ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ତୁମକୁ ଏହା ଶୀଘ୍ର କରିବାକୁ ପଡିବ, କାରଣ ଏହା ତୁମର ପରୀକ୍ଷା। ଏହା ତୁମେ ବାଛିଥିବା ଏକ ପରୀକ୍ଷା। ପରିବର୍ତ୍ତନ ଘଟିବା ପରେ ପରିଷ୍କାର ପ୍ରକ୍ରିୟା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯିବ ଏବଂ ପୃଥିବୀରେ କମ୍ପନ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବ, ତେଣୁ ପ୍ରଲୋଭନ କମ୍ ହେବ; ତେଣୁ, ପରୀକ୍ଷା ହେଉଛି ଏବେ ପରିବର୍ତ୍ତନ। ଆତ୍ମିକ ଆତ୍ମା ତୁମକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଆମକୁ ତୁମର ସହଯୋଗ ଆବଶ୍ୟକ। ଯଦି ତୁମର ଉନ୍ନତି କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା ନାହିଁ, ତେବେ ଆମେ ତୁମକୁ ବାଧ୍ୟ କରିପାରିବୁ ନାହିଁ। କେବେବି କୁହ ନାହିଁ ଯେ ତୁମର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଉନ୍ନତି ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରିବା ପାଇଁ ସମୟ ନାହିଁ। ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ଏକ ଭୌତିକ ଅସ୍ତିତ୍ୱରେ ଅତ୍ୟଧିକ ଫସିଯାଅ, ତୁମେ କାହିଁକି ପୃଥିବୀକୁ ଆସିଛ ତାହା ଭୁଲିଯାଅ। କଷ୍ଟକର ସମୟରେ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିବା ହେତୁ ନିଜକୁ ଭାଗ୍ୟବାନ ମନେ କର। ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେ ଅଗ୍ରଗତି କରିବ, ତୁମେ ପାର୍ଥିବ ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକୁ କମ ଏବଂ କମ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେବ, ଏବଂ ତୁମେ ତୁମର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପୂରଣ କରିବ ଏବଂ ପୃଥିବୀରେ ତୁମର ମିଶନକୁ ସମାପ୍ତ କରିବ। ଶେଷରେ, ବୁଝନ୍ତୁ ଯେ

ନକାରାତ୍ମକତା ଶୀର୍ଷରେ ଥିବା ସମୟରେ ବର୍ତ୍ତମାନ କରାଯାଇଥିବା ଏକ ନିଃସ୍ୱାର୍ଥପର ଭଲ କାମ, ଆପଣଙ୍କୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ (ଶିଫ୍ଟ ପରେ) ଯେତେବେଳେ କମ୍ପନ ସକାରାତ୍ମକ ଥାଏ ଏବଂ ଭଲ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱଗାମୀ ହୋଇଥାଏ, ସେହି ସମାନ ଭଲ କାମ ଅପେକ୍ଷା ବହୁତ ଦ୍ରୁତ ଗତିରେ ଅଗ୍ରଗତି କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ।

ପରିବର୍ତ୍ତନ ସମ୍ପର୍କରେ ପୃଥିବୀରେ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଆତ୍ମାମାନେ କ'ଣ କରୁଛନ୍ତି?

ବର୍ତ୍ତମାନ, ଆମେ ପୃଥିବୀରେ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ପରିବର୍ତ୍ତନରୁ ବଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ବହୁତ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛୁ। ଆମେ ଭଲ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ସୁରକ୍ଷିତ ସ୍ଥାନକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ କାମ କରୁଛୁ। ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀରେ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପର ଏକ ଝଡ଼ ଚାଲିଛି, ଯାହା ବିଷୟରେ ଆପଣ ଜାଣି ମଧ୍ୟ ନାହାଁନ୍ତି। ଆମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସତର୍କ ଅଛୁ, ଏବଂ ପୃଥିବୀରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପରିବର୍ତ୍ତନର ନଜର ରଖୁଛୁ। ପରିବର୍ତ୍ତନ ଏକ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ପରିଷ୍କାର ପ୍ରକ୍ରିୟା। ଏହା ଆପଣଙ୍କ ଗ୍ରହର ଇତିହାସରେ ନିୟମିତ ବ୍ୟବଧାନରେ ଘଟିଛି; କିନ୍ତୁ, ଏଥର, ମଣିଷ ସେହି ଗ୍ରହକୁ ନଷ୍ଟ କରିବାର ବହୁତ ନିକଟତର ହୋଇଛି ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ଜୀବନ ଦିଏ, ସମର୍ଥନ କରେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ବୃଦ୍ଧି କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରେ। ମଣିଷକୁ ପ୍ରକୃତି ସହିତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକତା ଏବଂ ସମନ୍ୱୟରେ ବଞ୍ଚିବା ଶିଖିବାକୁ ପଡିବ। ତେଣୁ ଆପଣଙ୍କ ଜୀବନକୁ ସରଳ କରିବା ଏବଂ ସଠିକ୍ ପଥ ଅନୁସରଣ କରିବା ଆପଣଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ। ପୁଣି ଥରେ, ଆପଣଙ୍କ ବଞ୍ଚିବାର ଏକମାତ୍ର ଉପାୟ ହେଉଛି ଭଲ ପାଇଁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ଏବଂ ସଠିକ୍ ପଥ ଅନୁସରଣ କରିବା।

ପରିବର୍ତ୍ତନ ସମୟରେ ମଣିଷମାନଙ୍କୁ କିପରି ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ଏବଂ ସାହାଯ୍ୟ କରାଯିବ?

ଉଚ୍ଚ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଥିବା ଲୋକମାନେ ରକ୍ଷା ପାଇବେ। ବିପଦପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଥାନରେ ଫସି ରହିଥିବା ଭଲ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରିବା ପାଇଁ UFOଗୁଡ଼ିକ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ବିମ୍ ପଠାଇବେ। ସମସ୍ତେ ଏହି ବିମ୍ ଦେଖିବେ ଏବଂ ସେମାନେ ଭୟଭୀତ ହେବେ, କିନ୍ତୁ ଉଚ୍ଚ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଥିବା ଭଲ ଆତ୍ମାମାନେ ବୁଝିବେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ କ'ଣ କରିବାକୁ ପଡିବ ସେ ବିଷୟରେ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରାଯିବ। ଯଦିଓ ଭଲ ଆତ୍ମାଗୁଡ଼ିକ ଧ୍ୱଂସାବଶେଷ ତଳେ ପଡ଼ିଯାଆନ୍ତି ଏବଂ ମଣିଷ ଆଖିକୁ ଦୃଶ୍ୟମାନ ନହୁଏ, ସେମାନଙ୍କୁ 'ଦେଖାଯିବ' ଏବଂ ରକ୍ଷା କରାଯିବ। ଏହି ଆତ୍ମାଗୁଡ଼ିକୁ ସେହି ବିମ୍ ଆଡ଼କୁ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରାଯିବ ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ମହାକାଶଯାନକୁ ଉଠାଇବ। ଯେଉଁମାନେ ଉଚ୍ଚ କ୍ଷେତ୍ରରେ ନାହାନ୍ତି ଏବଂ ଖରାପ କମ୍ପନ ଅଛି ସେମାନେ ଏହି ବିମ୍ କୁ ଭୟ କରିବେ ଏବଂ ଚାହିଁଲେ ମଧ୍ୟ ବିମ୍ ସ୍ପର୍ଶ କରିପାରିବେ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଏଥିରେ ଯାଇପାରିବେ ନାହିଁ। ମହାକାଶଯାନରେ ପହଞ୍ଚିବା ପରେ, ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବଞ୍ଚିବାର କୌଶଳ ଶିଖାଯିବ ଏବଂ ତା'ପରେ ସମୁଦ୍ରରୁ ବାହାରି ଆସୁଥିବା ଦ୍ୱୀପପୁଞ୍ଜରେ ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ କରାଯିବ। ଏହା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାକୁ ପଡ଼ିଥିବା ସବୁଠାରୁ କଷ୍ଟକର ପରୀକ୍ଷା ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ହେବ ଏବଂ ସ୍ଥାନାନ୍ତର ପୂର୍ବରୁ, ସମୟରେ ଏବଂ ପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ଶକ୍ତି ଏବଂ ସକାରାତ୍ମକ ମନୋଭାବ ଆବଶ୍ୟକ ହେବ। ଏବେ ଆପଣ ବୁଝିପାରୁଛନ୍ତି କି ଆମେ ଆପଣଙ୍କୁ

କାହିଁକି ଶୀଘ୍ର ଉନ୍ନତି କରିବାକୁ କହୁଛୁ?

🛕 ସ୍ଥାନାନ୍ତର ପରେ ପରିବାର ଏକାଠି ରହିବ କି?

ଏହା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି କେତେ ଭଲ ତାହା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିବ। ପରିବର୍ତ୍ତନ ସମୟରେ କେବଳ ଆପଣଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ଗଣନା କରାଯିବ ଏବଂ ଆପଣଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ଆପଣ ଏକତା ରହିବେ କିମ୍ବା ଆପଣଙ୍କ ପରିବାରଠାରୁ ପୃଥକ ରହିବେ।

🛕 ଯଦି ଜଣେ ଗର୍ଭବତୀ ମାଆର କମ୍ପନ କମ୍ପନ ହୁଏ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଗର୍ଭସ୍ଥ ସନ୍ତାନ ଏକ ଭଲ ଆତ୍ମା ହୁଏ, ତେବେ ତାଙ୍କ ଭାଗ୍ୟ କ'ଣ ହେବ?

ପରିବର୍ତ୍ତନ ସମୟରେ କୌଣସି ଭଲ ଆତ୍ମା ଦୁଷ୍ଟ ମାତାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନେବ ନାହିଁ।

ଆତ୍ମ ବିଶ୍ଳେଷଣ ପତ୍ର
ନିଜ ପ୍ରତି ସଚ୍ଚୋଟ ରୁହନ୍ତୁ - VRRP

Sr. No.	Points to Analyse	Mo	Tu	We	Th	Fr	Sa	Su	Mo	Tu	We	Th	Fr	Sa	Su	Mo	Tu	We	Th	Fr	Sa	S
1.	Revenge																					
2.	Pride																					
3.	Physical and Mental Abuse (to self or others)																					
4.	Self-pity																					
5.	Selfishness																					
6.	Showing Off (boast, brag, etc.)																					
7.	Swindling/Deceiving																					
8.	Possessiveness																					
9.	Inquisitiveness																					
10.	Spreading Rumors (back-biting)																					
11.	Being Negative (thought or action)																					
12.	Materialistic																					
13.	Cowardice (keeping quiet, no courage to speak up)																					
14.	Lack of Discipline																					
15.	Laziness																					
16.	Nagging																					
17.	Being Stubborn																					
18.	Unpunctual (not respecting other's time)																					
19.	Doing Charity For Publicity																					
20.	Jealousy																					
21.	Lies																					
22.	Hatred																					
23.	Anger																					
24.	Irritability																					
25.	Hypocrisy																					
26.	Rudeness																					
27.	Depression or Anxiety																					
28.	Always Complaining/Grumbling																					
29.	Greed																					
30.	Impatience																					
31.	Keeping Grudges																					
32.	Encourage Evil																					
33.	Avoiding Responsibility/Duties																					
34.	Sarcasm																					
35.	Temptation To Do Wrong																					
36.	Dominating																					
37.	Arguing Unnecessarily																					
38.	Fighting																					
39.	Worrying																					
40.	Blaming Someone Else For Your Faults																					
41.	Taking Out Your Frustration On Someone																					
42.	Not Practising What You Preach																					
43.	Misguiding Someone On Purpose																					
44.	Hurting Someone's Feelings																					
45.	Having Fun At Someone Else's Expense																					
46.	Living Beyond Your Means																					
47.	Stinginess																					
48.	Wrong Judgement																					
49.	Not Praying																					
50.	Not Controlling Yourself, Mentally or Physically																					
51.	Manipulation																					
	Total																					

ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ:

ଆତ୍ମବିଶ୍ଳେଷଣ ପତ୍ର

ନିମ୍ନଲିଖିତଟି ଏକ ଆତ୍ମ ବିଶ୍ଳେଷଣ ପତ୍ର।

ଏହା ଜଣେ ମଣିଷର ସମସ୍ତ ସମ୍ଭାବ୍ୟ ନକାରାତ୍ମକ ଆତ୍ମା ଗୁଣଗୁଡ଼ିକୁ ତାଲିକାଭୁକ୍ତ କରେ। ଜଣେ ମଣିଷ ଭାବରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ପାଇଁ ଆପଣଙ୍କୁ ବୁଝିବାକୁ ପଡିବ ଯେ କ'ଣ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ପଡିବ। ତେଣୁ, ଏହି ତାଲିକାକୁ ଖୋଲା ମନରେ ଦେଖନ୍ତୁ ଏବଂ ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ଯେକୌଣସି ଗୁଣକୁ ଟିକ୍ କରନ୍ତୁ। ବିଶ୍ଳେଷଣ ପ୍ରତିଦିନ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ, ଦିନର ଶେଷରେ ଏବଂ ଆପଣଙ୍କୁ ସେହି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଦିନରେ ପ୍ରକାଶିତ ଗୁଣକୁ ଟିକ୍ କରିବାକୁ ପଡିବ। ଦୟାକରି ମନେରଖନ୍ତୁ ଯେ ଧାରଣା ହେଉଛି ନିଜ ପ୍ରତି କଠୋର ହେବା ନାହିଁ। ଏହା କୋମଳ ଆଖି ଏବଂ ଏକ ଗ୍ରହଣଶୀଳ ଏବଂ ନମ୍ର ମନ ସହିତ ଆପଣଙ୍କ ନିଜ ଆତ୍ମାକୁ ଦେଖିବା। ଏହା ଆପଣଙ୍କ ନିଜ ଆତ୍ମାରେ ବୁଝାମଣାର ଆଲୋକ ପ୍ରକାଶ କରିବା ବିଷୟରେ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଯାହା ନକାରାତ୍ମକ ତାହା ସେହି ଆଲୋକରେ ଦ୍ରବୀଭୂତ ହୁଏ। ଯଦିଓ ପ୍ରକ୍ରିୟାଟି ପ୍ରଥମେ କଷ୍ଟକର, ଦୟାକରି ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତୁ ଯେ ଏହା ଶେଷରେ ଆପଣଙ୍କ ଆରୋଗ୍ୟ ଆଡ଼କୁ ନେଇଯିବ।

ତୁମ ଭିତରେ ଯାହା ଭଲ ଅଛି - ତୁମର ସକାରାତ୍ମକ ଆତ୍ମାର ଗୁଣଗୁଡ଼ିକୁ - ନମ୍ରତାର ସହିତ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଏବଂ ଗ୍ରହଣ କରିବା ମଧ୍ୟ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ। ତେଣୁ ସେଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ସଚେତନ ରୁହ ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକରୁ ଶକ୍ତି ଲାଭ କର। ନକାରାତ୍ମକତାକୁ ଦୂର କରିବା ପାଇଁ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ବ୍ୟବହାର କର କିନ୍ତୁ ତୁମର ଭଲ ଗୁଣଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଗର୍ବ କର ନାହିଁ। ମହାନ ଅନୁଭବ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ - କୃତଜ୍ଞ ଅନୁଭବ କର।

ଭଗବାନଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦ!

ରାଟୁ (ବାମ) ବନ୍ଧୁଙ୍କ ସହିତ

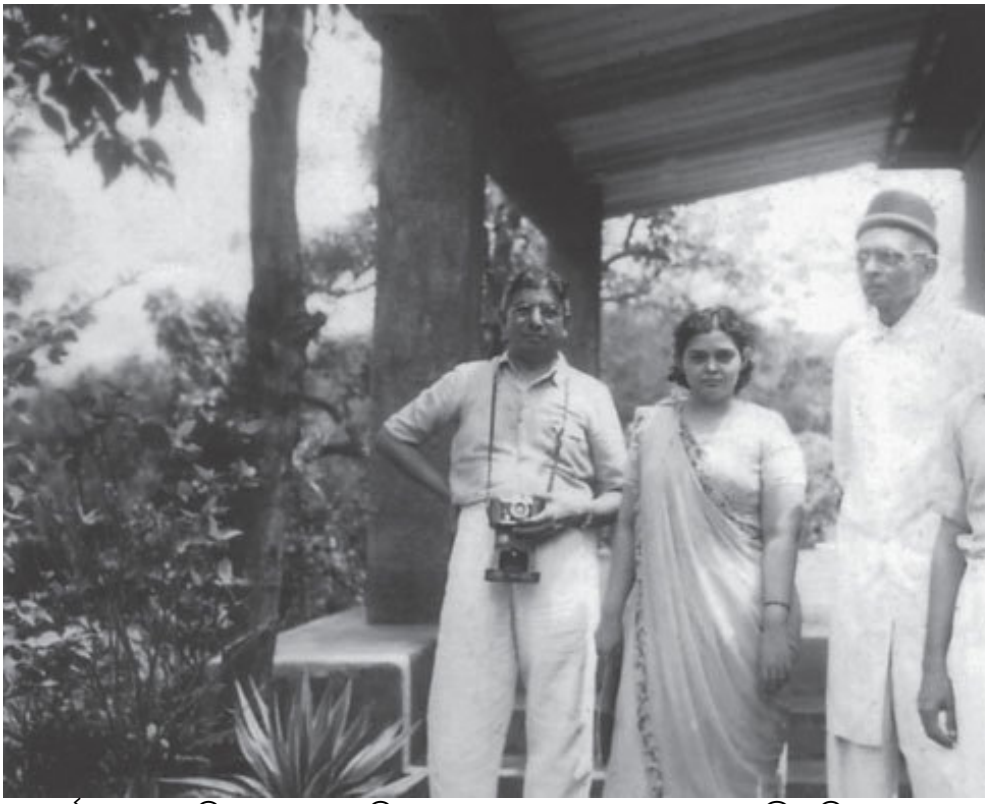

ଖୋର୍ସେଦ (ବାମରୁ ଦ୍ୱିତୀୟ) ଏବଂ ରୁମି (ଅତ୍ୟନ୍ତ ଡାହାଣ) ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଦିନରେ

ରାଟୁ (ମଧ୍ୟରେ) ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ସହିତ

ଖୋର୍ସେଦ୍, ଭିସି ଏବଂ ରୁମି ସେମାନଙ୍କର ପୋଷା କୁକୁର ଚୁ-ଚୁ ସହିତ |

ଖୋର୍ସେଦ, ରାଟୁ ଏବଂ ରୁମି

ଭିସ୍ପି ଦୁଇଟି ଚେୟାର ମଧ୍ୟରେ ତାଙ୍କ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶରୀରକୁ କଠୋର ଭାବରେ ସନ୍ତୁଳିତ କରିପାରୁଥିଲେ,
କେବଳ ତାଙ୍କ ଗୋଇଠିର ଧାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡର ପଛ ପାର୍ଶ୍ୱ ଦ୍ୱାରା ସମର୍ଥନ କରାଯାଉଥିଲା।

ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟଜନକ କାର: MRF 207

1 ଏପ୍ରିଲ, 1959 ରେ ତାଙ୍କ ନାଭଜୋଟ୍ ସମାରୋହ ପରେ ରାଟୁ ଭବନଗ୍ରି |

୧ April April April, ଏପ୍ରିଲ୍ ୧ 9 ରେ ତାଙ୍କ ନାଭଜୋଟ୍ ସମାରୋହ ପରେ ଭିସି ଭବନଗରୀ |

ରୁମି ଏବଂ ଖୋର୍ଶେଦ ସେମାନଙ୍କ ବିବାହ ଦିନ 6 ଅକ୍ଟୋବର, 1949 ରେ

ଖୋର୍ଶେଦ ଏବଂ ରୁମି ଭବନାଗ୍ରୀ ପଶୁପକ୍ଷୀ ବିଶେଷକରି କୁକୁରଙ୍କୁ ବହୁତ ଭଲ ପାଉଥିଲେ।

ବିସ୍ମି ଭାବନାଗ୍ରୀଙ୍କ ଜନ୍ମ ୯ ଅଗଷ୍ଟ, ୧୯୫୦ରେ ହୋଇଥିଲା।

ରାତୁ ଭାବନାଗ୍ରୀଙ୍କ ଜନ୍ମ ୧୩ ଡିସେମ୍ବର, ୧୯୫୧ରେ ହୋଇଥିଲା।

ଖୋର୍ଶେଦ ରୁମି ଭବନାଗିରିଙ୍କ ସହିତ ଏକ ସାକ୍ଷାତକାର

ତୁମେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା କିପରି ଆରମ୍ଭ କଲ?

ଯେତେବେଳେ ମୋ ପୁଅମାନେ ମରିଗଲେ, ମୁଁ ଏବଂ ମୋ ସ୍ୱାମୀ ବହୁତ ଦୁଃଖରେ ଥିଲୁ ଏବଂ ଆମେ କିପରି ଜୀବନକୁ ସାମ୍ନା କରିବୁ ତାହା ଜାଣି ନଥିଲୁ। ଆମର ପୁଅମାନେ ଆମ ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ କରି ଏବଂ ଆମକୁ ଆଶା ଏବଂ ସାହସର ବାର୍ତ୍ତା ଦେଇ ଆମକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିଲେ। ପରେ, ଯେତେବେଳେ ମୋର ସ୍ୱୟଂଚାଳିତ ଲେଖା କୌଶଳ ଭଲ ଭାବରେ ବିକଶିତ ହୋଇଥିଲା, ସେମାନେ ଆମକୁ କହିଲେ, "ଆମର ଲକ୍ଷ୍ୟ ହେଉଛି ତୁମ ଉଭୟଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ପୃଥିବୀର ଲୋକମାନଙ୍କୁ, ଆତ୍ମା ଜଗତର ଲୋକଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା।"

ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ତୁମର ପୁଅମାନଙ୍କ ମେସେଜ୍ ପାଇଲ, ତୁମର ପ୍ରଥମ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା କ'ଣ ଥିଲା? ତୁମେ କ'ଣ ମାନସିକ ଜିନିଷରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲ?

ଆମେ ବହୁତ ଉତ୍ସାହିତ ଥିଲୁ, ଏବଂ ହଁ, ଆମେ ସବୁବେଳେ ମାନସିକ ଜିନିଷରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛୁ। ସେମାନଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପୂର୍ବରୁ, ଭିସ୍ପି ଏବଂ ମୁଁ ପରଲୋକ ଏବଂ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରୁଥିଲୁ। ମୁଁ ସାତ ବର୍ଷ ବୟସରୁ, ଏହି ପ୍ରକାରର ଜ୍ଞାନ ପାଇଁ ମୋର ତୃଷା ଥିଲା। ମୋର ଥରେ ଏକ ଅଭିଜ୍ଞତା ହୋଇଥିଲା ଯାହା ଆଜି ମଧ୍ୟ ମୋ ସହିତ ରହିଛି। ରୁମି, ପିଲାମାନେ ଏବଂ ମୁଁ କିଛି ସମ୍ପର୍କୀୟଙ୍କ ସହିତ ସହର ବାହାରକୁ ଯାଉଥିଲୁ। ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ଯାତ୍ରା କରୁଥିଲି ସେତେବେଳେ ମୁଁ ସବୁବେଳେ ମିଠା ନେଇ ଯାଉଥିଲି, କିନ୍ତୁ ଏଥର ମୁଁ ଭୁଲି ଯାଇଥିଲି, ତେଣୁ ମୁଁ ରୁମିକୁ ଗାଡ଼ି ଅଟକାଇ କିଛି ଖାଇବାକୁ କହିଲି। ମୁଁ ଗାଡ଼ିରେ ଏକା ବସି ସେମାନଙ୍କ ଫେରିବା ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲି, ସେତେବେଳେ ମୁଁ ଏକ କାନ୍ଦୁଥିବା ଷଣ୍ଢକୁ ଦେଖିଲି। ମୁଁ ଦେଖିଲି ତାଙ୍କ ମୁହଁରୁ ଲୁହ ବହିଯାଉଛି ଏବଂ ମୁଁ ଭାବିଲି ଏହା କାହିଁକି ହେଉଛି। ସେ କଷ୍ଟ ପାଉଥିଲେ କି? ଷଣ୍ଢଟି ମୋ ଆଡ଼କୁ ମୁଣ୍ଡ ବୁଲାଇଲା ଏବଂ ଝରକା ପାଖରେ ତା'ର ଜାଲ ରଖିଲା, ଯେଉଁଠାରେ ମୋର ହାତ ଥିଲା, ଏବଂ ମୋତେ ଏପରି

ଭାବରେ ଚାହିଁଲା ଯେପରି ସେ ମୋତେ କହିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛି: ତୁମେ ଜାଣ ମୁଁ କାହିଁକି ଦୁଃଖ କରୁଛି, ମୁଁ ବହୁତ କଷ୍ଟ ପାଉଛି। ସେହି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ, ରୁମି, ପିଲାମାନେ ଏବଂ ମୋର ସମ୍ପର୍କୀୟମାନେ ଫେରି ଆସିଲେ ଏବଂ ମୁଁ ଷଣ୍ and ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଥିବାର ଦେଖି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ (ଆମର ଯୋଗାଯୋଗ ସମୟରେ ଭିସ୍ପି ମୋତେ କହିଥିଲେ ଯେ ନକାରାତ୍ମକ ଆତ୍ମାମାନେ ଶୀଘ୍ର ଅଗ୍ରଗତି କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ସେମାନେ ପୃଥିବୀରେ ଭାରଗ୍ରସ୍ତ ପଶୁ ଭାବରେ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନିଅନ୍ତି)। ଏହି ଅଭିଜ୍ଞତାରୁ ମୁଁ ବୁଝିପାରିଲି ଯେ ଭାରଗ୍ରସ୍ତ ପଶୁମାନେ ବହୁତ କଷ୍ଟ ପାଆନ୍ତି, ଯଦିଓ ମୁଁ ଏହା ବହୁତ ପରେ ଅନୁଭବ କରିନଥିଲି।

🪷 ପୁଅମାନଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁର ଗୋଟିଏ ମାସ ପରେ ତୁମେ କିପରି ଅନୁଭବ କଲ, ଏବଂ ଭିସ୍ପି ତୁମର ଦୁଃଖ ଏବଂ ଅବସାଦକୁ କିପରି ଦୂର କଲା? ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ କରୁଛ ବୋଲି ତୁମକୁ କ'ଣ ବିଶ୍ୱାସ କରାଇଲା?

ଆମ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବା ସମୟରେ, ଭିସ୍ପି ଏପରି କିଛି କହିଥିଲେ ଯାହା କେବଳ ସେ ଜାଣିଥିଲେ। ସେମାନେ ମୋତେ ଅପରିଚିତ ଲୋକଙ୍କ ନାମ ମଧ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଡାକି କିଛି ବାର୍ତ୍ତା ଦେବାକୁ କହିଥିଲେ। ଆମେ ଏହି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅପରିଚିତ ଲୋକଙ୍କୁ ଖୋଜି ବାହାର କରିଥିଲୁ ଏବଂ ଆମକୁ ଯେଉଁ ବାର୍ତ୍ତା ଦେବାକୁ କୁହାଯାଇଥିଲା ତାହା ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଇଥିଲୁ - ଏହା ଆମର ପ୍ରମାଣ ଥିଲା ଯେ ଏହି ଲୋକମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ଅସ୍ତିତ୍ୱରେ ଥିଲେ ଏବଂ ଭିସ୍ପିଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା ସଠିକ୍ ଥିଲା। ଯେତେବେଳେ ଆମେ ହତାଶ ଥିଲୁ, ଆମର ପୁଅମାନେ ଆମକୁ ମଜା କହି ଉତ୍ସାହିତ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଆମ ଜୀବନକୁ ଖୁସିରେ କିପରି ଚଳାଇବେ ତାହା ଦେଖାଇଥିଲେ। ସେମାନେ ଆମକୁ ହସାଇ ଦେଉଥିଲେ ଏବଂ ଆମକୁ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରୁଥିଲେ ଏବଂ କ'ଣ କରିବାକୁ ହେବ ଏବଂ କିପରି କରିବାକୁ ହେବ ତାହା କହିଥିଲେ।

ରୁଷ୍ଟମ ବାଗ ପାଭିଲିୟନରେ ଭିସି ଭବନଗ୍ରି |

ରାତୁ ଭାବନାଗ୍ରୀ ତାଙ୍କ କାର୍ ରେ

ଲୋକମାନେ କ'ଣ ତୁମକୁ ପ୍ରାୟତଃ ପଚାରୁଥିଲେ ଯେ ତୁମେ ମୃତ ଲୋକଙ୍କୁ କାହିଁକି ହଇରାଣ କରୁଛ?

ହଁ, ବହୁତ ଥରା ମୁଁ ସବୁବେଳେ ଭିସ୍ପିଙ୍କୁ ପଚାରିଥିଲି ଯେ ଆମେ ଯୋଗାଯୋଗ ମାଧ୍ୟମରେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରଗତିରେ ବାଧା ସୃଷ୍ଟି କରୁଛୁ କି ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ କ୍ଷତି କରୁଛୁ କି ନାହିଁ କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରଗତିକୁ ବାଧା ଦେଉଛୁ କି ନାହିଁ। ଯଦି ଆମେ ଏପରି କରିଥାନ୍ତୁ, ତେବେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ ବନ୍ଦ କରିଦେଇଥାନ୍ତୁ, ଯଦିଓ ଆମେ ଏହାକୁ ଭଲ ପାଉଥିଲୁ। ଭିସ୍ପି କହିଲେ, "ବିପରୀତରେ, ଆମେ ସମସ୍ତେ ବହୁତ ଶୀଘ୍ର ଅଗ୍ରଗତି କରିପାରିବା କାରଣ ଆମେ ଆମର ଯୋଗାଯୋଗ ସମୟରେ କିଛି ସେକେଣ୍ଡ ମଧ୍ୟରେ ଆପଣଙ୍କୁ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରିପାରିବା, କାରଣ ଆମକୁ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଆପଣଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ପଡିବ। ତୁମେ ଶୁଣିବାକୁ ଦିନ କିମ୍ବା ମାସ ସମୟ ନେଇପାର ଏବଂ ତୁମେ ଯାହା ଠିକ୍ ତାହା କରିନପାର, କିନ୍ତୁ ଆମର ଦୁଇ-ପାଖ ଯୋଗାଯୋଗ ସହିତ ଏହା ବହୁତ ଭଲ ହେବ।" ସେ ଆମକୁ ଆଶ୍ୱାସନା ଦେଇଥିଲେ ଯେ କିଛି ବି ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରଗତିକୁ କ୍ଷତି ପହଞ୍ଚାଇବ ନାହିଁ। ମୁଁ ତାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ ଜାରି ରଖିଲି। ସେ ଏହା ମଧ୍ୟ କହିଥିଲେ ଯେ ଆମେ ଆମର ଜୀବନ କିପରି ପରିଚାଳନା

କରୁଥିଲୁ ତାହା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ଆତ୍ମା ଜଗତ ଅପେକ୍ଷା ପୃଥିବୀରେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେ ଉଠିବା ବହୁତ ସହଜ ଏବଂ ଦ୍ରୁତ ଥିଲା।

ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଭଲ କି ଖରାପ ତାହା ବିଚାର କରିବା ଆମେ କିଏ?

'ବିଚାରୀ' ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାର କରିବା ଠିକ୍ ନୁହେଁ। ମୁଁ କାହାକୁ ବିଚାର କରୁନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଭିସ୍ପି ଏବଂ ରାଟୁଙ୍କ ମାର୍ଗଦର୍ଶନରେ ମୁଁ ସହଜାତ ଭାବରେ ଜାଣିପାରୁଛି ଯେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ କମ୍ପନ ଭଲ କି ଖରାପ, କିମ୍ବା ସେମାନେ ନିମ୍ନ ସ୍ତରରେ ଅଛନ୍ତି କି ନାହିଁ। ଆପଣ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେ ଉଠିବା ଏବଂ ଅଧିକ ଜ୍ଞାନ ହାସଲ କରିବା ସହିତ, ଆପଣଙ୍କର ଅବଚେତନ ମନ ଆପଣଙ୍କୁ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରେ ଏବଂ ଆପଣ ଆପଣଙ୍କର ନିଜସ୍ୱ ପ୍ରବୃତ୍ତି ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହୁଅନ୍ତି। ଆପଣ ନକାରାତ୍ମକ ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ଅସହଜ ଅନୁଭବ କରନ୍ତି ଏବଂ ଆପଣ କେବଳ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୂରେଇ ଯିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି। ଭଲ ଲୋକଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହାର ବିପରୀତ ସତ୍ୟ ଯେଉଁମାନେ ନିଜକୁ ଉନ୍ନତ କରିବାକୁ ବହୁତ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି - ଆପଣ ସହଜାତ ଭାବରେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆକର୍ଷିତ ହୁଅନ୍ତି।

କିଛି ଲୋକ ଆତ୍ମା ଜଗତରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ପାଗଳ କାହିଁକି ଭାବନ୍ତି?

ଲୋକମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ନ କରିବାର ଅନେକ କାରଣ ଅଛି। କେତେକ ଯାହା ଦେଖିପାରନ୍ତି ନାହିଁ କିମ୍ବା ବୁଝିପାରନ୍ତି ନାହିଁ ତାକୁ ନେଇ ଭୟଭୀତ ହୁଅନ୍ତି; କେତେକ ପିଲାଦିନରୁ ମସ୍ତିଷ୍କ ଧୋଇ ହୋଇଯାଆନ୍ତି; କେତେକ କେବଳ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଅସ୍ତିତ୍ୱରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ବୋଲି ଅଭିନୟ କରନ୍ତି; କେତେକ ସେମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି କାରଣ ସେମାନେ ଭୟ କରନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କ ପରିବାର ଏବଂ ବନ୍ଧୁମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ହସିପାରନ୍ତି; କେତେକ ଦୋଷୀ ହୋଇଥିବାରୁ ଏହି ବିଶ୍ୱାସକୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ; କେତେକଙ୍କ ପାଇଁ, ସେମାନେ ଦୁର୍ବଳ ହୋଇଥିବାରୁ ଭୁଲ ରାସ୍ତାରେ ରହିବା ସହଜ। ମୋ ପାଖକୁ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ ଆସୁଥିବା ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ କୋଡ଼ିଏ ଏବଂ ତିରିଶ ଦଶକର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ବୟସର କିଶୋର କିମ୍ବା ଯୁବକ - ବହୁତ କମ୍ ବୃଦ୍ଧ ଲୋକ। ବୃଦ୍ଧ ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଚିନ୍ତାଧାରା ଉପରେ ସ୍ଥିର ଏବଂ ପରଲୋକର ଅସ୍ତିତ୍ୱକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନେ ସାଧାରଣତଃ ଆତ୍ମା ଜଗତକୁ ଭୟ କରନ୍ତି। ଯେଉଁମାନେ ଦୋଷୀ ସେମାନେ ଆସିବେ ନାହିଁ କାରଣ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଦୋଷ ସ୍ୱୀକାର କରିବାକୁ ଭୟ କରନ୍ତି, କାରଣ ସେମାନେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ କ'ଣ କରିଛନ୍ତି; ସେମାନେ ସାଧାରଣତଃ ଖରାପ କାମ କରି ଚାଲିଥାନ୍ତି, ଏବଂ ଚାହାଁନ୍ତି ନାହିଁ ଯେ ଅନ୍ୟମାନେ ଏହା ଜାଣନ୍ତୁ, ତେଣୁ ସେମାନେ ଏହି ଜ୍ଞାନକୁ ଏଡ଼ାଇ ଯାଆନ୍ତି।

ଭିସ୍ପି, ରାଟୁ ଏବଂ ପପସିଙ୍କର ହବି କ'ଣ ଥିଲା?

ଆମ ପରିବାର ସବୁବେଳେ ସଙ୍ଗୀତ ଏବଂ ଡ୍ରାଇଭିଂରେ ଆଗ୍ରହୀ ଥିଲା, ଏବଂ ପୁରୁଷମାନେ ଖେଳକୁଦକୁ ଭଲ ପାଉଥିଲେ। ଭିସ୍ପି ଏବଂ ମୁଁ ପଢିବାକୁ ଭଲ ପାଉଥିଲି ଏବଂ ସେ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଜିମ୍ ରିଭସ୍ ଏବଂ ନାଟ୍ କିଙ୍ଗ କୋଲ୍ ସଙ୍ଗୀତକୁ ଭଲ ପାଉଥିଲେ। ଭିସ୍ପି କାର ଏବଂ ଜାହାଜ ମଡେଲ ସହିତ ଟିଙ୍କର୍ କରିବାକୁ ଉପଭୋଗ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ସେ ନିଜର ସ୍ପିକର ମଧ୍ୟ ତିଆରି କରୁଥିଲେ। ସେ ଯେଉଁ ସଙ୍ଗୀତ ରେକର୍ଡ଼ କରିଥିଲେ ତାହା ଅସାଧାରଣ ଥିଲା ଏବଂ ମୋ ପାଖରେ ଏବେ ବି କିଛି ଅଛି। ଆମେ ସମସ୍ତେ ପଶୁମାନଙ୍କୁ ଭଲ ପାଉଥିଲୁ, ବିଶେଷକରି କୁକୁର, ଏବଂ ଆମର ଅନେକ ଥିଲେ - କୋଲି, ପୋମେରାନିଆନ୍, ଆଲସାଟିଆନ୍ ଏବଂ ଏକ ଲାସା ଆପ୍ସୋ, ଯାହାକୁ ଭିସ୍ପି ବହୁତ ଭଲ ଭାବରେ ତାଲିମ ଦେଇଥିଲେ।

ରାଟୁ ଅପେକ୍ଷା ଭିସ୍ପି ବିଷୟରେ କାହିଁକି ଅଧିକ ଶୁଣାଯାଏ ଏବଂ ଚର୍ଚ୍ଚିତ ହୁଏ?

ଆମେ ଭିସ୍ପିଙ୍କ ବିଷୟରେ ଅଧିକ ଶୁଣିପାରୁଛୁ କାରଣ ସେ ରାଟୁଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ପୃଥିବୀ ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ବାର୍ତ୍ତା ଦେଉଛନ୍ତି। ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ, ରାଟୁଙ୍କ କାମ ହେଉଛି ଆତ୍ମା ଜଗତରେ ପହଞ୍ଚିଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରି ସାହାଯ୍ୟ କରିବା। ସେ ପୃଥିବୀ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ କରି ଭିସ୍ପିଙ୍କ ସହିତ ମଧ୍ୟ କାମ କରନ୍ତି।

ଆପଣ ପ୍ରଥମେ ଅନ୍ୟ କାହା ପାଇଁ କେବେ ଯୋଗାଯୋଗ କରିଥିଲେ?

୧୯୮୧ ମସିହାରେ, ମୁଁ ମୋ ସମ୍ପର୍କୀୟ ଭାଇ ଏବଂ କିଛି ସମ୍ପର୍କୀୟଙ୍କ ପାଇଁ ଯୋଗାଯୋଗ କରିଥିଲି।

ଲୋକମାନେ ଆପଣଙ୍କ ପାଖକୁ କେଉଁ ପ୍ରମୁଖ କାମ ପାଇଁ ଆସନ୍ତି?

ପ୍ରାୟ ୫୦% ଲୋକ ମୋ ପାଖକୁ ବାର୍ତ୍ତା ମାଧ୍ୟମରେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ଏବଂ ସାନ୍ତ୍ୱନା ପାଇବା ପାଇଁ ଆସନ୍ତି। ଅନ୍ୟ ୫୦% ପରିବାର ଅଶାନ୍ତି, ପିତାମାତା ଏବଂ ପିଲାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗମ୍ଭୀର ସମସ୍ୟା, ବୈବାହିକ ସମସ୍ୟା ଏବଂ ସବୁଠାରୁ ଖରାପ କଥା ହେଉଛି, ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନକାରାତ୍ମକତା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଥିବା ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକମାନେ ସମସ୍ୟା ଥିବା ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଭକ୍ତ। ଜୀବନର ସମସ୍ତ କ୍ଷେତ୍ରର ଲୋକମାନେ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ପାଇବା ପାଇଁ ଆସନ୍ତି ଏବଂ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରେ - ଯଦି ସେମାନେ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ, ଶିଖିବାକୁ ଏବଂ ଉନ୍ନତି କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ହୁଅନ୍ତି।

ଯଦି ତୁମର ପାଠକମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ବାର୍ତ୍ତା ଦେବା

ପାଇଁ ଥାଆନ୍ତା, ତାହା କ'ଣ ହୋଇଥାନ୍ତା?

ପୃଥିବୀରେ ଅନେକ ଭଲ ଆତ୍ମା ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରିୟଜନଙ୍କୁ ହରାଇ ଭୁଲ ପଥ ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି କାରଣ ସେମାନେ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି ଯେ କିପରି ଯନ୍ତ୍ରଣାକୁ ସମ୍ଭାଳିବେ। ଆମେ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆଶ୍ୱସ୍ତ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛୁ ଯେ ସେମାନେ ଏକା ନୁହଁନ୍ତି। ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରିୟଜନମାନେ ଏବେ ବି ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଅଛନ୍ତି, ଆତ୍ମିକ ଜଗତରୁ ସେମାନଙ୍କର ଦେଖାଶୁଣା କରନ୍ତି। ବର୍ଷ ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ଭିସ୍ପି ମୋତେ ଯାହା କହିଥିଲେ ତାହା ସର୍ବଦା ମନେ ରଖନ୍ତୁ: "ପ୍ରକୃତ, ପ୍ରକୃତ ପ୍ରେମ କେବେ ମରେ ନାହିଁ। ପୃଥିବୀରେ ତୁମର ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ମଧ୍ୟ ନୁହେଁ। ପ୍ରେମ ମୃତ୍ୟୁଠାରୁ ମହାନ। ପ୍ରେମ ଅନନ୍ତ। ମୃତ୍ୟୁ କେବଳ ଏକ ପରିବର୍ତ୍ତନ - ଗୋଟିଏ ଜଗତରୁ ଅନ୍ୟ ଏକ ଜଗତକୁ, ଗୋଟିଏ ଶରୀରରୁ ଅନ୍ୟ ଏକ ଶରୀରକୁ। ମୃତ୍ୟୁ ଆଦୌ ବଡ଼ କିଛି ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ପ୍ରେମ ଅସାଧାରଣ।"

ଶବ୍ଦକୋଷ

ଆକାଶିକ ରେକର୍ଡ

ଆକାଶିକ ରେକର୍ଡଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ମୃତିର ହଲ୍ କିମ୍ବା ପତ୍ରିକାର ହଲ୍ ଭାବରେ ମଧ୍ୟ ଜଣାଶୁଣା। ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟ, ଭଲ କିମ୍ବା ଖରାପ, ଏଠାରେ ଆପଣଙ୍କ ଆତ୍ମା ନାମରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇଛି। ଆକାଶିକ ରେକର୍ଡଗୁଡ଼ିକରେ ଆପଣ ପୃଥିବୀରେ ବିତାଇଥିବା ସମସ୍ତ ଜୀବନର ସ୍ମୃତି ରହିଛି। ଯେତେବେଳେ ପୃଥିବୀର ଆତ୍ମା ଗଭୀର ସ୍ୱପ୍ନହୀନ ନିଦ୍ରାରେ ଥାଆନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ଅବଚେତନ ମନ ଆକାଶିକ ରେକର୍ଡରେ ପ୍ରବେଶ କରେ।

ଦୂତମାନେ

ଦୂତମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ୫ମ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ୭ ଏବଂ ତା'ଠାରୁ ଅଧିକ ରାଜ୍ୟରୁ ଭଲ ଆତ୍ମା। ସେମାନଙ୍କର ଚମତ୍କାର କରିବାର କ୍ଷମତା ଏବଂ ଶକ୍ତି ଅଛି। ଜରୁରୀକାଳୀନ ପରିସ୍ଥିତିରେ, ତାଙ୍କ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ମଙ୍ଗଳ ଆତ୍ମାଙ୍କ ଠାରୁ ଅନୁମତି ନେଇ ସେମାନେ ମାନବମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ପୃଥିବୀକୁ ମଧ୍ୟ ଆସିପାରିବେ। ନିମ୍ନ ସ୍ତରର ଆତ୍ମାମାନେ ଦୂତ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ କାରଣ ସେମାନଙ୍କୁ ତାଲିମ ନେବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ ଏବଂ ପୃଥିବୀର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ କିପରି ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରିବେ ସେ ବିଷୟରେ ଅଧିକ ଜ୍ଞାନ ରଖିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ।

ଆଷ୍ଟ୍ରାଲ୍ ପ୍ଲେନ୍

ସୂକ୍ଷ୍ମ ସମତଳ ହେଉଛି ପୃଥିବୀଠାରୁ ଉଚ୍ଚ କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମା ସ୍ତର ଅପେକ୍ଷା ନିମ୍ନ ଏକ ପରିମାଣ। ଏହି ଅର୍ଥରେ ଏହା ପୃଥିବୀ ଏବଂ ଆତ୍ମା ଜଗତ ମଧ୍ୟରେ ଅଛି। ଏକ ସୂକ୍ଷ୍ମ ସମତଳ ହେଉଛି ଯେଉଁଠାରେ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଆତ୍ମା ବାସ କରନ୍ତି। ଏହି ସୂକ୍ଷ୍ମ ଆତ୍ମାମାନେ ସୂକ୍ଷ୍ମ ସମତଳରୁ ପୃଥିବୀକୁ ଦେଖିପାରିବେ କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମା ସ୍ତର କିମ୍ବା ଆତ୍ମା ଜଗତକୁ ଦେଖିପାରିବେ ନାହିଁ।

ନକ୍ଷତ୍ରିକ ଜୀବମାନେ

ସେମାନେ ହଜିଯାଇଥିବା ଆତ୍ମା ଯେଉଁମାନେ ଅବଚେତନ ମନର ପରାମର୍ଶକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଆତ୍ମିକ ପ୍ରାଣୀ ହେବାକୁ ମନା କରିଛନ୍ତି। ଏକ ସୂକ୍ଷ୍ମ ପ୍ରାଣୀ ହେଉଛି ଯାହା ନିଜର ପାର୍ଥିବ, ଭୌତିକ ଶରୀରକୁ ତ୍ୟାଗ କରିଛି କିନ୍ତୁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକ ଆତ୍ମିକ ପ୍ରାଣୀ ନୁହେଁ। ଏହା ମୃତ୍ୟୁ ସମୟରେ ଏହାର ମାନବ ରୂପ ପରି ଦେଖାଯାଏ।

ଆଭା

ଆଭା ହେଉଛି ଏକ ଶକ୍ତି କ୍ଷେତ୍ର ଯାହା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜୀବର ଶରୀରକୁ ଘେରି ରହିଥାଏ। ଏହାର ରଙ୍ଗ ଏବଂ ତୀବ୍ରତା ବର୍ତ୍ତମାନର ମନୋଭାବ, ଭାବପ୍ରବଣ ଏବଂ ଶାରୀରିକ ଅବସ୍ଥାକୁ ପ୍ରତିଫଳିତ କରେ। କିଛି ମଣିଷଙ୍କର ଆଭା ଦେଖିବାର କ୍ଷମତା ଥାଏ।

ସ୍ୱୟଂଚାଳିତ ଲେଖା

ସ୍ୱୟଂଚାଳିତ ଲେଖା ହେଉଛି ଏକ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଯାହା ମାଧ୍ୟମରେ ଆତ୍ମାମାନେ ପୃଥିବୀରେ ଥିବା ମଣିଷମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ କରନ୍ତି। ଆପଣ ଯାହାଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ କରୁଛନ୍ତି, ସେହି ଆତ୍ମା ପୃଷ୍ଠାରେ ହାଲୁକା ଭାବରେ କଲମକୁ ଧରି ରଖିବା ସମୟରେ ଏହାକୁ ଘୁଞ୍ଚାଇବେ। ଧୀରେ ଧୀରେ, ସମୟ ସହିତ, ଶବ୍ଦ ଏବଂ ତା'ପରେ ବାକ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି ହେବ।

କେବେବି ନିଜେ ସ୍ୱୟଂଚାଳିତ ଲେଖା ଲେଖିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତୁ ନାହିଁ। ସୁରକ୍ଷା ଲିଙ୍କ୍ ବିନା ନିଜେ ସ୍ୱୟଂଚାଳିତ ଲେଖା ଆରମ୍ଭ କରିବା ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିପଦପୂର୍ଣ୍ଣ।

କଳା ଯାଦୁ

କଳା ଯାଦୁ ହେଉଛି ଏକ ଗୁପ୍ତ ଅଭ୍ୟାସ ଯାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିୟମ ବିରୁଦ୍ଧରେ, ଯେଉଁଠାରେ ମଣିଷ ସ୍ୱାର୍ଥପର ଲାଭ ପାଇଁ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର କ୍ଷତି କରିବା ପାଇଁ ନକାରାତ୍ମକ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଆତ୍ମା ଏବଂ ସତ୍ତା ଏବଂ ନିଜର ନକାରାତ୍ମକ ଚିନ୍ତାଧାରାକୁ ବ୍ୟବହାର କରେ।

ଚ୍ୟାନେଲ୍

ଏକ ମାଧ୍ୟମ ଯାହା ମାଧ୍ୟମରେ ଆତ୍ମାମାନେ ପୃଥିବୀର ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ କରିପାରିବେ।

ବିବେକ

ଏହାକୁ ଅବଚେତନ ମନ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ। ଅବଚେତନ ମନ ଦେଖନ୍ତୁ।

ଅତିରିକ୍ତ ସେନ୍ସୋରୀ ଧାରଣା [ESP]

ESP ହେଉଛି ସ୍ପର୍ଶ, ସ୍ୱାଦ, ଶ୍ରବଣ, ଦୃଷ୍ଟି ଏବଂ ଗନ୍ଧର ପାଞ୍ଚ ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ବାହାରେ ଥିବା ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁଭବ କରିବାର କ୍ଷମତା।

ଭୂତମାନେ

ସୂକ୍ଷ୍ମ ପ୍ରାଣୀ ଦେଖନ୍ତୁ।

ଗୋଷ୍ଠୀ ଆତ୍ମା

ଈଶ୍ୱର ଏକ ସମୟରେ କିଛି ସଂଖ୍ୟକ ଆତ୍ମା ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲେ। ଏହି ଆତ୍ମାଗୁଡ଼ିକ ପୃଥିବୀରେ ଏକାଠି, ଗୋଟିଏ ଗୋଷ୍ଠୀରେ, ଜୀବନ ପରେ ଜୀବନରେ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ପାଆନ୍ତି, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ପରସ୍ପରକୁ କର୍ମଫଳ ଦେବାକୁ, ସେମାନଙ୍କର ଲକ୍ଷ୍ୟରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଏବଂ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେ ଉଠିବାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବେ। ଗୋଷ୍ଠୀ ଆତ୍ମାଗୁଡ଼ିକୁ ସୋଲ ମେଟ୍ ଭାବରେ ମଧ୍ୟ ଜଣାଯାଏ।

ହଲ୍ ଅଫ୍ ଜର୍ନାଲ୍ସ

ଆକାଶିକ ରେକର୍ଡସ୍ ଦେଖନ୍ତୁ।

ଶିକ୍ଷା ଭବନ

ଶିକ୍ଷା ହଲ୍ ହେଉଛି ଆତ୍ମା ଜଗତର ଏକ ସ୍ଥାନ ଯେଉଁଠାରେ ଆତ୍ମାମାନେ ସୂଚନା ପାଇବା ପାଇଁ ଯାଇପାରିବେ। ଏହା ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସତ୍ୟରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକ ପାଠାଗାର ପରି। ଏଥିରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିୟମ, ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡର ପ୍ରକୃତି ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସୃଷ୍ଟିର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିଗ ବିଷୟରେ ଜ୍ଞାନ ରହିଛି। ଆତ୍ମାର ବୁଝିବା କ୍ଷମତା ଅନୁସାରେ ସୂଚନା ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ।

ସ୍ମୃତି ଭବନ

ଆକାଶିକ ରେକର୍ଡସ୍ ଦେଖନ୍ତୁ।

ବିଶ୍ରାମ ହଲ୍

ଯଦି ପୃଥିବୀରେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଅପ୍ରତ୍ୟାଶିତ ଏବଂ ହଠାତ୍ ହୁଏ, ତେବେ ସେହି ଆତ୍ମାକୁ ବିଶ୍ରାମ ଗୃହକୁ ନିଆଯାଇଥାଏ। ଯେହେତୁ ଏହି ଆତ୍ମାଗୁଡ଼ିକ ଆଘାତପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇପାରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଆରୋଗ୍ୟ କିରଣ ଦିଆଯାଏ।

ଉଚ୍ଚ ଭଲ ଆତ୍ମା[ଗୁଡ଼ିକ]

ଏକ ଉଚ୍ଚ ଭଲ ଆତ୍ମା ହେଉଛି ଏକ ଆତ୍ମା ଯାହା ରାଜ୍ୟ 6 ପର୍ଯ୍ୟାୟ 7 ଏବଂ ତା'ଠାରୁ ଅଧିକରୁ ଆସିଛି।

ସେହି କ୍ଷେତ୍ରର ଉଚ୍ଚ ମଙ୍ଗଳ ଆତ୍ମା

ପ୍ରତ୍ୟେକ ରାଜ୍ୟର ଶାସକ, ରାଜା କିମ୍ବା ମୁଖ୍ୟଙ୍କୁ ସେହି ରାଜ୍ୟର ଉଚ୍ଚ ଭଲ ଆତ୍ମା କୁହାଯାଏ - ପରବର୍ତ୍ତୀ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡର ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆତ୍ମା।

ତାଙ୍କର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଭଲ ଆତ୍ମା

୭ମ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକର ଶାସକ, ରାଜା କିମ୍ବା ମୁଖ୍ୟ। ସେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡର ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆତ୍ମା।

ଉଚ୍ଚ ଆତ୍ମ

ଅବଚେତନ ମନ ଦେଖନ୍ତୁ।

ପ୍ରବୃତ୍ତି

ପ୍ରବୃତ୍ତି ହେଉଛି ଏକ ଈଶ୍ୱର-ପ୍ରଦତ୍ତ, ଅନ୍ତଃସ୍ପୃଷ୍ଟ ଭାବନା ଯାହା ଅବଚେତନ ମନରୁ ଆସେ।

ଏହି ଭାବନା ଆପଣଙ୍କ ଏବଂ ଆପଣଙ୍କ ଚାରିପାଖରେ ଥିବା ଲୋକଙ୍କ ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ।

କର୍ମ

କର୍ମ ହେଉଛି ଆତ୍ମାର ଚିନ୍ତାଧାରା, ଶବ୍ଦ କିମ୍ବା କାର୍ଯ୍ୟର ପରିଣାମ। ଏହା ତୁମେ ଯାହା ବୁଣ, ତୁମେ ତାହା ଅମଳ କର ଏହି ନୀତି ଉପରେ ଆଧାରିତ। କର୍ମ ତୁମର ଋଣ ହୋଇପାରେ କିମ୍ବା ତୁମେ ପାଇପାରୁଥିବା ଆଶୀର୍ବାଦ ହୋଇପାରେ।

ଲିଙ୍କ୍

ସ୍ୱୟଂଚାଳିତ ଲେଖା ପ୍ରକ୍ରିୟା ସମୟରେ ଉଚ୍ଚ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଏ, ପ୍ରାର୍ଥନା ଏବଂ ସକାରାତ୍ମକ ଶକ୍ତି ମାଧ୍ୟମରେ, ପୃଥିବୀର ଆତ୍ମା ଏବଂ ଭଲ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସୁରକ୍ଷିତ ଯୋଗାଯୋଗ ପାଇଁ। ଏହି ଲିଙ୍କ କେବଳ ଜଣେ ଅଭିଜ୍ଞ ଏବଂ ଅଧିକୃତ ସ୍ୱୟଂଚାଳିତ ଲେଖକ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ଯୋଗଦାନ କରାଯାଇପାରିବ ଯେତେବେଳେ ଆତ୍ମା ଜଗତରୁ ଅନୁମତି ମିଳିଯିବ।

ମାଷ୍ଟର

ଜଣେ ଗୁରୁ ଜଣେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ବୁଝାନ୍ତି। ଜଣେ ବିକଶିତ ଆତ୍ମା ଯିଏ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରଦାନ ଏବଂ ପ୍ରସାର କରିବା ପାଇଁ ଆତ୍ମା ଜଗତର ଉଚ୍ଚ କ୍ଷେତ୍ରରୁ ପୃଥିବୀକୁ ଆସନ୍ତି।

ମଧ୍ୟମ

ଏକ ମାଧ୍ୟମ ହେଉଛି ପୃଥିବୀର ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ ଆତ୍ମା ଜଗତ ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ।

ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ

ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଚିନ୍ତାଧାରା, କଥା କିମ୍ବା କାର୍ଯ୍ୟ ପଛରେ ଥିବା ପ୍ରକୃତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ, କାରଣ କିମ୍ବା ପ୍ରେରଣାଦାୟକ ଶକ୍ତି।

ଅତୀତ ଜୀବନ ସ୍ମୃତି

ଆତ୍ମାର ପୂର୍ବ ଜୀବନରେ ଘଟିଥିବା କୌଣସି ଘଟଣା କିମ୍ବା ଘଟଣାର ଅଂଶର ସ୍ମୃତି।

ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା

ଯେତେବେଳେ ପୃଥିବୀରେ ଅତ୍ୟଧିକ ନକାରାତ୍ମକତା ଥାଏ, ସେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱର ଲୋକଙ୍କୁ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଉଚ୍ଚ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡରୁ ଏକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉଚ୍ଚ ଆତ୍ମାକୁ ପୃଥିବୀକୁ ପଠାନ୍ତି। ଏହି ପୟଗମ୍ବର ପୃଥିବୀର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ଦିଅନ୍ତି ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେ ଉନ୍ନତି କରିପାରିବେ। ପୟଗମ୍ବରମାନେ ବହୁତ କମ୍ ପୃଥିବୀକୁ ଆସନ୍ତି, କେବଳ ଯେତେବେଳେ ଗ୍ରହ ଏକ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସଙ୍କଟର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୁଏ।

କ୍ଷେତ୍ରଗୁଡ଼ିକ

ଆତ୍ମା ଜଗତରେ ସାତଟି ଅସ୍ତିତ୍ୱର ସ୍ଥାନ ବା ସ୍ତର ଅଛି, ଯେଉଁଥିରୁ ଗୋଟିଏ ହେଉଛି ସବୁଠାରୁ ନିମ୍ନ ଏବଂ ସାତଟି ହେଉଛି ସର୍ବୋଚ୍ଚ।

ସିନ୍ସି

ଏକ ସଭା ହେଉଛି ଲୋକଙ୍କ ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀର ଏକ ବୈଠକ ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କର ମୃତ ପ୍ରିୟଜନ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅଲୌକିକ ସତ୍ତା ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ କରିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି। ଏହା ଏକ ମାଧ୍ୟମ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପାଦିତ ହୁଏ ଯିଏ ଗୋଷ୍ଠୀ ଏବଂ ଆତ୍ମାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ।

ଅକ୍ଷର ପରିବର୍ତ୍ତନ

ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନିୟମ ଏପରି ଭାବରେ ତିଆରି ହୋଇଛି ଯେ ଯେତେବେଳେ ମଣିଷ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସୀମା ଅତିକ୍ରମ କରି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେ ଭୁଲ୍ ହୁଏ, ପ୍ରକୃତି ସେମାନଙ୍କୁ ଚେତାବନୀ ଦେବ ଯେ ସେମାନେ ଭୁଲ ପଥ ଅନୁସରଣ କରୁଛନ୍ତି। ଯଦି ମଣିଷ ପରିବର୍ତ୍ତନ ନ ହୁଏ, ତେବେ ପ୍ରକୃତି ଏକ ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ପ୍ରକ୍ରିୟା ମାଧ୍ୟମରେ ଅସନ୍ତୁଳନକୁ ସଂଶୋଧନ କରିବ। ଯେହେତୁ ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ପ୍ରକ୍ରିୟା ପ୍ରକୃତି ଦ୍ୱାରା ଘଟେ, ପ୍ରାକୃତିକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟର ପରିମାଣ ଏପରି ଯେ ପୃଥିବୀର ଅକ୍ଷ ଢଳିଯିବ ଯାହା ଫଳରେ "ପୋଲ୍ ସିଫ୍ଟ" ହେବ।

ସିଲଭର୍ କର୍ଡ

ରୂପା ଡୋରି ହେଉଛି ଆଲୋକର ଏକ କିରଣ ଯାହା ତୁମର ଆତ୍ମା ଏବଂ ତୁମର ପାର୍ଥିବ ଶରୀର ମଧ୍ୟରେ ସଂଯୋଗ।

ଆତ୍ମା

ଆତ୍ମା ହେଉଛି ତୁମର ଅନନ୍ତ ଆତ୍ମିକ ଶରୀର। ଯେପରି ପୃଥିବୀରେ ତୁମର ଏକ ଭୌତିକ ଶରୀର ଅଛି, ଯାହା ଭୌତିକ ମନ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ, ସେହିପରି ଆତ୍ମା ହେଉଛି ତୁମର ଅମର ଆତ୍ମିକ ଶରୀର ଏବଂ ତୁମର ଅବଚେତନ ମନ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ।

ଆତ୍ମାର ଚରିତ୍ର [S]

ଆତ୍ମାର ଗୁଣଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି ସେହି ଗୁଣଗୁଡ଼ିକ - ସକାରାତ୍ମକ ଏବଂ ନକାରାତ୍ମକ - ଯାହାକୁ ଏକ ଆତ୍ମା ଅନେକ ଜୀବନକାଳ ମଧ୍ୟରେ ସଂଗ୍ରହ କରେ।

ଆତ୍ମା ସାଥୀ

ଗ୍ରୁପ୍ ସୋଲ୍ସ ଦେଖନ୍ତୁ।

ଆତ୍ମାର ନାମ

ଯେତେବେଳେ ଆତ୍ମା ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମାକୁ ଏକ ଆତ୍ମା ନାମ ଦିଆଯାଏ। ଯେପରି ଆତ୍ମା ଦୁଇ ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ ହୁଏ, ସେହିପରି ନାମ ମଧ୍ୟ, ଯାହା ତୁମର ଅସ୍ତିତ୍ୱ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମାନ ରହିଥାଏ। ତୁମର କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ତୁମର ଆତ୍ମା ନାମ ଅଧୀନରେ ଆକାଶିକ ରେକର୍ଡରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇଛି।

ଆତ୍ମା

ଆତ୍ମା ତୁମର ଆତ୍ମା ଏବଂ ତୁମର ଅବଚେତନ ମନକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରେ।

ଆତ୍ମା ମାର୍ଗଦର୍ଶିକା

ପୃଥିବୀର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମାର ଆତ୍ମା ଜଗତରେ ଜଣେ ଅଭିଭାବକ ଅଛନ୍ତି ଯିଏ ଜନ୍ମରୁ ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାର୍ଥିବ ଆତ୍ମାକୁ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରନ୍ତି। ଏହି ଅଭିଭାବକଙ୍କୁ ତୁମର ଆତ୍ମା ମାର୍ଗଦର୍ଶକ ଭାବରେ ଜଣାଶୁଣା, ଏବଂ ତୁମକୁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରିବା ତାଙ୍କର କାମ।

ଆତ୍ମା ବିଶ୍ୱ

ଆମର ପ୍ରକୃତ ଘର। ଏହା 7ଟି ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ରାଜ୍ୟରେ ବିଭକ୍ତ। ପ୍ରତ୍ୟେକ

Realm ର 10 ଟି ପର୍ଯ୍ୟାୟ ଅଛି।

ଅବଚେତନ ମନ

ଅବଚେତନ ମନକୁ ବିବେକ, ଉଚ୍ଚ ମନ, ଉଚ୍ଚ ଆତ୍ମ କିମ୍ବା ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ସ୍ୱର ଭାବରେ ମଧ୍ୟ ଜଣାଶୁଣା। ଏହା ଆପଣଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ମନ ଯାହା ଆପଣଙ୍କ ଆତ୍ମାକୁ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରେ।

ଟେଲିପାଥି

ଟେଲିପାଥି ହେଉଛି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରକ୍ଷେପିତ ଚିନ୍ତାଧାରାର ରୂପରେ ବାର୍ତ୍ତା ଗ୍ରହଣ କରିବାର କ୍ଷମତା, ଯାହା ଆପଣଙ୍କ ଅବଚେତନ ମନ ମାଧ୍ୟମରେ ପହଞ୍ଚିଥାଏ।

ଯମଜ ଆତ୍ମା

ଯେତେବେଳେ ଏକ ଆତ୍ମା ୪ର୍ଥ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ୫ରେ ତା'ର ମାନବ ଯାତ୍ରା ଆରମ୍ଭ କରେ, ଏହା ଦୁଇ ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ ହୁଏ; ଏକ ପୁରୁଷ ଆତ୍ମା ଏବଂ ଏକ ମହିଳା ଆତ୍ମା। ଏହି ଦୁଇଟି ଆତ୍ମା ପୃଥକ ଭାବରେ ବିଦ୍ୟମାନ ଏବଂ ପୃଥକ ଭାବରେ ସେମାନଙ୍କର ପାର୍ଥିବ ଯାତ୍ରା ଜାରି ରଖନ୍ତି ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଭୟ ୭ମ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ୯ରେ ପହଞ୍ଚି ନ ଥାଆନ୍ତି। ସେଠାରେ ସେମାନେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡକୁ ଅଗ୍ରଗତି କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆତ୍ମା ହେବା ପାଇଁ ପୁନଃମିଳନ କରନ୍ତି।

କମ୍ପନ

ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁ, ଜୀବିତ ହେଉ କି ଅନ୍ୟଥା, ଏକ କମ୍ପନ ଥାଏ। କମ୍ପନ ହେଉଛି ଶକ୍ତିର ଏକ ଆବୃତ୍ତି ଯାହା ବିଭିନ୍ନ ବେଗରେ ପ୍ରବାହିତ ହୁଏ। କମ୍ପନଗୁଡ଼ିକ ଭଲ କିମ୍ବା ଖରାପ। ଏକ ଭଲ କମ୍ପନ ଆପଣଙ୍କୁ ଆରାମଦାୟକ ଏବଂ ସକାରାତ୍ମକ ଅନୁଭବ କରାଏ, ଯେତେବେଳେ ଏକ ଖରାପ କମ୍ପନ ଆପଣଙ୍କୁ ଅସହଜ ଏବଂ ନକାରାତ୍ମକ ଅନୁଭବ କରାଏ (ଆପଣ କେବଳ ଏହା ଚିହ୍ନିପାରିବେ ଯଦି ଆପଣ ଏକ ଭଲ ଆତ୍ମା ଯାହାର ଅବଚେତନ ମନ ଖୋଲା)।

ଚାଲିବା-ଭିତରେ

ଯଦି ପୃଥିବୀର ପରିସ୍ଥିତି ଆପଣଙ୍କ ସାମର୍ଥ୍ୟଠାରୁ ଅଧିକ କଷ୍ଟକର ହୋଇଯାଏ, ଏବଂ ଆପଣ ସଠିକ୍ ରାସ୍ତାରେ ଅଛନ୍ତି, ତେବେ ୱାକ୍-ଇନ୍ ଭାବରେ ଜଣାଶୁଣା ଆତ୍ମା ଜଗତର ଏକ ଭଲ ଆତ୍ମା ଆପଣଙ୍କ ଶରୀରକୁ କବଳିତ କରିବ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କଷ୍ଟକର ସମୟ ଶେଷ ନହୁଏ। ଏହା ବହୁତ କମ୍ ଏବଂ କେବଳ ଜରୁରୀକାଳୀନ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଘଟେ।

ସୁପାରିଶ କରାଯାଇଥିବା ପଢ଼ିବା

ସତ୍ୟର ସନ୍ଧାନ: ରୁଥ୍ ମଣ୍ଟଗୋମେରୀ

ଏଠାରେ ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ: ରୁଥ୍ ମଣ୍ଟଗୋମେରୀ

ଏକ ପର ଦୁନିଆ: ରୁଥ୍ ମଣ୍ଟଗୋମେରୀ

ପୂର୍ବ ବିଶ୍ୱ: ରୁଥ୍ ମଣ୍ଟଗୋମେରୀ

ଆମ ମଧ୍ୟରେ ଅପରିଚିତ ବ୍ୟକ୍ତି: ରୁଥ୍ ମଣ୍ଟଗୋମେରୀ

ସୁସ୍ଥ ହେବା ପାଇଁ ଜନ୍ମ: ରୁଥ୍ ମଣ୍ଟଗୋମେରୀ

ଆସନ୍ତାକାଲି ପାଇଁ ଦ୍ୱାରଦେଶ: ରୁଥ୍ ମଣ୍ଟଗୋମେରୀ

ବାଟରେ ଥିବା ସାଥୀ: ରୁଥ୍ ମଣ୍ଟଗୋମେରୀ

ନୂତନ ଯୁଗର ବାହକ: ରୁଥ୍ ମଣ୍ଟଗୋମେରୀ

ଆମ ମଧ୍ୟରେ ଏଲିଏନ୍: ରୁଥ୍ ମଣ୍ଟଗୋମେରୀ

ଆଗାମୀ ବିଶ୍ୱ: ରୁଥ୍ ମଣ୍ଟଗୋମେରୀ

ମୃତକମାନେ କ'ଣ କଷ୍ଟ ପାଆନ୍ତି?: ଲରେନ୍ସ ବର୍ଟ

ସିଲଭର ବିର୍ଚଙ୍କ ଶିକ୍ଷା: ସିଲଭର ବିର୍ଚ

ସିଲଭର ବିର୍ଚରୁ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ: ସିଲଭର ବିର୍ଚ

ରୂପା ବିର୍ଚଙ୍କ ଦର୍ଶନ: ରୂପା ବିର୍ଚ

ଜୀବନ, ମୃତ୍ୟୁ ଏବଂ ପରର ରହସ୍ୟ: ଏଫ୍. ରୁସ୍ତମଜୀ

ଜୀବନ ପରେ ଜୀବନ: ରେମଣ୍ଡ ମୁଡି ଜୁନିଅର, MD

ମୃତ୍ୟୁ ଏବଂ ମୃତ୍ୟୁ ପୂର୍ବରୁ ଏହାର ରହସ୍ୟ: କାମିଲ୍ ଫ୍ଲାମାରିଅନ୍

ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ତୁମେ ବଞ୍ଚିଯିବ: ଶେରଉଡ୍ ଏଡି

ଅଦୃଶ୍ୟ ବିଶ୍ୱରେ ଜୀବନ: ଆନ୍ଥୋନି ବୋର୍ଜିଆ

ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଏକ ଜୀବନ: ଡକ୍ଟର ଏସ୍. ରାଲ୍ଫ ହାର୍ଲୋ

ପୁନର୍ଜନ୍ମର ସୂଚକ କୋଡ଼ିଏଟି ମାମଲା: ଇଆନ୍ ଷ୍ଟିଭେନସନ୍, MD

ବିଶ୍ୱାସ ହେଉଛି ଉତ୍ତର: ନର୍ମାନ ଭିନସେଣ୍ଟ ପିଲ୍

ଅନେକ ଜୀବନ, ଅନେକ ଗୁରୁ: ବ୍ରାଏନ୍ ୱେଇସ୍, MD

ମାଷ୍ଟର୍ସଙ୍କ ଠାରୁ ବାର୍ତ୍ତା: ବ୍ରାଏନ୍ ୱେଇସ୍, MD

ଏଡଗାର କେସ୍: ଶୋଇଥିବା ପ୍ରଫେଟ୍: ଜେସ୍ ଷ୍ଟର୍ନ

ଅନେକ ପ୍ରାସାଦ: ଏଡଗାର କେୟସ ପୁନର୍ଜନ୍ମର କାହାଣୀ: ଜିନା ସେରମିନାରା

ଆଟଲାଣ୍ଟିସ୍ ଉପରେ: ଏଡଗାର କେଏସ୍

ପୃଥିବୀ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଅପଡେଟ୍: ହ୍ୟୁ ଲିନ୍ କେସ୍

ଆମେ ଆର୍କଟୁରୀୟମାନେ: ଡକ୍ଟର ନୋର୍ମା ମିଲାନୋଭିଚ୍ (ବେଟି ରାଇସ୍ ଏବଂ ସିନ୍ଥିଆ ପ୍ଲାସ୍କିଙ୍କ ସହିତ)

ପରବର୍ତ୍ତୀ ଶବ୍ଦ

ଖୋର୍ଶେଦ ମାଉସୀ ସବୁବେଳେ କହୁଥିଲେ, "ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତା ଏକ 'ହାଲୁକା' ବିଷୟ। ଏଥିରେ ଅଧିକ ଗଭୀରକୁ ଯାଅ ନାହିଁ।" ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତା ପାହାଡ଼ ଭିତରକୁ ଦୌଡ଼ି ପଳାଇବା ବିଷୟରେ ନୁହେଁ। ଏହା ଏଠାରେ ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜୀବନଯାପନ କରିବା, ଆପଣଙ୍କ ସମସ୍ୟାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବା ଏବଂ ଆପଣଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଏବଂ ଦାୟିତ୍ୱ ପୂରଣ କରିବା ବିଷୟରେ। ଏହା ପୃଥିବୀରେ ଆପଣଙ୍କ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ମିଶନକୁ ସମାପ୍ତ କରିବା ବିଷୟରେ। ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ଏହି ସୂକ୍ଷ୍ମ ସନ୍ତୁଳନକୁ ବୁଝିବେ, ଆପଣଙ୍କ ଜୀବନ ଆନନ୍ଦମୟ ହେବ।

କେବଳ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତା ଉପରେ ହଜାର ହଜାର ପୁସ୍ତକ ପଢ଼ିବା କିମ୍ବା ଏକ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଗୋଷ୍ଠୀରେ ଯୋଗଦାନ କରି ଏବଂ ତା'ପରେ ଏହାର ମୁଖ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ - ନିଃସ୍ୱାର୍ଥପର ସେବା ଏବଂ ସତ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ବିଫଳ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଜଣେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ହୋଇଯାଏ ନାହିଁ। ଆପଣଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନକୁ ଚଲାଇବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ଆପଣଙ୍କର ପ୍ରବୃତ୍ତି ଆପଣଙ୍କୁ କ'ଣ ଠିକ୍ ଏବଂ କ'ଣ ଭୁଲ ତାହା ବୁଝିବା ପାଇଁ ପ୍ରେରଣା ଦେବାକୁ ପଡିବ। ପୁସ୍ତକରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ଜ୍ଞାନ ବିଷୟରେ ଉନ୍ମାଦ ହେବା ଏବଂ ଏହାର ପ୍ରକୃତ ପ୍ରୟୋଗ ବିନା ଆପଣଙ୍କ ଅହଂକାରକୁ ଭାବିବାକୁ ଦେବାର କୌଣସି ଲାଭ ନାହିଁ। ଅନେକ ଏହି ଫାଶରେ ପଡ଼ିଯାଆନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା ପ୍ରଚାର କରନ୍ତି ତାହା ଅଭ୍ୟାସ ନକରି ନିଜକୁ ଶିକ୍ଷକ ବୋଲି ବୋଲାନ୍ତି। ସେମାନଙ୍କର ଅହଂକାର ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ଧ ହୋଇ, ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜ୍ଞାନ ହାସଲ କରିବାର ବର୍ଷଗୁଡ଼ିକ କୌଣସି ପ୍ରୟୋଗ ନ ଥିବାରୁ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାଏ ଏବଂ ତେଣୁ କୌଣସି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବିକାଶ ହୁଏ ନାହିଁ - ସବୁକିଛି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଗର୍ବ ଯୋଗୁଁ ଯାହା ମଣିଷର ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ପତନ। ଯାହା ଆପଣଙ୍କୁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ କରିଥାଏ ତାହା ହେଉଛି ଆପଣଙ୍କର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ କାର୍ଯ୍ୟ। କେବଳ ପ୍ରକୃତ ନିଃସ୍ୱାର୍ଥପର କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରକୃତ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଣିଥାଏ।

ଖୋର୍ଶେଦ ମାଉସୀ ସବୁବେଳେ ଛୋଟ ଛୋଟ ଦୟାଳୁ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ପସନ୍ଦ କରୁଥିଲେ। ସେ ସର୍ବଦା ଆମକୁ ଯେକୌଣସି ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ ପାଇଁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱାସ ସହିତ ପଦକ୍ଷେପ ନେଇ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବାକୁ ଉତ୍ସାହିତ କରୁଥିଲେ। ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତା ଏକ ଧୀର କିନ୍ତୁ ନିଶ୍ଚିତ ଚଢ଼ିବା। ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କର ତ୍ରୁଟି ଅଛି ଏବଂ ଆମେ ସମସ୍ତେ ଭୁଲ କରୁ, କିନ୍ତୁ ଆମକୁ ନିଜକୁ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କରିବାକୁ ପଡିବ, ଏବଂ ଉନ୍ନତି କରିବା ଏବଂ ଆମର ଲକ୍ଷ୍ୟ ହାସଲ କରିବା ପାଇଁ ନିରନ୍ତର ଚେଷ୍ଟା କରିବାକୁ ପଡିବ। ପରମେଶ୍ୱର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଦୂତମାନଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟରେ, ଆମେ ଏହା କରିପାରିବା।

ଠିକ୍ ଯେପରି ପୋକ କୋକୁନରୁ ବାହାରି ପ୍ରଜାପତିରେ ପରିଣତ ହୁଏ ଏବଂ ଉଡ଼ିଯାଏ, ତୁମେ ବିଶ୍ୱାସ କର କି ନ କର, ତୁମର ଆତ୍ମା ଭୌତିକ ସୀମାବଦ୍ଧତାରୁ ମୁକ୍ତ ହେବ ଏବଂ ସ୍ରଷ୍ଟାଙ୍କ ସହିତ ଏକ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୃଦ୍ଧିର ଉଚ୍ଚତର ଅଞ୍ଚଳକୁ ଉଡ଼ିଯିବ।

ଭଗବାନଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦ!

ଶିୟାମାକ୍

ଲେଖକଙ୍କ ବିଷୟରେ

ଖୋର୍ଶେଦ ଭାବନାଗ୍ରୀ ନୀ ସ୍କ୍ରାଆଲା ୧୯୨୫ ମସିହାରେ ଭାରତର ମୁମ୍ବାଇ (ବମ୍ବେ)ରେ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ। ତାଙ୍କର ପିଲାଦିନର ସ୍ୱପ୍ନ ଥିଲା ଜଣେ ଶିକ୍ଷକ, ମନସ୍ତତ୍ତ୍ୱବିତ୍ କିମ୍ବା ଗୁପ୍ତଚର ହେବା। ସେ ବଗିଚା କାମ, ରୋଷେଇ ଏବଂ ସଙ୍ଗୀତ, ବିଶେଷକରି ହାୱାଇଆନ୍ ଗିଟାରକୁ ଭଲ ପାଉଥିଲେ ଏବଂ ସେ ବହୁତ କ୍ରିକେଟ୍ ଦେଖୁଥିଲେ। ୧୯୪୯ ମସିହାରେ, ସେ ରୁମି ଭାବନାଗ୍ରୀଙ୍କୁ ବିବାହ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଦୁଇଟି ପୁଅ, ଭିସ୍ପି ଏବଂ ରାଟୁ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ। ସେ ଜାଣିପାରିଲେ ଯେ ସେ ତାଙ୍କ ପରିବାରର ଅଟୋମୋବାଇଲ୍ ଏବଂ ଡ୍ରାଇଭିଂ ପ୍ରତି ଆଗ୍ରହକୁ ସହଭାଗୀ କରନ୍ତି। ୧୯୮୦ ମସିହାରେ ଏକ କାର ଦୁର୍ଘଟଣାରେ ତାଙ୍କ ପୁଅମାନଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ, ସେ ସ୍ୱୟଂଚାଳିତ ଲେଖା ପ୍ରକ୍ରିୟା ମାଧ୍ୟମରେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ। ତାଙ୍କ ପୁଅମାନେ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ ଯେ ପୃଥିବୀରେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରସାର କରିବା ତାଙ୍କର ଲକ୍ଷ୍ୟ। ୧୯୯୮ ମସିହାରେ, ୭୨ ବର୍ଷ ବୟସରେ, ସେ କାନାଡାର ଭାନକୁଭରକୁ ଚାଲିଗଲେ, ଯେଉଁଠାରେ ସେ ଅଗଷ୍ଟ ୨୦୦୭ ମସିହାରେ ତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କ ମିଶନ ପାଇଁ ଅକ୍ଲାନ୍ତ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଚାଲିଥିଲେ। ଶ୍ରୀମତୀ ଭାବନାଗ୍ରୀଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ଥିଲା ଯେ ଏହି ପୁସ୍ତକ ଯଥାସମ୍ଭବ ଅଧିକ ଲୋକଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚୁ।

ଅସ୍ୱୀକାର

ଏହି ପୁସ୍ତକରେ ଥିବା ବାର୍ତ୍ତାଗୁଡ଼ିକ ସ୍ୱୟଂଚାଳିତ ଲେଖା ପ୍ରକ୍ରିୟା ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛି ଏବଂ ଏହା ଲେଖକ ଏବଂ/ଅଥବା VRRP ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଶିକ୍ଷାର ମତାମତ କିମ୍ବା ମତାମତ ନୁହେଁ। VRRP ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଶିକ୍ଷା କୌଣସି ଦାୟିତ୍ୱ ଏବଂ/ଅଥବା ଦାୟିତ୍ୱ ଗ୍ରହଣ କରେ ନାହିଁ ଏବଂ ଏହି ପୁସ୍ତକରେ ଥିବା ବାର୍ତ୍ତାଗୁଡ଼ିକର ବିଷୟବସ୍ତୁର ସଠିକତା, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣତା କିମ୍ବା ସମୟାନୁବର୍ତ୍ତୀତା କିମ୍ବା ଯେକୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ଏହାର ଉପଯୁକ୍ତତା ବିଷୟରେ କୌଣସି ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କିମ୍ବା ୱାରେଣ୍ଟି କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଆଶ୍ୱାସନା ଦିଏ ନାହିଁ।

ଏହି ପୁସ୍ତକ ପଢିବା ଦ୍ୱାରା, ପାଠକ ଉପରୋକ୍ତ ଦାବିକୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ଏବଂ ଏହା ପରେ ସେ ଯେକୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ତାଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦାୟିତ୍ୱ ନିଶ୍ଚିତ କରନ୍ତି ଏବଂ ସେ ଏହି ପୁସ୍ତକର ବିଷୟବସ୍ତୁ ପାଇଁ ଏବଂ/ଅଥବା ପାଠକ କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ଅଧୀନରେ କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଦାବି କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ VRRP ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଶିକ୍ଷାକୁ ଦାୟୀ କରିବେ ନାହିଁ।

VRRP ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଶିକ୍ଷା ହେଉଛି ଏପରି ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ଯେଉଁମାନେ "ଆତ୍ମା ଜଗତର ନିୟମ" ରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଜ୍ଞାନ ପ୍ରସାର କରିବାକୁ ପ୍ରତିବଦ୍ଧ। ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରିୟଜନଙ୍କୁ ହରାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ ଏବଂ ସାନ୍ତ୍ୱନା ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ଏବଂ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି। ଏପରି ଘଟଣା ଘଟିଛି ଯେଉଁଠାରେ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ VRRP ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଶିକ୍ଷାର ଏକ ଅଂଶ ଭାବରେ ନିଜକୁ ପ୍ରତାରଣା କରି ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ VRRP ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଶିକ୍ଷା ଏଥିପାଇଁ ଦାୟୀ ନୁହେଁ। VRRP ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଶିକ୍ଷା ଗୋଷ୍ଠୀର ଏକ ଅଂଶ ବୋଲି ଦାବି କରୁଥିବା ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଦୟାକରି VRRP ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଶିକ୍ଷା ସହିତ ଯାଞ୍ଚ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ସତ୍ୟତା ଯାଞ୍ଚ କରନ୍ତୁ।

ସ୍ୱୟଂଚାଳିତ ଲେଖା ହେଉଛି ଲେଖା ସାମଗ୍ରୀର ଏକ ପ୍ରକ୍ରିୟା କିମ୍ବା ଉତ୍ପାଦ ଯାହା ଲେଖକଙ୍କ ସଚେତନ ମନରୁ ନୁହେଁ ବରଂ ଆତ୍ମା ଜଗତରୁ ଆସିଥାଏ। ଏଥିପାଇଁ ଅଭ୍ୟାସ ଏବଂ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ଏବଂ ତଦାରଖ ଆବଶ୍ୟକ। କେବଳ VRRP ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଶିକ୍ଷାର ଜଣେ ଅଧିକୃତ, ଅଭିଜ୍ଞ ଏବଂ ସଂଯୁକ୍ତ ବର୍ତ୍ତମାନର ସଦସ୍ୟ ଆପଣଙ୍କର ସ୍ୱୟଂଚାଳିତ ଲେଖା ଲିଙ୍କରେ ଯୋଗ ଦେଇପାରିବେ। ନିଜେ ସ୍ୱୟଂଚାଳିତ ଲେଖା ଲେଖିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତୁ ନାହିଁ।

VRRP ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଶିକ୍ଷା
ପି. ଓ. ବାକ୍ସ 54125, ଲନ୍ସଡେଲ୍ ପଶ୍ଚିମ RPO
ଉତ୍ତର ଭାନକୁଭର
BC V7M 3L5
କାନାଡା
ୱେବସାଇଟ୍: www.vrrpspirituallearning.com
ଇ-ମେଲ୍: vrrp@vrrpspirituallearning.co m